

TEXTE

TEXT STABILIT
ȘI
INGRIJIRE EDITORIALĂ
DE

VASILE ARVINTE ȘI IOAN CAPROȘU

БИБЛІА

АДЕКЖ

ДУМНѢЗЪМСКА СКРИПТУРЪ

АЛЕЧЕН ВЕКН ШН АЛЕЧЕН ПОЛСЪ ЛЪЦЕ,
ТОЛТЪ

КАРЕ СЪ ТЖАМХУИТЪ ДЪПРЕАМБЕ ЕЛНМЪСЖ СПРЕ АЦАЛЪЦЕРЪ
АМБЕИ РЪМЖЕЦИ КЪПОРЪКЪ ПРЪ БЪМЪЛЪИ КРЕЩИИ,
ШН АМННАТЪЛЪИ ДОМНЪ

ІСАНА ШЪБАНА, КАТЛКОЗИНО КАСАРЪБЪ КОСЕ ОДЪ
ШН КЪ АДЕМНАРЪ АМНТЪЛЪИ

КОСТАДИНЪ БРЪНКОФЪНА МАРЕЛЕ ЛОГОФЪТИ.

НЕПОТЬ ДЕ СОРЪ АЛЪ МЪРІЕН СЪЛЕ, КАРЕЛЕ ДЪПЪ ПРЕТЪВНРЪ АЧЕСТИИ МАН
СЪЪ ПОМЕНИТЪ ДОМНЪ, ПЪТЪРНИСЪЛЪ АМНЪСЪ ДЕН АЛЪЦЕРЪ АТОЛТИ
ЦЪРЪ РЪМЖЕЦИ, ПРЕ АМНТЪЛЪИ ЛЪ КОРОНАТЪ КЪ ДОМНА ШН СЪПЖ
НИРЪ АТОЛТЪ ЦЪРА ОУГРОВЛАХІЕН. ШН ПЪТРЪ ЗНАЕЛЕ МЪРІЕН СЪЛЕ СЪД
СЪВЪЖШИТЪ АЧЕСТЪ АМНЪСЪСЪКЪ АЪКРЪ. КАРЕЛЕ ШН ТОЛТЪ
КЕЛЪМЛА ЧЪ ДЕ СЪВЪЖШИТЪ СЪД РЪДНИКАТЪ

ТИПЪРІТЪЛЪ ПЪТЖИ АСАИДА МИТРОПОЛІЕН БЪКЪРЪЩИЛОРЕ,

АЕРЪМА ПЪТОРИЕН ПРЪ СФІМЪТЪЛЪИ ПЪРІИТЕ КЪРЪ АСОДОІЕ

МИТРОПОЛІТЪЛЪ ЦЪРІИ, ШН ЕЗЪРЪХЪ ЛЪТЪРЛОРЕ,

ШН ПИТЪРЪ ТЪ ДЕ СЪЩЕ ПРІИЦЪ, СЪД ДЪРЪИТЪ, ПЪМЪЛЪИ РЪМЖЕСІСЪ.

АЛЪ АНЪЛЪ ДЕЛА ФЪЧЕРЪ АМІИ, 5975.
МЪРЪ ДЕЛА СПЪСЕНІА АМІИ, АХПН.

АЛЪИ АНЪ НОЕМЪВРН ПЪТЪ ЗНАЕ

BIBLIA

adecă

DUMNEZEIASCA SCRIPTURĂ

ale cei vechi și ale cei noao lège
toate

care s-au tălmăcit duple limba elinească spre înțelégerea
limbii rumânești cu porunca preabunului creștin
și luminatului domn

IOAN ȘARBAN CANTACOZINÓ BAȘARABĂ VOIEVODĂ
și cu îndemnarea dumnealui

COSTANDIN BRÂNCOVEANUL MARELE LOGOFĂT,

nepot de sor al măriei sale, carele, după prestăvirea acestui mai
sus-pomenit domnu, putêrnicul Dumnezău, den alêgere a toatei
Țări Rumânești, pre dumnealui l-au coronat cu domniia și stăpî-
nirea a toată Țara Unglovlâhiei și întru zilele măriei sale s-au
săvîrșit acest dumnezăiesc lucru, carele și toată
cheltuiala cea de săvîrșit o au rădicat.

Tipăritu-s-au întiu în scaunul Mitropoliei Bucureștilor,
în vrêma păstoriei preasfințitului părinte chir Theodosie,
mitropolitul țării și exarhu laturilor.

Și pentru cea de obște priință s-au dăruit neamului rumânesc
la anul de la facerea lumii 7197
iară de la spăseniia lumii 1688,
în luna lui noiemvri în 10 zile.

Стіхурн , н , лідпра стімін прѣ лѣмпатѣднѣ , шн рѣпцѣтѣднѣ дѣмнѣ
Ксѣань Штѣпань , К . Б . Воиводѣ ,

Сѣлреле лѣна грнѣорѣдѣ , шн корѣдѣ рѣпрѣднѣ ,
рѣкѣ шн спѣта кѣ бѣдѣдѣгандѣ , спрѣ лѣдѣтѣ рѣ лѣднѣ ,
Шн лѣтѣтѣ дѣомнѣцѣ рѣпѣтѣтѣкѣ , стѣмѣтѣ рѣфрѣмѣдѣсѣцѣтѣ ,
рѣлокѣ дѣ пѣтринѣцѣ сѣларѣе , шн лѣднѣ цнѣтѣ рѣратѣ .
Лѣмпнѣторн нѣкѣкѣ пѣдѣтѣ , нѣбѣмѣдѣнѣ шн мошѣтѣн ,
прѣ вѣрѣднѣкѣ стѣпѣжнѣторн , цѣрѣжнѣ шн полнѣтѣтѣн .
Нѣрѣ корѣдѣ кѣлѣрѣ лѣдѣ хѣрѣпнѣтѣ , прѣ тѣлѣ флѣзмѣжнѣдѣ нѣлѣсѣ ,
лѣдѣтѣцнѣ дѣмнѣ кѣдѣсѣрѣдѣтѣ , пѣдѣгѣрѣ шн тѣрѣтѣ .
Лѣтнѣдѣтѣ кѣгрнѣорѣдѣ , спрѣ тѣолѣтѣ стѣпѣжнѣтѣцѣ ,
шн кѣспѣтѣ шн кѣ бѣдѣдѣгандѣ , спрѣ вѣрѣжнѣмѣшн нѣжѣжнѣдѣтѣцѣ .
Спрѣ тѣнѣ вѣжѣцнѣ шн пѣкѣжѣдѣцнѣ , кѣдѣ мѣлѣрѣ бнрѣднѣцнѣ ,
прѣ кѣдѣмѣ рѣдѣгѣлѣ прѣ дѣмнѣжѣтѣдѣ , кѣдѣмѣлѣтѣ вѣмнѣннѣцнѣ .
Сѣтѣ , рѣтѣрѣтѣкѣ мнѣднѣлѣтѣ , рѣдомнѣтѣ гѣвнѣтѣ ,
кѣспѣтѣ шн кѣдѣлнѣпнѣцѣ , кѣдѣ вѣлѣцѣ порѣжнѣтѣ ,
Шн рѣтрѣдѣ лѣтѣдѣ дѣмнѣжѣтѣкѣ , лѣжнѣшнѣ шн фѣрнѣтнѣрѣ .
стѣдѣтѣ тѣрѣтѣкѣ рѣжѣрѣлѣтѣ , пѣрѣтѣ дѣ мошѣтнѣрѣ .

Спѣлѣмѣтѣ рѣсѣлѣ мѣжнѣтѣнѣ
тѣлѣ рѣдѣлѣ лѣсѣгѣфѣтѣ

Stihuri, 8, asupra stemei prealuminatului și înălțatului domn
Ioan Șarban C. B. voievod

I o

C

V

D

Ț

Ș

B

D

O

R

Soarele, luna, gripsorul și corbul împreună,
 Încă și spata cu buzduganul spre laudă să adună ;
 Și acêstea, doamne-ț împletesc stemă înfrumusețată,
 În loc de părinți, soarele și luna ți să arată.
 Luminătoriu născîndu-te neamului și moșiei,
 Preavrêdnic stăpînitoriu țării și politiei,
 Iară corbul care au hrănit pre cel flămînd Ilie,
 Aduce-ți, doamne, cu crucea putere și tărie.
 Întinde-te ca gripsorul, spre toate stăpînește
 Și cu spata și cu buzduganul spre vrăjmași izbîndêste,
 Spre cei văzuți și nevăzuți cu mare biruință,
 Precum rugăm pre Dumnezeu cu multă umilință
 Să te întărească minunat în domnie slăvită,
 Cu pace și cu liniște, cu viață norocită,
 Și întru al său dumnezăiescu lăcaș și fericire
 Să-ț dea cerescul împărat parte de moștenire.

(Plecat robul măriei tale,
Radul logofăt)

IOAN ȘARBAN CANTACOZINÓ BASARABĂ voievod, den mila lui Dumnezău, domnu și biruitoriu a toată Ungrovláhiia,

celor ce să află lăcuitori supt stăpînirea noastră, preasfințitului mitropolit chir Theodosie, iubitorilor de Dumnezău episcopi, preacuvioșilor egumeni, smeriților preoți, blagorodnicilor boiari și tuturor celorlalți pravoslavnicilor creștini, cel de la Dumnezău ajutoriu poftim.

Vrînd să să ducă den lumea aceasta preabunul și unul putêrnic Dumnezău, Domnul nostru Isus Hristos, și numărînd în minile credincioșilor slugilor sale talantul eel de trebuință, cu mare arătare le-au poruncit zicînd : „Neguțitorii până voiu veni!“ Pentru ce aceasta? poate să mira cineva. Dară nu era cu puțință să lase la iubiții lui mai trebuincioasă și mai folositoare învățatură și vrêdnică ca să o povestească la fiii lor, și cînd vor șădea în casă, și cînd vor îmbla în cale și stînd, și culcîndu-se, și tocma să zicu după cum au zis Moisi, vrêdnică să o poarté semn pre minile lor și neclătita înaintea ochilor lor, scrisă pre pragurile ușilor caselor lor. Și măcară de ar fi fost cu puțință o învățatură părintească ca aceasta, ca un sunet unii cerești trîmbițe să răsune la urechile tuturor celor ce cred în Isus, ca să poată la cei grijnici să ațite pofta și dragostea, iară de la cei leneș să scuture trîndăviia și răutatea. De vrême ce vedem neamul omenesc cel ce iaste de Dumnezău cu oarece mai puțin decît îngerii zidit la mare negriji aflîndu-se, neconoscîndu-ș blagorodniia și cinstea lui, ce împletecîndu-se în mii de mincenoase și nefolositoare învălîiele, atîta cît a îndemna și pre înțeleptul Solomon să strige cu mîhnire mare : „Văzut-am toate cêle ce-s făcute supt soare. Și iată toate-s deșertare și voie de duh“. Văzut-au înțeleptul acela, și noi în toate zilele cu mare pagubă ispîtim, precum am zis că neamul omenesc urmează numai lucrurile cêle deșarte și până într-atîta a să lenevi și a huli și a batjocori au desăvirșit au spre cea mai multă parte pre cea de tot folositoare și scumpă neguțorie, care i-au poruncit Dumnezău, neputînd ea să tragă pre om la dînsa, nici darurile care-i pune înainte înțelepciunea cînd să apucă de dînsa, nici muncile cu care îl înfricoșază cînd să întoarce de cătră dînsa zicînd : „Până cînd, pruncilor, iubiți deșărtarea“ ? Pentru această ciudată neguțorie trimite Domnul pre slugile sale, chemînd pre toți, și toți să cură cu pricini : unul că „m-am însurat de am luat muiere“, altul „părechi de boi am cumpărat“ și cêlealalte pricini cu păcat, neavînd nici o grije de cina cea dulce a dumnezăiestii mèse. Cu adevărat mare nesimțire iaste a socoti pre înșine întru o foamete desăvirșit a fi sătui și întru nenorociri a fi fericiți și la sărăciia cea de cereștile comori a fi foarte bogăți. Nu vom putea într-alt chip să ne deșteptăm sufletele den somnul cel greu al trupului acestui deșărt, care până la cea de apoi să strică, fără decît cu cea folositoare aducere aminte de porunca lui Hristos, la care ne îndeamnă cu credință să neguțorim talantul ce ni s-au dat. Și carea iaste neguțoriia, care iaste talandul ce ne-au încrezut și cu dobîndă va să ni-l ceară Domnul pentru neguțorie? „N-avem să trimitem corăbiile la Tarsón cu corăbierii păgînului Ohóziei și cu neguțatorii Tirului ca să le încărcăm de aur curat, cu păuni pestriți de tot fêliul și cu alte striine și scumpe neguțorii“, căci nepotrivit mai bune și mai scumpe ne pune dumnezăiasca poruncă înainte să dobîndim cu talandul, adecă sufletele pentru Hristos, pentru care toată lumea nu iaste vrêdnică, și pentru suflete să dobîndim faptele cêle bune, care sînt cêle adevărate bunătăți, și înțelepciunea acêea carea Solomon cu multe fêliuri de făgăduiële învață pre fiul său să neguțorească cu dînsa mai bine decît cu aurul și decît fiecă altă avêre, zicînd : „Fericit iaste omul care au aflat înțelepciunea și pămînteanul care știe înțelgerea, mai bine cu ea să neguțorească decît cu avuții de aur și de argint. Adevărat cu adîncă bogăție sînt avuțiile și bunătățile care ne dobîndêște talandul, iară care să fie și talandul acesta“ ? După tilcuirea dumnezăiescului David, care zice : „Cuvintele Domnului sînt cuvinte curate, argint lămurit și/de șapte ori curățit“, și alta nu e fără cît cuvîntul lui Dumnezău cu care are a negu-

де шлѣте Оун кѣрѣнѣ, шн лѣта нѣ е фѣрѣ кѣтп кѣжѣнѣ лѣн дмнѣтѣ кѣ кѣре арѣ анѣтѣ
 мори Оумѣ, спѣсѣнѣ лѣн шн афрѣтѣлѣн стѣ, дѣстѣ дмнѣтѣ кѣжѣнѣ мѣкарѣ кѣ кѣ
 мѣлѣте фѣлѣрѣ денѣмѣ лѣтѣ дѣнѣдѣсе стѣ арѣтѣ нѣлѣсѣ лѣ дмнѣтѣ кѣсѣскѣ скрѣпѣтѣрѣ, лѣтѣнѣ кѣ кѣ
 стѣ зѣчѣ лѣтѣ стѣ кѣре стѣнѣ лѣжѣнѣтѣ пѣфѣтѣнѣ чѣн стѣрѣкѣтѣ, Оумѣ пѣжѣнѣ кѣтѣчѣнѣ кѣрѣ мѣжѣнѣ
 дѣсѣ стѣфѣтѣ лѣтѣтѣ стѣрѣкѣнѣтѣ мѣрѣчѣнѣ, дѣ бнѣ дѣлѣ кѣре, пѣкѣтѣ лѣ нѣжѣнѣ чѣлѣрѣ чѣлѣ стѣ
 стѣрѣтѣ рѣнѣ чѣн лѣмѣшнѣ, дѣ сѣвѣтѣ кѣре жѣнѣ нѣжѣнѣ стѣлѣрѣдѣлѣнѣ чѣлѣнѣ кѣкѣтѣнѣ, дѣ пѣкѣтѣ
 дѣ фѣкѣ кѣ кѣре нѣ стѣрѣтѣ дѣ стѣчѣнѣ чѣлѣ лѣрѣнѣсѣ кѣ фѣкѣ лѣе сѣлѣнѣнѣ, дѣ пѣлѣтѣ лѣтѣ
 рѣнѣтѣ прѣстѣ кѣре стѣлѣ нѣ кѣнѣнѣтѣ дѣ дѣхѣнѣчѣшнѣе зѣдѣнѣ, дѣ кѣлѣ кѣре нѣ дѣшѣкѣе кѣнѣ
 рѣлѣ дмнѣтѣчѣнѣ фѣрѣчѣнѣ, дѣ канѣнѣ кѣре нѣ стѣжѣнѣтѣрѣ нѣкѣсѣрѣнѣе лѣмѣнѣ чѣчѣтѣ, дѣ мѣрѣтѣ
 кѣре нѣ кѣнѣдѣкѣ тѣлѣтѣ кѣтѣмѣтѣрѣнѣе чѣлѣ стѣфѣтѣшнѣ, Оумѣ кѣрѣлѣ крѣдѣнѣчѣнѣ лѣсѣрѣ кѣрѣлѣ
 кѣ нѣшнѣ стѣрѣчѣнѣ бѣлѣ стѣ стѣрѣтѣ рѣлѣ, Оумѣ мѣнѣ дѣ стѣжѣнѣтѣ пѣлѣтѣ чѣ дѣмѣлѣтѣ прѣчѣ
 тѣ стѣ зѣчѣ кѣрѣчѣнѣ кѣре нѣлѣ пѣсѣ дѣрѣгѣстѣ лѣн дмнѣтѣ, Кѣ оунѣ сѣмѣнѣ кѣ стѣнѣ, нѣнѣлѣшѣмѣ
 кѣ стѣнѣтѣмѣ лѣнѣ, Кѣ лѣчѣстѣ шн кѣ лѣтѣлѣ лѣтѣмѣнѣ дѣ стѣ шн стѣжѣнѣчѣшнѣе кѣлѣмѣ зѣнѣ кѣ
 вѣжѣнѣтѣ лѣн дмнѣтѣ, лѣрѣ стѣкѣш мѣнѣ кѣ кѣлѣчѣнѣтѣ дѣкѣтѣ тѣлѣтѣ стѣ арѣтѣ кѣжѣнѣ стѣ нѣмѣтѣ
 чѣе тѣлѣлѣдѣ, Кѣчѣнѣ кѣ лѣчѣстѣ нѣ лѣчѣтѣмѣ лѣмѣнѣтѣ кѣ дѣрѣлѣ чѣ лѣмѣ лѣтѣ нѣлѣмѣ лѣлѣтѣ нѣлѣмѣ пѣ
 тѣрѣ нѣнѣ чѣ шн пѣнѣрѣ лѣчѣнѣ, Кѣре стѣнѣрѣ стѣ арѣтѣ лѣн лѣгѣтѣрѣ фѣрѣчѣнѣ чѣн крѣчѣнѣнѣ, шн
 шн стѣ кѣ тѣлѣлѣдѣ нѣ мѣнѣ стѣчѣтѣмѣ, Кѣ мѣкарѣ кѣ стѣш дмнѣтѣ лѣ лѣкѣрѣчѣтѣ тѣлѣтѣ стѣ
 стѣрѣ тѣлѣтѣ, лѣрѣ шн нѣнѣ кѣ дѣлѣ дѣжѣнѣлѣ фѣнѣдѣ стѣрѣчѣнѣ, Трѣчѣ стѣ лѣрѣчѣмѣ стѣрѣчѣнѣ кѣ
 лѣнѣлѣтѣ стѣсѣнѣтѣ шн стѣсѣнѣтѣ фрѣтѣлѣнѣ нѣстѣрѣ, Кѣтѣ прѣ кѣлѣмѣ дмнѣтѣ стѣчѣрѣ арѣ дѣхѣнѣ
 пѣсѣлѣшнѣтѣрѣ стѣрѣ сѣлѣжѣтѣ тѣнѣнѣчѣдѣсѣ, дѣшѣ шн лѣчѣ прѣ пѣмѣжѣнѣтѣ лѣ лѣшѣзѣлѣтѣ прѣ Оумѣ
 кѣрѣнѣ дѣхѣнѣчѣшнѣе сѣлѣжѣнѣтѣрѣ стѣрѣчѣнѣтѣрѣ дѣ чѣрѣчѣнѣе тѣнѣнѣ, шн кѣ стѣ стѣ лѣ фрѣчѣнѣ чѣрѣсѣкѣ
 фѣлѣсѣфѣ кѣ лѣсѣ дѣрѣгѣстѣ, Кѣре лѣлѣ пѣгѣрѣжѣнѣчѣе дѣнѣчѣрѣнѣ лѣ лѣчѣчѣлѣтѣ, дѣ лѣчѣтѣ тѣлѣтѣ сѣкѣнѣ
 фѣе чѣнѣ, Кѣлѣ прѣ кѣлѣмѣ лѣчѣчѣлѣ чѣ стѣжѣнѣ нѣ лѣстѣ лѣчѣчѣе, шн дѣлѣтѣ кѣлѣмѣ зѣнѣе фѣлѣсѣфѣнѣ
 лѣнѣнѣлѣрѣ, дѣшѣ стѣ лѣ бѣсѣрѣкѣ тѣлѣлѣдѣрѣнѣе чѣлѣ дѣхѣнѣчѣшнѣ, Кѣжѣнѣ нѣсѣе дѣлѣ оунѣнѣ
 лѣ лѣчѣнѣ нѣсѣе зѣнѣе тѣлѣлѣдѣрѣнѣ, шн Оумѣрѣчѣнѣшнѣе стѣчѣлѣчѣнѣ, оунѣ зѣчѣе грѣдѣнѣтѣ стѣнѣ
 шн фѣжѣнѣтѣ пѣчѣтѣлѣчѣтѣ чѣе фѣлѣсѣ лѣстѣе дѣлѣ лѣжѣнѣлѣсѣ, дѣстѣе вѣрѣдѣнѣнѣ дѣ сѣкѣтѣлѣтѣ шн
 нѣлѣмѣрѣлѣ тѣлѣлѣдѣрѣнѣ, Кѣчѣнѣ зѣчѣе кѣ лѣ дѣлѣ оунѣлѣ, е, дѣлѣтѣ дѣнѣ, дѣлѣтѣ оунѣлѣ, дѣчѣ
 стѣ нѣ пѣнѣрѣ лѣтѣ зѣчѣе фѣрѣ кѣтѣ кѣ стѣчѣнѣмѣ кѣ дѣнѣчѣлѣ чѣсѣ кѣ нѣлѣмѣрѣ нѣсѣе кѣдѣ стѣ лѣкѣнѣ
 зѣчѣнѣсѣ, чѣе стѣлѣ пѣгѣзѣнѣтѣ дѣпѣнѣ, шн лѣчѣстѣ пѣнѣрѣ чѣе ? Пѣнѣрѣ кѣ арѣ лѣнѣ лѣ сѣлѣмѣ
 шн пѣнѣрѣ лѣчѣстѣ шн пѣнѣрѣ дѣжѣнѣлѣ лѣрѣ, кѣжѣнѣ ? Пѣнѣтѣ бѣнѣ зѣчѣе, дѣдѣкѣ лѣ дѣсѣлѣ
 пѣнѣрѣ лѣ чѣе стѣрѣкѣшѣтѣ шн прѣ дѣрѣшѣтѣ жѣдѣкѣтѣ, прѣ дѣрѣшѣтѣ стѣ зѣнѣе пѣнѣрѣ кѣ
 лѣ лѣчѣстѣ жѣдѣкѣтѣрѣнѣ кѣ оунѣ дмнѣтѣ нѣ тѣлѣтѣ стѣ грѣшѣлѣсѣтѣ, Грѣшѣчѣнѣ нѣпѣтѣ стѣшѣ
 лѣкѣнѣчѣтѣ грѣшѣлѣсѣ лѣрѣ, шн стѣлѣнѣчѣлѣ чѣе дѣстѣе стѣфѣе нѣсѣе мѣнѣ прѣфѣчѣе, прѣ кѣлѣмѣ стѣ кѣ дѣ
 рѣ, пѣчѣнѣтѣ лѣстѣе вѣрѣтѣмѣ стѣрѣ кѣре лѣсѣмѣ лѣнѣгѣчѣнѣтѣрѣ тѣлѣлѣдѣрѣнѣ дмнѣтѣсѣкѣлѣнѣ дѣрѣ, шн
 лѣзѣжѣнѣ лѣчѣстѣе стѣ Оумѣрѣчѣнѣ дѣнѣ дѣнѣ гѣрѣ дмнѣлѣнѣ мѣлѣ дѣрѣсѣе лѣчѣе пѣнѣгѣтѣчѣнѣ кѣнѣчѣ шнчѣ
 стѣ чѣсѣе дѣмѣлѣ нѣстѣрѣ бнѣе, Кѣнѣсѣлѣтѣмѣлѣмѣ дѣпѣрѣе нѣ пѣрѣвѣнѣтѣ мѣнѣнѣнѣтѣ дѣ лѣсѣнѣ сѣжѣ
 шнѣтѣлѣ нѣмѣрѣнѣчѣнѣ мѣлѣе дѣлѣтѣ дѣрѣлѣ чѣе мѣсѣлѣ дѣлѣтѣ дѣнѣ мнѣлѣ лѣн дмнѣтѣ стѣ нѣгѣчѣнѣтѣрѣе
 дѣхѣнѣчѣшнѣе нѣгѣчѣнѣтѣрѣе, шн стѣ дѣлѣ чѣлѣрѣ чѣе сѣжѣнѣтѣ сѣлѣтѣ лѣкѣлѣтѣрѣ нѣлѣстѣрѣ тѣлѣлѣдѣ
 кѣре мѣлѣ стѣрѣзѣлѣтѣ дѣмѣлѣ, шн лѣчѣстѣе лѣмѣ фѣкѣтѣ лѣ тѣлѣмѣчѣнѣчѣ лѣчѣшнѣе сѣнѣтѣе скрѣпѣтѣрѣ,
 фѣжѣнѣтѣ мѣлѣтѣ нѣбѣнѣчѣтѣ шн дѣстѣлѣтѣ кѣлѣтѣлѣтѣ, дѣспрѣ Оумѣрѣ пѣнѣнѣ дѣсѣкѣлѣнѣ шнчѣнѣ
 фѣлѣрѣтѣ дѣнѣ лѣмѣлѣ елѣнѣсѣсѣ, Пѣ прѣ стѣчѣлѣпѣтѣлѣ чѣлѣ дѣнѣтѣрѣ дѣсѣкѣлѣнѣ лѣсѣе шн лѣчѣрѣсѣлѣ гѣр
 мѣнѣнѣсѣ, шн дѣлѣтѣ пѣтѣрѣчѣрѣ лѣнѣ прѣ лѣчѣнѣ кѣре сѣлѣ стѣжѣмѣлѣтѣ, шн дѣспрѣ лѣтѣтѣ пѣрѣтѣ
 лѣнѣчѣнѣ Оумѣнѣ лѣлѣкѣлѣнѣ нѣлѣчѣмѣнѣ пѣдѣчѣнѣчѣ стѣрѣ лѣнѣлѣ стѣрѣ лѣмѣсѣ чѣе шн дѣ лѣмѣлѣ елѣнѣсѣ
 кѣтѣ лѣжѣнѣчѣнѣчѣе кѣстѣе Оумѣлѣмѣчѣсѣкѣе, Кѣрѣнѣ лѣжѣнѣ лѣмѣнѣ шн дѣнѣрѣлѣтѣ лѣзѣкѣдѣе кѣнѣ,
 шн лѣлѣтѣрѣжѣнѣдѣлѣе кѣ чѣлѣ елѣнѣсѣе лѣ чѣлѣрѣ, О, дѣ дѣсѣкѣлѣнѣ, Кѣ вѣрѣрѣ лѣнѣ дмнѣтѣ Оумѣ стѣ
 вѣжѣнѣтѣ прѣ кѣлѣмѣ стѣ кѣдѣе, шн мѣкарѣ кѣтѣлѣ оунѣлѣе кѣвѣнѣтѣ стѣфѣе фѣстѣе фѣлѣрѣе кѣ нѣвѣе тѣлѣмѣ
 чнѣрѣлѣрѣ пѣнѣрѣ стѣрѣмѣтѣрѣ лѣнѣчѣнѣ рѣмѣнѣшнѣ, лѣрѣ стѣкѣш лѣжѣнѣ пнѣлѣтѣ прѣ тѣлѣмѣчѣнѣ
 рѣнѣ лѣлѣнѣнѣлѣрѣ шн лѣвѣчѣнѣлѣрѣ прѣ кѣлѣмѣ лѣчѣлѣ лѣшѣ шн лѣнѣчѣнѣ, лѣлѣ лѣсѣлѣтѣ прѣ кѣлѣмѣ стѣ чнѣтѣсѣ
 лѣ чѣе елѣнѣсѣсѣ, шн дѣлѣтѣ нѣспрѣвѣрѣтѣ тѣлѣ мѣчѣнѣлѣнѣ лѣчѣшнѣе фѣлѣсѣнѣтѣрѣе шн сѣнѣтѣе Оумѣ
 нѣлѣе, дѣжѣнѣ дѣлѣтѣ кѣлѣмѣ стѣ кѣдѣе шн бѣе дѣлѣ сѣнѣтѣ шн мѣлѣмѣ нѣлѣстѣрѣ бѣсѣрѣсѣе чѣе мѣре,
 Оумѣ дѣлѣ стѣнѣпѣгѣрѣфѣе дѣ сѣлѣ стѣнѣрѣнѣтѣ стѣфѣнѣтѣ мнѣтѣрѣлѣе дѣнѣ стѣкѣрѣчѣнѣ фѣнѣнѣе лѣчѣчѣсѣ
 шн пѣсѣтѣрѣнѣ крѣчѣнѣсѣкѣлѣнѣ лѣчѣстѣлѣ нѣрѣдѣе, прѣ сѣнѣчѣнѣлѣ пѣрѣнѣтѣлѣ нѣстѣрѣлѣ Кнѣрѣ дѣсѣ
 дѣсѣе мнѣтѣрѣлѣтѣлѣ, шн стѣрѣ лѣчѣстѣе мѣмѣ стѣжѣнѣтѣ кѣ стѣтѣе дѣ лѣ тѣчѣнѣ дмнѣтѣсѣкѣлѣ кѣжѣтѣ,
 шннѣдѣе бнѣе кѣе дмнѣтѣ лѣлѣпѣрѣчѣнѣтѣ сѣнѣчѣлѣрѣ стѣнѣ оунѣчѣнѣнѣ шн лѣпѣсѣтѣлѣнѣ стѣ прѣпѣсѣдѣлѣсѣкѣе
 прѣ фѣжѣнѣтѣрѣнѣ дѣвѣлѣчѣе кѣжѣнѣтѣлѣ стѣ лѣ тѣлѣтѣе зѣдѣнѣрѣ, Кѣ стѣнѣ стѣмѣжѣе чнѣкѣлѣ нѣ лѣмнѣ
 нѣтѣ дѣ стѣрѣлѣчѣнѣрѣ дѣрѣлѣнѣ стѣлѣ кѣре вѣдѣмѣ пѣнѣе стѣсѣлѣ дѣ стѣтѣзѣнѣ, кѣ нѣлѣ стѣмѣсѣ нѣчѣнѣ оунѣ
 нѣлѣмѣ нѣчѣнѣ Оумѣсѣ (Мѣкарѣ шн бѣрѣбѣрѣ шн кѣрѣнѣ лѣчѣлѣе дѣ лѣпѣнѣ хѣпѣрѣ лѣе лѣмѣнѣ, дѣспрѣ
 тѣчѣ) Кѣ стѣнѣ чнѣтѣсѣе стѣрѣ лѣлѣрѣ лѣмѣсѣе дмнѣтѣсѣкѣ скрѣпѣтѣрѣ, Кѣре нѣ лѣстѣе дѣнѣтѣлѣтѣ
 фѣ

țatori omul, spăsenjia lui și a fratelui său. Acest dumnezeiesc cuvînt măcară că cu multe feliuri de nume laudîndu-se să arată noao la dumnezeiasca Scriptură : întiu, ca cum să zice, apă vie care stinge ațîțarea pofții cei spurcate, sau pîinea vieții carea, mîncîndu-o, sufleteu leapadă stricăciunea morții, au vin dulce care pică în inimile celor ce-l beau, bucuriile raiului, au luminătoriu care ne luminează să nu ne poticnim îmblînd în noaptea deșărtării cei lumești, au sabie care junghe inima bălaurului celui viclean, au pavază de foc cu care ne apărăm de săgețile cele aprinse cu foc ale Satanii, au piatră întărită preste care stau neclintite duhovniceștile zidiri, au chîie care ne deschide visteriia dumnezeieștii fericiri, au canon care ne stîmpără necazurile lumii aceștia, au iarbă care ne vindecă toate vătămăturile cele sufletești, sau carul credinței asupra căruia ca niște biruitori vom să intrăm în raiu, sau mai desăvîrșit piatra cea de mult preț, ce să zice cărbun, care ne-au pus dragostea lui Dumnezeu ca un semn ca să ne cunoaștem că sîntem ai lui. Cu acêstea și cu altele asêmene, de să și tilcuiêște, cum am zis, cuvîntul lui Dumnezeu, iară încăș mai cu cuviință decit toate să arată cînd să numêște taland. Căci cu acesta ne aducem aminte că darul ce am luat nu l-am luat numai pentru noi, ce și pentru alții, care singur să arată a fi legătura frăției cei creștinești. Și încă cu talandul ne mai învățăm, că măcară că însuș Dumnezeu le lucrează toate întru toate, iară și noi, ca de la dînsul fiind întăriți, trebuie să lucrăm împreună cu a noastră spăsenie și spăsenia fratelui nostru. Cît precum Dumnezeu în ceriu are duhuri poslușitoare spre slujbă trimițîndu-se, așa și aicea pre pămînt au așăzat pre oarecarii duhovnicești slujitori împărțitori de cereștile taine, și ca să dea la frați cereasca filosofie cu a sa dragoste, care el, pogorîndu-se den ceriu, au învățat. De aicea poate socoti fiecină cum, precum avuția cea închisă nu iaste avuție, și după cum zic filosofii elinilor, așa încă la besêrică talandurile cele duhovnicești, cînd nu se dau de la unii la alții nu se zic talanduri, și o mărturisêște înțelepciunea, unde zice: „grădină închisă și fintină pecetluită, ce folos iaste de la amîndoao“ ? Iaste vrêdnic de socoteală și numărul talanților, căci zice că au dat unuia 5, altuia doi, altuia unul. Aceasta nu pentru alt zice, fără cît ca să știm că den cele ce-s cu număr nu se cade să ascunză cineva, ce să le păzască deplin. Și aceasta pentru ce ? Pentru că are a ne lua sama și pentru acêstea și pentru dobînda lor. Cînd ? „Până voi veni“, zice, adecă la a doa venire, la cea înfricoșată și preadi-reaptă judecată. Preadireaptă îi zic, pentru că la aceasta judecătoria, ca un Dumnezeu, nu poate să greșască, greșiții nu pot să-ș ascunză greșalele lor, și răspunsul, ce iaste să fie, nu se mai preface. Precum să vêde dară, puțină iaste vrêmea întru care avem a neguțitori talandul dumnezeiescului dar.

Și auzînd aceasta, eu, smeritul domn, den gura Domnului meu adese a zice : „Privegheați, că nu știți în ce ceas Domnul nostru vine“ !, cunoscutu-mi-am datorie nepărăsită mai nainte de a sosi sfîrșitul nemerniciei mêle, după darul ce mi s-au dat den mila lui Dumnezeu, să neguțitoresc duhovniceasca neguțitorie și să dau celor ce sînt supt ascultarea noastră talandul care m-au încrezut Domnul. Și aceasta am făcut la talmăcirea acêștii Sfinte Scripturi, făcînd multă nevoie și destulă cheltuială, despre o parte puind dascăli știuți foarte den limba elinească, pe preainteleptul cel dentru dascali ales și arhieru Ghermano Nisis, și, după petrécerea lui, pre alții care s-au întîmplat, și despre altă parte ai noștri oameni ai locului, nu numai pedepsiți întru a noastră limbă, ce și de limba elinească avînd știință ca să o talmăcească, carii luînd lumină și dentr-alte izvoade vechi și alăturîndu-le cu cel elinesc al celor 70 de dascali, cu vrêrea lui Dumnezeu o au săvîrșit precum să vêde. Și măcară că la unele cuvinte să fie fost foarte cu nevoie talmăcitorilor pentru strîmtarea limbii românești, iară încăș avînd pildă pre talmăcitorii latinilor și slovenilor, precum aceia așa și ai noștri le-au lăsat precum să citesc la cea elinească.

Și după isprăvirea talmăcitorii acêștii folositoare și sfinte ostenêle, luînd după cum să cade și voie de la sfînta și muma noastră besêreca cea mare, s-au dat în tipografie de s-au tipărit în sfînta Mitropolie den București, fiind arhieru și păstoriu creștinescului acêștuia norod preasfîntitul părintele nostru chir Theodosie mitropolitul. Și spre aceasta m-am îndemnat ca să dea la toți dumnezeiescul cuvînt, știind bine că Dumnezeu au poruncit sfîntilor săi ucenici și apostoli să propoveduiască pre făcătoriu de viață, cuvîntul său la toată zidirea, ca să nu rămîie cineva neluminat de strălucirea darului său, care vedem până în zioa de astăzi că n-au rămas nici un neam, nici o limbă (macară și varvară și carii la cele de apoi hotară ale lumii depărtați)¹ ca să nu citească întru a lor limbă dumnezeiasca Scriptură, care nu iaste dentr-alt/fără cît den darul Duhului Sfînt, care în zioa de petdesetniță au deschis

¹ Paranteze în text.

фьртъ кжт ден дьрлѣ хлѣвѣи сфнѣтъ, Къре фьртѣ де петдесетницѣ ах дешкѣе тѣра сфнѣлѣ
 апостоли, Шн грѣпобедѣл къ толате фѣланрѣле делѣмѣи кѣжѣнтѣл ахн дмнзѣлѣ, Пейтрѣ кѣ
 нѣ жѣнтѣ таннелѣ крѣдѣнѣнѣи нѣлѣре ка лѣе елѣфѣнѣнѣнѣлѣор стѣ зѣкѣ лѣкѣнѣе шн фѣкѣсе, Чѣтоци стѣ кѣде
 стѣ д дьрлѣриле чѣле толате лѣе ахн дмнзѣлѣ пейтрѣ спѣсѣнѣл лѣре, Къре фьртѣ дѣчѣпѣрѣ сфнѣи
 пѣи скриптѣри че не пѣлѣмѣчѣще стѣ кѣнѣоцѣм шн прѣ фѣшнѣе шн прѣ дмнзѣлѣ, Лѣсте фьртѣ
 дѣ пѣтѣнѣцѣ лѣе дѣбжѣнѣдѣи, Чѣрѣтѣлѣци скриптѣрѣле зѣнѣе дѣмнѣлѣ, кѣ фѣтрѣ лѣчѣстѣ стѣ фѣкѣе
 толатѣ конощѣнѣца чѣлѣор дмнзѣлѣшн шн Ѡменѣшн лѣкѣрѣнѣ, дѣчѣстѣ кѣпѣрѣнѣдѣ порѣнѣнѣлѣ шн лѣчѣ
 цѣ лѣи дмнзѣлѣ, Къре порѣнѣнѣи лѣсте фѣчѣлѣпѣчѣнѣѣ, чѣлѣ кѣре фѣчѣе прѣ Ѡмѣ дѣкѣтѣрѣлѣтѣ Ѡмѣ,
 Прѣ кѣм кѣ мѣре фѣчѣлѣчѣере, шн прѣ фѣчѣлѣпѣчѣлѣ солѣмонѣ ах лѣеѣе лѣлѣстѣлѣ, Оуѣнде
 зѣнѣе дѣ дмнзѣлѣ тѣе тѣмѣе, Шн порѣнѣнѣлѣ лѣи пѣзѣчѣще, кѣ лѣтѣстѣлѣ пѣтѣ Ѡмѣ
 шн чѣ май дѣ лѣпѣи скриптѣрѣ лѣсте кѣре лѣфѣлѣ рѣнѣлѣ, Ѡмѣлѣи сѣлѣ рѣнѣ фѣчѣе
 прѣ Ѡмѣ, Рѣгѣ дѣрѣ стѣ пѣнѣмѣнѣи кѣ тѣкѣрѣе чѣ тѣнѣе фѣдѣрѣе
 кѣ кѣре нѣлѣмѣ нѣкѣнѣпѣ пейтрѣ фѣлѣвѣлѣ Ѡбѣсѣсѣ шн стѣ рѣглѣци
 прѣ дмнзѣлѣ шн пейтрѣ лѣнѣлѣстѣе спѣсѣнѣе .

gura sfinților apostoli și propoveduia cu toate feliurile de limbi cuvîntul lui Dumnezeu, pentru că nu sînt tainele credinței noastre ca ale elefsinienilor să zacă ascunse și închise, ce toți să cadă să ia darurile cele bogate ale lui Dumnezeu pentru spăsenia lor, care, fără de citirea Sfinței Scripturi, ce ne tîlmăcêște să cunoaștem și pre înșine și pre Dumnezeu, iaste fără de putință a le dobîndi. „Cercetați scripturile“ I, zice Domnul, că întru acêstea să închêie toată conștiința celor dumnezăiești și omenști lucruri. Acêstea cuprind poruncile și lêgea lui Dumnezeu, care porunci iaste înțelepciunea, cêea care face pre om adevărat om, precum cu mare înțelêgere și preînțeleptul Solomon au ales aceasta, unde zice : „De Dumnezeu te tême și poruncile lui păzêște“, că aceasta e tot omul, și cea mai de apoi Scriptura iaste, care află raiul omului sau raiu face pre om. Rog dară să priimiți cu bucurie cea bună îndurare cu care ne-am nevoit pentru folosul obștesc și să rugați pre Dumnezeu și pentru a noastră spăsenie.

PREALUMINATULUI, PREACREȘTINULUI,
preaslăvitului, iubitoriului de Hristos domnu și oblăduitoriu a toată Ungrovlăhia,
IOAN ȘERBAN CANTACOZINO BASARABA VOIEVOD,
dragostea cea întru Hristos și apostoleasca blagoslovenie aducem mării tale.

Omul cel ce iaste desăvârșit dentru aceasta să cunoaște că iaste desăvârșit, căci pururea socoteala și gîndul lui are la săvîrșitul acela, pentru care iaste de la Dumnezău făcut și zidit, care săvîrșit nu iaste alt fără cit însuși Dumnezău. Dirept acēea, la Apocalipsis zice : „Eu sint cel dentăiu și cel de apoi.“ Și ce va să însemnēze cu această fără cit „eu sint cel dentăiu“, adecă dentru care sint toate, de unde și omul mai vîrtos au luat începătura și la acēea să uită. „Eu sint cel de apoi“, adecă precum începătura săvîrșirei lucrurilor și a omului iaste, așa iaste săvîrșirea cea desăvârșit la mine să aibă săvîrșitul, la mine să năzuiască, că, de vor năzui aiurea, vor peri. „Eu sint cel dentăiu și cel de apoi“, și vei vedea și cu socoteală de iaste adevărat acesta. Firēște pohta omului ca la un semnu să uită la Dumnezău, și nu numai noi, bunii credincioși și direpții și creștinii, carii avem lēgea vieții, ce tocma și păgînii, cei ce tot fēliul de fără de lēge în toate zilele facu, își aduc aminte de Dumnezău și-l roagă, pentru că și ei de la Dumnezău au ființa și firēște își caută săvîrșitul lor, măcară că lipsescu departe de la Dumnezău cit e iadul de ralu. Iară încă și ajunge aceasta ca să cunoaștem că firească pohtă trage pre oameni la Dumnezău ca spre cel de apoi săvîrșit, spre carele oricine să va uita precum să cade, acela iaste desăvârșit ; și deaca-i iaste gîndul lui acolō să cunoaște că iaste desăvârșit. Dirept acēea, toți cei buni și direpți, care bine au viețuit în lume, zicem că-s desăvârșit și mai vîrtos decit toți Sfinții Apostoli și citi voiescu și lucrează lucruri apostolești, pentru că aceștia mai pre deasupra cunoscu pre Dumnezău că iaste binele cel desăvârșit și săvîrșitul cel după urmă. Dirept acēea să zice la Cîntarea cîntărilor : „Spune-m pre carele au iubit sufletul meu, unde paști, unde șazi, unde ți-i slava și împărăția ta, Dumnezăul meu“ ? Și pentru care lucru iaste Dumnezău pricină desăvârșit și să pohtēște ? Zicu dentru dragoste, carea în trei chipuri să împarte : întăiu, pentru neam, a dooa, pentru vrednicie, a treia, pentru fapte. Să zicem dară pentru cea dentăiu, măcară că voința bună iaste mai pe deasupra, cînd neamul să lipsēște de bunătăți ca în vrēmea lui Avraam, care s-au ales pentru buna voință, avînd tată închinătoriu de idoli ; iară cînd cură amîndoa, și voința bună și neamul, fără de asămănare iaste blagorodniia. Dirept acēea lăudăm pre marele Costantin, căci au fost dentru împărați, și fiiu și nepot, și alții mulți pre cari-i lăsăm, îndestulîndu-nē că cel peste tot desăvârșit, Isus, ca o laudă mare ia de cătră Duhul cel Sfint, căci iaste de împărătesc și patrieșasc neam, numîndu-să fiitul lui David și fiitul lui Avraam. Și la Apocalipsis zice : „Iată, au biruit leul cel ce iaste den fēliul Iudii rădăcina lui David“. A dooa, pentru vrednicia, că mulți sint mari despre buna credință, iară nu să cunosc, de vrēme ce celora ce au mare cuvîință le dă Dumnezău și vrednicie și cunoscuți îi face, că ei pohtesc pre Dumnezău ca pre un desăvârșit făcătoriu de bine, precum și David, deaca-i zise Dumnezău, precum să arată la al șaptele cap, la A dooa împărăție : „Luatu-te-am den staulul oilor și te-am făcut numit după numele celor mari carii sint pre pămînt“. Și el răsponse : „Nu iaste altul ca tine și nu iaste Dumnezău afară den tine“. A treia, pentru fapte, de care să laudă Moisi de cătră Dumnezău, că s-au aflat credincios în toată casa lui Dumnezău, că dîndu-i să fie mare voivod și puitoriu de lēge lui Israil, cînd greșiiia norodul la Dumnezău tăia, omorfiia, certa, iară cînd cîrtiia spre dînsul și-l suduia, el să ruga pentru ei, nu pentru altceva, pentru căci de mare lucruri să învrednicise a fi poslușitoriu, desăvârșit iubiia pre Dumnezău și pre dînsul avea săvîrșitul cel de apoi, precum și Apostolii, pentru căci făcea lucrurile cele neasămădate, poftiia să moară ca niște săvîrșiți și a fi cu Hristos cel desăvârșit. Unii săvîrșiri ca aceștia te-ai învrednicit a fi mării ta. Dirept acēea și gîndul desăvârșit îl tinzi cătră Dumnezău, ca spre săvîrșitul cel de apoi. Întliu pentru neam, pentru că cel părin/tesc să trage despre diregătorie de patrichii și

de sfântnici împărății grecești, precum au fost pre vrămea lui Ioan Vatâți, cel ce era păharnic și domn Thrăchiei; Ioan Cântacozinó, carele au oștit asupra ghinovezilor celor de la Ródos, pre la leatul 1225 de la Hristos, căruia nepot au fost acela ce și împărat Țarigrádului au ajunsu, Ioan Cântacozinó, nu numai slujit la cele politicești și iscusit de multa bunătate ce avea spre cei de supt stăpînire, ce și ales bogoslov; întiiu că au hilit cele pămîntești și au ajuns pre pămînt inger, ca un alt apostol nou, pre Hristos numai și iubindu-l și cîștigîndu-l; și a doa că au talmăcit den dumnezăiescul Duh Cîntarea cîntărilor care talmăcirea acăea asemănare nici au priimit, nici va priimi în vîci; a treia, că au acoperit hulele și blestemele prorocului celui minciinos mai mult decît alt fieștecare, și după acăea le-au muștrat și basne le-au arătat cu sila cuvîntului și cu puterea scripturilor. Deci de au scris după acăea unii dascali ai Răsăritului și ai Apusului împotriva minciunii pingăritului aceluia, de la acesta au luat pricinile, și a scrie și a lăsa scrisori bune și cu tărie. Deci dentru acela au fost și iaste neamul mării tale slăvit, și la politiceștile stăpîniri lăudat, și la dumnezăiasca credință vestit și la dūhovnicăasca înțelepciune minunat. Derept acăea și pre vrămea lui sultan Suliman, fericitul strămoșul mării tale Dimitrie Cântacozinó, cu multa lui înțelepciune au opril și n-au surpat păgîinii bisericile Țarigrádului, precum îl luoașe cu sâbiia, și avea direptate după legile lor să nu lase acolo biserică de creștini.

Și după acela până în zilele mării tale, vrădnic de minune iaste cel lăudat neam al mării tale, precum mărturisêște cea iubitoare de Dumnezău viața a fericitului părintelui mării tale, răposatului Costantin Cântacozinó, carea cînștea bunătății lui era mai peste toată lumea.

Iară și despre partea maicii mării tale, într-acestaș chip au fost și iaste, pentru că Basarabă, după cum zice istoricul care să chiamă Halcocondil, la a șaptea carte a istoriei lui, fost-au pe vrămea lui sultan Murat, tatăl lui Mehmét, celui ce au luat Țarigrádul, al doilea neam de domnie. De vrăme ce acesta au adus pre Dan, feciorul lui Băsărabă, domn Țării Rumânești, că și Băsărabă adecă domn era după a acestuiaș istorie, care scrie la al noaolea carte, cînd domniia Țării Rumânești biruia până la Marea Neagră, de vrăme ce și cetatea Chiliei au fost parte de Țara Rumânească. Că și Vlad vodă dentr-aceleaș neam au domnit pre la leatul 1455 de la Hristos, iară den vrămea lui Băsărabă vodă și a lui Dan vodă, de nu avem elinească istorie cîți nepoți de ai lor au domnit, însă avem mii de alte istorii, căci cînd nepoții lor domniia și să numiia Băsărabesți, cînd eșă boiari, măcară că pentru zavistiia stăpînitorilor celor tirani să chema și ei feciori de domn cu alt nume. Și acesta s-au făcut de multe ori până la Șarban voievod, părintele maicei mării tale, doamnei Elinii, care și cu lucrul și cu cuvîntul era prea luminată, și până la Matei voievod cel vestit și până la Costantin voievod cel despre mumă unchiul mării tale, și până în zilele mării tale prealuminate.

Dirept acăea și vrădnicia mării tale neasămănată iaste, căci că neamul, și despre tată și despre mumă, să trage de multe împărății și domnii, măcară că slăvit au fost, iară în cea de apoi întru boierie slujia. Iară mării ta pre acesta la putere dămnească l-ai ridicat, însă domnind iară împărătește și stăpînind iară cu mare cuviință, norodului povățuitoriu fiind, iară de noroade a purta grijă și spre limbi fiind făcătoriu de bine, pentru că preamlostiv ești și dulce făcătoriu de bine chivernisești și bine oblăduiești, iară n-ai pre altul asemeneș, plinești chipul părintesc cel împărătesc, iară mai vîrtos cînște strămoșilor făcîndu-te au de strămoș cînștindu-te.

Dirept acăea, dăruiți-ți-s-au și cele peste fire lucruri, nu numai căci den tinerêște te-ai arătat luminat spre politiceștile stăpîniri și spre toate te-ai arătat știut, și la primejdiile vremii ales otcîrmuitoriu și curățitoriu de tiranii patriei, și de obștea sfintelor mînăstiri și biserică den temelie bun ctitor și înnoitoriu dumnezăiescului mormînt și Sfintului Munte-lui Athónului de multe ori întru multe ajutoriu, și cea decît toate mai mare, sfintei și catholiceștii și apostoliceștii bisereci, în multe părți te-ai arătat ajutoriu cu multe feliuri, care lucrui acesta iaste cel dentiiu al bunătăților.

Dirept acăea, Fotie, patriarhul Țarigrádului, scriind cătră Mihail, biruitoriu Bulgariei, zice: „Adecă celealalte lucruri mici aduc folosințele, iară nevoința care iaste pentru beserică nemoarte cîștigări nemortului suflet lucrează“. Și ajuți beserecii: întiiu, că Scriptura cea noo răsipită fiind după izvodul cel vechiu și cu nevoie aflată a să citi de preoții cei de țară, la rînduiala tipicului elinesc spre lesne cetire o ai tocmit. A doa, că o ai talmăcit în limba rumânească și o ai tipărit, și dintr-a mării tale cheltuială atîtea cărți făcînd le-ai dat maicii bisericii a să citi. A treia, că Vêchea Scriptură talmăcîndu-o pre limba rumânească aiêve a să citi o ai făcut, că de vrăme ce după politiceștile legi nu să cade omului

grec a nu ști legile grecilor, cu cât era mai drept creștinii rumâni să știe legile lui Dumnezeu, care iaste Sfânta Scriptură. Și adevărat la rumâni s-au plinit cuvântul apostolului Filip, care au zis cătră hadîmul împărătesii etiopilor: „Oare cunoști cele ce citești“? Precum zic bogoslovii: „Cel ce nu cunoaște să nu să cunoască“. Drept aceea spre muștrare zicea Dumnezeu iudeilor pren Isaiia, precum zice apostolul cătră corintheni: „Cu alte limbi și cu alte buze voiu grăi cătră dinșii, și nici așa nu mă vor asculta“. Aceasta și la rumâni s-au plinit; că cu glas striin grăind lor Dumnezeu, nu asculta. Iară acum Sfânta Scriptură, prin nevoița mării tale, să citește și cunoscută să face și la mari și la mici.

Și de vrême ce cel atocma apostol Costantin împărat, căci au scris Sfânta Scriptură la o samă de cărți ca să citească pre la besericile cele den Țarigrad, să laudă și să cinsteste, cu cât mai virtos vrédnic de mii de laude ești măriia ta, care la un norod dai cuvântul lui Dumnezeu ca oarece lumină fiind până acum supt acoperemint și o pui în sfêșnic ca să lumineze celor den casă ai besericii noroade: rumânilor, moldovenilor și ungrovlahilor.

Creștinat-au Sfântul Zlataust pre rumâni, pre carii și lăcitorii Nistrului îi numesc létopiseșile cele beserecești, învățind pre unii dentr-înșii carte și limba elinească, și cu aceea au învățat pre ceialalți. Iară măriia ta lipsă de atîția ani o ai aduș la săvîrșire desăvirșit, învățind atitea noroade să cugete zioa și noaptea legea lui Dumnezeu, și sara și dime-neata și amiázăzi să povestească minunile lui și să binecuvinteze în toată vrêmea pre Domnul, și cînd să vor culca, și cînd să vor scula, și cînd vor călători și cînd vor șădea, după dumnezăiasca poruncă, care grăiește la al 6(-lea) cap, la A doa lege. Și de vrême ce Ulfila, episcopul gotthilor, iaste laudat că pre vrêmea lui Valendian au talmăcit unile părți ale Sfintei Scripturi spre limba lor ca să să întărească oamenii neamului său den piinea cea vie a învățaturii Duhului, cu cât mai virtos ești măriia ta vrédnic de cinste talmăcind și dînd nu oarecare părți, ce toată Scriptura, și nici la puțină părțica de limbi, ce la întregi și de multe feliuri de noroade, și mai virtos împreunate fiind întru toate cu catholiceasca beserică, și să făcură, precum porunceste Domnul la al 6(-lea) cap al lui Ioan evanghelistul, toți învățați de Dumnezeu.

Strabón, scriitoriul de pămînt, vrédnicia și măriia rumânilor scriind, numai pre ostașii vrêmei aceia care era asupra vrăjmașilor țării îi numără; iară în zilele mării tale și bărbați și muieri și tineri, avînd armă biruitoare Sfânta Scriptură, oștesc împotrivă, nu spre oameni și trup și sînge, ce spre împărății veacului acestuia, cătră cele duhovnicești ale vicleniei și dînd războiu și biruind, precum și Domnul postind, după cum zice Scriptura, au biruit pre diavolul. Și de are Ptolomeu, împăratul Eghiptului, mai mare laudă, care au talmăcit Sfânta Scriptură den limba ovreiască spre cea elinească, decît au zidit cele de la Memfês piradime și au tocmit cele patru cărți de astronomie, cu cât mai virtos măriia ta ești vrédnic de multe și mari laude, care o ai talmăcit spre limba cea de moșie a locului, nu spre trufă precum acela, ce pentru mîntuirea noroadelor și duhovnicească hrană a cre-dincioșilor.

Marele Costandin, ospătînd pre oarecarii den episcopi, precum Evsévie scrie la viața lui, n-au vrut să să laude de stemă și de diadimă și de înălțarea cea împărătească și de cele lumești biruințe și pompe și isprăviri, ce să bucura, căci să afla împreună lucrătoriu la evangheliia lui Hristos. Pentru aceea și zicea: „Voi sinteți episcopi creștinilor pre denlăuntru lucrînd tainele, iară și eu însumi episcop sint, lucrînd împreună la cele de afară zidiri de dumnezăiești besereci, înnoiri, aduceri de lumini și aprinzări de lumini“, și mai mult aceasta ca cuvântul lui Dumnezeu să să adaogă și să să înmulțască spre noroade. Ca acestea sint și ale mării tale îndireptări, care înțelepciunea lui Dumnezeu te-au născut, și, aplecîndu-te bine cu bunătățile și crescîndu-te și implîndu-te de Duhul Sfînt, ochiu te-au arătat luminînd cu lumină pre cei ce sint supt ascultarea mării tale, cu o nevoiță preste fire ca aceasta a Scripturilor, ca să păzească dumnezăieștile porunci, să să întărească întru viață vécinică. Drept aceea rugăm ca și de-acum înainte să fii a toată bunătatea și buna credință pildă, nu numai celor den zilele mării tale, ce și în urma mării tale a tot neamul, omenescu buna și marea învățatură, bune și mari lucrînd, pentru care mai virtos și cea nespūsă și vécinică împărăția ceriurilor va dărui mării tale moștenire neclătită și lăcaș nemutat și peste fire întru cîștigarea dumnezăieștii desfătăciuni cei nesticite în vécii vécilor, amin.

Dositheu, den mila lui Dumnezeu, patria(r)h Sfintei Cetăți Ierusalimului și a toată Pallstina, rugătoriu de sănătatea mării tale.

А КЪ ЧНЛОРЬ ДМНЗЪЩІИ СКРИТЪРИ ДЕСЛУШІРЕ

Фачирѣ	ЛН	А	Історіа свѣаній	ЛН	ХЧА
Еширѣ	ЛН	ЛД	Петръ алаи ки, швѣлаарѣ,	ЛН	ХЧГ
Лекитиной	ЛН	О			
Нумернан	ЛН	ЧР			
Адоасо лѣце	ЛН	РД	Амакавенлоу	ЧБ ДЕНІАН, ЛН	ХЧА
Іс навн	ЛН	РНГ		АДОАСО ЛН	УАГ
Жвдекъторій	ЛН	РОГ		АТРЕМ ЛН	УЛЕ
Рѣѣ	ЛН	РЧВ			
			Ісвепнѣ	ЛН	УМ

Аптерцинао }
 АТЖА,
 АДОСО,
 АТРЕМ,
 АПАТРА

Параанпоміна }
 АТЖА,
 АДОСО

Есара	ЛН	МЛБ			
Неаміа	ЛН	МЛА	Фалпидъ апотоллоу	ЛН	УЛА
Есвнрѣ	ЛН	МНЕ	Кзлрѣ рѣмлатни	ЛН	УНЕ
Ісѣвъ	ЛН	МНГ			
Уалтирѣ	ЛН	МНЖ			
Париминле авісоломѣ	ЛН	УЛД	Кзлрѣ коридѣни	АТЖА ЛН	УЛА
Енансіастнѣ	ЛН	УЛБ		АДОАСО ЛН	УЛА
Кхнтарѣ кхтѣрилоу	ЛН	УНК			
Нсаіа	ЛН	УНО	Кзлтрѣ гѣлзтѣни	ЛН	УПА
Іреміа	ЛН	УПЗ	Кзлрѣ ефестѣни	ЛН	УПД
Плѣнциерде іереміен	ЛН	ФКФ	Кзлрѣ филиппѣни	ЛН	УПЗ
Іезекінал	ЛН	ФАД	Кзлрѣ коластѣни	ЛН	УЧ
Алннѣл	ЛН	ФБЕ			
Осге	ЛН	ФПГ			
Існѣл	ЛН	ФПН	Пакіа } Кзлрѣ солонѣни	АТ ЛН	УЧБ
Амосѣ	ЛН	ФЧ	ча } К	ЛН	УЧД
Авдіу	ЛН	ФЧБ			
Існѣ	ЛН	ФЧЕ			
Мнхѣа	ЛН	ФЧЗ	Кзлрѣ тнмодѣн	А ЛН	УЧЕ
Нозмѣ	ЛН	Х		Б ЛН	УЧН
Авѣакѣмѣ	ЛН	ХА			
Софоніа	ЛН	ХГ	Кзлтрѣ тнп	ЛН	Ц
Аггѣл	ЛН	ХА	Кзлрѣ фѣлкомѣ	ЛН	ЦА
Захаріа	ЛН	ХБ	Кзлрѣ ѡврен	ЛН	ЦБ
Малахіа	ЛН	ХБТ	Авн іаков	ЛН	ЦА

А П О К Р Н Ф Л

Тѡвент	ЛН	ХЛЕ	Агалѣ петѣр	А ЛН	ЦАН
Івднѣл	ЛН	ХНА		Б ЛН	ЦАТ
Варѣх	ЛН	ХЛК			
Посланіа іереміен	ЛН	ХЛБ	Алѣавн ісѣлн	А ЛН	ЦЕТ
Кхнтарѣ чѣлѣтѣ, кокѡнн	ЛН	ХЛН		Б ЛН	ЦОТ
Бѣара	ЛН	ХМ		Г ЛН	ЦАГ
Ацелѣпчюнт	ЛН	ХНБ	Івдѣ	ЛН	ЦК
			Апокаліпсис аллѣн ісѣл	ЛН	ЦКА

A cărților dumnezeieștii Scripturi deslușire

Facerea	list	1	Istoria Susâni	list	691	
Ieșirea	list	39	Pentru a lui Vil și Bălaurul	list	693	
Leviticón	list	70	A Maccaveilor	{ cea dentii	list	694
Numerili	list	93		{ a doao	list	716 ¹
A doao lége	list	124		{ a treia	list	733 ²
Isus Naví	list	153	Iósip	list	740	
Judecătorii	list	173	T E S T A M E N T U L N O U			
Ruth	list	192	Evanghelia după cum scrie :			
A împărățiilor	{ întâia	list	194	{ Mathei	list	751
	{ a doao	list	220	{ Marco	list	774
	{ a treia	list	241	{ Luca	list	788
Paralipómina ¹	{ a patra	list	265	{ Ioan	list	813
	{ întâia	list	287	Faptul Apostolilor	list	831
{ a doo	list	308	(Pavel cea)			
Ésdra	list	336	cătră rimlêni	list	855	
Neamia	list	344	cătră corinhêni			
Esthir	list	355	{ întâia	list	865	
Ióv	list	363	{ a doao	list	874	
Psaltirea	list	382	cătră galatêni	list	881	
Parimiile lui Solomon	list	429	cătră efesêni	list	884	
Eclisiástis	list	446	cătră filipisêni	list	887	
Cintarea cîntărilor	list	452	cătră colasêni	list	890	
Isaia	list	455	Pavel cea			
Ieremiia	list	487	cătră solonêni	{ 1	list	892 ³
Plîngerile Ieremieí	list	529	cătră Timotheiu	{ 2	list	894
Iezechiil	list	534	cătră Timotheiu	{ 1	list	895
Daniil	list	572	cătră Tit	{ 2	list	898
Osie	list	583	cătră Filimon		list	900
Iofl	list	588	cătră ovrei		list	901
Amós	list	590	Epistoliile		list	902
Avdú	list	595				
Ioná	list	595	{ a lui Iácov	{ 1	list	909
Mihéa	list	597	{ ale lui Pétár	{ 2	list	912
Naum	list	600	ale lui Ioan	{ 1	list	914
Avvácum	list	601	{ Epistoliia lui) Iuda	{ 2	list	916 ⁴
Sofónia	list	603	{	{ 3	list	919
Anghéu	list	604	{		list	920
Zahariia	list	606	{		list	921
Maláhia	list	612	{		list	921
A P Ó C R I F A						
Tóvit	list	614	Apocalipsis al lui Ioan	list	921	
Iudíth	list	621				
Varuh	list	632				
Poslania Ieremieí	list	636				
Cintarea celor 3 coconi	list	638				
Ésdra	list	640				
	list	652				
Întelepciunea	{ a lui Siráh					
	{ lui Solomon	list				
		664				

¹ In text, greșit : 714.² Idem : 735.³ Idem : 895.⁴ Idem : 915.

**CUVINTU INNAINTEA CĂRTII ACESTIIA
CĂTRĂ PREASFINTITUL MITROPOLIT**

Cuviitor lucru și înfrământat grai iaste cel deplin de laudă răspunsu al oame-
nilor vechi însă învățați, carele dovădește lucrul acesta cum atuncea cetățile și supu-
nerea fericită va fi cind au înțeleptul va domni, au domnul va face ca un înțelept, au
arhiereul va urma celor sfinte și cu urmarea sfintelor va pazi turma lui neclintită. În
vrême ce prena a domnului bune obicei obiceiuaște-să a fi supunerea acestuia cuvint,
mulți den craii vechi și vestiți și arhierei, cărturari și filosofi urmatori a fi să siliră ca
pren mijlocul lui fieștecarele bine a cirmui țarilor și a urma Scripturilor celor sfinte să
poată și nume vécinic să-s agonească.

Pare-mi-să drept acéa cum și sfintia ta, preasfintitul meu stăpin, mult fusesă ală-
turat lingă cuvintul acesta ce mai sus zisem. Și cutez a zice și mai presus încă făcator ești
lucrului înțelepciunii și sfinteniei; în vrême ce aceia crai numai pentru folosul trupului
închîpula răspunsul acesta, iară sfintia ta nu numai spre cèle de folos ale trupului pren
fapte bune, ci mai virtos spre ale sufletului, pren sufletesti ispravi te afli spre folosul su-
punerii. Învinciș toc^(ma)¹, voi zice, și pre cel vestit Ptolemeu împarat, că și acela pentru
cinstea numai cea pămîntească să nevoi spre izvodirea cărții vechi acestia, den jidovească
spre elinească, și o aduse la săvirșit, carea iaste cartea cărților și izvodul tuturor cărților sfinte,
temelia legii noastre cea în vécî neclintită. Iar (nu)² mai puțin și cu aceasta sufleteste
(te)³ folosiș.

Zice-voi dară că mulți ar fi poftit ca să-s scoată cîte o carte ca aceasta întru nu-
mele lor, ca să le rămîie nume vécinic, ci puțin să învredniciră. Că cădea-să întru tot, după
cum împreună și cu alte nenumarate bunătăți ești încununat, nice de aceasta să nu fii lipsit.
Ci măcară că și alții mulți să nevoiescu spre multe lucruri bune și de folos, învățînd și
pre alții indemnînd, iar singuri pre sine nu să învața, fiind, după cum zice dumnezeiescul
Pavel apostol, „aramă sunînd au timpănă buhînd“, și unii ca aceia. Iar sfintia ta pravilă
bună te arăți cu faptele tuturorora, indemnîndu-i cu toate carele-s de folos, fiind, după cum zice
Sfinta Evanghelie, „nu den cei mulți chemați, ci dintru cei puținî aleși“.

În vrême ce și cu cinstit numele sfintii tale așa bine tocma te-au numit, Theodósie,
ce elinêste să înțelege dătator de Dumnezău, că cu adevărat mult dătator, cu tot mijlocul
bun, spre folosul săracilor și următor porâncelor celor sfinte, și te arăți pildă bună păsto-
riului ce e prea bun, dîndu-te cu tot feliul de învățaturi pentru paza oilor celor cuvîn-
tărețe. Drept acéa, multe mijloace putere-aș avea spre a sfintii tale laudă, cu adevărat,
iară bine cunoscu cum nepriimite-s lingă cinstita a sfintii tale fire toate laudele pă-
mîntesti, măcar că mult aș fi nevrédnic de m-aș ispiti toate ale sfintii tale laude cu firea
să le ajungu.

Ci părăsînd cuvintul laudei, rugăm pre sfintia ta să priimești această puțină osteneală,
că dă e și mică iar de bunăvoie, și de va fi și cu greșale, sfintia ta cu cea obiiciută
liniște le vei petrece greșalele, că oamenilor iaste dată datoriia greșalei și numai acela nu
va greși carele nu va nice scrie. Pentru că și pre mine, cu a sfintii tale rugă și blagoslo-
venie, îndăstoinicîtu-m-au cel preavécinic și dă bine dătator Dumnezău, cu scrisoarea viînd,
de am ajunsu și săvirșitul acestii sfinte cărți cu pace, pentru ca să fie și sfintii tale de
pomană și de nume vécinic în vécî, pofînd de la cel preabogat de milă Dumnezău sfîn-
ții tale milă și spăsenie, sănătate și pace, îndalungare de viață, biruință spre toți ne-
priiétenii și la toate, și cerești/și pămîntesti, ca stăpinului meu milostiv.

¹ Omis. Identitatea grafică a primei silabe de aici cu cea din cuvintul „tocma“ din pri-
mul rînd al celui de al patrulea paragraf ne-a condus la întregirea de mai sus, care corespunde și sensu-
lui frazei.

² Omis (cf. N. A. Ursu, *Noi informații privitoare la manuscrisul autograf și la textul revî-
zuit al Vechiului Testament* tradus de Nicolae Milescu (V), în „Limba română“, XXXVIII (1989), nr. 3
(sub tipar).

³ În ms., greșit: „le“ (cf. N. A. Ursu, *loc. cit.*).

[The table contains handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with some decorative flourishes at the top. The text is arranged in columns and rows, but is significantly obscured by heavy noise and grain in the scan. The word 'ACTIVITATE' is faintly visible in the upper middle section.]

Iar milostivul Dumnezeu în ce chip au învrednicit pre sfinția ta cu alte cărți multe, așa și aceasta a o isprăvi într-aceiași chip, să să înmulțască luminată viața sfinții tale, împreună cu toată cinstea, până la adînci bătrînetele sfinții tale, pentru că multe ca acestea și altele ca acestea lucruri dumnezeiești a să isprăvirea, iară mai apoi spodobindu-te, după dulcile bătrînete, și la cea neclintită împărăție, în ceata pravoslavnicilor patriarși și arhieriei sfinți, întru bucuria de veți, amin!

C A T A S T I H

de toate cărțile a ceii dumnezeiești Scripturi Vechi

Facerea	capete 50, fete 1	Angheu	2, fete 714	
Iesirea	40, fete 51	Zaharia	14, fete 716	
Cartea preotască	27, fete 90	Malahia	4, fete 724	
Numărături	36, fete 117			
A doao lège	34, fete 152			
Iisus Navi	24, fete 185			
Judecătorii	21, fete 206	Tovit	14, fete 727	
Ruth	4, fete 228	Iudith	16, fete 736	
A împărățiilor	{ Cea dentai 31, fete 231 A doao 24, fete 259 A treia 22, fete 282 A patra 24, fete 312	Varuh	5, fete 751	
		Cartea Ieremieii	(1) ¹ , fete 756	
		Cintarea a trei coconi	(1) ¹ , fete 758	
		Esdrah	9, fete 762	
A celor lăstate	{ Cea dentai 29, fete 337 A doao 36, fete 361	Înțelepciunea	{ lui Solomon 19, fete 776 lui Sirah 51, fete 792	
		A Sosanii istorie	(1) ¹ , fete 828	
Esdra	10, fete 392	Pentru a Bălaurului Vil	(1) ¹ , fete 830	
Neemia	13, fete 400	A Macaveilor	{ Cea dentai 16, fete 831 A doao 15, fete 859 A treia 1, fete 881	
Esthir	10, fete 413		Iosip	19, fete 892
Iov	42, fete 422			
Psaltirea	(150) ¹ , fete 445			
Parimiile lui Solomon	31, fete 499			
Adunătorii	12, fete 519			
Cintarea cintărilor	8, fete 526			
Isaia	66, fete 529			
Ieremia	52, fete 573			
Plinsorile Ieremieii	5, fete 620			
Iezecheil	48, fete 624			
Daniil	12, fete 672			
Osiia	14, fete 687			
Ioil	3, fete 694			
Amos	9, fete 696			
Avdiu	1, fete 702			
Ionas	4, fete 703			
Mihăa	7, fete 704			
Naum	3, fete 708			
Avacum	3, fete 710			
Sofonia	3, fete 712			

Săvîrșitul *Vechiului Testament* *catastih*
și lui Dumnezeu mărire și cinste

Theodosie mitropolitul,
Cu bun cuget i-au ajunsu săvîrșitul
Acestii sfințe și de Dumnezeu porăncită
Și încă împreună cu toate dăruiță.
Că la cel de toate ziditor și făcător,
Fost-au pururea cu tot sufletul rugător
Domnului s-au rugat cu veselie și cu cucernicie
Pentru ca să-i ajute să-ș facă nume de vecie.

Eu, Dumitrul scriitoriiul,
Luai de la Domnul ajutoriiul,
Robul sfinții tale smerit
Cu tot lucrul acesta m-am înfărit,
Lui Dumnezeu ca să-m ajute m-am rugat
Și pururea cu toată *Scriptura* mi-au ajutat.

A sfinții tale plecată slugă, Dumitru Dălgopolcom.

¹ Loc gol în ms.

CUVINTU INNAINTE CĂTRĂ Cİ(TI)¹TORI

CITITORIUL CĂRTII ACEȘTIA, MILĂ ȘI PACE DE LA CEL PREAMILOSTIV DUMNEZĂU¹

Măcară că multe sînt acélea lucruri carele făc omului îndemnare spre citirea cărților, iară nu iaste alt lucru mai tare îndemnător decît înțelegerea, pentru că, înțelegînd, așa mai virtos să ațită spre cititură, iar neînțelegînd, iaste ca cela ce în întunerec îmblă.

Pentru acéea, preaiubite cititoriule, am pus nevoița aceasta (vrînd Dumnezeu pren poranța stăpînului)², de o am scosu-o pre limba rumânească den izvodul lui Necolae cartea aceasta ce să chiamă *Biblia*, adecă „Făgăduinta vêche”, și-i zic *Testament* pre limba letenias(c)¹ă, iară *Biblie* să înțelegé elinêște *carte*. În vrême ce aceasta carte iaste, iaste mai presus decît toate alte cărți cite sînt, că dentru aceasta să izvorăscu toate (mai presus decît toate alte cărți)², și toată lēgea noastră cu aceasta să întemeliază.

Aceasta carte vêche întăi era numai jidovêște, și scrisă și la dînșii să afla, iar la altă limbă nu să afla. Și trecînd vrême multă, sosi împărăția Eghiptului (ce-i zic acum Misir)² la Ptolemeu, ce-i zic Filadelfu (ce să înțelegé „iubitor de frați”)². Acesta Ptolemeu era de fêl grec, închinător de bozi, iar fiîndu-i dragă învățătura, adună cărți multe, fără samă, den toată lumea, preste care adunare de cărți era diregător cel prea de folos bărbat Dimitrie Filareul de la Athina. Pofti drept acéea, înțelegînd ca să aibă și cartea aceasta, și îndată trimise la Eleazar, carele era popă mare preste jidovi întru vrêmea acéea, pentru cartea aceasta. Și/socoti Eleazar de trimise 72 de bărbați foarte dăstoinici și învățați, cum jidovêște așa și eli-

nêște, și-i trimise ca să talmăcească acolo cartea aceasta. Și așa zic unii cum să le fie făcut împăratul sosînd la Misir dascalii aceștia, 72 de cămari, și acolo să le fie scos cineș a sa carte și, alăturîndu-le după acéea, să s(ă) fie aflat toate pre un cuvînt într-ur chip talmăcite. Așa zice Iustin filosoful și zice că au văzut și cămarile acélea. Iară Eronim zice cum n-au fosa așa, ci cu toții într-un divan împărătescu șezînd au scos cartea aceasta, zicînd că alt lucru-i a proroc și altulu-i a talmăci. Aceștia așa zic. Iară dăstul că doslușit lucru iaste cum acești 72 de dascalii întăi au scosu-o de pre limba jidovască elinêște, ori în chip, nime nu e îndoit spre aceasta.

Iară drept acéea sînt mulți carii zic cum nu toată *Sfînta Scriptură* ci *Pendatevhos*, ce să zice elinêște cêle 5 cărți ce-i numai lēgea, să o fie scos acești 72. Deci lēgea nu e toată *Sfînta Scriptură* ci numai acêle 5 cărți dentăi ale lui Moisi. Așa zice Iosip, Filon și Aristeu, iară Iustin, și Epifanie, și Evsevîe și Climi *Stromatevsă*, dzic cum toată *Sfînta Scriptură* să c fie talmăcit acești 72.

Iară după aceasta talmăcire s-au mai talmăcit și de alții de iznoavă den ovreiêște pre limba elinească, însă după împelițarea Domnului Hristos, dentru carii întăi au fost Acfila de la Sinopi, de pre Mare Neagră. Acesta întăi s-au creștinat, botezîndu-să, iară mai apoi, pentru învățătura ce avea la astrologhie, ce să zice cetetura de stêle, neîndurîndu-să, că era cu totul dat spre acéea, să lepădă de creștini și să dede la jidovi. Și așa, învățînd/limba și cartea ovre-

¹ Omls.

² Paranteze în text.

iască, întoarse *Scriptura Vêche* elinêște, iară nu drept și cu credință o întoarse, ci cu viclesug, silind ca răspunsurile și făgăduințele ce pentru Hristos sînt scrise, vrînd să le mute, să-ș acopere viclenia ; ci în dășert cugetă.

După acesta fu altul, Simah, carele zic să fie fost samaritean, apoi să-l fie făcut jidov, și așa și acesta pre limba elinească o scoase *Scriptura* de iznoavă.

După acesta, al treilea, Theodotion de la Marea Neagră, den Erêsa lui Marchion, după acêea făcîndu-să nemêrnîc la jidovi și învățînd limba jidovască și cartea, talmăci și această *Scriptură Vêche* de iznoavă elinêște.

Acești trei talmăcitori ai *Scripturii* nepriêteni era creștinilor și *Scriptura* cu rea credință au înturnatu-o. Ci acêstea au și perit acum pentru pricinile ci mai sus zisem.

Mai fură încă, făr-de acêstea talmăciri, încă doao căroră dascalii nu să știu cine au fost. Aflatu-s-au una la Ierihó, în cetate ascunsă, și alta iarăș în cetate la Nicópolis, după cum scrie Epifanie și Evsévie.

După acêstea toate, s-au sculat preainvățatul Ôri ghen de au făcut cartea ci să chema și *Tetrápła* și *Exápła* și *Octápła*, carea era într-acesta chip : toată *Scriptura Vêche* era scrisă așa : un rînd întăi jidovêște, cu slove jidovești, apoi alt rînd cuvintele jidovêște și slovele elinești, alt rînd, al treilea, talmăcirea¹ lui Acfîla, al patrule rînd talmăcirea lui Simah, al cincile rînd talmăcirea celor 72 de bătrîni, al șasele rînd talmăcirea lui Theodotion și într-alte doao rînduri cêle doao talmăciri ce nu să știu de cine-s făcute. Deci *Tetrápła*, ce să zice împătrită, să chema pentru cêle 4 talmăciri a celor ce-s cu nume, iară pentru cêle 6, iarăș, dacă să puna și cêle doao fără nume, să chema *Exápła*, adecă înșesită ; iară puindu-s(ă) și cêlelalte doao² ce au scris el, să chema *Octápła*, adecă înopțită. Și aceasta carte era foarte

¹ Urma : „celor 72 de bătrîni“, care a fost șters apoi.

² Urma : „fără nume“, care a fost șters apoi.

minunat lucru și cu multă osteneală făcută. Care lucru cărțile acêstea pentru neașezarea lumii aceștia perite-s, ci pentru acêea multe izvoade să află în multe fêliuri, de au usăbire și den grecești izvoade și den letenești.

Iară Nicolae, vrînd să aducă și el cartea aceasta den elinie la rumănie, nefiind altă dată scoasă la rumănie, au socotit și au ales un izvod carele-i mai ales decit toate altele, tipărit în Frangofort și ales foarte bine pre limba elinească, și dedesupt cu multe arătări și cuvinte puse cum li-au talmăcit alții.

Ci măcar că deși zice el că pre lîngă-izvodul acesta au avut și izvodul slovenescu și letenește și au avut și alt izvod letenescu, ce au fost scos de curînd den limba jidovască, adecă den izvod jidovăscu, așa scrie el la prêdoslôviia lui, și au scris și cêle precum să află la letenie și cêle precum să află la slovenie și însemnările și talmăcirile cêle ce să află mai jos la izvodul acel grecescu, zice că le-au pus tot cu însemnări pre de margine, dară n-au pus nice unele de acêstea la izvodul lui ; că au început să facă și acêstea la capul dentăi, la *Bitie*, dar mai d-apoi pentru neașezămîntul vremilor s-au lăsat și n-au făcut nice unele de acêstea. Ci neafliindu-le noi întru izvodul lui acêste însemnări ce mai sus zisem, nice noi nu le-am pus, ci precum s-au ținut el tot de temei, așa și noi am urmat lui.

Și iară mărturisêște el de zice că de cel slovenescu nu s-au ținut, că numai acest izvod iaste slovenescu care acum să află tipărit la Ôstrov, și zice că pre bogate locuri adaoge și la multe și scade, după cum mêrge ceastă elinească. Și pentru *A patra carte a Ezdrii*, ce să află în cea slovenească scrisă, care carte în *Bibliile* elinești nu să află scrisă, ci nu știm de unde să s(ă) fie aflat cartea aceasta să s(ă) fie talmăcit, ci pentru acêea nefiind elinêște scoasă, nice

rumânește nu s-au scos, pentru că multe cărți sint oprite de biserică să nu să citească.

Iară și noi pre lingă izvodul lui Necolae am mai alăturat și alte izvoade grecești, pren care izvoade fost-au unul carele au fost tipărit la Englitêra, ci și acesta nu să potrivia cu cel de la Frangofort, pentru căci pren bogate locuri adăogea și pren bogate locuri lipsiia, nu venia cu cestalalt; pentru acêea lipsele nu s-au socotit, iar adaosele s-au pus precum vom face doslușirea mai jos, cu însemnări. Și așa am venit cu acela izvod pân-la *Paralipómenon dentăi*, și apoi aflind și noi izvod grecescu, altul de cêle den Frangofort, dupre care au scris și Necolae, am urmat aceleia pentru tocmala greșalelor și pentru tocmirea soroacelor și deplinirea cuvintelor și întăritura óxii-

lor den cît am putut, și izbrânirea stihurilor precum le vei vedea scrise tot pre margine; și încă am pus mărturiile cuvintelor prorociilor den cea slovenască, tot pre margine, neavindu-le cêle grecești; pentru căci izvodul lui Necolae, pentru degrabă scriindu-l, n-au pus nici unile de acêstea, ci era pentru neîntocmirea lui foarte cu greu a să înțelêge vorba talmăcirei și abaterea cuvintelor.

Iar pentru acêea, iubite cititoriule, cercetînd *Scriptura*, den multe însemnături ce ți să va părea ca albina vei alêge. Crez cum doară și multe greșele vei afla, de vrême ci oameni sintem, ci nu dăfăima, ci, de poți, tocmêște, nu căutînd spre cea puțină greșală, ci spre cea multă osteneală.

Pentru acêea, tocmêște, nu dăfăima, că măcar că multe nevointă am pus și noi, ci după datoriia omeniei n-am putut ca să nu greșim. Iar citind, roagă pre cel preamilstiv Dumnezău să luminêze, cum pre tine spre înțelêgerea cărții aceștia, așa și pre noi, spre nevointă ș-altor dumnezăiești scripturi pentru folosul a mulți. Că ce-i după putință, lingă Dumnezău iubitui-i. Și noi, cît am putut, fără prêget am silit. După aceasta, poftimu-vă tuturor lingă sănătate și tot binele, amin!

Doslușirea cărții aceștia cum vei putea să o înțelegi, citindu-o mai pre iușor

Iată, iubite cititoriule, că-ți punem și însemnările cărții aceștia ca să poți să o citești și să o înțelegi mai pre lesne, nimic învăluindu-te.

Unde vei vedea că iaste acestu semnu [*punct roșu în ms.*], soroacă roșie sau întorsătură [*virgulă roșie*], acolo să sfișăste stihul și să încêpe stih. Iar unde vei vedea acest semnu [ ] și slove în mijloc să chiamă grecește *diaméson*, adecă „pren mijloc“, adecă pentru înțelêgerea vorbii și bogate cuvinte dentru îngrăditurile acêstea la unele *Biblii* nu să află, ci și cu acêlea poate fi și făr-de acêlea poate fi, tot să înțelêge vorba. Iar unde vei vedea acest semnu cu roșiu [ ] și la mijloc iarăș cuvinte, să știi că l-am aflat mai mult întru izvodul Englitêrii, ci și făr-de acêle cuvinte de vei citi nu vei greși. Iar unde vei vedea acesta U U U [*cu roșu*] asupra unui cuvînt, cite vor fi înlăuntru și afară *silele* acêstea, acela sau e cuvînt de îndoire, de zice sau așa, sau așa, sau el s-au aflat într-un izvod într-un chip, și într-alt izvod într-alt chip și fără bănuială sint așa. Iar unde vei afla așa : U [*cu roșu*] și înlăuntru și afară asupra unui cuvînt, acolo iaste cuvînt sărit și s-au îndreptat afară. Iar unde vei vedea acesta : v, a, g [*cu roșu*] asupra cuvintelor, fiind greșala direasă înlăuntru vei citi până vei veni la *vêde* și vei sta acolo și vei încêpe cuvîntul de la az până vei veni la *glagole*, și te vei întoarce la / *vêde* și vei citi până ce vei veni la az și apoi vei îndrepta cu-

vîntul de la *glagole* după numărul slovelor. Iar unde vei vedea acesta ∞ [cu roșu] sau acesta ∇ [cu roșu] și afară și înlăuntru, să știi că de acolo să încêpe cuvîntul mărturiei ce însemnează afară, și precum însemnează capetele așa le vei afla. Iar unde însemnează *sus* sau *jos*, să știi că să mai mărturisește acel cuvînt tot întru acea carte, ci cînd zice *sus*, mai sus decît acel cap într-alte capete în cite să va însemna, iar de va zice *jos*, așijdirile mai jos decît acel cap într-alte capete la cite să va răspunde.

Așa luînd bine aminte nu te vei învălui, ci toate pre tocmêile le vei afla.

Iar unde vei vedea această mină arătînd [o mină desenată cu roșu] mari răspunsuri de Hristos arată.

CUVÎNT ÎNAINTE CĂTRĂ CETITOR

**CETITORILOR CĂRȚII ACEȘTIIA : MILĂ, PACE ȘI SĂNĂTATE DE LA UNUL
ÎN TROIȚA MARELE DUMNEZEU !**

Măcară de se și află cite cinevaș carii și neînțelegînd au dragoste den fire și se îndeamnă spre cititul cărților, iar așa tot sint ca ceia ce umblă în (in)¹tunêrec și în bezdnă, deaca n-au întinsă înainte calea cea nêtedă și luminoasă a dăslușirei înțelesului și se închipuiesc celor ce călătoresc pre căi rătăcite și neumblate și nu se pot nicidecum dăzvoalbe să se îndirepțeze. Iară carele înțelêge ce cetêște, acela cu adevărat umblă (in)² lumină și pre cale știută și dăslușită și pre loc nêted și (câl)²duros și iaste ca o corabie carea are bine vêtrilele ei întinse și cîrmă tocmită și înoată toate adîncurile mării cêle lucii fără de zmințea. Drept acêea, o, iubite cetitoriu, vâzînd cum într-acêste vremi-mai de apoi, de acuma au mai toate limbile dumnezeiasca lêge vêche și noaoă tălmăcîfă și prepusă cineș pre a sa limbă ca, cetînd, să înțelegă și să cunoască calea cea direaptă a vrerii lui Dumnezeu, carea duce pre om în viața cea de vêci, și noi, acum, dentr-a prea a tot putêrnîc Dumnezeu milă și cu al Preacuratei Sfinției Sale Maici ajutoriu, nevoitu-nê-am a prepune această sfință și de Dumnezeu suflată carte carea (se)² cheamă *Biblia*, adecă toată cartea legii vechi și cu toți prorocii, pre limba rumănească, carea pină acum într-această limbă a noastră rum(ănea)²scă nu foarte se-au aflat prepusă, fără numai un izvod scris cu mîna, p(re c)²are l-au fost prepus Nicolae, spătariul moldovean, dascal și învățat în limba elinească, care l-au izvodit de pre izvodul elinesc ce se-au fost tipărit (în)² Frangofort. Ce însă și izvodul acesta pentru multa pripă a acelui pre(puitor)²iu, care se-au grăbit curînd a și tălmăci și a și scie, aflatu(-s-au multe gre)²șale și prea mare învăluială, care era lucru foarte cu greu a înțelegere. Deci)² acum și noi, nu doară pentru vreo știință a noastră sau . . . . .² dascaliiia desăvîrșit a vreunii limbi streine . . . . .² această sfință carte. Căci că în . . . . .² (cuvintele cêle) întunecate nu le-am . . . . .² îngrozîndu-i . . . . . /

¹ Omis în ms.

² Rupt în ms. Pentru întregirea unor cuvinte, cf. și textul publicat de Dan Simonescu, în „Glasul bisericii”, An. XVIII (1959), nr. 1, p. 123—125.

fără de ajutoriu den lăcașul său cel de sus pre cei ce se nădăduiesc într-însul. Și am nevoit a prepune această carte a legii vechi carea se chiiamă *Biblia*, toată, cu toți prorocii (că lēgea noaoă, adecă *Evanghelia* și celelalte cărți ale apostolilor, toate, se află multe pren bogate locuri, și cu mîna scrise și în tipariu date pre limba noastră, rumânêște, iar de această carte a legii vechi, noi, rumânii, foarte sintem lipsiți)¹. Drept acēea, alăturînd izvodul slovenesc carele au fost tipărit în Rusia cea mică, în cetatea Ostrovului, și izvodul lătinesc, care au fost tipărit în cetatea Antverpiei, și acel izvod rumânesc, de care se spuse mai sus, așa de pre dînsele cu multă socotință am prepus. Iar totuș mai mult ne-am ținut de izvodul cel slovenesc și de care au umblat mai aproape de dînsul.

Și văzînd cum că alte limbi toate de la o vrême încoace scriu cartea legii vechi și noao cu stihuri pre margine, pentr-acēea și noi toată cartea aceasta o am scris cu stihuri la toate capetele, și cuvintele care sint și într-alt loc grăite semnate iarăș la margine, precum iaste la latini, pentru aflarea mai lesne a fiecărui lucru și cuvînt.

Însă și de aceasta-ț facem în știre, o, iubite cetitoriu, că să știi că la ellini, adecă la greci, cartea a treia a *Ezdrei* nu se află scrisă, ce numai ce sint 2 părți. Pentr-acēea nici în izvodul cel rumânesc, care au fost prepus mai denainte de Nicolae spătaru, nu fu scris, iar în izvodul cel slovenesc și cel lătinesc fiind și acea (p)²arte a treia a *Ezdrei* tipărită, acum și noi o am prepus și acēea (cu)² stihuri.

Iară cartea a treia a *Maccaveilor* în izvodul cel lătinesc nu iaste, iar în cel slovenesc și în cel ellinesc iaste. Ce nici aceasta de noi încă nu se-au lăsat, ce se-au prepus; iar aceștia stihuri pre margine, la capete, nu i se-au pus, ce așa se-au așăzat fără de stihuri, precum iaste la slovêni și la ellini și cum se află și (în)³ izvodul cel rumânesc cartea aceasta toată tot fără de stihuri.

Deci, o, iubite cetitor(iu)², cetînd cartea aceasta, și ce vei afla într-însa nu bine tălmăcit după (p)²ricepînța ta, să nu dăfaimi îndată și număidecît pînă nu vei a(lă)²tura izvoadele cite trêle de pre care am izvodit noi și am prepus, adecă cel slovenesc și cel lătinesc și cel ellinesc, de pre care au fost prepus cel mai denainte rumânesc.

(Avut-am ș-alt izvod slovenesc tipărit în Rusia cea mare, în cetatea Moscului, în zilele bunului credincios împărat Alexii Mihăilovici; ce acesta într-un chip se potrive cu cel de la Ostrov)¹.

D(ec)²ii și atunci ce greșală vei afla, au cuvînt nu bine tălmăcit, au (sl)²ovă zmințită, au orthográfia stricată au altă greșală fii . . . .² iuia multe vei găsi deaca vrême ce sintem oameni. Ce decitu-ț . . . .² iartă . . . .² și (n)²u căuta spre acea puțină greșală, ce socot(êște cea)² . . . .² îndelungată vrême m-am împironat . . . .² nevoință, iar după d . . . .² roagă pre Dumnez(eu)² . . . .².

. . . .² i . . . .².

¹ Paranteze în ms.

² Rupt în ms.

³ Omis.

†
 ДУМНЕЗЕИСКІ СКРИПТУРЪ
 БѢКЕ ШІ НОВАЖ
 ФАЧЕРЪ

EDIȚIA 1688, pag. 1, col. I

†
 DUMNEZEIASCA SCRIPTURA,
 VECHE ȘI NOAUA
 FACEREA

CAP 1

К А П А

1. Де-нцепут ау фӑцут Думнезӑу цериул ши пӑмӑнтул.
 2. Иарӑ пӑмӑнтул ера невӑзут ши нетоцит.
 3. Ши ӑнтуӑнек зӑцеа деасупра преце цел фӑрӑ де фунд ши духул луй Думнезӑу сӑ бурта деасупра аpei.
 4. Ши зисе Думнезӑу : „Сӑ сӑ фӑцӑ луминӑ !“ Ши сӑ фӑцу луминӑ.
 5. Ши вӑзу Думнезӑу лумина цӑ иасте бунӑ ; ши осеби Думнезӑу ӑнтре мижлокул луминии ши ӑнтре мижлокул ӑнтуӑнекулуй.
 6. Ши нуми Думнезӑу лумина зию, ши ӑнтуӑнекул нуми ноапте. Ши сӑ фӑцу сарӑ ши сӑ фӑцу дименеаӑ, зи уна.
 7. Ши зисе Думнезӑу : „Фӑцӑ-се ӑнтӑритурӑ ӑн мижлокул аpei ши сӑ фие осебитоаре ӑнтре апӑ ши ӑнтре апӑ“. Ши сӑ фӑцу аша.
 8. Ши фӑцу Думнезӑу ӑнтӑритурӑ ши осеби Думнезӑу ӑнтре мижлокул аpei царе ера супт ӑнтӑритурӑ ши ӑнтре мижлокул аpei це ера деасупра ӑнтӑритурии.
 9. Ши нуми Думнезӑу ӑнтӑритурӑ цериу ; ши вӑзу Думнезӑу цӑ иасте бине. Ши сӑ фӑцу сарӑ, ши сӑ фӑцу дименеаӑ, зи а доа.
 10. Ши зисе Думнезӑу : „Адуӑне-се апа цеа де супт цериу ӑнтр-о адуӑнаре ши сӑ сӑ ивеасцӑ усцӑтул !“ Ши сӑ фӑцу аша. Ши сӑ адуӑнӑ апа цеа де супт цериу ла адуӑнӑрии еи ши сӑ иви усцӑтул.
 11. Ши нуми Думнезӑу усцӑтул пӑмӑнтул, ши адуӑнӑрии аpei нуми мӑри. Ши вӑзу Думнезӑу цӑ иасте бине.
 12. Ши зисе Думнезӑу : „Рӑсарӑ пӑмӑнтул буруйанӑ де иарбӑ сӑмӑнӑтоаре, сӑмӑнӑӑ дупӑ фӑлиу-ș ши дупӑ асӑмӑнӑре-ș ши лемн родиториу фӑцинд рoadӑ, цӑруиа сӑмӑнӑӑ луй ӑнтр-ӑнсул дупӑ фӑлиу-ș пре пӑмӑнтул“. Ши фу аша.
 13. Ши сцоасе пӑмӑнтул буруйанӑ де иарбӑ сӑмӑнӑтоаре, сӑмӑнӑӑ дупре фӑлиу ши дупре асемӑнӑре, ши лемн родиториу, царе фӑце рoadӑ, цӑруиа стемӑнӑӑ луй ӑнтр-ӑнсул дупре неам пре пӑмӑнтул. Ши вӑзу Думнезӑу цӑ иасте бине.
 14. Ши сӑ фӑцу сарӑ ши сӑ фӑцу дименеаӑ, зи а треиа.
 15. Ши зисе Думнезӑу : „Фӑцӑ-се луминӑтори ӑнтр/ӑнтӑритурӑ цериулуй спре луминӑре пӑмӑнтулуй цӑ

Ms. 45

A LUI MOISI
DUMNEZĂIASCA
SCRIPTURĂ VECHE

BITIA

CAP 1

1. De-nceput făcu Dumnedzău ceriul și pământul.

2. Iară pământul era nevădzut și necommit. [3] Și întunerec dzăcea deasupra preste cel fără de fundu și duhul lui Dumnedzău să purta pre deasupra apei.

3. Și dzise Dumnedzău : „Facă-să lumină” ! [4] Și să făce lumină.

4. Și vădzu Dumnedzău lumina cum iaste bună ; și usăbi Dumnedzău întru mijlocul luminei și întru mijlocul întunerecului.

5. Și numi Dumnedzău lumina dzuă, și întunerecul numi noapte. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi una.

6. Și dzise Dumnedzău : „Facă-să întăritură întru mijlocul apei și să fie împărțitoare între o apă și într-altă apă”. Și să făcu așa.

7. Și făcu Dumnedzău întăritura și usăbi Dumnedzău întru mijlocul apei carea era supt întăritură și în mijlocul apei ce era deasupra întăriturei.

8. Și numi Dumnedzău întăritura ceriu ; și vădzu Dumnedzău cum iaste bun. Și să făcu sară, și să făcu dimineață, dzi a doao.

9. Și dzise Dumnedzău : „Adune-se apă cea de suptu ceriu întru o adunare și să ivască uscatul” ! Și să făcu așa. Și să adună apa cea de suptu ceriu la adunarea ei și să ivi uscatul.

10. Și numi Dumnedzău uscatul pământu, și adunările apelor le numi mări. Și vădzu Dumnedzău cum iaste bun.

11. Și dzise Dumnedzău : „Răsaie pământul buruiian(ă) de iarbă sămănătoare, sămînță după feliu-ș și după asămănare-și și lemnu roditor făcîndu roadă, căruia sămînța lui întru însul după feliu-și asupra pământului”. Și să făcu așa.

12. Și scoase pământu buruiian(ă) de iarbă sămănătoare, sămînță după feliu-și și după asămănare-și, și lemnu roditor făcîndu roadă, căruia sămînța lui întru însul după feliu-ș asupra pământului. Și vădzu Dumnedzău cum iaste bun.

13. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi a treia.

14. Și dzise Dumnedzău : „Facă-să luminător întru/întăritura ceriului spre

Ms. 4389

CARTEA DENTĂI A LUI
MOISI

BÎTHIA

CAPUL DENTĂI

OVREIEȘTE : BEREZIT

1. De-nceput făcu Dumnezeu ceriul și pământul.

2. Iară pământul era nevădzut și necommit. Și întunerec desupra fărăfundului și duhul lui Dumnezeu se purta desupra apei.

3. Și zise Dumnezeu : „Să fie lumină” ! Și se făcu lumină.

4. Și văzu Dumnezeu lumina că iaste bună ; și osebi Dumnezeu între lumină și între întunerec.

5. Și numeni Dumnezeu lumina zioa, și întunerecul noaptea. Și se făcu seară și se făcu dimineață, zioa dentăi.

6. Și zise Dumnezeu : „Să se facă întăritură între mijlocul apei și să fie împărțitoare între o apă și între altă apă”. Și se făcu așa.

7. Și făcu Dumnezeu întăritura și osebi Dumnezeu între mijlocul apei carea era supt întăritură și între mijlocul apei carea era desupra întăriturii.

8. Și numeni Dumnezeu întăritura ceriu ; și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și se făcu seară, și se făcu dimineață, zioa a doaoa.

9. Și zise Dumnezeu : „Adune-se apa cea de supt cer întru o adunare și să se ivească uscatul !”. Și fu așa. Și se adună apa cea de supt cer la adunătura ei și se ivi uscatul.

10. Și numeni Dumnezeu uscatul pământ, iară adunările apelor, mări. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

11. Și (zise Dumnezeu)²u : „Răsa de iarbă sămănînd sămînță după feliu-ș¹ și după asemănare-ș și lemnu roditoriu făcîndu roadă, căruia sămînța lui întru-insul după feliu-ș pre pământ”. Și fu așa.

12. Și aduse pământul buruieni de iarbă sămănînd sămînță pre feliu și pre asemănare și lemnu roditor care face roadă, căruia sămînța lui întru-insul după neam pre pământ. Și văzu Dumnezeu că iaste bine.

13. Și fu seară și fu dimineață, zioa a treia.

14. Și zise Dumnezeu : „Să să facă luminătoriu întru/întăritura ceriului spre

FACEREA LUMII

CAP. 1

1. La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul.

2. Și pământul era (de) nevădzut și fără formă, iar întuneric era peste abis și duhul lui Dumnezeu se purta peste apă.

3. Și a spus Dumnezeu : „Să se facă lumină !”. Și s-a făcut lumină.

4. Și a văzut Dumnezeu că lumina este bună ; și a despărțit Dumnezeu între lumină și întuneric.

5. Și numi Dumnezeu lumina zi și întunericul l-a numit noapte. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua întâi.

6. Și a spus Dumnezeu : „Să se facă o tărie în mijlocul apei și să fie despărțitură între apă și apă”. Și s-a făcut așa.

7. Și a făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu între apa care era sub tărie și între apa care era deasupra tăriei.

8. Și a numit Dumnezeu tăria cer și a văzut Dumnezeu că este bine. Și s-a făcut seară, și s-a făcut dimineață, ziua a doua.

9. Și a spus Dumnezeu : „Să se adune apa de sub tărie într-un anume loc și să se arate uscatul !”. Și s-a făcut așa. Și s-a adunat apa de sub tărie la locurile sale și s-a văzut uscatul.

10. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, iar așezarea la un loc a apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

11. Și a spus Dumnezeu : „Să rodească pământul iarbă verde, care să semene sămînță după felu-i și asemănarea-i și pom roditor purtător de fruct, a cărui sămînță să-i fie cuprinsă într-insul, după felu-i pe pământ”. Și s-a făcut așa.

12. Pământul a dat la iveală iarbă verde, sămănătoare de sămînță după felu-i și asemănarea-i și pom roditor, purtător de fruct, a cărui sămînță era cuprinsă într-insul după felu-i pe pământ.

13. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua a treia.

14. Și a spus Dumnezeu : „Să se facă lumini în/tăria cerului spre lumină

luminarea pământului ca să usăbască întru mijlocul dzilei și întru mijlocul nopții și să fie întru semnne, și întru vremi, și întru dzile și întru ani.

15. Și fie ca să lumineze întru întăritura ceriului spre luminarea pământului. Și să făcu așa.

16. Și făcu Dumnezeu cei doi luminători mari: luminătorul cel mare, spre stăpînia dzilei, și luminătorul cel mic, spre stăpînia nopții, și stelele.

17. Și puse pre înși Dumnezeu întru întăritura ceriului ca să lumineze asupra pământului,

18. și să stăpînească dzilei și nopții și să usăbască întru mijlocul luminei și întru mijlocul întunerecului. Și vădu Dumnezeu cum iaste bun.

19. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi a patra.

20. Și dzise Dumnezeu: „Scoață apele tîrîtoare de suflete vii și zburătoare zburindu asupra pământului spre întăritura ceriului”. Și să făcu așa.

21. Și făcu Dumnezeu chitoșii cei mari și tot sufletul gadinelor celor vii, carele au scos apele după feliurile lor, și toată pasărea zburătoare după feliu-s. Și vădu Dumnezeu cum sîntu bune.

22. Și blagoslovi Dumnezeu dzicîndu: „Creșteți și vă înmulțiți și împleți apele în mări; și zburătoarele înmulțască-să asupra pământului”.

23. Și să făcu sară și să făcu dimineață, dzi a cincea.

24. Și dzise Dumnezeu: „Scoață pământul suflet viu după feliu-s, cu patru picioare, și tîrîtoare și jigăniile pământului după feliu-s”. Și să făcu așa.

25. Și făcu Dumnezeu jigăniile pământului după feliu-s și dobitoacele după feliul lor și toate tîrîtoarele pământului după feliu-s. Și vădu Dumnezeu că-s bune.

26. Și dzise Dumnezeu: „Să facem om după chipul nostru și după asemănare și să stăpînească peștilor mării, și pasărilor ceriului, și dobitoacelor, și tot pământul și tuturor tîrîtorilor ce să tîrîiescu asupra pământului”.

27. Și făcu Dumnezeu pre om după chipul lui / Dumnezeu; l-au făcut pre

luminarea pământului și să osibească între zi și între noapte și să fie întru semnne, și întru vremi și întru ani.

15. Și să fie întru luminare întru întăritura ceriului ca să lumineze pre pământ”. Și fu așa.

16. Și făcu Dumnezeu doi luminători mari: luminătorul cel mare, întru stăpînia zilei, iară luminătorul cel mai mic, întru stăpînia nopții, și stelele.

17. Și-i puse Dumnezeu întru întăritura ceriului ca să lumineze asupra pământului,

18. și să stăpînească zilei și nopții și să osibească între lumină și între întunerec. Și vădu Dumnezeu că iaste bine.

19. Și fu seară și fu dimineață, zioa a patra.

20. Iarăși zise . . . ? pământului spre întăritura ceriului”. Și fu așa.

21. Și făcu Dumnezeu chitoșii cei mari și tot sufletul gadinelor celor vii, carele scoaseră apele după neamul lor, și toată pasărea înaripată după feliu-s. Și vădu Dumnezeu că iaste bine.

22. Și le blagoslovi Dumnezeu zicînd: „Creșteți și vă înmulțiți și împleți apele care sînt în mări; și pasărele să se înmulțească pre pământ”.

23[22]. Și fu seară [23] și fu dimineață, zioa a cincea?

24. Și zise Dumnezeu: „Să scoată (pămînt)²ul suflet viu după feliu-s, cu 4 (pici)²oare, și gădini, și jigăniile tîrîtoare, și fieri pămîntesti după neamu-s, și dobitoace după neamul lor și toate dihaniile de pre pămînt”. Și fu așa.

25. Și făcu Dumnezeu dobitoace pămîntesti de toate feliurile după neamul lor: și fierile, și gădiniile și toate jigăniile. Și vădu Dumnezeu că iaste bine.

26. Și zise Dumnezeu: „Să facem om după chipul și după asemănarea noastră și să stăpînească peștii mării, și pasărele ceriului, și fierile, și dobitoacele și toate jigăniile care se tîrîesc pre pămînt”.

27. Și făcu Dumnezeu pre om după chipul lui / Dumnezeu; îl făcu bărbat

pe pămînt și să despartă între zi și noapte și să fie semnne pentru vremi, și pentru zile și pentru ani.

15. Și să fie spre lumină în tîria cerului ca să lumineze pe pămînt”. Și s-a făcut așa.

16. Și a făcut Dumnezeu cei doi luminători mari: luminătorul cel mai mare spre stăpînia zilei și luminătorul cel mai mic spre stăpînia nopții, și (a făcut și) stelele.

17. Și le-a așezat Dumnezeu în tîria cerului ca să lumineze pe pămînt,

18. și să stăpînească ziua și noaptea și să despartă între lumină și între întuneric. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

19. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua a patra.

20. Și a spus Dumnezeu: „Să scoată apele tîrîtoare vii și zburătoare zburînd deasupra pământului sub tîria cerului”. Și s-a făcut așa.

21. Și a făcut Dumnezeu balenele cele mari și toată suflarea animalelor tîrîtoare, pe care le-au scos apele după felul lor, și toată pasărea zburătoare după felu-i. Și a văzut Dumnezeu că sînt bune.

22. Și le-a binecuvîntat Dumnezeu spunînd: „Creșteți și vă înmulțiți și împleți apele în mări; și zburătoarele să se înmulțească pe pămînt”.

23. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua a cincea.

24. Și a spus Dumnezeu: „Să scoată pământului ființe vii de tot felul, dobitoace și tîrîtoare și fiare sălbatice după felul lor”. Și s-a făcut așa.

25. Și a făcut Dumnezeu fiarele sălbatice după felul lor și dobitoacele după felul lor și toate tîrîtoarele pământului după felul lor. Și a văzut Dumnezeu că sînt bune.

26. Și a spus Dumnezeu: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră și să stăpînească peste peștii mării, și peste pasărele cerului, și peste dobitoace, și peste întreg pămîntul și peste toate tîrîtoarele ce se tîrîesc pe pămînt”.

27. Și a făcut Dumnezeu pe om, după chipul lui / Dumnezeu l-a făcut,

ДМНЗЪУ ЛАЪ ФЕКЪУ ПРІ ДЖНІУА, ВЪРЪАТЪ ШН
 А. ФЕКЪЕ АЪ ФЕКЪУ ПРІ ДЖНІУА. ШН ВЪРЪА
 ДМНЗЪУ ПРІ ДЖНІУА ЗНІЖІАЪ, КРЪЩЕЦКЪ ШН
 ВЪРЪАЛІЦІЦЪ, ШН ОУМПЛЕЦН ПЪМЖНПЪА, ШН
 ЛЕМНІЦЪ ПРІ ДЖНІУА ШН СПЪПЖНЦЪ ПЕШНАЪ
 МЪРІА, ШН ПАСЪРЛАЪ ЧЕРНАУН, ШН ПЪПЪРЪ
 ДЪВНПЪАЧЕЛАЪ, ШН ПЪПЪ ПЪМЖНПЪА, ШН ПЪ
 ПЪРЪ ПЪРЖПЪАРЕЛАЪ ТЕ СПЪ ПЪРЪСЪ АЪ ПЪРЪ
 ЛА МЖНПЪАУН. ШН ЗНЕС ДМНЗЪУ, ІА ПЪ АМ
 ДАТЪ БОАСО ПЪАТЪ ІАРЕ СПЪМЖНПЪАРЕ, СПЪМЖ
 ЦЪ ДЪ СПЪМЖНАТЪ, ІАРЕ АІТЕ АЪ ПЪА ПЪМЖНПЪ
 АУН, ШН ПЪАТЪ ЛЕМНІАЪ ІАРЕ АРЕ ПЪРЖНІАЪ РЪА
 ДЪ ДЪ СПЪМЖНЦЪ СПЪМЖНПЪАРЕ, БОАСО БАФН ДЪ
 АЪ МЖНІАРЕ. ШН АА ПЪАТЪ ХІАРЕА ПЪМЖНПЪ
 АУН, ШН АА ПЪАТЪ ПАСЪРЛАЪ ЧЕРНАУН, ШН АА
 ПЪАТЪ ПЪРЖПЪАРЕЛАЪ ЧЕСЪ ПЪРЪСЪ АЪ ПЪА ПЪМЖН
 ПЪАУН, ІАРЕ АРЕ РЪСНІА СЪФАЕТЪ ДЪ ВЪАЦЪ, ШН
 ПЪАТЪ ІАРЕА ВЪРЪА ДЪ МЖНІАТЪ, ШН СПЪФЕКЪ
 АЪ АША. ШН ВЪРЪА ДМНЗЪУ ПЪАТЪ ІАРЕ АЪ
 ФЕКЪУ, ШН ІА ПЪА ВЪНЕ ФАРЕА, ШН СПЪФЕКЪ
 САРЪ, ШН СПЪФЕКЪ ДЕМНІЦЪ, ЗН АШАА.

К А П Б
 И СПЪПЖНІА ЧЕРНАУН, ШН ПЪМЖНПЪА
 ШН ПЪАТЪ ПЪАРЕА АЪРЕ. ШН СПЪМЖ
 ШН ДМНЗЪУ АШАА ЗН ФАПІАЕ АУН ІА
 РЕ АЪ ФЕКЪУ, ШН СЪРХНН ДМНЗЪУ А
 ШАПІАЪ ЗН, ДЪ ПЪАТЪ ФАПІАЕ АУН,
 ІАРЕ АЪ ФЕКЪУ. ШН ВЪРЪА ДМНЗЪУ ЗЕСА А
 ШАПІАЪ, ШН ОУФНЦН ПРІ А, ПЕНІАЪ КЪ ПЪРЖНІА
 ПЪАТЪ ДЪ ПЪАТЪ ФАПІАЕ АУН, ІАРЕ ПЪАТЪ
 ДМНЗЪУ АФАЕ. АТАСТА ІАРЕА ФАЧЕРІА ЧЕ
 РНАУН, ШН АПЪМЖНПЪАУН, ІАРЕА САРЪ ФЕКЪУ
 ПЪАРЕ ЗН АЪ ФЕКЪУ ДМНЪА ДМНЗЪУ ЧЕРНА, ШН
 ПЪМЖНПЪА. ШН ПЪАТЪ ВЪРЪА ІАРЕА ІАРЕА
 АУН, МАІА ПЪАТЪ ДЪ ІАРЕА АРЕАРЕ ПРІ ПЪМЖНПЪ
 ШН ПЪАТЪ ІАРЕА ІАРЕА АУН, МАІА ПЪАТЪ
 ДЪ АРЕАРЕ, ПЕНІАЪ КЪ НАУ ПЪАТЪ ДМНЗЪУ
 ПРІ ПЪМЖНПЪА, ШН ОМ НЪ ІАРЕА АУН ПРІ ДЖН
 СЪА. ШН ПЪАТЪ ІАРЕА ДЕН ПЪМЖНПЪА, ДЪ
 АРЕА ПЪАТЪ ФАЦА ПЪМЖНПЪАУН. ШН ЗНАН
 ДМНЗЪУ ПРІ СЪМ ЧЕРЖНЪ АЪ ПЪА ДЕН ПЪМЖНПЪА,
 ШН СЪФАЕ ПЪАЦА АУН СЪФАРЕ ДЪ ВЪАЦЪ, ШН
 СПЪФЕКЪ ОМЪА ПЪАФАЕТЪ ВЪА. ШН ПЪАТЪ
 ДМНЗЪУ ГРЕДНІА ПЪАРЕА КЪ ПЪА ПЪАРЕА
 ШН ПЪА АКОАЕ ПРІ СЪМ, ПРІ ІАРЕА АЪ ЗНАНТЪ.
 ШН ПЪАТЪ ІАРЕА ДМНЗЪУ ДЕМ ПЪМЖНПЪА ПЪАТЪ
 ЛЕМНІАЪ ФРЕАЕ АА ВЪАРЕ, ШН ВЪН АА МЖНІА
 РЕ, ШН ЛЕМНІАЪ ВЪЕЦІА ПЪАТЪ АУН ГРЕДНІА,
 ШН ЛЕМНІАЪ АУН ІАРЕА ПЪАТЪ АУН, ШН ПЪА
 АУН. ШН ПЪА АРЕ ДЕН ІАРЕА, ІАРЕА АРЕАРЕ
 АУН, ДЪ АКОАЕ СПЪАРЕА ПЪАТЪ ПЪАТЪ ПЪАТЪ.
 ІАРЕА ОУНЪА ФРЕАЕ АРЕАРЕ ЧЕ ПЪАТЪ ПЪАТЪ
 ПЪАТЪ ПЪМЖНПЪА АУН ІАРЕА, ШН АКОАЕ
 АРЕ АРЕ АУН. ШН АРЕА ПЪМЖНПЪА АРЕ
 АРЕ АРЕ ВЪН, ШН АКОАЕ АРЕ АРЕ АРЕ, ШН ПЪА
 ПЪАТЪ ВЪАРЕ. ШН ПЪАТЪ АА АРЕАРЕ ПЪАТЪ ПЪАТЪ,
 АРЕА ПЪАТЪ ПЪАТЪ ПЪАТЪ ПЪМЖНПЪА АРЕА
 ДЪ ПЪА. ШН ПЪА АРЕАРЕ ПЪАТЪ АРЕАРЕ

Dumnezău ; l-au făcut pre dînsul bărbat și fămēie au făcut pre dînșii.

28[30]. Și blagoslovi Dumnezău pre dînșii zicînd : „Crêșteți-vă și vă îmulțiți și umpleți pămîntul și domniți pre dînsul ; și stăpîniți peștilor mării, și pasărilor ceriului, și tuturor dobitoacelor, și tot pămîntul și tuturor tîrîtoarelor ce să tîrăsc asupra pămîntului“.

29[31]. Și zise Dumnezău : „Iată am dat voao toată iarba sămătoare sămîntă de sămănat, care iaste asupra pămîntului, și tot lemnul care are într-însul roada de sămîntă sămănoare voao va fi de mîncare.

30[32]. Și la toate hiarăle pămîntului, și la toate pasările ceriului, și la tot tîrîtoriul ce să tîraște asupra pămîntului, care are în sine suflet de viață, și toată iarba vîrde de mîncat“. Și să făcu așa.

31[33]. Și văzu Dumnezău toate cîte au făcut și iată bune foarte. Și să făcu sară și să făcu demineață, zi a șasea.

CAP 2

1. Și să săvîrșiră ceriul și pămîntul și toată po-doabă lor.

2. Și săvîrși Dumnezău a șasea zi faptele lui care le-au făcut ; și odihni Dumnezău a șaptea zi de toate faptele lui care au făcut.

3. Și blagoslovi Dumnezău zioa a șaptea și o sfinți pre ea pentru că într-însa încetă de toate faptele lui care începu Dumnezău a face.

4. Aceasta e cartea facerii ceriului și a pămîntului, cînd s-au făcut,

5[4]. în care zi au făcut Domnul Dumnezău ceriul și pămîntul, [5] și toată verdeața cîmpului mai înainte decît a răsări pre pămînt și toată iarba cîmpului mai înainte de a să face pentru că n-au ploat Dumnezău pre pămînt și om nu era a lucra pre dînsul.

6. Și izvor ieșiia den pămînt de adăpa toată fața pămîntului.

7. Și zidi Dumnezău pre om țarină luînd den pămînt și suflă în fața lui suflare de viață și să făcu omul în suflet viu.

8. Și răsădi Dumnezău grădină în Edem, cătră răsărit, și puse acolo pre om, pre carele au zidit.

9. Și răsădi iarăș Dumnezău den pămînt tot lemnul frumos la vedere și bun la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul grădinii, și lemnul a ști conoștința binelui și răului.

10. Și rîu ieșe din Edem ca să adape grădina ; de acolo să împarte în patru începături.

11. Numele unuia, Fisón ; acesta e ce încunjură tot pămîntul lui Evilăt, și acolo iaste aurul.

12. Și aurul pămîntului aceluia iaste bun ; și acolo iaste rubinul și piatra cea vîrde.

13. Și numele al doilea rîu, Gheon : cеста încunjură tot pămîntul Ethiopiei.

14. Și rîul al treilea, Tîgri ; acesta e / ce mîrge îna-

însă bărbat și femeie au făcut pre înși.

28. Și-i blagoslovi pre înși Dumnedzâu dzicindu : „Crêșteți și vă înmulțiți și împleți pământul și domniți pre însul; și stăpiniți peștilor mării și pasărilor cerului, și tuturor dobitoacelor, și tot pământul și tuturor tiritorilor ce să tiriescu asupra pământului“.

29. Și dzise Dumnedzâu : „Iată am dat voă toată iarba de sămănat, sămînță sămănătoare carea iaste asupra pământului, și tot lemnul care are întru sine roadă de sămînță sămănătoare voă va fi de mîncare.

30. Și la toate fiarale pământului, și la toate pasările cerului, și la tot tiritoriu ce să tiriește asupra pământului, carele are întru sine suflet de viață, și toată iarba verde de mîncat“. Și să făcu așa.

31. Și văzu Dumnedzâu toate cite au făcut și iată bune foarte. Și să făcu sară și să făcu diminiată, dzi a șasea.

și muiere li făcu.

28. Și-i blagoslovi Dumnezeu zicind : „Crêșteți și vă înmulțiți și împleți pământul și-l stăpiniți; și stăpiniți peștii mării, și pasările cerului, și toate dobitoacele, și tot pământul și toate jigăniile ce se tirăsc pre dinsul“.

29. Și zise Dumnezeu : „Iată am dat voaoă toată iarba ce să samănă sămînță de sămănat, sămînță sămănătoare carea iaste desupra acestui pământ, și tot lemnul care are întru sine roadă de sămînță sămănătoare va fi voaoă de mîncare.

30. Și tuturor fierilor pământului, și dobitoacelor, și paserilor cerului și tuturor jigăniilor ce se tirăsc pre pământ, (care are)² în si (ne sufl)² et d(e viață)², și toată iarba verde de mîncare“. Și fu așa.

31. Și văzu Dumnezeu toate cite au făcut și iată (era)³ bine foarte. Și fu seară și fu dimineață, zioa a șasea.

bărbat și femeie i-a făcut.

28. Și i-a binecuvîntat Dumnezeu spunînd : „Crêșteți și vă înmulțiți și împleți pământul și domniți peste el; și stăpiniți peste peștii mării și peste zburătoarele cerului, și peste toate dobitoacele, și peste întreg pământul și peste toate tiritoarele ce se tirăsc pe pământ“.

29. Și Dumnezeu a spus : „Iată v-am dat toată iarba purtătoare de sămînță de semănat, care se află pe întreg pământul, și tot pomul, care are în el fruct cu sămînță de semănat, ca să vă fie spre mîncare.

30. Și tuturor zburătoarelor cerului și oricărui tiritor ce se tirăște pe pământ, care are în el suflare, toată iarba verde de mîncat“. Și s-a făcut așa.

31. Și a văzut Dumnezeu toate cite le-a făcut și iată erau foarte bune. Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, zioa a șasea.

CAP 2

1. Și să găti ceriu și pământul și toată podoaba lor.

2. Și săvîrși Dumnedzâu inn-a șasea dzi faptele lui carele au făcut; și răpoosă în dzua a șaptea de toate faptele lui ce au făcut.

3. Și blagoslovi Dumnedzâu dzua a șaptea și o sfinți pre însă pentru că întru însă răpoosă de toate faptele lui carele au început Dumnedzâu a face.

4. Această-i cartea facerii ceriului și a pământului, cîndu s-au făcut,

5[4]. Întru care dzi au făcut Domnul Dumnedzâu ceriu și pământul, [5] și tot verdele cîmpului mainte decît a răsări pre pământu și toată iarba cîmpului mainte de a să face pentru că n-au ploat Dumnedzâu asupra pământului și om nu era a lucra pre însul.

6. Ce izvor ieșia den pământu și adăpa toată fața pământului.

7. Și zidi Dumnedzâu pre om tîrnă luînd den pământu și suflă întru fața lui suflare de viață și să fece omul întru suflet viu.

8. Și răsădi Dumnedzâu grădină în Edem, cătră răsărit, și puse acolo¹ pre om, pre carele l-au zidit.

9. Și răsări Dumnedzâu iarăș den pământu toate lîmnele frumoase la vedere și bune la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul grădinei, și lemnul a ști cunoașterea bunului și răului.

10. Și rîu ieșe den Edem ca să adăpe grădina; de acolo să imparte în patru începături.

11. Numele unuia, Fison; acesta încungiuură tot pământul Evilat, și³ acolo iaste aurul.

12. Iară aurul aceluia pământu iaste bun; și acolo iaste rubinul și piatra cea verde.

13. Și numele al doilea rîu, Ghéon; acesta ce încungiuură tot pământul Ethiopiei.

14. Și rîul al treilea, Tigris; acesta/

CAP 2

1. Și se gătiră ceriu și pământul și toată podoaba lor.

2[1]. Și săvîrși Dumnezeu a șasea zi faptele sale care făcu; [2] și odihni Dumnezeu a șaptea zi de faptele sale ce au făcut.

3. Și blagoslovi Dumnezeu zioa a șaptea și o sfinți că într-însa odihni de toate faptele care începu Dumnezeu a face.

4. Această iaste cartea facerii ceriului și a pământului, cîndu se-au făcut,

5. [4] în care zi au făcut Dumnezeu ceriu și pământul, [5] și toate verdețile cîmpului mai nainte de răsărirea lor și toată iarba cîmpului mai nainte de ce nu fu pre pământ pentru că nu au ploat Dumnezeu pre pământ, nici om nu era să-l lucreze¹.

6. Ce izvor ieșia den pământ și adăpa toată fața pământului.

7. Și zidi Dumnezeu pre om luînd tîrnă de în pământ și suflă în fața lui suflarea vieții și fu om în sufletul vieții.

8. Și sădi Dumnezeu raiul² la răsărit, în Edem, și puse acolo pre omul care-l zidise.

9. Și iar răsări Dumnezeu den pământ tot lemnul frumos la vedere și bun la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul raiului³, și lemnul științei și al cunoașterii binelui și răului.

10. Și rîu iase den Edem să adăpe raiul; acolo se imparte în patru începături.

11. Numele unuia, Fison; acesta încunjură toată țara⁴ Evelatului, și acolo iaste aur.

12. Și aurul aceluia pământ iaste bun; acolo iaste robinul⁵ și piatra cea verde⁶.

13. Numele al doilea rîu iaste Gheon; acesta încunjură toată țara Ethiopiei⁷.

14. Al treilea rîu, Tigr; acesta/mêr-

CAP. 2

Ziua a șaptea. Așezarea omului în rai. Adam și Eva.

1. Și s-au împlinit cerul și pământul și toată podoaba lor.

2. Și a terminat Dumnezeu în zioa a șasea lucrarea sa pe care a făcut-o; și s-a odihnit în zioa a șaptea de toată lucrarea lui pe care a făcut-o.

3. Și a binecuvîntat Dumnezeu zioa a șaptea și a sfințit-o, deoarece în aceea s-a odihnit de toate lucrurile lui, pe care el le-a săvîrșit.

4. Această este cartea facerii cerului și a pământului, cînd s-a făcut,

5. în care zi a făcut Domnul Dumnezeu cerul și pământul, și toată verdeața cîmpului nu răsărise încă pe pământ și toată iarba cîmpului nu odrălise încă, pentru că Dumnezeu nu dăduse ploaie pe pământ și nu era om să lucreze pământul.

6. Un izvor ieșea din pământ și adăpa întreaga față a pământului.

7. Și l-a plăsmuit Dumnezeu pe om luînd tîrnă din pământ și i-a suflat în față suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie.

8. Și a sădit Domnul Dumnezeu o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a așezat acolo pe omul pe care-l plăsmuise.

9. Și a făcut Dumnezeu să răsară din pământ pomi frumoși la vedere, și cu roade bune de mîncat, și pomul vieții în mijlocul raiului, și pomul cunoașterii binelui și răului.

10. Și din Eden ieșea un rîu ca să ude grădina, iar de acolo se despărțea în patru brațe.

11. Numele unuia este Fison; acesta este cel ce înconjoară întreg ținutul Havila, acolo unde este aurul.

12. Aurul acestui ținut este bun și acolo se găsește bdeliu și piatra de onix.

13. Iar numele celui de al doilea rîu este Gihon; acesta este cel ce înconjoară tot ținutul Etiopiei.

14. Și al treilea rîu este Tigru; acesta/este cel ce curge spre Assur. Al

ce mergă înaintea în preajma Assirilor. [13] Și riuul al patrulea, Efratis.

15. Și luă Domnul Dumnezeu pe omul carele au zidit și-l pusă pe însu în grădină ca să o lucreze pre însă și să o păzească.

16. Și porunci Domnul Dumnezeu lui Adam, zicîndu: „Dentru tot lemnul ce iaste întru grădină cu mîncare să mîncîci,

17. Iară den lemnul a pricepe binele și răul să nu mîncăți dentru însul, iară în ce dzi veți mîncă dentru însul, cu moarte veți muri”.

18. Și dzise Domnul Dumnezeu: „Nu iaste bine a fi omul singur; să-i facem lui ajutor cîtră însul”.

19. Și mai zidi Dumnezeu iarăși den pămîntu toate fiarale cîmpului și toate pasările cerului și le aduse pre inse la Adam ca să vadză ce le va numi pre inse; și tot ce au numit Adam suflăt viu, acesta-i numele lui.

20. Și numi Adam numere tuturor dobitoacelor, și tuturor pasărilor cerului și la toate fiarale cîmpului; iară lui Adam nu să află ajutor asemenea cu însul.

21. Și puse Domnul Dumnezeu pre Adam năucire și adormi; și luă o coastă de a lui și deplini trup pentru însă.

22. Și zidi Domnul coasta, ce au luat de la Adam, muiere și o aduse pre însă cîtră Adam.

23. Și dzise Adam: „Aceasta-i acmú os den oasele mîle și trup den trupul mieu; aceasta să va chema muiere pentru că dentru bărbatul ei s-au luat.

24. Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl lui și pre maica lui și să va lipi aproape de muierea lui; și vor fi amîndoi un trup”.

25. Și era amîndoi despuiati, și cum Adam și muierea lui, și nu să stidiia.

CAP 3

1. Iară șarpele era mai înțeleptu decît toate jiganiile de asupra pămîntului carele le-au făcut Domnul Dumnezeu; și dzise șarpele cîtră muiere: „Ce că au dzis Domnul: «să nu mîncăți den tot lemnul den grădină»?”

2. Și dzise muierea: „Den roada lemnului grădinei vom mîncă,

3. iară den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinei dzise Dumnezeu: «Să nu mîncăți dentru însul, nice să vă atingeți de însul pentru că să nu muriți»”.

4. Și dzise șarpele cîtră muiere: „Nu veți muri cu moarte:

5. pentru că știia Dumnezeu cum în ce dzi veți mîncă den însul, să vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște Dumnezăi, cunoscundu răul și binele”.

6. Și vādzu muierea cum bunu-i lemnul la mîncare și cum îi plăcut a vedea cu ochii și frumos iaste a pricepe; și, luîndu den roada lui, mîncă și dēde și bărbatului ei cu însă și au mîncat.

7. Și să dășchiseră ochii amînduror și cunoscură cum despuiati era; și cusură frunză de smochin și făcură/împregiuratori.

ge împotriva Asirienilor. Și (i r) ul (a) p(a) trulea iaste Efratul.

15. (zi)dit și-l puse în raiu ca să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și porunci Domnul Dumnezeu lui Adam, zicînd: „Den tot lemnul care iaste în raiu cu mîncare să mîncîci,

17. Iară den lemnul a pricepe binele și răul să nu mîncăți; căci în ce zi veți mîncă, cu moarte veți muri”.

18. Și zise Domnul Dumnezeu: „Nu iaste bine a fi omul singur; să facem lui ajutoriu asemene lui”.

19. Și mai zidi Dumnezeu iar den pămînt toate fierile cîmpului și toate pasările cerului și le aduse la Adam ca să vadză cum le va pune numele; și tot ce numeni Adam suflăt viu, acesta iaste numele lui.

20. Și puse Adam nume tuturor dobitoacelor, și tuturor pasărilor cerului și tuturor fierilor cîmpului; iar lui Adam nu se află ajutor asemene lui.

21. Și puse Domnul Dumnezeu somn pre Adam și adormi; și luă o coastă de ale lui și plini cu carne în locul ei.

22. Și zidi Domnul coasta, carea o au luat de la Adam, muiere și o aduse la Adam.

23. Și zise Adam: „Acesta acum os din oasele mîle și carne den carnea mea; aceasta se va chema muiere că de la bărbatul ei se-au luat.

24. Pentr-aceasta va lăsa omul pre tatăl și pre muma lui și se va lipi de muierea lui; și vor fi amîndoi o carne”.

25. Și era amîndoi dăspuiat, Adam și muierea lui, și nu le era rușine.

CAP 3

1. Iară șarpele era mai înțelept decît toate jiganiile cîte făcuse Domnul Dumnezeu desupra pămîntului; și zise șarpele muierei: „Ce poate fi de zise Dumnezeu: «să nu mîncăți den lemnul den raiu»?”

2. Și-i răspunse muierea: „Den roada lemnului care iaste în raiu vom mîncă,

3. iar den roada lemnului care iaste în mijlocul raiului, zise Domnul: «Să nu mîncăți dentru însul»”.

4. Și dzise șarpele cîtră muiere: „Nu veți muri cu moarte:

5. pentru că știia Dumnezeu cum în ce dzi veți mîncă den însul, să vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște Dumnezăi, cunoscundu binele și răul”.

6. Și vādzu muierea că pomul iaste bun la mîncare și plăcut vederii ochilor și frumos iaste a pricepe, luă den roada lui și mîncă și dēde și bărbatului și mîncară amîndoi.

7. Și se dășchiseră ochii amînduror și se cunoscură că era dăspuiati; și cusură frunze și făcură/împregiurari de-a se încinge.

patrulea riu este Efratul.

15. Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care l-a plăsmuit și l-a așezat în rai ca să-l lucreze și să-l păzească.

16. Și i-a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam spunîndu-i: „Din toți pomii din rai poți să mîncîci,

17. din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mîncîci; în ziua cînd vei mîncă din el, de moarte vei muri”.

18. Și a spus Domnul Dumnezeu: „Nu este bine ca omul să fie singur. Să-i facem ajutor pe potriva lui”.

19. Și a mai plăsmuit Dumnezeu din pămînt toate fiarele pămîntului și toate pasările cerului și le-a adus în fața lui Adam să vadă cum le va numi; și așa cum a numit Adam orice ființă vie, acesta va rămîne drept nume.

20. Și a pus Adam nume tuturor dobitoacelor și tuturor pasărilor cerului și tuturor fiarelor pămîntului; lui Adam însă nu i s-a găsit ajutor asemeni lui.

21. Și a coborît Dumnezeu toropeală asupra lui Adam de a adormi; și a luat una din coastele acestuia și locul ei l-a umplut cu carne.

22. Și a făcut Domnul Dumnezeu coasta, pe care a luat-o din Adam, femeie și a adus-o în fața lui Adam.

23. Și a spus Adam: „Aceasta este acum os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie deoarece a fost luată din bărbatul său.

24. Și pentru ea va părăsi bărbatul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa; și vor fi amîndoi un singur trup”.

25. Și erau amîndoi goi, Adam și femeia sa, și nu se rușinau.

CAP. 3

Căderea în păcat

1. Șarpele era cel mai șiret dintre toate animalele pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a spus șarpele femeii: „Așadar Dumnezeu a spus: «să nu mîncăți fructe din pomii raiului.»”

2. Și i-a răspuns femeia șarpelui: „Din toți pomii raiului putem mîncă fructe,

3. numai din rodul pomului care este în mijlocul raiului a spus Dumnezeu: «Din acesta să nu mîncăți și nici să vă atingeți de el, ca să nu muriți.»”

4. Și i-a spus șarpele femeii: „Nu, nu veți muri,

5. dar Dumnezeu știe că în ziua cînd veți mîncă din el, vi se vor deschide ochii voștri și veți fi asemeni lui Dumnezeu, cunoscînd binele și răul”.

6. Și chibzuînd femeia că rodul pomului este bun de mîncat și plăcut ochilor de privit și își mai dă și puterea cunoștinței, luînd un fruct din el a mîncat și i-a dat și bărbatului și a mîncat și el.

7. Și li s-au deschis celor doi ochii și au aflat că sint goi; și au cusut frunze de smochin și și-au făcut îmbrăcăminte.

1. ШИ АЗЪИРЪ ГЛАСУА
 ДМНУАХИ ДМНУАХИ, ОУМБЛАНДО ФГРЕДИНЪ Ф
 ЛЕСАТЪ, ШИ СЪ АСКУСЕНЪ АДАМ ШИ МУАРЪАХИ
 ДЕСИЦА ДМНУАХИ ДМНУАХИ, ФМНЖАУАХА РАМАХИ.
 2. ШИ КАМЪ ДМНУАХИ ПРЕ АДАМЪ, ШИ ЗИСЕ АХИ, А
 ДАМЕ ОУНДЕ ЕШИ? ШИ ЗИСЕ АХИ, ГЛАСУА ТЪ
 АМ АЗЪИРЪ, ОУМБЛАНДО ПЕН ГРЕДИНЪ, ШИ МАА
 СПЪМАНТАТЪ, КЪ ДЕСИЦАТЪ СЖИТЪ, ШИ МАА
 АИ АСКУСЕС. ШИ ЗИСЕ АХИ ДМНУАХИ, ЧИНЕ ЧАУ СПЪ
 КЪАМ ЕШИ ДЕСИЦАТЪ ФПРЪ НАМАН ДИ ДЕМНЪ ТЕ
 ЧАМ ПОРЪНУИТЪ ЧЕ, ДЕ АТЛА АХИ ГЪРЪ СПЪХ МЪНЖИ
 3. ДЕ АТЛА АИ МЖИКАТЪ. ШИ ЗИСЕ АХИ, МУА
 РЪ КАРЕ АНДЪАТЪ КЪ МННЕ, АЧЪАТЪ МЪАХЪ РАТЪ ДИ
 ДЕМНЪ, ШИ АИ МЖИКАТЪ. ШИ ЗИСЕ ДМНУАХИ
 МУАРИНЪ, ЧЕ АНФЪАТЪ АТЛАСТА? ШИ ЗИСЕ, МУАРЪ,
 ША РЪАЕ МАА АМЪУИТЪ, ШИ АИ МЖИКАТЪ.
 4. ШИ ЗИСЕ ДМНУАХИ ДМНУАХИ, ША РЪАХИ, КЪ ЧИ АИ
 ФЪАТЪ АТЛАСТА? ФА СЕММАТЪ ТЪ ДИ ТЪАТЕ ДЪ
 ВНОУАЧЕАЕ, ШИ ДЕН ТЪАТЕ ХЪА РЪАЕ КЪАТЪ СЖИТЪ
 АСЪА РЪА ПЪМЖИТЪ АХИ, ПРЕ ПЪАТЪА ТЪА ШИ КЪ
 ПЪА НЪАТЪАЕ СЪА ОУМБАН, ШИ ПЪМЖИТЪ СЪА МЪНЖИ
 5. ФЪАТЕ ЗНАЕАЕ КЪАТЪ ТЪАЕ. ШИ БРАЖЕ
 ВЪН ПЪАЕ ФЪА МЖИКАТЪ ТЪА, ШИ ФЪА МЖИ
 КАТЪ МУАРИНЪ, ШИ ФЪА МЖИКАТЪ СЕМНУИЕ
 ТАЕ, ШИ ФЪА МЖИКАТЪ СЕМНУИЕ ТЪА, ЕАЕ ВЪ
 ПЪА ЧЕ КАПЪА, ШИ ТЪА ВЪН ПЪА АИ КЪАЖИАЕ.
 6. ШИ МУАРИНЪ ЗИСЕ, МУАЦИНЪА ВЪН МУАЦИ СЖИ
 ТАЕ, ШИ СЪА ПЪА ТЪА, ФЪА СЖИ ВЪН НАЩЕ
 ФЪАРИНЪ, ШИ ФЪА РЪА РЪА ТА КЪАТЪ СЪА РЪАТЪА
 7. ТЪА, ШИ СЪА ПЕ ТЪАЕ ВЪА СЪА ПЪАЖИ. КЪА
 АХИ АДАМЪ ЗИСЕ, ВЪАТЪ АИ АСКУСАТЪ ГЛА
 СЪА МУАРИНЪ ТАЕ, ШИ АИ МЖИКАТЪ ДИ ДЕМНУАХИ
 КАРЕ ЧАМ ПОРЪНУИТЪ ЧЕ, ДЕНТЪА АТЛА АХИ МАИ СЪ
 ТЪА МЪНЖИТЪ, ДЕНТЪА АТЛА А МЖИКАТЪ ФА СЕММА
 ПЪМЖИТЪА ФЪА АХИ РЪАЕ ТАЕ, ФЪА СЖИ ВЪ
 ВЪН МЖИКАТЪ АЖИКАТЪ, ФЪАТЕ ЗНАЕАЕ КЪАТЪ ТЪАЕ.
 8. МУАРИНЪ, ШИ ЧАМАН БЪА РЪА РЪА ЧЕ, ШИ ВЪН
 9. МЖИКАТЪ РЪА КЪА МЪАХИ. ФЪА СЪА РЪА ФЪА
 ЧИ ТАЕ, ВЪН МЖИКАТЪ ПЪА, ПЪАТЪ ТЪА ВЪН
 ФЪА РЪАЖИ ФЪА МЖИКАТЪ, ДЕНТЪА КАРЕА ТЪА
 АХИ, КЪА ПЪА МЖИКАТЪ ЕШИ, ШИ ФЪА МЖИКАТЪ ВЪН
 10. МУАРИНЪ. ШИ АХИ АДАМЪ АХИ МЪАЕ МУАРИНЪ АХИ
 ВЪАЧЕ, ПЕНТЪА КЪА МЪАТЪ ТЪА РЪА ВЪН АИ.
 11. ШИ ФЪА ДМНУАХИ ДМНУАХИ АХИ АДАМЪ, ШИ МУА
 РИ АХИ, ФЪА РЪА МЖИКАТЪ ДЕСИЦА, ШИ ФЪА РЪА ПЪА
 12. АЖИШИ. ШИ ЗИСЕ ДМНУАХИ, ТАТЪ АДАМЪ СЪА ФЪА КЪА
 ОУНДЕ ДЕНТЪА НЪА, КА СЪА ПЪАТЪА СЪА СЪА, ШИ РЪА
 ШИ АХИ СЪА КЪА ВЪН АИ ВЪАТЪА МЖИКАТЪ, ШИ ВЪА
 АХИ АХИ ДИ ДЕМНУАХИ ВЪАТЪА, ШИ ВЪА МЖИКАТЪ,
 13. ШИ ВЪА ТЪА РЪА РЪА. ШИ А СЪА СЪА ПЪА РЪА
 ДМНУАХИ ДМНУАХИ ДИ ГРЕДИНА ДЕСИЦАТЪ ЧИНИНЪ,
 КА СЪА АХИ РЪА ПЪА МЖИКАТЪА, ДЕНТЪА КАРЕ СЪА АХИ
 14. ШИ А СЪА СЪА РЪА ПЪА АДАМЪ, ШИ А СЪА СЪА АХИ
 ПЪА РЪА АХИ ФЪА РЪА ГРЕДИНА ДЕСИЦАТЪ ЧИНИНЪ,
 ШИ ПЪА ХЪА РЪА ВЪН, ШИ СЪА ВЪА ЧЕ ДИ ПЪА,
 15. ЧЕАТЪ ФЪА РЪА ЧЕ, КАРЕ ПЪА РЪА
 КАРЕ ДЕМНУАХИ
 ВЪАТЪА.

8. Și auziră glasul Domnului Dumnezău, umblind în grădină îndesară ; și să ascunsără Adam și muierea lui de fața Domnului Dumnezău în mijlocul raiului.
9. Și chemă Dumnezău pre Adam și zise lui : „Adame, unde ești ?“
10. Și zise lui : „Glasul tău am auzit, umblind pen grădină, și m-am spămîntat, că despuiat sint, și m-am ascuns“.
11. Și zise lui, Dumnezău : „Cine ți-au spus cum ești despuiat, fără numai den lemnul ce ți-am poruncit ție de acela singur să nu măninci, de acela ai mîncat ?“
12. Și zise Adam : „Muierea care ai dat cu mine, aceasta mi-au dat den lemn și am mîncat“.
13. Și zise Dumnezău muierei : „Ce ai făcut aceas-ta ?“ Și zise muierea : „Șarpele m-au amăgit și am mîncat“.
14. Și zise Domnul Dumnezău șarpelui : „Căci ai făcut aceasta, blestemat tu den toate dobitoacele și den toate hiarăle cite sint asupra pămîntului ; pre pieptul tău și cu pîntecele să umbli și pămînt să măninci în toate zilele vieții tale.
15. Și vrajbă voui pune întru mijlocul tău și întru mijlocul muierei, și întru mijlocul sementiei tale și întru mijlocul sementiei ei ; el va păzi ție capul și tu vei păzi lui călcăile“.
16. Și muierei zise : „Mulțind, voui mulți scîrbele tale și suspinul tău ; întru scîrbe vei naște feciori, și întoarcerea ta cătră bărbatul tău și el pe tine va stă-pîni“.
17. Iară lui Adam zise : „Căci ai ascultat glasul muierei tale și ai mîncat den lemnul care ți-am poruncit ție, dentru acela numai să să nu măninci, dentru acela ai mîncat, blestemat pămîntul întru lucrurile tale ; întru scîrbe vei mînca pre dînsul în toate zilele vieții tale.
18. Mărăcini și ciulini va răsări ție și vei mînca iarba cîmpului.
19. Întru sudoarea fêții tale vei mînca piinea ta până te vei învirteji în pămînt, dentru carele te-ai luat, că pămînt ești și în pămînt vei merge“.
20. Și numi Adam numele muierei lui Viață pen-tru că e mumă tuturor viilor.
21. Și făcu Domnul Dumnezău lui Adam și mu-ierii lui îmbrăcămînți de piélé și-i îmbracă pre dînșii.
22. Și zise Dumnezeu : „Iată, Adam să făcu ca uniu dentru noi ca să priceapă binele și răul. Și acum să nu cîndai va întinde mina sa și va lua den lemnul vieții și va mînca și va trăi în vécî“.
23. Și-l scoase pre dînsul Domnul Dumnezău den grădina desfătaciunii ca să lucrze pămîntul dentru care s-au luat.
24. Și-l scoase afară pre Adam și-l sălășlui pre dînsul în preajma grădinii desfătaciunii ; și puse hieruvimi și sabiia cea de pară ce să întoarcé ca să pă-zască calea lemnului vieții.

8. Și audziră glasul Domnului Dumnedzău, îmblindu în grădină îndesară; și să ascunseră¹ Adam și muierea lui de fața Domnului Dumnedzău în mijlocul² raiului.

9. Și chemă Dumnedzău pre Adam și-i dzise lui: „Adam, unde ești?”

10. Și-i dzise lui: „Glasul tău am audzit, îmblindu pre grădină, și m-am spămîntat, că dăspuiat sintu, și m-am ascunsu”.

11. Și-i dzise lui, Dumnedzău: „Cine ți-au povestit ție cum ești tu despuiat, fără numai den lemnul ce ți-am porâncit ție de acela singur să nu măninci, de acela ai mîncat?”

12. Și dzise Adam: „Muierea carea ai dat cu mine, aceasta mi-au dat den lemnu și am mîncat”.

13. Și dzise Dumnedzău muierei: „Ce ai făcut aceasta?” Și dzise muierea: „Șarpele m-au amăgit și am mîncat”.

14. Și dzise Domnul Dumnedzău șarpelui: „Căci ai făcut aceasta, blăstămat tu den toate fiarale și den toate jiganiile cite sintu asupra pămîntului; asupra pieptului tău și pîntecului tău să îmblî și pămîntu să măninci toate dzilele vieții tale.

15. Și vrajbă voi pune întru mijlocul tău și întru mijlocul muierei și întru mijlocul seminții taale și întru mijlocul seminții ei; el va păzi ție capul și tu vei păzi lui călcăiul”.

16. Și muierei dzise: „Înmulțindu, voi înmulți scrbele tale și suspînul tău; întru scrbe vei naște ficiori, și întorcerea ta cătră bărbatul tău și el ție va stăpîni”.

17. Iară lui Adam dzise: „Căci ai ascultat glasul muierei tale și ai mîncat den lemnul carele ți-am porâncit ție, dentru acela singur să nu măninci, dentr-acela ai mîncat, blăstămat pămîntul întru lucrurile tale; întru scrbe vei mînca pre însul toate dzilele vieții tale.

18. Spini și ciulini va răsări ție și vei mînca iarba cîmpului.

19. Întru sudoarea fêții tale vei mînca pâinea ta până te vei învrteji întru pămîntul dentru care te-ai luat, că pămîntu ești și întru pămîntu vei mîrge”.

20. Și numi Adam numele muierei lui Viață pentru că-i maica tuturor viilor.

21. Și făcu Domnul Dumnedzău lui Adam și muierei lui îmbrăcămînti de piele și-i îmbracă pre înșii.

22. Și dzise Dumnedzău: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru noi ca să priceapă răul și binele. Și acum să nu cîndai va întinde mîna sa și va lua den lemnul vieții și va mînca și va trăi în vîci”.

23. Și-l scoase pre însul Domnul Dumnedzău den grădina desfătăciunei ca să lucrîdze pămîntul dentru care s-au luat.

24. Și-l scoasă afară pre Adam și-l lăcui pre însul în preajma grădinei desfătăciunii³; și pusă heruvimii și sabia cea de pară⁴ ce să întorcea ca să păzască calea lemnului vieții.

8. Și auziră glasul Domnului Dumnezeu umblînd în raiu îndeseară²; și se ascunseră Adam și muierea lui de fața Domnului Dumnezeu în mijlocul pomilor³ raiului.

9. Și chemă Dumnezeu pre Adam și-i zise: „Adame, unde ești?”

10. El zise: „Auziiu glasul tău, umblînd pre raiu, și m-am înfricoșat, că sint gol, și m-am ascuns”.

11. Și zise Dumnezeu: „Cine spuse ție că ești gol de n-ai fi mîncat den lemnul care ți-am poruncit numai den acela să nu măninci, iar tu ai mîncat?”

12. Adam zise: „Muierea carea mi-o ai dat, acêea mi-au dat den lemn și am mîncat”.

13. Și zise Dumnezeu muierei: „Ce ai făcut aceasta?” Iară muierea zise: „Șarpele m-au amăgit și am mîncat”.

14. Și zise Domnul Dumnezeu șarpelui: „Pentru ce ai făcut
 1 den toate fie(rile)¹
 1 cite sint pre pămînt)¹
 1 să te tiră(ști)¹
 1 pămînt să mă(ninci)¹

15. 1 (pu)ne între tine și(i)¹
 1 (se)minția ta și
 1 (ei)va păzi ție ca(pul)¹
 1 călcăiul”.

16. Iară 1 mulți-voiu scrb
 1 (suspine)le tale în dur.
 1 și întorcerea
 1 va fi și

17. (Iară)¹ lui Adam
 1 (mu)lierii ta(le)¹
 1 am porun(cit)¹
 1 (să)¹ nu mă(ninci)¹

18. 1

19. În sudoarea fêței tale vei mînca pâinea ta până te vei întorcede în pămînt(ul) dentru care te-ai luat, că pămînt ești și în pămînt te vei întorcede”.

20. Și puse Adam numele muierei sale Viață, că iaste mîmă tuturor celor vii.

21. Și făcu Domnul Dumnezeu lui Adam și muierei lui îmbrăcămînte de piele și-i îmbracă.

22. Și zise: „Iată, Adam se făcu ca unul dentru noi ca să priceapă răul și binele. Și acum să nu cumva să mai tinză mîna sa cîndva și să ia den lemnul vieții să mănînce și să fie viu în vîci”.

23. Și-i goni Domnul Dumnezeu den hrana raiului⁴ să lucrîdze pămîntul den care au fost luat.

24. Și-l scoase pre Adam și-l puse să lăcuiască împotriva hranei raiului⁵; și puse heruvimi și sabie cea de vâpăie să păzească calea lemnului vieții.

8. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu care umbla prin rai spre seară; și s-au ascuns Adam și femeia lui din fața Domnului Dumnezeu între pomii raiului.

9. Și i-a strigat Domnul Dumnezeu pe Adam și i-a spus: „Adame, unde ești?”

10. Și i-a răspuns Adam: „Ți-am auzit glasul cînd umblai prin rai și m-am înfricoșat, pentru că sint gol, și m-am ascuns”.

11. Și Dumnezeu i-a spus: „Cine ți-a spus că ești gol? Sau ai mîncat din pomul din care ți-am poruncit să nu măninci?”

12. Și i-a răspuns Adam: „Femeia, pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat și am mîncat”.

13. Și i-a spus Domnul Dumnezeu femeii: „De ce ai făcut aceasta?” Și i-a răspuns femeia: „Șarpele m-a amăgit și eu am mîncat”.

14. Și i-a spus Domnul Dumnezeu șarpelui: „Pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii între toate dobitoacele și fiarele de pe pămînt; pe pieptul și pe pîntecul tău să umblî și pămînt să măninci în toate zilele vieții tale.

15. Și voi așeza dușmănie între tine și femeie, între urmașii ei și urmașii tăi; și îți va pîndi capul să ți-l zdrobească, iar tu îi vei pîndi călcăiul să o muști”.

16. Iar femeii i-a spus: „Îți voi spori înmulțindu-ți durerile tale și geamătul tău; în dureri vei naște copiii și vei fi atrasă către bărbatul tău și el te va stăpîni”.

17. Lui Adam i-a spus: „Pentru că ai ascultat de glasul femeii tale și ai mîncat din pomul din care ți-am poruncit să nu măninci, blestemat să-ți fie pămîntul în orice muncă; cu osteneală te vei hrăni din el în toate zilele vieții tale.

18. Spini și ciulini îți vor rodî hrînindu-te cu iarba cîmpului.

19. Cu sudoarea feței tale să-ți măninci piinea pînă cînd te vei întorcede în pămîntul din care ai fost luat, căci pămînt ești și în pămînt te vei întorcede”.

20. Și i-a dat Adam femeii sale numele de Eva, căci ea este mama tuturor celor vii.

21. Și le-a făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii sale haine de piele și i-a îmbrăcat.

22. Și a spus Dumnezeu: „Iată, că Adam s-a făcut ca unul dintre noi ca să cunoască binele și răul. Acum să nu întindă cumva mîna și să ia din pomul vieții să mănînce și să trăiască în vîci”.

23. Și i-a scos Domnul Dumnezeu pe el din raiul desfătării ca să lucreze pămîntul din care fusese luat.

24. Și i-a izgonit pe Adam și i-a așezat în fața raiului desfătării; și a pus heruvimi și sabie de foc rotitoare să păzească drumul spre pomul vieții.

CAP 4

К А Д А М К У Н О С К У П Р Е Е В А М У И Е Р А Л У Ш И З Е
 М И С Л И Н Д , Н А С К У П Р Е К А И Н , Ш И З И С Е , А Г О
 Н И С И И О М П Р И Н Д У М Н Е З А У . Ш И А Б Е Л
 А Н А Ш Е П Р Е Ф Р А Т Е Л Е А Х И П Р Е А В Е Л . Ш И С Т
 П Р Е С Т Е А В Е Л П Р Е С Т А И Н Д А Е Ш И , П Р Е С Т Е К А И Н Н Е
 Е Р А Л У К Р И Ж Е П Р Е Л А Ж И Т Ъ Л . Ш И Ф У Д У П Ъ
 К Р Т И С К А З Н А В , А Д У С Е К А И Н Н Ъ , Д И П Т Р Ъ Р О Д И Т Е Л Е П Р
 Л А Ж И Т Ъ Л А Х И , П О К Р Т А Т Ъ , А Д Д У М Н Е З А У . Ш И
 А В Е Л А Д У С Е Ш И Е А В , Р И Н Ч Е Л А С Д Е Н П А К И Н И С К В
 Т Е Д Е Н С О Н А Е А Х И , Ш И Д И Н Г Р Ы С И М Е Л Е Л О Р Е , Ш И
 П Р И В И Д У М Н Е З А У , П Р Е С Т Е А В Е Л Ъ , Ш И П Р Е С Т Е А Д У
 Р И А Е А Х И . П Р Е С Т Е К А И Н Н Ъ Ш И П Р Е С Т Е П О К Р
 Т В И А Е А Х И , Н А У А Д У С Т Ъ А М И Н И Т Е , Ш И С К Р И П И П Р Е
 К А И Н Н Ъ Ф О Д Р Т Е , Ш И А Д К Р Ы Т Ъ К У Ф А Ц А А Х И .
 Ш И З И С Е Д О М Н У Л Ъ Д У М Н Е З А У А Х И К А И Н Н Ъ , П Е П Т Р Ъ
 К Р И Ч И Т Ъ И С К Р И П И Т Ъ , Ш И П И Н Т Р Ъ Ч Е К Р Ы Т Ъ Ф А Ц А Т А .
 Д Е Н Ъ Д Р И П Т Ъ В И Н Д У С Е , П Р Е П Р Е Д Р И П Т Ъ Н Ъ
 В И Н Ф О Д Р Т И , Г Р Ы С И Т А Н М А Ж И С И М Ф У С Е , К Р Т Р Ъ Т И
 Н Е С Ф О Д Р Т Р Ъ А Х И , Ш И Т Ъ В И Н С Т О П Ж И Н П Р Е
 Д Ж И С А . Ш И З И С Е К А И Н Н Ъ К Р Т Р Ъ А В Е Л Ф Р А
 Т Е Л Е А Х И , С Т Е Ш И М Ъ Л А К Р И П Т Ъ , Ш И Ф У Д У П Ъ Ч Е
 Ф У Р Т Ъ И Н А К Р И П Т Ъ , Ш И С Т Е С И В А Л Ъ К А И Н Н Ъ , А Д У П Р А
 А Х И А В Е Л Ф Р А Т Е Л А Х И С Т Ъ , Ш И А С О М О Р Ъ П Р Е Д Ж И С А .
 Ш И З И С Е Д О М Н У Л Ъ Д У М Н Е З А У , К Р Т Р Ъ К А И Н Н Ъ О У Д И
 А С Т Е А В Е Л Ф Р А Т Е Л Е Т Ъ Л , Ш И З И С Е Н У Ш И Т Ъ А Д
 П А З Н И К Ф Р А Т Е Л А Х И М Ъ С Е Ж И Т Ъ Т Ъ . Ш И З И С Е
 Д О М Н У Л Ъ Ч Е А Н Ф О Д Р Т Ъ Т Ъ Г А Л С А С К Р И П Т Ъ Ф Р А
 Т Е Л А Х И Т Ъ Л С Т Р И Г О К Р Т Р Ъ М И Н И , Р И Н П Р Е Л А Ж И Т Ъ .
 Ш И А Д У С Т Ъ В А С Т Е М А Т Ъ Т Ъ Д И П Е П Р Е Л А Ж И Т Ъ , К А
 Р И А Е А Д К Р Т К О П Т Г О Р Ъ А Х И С Т П Р И М Ф О К Р Т С К Р И П Т А Е
 Ф Р А Т Е Л А Х И Т Ъ Л Д Е Н М А Ж И Т А . К Р И Ч И А Х И Р И З
 П Р Е Л А Ж И Т Ъ Л , Ш И Н У С Л М А Н А Д А С О Р Е , А Д А Ч Е П Ъ
 Т Ф Р Т А Х И , С У С П И Н Ж И Д Ъ Ш И Т Р Е М У Р Ъ Ж И Д Ъ , В И Н Ф И
 А С У П Р А П Р Е Л А Ж И Т Ъ Л А Х И . Ш И З И С Е К А И Н Н Ъ С Т
 Т Р Ъ Д О М Н У Л Ъ Д У М Н Е З А У , М А Н М А Р Е А С Т Е З И Н А
 М Ъ , Д Е К А Т О Л А Ш И С Т Р Ъ М И Е . А С М О В Е Н С К О
 Т Е А С Т О Р И Д Е П Р Е Ф А Ц А П Р Е Л А Ж И Т Ъ Л А Х И , Ш И Д Е К Ъ
 Т Р Ъ Ф А Ц А Т А М О В И Н А С К Р И П Т Ъ , Ш И В О И Ф И С А П И
 Н Ж И Д Ъ , Ш И Т Р Е М У Р Ъ Ж И Д Ъ А С У П Р А П Р Е Л А Ж И Т Ъ Л А Х И ,
 Ш И В А Ф И П О Т О Ч И Н Е М О В А А Ф Л А М О В А С О М О Р Ъ .
 Ш И З И С Е А Х И Д О М Н У Л Ъ Д У М Н Е З А У Н Ъ А Ш А , П О Т Ъ
 Ч Е Л А Ч Е В Ъ С О М О Р Ъ П Р Е К А И Н Н Ъ , Ш И П Р Е Н Ъ З Е Ж И Д И Р И
 В А Р И З И Г О Р Ъ , Ш И П Ъ С Е Д О М Н У Л Ъ Д У М Н Е З А У С И М Н Ъ А Д
 К А И Н Н Ъ , К Р Т Р Ъ К А И Н Н Ъ С О М О Р Ъ П Р Е Д Ж И С А , П О Т Ъ
 Ч И Н Е В А А Ф Л А П Р Е Д Ж И С А . Ш И Е Ш И К А И Н Н Ъ
 Д Е Л А Ф А Ц А А Х И Д У М Н Е З А У , Ш И А С К Р И П Т Ъ П Р Е Л А Ж И
 Т Ъ Л А Х И Н А Н Д Ъ , Ф О Д Р Т Ъ М А Е Д Е М Ъ Л А Х И . Ш И
 К Р И Ч И Т Ъ К А И Н Н Ъ П Р Е Ф О Д Р Т Ъ А Х И , Ш И З И С И С Л А Н И К
 И В И С К Ъ П Р Е Е Н О Х О , Ш И Е Р А З И Д И Д Ъ Ч Е П А П Е ,
 Ш И Н У С Л И Ч Е П А П Е П Р Е Н У М Е Л Е Ф И М А Ш И А Х И Е Н О .
 Ш И С Т Н П E I S D A X И E N O X O , Г А Н Д А Д , Ш И Г А Н Д А Д Н Ъ
 С К Ъ П Р Е М А Л Е И С А , Ш И М А Л Е И С А Л П О С К Ъ Г Р Е М Е
 А Д С А А , Ш И М А Д А В С А А Н О В И К П Р Е Л А М И Х Ъ
 Ш И Ш А С О Д Л А М И Х Ъ С О М О Р Ъ К Р И Ч И Н У М Е Л Е О У М И А
 А Ш И Н У М Е Л Е А Н Д О М Ъ С Е Л А . Ш И И П О С К Ъ А Д А
 П Р Е С О В А Л , А Ч Е С Т А Е Р А П О Д И Н Т Е Ч Е Л А Р А Ч Е А П O S K A
 П Р E M A L E I S A Ч Е Л А Х И П О Д И Т О Р И Д Е Д О Б И Т О С . Ш И П А
 Н У М Е Л Е Ф Р А Т Е Л А Х И А Х И С Е В А Л , А Ч Е С Т А Е Р А К А Р Е А Д
 П А А Р Т О

1. Și Adam cunoscu pre Eva, muierea lui, și, zămislind, născu pre Căin; și zise: „Agonisiu om prin Dumnezău“.
2. Și adaoșe a naște pre fratele lui, pre Avel. Și să făcu Avel păstoriu de oi, iară Căin era lucrind pământul.
3. Și fu după citeva zile, aduse Căin dentru roadele pământului jirtvă la Dumnezău.
4. Și Avel aduse și el den cële dentiu născute den oile lui și den grășimele lor. Și privi Dumnezău preste Avel și preste darurile lui.
5. Iară preste Căin și preste jirtvele lui n-au luat aminte; și scribi pre Căin foarte și-au căzut cu fața lui.
6. Și zise Domnul Dumnezău lui Căin: „Pentru că ci te-ai scirbit și pentru ce căzu fața ta?”
7. De nu drept vei aduce, iară pre drept nu vei împărți, greșit-ai? Milcomêște cătră tine [e] întoarce-rea lui, și tu vei stăpini pre dînsul“.
8. Și zise Căin cătră Avel, fratele lui: „Să ieșim la cimp“. Și fu după ce fură ei la cimp, și să sculă Căin asupra lui Avel, fratelui său, și-l omori pre dînsul.
9. Și zise Domnul Dumnezău cătră Căin: „Unde iaste Avel, fratele tău“? Și zise: „Nu știu. Au paznic fratelui meu sint eu?“
10. Și zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul singelui fratelui tău strigă cătră mine den pământ“.
11. Și acum blestemat tu de pe pământ, carele au căscat gura lui să priimească sîngele fratelui tău den mina ta.
12. Căci lucrezi pământul și nu va mai adaoșe a da ție puterea lui: suspinînd și tremurînd vei fi asupra pământului“.
13. Și zise Căin cătră Domnul Dumnezău: „Mai mare iaste vina mea decît a mi se ierta mie“.
14. De mă vei scoate astăzi de pre fața pământului și de cătră fața ta mă voi ascunde și voi fi suspinînd și tremurînd asupra pământului și va fi tot cine mă va afla mă va omori“.
15. Și zise lui Domnul Dumnezău: „Nu așa; tot cela ce va omori pre Căin șapte izbîndiri va dezlega“. Și puse Domnul Dumnezău semnu lui Căin ca să nu-l omoară pre dînsul tot cine va afla pre dînsul“.
16. Și ieși Căin de la fața lui Dumnezău și lăcui in pământul lui Naid, in preajma Ederului“.
17. Și cunoscu Căin pre fămēia lui și, zămislind, născu pre Enoh; și era zidînd cetate și numi cetatea pre numele fiitului lui, Enoh“.
18. Și să născu lui Enoh, Gaidád; și Gaidád născu pre Maleleil, și Maleleil născu pre Mathusála, și Mathusála născu pre Laméh“.
19. Și-ș luo Laméh doao muieri: numele unuia, Ada, și numele al doilea, Sela“.
20. Și născu Ada pre Iovil; acesta era părinte celor ce lăcuia in colibile celor hrănitóri de dobitoc“.
21. Și numele fratelui lui, Iuvál; acesta era care au / arătat canonul și copuzul“.

CAP 4

1. Și Adam cunoscă pre Eva, mu-
ișrea lui, și, zămislindu, născu prea
Cain; și dzise: „Agonesiu om pren
Dumnedzău“.

2. Și adaose a naște pre fratele lui,
pre Avel. Și să făcu Avel păstor de
oi, iară Căin lucra pământul.

3. Și fu după dzile, aduse Căin den-
tru roada pământului jirtivă la Dum-
nedzău.

4. Și Avel aduse și el dentru cèle
dentăi născute den oile lui și den gră-
simile lor. Și privi Dumnedzău la Avel
și la darurile lui.

5. Iară la Căin și la jirtvele lui n-au
luat aminte; și să scribi pre Căin
foarte și-i cădzu fața lui.

6. Și dzise Domnul Dumnedzău lui
Căin: „Pentru că ci te-ai scribit și
pentru că ci Ț-au cădzut fața“.

7. Nu doară dentru dreptu vei adu-
ce, iară pre dreptul nu vei împărți,
greșit-ai? Mincômeste² cătră tiine in-
toarcerea lui, și tu îl vei stăplni pre
insul“.

8. Și dzise Căin cătră Avel, frate-
său: „Să ieșim [dară]³ la cîmpu“. Și
fu după ce fură ei la cîmpu, și să
sculă Căin pre fratele său Avel și-l
omorî pre insul.

9. Și dzise Domnul Dumnedzău că-
tră Căin: „Unde-i Avel, fratele tău“?
Și dzise: „Nu știu. Doară nu-s paznic
eu fratelui mîeu“.

10. Și dzise Domnul: „Ce ai făcut?
Glasul singelui fratelui tău strigă că-
tră mine den pămîntu.“

11. Și acum blăstămat tu de pre
pămîntu, carele au căscat gura lui să
priimască singele fratelui tău den
mîna ta.

12[11]. Pentru că lucrezi pămîntul și
nu va mai adaoge a da Ție puterea lui;
suspînindu și tremurîndu vei fi asu-
pra pămîntului“.

13[12]. Și dzise Căin cătră Domnul
Dumnedzău: „Mai mare iaste vina
mea decît a mi să ierta mie.“
14[13]. Să mă vei scoate astădzi de
pre fața pămîntului și de fața ta mă
voi ascunde și voi fi suspînindu și tre-
murîndu asupra pămîntului și va fi
tot cine mă va afla mă va omorî“.

15[14]. Și dzise Domnul Dumnedzău:
„Nu așa; tot cine va omorî pre Căin
șapte izbîndiri va dezlega“. Și pusă
Domnul Dumnedzău lui Căin sămnu
ca să-l nu-l omoare pre insul tot ci-
ne-l va afla pre insul.

16[15]. Și ieși Căin den fața lui Dum-
nedzău și lăcui în pămîntul Naidu, în
preajma Edemului.

17[16]. Și cunoscă Căin pre fămîcia
lui și, zămislindu, născu pre Enoch; și
era zidîndu cetate și numi cetatea pre
(numele)⁴ fiului său Enoch.

18[17]. Și i să născu lui Enoch, Gai-
dadu; și Gaidadu născu pre Maleleil,
și Maleleil născu pre Mathusála, și
Mathusála născu pre Lameh.

19[18]. Și luă Lameh două muieri:
și numele unia, Adá, și numele al
doilea, Sellá.

20[19]. Și născu Adá pre Iovil; ace-
sta era părinte celor ce lăcuia în colibi-
le celor hrănitore de dobitoc.

21[20]. Și numele fratelui lui, Iuval;
acesta era ce au/arătát canonul și co-
puzul.

CAP 4

1. (Ș)¹i cunoscă Adam pre Eva, mu-
ișrea lui, (și)¹, îngrecînd, născu pre
Cain; și zise: „(Agonis)¹indu eu om
pentre Dumnezeu“.

2. Și adaose a naște lui frate, pre
Avel. Și . . . . .¹ iar Căin
era . . . . .¹.

3. . . . .¹ fu după multe
. . . . .¹ Dumnezeu den . . . . .¹

4. (Și)¹ Avel aduse . . . . .¹
(dent)¹ăi născute den . . . . .¹
. . . . .¹ grăsimile lor. Și
. . . . .¹ Avel și la daru(rile)¹

5. . . . .¹ (Ca)¹in și la jirtvele
. . . . .¹ și se intristă . . . . .¹
. . . . .¹ (p)losomorî fața.

6. . . . .¹ (Dum)¹nezeu lui Căin:
. . . . .¹ pentru ce se-au po(so-
morit)¹

7. . . . .¹
. . . . .¹ ta“.

8. . . . .¹
. . . . .¹ (f)¹rate-său.

9. . . . .¹
Căin: „Unde iaste frate-tău, Avel?
Iar el zise: „Nu știu. Au doară sint
eu paznic frăține-mieu?“.

10. Zise lui Domnul: „Ce ai făcut
această? Glasul singelui frăține-tău
strigă cătră mine den pămînt.“

11. Și acum blestemat tu de pre păm-
înt care au căscat gura lui să prii-
mească singele frăține-tău den mîna ta.

12. Și cînd vei lucra pămîntul nu
va mai adaoge să dea puterea lui Ție
și vei fi suspînînd și cutremurîndu-te
pre pămînt.“

13. Și zise Căin cătră Domnul Dum-
nezeu: „Mai mare iaste vina mea de-
cît a mi se ierta.“

14. Și de mă vei goni astăzi de pre
fața pămîntului și mă voi ascunde și
voi fi suspînînd și cutremurîndu-mă
pre pămînt și va fi tot cine mă va afla
mă va ucide“.

15. Și-i dzise Domnul Dumnezeu:
„Nu așa; tot cel ce va ucide pre Căin
7 izbînde va lua“. Și puse Domnul
Dumnezeu semn pre Căin ca să nu-l
ucigă cine-l va afla.

16. Și ieși Căin de la fața Domnu-
lui Dumnezeu și lăcui în pămîntul lui
Naid, împotriva Edemului.

17. Și cunoscă Căin pre mușiera lui
și, îngrecînd, născu pre Enoch; și era
zidînd cetate și puse numele cetății
Enoh, pre numele fiu-său.

18. Și lui Enoch se născu Gaidad;
și Gaidad născu pre Maleleil, și Male-
leil născu pre Mathusal, iară Mathusal
născu pre Lameh.

19. Și luă Lameh 2 muieri: pre
una o chiema Adá, iar pre alta, Sellá.

20. Și Adá născu pre Iovil; acesta
era tată celor ce lăcuia în colibile ce-
lor hrănitore de dobitoc.

21. Și numele frăține-său, Ioval; a-
cesta era care ar . . . . .¹ canonul și că-
puzele.

CAP. 4

Cain și Abel

1. Adam cunoscă pe Eva, femeia
lui, și ea, zămislînd, născu pe Cain; și
spuse: „Cu ajutorul lui Dumnezeu am
căpătát un fiu“.

2. Și a mai născut și pe fratele
acestui, pe Abel. Și Abel s-a făcut
păstor de oi, iar Cain era lucrător de
pămînt.

3. S-a întimplat ca după un timp,
Cain să aducă jertfă lui Dumnezeu
din toate roadele pămîntului.

4. Și Abel a adus și el jertfe din
mieii mai întii născuți și din grăsi-
mea lor. Și a privit Dumnezeu spre
Abel și spre ofrandele sale.

5. La Cain și la ofrandele sale nu a
luat aminte; și s-a mîniat Cain foarte
și s-a schimbat la fața.

6. Și i-a spus Domnul Dumnezeu
lui Cain: „De ce te-ai mîniat și de ce
te-ai schimbat la fața?“

7. Dacă aduci jertfe după dreptate
și nu faci bine după cuviință, păca-
tul te pîndeste la ușă și vrea să te
înlanțuiască, dar fii pe pace, tu îl vei
birui“.

8. Și i-a spus Cain lui Abel, fratele
său: „Să mergem la cîmp“. Și s-a în-
tfimplat, după ce au fost ei în cîmp,
și a sărit Cain la Abel, fratele său,
și l-a omorît.

9. Și i-a spus Dumnezeu lui Cain:
„Unde este Abel, fratele tău?“ Aces-
ta i-a spus: „Nu știu. Oare sint eu
păzitorul fratelui meu?“

10. Și i-a spus Dumnezeu: „Ce ai fă-
cut? Glasul singelui fratelui tău mă
strigă din pămînt.“

11. Și acum să fii tu blestemat de
pămîntul care și-a deschis gura să
primească din mîna ta singele fratelui
tău.

12. Căci lucrînd pămîntul acesta nu
va mai voi să-Ți dea bunătățile lui;
neostoit și pribeag vei fi tu pe păm-
înt“.

13. Și i-a spus Cain Domnului: „Mai
mare este vina mea decît a mi se
ierța mie.“

14. Dar dacă mă alungi astăzi de pe
fața pămîntului și mă voi ascunde de-
tine, pribeag și neostoit, oricine de mă
va găsi mă va omorî“.

15. Și i-a spus lui Domnul Dumne-
zeu: „Nicidecum. Oricine va ucide pe
Cain va ispăși înșeptit“. Și a pus
Domnul Dumnezeu semn lui Cain ca
să nu-l ucidă nimeni de-l va găsi.

16. Și a plecat Cain din fața lui
Dumnezeu și s-a așezat în țînutul
Nod, la răsărit de Eden.

17. Și a cunoscut Cain pe femeia sa
și aceasta, zămislînd, l-a născut pe
Enoch. Și a zidit o cetate și a numit
cetatea după numele fiului său Enoch.

18. Lui Enoch i s-a născut Irad, și
Irad l-a născut pe Maleleil, și Male-
leil l-a născut pe Matusal și Matusal
l-a născut pe Lameh.

19. Și Lameh și-a luat două soții:
numele primei era Adá, a celei de a
doua, Sella.

20. Și l-a născut Adá pe Iabal. Aces-
ta este părintele celor ce locuiesc în
corturi și al păstorilor.

21. Și numele fratelui său era Iubal;
acesta este cel ce a născocit cetera și
cimpoiul.

А
 Аръѣтъ канонъ шн копъѣлъ. Аръ сѣла нб
 снх шн а пре докѣа шн еѣа вѣбѣтѣри дичоканъ
 фаш де арамъ шн де фѣе, шн сѣра аѣ докѣ нѣма
 Шн зне ламехъ мѣрнѣа аѣа шн сѣла аѣа
 таѣи глаѣа мѣа мѣрнѣа аѣа ламехъ, вѣгаѣ
 фѣуѣрѣи нѣвнѣтѣе мѣе, пѣтѣрѣа нѣ вѣрѣатѣ
 аѣа ѣуѣнѣа фѣрѣа рѣнѣ мѣе шн тнннѣа фѣрѣа
 чннѣе мѣе. Пѣтѣрѣа нѣ дѣтѣрѣа канн де шл
 те сѣрн сѣа нѣ вѣнѣдѣтѣе, Аръ дѣтѣрѣа ламехъ де
 шапте зѣтн шн шлпѣтѣ. Шн нѣносѣа аѣа
 пре еѣа фѣмѣа аѣа, шн зѣмнѣаннѣа нѣносѣа фѣн
 шн нѣмн нѣмѣе аѣа снѣа, знѣжнѣа рѣднѣапѣ
 мѣа дѣнѣзѣа сѣмѣнѣа аѣа, пѣтѣрѣа аѣа кѣ
 сѣа рѣа аѣа сѣмѣнѣа канн. Шн аѣа снѣа сѣнѣ
 снх фѣн шн пѣе нѣмѣе аѣа енос, аѣа сѣа нѣ
 дѣрѣа аѣа нѣмѣе дѣнѣаѣа дѣнѣзѣа

22. Iară Sela născu și ea pre Thovel; și era bătătoriu de ciocane, faur de aramă și de fier; și sora lui Thovel, Noema.

23. Și zise Laméh muierilor lui, Ada și Sela: „Ascultați glasul meu, muierile lui Laméh, băgați în urechi cuvintele mele pentru că bărbat am ucis întru rană mie și tinerel întru struncinare mie.”

24. Pentru că dentru Căin de șapte ori s-au izbindit, iară dentru Laméh de șaptezeci și șapte.”

25. Și cunoscu Adam pre Eva, fămêia lui, și, zămislind, născu fiu și numi numele lui, Sith, zicînd: „Rădicatu-mi-au Dumnezău sămînță alta pentru Avel, carele l-au omorît Căin.”

26. Și lui Sith să născu fiu și-i puse numele lui, Enos. Acesta nădejdui a chema numele Dōmniului Dumnezău.

К а п ѣ

А
 Аѣа сѣа канѣа фѣрѣа сѣа мѣннѣа
 фѣрѣа канѣа знѣа фѣкѣтѣа дѣа нѣзѣа пре
 аѣа, аѣа пѣа канѣа аѣа дѣнѣзѣа аѣа фѣкѣ
 пре дѣнѣа. Бѣрѣатѣ шн фѣмѣа а
 фѣкѣтѣа пре дѣнѣа, шн аѣа вѣнѣтѣа пре
 дѣнѣа шн пѣе нѣмѣе аѣа аѣа фѣрѣа канѣа
 знѣа фѣкѣтѣа пре дѣнѣа. Шн тѣрѣа аѣа, фѣ
 шн, а, де аѣа, шн нѣносѣа аѣа пре канѣа аѣа,
 шн аѣа пре сѣрѣа аѣа, шн пѣе нѣмѣе аѣа снѣа.
 Шн сѣа фѣкѣрѣа знѣа аѣа канѣа канѣа аѣа тѣрѣа
 аѣа пре те аѣа нѣносѣа пре аѣа снѣа, аѣа, фѣ,
 шн нѣносѣа фѣн шн фѣтѣе. Шн сѣа фѣкѣрѣа
 те знѣа аѣа канѣа, канѣа аѣа тѣрѣа, аѣа, фѣ,
 шн, а, шн аѣа мѣрнѣа. Шн аѣа тѣрѣа снѣа
 аѣа, фѣ, шн, е, шн нѣносѣа пре енос. Шн тѣрѣа
 снѣа аѣа пре те аѣа нѣносѣа пре енос, аѣа, фѣ, сѣа
 шн, фѣ, шн аѣа нѣносѣа пре енос шн фѣтѣе. Шн
 сѣа фѣкѣрѣа тѣа те знѣа аѣа аѣа, аѣа, фѣ, шн, аѣа,
 шн аѣа мѣрнѣа. Шн тѣрѣа енос, аѣа, фѣ,
 шн нѣносѣа пре каннѣа. Шн тѣрѣа еносѣа аѣа пре
 те аѣа нѣносѣа пре каннѣа, аѣа, фѣ, шн, е, шн,
 шн аѣа нѣносѣа пре каннѣа шн фѣтѣе. Шн сѣа фѣкѣрѣа
 тѣа те знѣа аѣа еносѣа, аѣа, фѣ, шн, е, шн
 аѣа мѣрнѣа. Шн аѣа тѣрѣа каннѣа, аѣа, фѣ,
 шн о, шн аѣа нѣносѣа пре мааѣаѣа. Шн тѣрѣа
 каннѣа аѣа пре те фѣкѣа пре аѣа снѣа мааѣаѣа, аѣа,
 фѣ, шн, м, шн аѣа нѣносѣа фѣн шн фѣтѣе.
 Шн сѣа фѣкѣрѣа тѣа те знѣа аѣа каннѣа, аѣа, сѣа,
 шн, фѣ, шн аѣа мѣрнѣа. Шн аѣа тѣрѣа ма
 аѣаѣа, аѣа, фѣ, шн, е, шн нѣносѣа пре сѣрѣаѣа.
 Шн аѣа тѣрѣа мааѣаѣа аѣа пре те аѣа нѣносѣа пре а
 ѣа снѣа сѣрѣаѣа, аѣа, фѣ, шн, а, шн аѣа фѣкѣтѣа фѣ
 шн фѣтѣе. Шн сѣа фѣкѣрѣа тѣа те знѣа аѣа
 мааѣаѣа, аѣа, сѣа, шн, е, шн аѣа мѣрнѣа.
 Шн тѣрѣа сѣрѣаѣа, аѣа, фѣ, шн, е, шн аѣа нѣносѣа
 пре еносѣа. Шн аѣа тѣрѣа сѣрѣаѣа аѣа пре те
 аѣа нѣносѣа пре аѣа снѣа еносѣа, аѣа, сѣа, шн аѣа,
 шн нѣносѣа фѣн шн фѣтѣе. Шн сѣа фѣкѣрѣа тѣа
 те знѣа аѣа сѣрѣаѣа, аѣа, фѣ, шн, е, шн аѣа
 мѣрнѣа. Шн аѣа тѣрѣа еносѣа, аѣа, фѣ,
 шн, е, шн нѣносѣа пре мааѣаѣа. Шн еносѣа

CAP 5

1. Aceasta iaste cartea facerii oamenilor. Întru care zi au făcut Dumnezău pre Adam, după chipul lui Dumnezău au făcut pre dînsul.
2. Bărbat și femeie au făcut pre dînsii și au blagoslovit pre dînsii; și puse numele lui Adam, întru care zi au făcut pre dînsii.
3. Și trăi Adam 200 și 30 de ani; și născu dupre chipul lui și dupre obrazul lui și puse numele lui, Sith.
4. Și să făcură zilele lui Adam care au trăit dupe ce au născut pre acest Sith, ani 700, și născu fii și fete.
5. Și să făcură toate zilele lui Adam carele au trăit ani 900 și 30; și au murit.
6. Și au trăit Sith ani 200 și 5 și născu pre Enos.
7. Și trăi Sith dupre ce au născut pre Enos ani 7 sute și 7 și au născut feciori și fete.
8. Și să făcură toate zilele lui Sith ani 900 și 12; și au murit.
9. Și trăi Enos ani 190 și născu pre Cainán.
10. Și trăi Enos dupre ce au născut pre Cainán ani 700 și 15 și au născut fii și fete.
11. Și să făcură toate zilele lui Enos ani 900 și 5; și au murit.
12. Și au trăit Cainán ani 100 și 70 și au născut pre Maleleil.
13. Și trăi Cainán dupre ce făcu pre acest Maleleil ani 700 și 40 și au născut fii și fete.
14. Și să făcură toate zilele lui Cainan ani 800 și 10; și au murit.
15. Și au trăit Maleleil ani 160 și 5 și născu pre Iaréd.
16. Și au trăit Maleleil după ce au născut pre acest Iaréd ani 700 și 30 și au făcut fii și fete.
17. Și să făcură toate zilele lui Maleleil ani 890 și 5; și au murit.
18. Și trăi Iaréd ani 160 și 2 și au născut pre Enóh.
19. Și au trăit Iaréd după ce au născut pre acest Enóh ani 800 și au născut fii și fete.
20. Și să făcură toate zilele lui Iaréd ani 960 și 2; și au murit.
21. Și au trăit Enóh ani 160 și 5 și născu pre Mathusála.
22. Și bine / plăcu Enóh lui Dumnezău; dupre ce-ș

22[21]. Iară Sellá născu și ea pre Thóvel; și era bătător de ciocan și faur de aramă și de her; și sora lui Thóvel, Noemá.

23[22]. Și dzise Lámeș muierilor lui, îi Adá și Sellá: „Ascultați-m glasul meu, muierile lui Lámeș, băgați în urechi cuvîntul meu pentru că bărbat am ucis întru rană mie și tinerel întru strânciunare mie.

24[23]. Pentru că dentru Cáin de șapte ori s-au izbîndit, iar den Lámeș de șaptezeci și șapte.

25[24]. Și cunoscú Adam pre Eva, muiérea lui, și zemislindu, născu fiu și-i numi numele lui, Sith, dzicîndu: „Rádicatu-mi-au Dumnedzáu sámința alfa pentru Avel, carele au omorít Cáin”.

26[25]. Și lui Sith să născu fiu și-i numi numele lui, Enos. Acesta nádájdui a chema numele Domnului Dumnedzá(u).

22. Iară Sella născu pre Thovel; aceasta  r(a b) t tor de ciocan, faur

23

CAP 5

1. Aceasta-i cartea a facerii, oamenilor. Întru care dzi au făcut Dumnedzáu pre Adam, după chipul lui Dumnedzáu l-au făcut pre însul.

2. Bărbat și f m ie au făcut pre însi și au blagoslovit pre însii; și numi numele lui Adam, întru care dzi au făcut pre însii.

3. Și trăi Adam 230 ani; și născu după chipul lui și după obrazul lui și-i numi numele lui, Sith.

4. Și să făcură dzilele lui Adam carele au trăit după ce au născut pre acesta, pre Sith, ani 700, și născu ficiori și f te.

5. Și să făcură toate dzilele lui Adam carele au trăit 930 ani; și au murit.

6. Și trăi Sith 205 ani și născu pre Enos.

7. Și trăi Sith după ce născu pre acesta, pre Enos, 707 ani și născu ficiori și f te.

8. Și să făcură toate dzilele lui Sith 912 ani; și au murit.

9. Și trăi Enos ani 190 și au născut pre Cainan.

10. Și trăi Enos dupre ce au născut pre Cainan, pre acesta, 715 ani și născu ficiori și f te.

11. Și să făcură toate dzilele lui Enos 905 ani; și au murit.

12. Și au trăit Cainan 170 ani și au născut pre Maleleil.

13. Și trăi Cainan dupre ce au născut pre acesta, pre Maleleil, 740 ani și născu ficiori și f te.

14. Și să făcură toate dzilele lui Cainan 918 ani; și au murit.

15. Și trăi Maleleil 165 ani și născu pre Iaredu.

16. Și trăi Maleleil dupre ce au născut pre acesta, pre Iaredu, 731 ani și au făcut ficiori și f te.

17. Și să f cer  toate dzilele lui Maleleil ani 895; și au murit.

18. Și trăi Iaredu 162 ani și au născut pre Enoh.

19. Și trăi Iared după ce au născut pre acesta, pre Enoh, 800 ani și au născut ficiori și f te.

20. Și să f cer  toate dzilele lui Iaredu 962 ani; și au murit.

21. Și trăi Enoh 165 ani și născu pre Mathusála.

22. Și bine/plăcu Enoh lui Dumne-

CAP 5

22. Sela l-a născut și ea pe Tubalcain, care era făurar al uneltelor de aramă și de fier. Sora lui Tubalcain s-a numit Noema.

23. Și le-a spus Lameș femeilor sale: „Ada și Sela, ascultați-mi glasul, voi femei ale lui Lameș, luați aminte la cuvintele mele, căci ucid un bărbat pentru o rană și un tinăr pentru o vin taie.

24. Căci dacă pentru Cain s-a ispășit de șapte ori, pentru Lameș de șaptezeci de ori cite șapte”.

25. Adam a cunoscut iarăși pe Eva, femeia sa, și aceasta, zămislind, a născut un fiu și i-a pus numele Set, spunînd: „Mi-a dat Dumnezeu alt fiu în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain”.

26. Lui Set i s-a născut un fiu, cu numele de Enos. Și de atunci au început oamenii să se roage chem nd numele Domnului Dumnezeu.

CAP. 5

Șirul patriarhilor de la Adam la Noe.

1. Aceasta este cartea seminției lui Adam. C nd l-a creat Dumnezeu pe Adam, l-a făcut după chipul său.

2. Bărbat și femeie i-a făcut și i-a binecuvîntat; și i-a numit Adam, adică oameni, în ziua în care i-a făcut.

3. Și a trăit Adam două sute treizeci de ani; și i s-a născut un fiu după asemănarea și chipul său și l-a numit Set.

4. Și au fost zilele lui Adam, după ce l-a născut pe Set, șapte sute de ani, și a mai născut fii și fiice.

5. Și au fost toate zilele, pe care le-a trăit Adam, nouă sute treizeci de ani și apoi a murit.

6. A trăit Set două sute cinci ani și i s-a născut Enos.

7. Și a trăit Set, după nașterea lui Enos, șapte sute șapte ani și i s-au mai născut fii și fiice.

8. Și au fost toate zilele lui Set nouă sute doisprezece ani și apoi a murit.

9. Și a trăit Enos o sută nouăzeci de ani și i s-a născut Cainan.

10. Și a trăit Enos, după ce i s-a născut Cainan, șapte sute cincisprezece ani și a mai avut fii și fiice.

11. Și au fost toate zilele lui Enos nouă sute cinci ani și apoi a murit.

12. Și a trăit Cainan o sută șaptezeci de ani și i s-a născut Maleleil.

13. Și a trăit Cainan, după nașterea lui Maleleil, șapte sute patruzeci de ani și a mai avut fii și fiice.

14. Și au fost toate zilele lui Cainan nouă sute zece ani și apoi a murit.

15. Și a trăit Maleleil o sută șazeci și cinci de ani și i s-a născut Iared.

16. Și a trăit Maleleil, după nașterea lui Iared, șapte sute treizeci de ani și a mai avut fii și fiice.

17. Și au fost toate zilele lui Maleleil opt sute nouăzeci și cinci de ani și apoi a murit.

18. Și a trăit Iared o sută șazeci și doi de ani și i s-a născut Enoh.

19. Și a trăit Iared, după nașterea lui Enoh, opt sute de ani și a mai avut fii și fiice.

20. Și au fost toate zilele lui Iared nouă sute șazeci și doi de ani și apoi a murit.

21. Și a trăit Enoh o sută șazeci și cinci de ani și i s-a născut Matusalem.

22. Și, după nașterea lui Matusalem, a mai umblat Enoh pe căile Domnu-

dzău; după ce născu lui pre Mathusála (trái)¹ 200 ani și născu feciori și fete.

23. Și se făceră toate dzilele lui Enoh 365 ai.

24. Și bineplăcu Enoh lui Dumnedzău; și nu să află pentru că îl mută Dumnedzău.

25. Și trăi Mathusála 187 ani și născu pre Lámeh.

26. Și trăi Mathusála după ce au născut pre Lámeh 782 ani și născu feciori și fete.

27. Și să făceră toate dzilele lui Mathusála ce au trăit 969 ani; și au murit.

28. Și trăi Lámeh 188 ai și născu fecior.

29. Și-i² puse numele lui [lui] Nôe, dzicîndu: „Acesta va răpoosa pre noi den faptele noastre și dentru scîrbele mînelor noastre și de pămîntul carele au blăstămat Domnul Dumnedzău“.

30. Și trăi Lámeh după ce-ș născu pre Nôe 565 ani și născu feciori și fete.

31. Și să făcură toate dzilele lui Lámeh 753 ani; și muri.

32. Și era Nôe de 500 ani, și născu 3 feciori: pre Sim, Ham, Iaféth.

CAP 6

1. Și fu cîndu începură oamenii a să face mulți asupra pămîntului și fete li să făcură lor,

2. și vădzîndu fiii lui Dumnedzău fetele oamenilor cum sintu frumoase, luară și e fâmei dentru toate cite aléseră.

3. Și dzise Domnul Dumnedzău: „Să nu rămîie duhul meu întru oamenii aceștia întru vac¹ pentru că trupuri sintu; și să le fie dzilele lor 125 ani“.

4. Și uriașii era asupra pămîntului întru dzilele acélea și după acélea, dacă întrară înlăuntru fiii lui Dumnedzău cătră fetele oamenilor și li să năștea lor; aceștia era uriașii cei de vécî, oamenii cei numiți.

5. Și vădzu Domnul Dumnedzău că s-au înmulțit răutățile oamenilor pre pămîntu și fieștecarele cugetă întru inima lui cu nevointă spre răutăți toate dzilele,

6. și să mîhni Dumnedzău căci făcu pre om pre pămîntu și prencugetă.

7. Și dzise: „Sti(n)²ge-voi pre om pre carele l-am făcut de pre fața pămîntului, den om pân-in dobitoac și den tîrfitoare pân-in pasările ceriului, pentru că m-am căit căci am făcut pre ei“.

8. Iară Nôe aflat-au har înaintea Domnului Dumnedzău.

9. Și acéstea-s nașterile lui Noe. Nôe, om dreptu desăvirșit fiindu întru semînția lui, bineplăcu lui Dumnedzău Nôe.

10. Și născu Nôe trei feciori: pre Sim, pre Ham și pre Iafeth.

11. Și să strică pămîntul înaintea lui Dumnedzău și să implu pămîntul de strîmbătate.

12. Și vădzu Domnul³ Dumnedzău pămîntul [și era strîcat]⁴ pentru că au strîcat tot trupul calea lui pre pămîntu.

13. Și dzise Dumnedzău cătră Nôe: „Vrîmea a tot omul vine cătră mine⁵ pentru că s-au implut pămîntul de strîmbătate de înșil și iată eu voi strîca pre înșii și tot pămîntul.“

14. Deci fîi fă ție/săcriu den lîmne

lui două sute de ani și a mai avut fii și fiice.

23. Și au fost toate zilele lui Enoh trei sute șazeci și cinci de ani.

24. Și Enoh a umblat cu Dumnezeu pînă n-a mai fost aflat că l-a mutat Dumnezeu pe el.

25. Și a trăit Matusalem o sută optzeci și șapte de ani și i s-a născut Lámeh.

26. Și a trăit Matusalem, după nașterea lui Lámeh, șapte sute optzeci și doi de ani și a mai avut fii și fiice.

27. Și au fost toate zilele, pe care le-a trăit Matusalem, nouă sute șazeci și nouă de ani și apoi a murit.

28. Și a trăit Lámeh o sută optzeci și opt de ani și i s-a născut un fiu.

29. Și i-a pus numele Noe, spunînd: „Acesta ne va mîngîia în muncile noastre și la truda mînilor noastre și la lucrul pămîntului cel blestemat de Domnul Dumnezeu“.

30. Și a trăit Lámeh, după nașterea lui Noe, cinci sute șazeci și cinci de ani și a mai avut fii și fiice.

31. Și au fost toate zilele lui Lámeh șapte sute cincizeci și trei de ani și apoi a murit.

32. Și era Noe de cinci sute de ani cînd i s-au născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

CAP. 6

Anunțarea potopului. Corabia

1. Și atunci cînd au început oamenii a se înmulți pe pămînt și li s-au născut fiice,

2. văzînd fiii lui Dumnezeu că fiicele oamenilor sint frumoase, și-au luat dintre ele șotii, pe acelea pe care și le-au ales.

3. Și a spus Domnul Dumnezeu: „Să nu rămînă duhul meu de-a pururi în acești oameni, căci ei sint numai trup; zilele lor vor fi o sută douăzeci de ani“.

4. Și se aflau uriași pe pămînt în acele timpuri și chiar după aceea, cînd fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor și ele au născut; ei erau uriașii din vechime, acei oameni vestiți.

5. Și văzînd Domnul Dumnezeu că răutățile oamenilor s-au înmulțit pe pămînt și că fiecare cugetă statornic în sinea lui numai la rău, în toate zilele,

6. i-a părut rău lui Dumnezeu că l-a făcut pe om pe pămînt și a stat pe gînduri.

7. Și a spus Dumnezeu: „Îl voi pierde de pe fața pămîntului pe om, făptura mea. De la om la dobitoace și de la tîritoare la pasările cerului, pe toate le voi pierde, căci îmi pare rău că le-am făcut“.

8. Noe însă a aflat har înaintea lui Dumnezeu.

9. Aceasta este stirpea lui Noe. Noe era un om drept și neprihănit, între cei din neamul său, și umbla pe căile Domnului.

10. Și i s-au născut lui Noe trei fii: Sem, Ham și Iafet.

11. Dar pămîntul se stricase în fața lui Dumnezeu și se umpluse de silnicii.

12. Și privi Domnul Dumnezeu pămîntul și acesta era strîcat, căci tot omul umbla numai în strîmbătați.

13. Și i-a spus Dumnezeu lui Noe: „Am să sfîrșesc cu oamenii, căci s-a umplut pămîntul din pricina lor tot cu strîmbătați și iată eu îi voi pierde de pe pămînt.“

14. Deci tu fă-ți / o corabie din lemn

енкрѣи де аѣмне ꙗпаѣрѣ мѣси, шн кѣнѣурн кѣи
 фаче ꙗенкрѣи, шн аѣн змоан шн пѣ дѣн аѣнѣтрѣ
 шн пѣрѣннафѣрѣ кѣ змоаѣтѣ. Шн ашлѣн фѣ
 че енкрѣи де, мѣ ꙗкѣи аѣнѣрѣ мѣ енкрѣи аѣн, шн
 де, н ꙗкѣи аѣнѣрѣ, шн де а ꙗкѣи наѣнѣ
 аѣн. Аѣнѣнѣрѣ кѣи фаче енкрѣи, шн де
 еѣпра де, оѣн кѣи еѣл нѣтрѣеѣн, шн оѣша енкрѣи
 аѣн ѡеѣн фаче дѣн кѣиѣте, кѣ. кѣмаѣрѣ дѣде
 еѣпѣте, кѣ аѣлѣс рѣнѣрѣн де пѣрѣрѣн шн кѣ трѣн
 ꙗкѣи рѣрѣн, ꙗѣнѣн фаче прѣ рѣнѣрѣ. Шн еѣ
 пѣпѣ кѣ аѣнѣс потопѣлѣ, аѣа аѣнѣрѣ пѣмѣнѣтѣ
 аѣн, кѣ еѣ стрѣче тѣмѣ трѣнѣлѣ ꙗтрѣ кѣре ѣте
 рѣѣ де кѣ аѣнѣ еѣпѣте рѣрѣн, шн тѣаѣте кѣѣте бор
 фн прѣ пѣмѣнѣте бор мѣрѣн. Шн бѣн пѣнѣ фѣгѣ
 рѣнѣнѣа мѣ кѣтрѣе тѣнѣ, шн бѣн ꙗтрѣ ꙗенкрѣи
 тѣ шн фѣрѣрѣн тѣнѣ, шн фѣмѣѣа тѣ шн фѣмѣнѣ
 де аѣ фѣрѣрѣнѣрѣ тѣнѣ кѣ тѣнѣ. Шн дѣн тѣаѣте рѣ
 енѣтѣаѣе, шн дѣн тѣаѣте пѣрѣрѣнѣаѣе, шн дѣн
 тѣаѣте фѣрѣрѣе, шн дѣн тѣмѣ трѣнѣлѣ кѣѣе аѣлѣс
 кѣѣе аѣлѣс, дѣн тѣаѣте еѣрѣаѣн ꙗкѣнѣсѣтѣ, пѣнѣрѣ
 еѣлѣ хрѣнѣеѣн кѣ тѣнѣ, пѣрѣте еѣрѣрѣѣѣеѣн шн
 пѣрѣте фѣмѣнѣкѣе еѣфѣе. Дѣн тѣаѣте пѣѣтѣ
 рѣаѣе рѣпѣ фѣѣанѣ, шн дѣн тѣаѣте дѣнѣтѣаѣеѣе рѣ
 пѣ фѣѣанѣ, дѣн тѣаѣте пѣрѣрѣнѣаѣе чеѣпѣ тѣрѣеѣс
 прѣ пѣмѣнѣтѣ рѣпѣ фѣѣанѣлѣрѣ, кѣѣе аѣлѣс кѣѣе
 аѣлѣс дѣн тѣаѣте бор ꙗтрѣ ꙗѣнѣнѣтѣ кѣтрѣе тѣнѣ
 нѣ, еѣѣ хрѣнѣеѣн кѣ тѣнѣ пѣрѣте еѣрѣрѣѣѣеѣн,
 шн пѣрѣте фѣмѣнѣкѣе. Шн тѣѣ бѣн аѣлѣ чѣе де
 тѣаѣте еѣкѣѣѣе кѣре бор фн де мѣнѣкѣе, шн аѣ
 бѣн аѣнѣнѣ кѣтрѣе тѣнѣ, шн бор фн чѣе шн лѣрѣѣе
 кѣ мѣнѣкѣе. Шн фѣкѣ нѣѣн тѣаѣте кѣѣте аѣнѣ
 рѣнѣнѣтѣ аѣн рѣнѣлѣ рѣнѣнѣтѣ, аѣша аѣ фѣкѣѣѣе.

și ciuiburi vei face în sicrii și-l vei zmoli și pe den-
lăuntru și pe dennafară cu zmoală.

15. Și așa vei face sicriiul : de 300 de coți lungi-
mea sicriiului, și de 50 de coți lățul și de 30 de coți
naltul lui.

16. Adunîndu-l vei face sicriiul, și deasupra de un
cot să-l isprăvești ; și ușa sicriiului o vei face den
coaste, cu cămară dedesupt, cu doao rînduri de poduri
și cu trei rînduri îl vei face pre dînsul.

17. Și eu, iată că aduc potopul, apa asupra pămîn-
tului ca să strice tot trupul întru care iaste duh de
viață supt ceriu ; și toate cîte vor fi pre pămînt vor
muri.

18. Și voi pune făgăduința mea cătră tine și vei
întra în sicrii tu și feciorii tăi, și fămēia ta și fămēile
feciorilor tăi cu tine.

19. Și den toate dobitoacele, și den toate tîrîtoae-
rele, și den toate fiarāle și den tot trupul cîte doao,
cîte doao den toate să bagi în chîvot pentru să le hră-
nești cu tine, parte bărbătească și parte fămēiască să fie.

20. Den toate pasările după fēliu-ș, și den toate
dobitoacele după fēliu-ș, den toate tîrîtoarele ce să
tîrāsc pre pămînt după fēliul lor cîte doao, cîte doao
den toate vor întra înlăuntru cătră tine să să hră-
nească cu tine, parte bărbătească și parte fămēiască.

21. Și tu vei lua ție den toate bucatele care vor fi
de mîncare și le vei aduna cătră tine și vor fi ție și
lor de mîncat.

22. Și făcu Nôe toate cîte au poruncit lui Domnul
Dumnezău, așa au făcut.

CAP 7

К А П 7
 н зѣе рѣнѣлѣ рѣнѣнѣтѣ кѣтрѣе нѣѣе, ꙗ
 трѣе тѣ шн тѣаѣте кѣаѣа ꙗкѣнѣсѣтѣ,
 пѣнѣрѣ кѣ прѣ тѣнѣ тѣмѣ еѣрѣѣтѣ дѣнѣтѣ
 ꙗнѣнѣтѣ мѣѣ, ꙗтрѣ нѣѣмѣлѣ аѣѣѣа
 Шн дѣн дѣнѣтѣаѣе чѣѣе кѣрѣѣте, аѣнѣ
 ꙗѣнѣнѣтѣ кѣтрѣе тѣнѣ, кѣѣте шѣпѣте кѣѣте
 шѣпѣте, пѣрѣте еѣрѣрѣѣѣеѣн шн пѣрѣте фѣмѣнѣкѣе
 нѣрѣ дѣн дѣнѣтѣаѣе чѣѣе чѣнѣнѣ кѣрѣѣѣе, кѣѣе аѣлѣс
 кѣѣе аѣлѣс еѣрѣрѣѣтѣ шн фѣмѣѣе. Шн дѣе пѣѣрѣнѣ
 чѣѣе рѣнѣлѣ чѣѣе кѣрѣѣте, кѣѣте шѣпѣте кѣѣе шѣпѣте
 пѣрѣте еѣрѣрѣѣѣеѣн, шн пѣрѣте фѣмѣнѣкѣе, шн
 дѣн тѣаѣте пѣѣрѣнѣе чѣѣе не кѣрѣѣте кѣѣе аѣлѣс
 кѣѣе аѣлѣс, пѣрѣте еѣрѣрѣѣѣеѣн шн пѣрѣте фѣмѣ
 нѣкѣе, кѣ еѣ хрѣнѣеѣн еѣмѣнѣа пѣѣѣе тѣмѣ пѣ
 мѣнѣтѣлѣ. Пѣнѣрѣ кѣ ꙗкѣе пѣѣѣе шѣпѣте зѣ
 аѣ, еѣ бѣн аѣнѣе пѣаѣе прѣ пѣмѣнѣтѣ, мѣ де зѣаѣе
 шн, мѣ ꙗкѣи пѣнѣ, шн бѣн тѣнѣѣе тѣаѣтѣ рѣнѣнѣкѣе
 кѣре аѣн фѣкѣѣтѣ аѣнѣрѣ фѣѣа аѣнѣтѣ пѣмѣнѣтѣлѣ.
 Шн фѣкѣ нѣѣн тѣаѣте кѣѣтѣн пѣрѣнѣнѣ аѣн рѣнѣ
 рѣнѣнѣтѣ. Дѣрѣ нѣѣе іѣа дѣанѣ, сѣ еѣѣте, шн
 пѣнѣрѣлѣ аѣнѣ еѣ фѣѣѣѣ прѣ пѣмѣнѣтѣ. Шн
 ꙗтрѣ ꙗѣнѣнѣтѣ нѣѣе, шн фнѣнѣ аѣн, шн фѣмѣѣа
 аѣн, шн фѣмѣнѣаѣе фнѣаѣѣ аѣн кѣ рѣнѣлѣ ꙗкѣнѣсѣтѣ,
 пѣнѣрѣлѣ аѣа пѣѣрѣнѣлѣ. Шн дѣн пѣѣрѣнѣе чѣѣе
 де кѣрѣѣте, шн дѣн пѣѣрѣнѣе чѣѣе не кѣрѣѣте, шн

1. Și zise Domnul Dumnezău cătră Nôe : „Întră tu
și toată casa ta în chîvot pentru că pre tine te-am
văzut drept înaintea mea întru neamul acesta.

2. Și den dobitoacele cēle curate adu înlăuntru că-
tră tine cîte șapte, cîte șapte parte bărbătească și parte
fămēiască, iară den dobitoacele cēle ce nu-s curate cîte
doao, cîte doao bărbat și fămēie.

3. Și den pasările ceriului cēle curate cîte șapte,
cîte șapte parte bărbătească și parte fămēiască, și den
toate pasările cēle necurate cîte doao, cîte doao parte
bărbătească și parte fămēiască, ca să hrănească să-
mînța peste tot pămîntul.

4. Pentru că încă peste șapte zile eu voi aduce
ploaie pre pămînt, 40 de zile și 40 de nopți, și voi
stinge toată rîdicarea care am făcut duple față a tot
pămîntul.

5. Și făcu Noe toate cîte-i porunci lui Domnul
Dumnezău.

6. Iară Nôe era de ani 6 sute și potopul apei să
făcea pre pămînt.

7. Și intră înlăuntru Nôe, și fiii lui, și fămēia lui
și fămēile fiilor lui cu dînsul în chîvot pentru apa
potopului.

8. Și den pasările cēle curate, și den pasările cēle
necurate, și/den dobitoacele cēle curate, și den dobi-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

în patru muchi; și cuiburi vei face pregiur săcriu și-l vei smoli și pre denlontru și pre dennafară cu zmoală.

15. Și așa vei face săcriul: de 300 coți lungimea săcriului și de 50 coți de lat și de treizeci de coți dennaltu.

16. Și tot adunîndu-l vei face săcriul, și deasupra de un cot să fie; și ușa săcriului o vei face den coaste, cu beciuri dedesuptu, cu doaa rînduri de podină și cu 3 rînduri il vei face pre insu⁶.

17. Și eu, iată că aduc potopul asupra pămîntului ca să stric tot trupul întru carele iaste duh de viață suptu ceriu; și toate cite vor fi pre pămîntu vor muri.

18. Și voi pune făgăduința mea cătră tine și vei intra întru săcriu tu și ficiorii tăi, și fămēia ta și fămēile ficiorilor tăi cu tine.

19. Și den toate dobitoacele, și den toate tîrîtoarele, și den toatē jiganiile și den tot trupul să aduci înlontru cite doaa-doaa den toate în săcriu pentru să le hrănești cu tine acii³, bărbat și fămēie vor fi.

20. De-n toate pasările după fēliu-ș, și den toate dobitoacele după fēliu-ș, și den toate tîrîtoarele ce să tîrăscu pre pămîntu după fēliul lor, cite doaa-doaa, den toate vor intra înlontru cătră tine să să hrăniască cu tine, bărbat și fămēie.

21. Și tu vei lua ție den toate bucatele carele veți mînca și le vei aduna cătră tine și vor fi ție și lor de mînca⁴.

22. Și făcu Nōe toate cite-i porānci lui Domnul Dumnedzāu, așa au făcut.

cu patru muchii; să faci corabia cu despărțituri și s-o smolești pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.

15. Și astfel să faci corabia: lungimea corăbiei să fie de trei sute de coți, lățimea de cincizeci de coți și de treizeci de coți înălțimea ei.

16. În sus să fie îngustă de un cot. Într-o latură să-i faci ușa și să-i mai faci trei rînduri de cămări: jos, la mijloc și sus.

17. Căci iată eu aduc potopul, apa pe pămînt ca să piară sub cer tot trupul în care este suflu de viață și toate cite sînt pe pămînt să se sfirșească.

18. Și voi face un legămint cu tine! Vei intra în corabie tu și împreună cu tine fiii tăi, femeia ta și femeile fiilor tăi.

19. Și din toate dobitoacele, și din toate tîrîtoarele și din toate fiarele, din tot ce este trup, din toate să bagi în corabie două cite două, ca să rămînă cu tine în viață. Să fie parte bărbătească și parte femeiască.

20. Și din toate pasările înaripate după felul lor, și din toate dobitoacele după felul lor și din toate tîrîtoarele de pe pămînt după felul lor, cite două din toate să intre ca să rămînă în viață împreună cu tine, parte bărbătească și parte femeiască.

21. Tu să-ți iei din toate bucatele de mîncare; toate să le strîngi, ca să aveți merinde⁴.

22. Și a făcut Noe toate cite i le-a poruncit Domnul Dumnezeu, așa a făcut.

CAP 7

CAP 7

CAP. 7

Potopul.

1. Și dzise Domnul Dumnedzāu cătră Nōe: „Intră tu și toată casa ta în săcriu¹ pentru căci pre tine ti-am vădzut dreptu înaintea mea întru neamul acesta.

2. Și den toate dobitoacele cēle curate adu înlontru către tine cite șapte-șapte, bărbat și fămēie, și den dobitocul cel necurat doaa-doaa, bărbat și fămēie.

3. Și den pasările ceriului cēle curate, șapte-șapte, bărbat și fămēie², și den toate pasările cēle necurate, doaa-doaa, bărbat și fămēie, ca să s(e) hrăniască sāmînța preste tot pămîntul.

4. Pentru că în șapte dzile eu voi aduce ploaie pre pămîntu 40 de dzile și 40 nopți și voi stînge toată rădica-reā carea am făcut de pre fața a tot pămîntului³.

5. Și făcu Nōe toate cite-i porānci lui Domnul Dumnedzāu.

6. Nōe era de 600 ani și potopul apei să făcu pre pămîntu.

7. Și intră înlontru Nōe, și fiii lui, și fămēia lui și fămēile ficiorilor lui cu insul în săcriu pentru apa potopului.

8[7]. Și den pasările cēle curate, și den pasările cēle necurate, [8] și/den

1. Și i-a spus Domnul Dumnezeu lui Noe: „Intră în corabie tu și întreaga ta casă, căci te-am văzut drept în acest neam.

2. Și din toate animalele curate ia cu tine cite șapte, parte bărbătească și parte femeiască, iar din cele necurate cite două, parte bărbătească și parte femeiască.

3. Și din zburătoarele cerului, dintre cele curate cite șapte, parte bărbătească și parte femeiască, iar din cele necurate cite două, parte bărbătească și parte femeiască, ca să li se păstreze sāmînța pe întreg pămîntul.

4. Căci peste șapte zile voi aduce ploaie pe pămînt timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți și voi pierde de pe fața pămîntului toate ființele pe care le-am făcut³.

5. Și a făcut Noe toate cite i le-a poruncit Domnul Dumnezeu.

6. Cînd a venit potopul pe pămînt, Noe avea șase sute de ani.

7. Și a intrat Noe, fiii săi, femeia sa și femeile fiilor săi în corabie de frica potopului.

8. Și din zburătoarele și dobitoacele curate și din dobitoacele necurate și/

dobitocul cel curat, și den dobitocul cel necurat, și den jigani și den toate tîrîtoarele de pe pămîntu,

9. doă-doă, intrară cătră Nôe în săcriu, parte bărbătească și fâmeiască, după cum i-au porâncit lui Dumnedzâu.

10. Și fu după cèle șapte dzile și apa potopului să fêce asupra pămîntului.

11. Întru 601 ani întru viața lui Nôe, în doă lună, în 27 a lunei, întru dzua aceasta să desfăcură toate izvoarele celui fără fundu și zghiaburile cerului s-au deschis.

12. Și să făcu ploaia pre pămîntu 40 dzile și 40 nopti.

13. Întru aceasta dzi intră Nôe, Sim, Ham, Iafeth, ficiorii lui Nôe (și fâmeia lui Nôe)³ și tustrei fâmeile ficiorilor lui cu însul în săcriu.

14. Și toate jigăniile după fêliu-ș, și toate dobitoacele după fêliu-ș, și tot tîrîtoriu ce se clătêste pre pămîntu după fêliu-ș și toată pasărea⁴ după fêliu-ș

15. Intrară cătră Nôe în săcriu doă-doă, bărbat și fâmeie, den tot trupul în carele iaste duh de viață.

16. Și cêlea ce intra înlontru, bărbat și fâmeie, den tot trupul înțiră în lontru după cum porânci Dumnedzâu lui Nôe; și închise Domnul Dumnedzâu săcriiul dennafara lui.

17. Și să făcu potopul 40 dzile și 40 nopti pre pămîntu, și să preafîmulți apa, și rădică săcriiul și să înnălță de pre pămîntu.

18. Și să întăria apa și să înmulția foarte pre pămîntu și să plutiia săcriiul de asupra apei.

19. Iară apa să întăria foarte foarte pre pămîntu și acoperi toți munții cei înalți carii era supt ceru.

20. De 15 coți în sus să înnălță apa și acoperi toți munții cei înalți.

21. Și muri tot trupul ce se clătia pre pămîntu a pasărilor, și a dobitoacelor, și a jiganiilor și tot tîrîtoriu ce se clătia pre pămîntu [22] și tot omul.

22. Și toate cîte au suflare de viață și tot carele era pre uscat au murit.

23. Și să stinse toată rădicarea carea era asupra fêței a tot pămîntului, de la om pân-la dobitoc și tîrîtor și pasărilor cerului; și să stinsoră de pre pămîntu și rămase singur Nôe și cei cu însul în săcriu.

24. Și să înnălță apa de pre pămîntu, dzile 150.

din toate tîrîtoarele de pe pămînt

9. au intrat două cite două la Noe în corabie, parte bărbătească și parte femeiască, așa cum îi poruncise acestuia Dumnezeu.

10. Și după șapte zile au venit asupra pămîntului apele potopului.

11. În anul șase sute al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a douăzeci și șaptea a acestei luni, chiar în acea zi s-au desfăcut izvoarele adîncului și s-au deschis zăgazurile cerului.

12. Și a fost ploaie pe pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopti.

13. În acea zi au intrat Noe și, împreună cu el, Sem, Ham și Jafet, fiii lui Noe, soția lui și soțiile fiilor săi în corabie.

14. Și toate fiarele după felul lor, și toate dobitoacele după felul lor, și toate tîrîtoarele ce se mișcă pe pămînt, după felul lor, și toate zburătoarele după felul lor

15. au intrat la Noe în corabie, două cite două din tot trupul în care este suflare de viață.

16. Și cele ce au intrat erau parte bărbătească și parte femeiască; au intrat din tot trupul, așa cum îi poruncise Dumnezeu lui Noe; și Domnul Dumnezeu a închis corabia pe dinafară.

17. Și a ținut potopul pe pămînt patruzeci de zile și patruzeci de nopti, apa a crescut și a ridicat corabia, iar aceasta s-a înălțat de la pămînt.

18. Și apa prindea putere și creștea foarte pe pămînt și corabia plutea deasupra apei.

19. Apa stăpînea tot mai mult și mai mult pe pămînt și a acoperit toți munții cei înalți care erau sub cer.

20. Și s-a înălțat apa în sus de cînsprezece coți și a acoperit munții cei înalți.

21. Și a murit tot trupul ce trăia pe pămînt, al zburătoarelor, și al dobitoacelor și al fiarelor și toate tîrîtoarele ce se mișcau pe pămînt și toți oamenii.

22. Și tot ce avea suflare vie și tot ce era pe uscat a murit.

23. Și a pierit toată ființa, ce era pe fața întregului pămînt, de la om la dobitoc și de la tîrîtoare la pasărele cerului au pierit de pe pămînt. Și a rămas singur Noe și aceia care erau cu el în corabie.

24. Și apa a crescut pe pămînt o sută cincizeci de zile.

CAP 8

CAP 8

CAP. 8

Sfirșitul potopului

1. Și-ș aduse Dumnedzâu aminte de Nôe, și de toate fiarale, și de toate dobitoacele, și de toate pasările și de toate jiganiile tîrîtoare cîte era cu însul în săcriu; și aduse Dumnedzâu vîntu pre pămîntu și încetă apa.

2. Și să acoperi izvoarele celui fără de fundu și zghiaburile cerului și să opri ploaia den ceru.

3. Și să zbea apa mergîndu pre pămîntu, să zbea și să înpuțina după/150 dzile.

1. Și-ș aduse Dumnezeu aminte de Noe, și de toate fiarele, și de toate dobitoacele, și de toate pasările și de toate jiganiile tîrîtoare care era cu dînsul în sicriu; și aduse Dumnezeu vînt pre pămînt și încetă apa.

2. Și se închiseră izvoarele fărăfundului și vîgurile cerului și se conțeni ploaia den cer.

3. Și mîrse apa de pre pămînt îndărăt-ș și începu apa a se scură și a se zbici după/150 de zile.

1. Și și-a amintit Dumnezeu de Noe și de toate fiarele și de toate dobitoacele, de toate zburătoarele și de toate tîrîtoarele, care erau cu el în corabie; și a adus Dumnezeu vînt pe pămînt și apa a încetat de a mai crește.

2. Și s-au închis izvoarele adîncului și zăgazurile cerului, iar ploaia din cer s-a oprit.

3. Și apa scădea scurgîndu-se de pe pămînt, scădea și după/o sută cincizeci de zile apa s-a împuținat.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500

4. Și șazu chivotul în luna a șaptea, în 27 de zile ale lunii, pre munții lui Ararat.
5. Iară apa, mergînd, să împutîna până la a zêcea lună, iară la a unsprăzêcelea lună, în zioa dentăiu a lunii, să iviră capetele munților.
6. Și fu după 40 de zile, deschise Nôe fereastra chivotului carea o au făcut.
7. Și trimise corbul să vază doară a încetat apa ; și ieșînd afară nu s-au mai întorsu până a să usca apa de pre pămînt.
8. Și trimise porumbul după dînsul să vază doară au încetat apa de pre pămînt.
9. Și, neaflînd porumbul odihnă picioarelor lui, s-au întorsu la dînsul, la chivot, pentru că apa era preste toată fața a tot pămîntul. Și întinzîndu-și mîna luo pre dînsul și-l băgă în chivot.
10. Și îngăduînd încă șapte zile, iarăș trimise afară pre porumb den chivot.
11. Și să întoarse porumbul la dînsul de cătră sară și avea frunză de maslin, stîlpare în gura lui ; și cunoscu Nôe că au încetat apa de pre pămînt.
12. Și mai așteptînd și alte șapte zile, iarăș au trimis porumbul ; și nu mai adaoase a să întoarce cătră dînsul iarăș.
13. Și fu după 6 sute și 1 de ani intru viața lui Nôe, în luna dentăiu, intru una a lunii, lipsi apa de pre pămînt ; și descoperi Nôe acoperemîntul chivotului care au făcut și văzu cum au lipsit apa de pre fața pămîntului.
14. Și intru a doao lună, în doaozeci și șapte ale lunii, s-au uscat pămîntul.
15. Și zise Domnul Dumnezău cătră Nôe, zicînd :
16. „Ieși den chivot tu, și fămêia ta, și feciorii tăi și fămeele feciorilor tăi cu tine ;
17. și tot trupul, den pasări până în dobitoace, și tot tîritoriul ce să tîraște pre pămînt scoate afară cu tine ; și vă crêșteți și vă înmulțiți pre pămînt“.
18. Și ieși Nôe, și muiêrea lui, și feciorii lui, și muierele feciorilor lui cu dînsul.
19. Și toate hiarăle, și toate dobitoacele, și tot tîritoriul, și toată pasărea ce să mișcă pre pămînt, după fêliul lor, au ieșit den chivot.
20. Și zidi Nôe jîrtăvnic lui Dumnezău și luo den toate dobitoacele cêle curate și den toate pasările cêle curate și aduse pentru arderea de tot pre jîrtăvnic.
21. Și mirosi Domnul mirosire bine mirositoare și zise Domnul Dumnezău : „Cugetîndu-mă, nu voiu mai adaoage de acum a blestema pămîntul pentru faptele oamenilor, pentru că zace cugetul omului pre cêle rêle den tinerêțe, deci nu voiu mai adaoage a omorî tot trupul viu, după cum am făcut.
22. Toate zilele pămîntului sămîntă și sêcere, frig și zăduh, vară și primăvară, zioa și noaptea nu vor mai înceta“./

4. Și ședzu săcriiul în luna a șaptea, în 27 a lunei, pre munții lui Ararat.

5. Și apa, mergîndu, să înpuțina până a dzêca lună, iară înu a 11(-a) lună, întreu dzua dentăiu a lunei, să ivi capetile munților.

6. Și fu după 40 dzile, deschise Nôe feriastrea chivótului carea au făcut.

7. Și trimisă corbil, să vadză de au încetu apa; și ieșîndu afară nu s-au mai întorsu până a să usca apa de pre pămîntu.

8. Și trimisă porîmbul după insul să vadză de au încetu apa de pre pămîntu.

9. Și, neaflîndu porîmbul odihnă picioarelor sale, s-au întorsu la dînsul, la chivot, pentru că apa era preste toată fața pămîntului. Și întinzîndu-ș mîna l-au luat pre insul și l- băgă în- lontru în chivot.

10. Și îngădui încă alte șapte dzile, și iarăș trimise afară pre porîmbul den săcriu.

11. Și să întoarsă cătră insul porîmbul de cătră sără și avea frundză de maslin cîlpar întru gura lui; și cunoscu Nôe cum au încetu apa de pre pămîntu.

12. Și mai așteptîndu alte șapte dzile, iarăș au trimis pre porîmbul; și nu mai adaosă a să mai întoarge cătră insul iarăș.

13. Și fu întru 601 de ani întru viața lui Nôe, în luna dentăi într-una a lunei, lipsi apa de pre pămîntu; și descoperi Nôe acoperemîntul săcriiului carele au făcut și vădzu cum au lipsit apa de pre fața pămîntului.

14. Și întru a dooa lună, în 27 a lunei, s-au uscat pămîntul.

15. Și dzise Domnul Dumnedzău cătră Nôe, dzicîndu :

16. „Ieși den săcriu tu, și fămêia ta, și ficiorii tăi și fămêile ficiorilor tăi cu tine;

17. și toate jigăniile cite sîntu cu tine și tot trupul, den pasări până în dobitoace, și tot tîrîtoriu ce să clătêste pre pămîntu scoate afară cu tine; și crêșteți și vă înmulțiți pre pămîntu“.

18. Și ieși Nôe, și muiêrea lui, și ficiorii lui și muiêrile ficiorilor lui cu insul.

19. Și toate jiganiile, și toate dobitoacele, și tot tîrîtoriu și toată pasărea ce să clătêste pre pămîntu, după fêliul lor, au ieșit den săcriu.

20. Și zidi Nôe jirtăvnic lui Dumnedzău și luă den toate dobitoacele cêle curate și den toate pasările cêle curate și aduse pentru ardere de tot pre jirtăvnic.

21. Și mirosi domnul mirosire bine mirositoare și dzise Domnul Dumnedzău : „Prencugetîndu, nu voi mai adaoge încă a blăstăma pămîntul pentru faptele oamenilor, pentru că zace cugetul omului pre cêle rêle den tinerête, deci nu voi mai adaoge a omori tot trupul viu, după cum am făcut.

22. Toate dzilele pămîntului sămănătură și seceriș, (frig)¹ și zăduh, vară și primăvară, dzua a blăstăma nu vor mai răpoasa“./

4. Și a șaptea lună, în 27 de zile, șazu sicriul pre munții Araratului¹.

5. Și apa mergea împutîinîndu-se pănă(nă)² . . . . .¹

6. . . . .¹

7. . . . .¹ întoarge . . . . .¹ apa de . . . . .¹ pă pămînt.

8. Apoi trimise porumbul după dînsul să vadză da(că)¹ au scăzut apa de pre fața pămîntului¹.

9. Și, neaflînd porumbul odihnă picioarelor sale, se întoarge la dînsul, (la)¹ sic(riu)¹, că era apa preste tot pămîntul. Și tînzîndu-ș mîna îl luoă și-l băgă în(lă)¹ untru în sicriu.

10. Și îngăduind încă 7 zile, iar slobozi porumbul den sicriu.

11. Și indeseară se întoarge la dînsul și avea o stîlpărea de măslin cu frundză în gura lui; și pricepu Nôe că au scăzut apa de pre fața pămîntului.

12. Și mai îngădui încă ș-alte 7 zile și iar trimise porumbul; dăcii după acêea el nu mai adaose a se mai întoarge la dînsul.

13. Și fu în 601 de ani de viața lui Nôe, în luna dentăi, în zioa dentăi a lunii, secă apa de pre fața pămîntului; și dăscoperi Nôe acoperemîntul sicriiului care-l făcuse și văzu că au scăzut apa de pre fața pămîntului.

14. Iar a dooa lună, în 27 ale lunii, se uscă pămîntul.

15. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Nôe, grăînd :

16. „Ieși den sicriu tu, și feciorii tăi, și muiêrea ta și muiêrile feciorilor tăi cu tine;

17. și tot trupul, den pasări până în dobitoace, și toată jiganiia ce se clătêste pre pămînt scoate cu tine; crêșteți și vă înmulțiți pre pămînt“.

18. Și ieși Nôe pre pămînt, și muiêrea lui, și feciorii lui și muiêrile feciorilor lui cu dînsul.

19. Și toate fierile, și toate dobitoacele, și toate pasările și toate jiganiile ce se clătesc pre pămînt ieșiră pre pămînt, după fêliul lor, den sicriu.

20. Și zidi Nôe altar lui Dumnezeu și luă den toate dobitoacele cêle curate și den . . . . .¹ și den . . . . .¹

21. . . . .¹

22. . . . .¹ tinerête zace pre (ce)¹ le rêle, nu voi mai adaoge a omori tot trupul viu, cum am făcut.

22. Toate zilele pămîntului sămănătură și seceriș, (frig)¹ și zăduh, vară și primăvară, zioa și noaptea nu se vor mai odihni“./

4. Și s-a așezat corabia în luna a șaptea, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pe muntele Ararat.

5. Apa, scurgîndu-se, s-a împutinat pînă în luna a zecea, iar în luna a zecea, în prima zi a lunii, s-au ivit vîrfurile munților.

6. Și după patruzeci de zile a deschis Noe fereastra pe care o făcuse în corabie.

7. Și a trimis un corb să vadă dacă a scăzut apa; și zburînd el nu s-a mai întors pînă nu a secat apa pe pămînt.

8. Și a trimis după acesta un porumbel să vadă dacă a scăzut apa pe fața pămîntului.

9. Și, neaflînd porumbelul loc de odihnă pentru picioare, s-a întors la Noe, la corabie, deoarece era apă pe toată fața pămîntului. Și întinzînd mîna Noe l-a luat și l-a băgat în corabie.

10. Și așteptînd încă alte șapte zile, a trimis din nou porumbelul afară din corabie.

11. Iar porumbelul s-a întors înapoi spre seară și avea în cioc o ramură înfrunzită de măslin; și astfel cunoscu Noe că s-a scurs apa de pe fața pămîntului.

12. Și așteptînd încă șapte zile a trimis din nou porumbelul, iar acesta nu s-a mai întors.

13. Și în anul șase sute unu al vieții lui Noe, în luna întii, în prima zi a lunii, apa de pe pămînt a secat; și a deschis Noe acoperișul pe care-l făcuse corăbiei și a văzut că apa a secat de pe fața pămîntului.

14. În luna a doua, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pămîntul era uscat.

15. Și i-a vorbit Domnul Dumnezeu lui Noe, spunîndu-i :

16. „Ieși din corabie tu, și soția ta și fiii tăi și soțiile fiilor tăi împreună cu tine;

17. și toate fiarele cite sînt cu tine și tot trupul, de la zburătoare pînă la dobitoace, și toate tîrîtoarele ce se mișcă pe pămînt, să le scoți împreună cu tine; creșteți și vă înmulțiți“.

18. Și a ieșit Noe și împreună cu el soția sa și fiii săi și soțiile fiilor săi.

19. Și toate fiarele, și toate dobitoacele, și toate zburătoarele și toate tîrîtoarele ce se mișcă pe pămînt, după felul lor, au ieșit din corabie.

20. Și a făcut Noe un altar lui Dumnezeu și a luat din toate dobitoacele curate și din toate zburătoarele curate și le-a adus jertfa arderii de tot pe altar lui Dumnezeu.

21. Și a mirosit Domnul Dumnezeu mireasmă bine mirositoare și a cugetat : „Nu voi mai blestema pămîntul din pricina faptelor oamenilor, căci cugetul omului este oplecat spre rêle încă din tinerete, și nu voi mai pierde tot trupul viu, cum am făcut.

22. În toate zilele pămîntului sămănatul și secerișul, frigul și arșița, anotimpurile, ziua și noaptea nu vor mai înceta“./

CAP 9

1. Și blagoslovi Dumnezău pre Nôe și pre feciorii lui și dzise lor : „Crêșteți și vă înmulțiți și înpleți pămîntul și stăpîniți pre insul.
2. Și frica voastră și cutremurul va fi pre toate jiganiile pămîntului, și pre toate pasările ceriului și pre toate cite să porînescu pre pămîntu și toți peștii mării suptu minule voastre i-am dat.
3. Și tot tîrlîtoriu carele iaste viu voaă va fi de mîncare ; ca tufele ierbii vă li-am dat toate voaă.
4. Fără numai carne întru singele sufletului să nu mîncăți.
5. Pentru că și singele vostru, a sufletelor voastre, den mîna a toate jiganiile voi cêre pre insul și dentrî mîna omului, fratelui, voi cêre acesta¹.
6. Cel ce varsă singele omului pentru singele lui să va vârsa pentru că întru chipul lui Dumnezău am făcut pre om.
7. Iară voi crêșteți și vă înmulțiți, și înpleți pămîntul și vă înmulțiți pre pămîntu“.
8. Și dzise Dumnezău lui Nôe și feciorilor lui dzicîndu :
9. „Și eu, iată, rădic făgăduința mea voă și sămînței voastre, după voi.
10. și a tot sufletul viu înpreună cu voi : den pasări pân-în dobitoace și den toate jiganiile pămîntului, cite-s cu voi, den toate ce au ieșit den săcriiu.
- 11[10]. Și voi pune făgăduința mea cătră voi [11] și nu va mai muri tot trupul încă de apa potopului ; și nu va mai fi de acum potop de apă ca să strice tot pămîntul“.
12. Și dzise Dumnezău cătră Nôe : „Acesta-i sâmnul făgăduinții carele eu dau între mine și între voi și între tot sufletul viu, cite sintu cu voi, întru sêmînții vécinice.
- 13[12]. Arcul mieu puiu în noăr și va fi întru sâmnul făgăduinței [13] întru mijlocul mieu și pămîntului.
14. Și va fi cîndu voi nuăra nuării pre pămîntu să va ivi arcul în nuăr.
15. Și-m voi aduce aminte de făgăduința mea carea iaste între mijlocul mieu și al vostru și întru mijlocul a tot sufletul viu și întru tot trupul, nu va fi apa spre potop ca să stingă tot trupul.
16. Și va fi arcul mieu în noăr și-l voi vedea pre insul ca să pomenescu făgăduința vécinică între mine și între pămîntu și întru mijlocul sufletului viu carele iaste în tot trupul pre pămîntu“.
17. Și dzise Dumnezău lui Nôe : „Acesta iaste sâmnul făgăduinței carele am tocmît² întru mijlocul mieu și întru mijlocul a tot trupul carele iaste pre pămîntu“.
18. Și era feciorii lui Nôe ce au ieșit den săcriiu : Sim, Ham, Iafeth. Ham era tatăl lui Hanaan.
19. 3 aceștia sintu feciorii lui Nôe. Dentr-aceștia s-au rășchirat preste tot pămîntul.
20. Și Incepu Nôe, om lucrător pămîntului, și răsădi vie.
21. Și bău den vin și s-au îmbătat ; și s-au despuiat întru casa lui.
22. Și vâdzu Ham, tatăl lui Hanaan,

CAP 9

1. (Ș)li blagoslovi Dumnezeu pre Nôe și pre feciorii lui și le zise : „Crêșteți și vă înmulțiți și umpleți pămîntul și-l stăpîniți“.
2. Și frica voastră și cutremurul vostru să fie spre toate fierile pămîntului, și spre toate dobitoacele, și spre toate pasările ceriului, și spre toate cite se mută pre pămînt și spre toți peștii mării că în mînile voastre le-am dat.
3. Și tot ce iaste viu să fie voaă în mîncare ; ca frunza² ierbii am dat voaă.
4. Numai carnea în singele sufletului ei să nu mîncăți.
5. Că singele sufletelor voastre cêre-l-voiu den mînile tuturor dobitoacelor³ și den mînile oamenilor, den mînile bărbatului și ale frăține-său.
6. Că cel ce va vârsa sînge de om și al lui într-acelaș loc se va vârsa, că pre om în chipul lui Dumnezeu l-am făcut.
7. Iară voi crêșteți și vă înmulțiți, și umpleți pămîntul și vă înmulțiți pre dînsul“.
8. Și zise Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui, grăind :
9. „Iată, puiu făgăduința mea voaă și, după voi, sêmînței voastre
10. și a tot sufletul viu dempreună cu voi : den pasări, și den dobitoace, și den toate fierile pămîntului, cite sint cu voi, și den toate cite au ieșit den săcriu.
11. Și voi pune făgăduința mea cătră voi și de acum nu va mai muri tot trupul de apa potopului ; și nu va⁴ mai fi potop să piêie (tot pămîntul)⁴.
12. . . . .⁴(sem)⁴ înțiile . . . .⁴
13. . . . .⁴ pune pre nori⁵ . . . .⁴ făgăduinței cei vécinice în(tre)¹ mine și între pămînt.
14. Și va fi cînd voi înnora pămîntul cu nori și se va arăta arcul⁶ mieu în nori.
15. Im voi aduce aminte de făgăduința mea carea iaste între mine și între voi și între tot sufletul viu și între tot trupul și nu va mai (fi)⁷ după aceasta potop de apă să piiază tot trupul.
16. Și va fi arcul mieu în nori și-l voi vedea și-m voi aduce aminte de făgăduința cea vécinică carea am pus între mine și între pămînt și între tot sufletul viu și între tot trupul care iaste pre pămînt“.
17. Și zise Dumnezeu lui Nôe : „Acesta iaste sâmnul făgăduinței carele iaste între mine și între tot trupul carele iaste pre pămînt“.
18. Și era feciorii lui Nôe care ieșișe den săcriu : Sim, Ham și Afeth. Ham era tatăl lui Hanaan.
19. Acești 3 sint feciorii lui Nôe. Dentr-acești trei se-au înmulțit prespre tot pămîntul.
20. Și Incepu Noe a fi om lucrător de pămînt și sădi vie.
21. Și bău den vin și se îmbăță și adormi ; și se dăspuie în casa lui.
22. Și vâzu Ham, tatăl lui Hanaan,

CAP. 9

Legămîntul cu Noe

1. Și i-a binecuvîntat Dumnezeu pe Noe și pe fiii săi și le-a spus : „Crêșteți și vă înmulțiți, umpleți pămîntul și stăpîniți-l.
2. Și tuturor fiarelor pămîntului, și tuturor păsărilor cerului, și tot ce se mișcă pe pămînt și tuturor peștilor mării să le fie frică de voi căci le-am dat în mîna voastră.
3. Și tot ce se mișcă și este viu să vă fie spre hrană, așa cum v-am dat și toate verdețurile.
4. Numai carne în care este viață să nu mîncăți !
5. Și singele vostru, în care vă este viața, îl voi cere de la orice fiară, viața omului o voi cere din mîna omului, viața fratelui din mîna fratelui.
6. Celui ce varsă sînge de om i se va vârsa singele, căci eu l-am făcut pe om după chipul lui Dumnezeu.
7. Voi crêșteți și vă înmulțiți, umpleți pămîntul și răspîndiți-vă pe el“.
8. Și le-a mai spus Dumnezeu lui Noe și fiilor săi :
9. „Iată, eu întăresc legămîntul meu cu voi și cu sêmînția voastră, de după voi,
10. și cu orice suflet viu ce este cu voi : dintre pasări, și dintre dobitoace și dintre toate fiarele pămîntului, dintre toate cite au ieșit din corabie.
11. Și întăresc legămîntul meu față de voi că nu va mai muri tot trupul din pricina apei potopului și nici nu va mai fi potop de apă, care să prăpădească tot pămîntul“.
12. Și i-a spus Domnul Dumnezeu lui Noe : „Acesta este sâmnul legămîntului pe care îl fac între mine și voi și între orice suflet viu, care este cu voi, din neam în neam de-a pururi.
13. Așez curcubeul meu în nori și el va fi spre sâmn al legămîntului dintre mine și pămînt.
14. Și cînd voi aduna norii deasupra pămîntului, se va arăta curcubeul meu în nori.
15. Și imi voi aminti de legămîntul meu care este între mine și voi și între tot sufletul viu din orice trup și nu vor mai fi apele potopului spre pierzania făpturilor.
16. Și se va ivi curcubeul meu în nori și-l voi vedea și-mi voi aminti de legămîntul veșnic dintre mine și dintre tot sufletul viu din orice trup de pe pămînt“.
17. Și i-a spus Dumnezeu lui Noe : „Acesta este sâmnul legămîntului meu, pe care l-am încheiat între mine și între tot trupul viu care este pe pămînt“.
18. Fiii lui Noe, care au ieșit din corabie, erau : Sem, Ham și Iafeth. Ham era tatăl lui Canaan.
19. Aceștia trei sint fiii lui Noe. De la ei s-au răspîndit oamenii pe întreg pămîntul.
20. Și Noe s-a datat lucrului pămîntului și a sădit viță de vie.
21. Și a băut din vin, s-a îmbătat și s-a despuiat în cortul său.
22. Ham, tatăl lui Canaan, a văzut

despuierea tătine-său. Și ieșindu spuse celor doi frați ai lui, afară.

23. Și, luindu Sim, Iaféth haina, puseră pre amîndoa umerile lor și să duseră cu dosul înaintea și acoperiră descoperirea tătine-său; și fața lor cătîndu îndrăptu, și descoperirea pîrintelui lor n-au vădzut.

24. Și să trezvi Nôe den vin și cunoscu cîte-i făce ficiorul lui cel mai tînăr.

25. Și dzise: „Blăstămat Ham ficior! Slugă va fi fraților lui!”

26. Și dzise: „Blagoslovit Domnul Dumnedzăul lui Sim, și va fi Hanaan sluga lui!”

27. Lărgească Dumnedzău lui Iafeth și lăcuiască întru lăcașurile lui Sim; și să s(ă) facă Hanaan slugă lui!”

28. Și trăi Nôe după potop 350 ani.

29[28]. Și să făcură toate dzilele lui Nôe 950 ani; și muri.

golicuinea tătine-său. Și, ieșind afară, spuse amînduror fraților săi.

23. Și, luind Sim și Afeth o haină, o puseră amîndoi pre umerile lor, pre amîndoa, și merseră cu dosul înainte și acoperiră golicuinea tătine-său, cătîndu cu fețele lor îndărăt; și nu văzură golicuinea tătine-său.

24. Iară Noe trezvindu-se den vin pricepu cîte-i făcuse ficiorul lui cel mai tînăr.

25. Și zise: „Blestemat să fii Hanaan! Slugă va fi fraților lui!”

26. Și zise: „Blagoslovit Domnul Dumnezeu lui Sim 4

27. . . . . 4 lăcașul lui . . . . . 4 (Hana)an lui slugă”.

28. Și . . . . . 4 potop ani 350.

29. . . . . 4 (z)zilele lui Noe 950 . . . . . 4 și muri.

golicuinea tatălui său și, ieșind afară, le-a spus celor doi frați ai săi.

23. Dar Sem și Iafet, luind o haină, au pus-o pe umerii lor și au intrat cu spatele înainte și au acoperit golicuinea tatălui și, fiindu-le întoarse fețele, n-au văzut golicuinea tatălui lor.

24. Și s-a trezit Noe din amețeala vinului și a cunoscut ce i-a făcut fiul său cel mai tînăr.

25. Și a spus: „Blestemat să fie Canaan! Să fie fraților săi robul robilor!”

26. Și a mai spus: „Binecuvîntat să fie Domnul Dumnezeu lui Sem, Canaan să-i fie rob!”

27. Dumnezeu să-l înalțe pe Iafet și să locuiască în sălașurile lui Sem, iar Canaan să-i fie rob”.

28. Și a trăit Noe după potop trei sute cincizeci de ani.

29. Și au fost toate zilele lui Noe nouă sute cincizeci de ani și apoi a murit.

CAP 10

CAP 10

CAP. 10

Urmașii lui Noe

1. Acestea-s nașterile ficiorilor lui Nôe: Sim, Ham, Iaféth. Și li să născură lor ficiori după potop.

2. Ficiorii lui Iafeth: Gomer, și Magog, și Madi, și Ioian, și Elisá, și Thóvel, și Mosoh și Thiras.

3. Și ficiorii lui Gámer: Ashanaz, și Rifáth și Thorgamá.

4. Și ficiorii lui Ioian: Elisá, și Tharsis, Chitêni, Rodêni.

5. Dentrú aceștia s-au împărțit ostroave a limbilor întru pămîntul lor, fieștecarele după limbă, întru neamurile lor și întru limbile lor.

6. Și ficiorii lui Ham: Hus și Mesrain, Fudu și Hanaan.

7. Și ficiorii lui Hus: Sáva și Evilá și Savathá. Și ficiorii lui Regma: Sáva și Dedan.

8. Iară Hus au născut pre Nevrod; acesta au început a fi uriaș pre pămîntu.

9. Acesta era uriaș vînător înaintea Domnului Dumnedzău; pentru aceea vor dzice cum Nevrodu uriaș înaintea Domnului.

10. Și fu începătura pămîntului împărăției lui Vavilonul, și Oreh, și Arhadu și Halanni întru pămîntul Senaar.

11. Dentrú pămîntul acela au ieșit (1a)² Asur și au zidit Nenevi, [12] și Rovooth cetatea, și Halah,

12. și Dasí, întru mijlocul Nenevii și-ntre Halah; [13] aceasta-i cetate mare.

13. Și Mesrain au născut pre Ludim și pre Nefthaim, și pre Enemeiteim, și pre Laviim,

14. și pre Patrosniim, și pre Hasmoniim, de unde au ieșit filistiim, și pre Gaftoriim.

15. Iară Hanaan au născut pre Sidónul, întăi născut, și pre Heteon.

16. și pre Ievuséon, și pre Amorreon, și pre Ghergheséon,

17. și pre Eveon, și pre Aruchéon, și pre Asenéon,

18. și pre Aradion, și pre Samaréon și pre Amathi. Și după aceasta s-au rășchirat neamurile hananeilor.

19. Și să făcură hotarale hananeilor de la Sidóna până a veni la Gherarâ și la Gazan, pără a veni până la Sodomu și la Gomora, Adama și Sevoim, până la Dása.

20. Aceștia-s ficiorii lui Ham, întru

1. . . . . 1 ficiorilor lui Noe: Sim . . . . . 1. Și se născură lor ficiori (du)²pă potop.

2. Feciorii lui Afeth: Gomer, și Magog, și Madai, și Ioian, și Elisei, și Thoval, și Mosoh și Thiras.

3. Iar feciorii lui Gomer: Ashanaz, și Rivath și Thormag.

4. Iară feciorii lui Ioian; Elísa, și Tharsis, Critêni și Rodêni.

5. Dentr-aceștia se-au împărțit ostroavele în limbile lor, fieștecare după limbă și după neam în laturile lor.

6. Iară feciorii lui Ham: Hus și Mesrain, Fud și Hanaan.

7. Iară feciorii lui Hus: Savá, și Evila, Savátha, și Regma și Savathacá. Iară feciorii Régmei: Savá și Dadan.

8. Iară Hus născu pre Nevrodu; acesta au început a fi uriaș pre pămînt².

9. Și acesta era uriaș vînător înaintea Domnului Dumnezeu; pentru-aceasta vor zice că Nevrod uriașu-î înaintea Domnului.

10. Și fu începătura împărăției lui Vavilonul, și Oreh, și Arhad, și Halaan în pămîntul Senaítului.

11. Iară Asur au ieșit den pămîntul acela [12] și au zidit Ninéviia în mijlocul lui Halahom.

12. Aceasta iaste cetate mare.

13. Iară Mersaim născu pre Ludim, și pre Nefthaim, și pre Nemetnim, [14] și pre Laviim,

14. și pre Patrosiim, și pre Hasmoniim, de unde au ieșit și filistiim, și Iaftoriim.

15. Iar Hanaan născu pre Sidon, ficior întăi, și pre Hethéi,

16. și pre Evusiôn, și pre Amorion, și pre Gherghesei,

17. și pre Evei, și pre Arunei, și pre Sinéia,

18. și pre Aradia, și pre Samariaia și pre Mathii. Și după aceasta se-au rășfirat neamul lui Hanaan.

19. Și fură hotarale hananeilor, de la Sidóna 1

. 1

20. 1

1. Acestea sint semințiile fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet, cărora după potop li s-au născut fii.

2. Fiii lui Iafet: Gomer, Magog, Madai, Iavan, Elișa, Tobel, Meșeh și Tiras.

3. Fiii lui Gomer: Așchenaz, Rifat și Togarma.

4. Fiii lui Iavan: Elișa, Tarșis, Chitim și Dodaním.

5. De la aceștia s-au desprins neamurile din insule și de pe coasta mării, fiecare după limba sa.

6. Fiii lui Ham: Cuș, Mifraim, Put și Canaan.

7. Fiii lui Cuș: Seba și Havila, Savta, Rama și Sabteca. Fiii lui Rama: Seba și Dedan.

8. Cuș a mai avut un fiu, pe Nimrod; acesta s-a arătat a fi puternic pe pămînt.

9. El a fost un mare vînător în fața Domnului Dumnezeu; de aceea s-a și spus: „Vînător puternic-ca Nimrod în fața Domnului”.

10. Și începutul împărăției lui au fost Babilonul și Ereh, Acad și Calne din ținutul Senaar.

11. Din acest ținut a trecut în Asur; unde a zidit Ninive, cetatea Rehobot și Calah,

12. și Resen, între Ninive și Calah. Aceasta este o cetate mare.

13. Mițraim i-a avut pe Ludim, Anamim, Lehabim, Naftuhim,

14. Patrusim, Casluhim, de unde au ieșit filistenii, și pe Caftorim.

15. Canaan a avut pe Sidon, întăiul născut, și pe Het,

16. Iebuseu, Amoreu, Ghergheseu,

17. Heveu, Archeu, Sineu,

18. Arvadeu, Temareu și Hamateu. Apoi neamurile canaaneiene s-au împărșiat.

19. Și ținuturile lor se întindeau de la Sidon spre Gherara pînă la Gaza, iar de aici spre Sodoma, Gomora, Adma și Teboim, pînă spre Lasa.

20. Aceștia sint fiii lui Ham, întru

21. Si lui Sim sa nascu si lui, tata tuturor fecio-
 rilor lui Ever. fratele lui Iafeth celui mai mare.
 22. Feciorii lui Sim : Elam, si Asur, si Arfaxadu
 si Ludu, si Aram si Cainan.
 23. Si feciorii lui Aram : Os, si Ul, si Gathher si
 Mosoh.
 24. Si Arfaxadu au nascut pre Cainan, si Cainan
 au nascut pre Sala, si Sala au nascut pre Ever.
 25. Si lui Ever sa nascura doi feciori : numele unuia.
 Faléc, pentru ca intru zilele lui s-au impartit pamintul,
 si numele fratelui sau, Iectan.
 26. Si Iectan au nascut pre Elmedad si pre Saleth,
 si pre Sarmoth, si pre Ierah.
 27. si Odora, si Evil, si Decia.
 28. si Avimeil, si Sovév.
 29. si Ufir, si Evila si Iovan, toji acestia feciorii
 lui Iectan.
 30. Si sa fecu lacaşul lor de la Masi pana a veni
 la Safira, muntele răsăritului.
 31. Aceştia sint feciorii lui Sim, intru neamurile
 lor, după limbile lor, intru locurile lor si intru lim-
 bile lor.
 32. Acêstea sint neamurile feciorilor lui Noa, după
 naşterile lor, după limbile lor; dentru acestia s-au
 răşchirat ostroavele limbilor pre pământ după potopu.

K A Π T A I.
 1. Si era tot pamintul un rost si un glas la toti.
 2. Si fu după ce au purces ei de la răsărit, aflară
 cimpu in locul lui Senear si lacuira acolo.
 3. Si zise om către vecinul său : „Veniti să facem
 cărămizi si să le ardem in foc“. Si le fu lor cărămida
 in loc de piatră, si varul le era lutul.
 4. Si ziseră : „Veniti să ne zidim noao cetate si
 turnu, căruia vârful va fi până in ceriu; si vom face
 noao nume mai nainte decit ne vom răsipi pre faţa
 a tot pământul“.
 5. Si pogori Domnul a vedea cetatea si turnul ca-
 rele l-au zidit fiii oamenilor.
 6. Si zise Domnul : „Iată un neam si un rost tutu-
 rora; si aceasta au inceput a face. Acum nu va lipsi
 dentru dinşii toate cite vor apuca a face.
 7. Veniti si, pogorind, să turburăm acolo limbile
 lor pentru ca să nu auză înţelegerea giasul aproape-
 lui său“.
 8. Si-l răsipi pre dinşii Domnul de acolo preste faţa
 a tot pământul si potoliră a face cetatea si turnul.
 9. Pentru acêea s-au chemat numele ei Turburare
 pentru că acolo au turburat Domnul rosturile a tot
 pământul; si de acolo au răsipit pre dinşii Domnul
 preste faţa a tot pământul.
 10. Si acêstea-s naşterile lui Sim; si era Sim de
 ani 100 cind au nascut pre Arfaxad, al doilea an după
 potop.
 11. Si trăi Sim după ce au nascut pre Arfaxad
 ani 300 si 30 si 5 si nascu fii si fete; si muri.
 12. Si trăi Arfaxad 130 si 5 de ani si nascu pre
 Cainan.
 13. Si trăi Arfaxad după ce nascu lui pre Cainan

CAP 11

1. Si era tot pământul un rost și un glas la toți.
2. Si fu după ce au purces ei de la răsărit, aflară cimpu în locul lui Senear și lacuira acolo.
3. Si zise om către vecinul său : „Veniti să facem cărămizi și să le ardem în foc“. Si le fu lor cărămida în loc de piatră, și varul le era lutul.
4. Si ziseră : „Veniti să ne zidim noao cetate și turnu, căruia vârful va fi până în ceriu; și vom face noao nume mai nainte decit ne vom răsipi pre fața a tot pământul“.
5. Si pogori Domnul a vedea cetatea și turnul carele l-au zidit fiii oamenilor.
6. Si zise Domnul : „Iată un neam și un rost tutu- rora; și aceasta au inceput a face. Acum nu va lipsi dentru dinşii toate cite vor apuca a face.
7. Veniti și, pogorind, să turburăm acolo limbile lor pentru ca să nu auză înţelegerea giasul aproape- lui său“.
8. Si-l răsipi pre dinşii Domnul de acolo preste fața a tot pământul și potoliră a face cetatea și turnul.
9. Pentru acêea s-au chemat numele ei Turburare pentru că acolo au turburat Domnul rosturile a tot pământul; și de acolo au răsipit pre dinşii Domnul preste fața a tot pământul.
10. Si acêstea-s naşterile lui Sim; și era Sim de ani 100 cind au nascut pre Arfaxad, al doilea an după potop.
11. Si trăi Sim după ce au nascut pre Arfaxad ani 300 și 30 și 5 și nascu fii și fete; și muri.
12. Si trăi Arfaxad 130 și 5 de ani și nascu pre Cainan.
13. Si trăi Arfaxad după ce nascu lui pre Cainan

neamurile lor, după limbile lor, întru țările lor și întru limbile lor.

21. Și lui Sim s-au născut și lui, tatăl tuturor feciorilor lui Ever, fratele lui Iafeth celui mai mare.

22. Feciorii lui Sim: Elam și Assur, și Arfaxadu, și Ludu, și Aram și Cainan.

23. Și feciorii lui Aram: Os, și Ul, și Gater și Mosoh.

24. Și Arfaxad au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Salá, și Salá au născut pre Ever.

25. Și lui Ever i s-au născut 2 feciori: și numele unuia era Falec, pentru că întru zilele lui, să împărți pământul, și numele fratelui lui, Iectan.

26. Și Iectan au născut pre Elmodad și pre Saleth, pre Samoth, și pre Iarah,

27. și Odorá, și Evil, și Decla,

28. și Avimeil, și Sovev,

29. și Ufir, și Evilá și Iovan, toți aceștia feciorii lui Iectan.

30. Și să făcu lăcașul lor de la Mási pân-a veni la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia-s feciorii lui Sim, întru neamurile lor, după limbile lor, întru locurile lor și întru limbile lor.

32. Aceștea-s neamurile feciorilor lui Noe, după nașterile lor, după limbile lor; dentru aceștia s-au răschirat ostrovele limbilor pre pământu după potop.

21. 1

21. 1

22. Iar feciorii ¹ . . . . . (Ar)ifaxadu și 1

23. Iar feciorii lui Aram: Os și Ul, Gath(er)¹ și Mosoh.

24. Și Arfaxadu au născut pre Cainan, și Cainan au născut pre Salé, iar Sale au născut pre Ever.

25. Și se născură lui Ever 2 feciori: pre unul îl cheiema Falec, că în zilele lui se-au împărțit pământul, iar numele frăține-său, Iectan.

26. Iar Iectan au născut pre Elmodad, și pre Saleth, și pre Samoth, și pre Iarah,

27. și pre Iodor, și pre Ievil, și pre Decla,

28. și pre Avimeil, și pre Soveva,

29. și pre Ofir, și pre Evila, și pre Iovan, toți aceștia feciori lui Ectan.

30. Și fu lăcașul lor de la Mási până vin la Safira, muntele răsăritului.

31. Aceștia sînt feciorii lui Sim, în neamul lor, după limba lor, în laturile lor și în locurile lor.

32. Aceștea sînt neamurile feciorilor lui Noe, după neamul lor și după limbile lor, în locurile și în ținuturile lor; dintr-aceștia se-au răsfirat ostrovele limbilor pre pământ după potop.

rudenia lor, după limba lor, în ținuturile și în neamurile lor.

21. I s-au născut fiii și lui Sem, tatăl tuturor fiilor lui Eber, fratele mai mare al lui Iafet.

22. Fiii lui Sem: Elam, Așur, Arfaxad, Lud, Aram și Cainan.

23. Fiii lui Aram: Ut, Hul, Gheter și Maș.

24. Iar lui Arfaxad i s-a născut Cainan, și lui Cainan, Șelah, iar lui Șelah, Eber.

25. Lui Eber i s-au născut doi fii. Numele unuia era Peleg, căci în timpul său s-a împărțit pământul, iar numele fratelui acestuia era Ioctan.

26. Ioctan i-a născut pe Almodad, Șalef, Hațarimavet și Ierah,

27. Hadoram, Uzal și Dicla,

28. Obal, Abimael și Șeba,

29. Ofir, Havila și Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan.

30. Sălășurile lor se întindeau de la Meșu spre Sefar, pînă la muntele răsăritului.

31. Aceștia sînt fiii lui Sem, întru rudenia lor, după limba lor, în ținuturile și neamurile lor.

32. Aceștea sînt neamurile fiilor lui Noe, după semințiile și neamurile lor; de la ei s-au desprins toate neamurile pe pământ, după potop.

CAP 11

1. Și era tot pământul un rostu și un glas la toți.

2. Și fu după ce au purces ei de la răsărit, aflare cîmpu¹ în locul lui Senaar și lăcură acolo².

3. Și dzise om către vecinul său: „Ia-mblați ca să facem cărămidzi și să le ardem în foc”. Și fu lor cărămida în loc de piatră, și smoală le era lutul.

4. Și dziseră: „Ia-mblați și să zidim noao cetate și turnu, căruia virful va fi pân-in cer; și vom face noă nume mainte decît ne vom răschira pre fața a tot pământul”.

5. Și pogori Domnul a vedea cetatea și turnul carele au zidit fiii oamenilor.

6. Și dzise Domnul: „Iată un neam și un rostu a tuturoră; și acum aceasta au început a face. Acum să nu lipsască³ dentru înșii toate cite vor apuca a face.

7. Ia-mblați și pogoriți să tulburăm acolo limbile lor pentru ca să nu audză fieștecarele glasul aproapelui său”.

8. Și-i răschiră⁴ de acolo Domnul preste fața a tot pământul și potoliră a face cetatea și turnul.

9. Pentru aceea s-au chemat numele locului aceluia Turburare pentru că acolo au tulburat Domnul rosturile a tot pământul; și de acolo au răschirat preste fața a tot pământul.

10. Și aceștea-s nașterile lui Sim; și era Sim de 100 de ani cîndu au născut pre Arfaxadu, al doilea an după potop.

11. Și trăi Sim după ce au născut și pre Arfaxad 335 ani și născu feciori și fete; și muri.

12. Și trăi Arfaxad 135 ani și născu pre Cainan.

13. Și trăi Arfaxadu după ce / i să

CAP 11

1. Și era tot pământul o gură și un glas la toți¹.

2. Și fu după ce purcaseră ei de la răsărit, aflare cîmp în locul lui Senaar și lăcură acolo.

3. Și zise omul către vecinul său: „Venit să facem cărămidzi și să le ardem în foc”. Și fu lor cărămida în loc de piatră și lutul în loc de var².

4. Și ziseră: „Blăm să ne facem cetate și turn, căruia să-i fie virful până la cer; și vom face noao nume mai nainte pînă nu ne răsfirăm pre fața a tot pământul”.

5. Și se pogori Domnul să vază cetatea și turnul 4

6. 4

7. . . . . 4 său”.

8. . . . . 4 pres(te)⁴ și părăsiră a zidi cetatea și turnul.

9. Pentr-aceea se-au chemat numele locului aceluia Amestecare, că acolo au amestecat Domnul gura a tuturor limbilor și de acolo i-au răsfirat Domnul pre fața a tot pământul.

10. Aceștea sînt nașterile lui Sim; și era Sim de 100 de ani cîndu au născut pre Arfaxad, al doilea an după potop.

11. Și trăi Sim, deaca născu pre Arfaxad, 335 de ani și născu feciori și fete; și muri.

12. Și trăi Arfaxad 135 de ani și născu pre Cainan.

13. Și trăi Arfaxad, deaca/născu pre

CAP. 11

Turnul Babel. Amestecul limbilor

1. Și era pe întreg pământul un singur grai și o singură limbă pentru toți.

2. Și, după ce au purces ei din răsărit, au găsit o cîmpie în ținutul Senaar și s-au așezat acolo.

3. Și și-au spus unul altuia: „Hai să facem cărămidzi și să le ardem”. Și au folosit cărămidă în loc de piatră și smoală în loc de var.

4. Și au spus: „Hai să zidim o cetate și un turn, al cărui virf să ajungă pînă la cer, ca să ne crească faima, înainte de a ne risipi pe fața întregului pământ”.

5. Și s-a pogorit Domnul să vadă cetatea și turnul pe care îl zideau fiii oamenilor.

6. Și a spus Domnul: „Iată un singur neam și un singur grai pentru toți și au început să facă aceasta, iar acum nu se vor mai opri de la toate cite și-au pus în gînd să le facă.

7. Hai să ne pogorim și să le amestecăm limbile ca să nu-și mai înțeleagă unul altuia limba”.

8. Și i-a risipit Domnul de acolo pe fața întregului pământ și au încetat de a mai zidi cetatea și turnul.

9. De aceea s-a numit cetatea Babilon, adică amestec, căci acolo a amestecat Domnul graiurile întregului pământ și de acolo le-a risipit Domnul Dumnezeu pe fața întregului pământ.

10. Aceștea sînt semințiile lui Sem: Sem era de o sută de ani cînd s-a născut Arfaxad, la doi ani după potop.

11. Și a mai trăit Sem, după ce l-a născut pe Arfaxad, încă cinci sute de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

12. Și Arfaxad a trăit o sută treizeci și cinci de ani cînd i s-a născut Cainan.

13. Și a mai trăit Arfaxad, după/

иъскъ аъи пре паннанъ, ани, тла, шн фъкъ
 фъи шн фъте шн мърн, шн трън каннанъ ани
 ра, шн нъскъ пре сала, шн трън каннанъ аъипъте.
 аъ нъскъ пре сала, ани, тла, шн, а, шн фъкъ
 фъи шн фъте шн мърн. Шн трън сала, ани
 ра, шн, а, шн нъскъ пре еверъ. Шн трън сала
 аъипъ те нъскъ пре еверъ, ани, тла, шн нъскъ
 фъи шн фъте шн мърн. Шн трън еверъ, ани
 ра, шн, а, шн нъскъ пре фалекъ. Шн трън
 еверъ аъипъ те нъскъ пре фалекъ, ани, тла, шн фъ
 къ фъи шн фъте шн мърн. Шн трън фале
 ани, ра, шн нъскъ пре рагавъ. Шн трън фа
 лекъ аъипъ те нъскъ аъи рагавъ, ани, тла, шн
 нъскъ фъи шн фъте шн мърн. Шн трън ра
 гавъ, ани, ра, шн, а, шн нъскъ пре серъ. Шн
 трън рагавъ аъипъ те нъскъ пре серъ, ани, тла, шн
 нъскъ фъи шн фъте шн мърн. Шн трън се
 ръ, ани, ра, шн нъскъ пре нахоръ. Шн трън
 серъ аъипъ те нъскъ пре нахоръ, ани, тла, шн нъскъ
 фъи шн фъте шн мърн. Шн трън нахоръ
 ани, тла, шн нъскъ пре дара. Шн трън на
 хоръ аъипъ те нъскъ пре дара, ани, тла, шн, а, шн
 нъскъ фъи шн фъте шн мърн. Шн трън да
 ра, ани, тла, шн нъскъ пре аврамъ шн пре рахъ шн
 пре аранъ. Шн аъипъ те сжнть нащерна аъи
 дара, дара аъипъ те пре аврамъ шн пре нахоръ
 шн пре аранъ, шн аранъ нъскъ пре асать. Шн
 мърн аранъ аъипъ те аъи дара, таталъ аъипъ
 пьмжнтъа кареле аъипъ те аъи аъара хааденаоръ.
 Шн аъара аврамъ, шн нахоръ аъипъ те мърн нъмеле мър
 ери аъи аврамъ сара, шн нъмеле мърери аъи нахъ
 мелахъ фата аъи аранъ шн таталъ аъи мелахъ, шн
 таталъ аъи есха. Шн ера сара стърпъ шн нъ
 аъипъ те фетори. Шн аъара дара пре аврамъ фетор
 ра аъи шн пре асать фетора аъи аранъ фетора
 фетора аъи сьа, шн пре сара норвса мларъ аъи а
 врамъ фетора аъи, шн евоасе пре аъипъ те аъи а
 ра хааденаоръ, ка сьа мьегъ аъи аъара хааненаоръ шн
 аъипъ те пьнъ аъи харанъ шн аъипъ те аъи аъара
 фетора шн аъипъ те знае аъи дара аъипъ те аъи
 ера шн аъи мърн дара аъи харанъ.

К А П О С Т О В Ъ
 и зисе дьмъла аъи аврамъ, еша ден пьмж
 тьа тьа шн аъи рьа тла шн ден наса
 тьа жнетъа шн сьа мьрпън ла пьмжнтъа
 карелецъ еонъ аъипъ те. Шн текъ фа
 те пре тине аъипъ те аъи мари шн текън
 еленъ шн еонъ мърн нъмеле шн еонъ фи еленъ. Шн
 еонъ еленъ пре те аъи текънъ еленъ, шн пре те аъи те
 еоръ еленъ еонъ аъипъ те еленъ, шн текънъ еленъ
 аъипъ те тине тоате нъмърнае пьмжнтъа аъи.
 Шн сьа аъара аврамъ аъипъ те нъмъ тьа гьнпъте аъи
 дьмъла шн сьа аъипъ те нъмъ аъи аъара аъипъ те, шн ера аъи
 ерамъ де, ани, тла, шн, а, шн нъскъ пре аъи харанъ.
 Шн аъара аврамъ пре сара фьмъла аъи шн пре аъи
 фетора фьмъла аъи, шн тоате еонъ еленъ
 аъи, ка сьа аъи аъара аъипъ те, шн тоате еонъ еленъ аъи
 ра аъи аъара аъипъ те, денъ харанъ шн аъи ешнпъте ка сьа

- ani 330 și făcu fii și fete; și muri. Și trăi Cainán ani 130 și nascu pre Sala; și trăi Cainán după ce au nascut pre Sála ani 300 și 30 și făcu fii și fete; și muri.
- 14. Și trăi Sála ani 130 și nascu pre Evér.
- 15. Și trăi Sála, după ce nascu pre Evér, ani 330 și nascu fii și fete; și muri.
- 16. Și trăi Evér ani 130 și 4 și nascu pre Faléc.
- 17. Și trăi Evér, după ce nascu pre Faléc, ani 370 și făcu fii și fete; și muri.
- 18. Și trăi Faléc ani 130 și nascu pre Ragáv.
- 19. Și trăi Faléc, după ce i se nascu lui Ragáv, ani 209 și nascu fii și fete; și muri.
- 20. Și trăi Ragáv ani 130 și 2 și nascu pre Seruh.
- 21. Și trăi Ragáv, după ce nascu pre Seruh, ani 207 și nascu fii și fete; și muri.
- 22. Și trăi Seruh ani 130 și nascu pre Nahór.
- 23. Și trăi Seruh, după ce nascu pre Nahór, ani 200 și nascu fii și fete; și muri.
- 24. Și trăi Nahór ani 79 și nascu pre Thára.
- 25. Și trăi Nahór, după ce nascu pe Thára, ani 120 și 9 și nascu fii și fete; și muri.
- 26. Și trăi Thára ani 70 și nascu pre Avram, și pre Nahor și pre Arán.
- 27. Și acéstea sint nașterile lui Thára; Thára au nascut pre Avram, și pre Nahór, și pre Arán, și Arán nascu pre Lot.
- 28. Și muri Arán inaintea lui Thára, tatal lui, intru pămîntul carele au nascut, în țara haldeilor.
- 29. Și luară Avram și Nahór lor muieri. Numele muierii lui Avram, Sára, și numele muierii lui Nahór, Melha, fata lui Arrán, și tatăl lui Melha și tatăl lui Iésa.
- 30. Și era Sára stearpă și nu făcea feciori.
- 31. Și luo Thára pre Avram, feciorul lui, și pre Lot, feciorul lui Arrán, feciorul feciorului său, și pre Sára, noru-sa, muiera lui Avram, feciorul lui, și scoase pre dînșii den țara haldeilor ca să meargă în țara hananeilor; și veni până la Harán și lăcuí acolo.
- 32. Și se făcură toate zile(le) lui Tharra, în Harrán, ani 205; și au murit Thára în Harán.

CAP 12

- 1. Și zise Domnul lui Avram: „Ieși den pămîntul tău, și den ruda ta și den casa tătine-tău, și să mergi la pămîntul carele-ț voiú arăta ție.
- 2. Și te voiú face pre tine întru limbi mare, și te voiú blagoslovi, și-ț voiú mări numele și vei fi blagoslovit.
- 3. Și voiú blagoslovi pre ceia ce te vor blagoslovi, și pre ceia ce te vor blestema îi voiú blestema; și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pămîntului.”
- 4. Și să duse Avram după cum i-au grăit lui Dumnezău; și să ducea cu dînsul Lot. Și era Avram de ani 75 cînd au ieșit de la Harán.
- 5. Și luo Avram pre Sára, fămêia lui, și pre Lot, feciorul fratelui lui, și toate unêtele lui cîte au agonisit și tot sufletul care au agonisit den Harán și au ieșit ca să/meargă la pămîntul Hanaán.

născu Cainan⁵ ai 330 și făcu ficiori și fete; și muri. [14] Și trăi Cainan 130 ani și născu⁶ pre Salá; și trăi Cainan după ce au născut pre acesta, pre Salá, ani 330 și născu ficiori și fete; și muri.

14[15]. Și trăi Salá 130 ani și născu pre Ever.

15. Și trăi Salá, după ce i să născu Ever, 330 ani și născu ficiori și fete; și muri.

16. Și trăi Ever 134 ani și născu pre Falec.

17. Și trăi Ever, după ce i s-au născut Falec, 370 ani și născu ficiori și fete; și muri.

18. Și trăi Falec ani 130 și născu pre Ragav.

19. Și trăi Falec, după ce i să născu Ragav, 209 ani și născu ficiori și fete; și muri.

20. Și trăi Ragav 132 ani și născu pre Seruh.

21. Și trăi Ragav, după ce i să născu Seruh, 207 ani și născu ficiori și fete; și muri.

22. Și trăi Seruh 130 ani și născu pre Nahor.

23. Și trăi Seruh, după ce născu pre Nahor, ani 200 și născu ficiori și fete; și muri.

24. Și trăi Nahor ani 79 și născu pre Thára.

25. Și trăi Nahor, după ce i să născu lui Thára, ani 129 și născu ficiori și fete; și muri.

26. Și trăi Thárra 70 de ani și născu pre Avram, și pre Nahor și pre Aran.

27. Și aceste-s nașterile lui Thárra; Thárra au născut pre Avram, și pre Nahor și pre Aran, și Aran au născut pre Lot.

28. Și muri Aran înaintea lui Thárra, tatăl lui, întru pământul carele au născut, în țara haldeilor.

29. Și luară Avram și Nahor lor muieri. Numele muierii lui Avram, Sára, și numele muierii lui Nahor, Melha, fata lui Aran, și tatăl lui [lui] Melha și tatăl lui Iesha.

30. Și era Sar[r]ja stearpă și nu făcea ficiori.

31. Și luă Thárra pre Avram, ficiorul lui, și pre Lot, ficiorul lui Aran, ficiorul ficiorului său, și pre Sára, noru-sa, muierea lui Avram, ficiorului lui, și-i scoase pre înși de în țara haldeilor ca să margă în țara hanánelor; și veni până la Haran și lăcui acolo.

32. Și să făcură toate dzilele lui Thárra, în Harran, 205 ani; și au murit Thárra în Harran.

CAP 12

1. Și dzisă Domnul lui Avram: „Ieși den pământul tău, și den ruda ta și den casa tătine-tău și ia-mblă la pământu carele-ți voi arăta ție.

2. Și te voi face pre tine întru limbă mare, și te voi blagoslovi și-ți voi mări numele și vei fi blagoslovit.

3. Și voi blagoslovi pre ceia ci te blagoslovăscu, și pre ceia ci te blăstă-mă voi blăstăma; și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pământului.”

4. Și să duse Avram după cum i-au grăit lui Domnul; și să duse cu însul Lot. Și era Avram de, 75 ani cindu au iesit de la Harran.

5. Și luă Avram pre Sára, fámieia lui, și pre Lot, ficiorul fratelui lui, și toate unétele lor cite au agonisit și tot sufletul cit au agonisit în Harran și au ieșit ca să/margă la pământul Hanaan.

Cainan, 330 de ani și născu feciori și fete; și muri. Și trăi Cainan 130 de ani și născu pre Salé; și deaca născu pre Salé, trăi Cainan 283 de ani și făcu feciori și fete; și muri.

14. Și trăi Sala 130 de ani și născu pre Ever.

15. Și deaca născu pre Ever, trăi Sále 330 de ani și născu feciori și fete; și muri.

16. Și trăi Ever 134 de ani și născu pre Falécă.

17. Și trăi Ever, deaca născu pre Falec, 370 de ani și născu feciori și fete; și muri.

18. Și trăi Falec 130 de ani și născu pre Ragáva.

19. Și trăi Falec, deaca născu pre Ragáva, 209 ani și născu feciori și fete; și muri.

20. Și trăi Ragava 132 de ani⁵ și născu pre Seruh.

21. Și trăi Ragav, deaca născu pre Seruh, 207 ai⁶ și născu feciori și fete; și muri.

22. Și trăi Saruh 130 de ani și (născu pre Nahor)⁴ . . . . .⁴

23. . . . .⁴ (fecior)⁴i și fete; (și muri)⁴.

24. (Si)⁴ trăi Nahor 79 (de ani și născu)⁴ pre Thára.

25. Și . . . . .⁴ născu pre Thára . . . . .⁴

și născu feciori (și fete; și)⁴ muri.

26. Și trăi Th(ára)⁴ . . . . .⁴ (și)⁴ născu pre⁷ Avram, ...⁴ pre Aran.

27. Acestea sint Thára-născu pre Avram, și pre . . . . .⁴ și pre Aran, și Aran născu pre (Lot)⁴.

28. Și muri Aran înaintea tătine-său)⁴, Thárei, în pământul în care se născuse, în țara haldeilor.

29. Și luară Avram și Nahor lor muieri. Numele muierii lui Avram era Sára, iar numele muierii lui Nahor, Melha, fata lui Aran; acesta iaste tatăl lui Melha și lu Esha.

30. Iară Sára era stearpă și nu făcea ficiori.

31. Și luoa Thára pre fiiul-său Avram și pre Lot, feciorul lui Aran, feciorul ficiorului său, și pre noru-sa, Sára, muierea fiiu-său, lui Avram, și-i scoase den pământul⁸ haldeilor să meargă în țara lui Hanaan; și veniră până la Haran și se prinseră de lăcaș acolo.

32. Și fură toate zilele lui Thára în Haran 205 ani; și au murit Thára în Haran.

CAP 12

1. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Avram: „Ieși den pământul tău, și den neamul tău, și den casa tătine-tău și te du în pământul care-ț voi arăta eu.

2. Și te voi face de vei fi limbă mare, și te voi blagoslovi, și voi mări numele tău și vei fi blagoslovit.

3. Și pre cei ce vor blagoslovi pre tine și eu îi voi blagoslovi, și pre cei ce te vor blestema îi voi blestema; și se vor blagoslovi în tine toate neamurile pămîntesti.”

4. Și se duse Avram cum poruncise lui Domnul; și se duse și Lot cu dînsul. Și era Avram de 75 de ani cînd au ieșit den țara lui Hanaan.

5. Și luoa . . . . .¹

nașterea lui Cainan, încă trei sute treizeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit. Și a trăit Cainan o sută treizeci de ani și i s-a născut Șelah. Și a mai trăit Cainan, după nașterea lui Șelah, încă trei sute treizeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

14. Și a trăit Șelah o sută treizeci de ani și i s-a născut Eber.

15. Și a mai trăit Șelah, după nașterea lui Eber, încă trei sute treizeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

16. Și a trăit Eber o sută treizeci și patru de ani și i s-a născut Peleg.

17. Și a mai trăit Eber, după nașterea lui Peleg, încă trei sute șaptezeci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

18. Și a trăit Peleg o sută treizeci de ani și i s-a născut Ragav.

19. Și a mai trăit Peleg, după nașterea lui Ragav, încă două sute și nouă ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

20. Și a trăit Ragav o sută și treizeci și doi de ani și i s-a născut Serug.

21. Și a mai trăit Ragav, după nașterea lui Serug, încă două sute și șapte ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

22. Și a trăit Serug o sută treizeci de ani și i s-a născut Nahor.

23. Și a mai trăit Serug, după nașterea lui Nahor, încă două sute de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

24. Și a mai trăit Nahor șaptezeci și nouă de ani și i s-a născut Terah.

25. Și a mai trăit Nahor, după nașterea lui Terah, încă o sută douăzeci și cinci de ani și a avut fii și fiice, apoi a murit.

26. Și a trăit Terah șaptezeci de ani și i s-a născut Avram, Nahor și Haran.

27. Acestea sint semînțele lui Terah. Lui Terah i s-au născut Avram, Nahor și Haran, iar lui Haran i s-a născut Lot.

28. Și a murit Haran înaintea tatălui său, Terah, în pământul în care se născuse, în ținutul Urul Caldeii.

29. Iar Avram și Nahor și-au luat soții. Numele soției lui Avram era Sarai, iar numele soției lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcâi și al Iscâi.

30. Iar Sarai era stearpă și nu naștea.

31. Și a luat Terah pe Avram, fiul său, și pe Lot, fiul lui Haran, nepotul său, și pe nora sa, Sarai, soția lui Avram, fiul său, și i-a scos pe ei din Urul Caldeii ca să meargă în ținutul Canaanului; dar au mers pînă la Haran și s-au așezat acolo.

32. Și au fost zilele lui Terah în Haran două sute cinci ani, apoi a murit el acolo.

CAP. 12

Chemarea lui Avram.

1. Și i-a spus Domnul lui Avram: „Ieși din țara ta și dintre rudele tale, din casa tatălui tău în pământul pe care ți-l voi arăta eu.

2. Și te voi face neam mare, te voi binecuvînta și-ți voi mări numele. Vei fi binecuvîntat.

3. Binecuvînta-voi pe cei ce te vor binecuvînta pe tine și toată semînția ta, iar pe cei ce te vor blestema, îi voi blestema; și se vor binecuvînta întru tine toate neamurile pământului.”

4. Și s-a dus Avram, așa cum îi spusese Domnul; și s-a dus cu el și Lot. Avram era de șaptezeci și cinci de ani cînd a plecat din Haran.

5. Și a luat Avram pe Sarai, femiea lui, și pe Lot, fiul fratelui său, și toate averile pe care le agoniseră și tot sufletul pe care-l dobîndiseră în Haran, și au plecat ca să/meargă în ținutul Canaan și au ajuns în Canaan.

6. Și intrară la pământul Hanaan și îmblă Avram îndelungul lui pân-la locul Sihem, la stăjariul cel înaltu, iară hananei atuncea lucuia¹ pământul.

7. Și să ivi Dumnedzău lui Avram și dzise lui: „Seminții tale voi da pământul acesta”. Și zidi acolo Avram jirtăvnic Domnului ce s-au ivit lui.

8. Și să mută de acolo la munte spre răsăritul lui Vethil și-ș întinse șiatra lui acolo, la Vethil, despre mare,² despre răsărit; și zidi acolo jirtăvnic Domnului și-l numi pe numele Domnului ce i s-au ivit lui.

9. Și să rădică Avram și să duse de tábărl în pustiiu.

10. Și să făcu foamete pre pământu și să pogori Avram la Eghiptu să lăcuiască acolo pentru că s-au întărit foametea pre pământu.

11. Și fu cîndu să apropia Avram a întra la Eghiptu, dzise Avram către Sára, fámēia lui: „Cunoscu eu cum muiere frumoasă la obraz ești tu.

12. Fi-va dară dacă te vor vedea eghiptēnii, vor dzice cum: «muiere lui iaste aceasta» și mă vor omori, și pre tine te vor cruța.

13. Dzi dară cum «sor lui sîntu» pentru ca să mi să facă mie bine pentru tine și va trăi sufletul meu pentru tine”.

14. Și fu cîndu întră Avram la Eghiptu, vădzîndu eghiptēnii muiērea lui cum era foarte frumoasă.

15. Și o vădzură pre însă boiarii lui faraó și o lăudară pre ea³ către faraó și o adusără pre însă lui faraó.

16. Și lui Avram ii făcură bine pentru însă și i să fēceră lui oi și vițai și măgari, și slugi, și slujnice, mușcoi și cămile.

17. Și certă Dumnedzău pre faraó cu certări mari și rēle și pre casa lui pentru Sára, fámēia lui Avram.

18. Și chemîndu faraó pre Avram, dzise: „Ce mi-ai făcut aceasta mie că nu mi-ai spus cum muiere-ți iaste.

19. Pentru că ce ai dzis că «sor mie iaste» și am luat-o pre ea mie fámēie; și acum iată fámēia ta innaintea ta, luîndu-o, purcēde!”.

20. Și porānci faraó la oameni pentru Avram ca să-l petriacă pre însul și pre fámēia lui și toate cîte era la însul, și Lot cu însul.

CAP 13

1. Și să sui Avram de la Eghiptu, el și fámēia lui și toate ale lui la pustiiu.

2. Și Avram era avut foarte cu dobitoac și cu argintu.

3. Și mērse dencătroo veni la pustiiu, pân-la Vethil, pân-la locul unde era cortul lui mainte, întru mijlocul Vethil și întru mijlocul Anghei,

4. Întru locul jirtăvnicului ce au făcut acolo cortul; și chemă acolo Avram pre numele [lui Dumnedzău]¹.

5. Și (la)? Lot, carele mergea împreună cu Avram, încă era oi și boi și dobitoace.

6. Și nu-i încăpea pre înși pământul a lăcui într-un loc./

CAP 13

6. Și a străbătut Avram ținutul acesta de-a lungul pînă la locul numit Sihem, pînă la stejarul Mamvri. Pe atunci trăiau acolo canaaneii.

7. Acolo s-a arătat Domnul lui Avram și i-a spus: „Voi da seminției tale acest pământ”. Și a zidit acolo Avram un altar Domnului ce i se arătase.

8. Apoi a plecat de acolo spre muntele de la răsărit de Betel și și-a întins acolo cortul, astfel încît Betelul era către apus, iar Hai la răsărit. A zidit acolo un altar Domnului și s-a rugat Domnului ce i se arătase.

9. Apoi s-a ridicat Avram și a mers spre miazăzi, făcîndu-și noapte de noapte tabără.

10. Și în ținut era foamete, iar Avram a coborît în Egipt, ca să locuiască acolo, cînd foametea se întetise.

11. Dar cînd s-a apropiat Avram de intrarea în Egipt, a spus către Sarai, soția lui: „Eu știu că ești femeie frumoasă la chip.

12. De aceea cînd te vor vedea egiptenii vor spune: «aceasta este soția lui» și pe mine mă vor omori, iar pe tine te vor ucide.

13. Să le spui că îmi ești soră, ca să-mi fie bine despre partea ta, și eu să scap cu viață dintr-asta”.

14. Și după ce a trecut Avram în Egipt, au văzut egiptenii că femeia lui este foarte frumoasă.

15. Au văzut-o și dregătorii lui faraon și au lăudat-o înaintea lui faraon și au dus-o în casa lui faraon.

16. Și pentru ea i-au făcut bine și lui Avram. El a avut oi și vite, măgari, slugi și slujnice, catri și cămile.

17. Dar Domnul l-a lovit pe faraon și casa lui cu grele năpaste din pricina soției lui Avram, Sarai.

18. Atunci l-a chemat faraon pe Avram și i-a spus: „Pentru ce mi-ai făcut aceasta și nu mi-ai spus că este soția ta?”

19. Pentru ce ai spus «mi-e soră»?, iar eu mi-am luat-o de soție. Dar acum iată-ți femeia. Ia-o și du-te!”

20. Și a poruncit faraon oamenilor săi să-l treacă peste graniță pe Avram, pe soția lui și pe Lot și toate cîte le avea cu el.

CAP. 13

Despărțirea de Lot

1. Din Egipt a purces Avram, el și soția lui, cu toate ale sale, împreună cu Lot spre Negeb.

2. Avram era foarte bogat în turme, argint și aur.

3. Și a mers pe unde venise, din miazăzi pînă la Betel și pînă la locul unde-i fusese odinioară cortul, între Betel și Hai,

4. adică la locul altarului pe care-l făcuse mai înainte; și acolo a chemat Avram numele Domnului.

5. Dar Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, vite și corturi.

6. Iar pământul acela nu-i încăpea să stea împreună, /câci averile lor erau multe și nu puteau sălășlui laolaltă.

5 пѣнѣхъ кѣра асѣтѣхъ лѣрѣ мѣлѣтѣ. Шн
 нѣи фѣкѣтѣ пре дѣншн пѣмѣнтѣхъ лѣтѣхъ
 и фѣрѣнтѣ. Шн стѣфѣтѣхъ сѣдѣтѣ фѣтѣ пѣстѣ
 рѣн догнѣтѣхъ лѣи абраамѣ, шн фѣтѣ пѣтѣ
 рѣн догнѣтѣхъ лѣи асѣтѣ, шн хананѣи шн
 фѣрѣнтѣ, шн лѣтѣхъ лѣтѣхъ пѣмѣнтѣхъ. Шн
 зисѣ абраамъ лѣи асѣтѣ, шн фѣтѣ пѣтѣ мн
 лѣтѣхъ мѣлѣ шн лѣтѣхъ, шн фѣтѣ пѣтѣ рѣн мѣ
 шн фѣтѣ пѣтѣ рѣн тѣн, шн сѣмѣнн фѣрѣн сѣ
 тѣм нѣн. Іатѣ нѣ мѣтѣ тѣтѣ пѣмѣнтѣхъ
 фѣнѣнтѣ тѣ сѣтѣтѣтѣ дѣ мнѣ, дѣвѣн тѣ
 фѣтѣнтѣ фѣ фѣрѣнтѣ, дѣтѣ фѣрѣнтѣ фѣ
 фѣтѣнтѣ. Шн рѣднѣнтѣхъ асѣтѣ сѣтѣ лѣи
 вѣрѣтѣ тѣтѣ фѣрѣнтѣхъ цѣрѣн сѣдѣнтѣхъ, пѣтѣрѣ
 кѣтѣтѣхъ сѣра фѣрѣнтѣ, пѣтѣхъ лѣи сѣрѣ дѣмѣ
 сѣрѣмѣхъ шн сѣмѣрѣхъ, кѣ гѣрѣнтѣ лѣи дѣмѣ
 кѣ пѣмѣнтѣхъ сѣрѣнтѣхъ, пѣтѣхъ лѣи лѣсѣ
 бѣ гѣрѣ. Шнш лѣтѣхъ лѣи лѣтѣ тѣтѣ фѣрѣнтѣхъ
 сѣрѣнтѣхъ, шн сѣрѣнтѣхъ асѣтѣ дѣлѣ рѣтѣрѣнтѣ,
 фѣ шн сѣтѣтѣхъ чнѣш дѣ фѣрѣнтѣ сѣ. Іатѣ лѣ
 вѣрѣмѣ лѣтѣхъ фѣмѣнтѣхъ лѣи хананѣи, шн лѣ
 лѣтѣхъ фѣтѣнтѣ прѣжѣ цѣрѣ, шн ш пѣсѣ кѣрѣтѣхъ
 лѣ сѣрѣмѣ. Іатѣ сѣмѣннѣ чѣн дѣлѣ сѣрѣмѣ рѣ
 шн пѣтѣтѣшн, фѣнѣнтѣхъ лѣи дѣмѣнтѣхъ фѣрѣ
 шн дѣмѣнтѣхъ зисѣ лѣи абраамъ, фѣрѣнтѣ сѣлѣ дѣсѣ
 цѣтѣ лѣтѣ дѣ кѣтѣрѣ дѣнтѣхъ, прѣтѣтѣ кѣ сѣтѣ
 пѣтѣ, шн бѣрѣ дѣи лѣтѣхъ кѣрѣлѣ сѣнтѣхъ лѣтѣхъ
 кѣтѣрѣ асѣтѣхъ нѣлѣтѣ шн кѣтѣрѣ асѣтѣхъ шн
 шн кѣтѣрѣ рѣтѣрѣнтѣ шн кѣтѣрѣ мѣрѣ. Кѣ тѣ
 пѣмѣнтѣхъ кѣрѣлѣ бѣрѣ тѣ, цѣ сѣлѣмѣхъ шн
 сѣмѣннѣтѣ тѣлѣ пѣтѣхъ фѣтѣхъ. Шн бѣн фѣ
 чѣ сѣмѣннѣ тѣ кѣнтѣнтѣхъ пѣмѣнтѣхъ, дѣ
 пѣтѣ нѣшнѣ нѣмѣрѣ нѣсѣнтѣхъ пѣмѣнтѣхъ,
 шн сѣмѣннѣтѣ сѣвѣнтѣрѣ. Сѣкѣлѣнтѣ
 оуѣнтѣ пѣмѣнтѣхъ шн фѣрѣнтѣхъ лѣи ш фѣлѣтѣ
 нѣцѣ цѣ бѣн дѣ прѣ сѣ шн сѣмѣннѣ тѣлѣ фѣтѣхъ.
 Шн рѣднѣнтѣхъ шн кѣрѣлѣ абраамъ лѣ мѣрѣ дѣ лѣ
 лѣтѣхъ прѣжѣ стѣжѣрѣ дѣлѣ мѣмѣрѣ, кѣрѣ
 лѣ сѣра лѣ хѣвѣрѣмѣ, шн знѣи лѣкѣлѣ жнрѣтѣнтѣхъ
 лѣмѣнтѣхъ.

К Л П Д
 1 **В**рѣ фѣ фѣрѣнтѣхъ лѣи амѣрѣфѣлѣ фѣ
 пѣрѣнтѣхъ сѣнаарѣ, шн арѣсѣхъ фѣрѣнтѣхъ
 2 **Е**лѣлѣсѣрѣ, шн хѣдѣлогѣмѣрѣ, фѣрѣнтѣхъ
 3 **Е**лѣмѣлѣхъ, шн фѣрѣнтѣхъ фѣрѣнтѣхъ лѣ
 4 **Ф**лѣсѣрѣ рѣзѣбѣн кѣ бѣлѣ фѣрѣ
 5 **Р**ѣнтѣхъ сѣрѣмѣхъ, шн кѣ вѣрѣ фѣрѣнтѣхъ гѣ
 6 **М**ѣрѣлѣхъ, шн кѣ сѣнарѣ фѣрѣнтѣхъ асѣтѣ, шн
 7 **К**ѣ сѣмѣрѣ фѣрѣнтѣхъ лѣи сѣвѣнтѣ, шн фѣрѣ
 8 **Т**ѣхъ бѣлѣсѣ, асѣтѣ мѣтѣ сѣнтѣрѣ, асѣтѣ
 9 **А**сѣтѣ сѣлѣ рѣднѣнтѣ лѣ бѣлѣ чѣлѣ асѣтѣн, асѣтѣ
 10 **Т**ѣлѣ мѣрѣ сѣрѣнтѣрѣ. Іанѣ зѣ, сѣлѣжѣ лѣи хѣ
 11 **Х**ѣдѣлогѣмѣрѣ, шн фѣлѣ, фѣ, асѣ сѣлѣ сѣмѣнтѣ
 12 **І**атѣ лѣ, фѣ, асѣ, вѣннѣ, хѣдѣлогѣмѣрѣ шн фѣ
 13 **П**ѣрѣнтѣхъ чѣлѣ сѣра кѣ сѣлѣ, шн тѣтѣрѣ прѣ оуѣрѣ
 14 **М**ѣшн чѣн дѣлѣ асѣтѣрѣ, шн кѣрѣнтѣ шн асѣмѣн
 15 **Т**ѣрѣ фѣрѣнтѣхъ кѣ дѣншнѣ, шн прѣ сѣмѣн прѣ чѣ
 16 **Д**ѣнтѣнтѣ сѣвѣннѣ. Шн прѣ хѣрѣнтѣ чѣн дѣн
 17 **М**ѣлѣнтѣ сѣрѣ, пѣтѣхъ дѣ тѣрѣмѣнтѣхъ, асѣфѣрѣнтѣ

7[8]. Și să făcu sfadă între păstorii dobitoacelor lui Avr[a]m și între păstorii dobitoacelor lui Lot; iară hananei și ferezeii atuncea lăcuia pământul.

8[9]. Și zise Avrám lui Lot : „Nu fie vrajbă întru mijlocul meu și al tău și între păstorii miei și între păstorii tăi că oameni frați sintem noi.

9[10]. Iată, nu iaste tot pământul înaintea ta ? Osă- bête-te de mine : de vei tu în stînga, eu în dreapta, de tu în dreapta, eu în stînga“.

10[11]. Și, rădicîndu Lot ochii lui, văzu tot împrejurul țării Iordánului pentru că toată era adăpată până a nu surpa Dumnezeu Sodómul și Gomóru ca grădina lui Dumnezău, ca pământul Eghípetului până a veni la Zogóra.

11[12]. Și-ș alése lui Lot tot împrejurul Iordánu- lui; și să rădică Lot de la răsărit și să osebiră cineș de fratele său.

12[13]. Iară Avrám lăcuí în pământul lui Hanaán, iară Lot lăcuí în cetate prejur țăr(ă) și-ș puse cortul la Sodóm.

13[14]. Iară oamenii cei de la Sodóm, răi și păcă- toși, înaintea lui Dumnezău, foarte.

14[15]. Și Dumnezeu zise lui Avrám, după ce s-au despărțit Lot de cătră dînsul : „Privêște cu ochii tăi și vezi den locul carele ești tu acum cătră amiază- noapte, și cătră amiazăzi, și cătră răsărit și cătră mare :

15[16]. că tot pământul carele-1 vezi tu ție ți-1 voui da și seminției tale până în veacu.

16[17]. Și voui face sămînța ta ca năsipul pămîn- tului ; de poate neștine număra năsipul pămîntului, și sămînța ta se va număra.

17[18]. Sculîndu-te, umblă pământul și în lungul lui și în lat că ție ți-1 voui da pre el și seminției tale, în veac“.

18[19]. Și rădicîndu-ș cortul Avrám au mersu de au lăcut prejur stejariul de la Mámvri, carele era la Hevróm, și zidi acoló jirtăvnic Domnului.

CAP 14

1. Iară fu întru împărăția lui Amarfál, împăratul Senaar, și Arióh, împăratul Ellasar, și Hodologomór, împăratul Elámului, și Thargár, împăratul limbilor.

2. făcură războiu cu Vála, împăratul Sodómului, și cu Varsa, împăratul Gomóruului, și cu Senár, împăra- tul Adáma, și cu Semóvór, împăratul lui Sevoím, și împăratul Valác — aceasta este Sigór.

3. Aceștia toți s-au adunat la Valea cêia a Sării — aceasta iaste Marea Săriiilor.

4. Ani 12 slujia lui Hodologomór și în a 13 ani s-au semețit.

5. Iară al 14 ani, veni Hodologomór și împărății ceia ce era cu el și tăiară pre uriașii cei de la Astaróth și Carnáim și limbi tari împreună cu dînșii și pre so- mei, pre cei den citaatea Saviei,

6. și pre horeii cei den Munții Seír până la Tere- míntho a i Faránii, care iaste în pustie.

7. Și să făcu război întru păstorii dobitoacelor lui Avram și întru mijlocul păstorilor dobitocului lui Lot; iară hananeii și ferezeii atuncea lăcuia pământul.

8. Și dzise Avram lui Lot: „Nu fie vrajbă întru mijlocul meu și al tău și între păstorii tăi și între păstorii miei pentru că oameni frați sintem noi.

9. Nu, iată, tot pământul înaintea ta iaste? Usăbêște-te de la mine: să vei în stînga, eu în dreapta, de tu în dreapta, eu în stînga“.

10. Și, rădicîndu Lot ochii lui, vădzu toată țara prenpregiurul Iordanului pentru că toată era adăpată pân-a nu surpa Dumnedzău Sodómul și Gomórul ca grădina lui Dumnedzău, ca pământul Eghiptului pân-a veni la Zogóra.

11. Și alêse șie Lot toată țara prenpregiurul Iordanului; și să rădică Lot de la răsărit și să usăbiră cineș de fratele său:

12. Iară Avram lăcui în pământul lui Hanaan, iară Lot lăcui în cetate pregiur țără și-ș puse cortul la Sodom.

13. Iară o(a)menii de la Sodom, răi și păcătoși, înaintea lui Dumnedzău, foarte.

14. Și Dumnedzău dzise lui Avram, după ce s-au împărțit Lot de cătră însul: „Privêște cu ochii tăi și vezi den locul carele acum tu ești cătră miadzănoapte, și cătră amiadzăzi, și cătră răsărit și cătră mare:

15. căci tot pământul carele vedzi tu ție il voi da și sâminției tale pân-in vac.

16. Și-ți voi face sâmința ta ca năsipul pământului; de poate neștine numără năsipul pământului, și sâmința ta să va numără.

17. Sculîndu-te, imblă pământul și în lungul lui și în lat că ție țil voi da pre el și sâminției tale în veci“.

18. Și rădicîndu-ș cortul Avram au mârșu de au lăcuit pregiur stăjarul de la Mamvri, carele era la Hevron, și zidi acolo jirtăvnic Domnului.

CAP 14

1. Iară fu întru împărăția lui Amarfal, împăratul Senaar, și Arioh, împăratul Ellasar, și Hodologomor, împăratul Elámului, și Thargaz, împăratul limbilor.

2. au făcut războiu cu Valá, împăratul Sodómului, și cu Varsá, împăratul Gomórei, și cu Senar, împăratul Adamá, și cu Simovor, împăratul Sevoim, și împăratul Valac — acesta iaste Sigor.

3. Aceștia toți s-au adunat la Ripa cêea a Sării — aceasta iaste Marea Sărilor.

4. 12 ani aceștia¹ slujia lui Hodologomor și în-a treispredzêcelea an s-au rocoșit².

5. Iar în-al patruspredzêcelea an veni Hodologomor și împărății cei ce era cu el și țiară pre uriașii de la Astaroth și Carnain și limbile cele tari împreună cu înșii și pre somei, pre cei den cetatea Sava,

6. și pre horei, pre cei den Munții Siir pân-la Tereminthos³ a i Faran, carele iaste în pustiu.

7. Și s-au certat păstorii turmelor lui Avram cu păstorii turmelor lui Lot. Pe atunci canaaneii și ferezeii locuiau în acel ținut.

8. Și i-a spus Avram lui Lot: „Să nu mai fie ceartă între mine și tine, între păstorii mei și păstorii tăi, căci sintem rude.

9. Nu vezi tot pământul care se întinde înaintea ta? Desparte-te de mine. Dacă tu vei apuca la stînga, eu voi apuca la dreapta, iar de vei apuca la dreapta, eu voi apuca la stînga“.

10. Și, ridicîndu-și Lot ochii, a văzut toată cîmpia Iordanului, care înainte de a distruge Dumnezeu Sodomă și Gomora era toată, pînă la Țoar, udată de ape, ca raiul Domnului, ca pământul Egiptului.

11. Și și-a ales Lot cîmpia Iordanului și a plecat Lot de la răsărit și s-a despărțit de rudele lui.

12. Avram s-a așezat în ținutul Canaan, iar Lot s-a așezat în cetățile din jur și și-a întins corturile pînă la Sodomă.

13. Iar oamenii din Sodomă erau răi și păcătoși foarte înaintea lui Dumnezeu.

14. Și i-a spus Dumnezeu lui Avram, după ce Lot s-a despărțit de el: „Ridică-ți ochii și privește din locul în care ești acum către miadzănoapte și către miadzăzi, către răsărit și către apus:

15. căci tot acest pământ pe care-l vezi țil voi da ție și seminției tale pentru vecie.

16. Și voi înmulți pe urmașii tăi ca pulberea pământului; de va putea cineva socoti pulberea pământului atunci vor putea fi socotiți și urmașii tăi.

17. Scoală-te și cutreieră pământul acesta în lung și în lat, căci ție țil voi da“.

18. Și ridicîndu-și Avram corturile a venit și s-a așezat lingă stejarul Mamvri, care este în Hebron, și a zidit acolo un altar Domnului.

CAP. 14

*Avram salvează pe Lot.
Întîlnirea cu Melhisedec.*

1. În timpul domniei lui Amrafel, regele Senaarului, a lui Arioc, regele Elasarului, a lui Kedarlaomer, regele Elamului, și a lui Tidal, regele popoarelor,

2. s-au războit aceștia cu Bera, regele Sodomei, cu Birșă, regele Gomorei, cu Șinab, regele Admei, cu Șemeber, regele Teboimului, și cu regele din Bela — aceasta este Țoar.

3. Aceștia toți s-au adunat în Valea Sidim — aceasta este acum Marea cea Sărată.

4. Doisprezece ani s-au supus lui Kedarlaomer, în al treisprezecelea s-au răzvrătit.

5. În al patrusprezecelea an au venit Kedarlaomer și regii care erau alături de el și i-au învins pe uriașii aceia la Așterot-Carnaim și neamurile puternice care erau cu ei, pe emimi la Șave-Chiriataim,

6. iar pe horei la munții Seir pînă la cîmpia Faran, care este în apropiere.

каре есте ꙗзыкъ. Шн ꙗсторжнхъсѣ вѣн
 ры лл нѣборъль, жѣдикжцѣн, ачѣсла ѣсте карн
 шн тѣмръ, пре тоци едѣрѣн лхн амаанѣ, шн
 пре аморѣн, пре чѣм те атыкъа, лл асаѣн дама.
 Шн ешн ꙗператъль содомълахн шн ꙗператъль,
 гоморълахн шн ꙗператъль лхн алама, шн ꙗп
 ратъль лхн севоинѣ, шн ꙗператъль лхн балак, а
 чѣста тѣте снѣсѣр, шн сѣтоикмнръ ꙗпѣрне ас
 ларѣѣѣн лл балаб сѣратѣ. Кѣтрь хороло
 гоморѣ, ꙗператъль елам, шн ларгалъ ꙗпера
 тъль анмѣнорѣ, шн амарфалъ ꙗператъль лхн се
 наарѣ, шн арсѣх ꙗператъль лхн елаасарѣ, чѣ
 ꙗ ꙗператѣн кѣтрь чѣн, ꙗ. Шн балаб чѣт сѣ
 ратѣ фжнпжн дѣ змоалѣ, шн фхн ꙗператѣ
 содомълахн, шн ꙗператъль гоморълахн шн кѣ
 зѣръ акалѣ, шн чѣм чѣмъ рѣмъсь аѣфхнѣт лл
 мхнѣте. Шн аѣарѣ мѣнѣтеле шн прѣарѣ кѣ
 лѣрнѣтѣ тѣатѣ, асодомълахн шн агоморълахн,
 шн тѣале, аѣхѣрнѣ асѣ шн сѣ аѣсѣтѣ. Шн
 аѣарѣ пре асѣ пре фѣорѣ фѣрѣлѣхъ аѣ аѣрѣ, шн тѣале
 оуѣѣлѣле аѣ шн сѣрѣѣѣрѣ пѣнѣрѣ кѣлѣкъа лл асѣрѣ.
 Шн мѣгѣ а оуѣнѣ дѣнѣтѣ чѣ сѣсѣпѣцн, сѣхѣсѣ аѣ а
 брѣ чѣлѣн трѣнѣтѣ, шн ел атыкъа кѣтрь еѣжарнѣ
 мамѣрнѣн аморѣлахн фратѣлахн лхн сѣхѣль, шн
 фратѣлахн лхн еѣнѣанѣ, карѣн ерѣ ꙗпрѣхнѣт атыкъ
 тоѣр лхн аѣрам. Шн аѣзхнѣдъ аѣрамъ кѣмъ
 сѣрѣгнѣт лѣсѣт непѣтѣл лхн нѣмѣтѣ пре аналѣн
 ѣламенн дѣкаѣсѣтѣ, тѣ, шн нѣ, шн гѣснн аѣтѣрѣ дѣн
 шн пѣнѣтѣ лл дѣанѣ. Шн кѣтрь аѣсѣрѣ лл нѣп
 тѣ еѣб шн сѣлѣнѣлѣ лхн шн лѣкн пре еѣн шн гѣнн
 пѣнѣтѣ лл хѣва, карѣ тѣте дѣѣѣтѣнѣ дамаскъахъ.
 Шн ꙗпѣарѣе тѣатѣтѣ кѣлѣрнѣтѣ, содомълахн шн
 пре асѣт непѣтѣсѣт лл ꙗпѣорѣхъ, шн тѣатѣ оу
 нѣлѣтеле лхн, шн мѣѣрнѣлѣ, шн нѣрѣаѣ. Шн еш
 ꙗператъль содомълахн ꙗпнѣпнѣрѣ лхн аѣпѣ
 чѣ сѣхъ ꙗпѣорѣхъ еѣб дѣла тѣѣрѣ лхн хорологомѣсѣ,
 шн ꙗпѣрѣцнѣлѣрѣ чѣ ерѣ кѣ еѣб, лл балаб лхн сѣвн, а
 чѣста ерѣ, кѣмнѣпѣхъ ꙗпѣрѣцнѣлѣрѣ. Шн мелѣхн
 сѣдѣкъ ꙗператъль саанмълахн, ꙗсѣлѣе пѣнѣне шн
 вѣн, шн ерѣ прѣсѣтѣ аѣ дѣмнѣхълахн чѣлѣн нѣтѣ.
 Шн балаб пе аѣрамъ, шн знѣсѣ, балаб аѣрамъ лхн
 дѣмнѣхъ чѣлѣн нѣтѣ, карѣ аѣзхнѣдѣ чѣрнѣлѣ шн
 пѣмѣжнѣтѣ. Шн балаб дѣмнѣхъ чѣлѣн нѣтѣ,
 карѣ елѣ аѣдѣтѣ ерѣжмѣашнѣ тѣн сѣпѣтѣ мѣнѣ
 тѣ, шн дѣ дѣлѣн зѣчнѣтѣ дѣн тѣале. Шн знѣ
 сѣ ꙗператъль содомълахн кѣтрь аѣрамъ дѣмъ ѣла
 меннѣнѣнѣтѣ кѣтрь кѣтнѣчнѣцнѣ. Шн знѣсѣ аѣрамъ
 кѣтрь ꙗператъль содомълахн ꙗпнѣ дѣкѣн мѣнѣ
 мѣтѣ кѣтрь дѣмнѣхъ дѣмнѣхъ чѣлѣрѣ ꙗнѣлѣтѣ карѣ
 аѣзхнѣдѣ чѣрнѣ шн пѣмѣжнѣтѣ. Дѣла шрѣнѣнѣ
 гѣ пѣнѣтѣ лл лѣгнѣлѣ ꙗкѣлѣцнѣмнѣтѣн, дѣвѣн лѣлѣ
 дѣ лѣтѣале тѣатѣтѣ, пѣнѣрѣлѣ кѣсѣтѣнѣ знѣчѣ, кѣвѣмъ
 ꙗпѣогнѣцнѣтѣ еѣлѣ пе аѣрамъ. Афѣрѣ дѣнѣчѣ аѣмѣ
 кѣтѣтѣ вѣннѣтѣнѣ шн ꙗпѣрѣцнѣнѣ ѣламеннѣлѣрѣ чѣлѣ
 мѣрѣꙗ ꙗпрѣхнѣтѣ кѣмнѣнѣ, сѣхѣль
 аѣвнѣанѣ мамѣрнѣ аѣѣщѣ
 вѣрѣ лѣуѣлѣ пѣрѣтѣ.

К А П
 ЕІ
 Шн

7. Și, întorcându-se, veni ră la Izvorul Judecării — acesta iaste Cadis ; și tăiară pre toți boiarii lui Amalic și pre amorrei, pre ceia ce lăcuia la Asasón-Thamar.

8. Și ieși împăratul Sodómului, și împăratul Gomórolui, și împăratul lui Adáma, și împăratul lui Sevoim și împăratul lui Valác — acesta iaste Sigór, și să tocmiră împotriva lor la războiu, la Valea Sărată,

9. cătră Hodologomór, împăratul Elám, și Thargál, împăratul limbilor, și Amarfál, împăratul lui Senaár, și Arión, împăratul lui Ellasár, cei 4 împărați cătră cei 5.

10. Și Valea cea Sărată, fintini de zmoală. Și fugi împăratul Sodómului și împăratul Gomórolui și căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au fugit la munte.

11. Și luară muntele și prădară călărimea toată, a Sodómului și a Gomórolui, și toate avuturile lor și să dusără.

12. Și luară pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, și toate uneltele lui și să dusără pentru că lăcuia la Sodom.

13. Și, mergînd unul dentru cei scăpați, spuse lui Avram celui trecut ; și el lăcuia cătră stejariul Mávrii, amoreului, fratelui lui Eshól, și fratelui lui Efnán, carii era împreună lăcuintori lui Avram.

14. Și, auzînd Avram cum s-au robít Lot, nepotul lui, numără pre ai lui oameni de casă, 300 și 18, și goni dupre dînșii până la Dan.

15. Și căzu asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi pre ei și-i goni până la Hóva, carea iaste de-a stînga Damáscului.

16. Și întoarse toată călărimea Sodómului, și pre Lot, nepotu-său, l-au întorsu, și toate uneltele lui, și muierile și norodul.

17. Și ieși împăratul Sodómului în timpinarea lui după ce s-au întorsu el de la tăierea lui Hodologomor și împăraților ce era cu el la Valea lui Sávi — acesta era Cîmpul Împăraților.

18. Și Melhisedéc, împăratul Salímului, scoase pâine și vin ; și era preot al Dumnezeului celui nalt.

19. Și blagoslovi pe Avram și zise : „Blagoslovit Avram lui Dumnezeu celui nalt, care au zidit ceriul și pămîntul !

20. Și blagoslovit Dumnezeu cel nalt, carele au dat vrăjmașii tăi supt mîna ta“ ! Și-i dēde lui zeciuală den toate.

21. Și zise împăratul Sodómului cătră Avram : „Dă-m oamenii, iară caii ține-ți-ı“.

22. Și zise Avram cătră împăratul Sodómului : „Întinde-voiu mîna mea cătră Domnul Dumnezeu cel preainalt, care au zidit ceriul și pămîntul,

23. de la ștreangu până la legătura încălțămîntei de voiu lua de ale tale toate pentru ca să nu zici că «am îmbogățit eu pe Avram».

24. afară den ce au mîncat voinicii și a părții oamenilor ce-au mersu împreună cu mine : Eshól, Avnán, Mávri ; aceștia vor lua parte“.

7. Și, întorcându-să, au venit la Izvorul Giudețului — acesta iaste Cadis; și tăiară pre toți boiarii Amalec și pre amorei, pre ceia ce lăcuia la Asanson-Thamar.

8. Și ieși împăratul Sodomului, și împăratul Gomórrului, și împăratul Adamá și împăratul Sevoim și împăratul Valac — acesta iaste Sígor, și să tocmiră împotriva lor la războiu, la Valea Sărată,

9. Impotriva lui Hodologomor, împăratul Elam, și Thargal, împăratul limbilor, și Amarfal împăratul Senaar, și Arioh, împăratul Elasar, cei patru împărați cătră cei cinci.

10. Și Valea Sărată, fintini de smoală. Și fugi împăratul Sodómului și împăratul Gomóruului și căzură acolo, și ceia ce au rămas au fugit la munte.

11. Și luară și muntele și prădară căl(ă)rimea toată, a Sodómului și a Gomóruului, și toate uneltele lor și să duseră.

12. Și luară și pre Lot, pre ficiorul fratelui (lui)⁴ Avram, și toată marfa lui și să duseră pentru căci lăcuia la Sodom.

13. Și, mergîndu unul dentru cei hălăduiți, spuse lui Avram celui trecut; și el lăcuia cătră stejariul Mamvri, amoreului, frate lui Eshol și frate lui Evnan, carii era tovarăși lui Avram.

14. Și, audzîndu Avram cum s-au robit Lot, nepotul lui, numără pre ai lui slugi de casă, 318, [15] și gonî după înșii pân-la Dan.

15. Și cădzu asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi pre ei și-i gonî pân-la Hóva, carea iaste în stînga Damascului.

16. Și să întoarsă toată căl(ă)rimea Sodómului și pre Lot, nepotul său, au întorsu și toate uneltele lui, și muierile și gloata.

17. Și ieși împăratul Sodómului în timpinarea lui după ce s-au întorsu den tăierea lui Hodologomor și împărății ce era cu el la Valea lui Săvi — acesta era Cimpul împăraților.

18. Și Melhisedec, împăratul Salimului, scoase pâini și vin; și era preut a Dumnezăului celui înaltu.

19. Și blagoslovi pre Avram și dzise: „Blagoslovit Avram lui Dumnezău celui preainnaltu, carele au zidit ceriul și pămîntul!

20. Și blagoslovit Dumnezău cel preainnaltu, carele au dat neprietenii tăi suptu mina ta!”. Și-i dăde lui dzăciuală den toate.

21. Și dzise împăratul Sodómului cătră Avram. „Dă-mi oamenii, iară caii ia-ți-i ție”.

22. Și dzise Avram cătră împăratul Sodómului: „Intinde-voi mina mea cătră Domnul Dumnezău cel preainnaltu, carele au zidit ceriul și pămîntul,

23. de la ștreangu⁵ pân-la legătura încălțăminte de voi lua de ale tale toate pentru ca să nu dzici cum «eu am îmbogățit pe Avram».

24. afară den ce au mîncat voinicii și părți oamenilor ce au mersu împreună cu mine: Eshol, Avnan, Mamvri; aceștia vor lua parte”.

7. Și, întorcîndu-se, au venit la izvorul Judecătii — aceasta este Cadeș; și i-au biruit pe toți vitejii lui Amalec și pe amoreii care locuiau în Hațon-Tamar.

8. Atunci au ieșit regele Sodomei, regele Gomorei, regele Admei, regele Teboimului și regele Belei sau Toarului, și s-au luptat în valea Sidim

9. Impotriva lui Kedarlaomer, regele Elanului, a lui Tidal, regele popoarelor, a lui Amrafel, regele Senaarului, și a lui Arioc, regele Elasarului: patru regi împotriva a cinci.

10. Valea Sidim era însă plină de fîntini de smoală. Fugînd regele Sodomei și regele Gomorei au căzut în ele, iar cei rămași au fugit în munți.

11. Atunci învingătorii au luat toate averile Sodomei și Gomorei și toate bucatele lor și s-au dus.

12. Și l-au luat și pe Lot, fiul fratelui lui Avram, căci el locuia în Sodoma, și i-au luat și toată averea și s-au dus.

13. Și, venînd unul dintre cei scăpați, l-a vestit pe Avram evreul, care trăia la stejarul lui Mamvri, amoreul, fratele lui Eșcol și fratele lui Aner, ce erau aliați cu Avram.

14. Auzînd Avram că Lot, ruda sa, a fost luat rob, și-a adunat oamenii săi de casă — trei sute optșpezece — și i-a urmărit pe aceia pînă la Dan.

15. Și năvălînd asupra lor noaptea, el și slujitorii lui, i-a învins și i-a alungat pînă la Hoba, care este în stînga Damascului.

16. Și au adus înapoi toată prada luată din Sodoma, iar pe Lot, ruda sa, l-a întors cu toată averea, femeile și oamenii săi.

17. Și după înfrîngerea lui Kedarlaomer și a regilor care erau cu el, s-a ieșit în întîmpinare regele Sodomei în valea Șave — aceasta este Valea Regilor.

18. Melhisedec, regele Salimului, i-a adus pline și vin. Acesta era preutul Dumnezeului celui preainalt.

19. L-a binecuvîntat pe Avram și i-a spus: „Binecuvîntat să fie Avram de Dumnezeu cel preainalt, care a zidit cerul și pămîntul!

20. Și binecuvîntat să fie Dumnezeu cel preainalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mîinile tale!” Și Avram i-a dat zeciuală din toate.

21. Iar regele Sodomei i-a spus lui Avram: „Dă-mi mie oamenii și ia pentru tine averile!”

22. Dar Avram a spus regelui Sodomei: „Îmi ridic mina spre Dumnezeu cel preainalt, care a zidit cerul și pămîntul,

23. că nu voi lua nici o ață, nici măcar o curea de încălțăminte din tot ce este al tău, ca să nu spui: «Eu l-am îmbogățit pe Avram».

24. afară numai de hrana tinerilor și afară numai de ce se cuvine însoțitorilor mei — Eșcol, Aner și Mamvri; aceștia să-și ia partea lor”.

1. Iară după cuvintele acestea să făcu cuvîntul lui Dumnedzäu cătră Avram, în videnia nopții, dzicîndu: „Nu te teme Avram, eu îți agiutorescu, plata ta multă va fi foarte”.

2. Și dzise Avram: „Despuitoriule Doamne, ce-m vei da mie? Iară eu pier fără ficiori, iară ficiorul meu, Maseh, a slujnicii mele, acesta-i Damascos Eliezer”.

3. Și dzise Avram: „În vreme ce mie nu mi-ai dat sămînță, poslușnicul meu mă va moșteni”.

4. Și îndată glasul Domnului să făce cătră însul dzicîndu: „Nu te va urma acesta, ce cela ce va ieși dentru tine, acela te va moșteni”.

5. Și-l scoase pre însul afară și-i dzise lui: „Caută dară în ceriu și numără stèlele, să vei putea număra pre ele”. Și-i dzise: „Așa va fi sămînția ta”.

6. Și credzu Avram pre Dumnedzäu și i să socoti lui întru dreptate.

7. Și dzise cătră însul: „Eu, Dumnedzäu, carele te-am scos den țara haldeilor ca să-ți dau pămîntul acesta să-l moștenești!”.

8. Și dzise: „Despuitoare Doamne, dupre ce voi cunoaște cum voi moșteni pre acesta?”.

9. Și-i dzise lui: „Ia-mi giuncă trefină, și capră trefină, și berbêce trefin, și turturea, și pârîmbu”.

10. Și le luă lui toate acestea și le împărți pren mijloc; și le puse acestea cu fața una cătră alta, iară pasările nu le împărți.

11. Și să pogorîră pasări pre trupurile despîcăturilor lor și ședzu cu inesele Avram împreună.

12. Iară pregiur apusul soarelui, ameteală cădzu lui Avram și iată frică întunecoasă mare cădzu pre însul.

13. Și să grăi cătră Avram: „Știin-du vei ști cum sămînția ta înstreinată va fi în pămîntu nu al ei; și-i vor robi, și-i vor chinu pre înșii și-i vor smeri pre înși 400 ai.

14. Iară limba caria vor sluji voi giudeca-o eu; iară după acestea vor iesi cu marfă multă.

15. Iară tu vei merge la părintii tăi hrînindu-te întru pace, întru bătrînețe bune.

16. Iară în a patra sămînție să vor întoarce aicea pentru că păcatele amoreilor nu s-au plinit pân-acumu”.

17. Iară după ce fu soarele cătră apus, pară să făcu și iată cuptor afumindu-să și făclii de foc carele au petrecut pentru acestea împărțituri¹.

18. Întru aceea dzi făgădui Dumnedzäu lui Avram, dzicîndu: „Sămînții tale voi da pămîntul acesta, den apa Eghiptului pân-in apa cea mare a Efrathului:

19. pre chenei, și pre chenezei, și pre chedmonei.

20. și pre hetei, și pre ferezei, și pre rafain(i).

21. și pre amorei, și pre hananei, și pre evei, și pre gherghesei și pre ievusei.

CAP 16

1. Iară fămîia lui Avram nu-i năștea lui, Sára, și era la însă o slujnică eghipteanină carii era numele Agar.

2. Și dzise Sára cătră Avram: „Iată mă închise Domnul a nu naște; întră înlontru cătră slujnica mea pentru ca să faci ficiori den/tru însă” [3]. Și ascultă Avram glasul Sărei.

1. Iară după cuvintele acestea fu cuvîntul Domnului cătră Avram, noaptea, în vis, zicînd: „Nu te teme, Avrame, eu îți ajut, plata ta va fi foarte multă”.

2. Iară Avram zise: „Stăpine Doamne, eu pieiu fără feciori, iar feciorul Maseh al slujnicii mele acesta-i Damasc Eliezer”.

3. Și încă mai zise Avram: „Deaca de vreme ce n-ai dat mie roadă, să fie sluga mea moștean după mine alor mele”.

4. Și îndată fu către dînsul cuvîntul Domnului, zicînd: „Nu va fi acesta moștean în urma ta, ce cela ce va ieși den tine, acela va fi ție moștean”.

5. Și-l scoase afară și-i zise: „Caută la cer și numără stèlele, de le vei putea număra”. Și zise: „Așa va fi sămînția ta”.

6. Crezu Avram lui Dumnezeu și se socoti lui întru dreptate.

7. Și zise cătră dînsul: „Eu sînt Dumnezeu care te-am scos den țara haldeiască ca să-ți dau pămîntul acesta și să-l moștenești!”.

8. Iar el zise: „Stăpine Doamne, pre ce voui cunoaște că voui moșteni și voui dobîndi eu aceasta?”.

9. Și zise lui Domnul: „Ia-mi un junc gonitor¹, și o capră de 3 ani, și un berbêce de 3 ani, și o turturea și 1 porumb”.

10. Și luînd aceste toate, le împărți² pren mijloc și le puse una cătră alta, iar pasările nu le împărți².

11. Și zbură³ pasările desupra trupurilor celor împărțite și șazu Avram cu⁴ dînele.

12. Iar apuînd s(oare)⁵le, văzu spaimă pre Avram și o (ame)⁶teală mare și întunecoasă (căz)⁵u pre dînsul.

13. Și fu zis lui Avram: „ . . . . .⁵ ă știi că sămînțiile tale . . . . .⁵ (pă)⁵mînt nu al lor . . . . .⁵ vor iesi cu avuție multă.

14. Iar tu vei merge cătră părintii tăi trăind cu pace întru bătrînețe bune.

15. Iar a patra sămînție se va întoarce încoace că păcatele amoreilor nu se-au săvîrșit pînă acum”.

16. Iară cînd fu în apusul soarelui se făcu vâpaie și cuptoru afumindu-se și făclii de foc petrecindu-se pentru dăspîcăturile acestea.

17. În zioa aceea făgădui Domnul făgăduială lui Avram, zicînd: „Sămînției tale voui da țara aceasta, den apa Eghiptului pînă în apa cea mare a Efrathului:

19. pre chenei, și pre chenezei, și pre chedmonei.

20. și pre hetei, și pre ferezei, și pre rafain(i).

21. și pre amorei, și pre hananei, și pre evei, și pre ghenesei și pre evusei.

CAP 16

1. Iară Sára, muierea lui Avram, nu-i năștea¹; și era la dînsa o slujnică eghipteană pre carea o chieama Agar.

2. Și zise Sára cătră Avram: „Iată Domnul m-a încuiat să nu nasc; ce întră la slujnica mea și vei naște feciori den/tr-însa”. Și ascultă Avram glasul Sărei, muierei sale.

Legămîntul lui Dumnezeu cu Avram.

1. După acestea, a fost cuvîntul Domnului, către Avram în vis, spunîndu-i: „Nu te teme! Eu te ocrotesc, iar răsplata ta va fi foarte mare!”

2. Iar Avram i-a spus: „Stăpine Doamne, ce îmi vei da? Eu mor fără copii și fiul slujnicii mele, Eliezer din Damasc, mă va moșteni!”

3. Și i-a mai spus Avram: „De vreme ce nu mi-ai dat urmași mă va moșteni sluga mea!”.

4. Și îndată a fost cuvîntul Domnului către el, spunîndu-i: „Nu te va moșteni acela, ci cel ce va ieși din tine, acesta te va moșteni!”

5. Apoi l-a scos afară și i-a spus: „Ridică-ți privirile la cer și numără stèlele, de le vei putea număra!” Și a mai spus: „Atît de mare va fi sămînția ta”.

6. Și s-a încrezut Avram în Domnul și i s-a socotit aceasta întru dreptate.

7. Și i-a mai spus: „Eu sînt Dumnezeu care te-a scos din Urul Caldeii ca să-ți dau pămîntul acesta să-l moștenești!”.

8. Avram a răspuns: „Stăpine Doamne, prin ce voi cunoaște că-l voi moșteni?”

9. Atunci i-a spus: „Adu-mi o juncă de trei ani, o capră de trei ani, un berbec de trei ani, o turturea și un porumbel!”

10. Și i-a adus toate acestea, le-a despîcat și le-a pus una în fața alteia. Păsările însă nu le-a despîcat.

11. Și năvăleau păsări răpitoare asupra trupurilor despicate, dar Avram le alunga.

12. La asfințitul soarelui a căzut toropeală grea peste Avram și iată spaimă și întunerec mare l-a cuprins.

13. Și Domnul i-a vorbit lui Avram: „Trebuie să știi că urmașii tăi vor fi pribegi într-o țară care nu este a lor. Vor fi robiți, chinuți și umiliți patru sute de ani.

14. Dar pe neamul acela căruia ei îi vor fi robi, eu îl voi judeca, iar ei se vor alege cu avere multă.

15. Tu vei trece la părintii tăi în pace și te vor îngropa la bătrînețe fericite.

16. Ei se vor întoarce aici în al patrulea veac de oameni, căci nelegiuirile amoreilor nu s-au împlinit încă”.

17. După ce a asfințit soarele, s-a făcut o flacără și iată un cuptor fumegînd și pară de foc, ce a trecut prin bucățile despicate.

18. În aceea zi a încheiat Domnul legămînt cu Avram, spunîndu-i:

„Voi da sămînției tale acest pămînt de la apa Eghiptului pînă la apa cea mare a Eufратului.

19. Le voi da pe chenei, pe chenezei, pe chedmonei,

20. pe hetei, pe ferezei, pe rafaimi,

21. pe amorei, pe canaanei, pe hevei, pe gherghesei și pe iebusei”.

CAP. 16

Agar și Ismael

1. Dar Sarai, soția lui Avram, nu năștea. Ea avea o slujnică eghipteană, al cărei nume era Agar.

2. Atunci Sarai i-a spus lui Avram: „Iată Dumnezeu m-a închis ca să nu nasc; mergi la slujnica mea, așa poate vei dobîndi de/la ea copii!” Și Avram a ascultat cuvîntul soției lui,

пѣла . Шн аскѣлѣтъ аврамъ гасѣла сарѣн , шн лхъ рѣдѣ фѣмѣла лхн аврамъ пре агаръ егѣуптннѣна салѣжннка енъ дѣлѣтъ , т , аны , чѣлѣтъ аврѣмъ аврамъ аспомѣжнпѣла лхн ханаанъ , шн сѣ рѣде лхн аврамъ ебрѣмѣлѣхн енъ , лхн фѣмѣла . Шн аспрѣ фѣмѣлѣхн пѣлѣтъ агарѣ шн земнѣсан шн вѣзѣ къ аврѣмѣлѣхн фѣмѣлѣхн шн етъ нечннѣстн етѣпѣжна фѣмѣлѣхн енъ . Шн знсе сѣра кѣптрѣ аврамѣ етѣпѣжнпѣлѣ амь де кѣптрѣтннѣ , енъ амь дѣлѣ рѣла мѣ фѣжнѣлѣ тѣлѣ шн вѣ зѣжнѣлѣ кѣлѣ фѣжнѣлѣ мѣмѣ нечннѣстнѣ фѣмѣлѣхн енъ фѣрѣче фѣмѣлѣхн фѣмѣлѣхн шн пре тнне . Шн знсе аврамѣ кѣптрѣ сѣра кѣптрѣ салѣжннка тѣ фѣмѣлѣ тѣла , фѣлѣ дѣла кѣмѣлѣ вѣ пѣлѣчѣ цѣ , шн сѣлѣпѣрѣ пре дѣла сѣра , шн фѣлѣ дѣла фѣла енъ . Шн сѣлѣпѣ пре дѣла фѣрѣлѣ дѣмѣлѣхн дѣмѣлѣхн лѣ нѣсѣ рѣлѣ лѣнѣ фѣлѣтѣ пре пѣмѣлѣ пре кѣлѣ лѣсѣ сѣрѣ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмѣлѣхн аврѣмѣ салѣжннка сарѣн дѣ оуѣде бѣнъ шн оуѣде мѣрѣнъ шн знсе , дѣ фѣла сарѣн етѣпѣжннѣ мѣла е фѣ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмѣлѣхн фѣпѣрѣлѣ кѣлѣ етѣпѣжна тѣ , шн пѣсѣмѣрѣше сѣлѣпѣ жннѣ енъ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмѣлѣхн фѣмѣлѣхн фѣмѣлѣхн вѣнъ сѣмѣлѣ тѣ , шн нѣсѣла нѣмѣрѣ дѣ мѣлѣнѣ . Шн знсе енъ фѣрѣлѣ дѣмѣлѣхн тѣлѣ тѣ фѣжнѣлѣ лхн шн вѣнѣ нѣше фѣнѣ шн вѣнѣ пѣне нѣмѣлѣ лхн нѣманъ пѣнѣлѣ кѣлѣ аскѣлѣтѣ дѣмѣлѣхн сѣмѣрѣнѣнѣ тѣла . Ачѣста вѣлѣ мѣжнѣ сѣмѣ , мѣжнѣ лхн пре тѣлѣ шн мѣжнѣлѣ фѣлѣрѣрѣ пре дѣжнѣлѣ , шн фѣмѣлѣ фѣлѣнѣ фѣлѣрѣрѣ фѣрѣнѣлѣ лхн вѣлѣкѣ . Шн кѣмѣ агарѣ нѣмѣлѣ дѣмѣлѣхн чѣлѣлѣ те гѣлѣ кѣптрѣ дѣжнѣ , тѣ дѣмѣлѣхн чѣ мѣнѣ сѣкѣтнѣ , пѣнѣлѣ кѣлѣ амь знсе пѣнѣлѣ кѣлѣ фѣмѣлѣхн тѣлѣ вѣлѣлѣ нѣнѣлѣ мѣ . Пѣнѣлѣ лѣстѣла лѣ нѣмѣлѣ фѣжнѣлѣ лѣлѣ , фѣжнѣлѣ нѣнѣлѣ кѣлѣлѣ амь вѣлѣлѣ , тѣлѣ фѣлѣ мѣжнѣлѣ лхн кѣднѣ , шн фѣлѣ мѣжнѣлѣ вѣрѣлѣ . Шн нѣсѣлѣ агарѣ лхн аврамѣ фѣлѣрѣ шнпѣлѣ аврамъ нѣмѣлѣ фѣлѣрѣлѣ етѣлѣ те мѣ нѣсѣлѣ лхн агарѣ нѣманѣ . Шн аврамѣ ерѣ дѣ , пѣсѣ , дѣ лхн кѣлѣлѣ нѣсѣлѣ агарѣ пре нѣманѣ лхн аврамѣ .

К а п и т л ѣ
И фѣ аврамѣ дѣ , т , шн , фѣ дѣ лхн шн етъ нѣнѣ дѣмѣлѣ лхн аврамѣ шн знсе лхнъ енъ сѣжнѣ дѣмѣлѣлѣ тѣлѣ етѣфѣнѣ бнне пѣлѣкѣлѣ фѣмѣлѣхн енъ : шн тѣфѣ кѣрѣлѣ . Шн вѣнѣ пѣне фѣлѣрѣлѣ вѣнѣ чѣмѣлѣ фѣрѣ мѣжнѣлѣлѣ мѣлѣ шн фѣрѣ мѣжнѣлѣлѣ тѣлѣ , шн тѣ вѣнѣ фѣмѣлѣхн фѣлѣрѣ . Шн кѣ зѣ аврамѣ пре фѣла лхн шн гѣлѣ лхн дѣмѣлѣхн зѣлѣжнѣлѣ . Шн енъ тѣлѣ фѣлѣрѣлѣнѣца мѣ кѣлѣтнне , шн вѣнѣ фнѣ фѣмѣлѣхн дѣлѣмѣнѣ тѣлѣ . Шн нѣсѣла мѣнѣ сѣмѣ нѣмѣлѣ тѣлѣ дѣ лѣлѣмѣ аврамъ , те вѣлѣ нѣмѣлѣ тѣлѣ аврамѣ , пѣнѣлѣ кѣ тѣлѣмѣ пѣлѣ пре тнне пѣрѣнѣлѣ дѣлѣмѣнѣ мѣлѣлѣ . Шн тѣ вѣнѣ кѣлѣше фѣлѣрѣлѣ фѣлѣрѣлѣ шн тѣ вѣнѣ пѣнѣ фѣлѣрѣ лѣмѣнѣ , шн фѣлѣрѣнѣ дѣнѣлѣ тнне вѣ енъ . Шн вѣнѣ фѣлѣрѣнѣ фѣлѣрѣлѣнѣцамѣлѣ фѣлѣрѣ мѣжнѣ .

3. Și, luîndu fâmêia lui Avrâm pre Agâr, eghipti-neana, slujnica ei, dupâ 10 ani ce-au lăcuit Avrâm în pămîntul lui Hanaán, și o dède lui Avrâm, bărbatului ei, lui fâmêie.

4. Și întră înlăuntru cătră Agâr și zemisli ; și văzu că au luat în zgău, și să necinsti stăpîna înaintea ei.

5. Și zise Sára cătră Avrâm : „Strîmbătate am de cătră tine ; eu am dat roaba mea în sînul tău și, vâzînd că are în pîntece, m-am necinstit înaintea ei. Judece Dumnezău între mine și între tine“.

6. Și zise Avrâm cătră Sára : „Iată, slujnica ta în minile tale ; fă cu dînsa cumu-ț va plăcea ție“ . Și o supără pre dînsa Sára și fugi de la fața ei.

7. Și o află pre dînsa îngerul Domnului Dumnezău la izvorul apei, în pustie, pre pămînt pre calea lui Sur.

8. Și zise ei îngerul Domnului : „Agâr, slujnica Sărei, de unde vii și unde mergi ?“ Și zise : „De fața Sărei, stăpînii mèle, eu fug“.

9. Și zise ei îngerul Domnului : „Întoarce-te cătră stăpîna ta și te smerêște supt minile ei“.

10. Și zise ei îngerul Domnului : „Înmulțînd înmulți-voiu sâmînța ta și nu să va număra de mulțime“.

11. Și zise ei îngerul Domnului : „Iată, tu în pîntecē ai și vei naște fiiu și vei pune numele lui Ismail pentru că au ascultat Domnul smereniei tale .

12. Acesta va fi mojc om, minile lui pre toți și minele tuturor pre dînsul și înaintea fêții tuturor fraților lui va lăcu“.

13. Și chemă Agâr numele Domnului celui ce grăia cătră dînsa : „Tu, Dumnezău, ce m-ai scotit. Pentru că am zis : pentru că înainte te-am văzut ivîndu-te mie“.

14. Pentru aceasta au numit fintîna acēea „Fintînă naintea cării am văzut“ ; iată, între mijlocul lui Cadîs și între mijlocul Varâh.

15. Și născu Agâr lui Avrâm fecior și-i puse Avrâm numele feciorului său, ce i-au născut lui Agâr, Ismail.

16. Și Avrâm era de 86 de ani cînd născu Agâr pre Ismail lui Avrâm.

CAP 17

1. Și fu Avrâm de 90 și 9 de ani și să ivi Domnul lui Avrâm și zise lui : „Eu sînt Dumnezăul tău, să fii bine plătit înaintea mea și te fă curat !

2. Și voiu pune fâgăduînța mea între mijlocul meu și între mijlocul tău și te voiu înmulți foarte“.

3. Și căzu Avrâm pre fața lui și-i grăi lui Dumnezău, zicînd :

4. „Și eu, iată fâgăduînța mea cu tine : și vei fi în mulțime de limbi tatâ .

5. Și nu se va mai chema numele tău de acum Avrâm, ce va fi numele tău Avraâm, pentru că te-am pus pre tine părinte a limbi multe .

6. Și te voiu crește foarte foarte și te voiu pune între limbi ; și împărați dentru tine vor ieși .

7. Și voiu întări fâgăduînța mea între/mijlocul tău

3. Și luînd fămîia lui Avram pe Agar, eghipteanina, slujnica ei, după dzice ai ce au lăcut Avram în pămîntul lui Hanaan, și o dăde lui Avram, bărbatului ei, lui fămîie.

4. Și intră înlontru cătră Agar și zemisli; și vădzu că au luat în zgău, și să necinsti stăpîna înaintea ei.

5. Și dzise Săra cătră Avram: „Strimbătate am de cătră tine; eu am dat roaba mea în sinul tău și, văzîndu cum au zemisli în pîntece, m-am necinstit înaintea ei. Giudece Dumnedzău între mine și între tine”.

6. Și dzise Avram cătră Săra: „Iată, slujnica ta în mîinile tale; fă cu însă cum îți va plăcea ție”. Și o supără pre însă Sara și fugi den fața ei.

7. Și o află pre însă Ingerul Domnului Dumnedzău la izvorul apei, în pustiu, pre pămîntu pre calea Sur.

8. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Agar, slujnica Sărei, de unde vii și unde mergi?” [9]. Și dzise: „De fața Sărei, stăpînei mele, eu fug”.

9. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Întoarce-te cătră stăpîna-ta și te smereste supu mîinele ei”.

10. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Înmulțindu înmulți-voi sămînția ta și nu să va număra de mulțime”.

11. Și dzise ei Ingerul Domnului: „Iată, tu în pîntece ai și vei naște fiiu și-i vei numi numele lui Ismail pentru că au ascultat Domnul smereniia tale.”

12. Acesta va fi mojić om, mînule lui pre toți și mînule tuturor pre insul și înaintea fêții tuturor fraților lui va lăcu”.

13. Și chemă Agar numele Domnului celuia ce grăia cătră însă: „Tu, Dumnedzău, ce m-ai socotit. Pentru că am dzis: pentru că înainte l-am vădzut ivindu-să mie”.

14. Pentru această au numit fîntina acăea „Fîntina înaintea, caria am vădzut”: iată, întru mijlocul Cadis și întru mijlocul Varah.

15. Și născu Agar lui Avram ficior, și numi Avram numele ficiorului său, ce i-au născut lui Agar, Ismail.

16. Și Avram era de 86 ani cînd născu Agar pre Ismail lui Avram.

3. Și, luînd muierea lui Avram pre Agar eghipteanina, slujnica, după 10 ani deaca se sălășli Avram în țara lui Hanaan, și o dăde lui Avram, bărbatului ei, să-i fie muiere.

4. Și intră la dînsa, la Agar, și Ingeră; și deaca se pricepu că iaste grea, și fu în necinste stăpîna sa înaintea ei.

5. Zise Săra cătră Avram: „Năcazu-m iaste de la tine; iată eu am dat slujnica mea în sinul tău, iar ea văzînd că iaste grea eu îi sint în necinste. Judece Dumnezeu între mine și între (tine)”².

6. Iară Avram zise cătră Săra: „Iată slujnica ta în mîinile tale; fă-i cum...² Și-i făcu Săra năcaz și fugi de fața ei.

7. Și o află Ingerul Domnului Dumnezeu la izvorul apei, în pustie...² calea Sirului.

8. Și zise (ei Ingeru)² Domnului: „Agar, slujnica Sărei...² stăpîna-mea, Sărei”.

9. Și-i zise Ingeru Domnului: „Întoarce-te la stăpîna-ta și te smereste supu mina ei”.

10. Și-i zise Ingerul Domnului: „Înmulțind voi înmulți sămînța ta și de mulțime nu se va număra”.

11. Și-i zise Ingerul Domnului: „Iată, tu ești grea și vei naște fiiu; și să-i pui numele Izmail că au căutat Domnul spre smereniia ta.

12. Acesta va fi om mojić³, mîinele tuturor spre dînsul și mîinile lui spre toț și înaintea fêțelor tuturor fraților va lăcu”.

13. Și chemă Agar numele Domnului: „Tu, Dumnezeu, carele m-ai socotit. Că am zis: iată, am văzut înaintea mea pre cela ce m-au văzut”.

14. Drept acăea chemă fîntina acăea „Fîntina carea o am văzut”; iată, în mijlocul Caddisului și al Arăvului.

15. Și născu Agăra fecior lui Avram și puse Avram numele fiiu-său, care-l născu Agara, Izmail.

16. Și era Avram de 86 de ani cînd născu Agăra lui Avram pre Izmail.

3. Și, luînd Sarai, soția-lui Avram, pe Agar eghipteanca — după zece ani de la venirea lui Avram în Canaan — i-a dat-o de femeie lui Avram, bărbatului ei.

4. Și el a mers la Agar și ea a zămislit. Și aceasta, văzînd că este însărcinată, și-a disprețuit stăpîna.

5. Și i-a spus Sarai lui Avram: „Nedreptățită sint de tine, căci eu ți-am dat-o pe slujnica mea în brațe, dar ea văzînd că este însărcinată m-a disprețuit. Să judece Dumnezeu între mine și tine!”

6. Avram i-a spus Saraii: „Iată, slujnica ta eșe în mîinile tale; fă cu ea ce-ți place!”. Iar Sarai a prigoniț-o, încît ea a fugit de acolo.

7. Și a găsit-o Ingerul Domnului la un izvor de apă în pustie, la izvorul de pe drumul spre Șur.

8. Și i-a spus Ingerul Domnului: „Agar, slujnica Saraii, de unde vii și unde te duci?” Iar ea i-a răsuns: „Fug din fața stăpînei mele, Sarai”.

9. I-a spus atunci Ingerul Domnului: „Întoarce-te la stăpîna ta și smereste-te sub ascultarea ei!”

10. Și i-a mai spus Ingerul Domnului: „Voi înmulți foarte sămînța ta încît nu se va putea număra din pricina mulțimii ei”.

11. Și i-a spus încă: „Iată, ești însărcinată și vei naște un fiiu. Să-i pui numele Ismael pentru că Domnul a auzit strigătul tău.

12. El va fi un om sălbatic și se va lupta cu toți și toți se vor lupta cu el și va înfrunta pe toți frații săi”.

13. Și l-a strigat Agar pe Domnul, pe acela care-i vorbise și l-a numit: „Tu ești Dumnezeul atotvăzător — a spus ea — nu am privit eu oare pe acel ce m-a văzut?”

14. De aceea se numește fîntina „Izvorul celui viu care întotdeauna mă vede”. Ea se află între Cadeș și Bered.

15. Și i-a născut Agar lui Avram un fiiu, iar Avram i-a pus fiului său, pe care-l născuse Agar, numele Ismael.

16. Avram era de optzeci și șase de ani cînd s-a născut Ismael.

CAP 17

1. Și fu Avram de 99 ani și să ivi Domnul lui Avram și-i dzise lui [și-i dzise]: „Eu sint Dumnedzăul tău, să fii bineplăcut înaintea mea și te fă curat!”

2. Și voi pune făgăduința mea întru mijlocul meu și întru mijlocul tău și te voi înmulți foarte”.

3. Și cădzu Avram pre fața lui și-i grăi lui Dumnedzău, dzicîndu:

4. „Și eu, iată făgăduința mea cu tine: și vei fi tată a mulțime de limbi.

5. Și nu să va mai chema de acnu numele tău Avram, ce va fi numele tău Avraam, pentru că te-am pus pre tine părinte a limbi multe.

6. Și te voi crește foarte foarte și te voi pune în limbi; și împărați dentru tine vor ieși.

7. Și vom întări făgăduința mea întru/mijlocul tău și întru mijlocul să-

CAP 17

1. Și fiind Avram de 99 de ani se arată Domnul lui Avram și-i zise: „Eu sint Dumnezeul tău, bine să fii plăcut înaintea mea și să fii nevinovat!”

2. Și voi pune făgăduința mea între mine și între tine și te voi înmulți foarte”.

3. Și căzu Avram pre fața sa [4] și-i grăi Domnului, zicînd:

4. „Eu, și făgăduința mea cu tine: și vei fi tată a multe limbi.

5. Și de acum nu se va mai chiana numele tău Avram, ce va fi numele tău Avraam...¹ te-am pus tată a multe limbi.

6. Și te voi crește foarte foarte și te voi pune...¹ limbi; și den tine vor ieși împărați.

7. Și voi pune făgăduința mea (între)/mine și între tine și între (se-

CAP 17

Circumciziunea.

1. Cînd era Avram de nouăzeci și nouă de ani, i s-a arătat Domnul și i-a spus: „Eu sint Dumnezeul tău! Umblă pe căile mele și fii fără prihană!”

2. Iar eu voi încheia legămîntul meu între mine și tine și vei avea urmași fără număr”.

3. Atunci a căzut Avram cu fața la pămînt, iar Dumnezeu i-a vorbit spunîndu-i:

4. „Eu sint și iată legămîntul meu cu tine: vei fi părintele multor pooare.

5. De acum n-o să te mai numești Avram, ci numele tău va fi Avraam, căci te-am făcut tatăl multor pooare.

6. Și eu te voi înmulți foarte, voi ridica din tine popoare și regi se vor înălța din tine.

7. Și voi întări legămîntul meu între mine și tine și între sămînța ta după

minții tale după tine, întru rudele lor, întru făgăduința veșnică a-ți fi ție Dumnedzău, și săminții tale după tine.

8. Și îți voi da ție și săminții tale pământul ce prișeștii, tot pământul lui Hanaan, întru ținere veșnică și voi fi lor Dumnedzău.

9. Și dzise Dumnedzău către Avraam: „Iară tu făgăduința mea să o cruți și săminții tale după tine întru rudele lor.

10. Și aceasta iaste făgăduința carea vei cruța întru mijlocul meu și între voi și întru mijlocul săminții tale după tine: să să obrăzuiască voă tot ce-i parte bărbătească.

11. Și veți obrăzui trupul a acoperirii marginii voastre și va fi întru sâmnu de făgăduință întru mijlocul meu și voă.

12. Și copilul de 8 dzile să va obrăzui voă toată partea bărbătească întru săminții voastre: cel născut în casele tale și cel cumpărat pre argintu și den tot fiulul striin carele nu iaste dentru săminții ta;

13[12]. cu obrezanie să vă obrezuiți: cel născut în casă a casei tale și cel pre argintu cumpărat. [13] Și va fi făgăduința mea pre trupul vostru întru făgăduința veșnică.

14. Și ce va fi parte bărbătească neobrazuit, carele nu va obrăzui trupul acoperemintului marginii lui înna opta dzi, să va surpa sufletul acela dentru rudeniia lui, pentru că au stricat făgăduința mea.

15. Și dzise Dumnedzău lui Avraam: „Săra, fâmiea ta, nu să va mai chema numele ei Săra, ce Sărra: și va fi numele ei.

16. Și o voi blagoslovi pre însă, și-ți voi da ție dentru însă fiu, și-l voi blagoslovi pre însul și va fi în limbi; și împărații a limbi dentru însul vor fi.

17. Și cădzu Avraam pre fața lui, și rise și dzise întru cugetul lui, dzicind: „Să s(ă) va naște fiu celui de 100 ani și Sarra, de 90 ani fiindu, va naște?”

18. Și dzise Avraam către Dumnedzău: „Ismail acesta trăiască înaintea ta!”

19. Și dzise Dumnedzău către Avraam: „Așa. Iată, Sarra, fâmiea ta, va naște ție ficior și vei numi numele lui Isaac; și voi întări făgăduința mea către însul întru făgăduința veșnică ca să-i fiu lui Dumnedzău și săminții lui după însul.

20. Iară pentru Ismail, iată eu te-am ascultat și iată că l-am blagoslovit pre însul și-l voi înmulți pre însul foarte; 12 limbi va naște și-l voi da pre însul în limbă mare.

21. Iară făgăduința mea voi întări-o către Isaac, carele îți va naște Săr(r) a întru această vreme întru cea an.

22. Și săvârși Dumnedzău grăindu către însul și să sui Dumnedzău de la Avraam.

23. Și luă Avraam pre Ismail, fiulul său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați pre argintu și/tot bărbatul dentru oameni den casa

minții ta după tine, în neamul lor, întru făgăduința veșnică și voi . . . și(i) semenții . . .

8. Și zise Domnul către Avraam: „Iară tu să păzești porunca mea și săminții ta după tine întru rudele lor.

9. Și zise Domnul către Avraam: „Iară tu să păzești porunca mea și săminții ta după tine întru rudele lor.

10. Iară făgăduința mea carea să o păzești între mine și între tine iaste aceasta și între seminții ta după tine în neamurile lor: să se obrezuiască toată partea bărbătească.

11. Să obrezuiți trupul vostru cel de margine și va fi în semnul făgăduinței între mine și între voi.

12. Și copiii voștri, a opta zi să-i obrezuiți, tot care va fi partea bărbătească întru seminții voastră: cel născut în casele voastre și cel cumpărat;

13[12]. și tot ce nu va fi den seminții voastră să obrezuiți cu tăiere împrejur. [13] Și va fi făgăduința mea pre trupurile voastre în făgăduința veșnică.

14. Iară partea bărbătească carea nu va obrezui trupul său cel de margine a opta zi, den neamul acesta se va pierde sufletul acela, că făgăduința mea au stricat.

15. Și zise Dumnezeu lui Avraam: „Săra, muierea ta de acum, nu se va mai chema Săra, ce numele ei va fi Sarra.

16. Și o voi blagoslovi, și voi da ție ficior dentru însă, și-l voi blagoslovi și va fi întru limbi; și împărații limbilor dentru însul vor ieși.

17. Iară Avraam căzu pre fața sa și rise și, cugetind în gindul său, zise: „De se va naște omului de 100 de ani ficior și Sarra, fiind de 90 de ani, să nască?”

18. Și zise Avraam lui Dumnezeu: „Acesta, Ismail, să trăiască înaintea ta!”

19. Și zise Dumnezeu către Avraam: „Iată și Sarra, muierea ta, va naște ție fiu și să-i pui numele Isaac; și voi p(une) făgăduința mea către dînsul în făgăduința veșnică să fiu lui Dumnezeu și (semin) ției lui după dînsul.

20. Iară p(e) n(tru Izma) l(i), iată că te-am (a) l(s)cultat!

21. Și săvârși Dumnezeu grăindu către Avraam și se sui Dumnezeu de la Avraam.

22. Și luă Avraam pre Ismail, fiulul său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați și / toată

tine, din neam în neam, într-un legământ veșnic, să fiu Dumnezeu tău și al seminții tale după tine.

8. Și-ți voi da ție și seminții tale după tine pământul în care rătăcești, întreaga țară a Canaanului, spre stăpînire veșnică și vă voi fi Dumnezeu.

9. Și i-a mai spus Dumnezeu lui Avraam: „Să păzești legământul meu, tu și seminții ta după tine, din neam în neam.

10. Și acesta este legământul meu, pe care să-l păzești între mine și voi și între seminții ta după tine, din neam în neam: tot ce este parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.

11. Și să vă tăiați împrejur pielea prepuțului vostru și acesta să fie semnul legământului dintre mine și voi.

12. Și în a opta zi tot pruncu de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur din neam în neam, atît cel născut în casa ta, cît și cel cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu este din seminții ta.

13. Să fie tăiat împrejur cel născut în casa ta, ca și cel cumpărat cu bani. Astfel va fi legământul meu în trupul vostru într-un legământ veșnic.

14. Iară cel de parte bărbătească netăiat împrejur, cel care în a opta zi nu va fi tăiat împrejur, acel suflet se va stîrpi din neamul său, căci a călcat legământul meu!”

15. Și i-a mai spus Dumnezeu lui Avraam: „Sarai, femeia ta, nu se va mai numi pe numele ei Sarai, ci Sara îi va numele.

16. O voi binecuvînta și îți voi dăruia un fiu din ea, o voi binecuvînta și ea va fi mama multor popoare și regi se vor înălța din ea.

17. Atunci a căzut Avraam cu fața la pământ și a ris zicîndu-și în sine sa: „I se va mai naște oare un fiu celui de o sută de ani, iar Sara, cea de nouăzeci de ani, o să mai nască?”

18. Și i-a spus Avraam lui Dumnezeu: „Să trăiască măcar Ismael înaintea ta!”

19. I-a spus Dumnezeu lui Avraam: „Adevărat, iată Sarai, soția ta, îți va naște un fiu și-l vei numi cu numele său Isaac, iar eu voi încheia legământul meu față de el într-un legământ veșnic și față de seminții lui după el.

20. Cu privire la Ismael, iată te-am ascultat. Iată că l-am binecuvîntat, îl voi crește și îl voi înmulți foarte; douăsprezece neamuri se vor ridica din el și-l voi face un popor mare.

21. Legământul meu însă va fi față de Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul, pe vremea aceasta.”

22. Și a încetat Dumnezeu de a-i mai vorbi lui Avraam și s-a înălțat el de la Avraam.

23. Și l-a luat Avraam pe Ismael, fiulul său, și pe toți cei născuți în casa sa, ca și pe toți cei cumpărați cu bani, pe toți oamenii de parte bărbă-

lui Avraam și le tăie marginile acoperământului trupului întru vremea aceea zile, după cum i-au grăit lui Dumnezeu.

24. Și Avraam era de 99 ai cându își obrăzduia trupul acoperământului margenei.

25. Iară Ismail, fiul lui, era de 13 ani cându își tăia trupul margenei acoperământului lui.

26. Întru vremea aceea zile s-au obrăzduit Avraam și Ismail, fiul lui,

și toți bărbații casei lui; și cei născuți în casă și cei cumpărați, pre argintu dentru alte feliuri de limbi; și-i obrăzdui pre ei.

partea bărbătească a casei sale și le obrezui trupul cel de margine în vremea acei zi, cumu-i zise Dumnezeu.

24. Și era Avraam de 99 de ani cându obrezui trupul său cel de margine; în vremea acei zile se obrezui Avraam.

25. Și fiu-său, Izmail, era de 13 ani cându obrezui trupul său cel de margine.

26. În vremea aceea zile se-au obrezuit Avraam și fiu-său, Izmail,

și toți bărbații casei lui; și cei născuți în casă și cei cumpărați, dentru alte feliuri de limbi; și-i obrezui.

tească din casa lui Avraam, și i-a tăiat împrejur, chiar în aceea zi, după cum îi poruncise Dumnezeu.

24. Avraam era de nouăzeci și nouă de ani când s-a tăiat împrejur.

25. Iar Ismael, fiul său, era de trei-sprezece ani când a fost tăiat împrejur.

26. În aceeași zi au fost tăiați împrejur Avraam și Ismael, fiul său.

27. Și împreună cu ei au fost tăiați împrejur toți bărbații casei sale, toți cei născuți în casa sa sau cumpărați cu bani de la neamuri străine.

CAP 18

1. Și să ivi lui, Dumnezeu, cătră stejariul de la Mamvri, ședzîndu el la ușa cortului lui înămiazăzi.

2. Și, căutîndu cu ochii lui, văzdu și iată, trei bărbați sta deasupra lui; vădzîndu-i, alergă în timpinarea lor de la ușa cortului lui și să închină pre pămîntu.

3. Și dzise: „Doamne, să am aflat har înaintea ta, nu trêce robul tău!”

4. Să ia[să] dară apă și să spêle picioarele voastre și vă răcoriți suptu copaci.

5. Și voi lua pâine și veți mîncea, și după aceasta veți trêce la calea voastră, pentru care lucru v-ați abătut la sluga voastră”. Și dzisără: „Așa fă după cum ai dzis”.

6. Și sirgui Avraam la cortu la Sara și-i dzise ei: „Păzêste și frămîntă 3 măsuri de făină curată și fă azime!”

7. Și la vaci au alergat Avraam și au luat vițel moale și bun și-l dède slugii și sirgui să-l facă.

8. Și luă untu și lapte și vițelul care-le au făcut și le puse înaintea lor și mîncară; și el sta lingă inșii, suptu copaci.

9. Și dzisără cătră însu: „Unde iaste Sarră, fâmêia ta”? Și el, răspunzîndu, zise: „Iată-o-i la cortu”.

10. Și dzise: „Iată, întorcîndu-mă, voi veni cătră tine la vremea aceasta în ceasuri; și va zemisli ficioru Sarră, fâmêia ta”. Și Sarră audzi cătră ușa cortului, fiindu după însul.

11. Și Avraam și Sarră, prea bătrîni, îndălungați de dzile; și părăsîră la Sarră a să face cêlea ce au pre sine fâmêile.

12. Și rise întru însă Sarră, dzicîndu: „Încă nu mi s-au făcut mie pînă acum, și stăpînul meu, bătrîn”.

13. Și dzise Domnul cătră Avraam: „Ce că au ris Sarră întru sine dzicîndu: «Oare adevărat voi naște? Și eu am îmbătrînit».

14. Au doară nu să poate lingă Dumnezeu cuvîntul? La vremea aceasta și mă voi întoarce în ceasuri la tine și va fi la Sarră ficior”.

15. Și să tăgădui Sarră, dzicîndu: „N-am ris”, pentru că s-au temut. Și dzisă: „Ba ce, ai ris!”

16. Și, sculîndu-să de acol, bărbații căutară asupra Sodomului și Gomor

CAP 18

1. Și se arătă lui, Dumnezeu, la stăjariul Mamvriei, șazînd el amiazăzi înaintea ușii cortului.

2. Și, căutînd cu ochii săi, văzu și iată trei bărbați sta împotriva lui; și deaca-i văzu, alergă dennaintea cortului său întru întmpinarea lor și se închină până la pămînt.

3. Și zise: „Doamne, deaca am aflat milă înaintea ta, nu trêce robul tău!”

4. Să se aducă apă și să se spêle picioarele voastre și vă răcoriți supt copaci.

5. Și voi pune pâine să mînceați și după aceasta veți trêce la calea voastră, pentru căci v-ați abătut pre aici, pre la sluga voastră”. Și ziseră: „Așa fă cum ziseși”.

6. Și grăbind Avraam în cort la Sara îi zise: „Grăbește de ia trei măsuri de făină curată și fă azimă!”

7. Și alergă Avraam și la vaci și luoa un vițel tînăr și bun și-l dède slugii și-l grăbi să-l gătească.

8. Și luoa unt și lapte și vițelul care-l gătise și puse înaintea lor și mîncară; iar el sta înaintea lor, supt copaci.

9. Și ziseră cătră dînsul: „Unde iaste Sarră, muierea ta”? Iar el, răspunzînd, zise: „Iată...² în cort”.

10. Și zise: „Iată, întorcîndu-mă, voi veni la tine dentru-această vreme în ceas și Sarră, muierea ta, va naște fiu”. Iar Sarră, fiind la ușa cortului, după dînsul, audzi.

11. Și era Avraam și Sarră amîndoi bătrîni, trăind zile multe; și trecuse de-a mai fi Sarrei neputința firei muieresti.

12. Și, rizînd, Sarră zise întru sine: „Încă până acum mie nu mi se-au făcut și domnu meu iaste prea bătrîn”.

13. Iar Domnul zise cătră Avraam: „Pentru ce rise Sarră, muierea ta, și zise întru sine: «Poate fi cu adevărat să nasc eu? Și eu am îmbătrînit».

14. Au doară nu se poate lui Dumnezeu tot cuvîntul? În vremea aceasta la ceas mă voi întoarce și va fi Sarrei fecior”.

15. Și tăgădui Sarră, zicînd: „N-am ris”, că se temea. Și zise: „Ba, ai ris!”³

16. Și, sculîndu-se bărbații de acolo, își întoarseră fetele cătră Sodom și / cătră Gomor, și mergea și Avraam

CAP 18

1. Dumnezeu i s-a arătat iarăși lui Avraam la stejarul Mamvri, pe când acesta ședea în fața cortului său, într-o zi la amiază.

2. Ridicîndu-și ochii a privit; și iată trei bărbați stăteau înaintea lui; cum i-a văzut a alergat din pragul cortului său în întmpinarea lor și s-a închinat pînă la pămînt.

3. Și a spus: „Doamne, de am aflat har înaintea ta, nu-l ocoli pe robul tău!”

4. O să vi se aducă apă să vă spălați picioarele și vă veți odihni sub acest copac.

5. Și voi aduce plîne și veți mîncea și apoi vă veți duce în drumul vostru, căci de aceea v-ați abătut la sluga voastră!”. Și ei au spus: „Fă așa precum ai spus.”

6. Și a alergat Avraam în cort la Sara și i-a spus: „Grăbește-te și frămîntă trei măsuri de făină curată și fă azime!”

7. Apoi Avraam, el însuși, a dat fuga la vite și a luat un vițel tînăr și bun, l-a dat unei slugi, pe care a zorit-o să-l gătească.

8. A luat unt, lapte și vițelul pe care-l pregătise, le-a pus înaintea lor și ei au mîncat, iar el stătea lingă ei, sub copaci.

9. Atunci ei i-au spus: „Unde este Sara, femeia ta?”. El, răspunzîndu-le, le-a zis: „Iată în cort”.

10. Și unul i-a spus: „Iată, la anul pe vremea asta mă voi întoarce să vin la tine și Sara, femeia ta, va avea un fiu”. Iar Sara din cort, de la spatele lui, asculta.

11. Avraam și Sara erau însă prea bătrîni, înaintați în vîrstă, și Sara știa că nu mai poate naște.

12. A ris Sara în sine spunîndu-și: „Pînă acum n-am avut parte, iar soțul meu este prea bătrîn”.

13. Și i-a spus Domnul lui Avraam: „De ce a ris în sine Sara spunîndu-și: «Oare cu adevărat voi naște eu, bătrînă cum sînt?»

14. Este oare ceva cu neputință la Dumnezeu? La anul pe vremea aceasta mă voi întoarce la tine și Sara va avea un fiu”.

15. Iar Sara a tăgăduit, spunînd: „N-am ris”, căci s-a temut. Acela însă i-a spus: „Ba, ai ris!”

16. Apoi, ridicîndu-se de acolo, bărbații aceia au privit către Sodoma și /

rii, și. Avra(a)m mergea împreună cu înșii petrecîndu pre ei.

17. Și Domnul dzise: „Nu voi ascunde de Avraam, sluga mea, carele eu fac.

18. Iară Avraam făcîndu-să va fi întru limbă mare și multă și să vor blagoslovi întru însul toate limbile pămîntului.

19. Pentru că știam cum va învăța pre ficiorii lui și casa lui după însul și vor pădzi căile lui Dumnedzău ca să facă dreptate și giudeț pentru ca să aducă Domnul pre Avra(a)m toate cîte au grăit cătră însul.

20. Și dzise Domnul: „Strigarea Sodomului și Gomórrei să înmulțiră cătră mine, și păcatele lor mari foarte.

21. Deci, pogorîndu, voi vedea au după strigarea lor ce vine cătră mine să facă, iar de nu, ca să știu.”

22. Și, întorcîndu-să de acolô, bărbații veniră la Sodom, și Avraam încă sta înaintea Domnului.

23. Și, aprăpiîndu-să, Avraam dzise: „Nu piêrde împreună pre cel dreptu cu cel necurat, și va fi cel dreptu ca și cel necurat.

24. Să vor fi 50 de drepti în cetate, piêrde-i-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul pentru acei 50 de drepti să vor fi întru însă?

25. Nice într-un chip să nu faci tu ca acesta cuvîntu ca să ucizi pre cel dreptu cu cel necurat, și va fi cel dreptu ca și cel necurat. Nice într-un chip cela ce giudeci tot pămîntul nu vei face lège!”

26. Și dzise Domnul: „De voi afla la Sodom 50 de drepti în cetate voi lăsa tot locul pentru înșii.”

27. Și, răspundîndu, Avraam dzise: „Acum încep a grăi cătră Domnul mieu, iară eu sintu pămîntu și cenușe.

28. Iară de să vor împuțina cei 50 de drepti în 45, piêrde-vei pentru acei 5 toată cetatea? Și dzise: „Nu voi piêrde să voi afla acolô 45.”

29. Și adaosă încă a grăi cătră însul și dzise: „Dară de să vor afla acolô 40”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru cei 40.”

30. Și dzise: „Să nu fie ceva, Doamne, să voi grăi: dară de să vor afla acolô 30”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru 30.”

31. Și dzise: „În vrême ce am grăit cătră Domnul: dară de să⁴ vor afla 20”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru 20.”

32. Și dzise: „Să nu fie ceva, Doamne, de voi grăi încă odată: dară de să vor afla acolô 10”? Și dzise: „Nu voi piêrde pentru 10.”

33. Și să duse Domnul după ce au părăsit grăindu cu Avraam, și Avraam s-au întorsu la locul lui.

CAP 19

1. Și veniră cei 2 îngeri la Sodom sara; și Lot ședea lîngă cetatea Sodomului. Și văzîndu Lot să sculă întru timpinarea lor și să închină cu fața pre pămîntu.

2[1]. Și dzise: [2] „Iată, domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre și poposiți, și spălați picioarele voastre și/

cu dînșii de-i petrecea.

17. Și zise Domnul: „Nu voi ascunde de Avraam, sluga mea, cèle ce fac eu.

18. Iară Avraam făcîndu-se va fi în limbă mare și multă și se vor blagoslovi de dînsul toate limbile pămîntului.

19. Că știu că va spune feciorilor lui și casei lui după dînsul să păzească poruncile Domnului Dumnezeu și să facă dreptate și judecată până va face Domnul lui Avraam toate cîte au grăit cătră dînsul.”

20. Și zise Domnul: „Gilceava Sodomului și a Gomórului se-au înmulțit cătră mine, și păcatele lor sint foarte mari.

21. Deci mă pogor să văz au doară după strigarea lor carea vine cătră mine să se săvîrșască ei, iar de nu, să știu.”

22. Și, întorcîndu-se bărbații d(e aco)²lea, mērseră în Sodom, iar Avraam încă e(ra)² stînd înaintea Domnului.

23. Și, apropiîndu-se, Avraam zise: „Nu piêrde pre cel (drept)² cu cel necredincios, și să fie dreptul (ca)² necredinciosul.

24. De vor fi 50 de di(repti)² în cetate piêrde-i-vei? Dară nu vei lăsa cetatea pentru 50 de drepti de vor (fi)²?

25. Nice într-un chip să nu faci această: să u(cizi pre cel)² drept cu cei necredincioși și di(rep)²ții ca necredincioșii. Nici cum t(u, giudecă)²toriul a tot pămîntul, să nu faci jude(cata a-cesta)²!”

26. Și zise Domnul: „De se vor afla 50 de drepti, tot hotarul voi lăsa p(entru)² . . . . .”²

27. Și, răspunzînd, Avraam zise: „Acum în(cep)² a grăi cătră Domnul mieu, și eu sint pămînt și țărînă.

28. Dară de vor lipsi den cei 50 de drepti 5, pentru 45 de drepti piêrde-vei cetatea toată? Și zise: „Nu voi piêrde de voi afla acolô 45.”

29. Și încă mai adaoase a mai grăi cătră dînsul și zise: „Dară de se vor afla acolô 40”? Și zise: „Și 40 de se vor afla nu voi piêrde.”

30. Și zise: „Încă mai am, Doamne, a mai grăi: dară de vei afla 30”? Și zise: „Nici pentru 30 nu voi piêrde.”

31. Și zise: „Dară încă voi mai zice: Doamne, dar de se vor afla 20”? Și zise: „Nici pentru 20 de se vor afla nu voi piêrde.”

32. Și zise: „Să nu faci, Doamne, ceva căci voi mai grăi încă odată: dară de se vor afla acolô dentr-înșii 10”? Și zise: „Nu-i voi piêrde nici pentru 10.”

33. Și se duse Domnul că sfîrși grăind cu Avraam, și se întoarse Avraam la locul său.

CAP 19

1. Și veniră seara 2 îngeri în Sodom; iar Lot ședea înaintea porții Sodomului. Și cumu-i văzu Lot se sculă întru întimpinarea lor și se închină cu fața pînă la pămînt.

2. Și zise: „Iată, domnilor, abateți-vă la casa slugii voastre să odihniți și să spălați picioarele voastre și / mîini

Gomora, iar Avraam s-a dus împreună cu ei ca să-i petreacă.

17. Iar Domnul a zis: „Voi tînu eu oare față de Avraam, sluga mea, cele ce am de gînd să fac?”

18. I-a făgăduit lui Avraam că va fi părintele unui neam mare și că printr-însul se vor binecuvînta toate neamurile pămîntului.

19. Ce l-am ales ca să fie învățătorul seminției sale ca să păzească aceștia căile Domnului, judecînd tot după dreptate. Astfel o să-i dăruesc lui Avraam toate cîte i le-am făgăduit.”

20. Și a mai spus Domnul: „Strigătul Sodomei și Gomorei s-a înmulțit, că le sint păcatele foarte mari.

21. Deci mă voi pogori să văd dacă strigătul-lor dovedește cèle ce au săvîrșit, iar de nu, să știu.”

22. Și doi din acel oameni au plecat îndreptîndu-se spre Sodom, dar Avraam stătea încă înaintea Domnului.

23. Și, apropiîndu-se, Avraam i-a spus: „Vrei să pierzi fără deosebire pe cei vinovați și pe cei nevinovați, vrei să se întîmple celui drept ce se întîmplă celui fără de lege?”

24. Poate că în această cetate trăiesc cincizeci de drepti; îi vei piêrde oare pe aceia? Nu vei cruța oare toată cetatea pentru cei cincizeci de drepti, care s-ar afla într-însă?”

25. Nu e cu puțință să faci una ca asta: nu poți să ucizi pe cel drept la un loc cu cel necredincios, ca cei drepti să aibă aceeași soartă ca și cei fără de lege. Tu, judecătorul întregului pămînt, nu poți să judeci strîmb!”

26. Iar Domnul a spus: „De se vor găsi în cetatea Sodomei cincizeci de drepti, voi cruța pentru ei toată cetatea și tot locul acela.”

27. Și, răspunzînd, Avraam a spus: „Vai mie! Mă află în vorbă în fața Domnului, tocmai eu care sint pulbere și cenușă.”

28. Poate că cei cincizeci de drepti vor fi mai puțini cu cinci, vei piêrde din cauza celor cinci întreaga cetate?” Și a spus: „Nu o voi piêrde dacă voi găsi acolo patruzeci și cinci de drepti.”

29. Iar Avraam a adăugat: „Dar dacă se vor găsi acolo patruzeci?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde pentru cei patruzeci.”

30. Și a spus Avraam: „Să nu te superi, Doamne, că tot vorbesc! Dar dacă se vor găsi acolo treizeci?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde dacă voi găsi acolo treizeci.”

31. Iar Avraam a spus: „De vreme ce pot să vorbesc Domnului: poate se vor găsi acolo douăzeci?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde din pricina celor douăzeci.”

32. Avraam a spus: „Să nu te superi, Doamne, că încă îți vorbesc; dacă se vor găsi acolo zece?” Și i-a răspuns Domnul: „Nu o voi piêrde din pricina celor zece.”

33. Și s-a dus Domnul, după ce a încetat de a-i mai vorbi lui Avraam, iar Avraam s-a întors acasă.

CAP. 19

Sodoma și Gomora sint distruse.

1. Cei doi îngeri au ajuns la Sodom seara. Lot stătea lîngă poarta cetății. Văzîndu-i, Lot s-a ridicat să-i întîmpine și li s-a închinat cu fața pînă la pămînt.

2. Și le-a spus: „Sluga domniilor voastre, vă poftesc în casa mea să poposiți acolo și să vă spălați picioarele; iar / mîine dimineată vă veți

mîneacîndu, veți mîrge la calea voastră".
Și dziseră: „Ba, ce în drum¹ vom po-
posi”.

3. Și-i siliia pre înșii și să abătură
la însul și intrară în casa lui. Și le
fêce lor ospăț și azime le-au trimis
lor; și au mîncat mainte de ce a dormi.

4. Și oamenii cetății, sodomitîenii, în-
cungiurară casa den tînăr pîn-în bă-
trîn, tot nărodul odată.

5. Și chema afară pre Lot și dzicea
cătră el: „Unde sîntu ceia ce au în-
trat la tine noaptea? Scoate-i pre în-
șii cătră noi pentru ca să ne culcăm
cu ei.

6. Și ieși Lot cătră ei cătră dena-
nienta ușii, și ușa o trase după însul

7. și dzise cătră înșii: „Nice într-un
chip, fraților, nu vă duceți.

8. Iară sîntu la mine fête carele n-au
cunoscut bărbat; scoate-le-voi pre ele
la voi și vă tribuiți cu ele după cum
v-a plăcea: voadă, numai la aceștia oa-
meni să nu faaceți strîmbătate pen-
tru care lucrul au intrat la acoperemîntul
stilpilor miei”.

9. Și dzisără: „Ferêște-te! Acolea
ai intrat a fi prișleț și nu a giudeca
giudeț! Deci acum vom chinui mai rău
pre tine decît pre ei”. Și siliia pre
om, pre Lot, foarte și să-approiארă să
surpe ușa.

10. Iară oamenii, întinzîndu mînele,
au tras înlontru pre Lot cătră înșii în
casă, și ușa casei o au închis-o.

11. Iară pre oamenii carii era la ușa
casei i-au lovit cu orbire, den mic
pîn-în mare, și să surpară cercîndu
ușa.

12. Și dziseră oamenii cătră Lot:
„Iaste cineva ție aicea gineri au fi-
ciori au fête? Au altcineva de iaste
al tâu în cetate scoate-l dentru locul
acesta!

13. Pentru că noi stricăm acesta loc
pentru că s-au innălțat strigarea lor
înaintea Domnului și ne-au trimis pre
noi Domnul să o sfărîmăm pre însă”.

14. Și ieși Lot și grăi cătră ginerii
lui, ce-i luasă fêtele lui, și le dzise:
„Sculați-vă și ieșiți dentru acesta loc
că sfărîmă Domnul cetatea”. [15] Și să
păru a batgiocuri înaintea ginerilor
lui.

15. Și cîndu să fêce mînecate, sîr-
guia ingerii pre Lot, dzicîndu: „Scul-
lîndu-te, ia fămêia ta și cêle doao fête
ale tale ce ai și ieși afară pentru ca
nu și tu să pieri împreună cu fărăle-
gile cetății”.

16. Și să spămîntară. Și apucară in-
gerii mîna lui și mîna muierei lui și
mînele a doao fête, a lui pentru că
nu s-au îndurat Domnul de însul.

17.[16]. Și fu cîndu i-au scos pre înșii
afară, și dzisără: „Mîntuindu mîntu-
lêște sufletul tâu, să nu cauți inna-
poi, nice să stai în tot prenpregiurul;
la munte te mîntuiește ca să nu te
apuce împreună!”

18. Și dzise Lot cătră ei: „Rogu-mă,
Doamne!

19. În vrême ce au aflat slugă ta
milă înaintea ta și măriș dreptatea
ta, care lucru faci pre mine ca să tră-
iască sufletul meu, iară eu nu voi
putea ca să mă mîntuiescu la munte
ca să nu mă apuce rălele și/voi muri.

veți mîrge pre calea voastră”. Iar ei
ziseră: „Ba, vom mînea¹ pre drum”.

3. Și sîlîndu-i se abătură la dînsul
și (mers)²eră în casa lui. Și le făcu
ospăț și le puse înaintea azime coapte;
și mîncară mai nainte de dormire.

4. Bărbații cetă(ții)² Sodomului în-
cunjurară casa lui de la (b)²atrîn pîn-
la tînăr, tot norodul deodată.

5. (Și)² chemară pre Lot și-i ziseră:
„Unde sînt (cei)² doi care au venit la
tine noaptea? Scoa(te-i)² . . . . .²
oi să fim cu dînșii.

6. Iar Lot, ieșînd . . . . .²
uși, încuié ușa după sine

7. și zise: „(F)²raților, nici într-un
chip să nu faceți ăceasta.

8. . . . .² fête care nu
știu bărbat: ce . . . . .² scoate la voi și
veți face cu dîn(sele cum)² vă place
numai bărbaților
să nu le faceți răotate căci au . . . . .²
. . . . .² (sub)² acoperemîntul ca-
sei mèle”.

9. . . . .² ziseră: „Pasă
de-acii! Că tu ai venit să lăcuiesti
la noi . . . . .²
vom căzni mai rău decît pre aceia”.
Și supăra pre Lot foarte și se apro-
piארă să spargă ușa.

10. Iară oamenii, tînzîndu-ș mînele,
apucară pre Lot și-l traseră înlăuntru
la dînșii în casă și încuiară ușa casei.

11. Iară bărbații cîț era înaintea ușii
casei orbiră toț, den mic pîn-la mare,
și periră cercînd ușa.

12. Și ziseră bărbații aceia cătră Lot:
„Sînt aici cineva ție gineri, sau fe-
ciori, sau fête sau altcineva în cetate?
Scoate-i den locul acesta!

13. Că vom să piêrdem acest loc
că se-au innălțat gilceava lor înaintea
lui-Dumnezeu și ne-au trimis Domnul
să-i piêrdem”.

14. Și ieși Lot și spuse ginerilor lui
și, luîndu-ș fêtele, zise: „Sculat să ie-
șim den locul acesta că va să piארă
Domnul cetatea”. Și păru ginerilor lui
că glumêste cu dînșii.

15. Iară deaca se făcu dimineață, în-
demna ingerii pre Lot, zicîndu-i:
„Scoală și-ț ia mulêra și fêtele amin-
doaoă care ai și ieș să nu piei și tu
în fărădelêga cetății”.

16.[15]. Și se spămîntară. [16] Iară in-
gerii apucară pre dînsul de mîna, și pre
muierea lui de mîna și fêtele lui de
mîna, amîndoaă, că nu se îndură de
dînsul Domnul.

17. Și fu deaca-i scoaseră afară, zi-
seră: „Mîntuind mîntuiește sufletul
tâu și să nu cauț îndărăt, nici să
stai în tot hotarul acesta, ce în munte
să te mîntuiești ca să nu te cuprinză
aceasta și pre tine!”

18. Și zise Lot cătră dînșii: „Ro-
gu-te, Doamne!

19. Deaca vrême ce au aflat sluga
ta milă înaintea ta și ai mărit di-
reptatea mea carea ai făcut mie ca să
trăiască sufletul meu, iar eu nu mă
voiu putea mîntui la munte, cînd mă
va ajunge răotatea, și / voiu muri.

duce în drumul vostru mai departe”.
Și ei au răspuns: „Nu, o să dormim
afară”.

3. Dar el a stăruit pe lîngă ei pînă
s-au abătut la el și i-au intrat în
casă. Atunci lo-a pregătit cină și le-a
copt azime de au mîncat.

4. Înaintea ca ei să meargă la cul-
care, iată că toți locuitorii cetății, so-
domitîii de la tînăr la bătrîn, au în-
conjurat casa.

5. L-au chemat afară pe Lot și i-au
spus: „Unde sînt bărbații care au in-
trat la tine aseară? Scoate-i afară, ca
să-i cunoaștem și noi.

6. Lot a ieșit afară și, trăgînd ușa
după el,

7. le-a spus: „Nu, fraților, să nu
faceți vreun rău!

8. Am două fiice, care n-au cunos-
cut încă bărbat. Le voi scoate pe ele
afară să faceți cu ele ce veți vrea,
numai oaspeților acestora să nu le fa-
ceți niciun rău, de vreme ce au intrat
sub acoperămîntul casei mele”.

9. Iar ei au spus: „Pleacă de aici!
Te-ai pripășit la noi, un venetic, nu
un judecător! Ai să vezi tu ce o să-ți
facem!” Și, îmbrîncîndu-l pe Lot, au
dat să spargă ușa.

10. Dar oaspeții l-au apucat pe Lot,
l-au tras înăuntru și au încuiat ușa.

11. Iară pe oamenii care erau afară
i-au lovit cu orbire, de la mic la
mare, încît n-au mai nimerit ușa.

12. Și i-au spus oaspeții lui Lot:
„Ai tu pe cineva aici, gineri, fii sau
fiice? Sau dacă ai pe altcineva în
cetate, scoate-i din locul acesta!

13. Căci noi vom face să piארă
acest loc, pentru că strigătul locui-
torilor a ajuns pînă la Domnul, iar
Domnul ne-a trimis să nimicim ce-
tatea”.

14. Lot a ieșit și a vorbit cu ginerii
săi, soții fiicelor sale, și le-a spus:
„Sculați-vă și ieșiți din locul acesta,
căci Domnul va nimici cetatea”. Dar
ginerii au crezut că el face glume.

15. Cînd s-a făcut ziuă, ingerii l-au
grăbit pe Lot, spunîndu-i: „Scoală-te
și ia-o pe femeia ta și pe cele două
fiice ale tale, pe care le ai, și ieși,
ca să nu pieri și tu din pricina nele-
giuirilor cetății”.

16. Dar el zăbovea. Atunci ingerii
l-au luat de mîna pe Lot și pe soția
sa și pe cele două fiice ale sale fiind-
că Domnul se îndurase de el.

17. Și după ce i-au scos afară, i-au
spus: „Fugi, și scapă-ți sufletul. Și
să nu privești înapoi și nici să te
oprești pe cîmpie, ci fugi la munte
ca nu cumva să pieri împreună cu
ei!”

18. Dar Lot a spus: „Doamne, ro-
gu-te!

19. De vreme ce sluga ta a aflat în-
durare în fața ta și ți-ai făcut mare
milă cu mine ca să trăiască sufletul
meu, eu nu voi putea fugi pînă în
munți, ca să nu mă ajungă năpasta
și/să nu mor.

20. Iată, cetatea aceasta iaste aproape ca să scap acolo, carea iaste mică; acolo mă voi mîntui — nu iaste mică — și va trăi sufletul meu pentru tine“.

21. Și-i dzise lui : „Iată m-am ciudat de fața ta pre cuvîntul acesta pentru ca să nu surpu cetatea pentru carea ai grăit.“

22. Deci sirgîiește ca să scapi acolo pentru că nu voi putea să fac lucrul până vei mîrge tu acolo“. Pentru aceea au numit numele cetății aceea: Sigor.

23. Soarele au ieșit pre pămîntu și Lot au intrat in Sigor.

24. Și Domnul au ploat pre Sodom și pre Gomor iarbă pucioasă și foc de la Domnul den cer.

25. Și au surpat cetățile acēstea, și tot prenegiurul, și pre toți cîți lăcuia in cetăți, toate cîte răsar den pămîntu.

26. Și căută muierea lui îndrăptu și să fēce stîlp de sare.

27. Și să mîneacă Avraam dimineața in locul unde sta innaintea Domnului.

28. Și căută pre fața Sodomului și Gomorului și pre fața pămîntului, prenegiurul locului, și vădzu și iată să suia pară den pămîntu ca o văpaie de cuptor.

29. Și fu după ce sfărîmă Domnul toate cetățile prenegiur, iș aduse aminte Dumnezău de Avraam; și scoase afară pre Lot den mijlocul surpării cîndu surpă Domnul cetățile intru carele intru inse lăcuia Lot.

30. Și ieși Lot den Sigor și ședea in munte, și amîndoa fētele lui cu inșul, pentru că s-au temut să lăcuiască la Sigor; și lăcui in peștere, el și [2]³ fēte a lui cu inșul.

31. Și dzise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără : „Părintele nostru bătrîn iaste și nime nu iaste den pămîntu carele să s(ă) inpreune cu noi, după cum iaste obiceiul a toată lumea.“

32. Ia-mblă dară să adăpăm pre tatăl nostru vin și să dormim cu inșul și să rădicăm den tatăl nostru sămîntă“⁴.

33. Și adăpară pre tatăl lor vin intru aceasta noapte și, intrîndu inlontru, cea mai bătrînă au dormit cu tatăl ei intru acēea noapte; și nu știa cîndu dormia el⁵ și cîndu să scula.

34. Și fu a dooa dzi, și dzise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără : „Iată că am dormit ieri cu tatăl nostru; să-l adăpăm pre inșul vin și intru acēasta noapte și, intrîndu inlontru, te culcă cu el și să rădicăm den tatăl nostru sămîntă“.

35. Și adăpară și intr-acēea noapte pre tatăl lor vin și, intrîndu inlontru, cea mai tînără s-au culcat cu tatăl ei; și n-au știut cîndu s-au culcat și cîndu s-au sculat.

36. Și zămisliră amîndoa fētele lui Lot den tatăl lor.

37. Și născu cea mai mare ficior și-i puse numele lui Moav, dzicîndu „den tată-mieu“. Acesta-i tată moaviților pîn-in dzua de astăzi.

38. Și născu cea mai tînără ficior și-i puse numele lui Aman, „fiu rudii mele“ dzicîndu. Acesta-i tată amanițenilor pîn-in dzua de astăzi.

20. Iată, iaste cetate aproape in carea voiu fugi, și acēea iaste mică; și intr-acēea mă voiu mîntui — ce nu iaste mică — ce va trăi sufletul meu pentru tine“.

21. Și zise lui : „Iată m-am mai ciudat de fața ta și de cuvîntul acesta să nu piaie cetatea pentru ce grăiș.“

22. Deci grăbēște să te mîntuiești acolo că nu poti face până vei intru tu acolo“. Pentr-acēea chiemă numele acelu loc Sigor.

23. Și ieși soarele pre pămînt, iar Lot intră in Sigor.

24. Și Domnul ploa pre Sodom și pre Gomor piatră pucioasă și foc arzător de la Domnul den cer.

25. Și răsturnă cetățile, și tot hotarul, și tot ce lăcuia in cetăți, și tot împrejurul și tot ce răsăria den pămînt.

26. Iar muierea lui căută îndrăpt și să fācu stîlp de sare.

27. Iar Avraam mîneacă de dimineață in locul unde sta innaintea Domnului.

28. Și căută spre Sodom și spre Gomor și cătră fața pămîntului hotarilor lor, și iată văzu unde se suia³ vāpaie den pămînt ca un fum de cuptor.

29. Și deaca răsturnă Domnul toate cetățile și hotarile lor, iș aduse Dumnezeu aminte de Avraam și slobozi Dumnezeu pre Lot den pămîntul răsturnării cînd răsturnă Domnul cetățile in care lăcuia Lot.

30. Și ieși Lot den Sigor și ședea in munte, și fētele lui amîndoa cu dînsul, că se temea să șază in Sigor; și lăcui intr-o peșteră, și fētele lui amîndoa cu dînsul.

31. Și zise cea mai mare cătră cea mai mică : „Tată-nostru iaste bătrîn și nu iaste nimini pre pămînt care să inre la noi, după obiceiul a tot pămîntul.“

32. Blām dară să adăpăm⁴ pre tatăl nostru cu vin și vom fi cu dînsul și să rădicăm den tată-nostru sămîntie“.

33. Și adăpară⁵ intr-aceea noapte pre tată-său cu vin și, viind cea mai mare, fu intr-aceea noapte cu tată-său; iar el nu știu cînd fu cu dînsa, nici deaca se trezvi nu pricepu; și se sculă.

34. Iar a dooa zi, zise cea mai mare cătră cea mai mică : „Iată eu am fost ieri cu tată-nostru; ce să-l a[s]dăpăm⁶ și acum cu vin și intr-această noapte vei fi tu cu dînsul ca să rădicăm sămîntie den tată-nostru“.

35. Și-l adăpară⁷ cu vin și, intrînd cea mai tînără, fu cu tată-său; și nu pricepu cînd fu cu dînsa nici deaca se trezvi; și se sculă.

36. Și ingrecară fētele lui Lot amîndoa de la tată-său.

37. Și născu cea mai mare ficior și-i puse numele Moav, zicînd „Acesta iaste de la tată-mieu“. Și acela iaste tată moavitēnilor și pînă in zioa de astăzi.

38. Și născu și cea mai mică ficior și-i puse numele Amman, zicînd „fiu neamului meu“. Acesta iaste tată amonitēnilor pîn-in zioa de astăzi.

20. Iată, este aproape o altă cetate, in care aș putea scăpa. Ea este mai mică, acolo va fi scăparea sufletului meu“.

21. Iar Domnul i-a răspuns : „Ca să-ți cinstesc fața îți voi înplini și acest cuvînt și nu voi pierde cetatea despre care ai vorbit.“

22. Deci aleargă ca să scapi, căci nu voi putea face nimic pînă tu nu vei intru acolo“. De aceea s-a și numit cetatea aceea Țoar.

23. Cînd soarele s-a ridicat deasupra pămîntului, a intrat Lot in Țoar.

24. Atunci Domnul a slobozit asupra Sodomei și Gomorei pucioasă și foc de la el din cer.

25. Și a nimicît Domnul cetățile acēstea și toate împrejurimile lor, pe toți ce locuiau in acele cetăți și tot ce răsărea din pămînt.

26. Inșă soția lui Lot a privit inapoi și s-a făcut stîlp de sare.

27. Avraam s-a sculat dis-de-dimineață la locul unde stătuse de vorbă cu Domnul.

28. Și-a îndreptat privirea spre Sodom și Gomora și spre ținutul din împrejurimile lor și a văzut cum din pămînt se ridicau nouri de fum ca dintr-un cuptor.

29. Dar cînd Domnul a nimicît toate cetățile din jur, și-a adus aminte Dumnezeu de Avraam și l-a scos pre Lot afară din prăpădul cu care surpase Domnul cetățile unde locuise Lot.

30. Apoi a ieșit Lot din Țoar și s-a așezat la munte, iar cele două fiice ale sale erau cu el, căci s-a temut să locuiască in Țoar; și s-a mutat intr-o peșteră, el impreună cu cele două fiice ale sale.

31. Și a spus fata cea mai mare către cea mai mică : „Tatăl nostru este bătrîn și pe aproape nu este nici un bărbat cu care să ne inșoțim, cum se face in toată lumea.“

32. Haidem să-l imbătăm pe tata cu vin și să ne culcăm cu el și astfel să avem și noi urmași“.

33. L-au imbătat in acea noapte pe tatăl lor cu vin și cea mai in vîrstă intrînd s-a culcat in noaptea aceea cu tatăl ei, iar el n-a simțit cînd ea s-a culcat și cînd s-a sculat.

34. A doua zi a spus cea mai in vîrstă celei mai tinere : „Iată ieri m-am culcat cu tata; să-l imbătăm cu vin și in noaptea aceasta să intri și tu să te culci cu el, ca să avem și noi urmași“.

35. I-au dat tatălui lor și in acea noapte să bea vin, iar cea mai tînără a intrat și s-a culcat cu tatăl ei; și el n-a știut cînd ea s-a culcat și cînd s-a sculat.

36. Și amîndoa fētele lui Lot au rămas grele de la tatăl lor.

37. Aceea mai in vîrstă a născut un fiu și l-a numit pe numele lui Moab, spunînd : „Este din tatăl meu“. Acesta este părintele moabiților pînă in zioa de astăzi.

38. Aceea mai tînără a născut și ea un fiu și l-a numit pe numele lui Ben-Ammi, „fiu rudei mele“. Acesta este părintele amoniților pînă in zioa de astăzi.

CAP 20

К А П К
И пѣрѣчесть деаколо авраамъ лѣтъмѣхъ
 въспрѣ амѣзъзи, шн лѣтъхъ шпрѣ мн
 локѣ, кадрнѣ, шн шпрѣ мнлокѣ, соу
 шн лѣтъхъ лагерарнѣ. Шн зисе ав
 амъ пѣнтрѣ сарра фѣмѣа лѣн, къмъ сор
 мѣле мѣе, къ сптемѣхъ спзхнѣ, фѣмѣемъ мѣле
 пѣнтрѣ каствнѣхъ оучнѣтъ пре джнѣхъ сѣмѣннѣ
 чѣтъцн пѣнтрѣ джнѣа, шн тремнѣе лѣнмелѣхъ
 шпрѣратѣ гераарнѣ, шавъ лѣтѣ пре сарра
 Шн шпрѣ джнѣхъ къспрѣ лѣнмелѣхъ шсомнѣхъ
 нѣопѣтъ, шн зисе лѣн мѣтъ тѣ морн пѣнтрѣ м
 шпрѣ каѣа лѣтѣ, шн лѣтѣ шпрѣратѣ къ
 шпрѣратѣ. Шн лѣнмелѣхъ нѣсавъ шпннѣе лѣ
 джнѣа, шн зисе доамнѣе лѣмѣе нещннѣе, шн
 шнрѣтѣ бен пѣнтрѣе. Шн доарѣ нѣмѣахъ зисе
 мѣе еа, къмъ сорѣ мѣе мѣе шн лѣтѣхъ мѣе
 фрѣмѣе мѣе мѣе шпрѣ шннѣе къратѣ, шн шпрѣ
 репѣлатѣ мѣннѣе амѣфѣхъ шпрѣратѣ. Шн
 зисе джнѣхъ шсомнѣхъ, шн е амъ кънѣкътъ къмъ
 кънѣкътъ къратѣ лѣн фѣкътъ ачѣста, шн е
 нѣмамъ шпрѣратѣ рѣтннѣе, каствнѣхъ грѣшнѣи тѣ
 къспрѣ мннѣе, пѣнтрѣ ачѣста нѣтъмъ лѣсѣтъ
 спте лѣннѣнѣе дѣ джнѣа. Шн лѣтѣ лѣтѣ шн
 шпрѣтѣ мѣмѣе шмѣлѣхъ, пѣнтрѣ къчѣ прѣрѣ
 мѣе шн себарѣга пѣнтрѣ тннѣ шн бентрѣн, ш
 денѣ сокенѣа шпрѣтѣ бенѣнѣошѣ къ шн бен мѣ
 рн, шн тоѣе лѣтѣ лѣе. Шн мѣнѣкъ лѣнмелѣхъ
 джннѣца шн цѣмѣе пре тоѣе сѣдѣнѣе лѣн
 шн грѣн тоѣе къннѣтеле ачѣстѣ шпрѣ рѣкнѣе
 лѣр, шн сптемѣхъ тоѣе сѣмѣннѣе фрѣмѣе
 Шн цѣмѣе лѣнмелѣхъ пре авраамъ шн зисе лѣн
 чѣе амѣфѣкътъ ачѣста нѣоасъ кънѣанъ спнѣфнѣе
 грѣшнѣе чѣсѣа къспрѣ тннѣе, пѣнтрѣ къчѣ лѣн лѣхъ
 прѣстѣ мннѣе шн прѣстѣ шпрѣратѣ мѣ пѣкълтѣ мѣ
 ре къфѣпѣахъ каѣрае ннѣе нѣлаба фѣче мѣанъ фрѣ
 кътъ мѣе. Шн зисе лѣнмелѣхъ къспрѣ авра
 амъ чѣе сокопннѣе амѣфѣкътъ ачѣста. Шн зисе
 авраамъ, пѣнтрѣ къамъ зисе кънѣанъ нѣ мѣстѣ
 тѣмѣе ре джнѣхъ шлокѣ ачѣста, шн прѣ мн
 нѣ мѣборъ сѣморѣ пѣнтрѣ фѣмѣа мѣе. Къ
 шн лѣдѣкъратѣ ре пре тѣмѣе сорѣ шн мѣстѣ мѣрѣнъ
 денъ мѣмѣе, шн мнѣе фѣкътъ мѣе шн фѣмѣе.
 Шн фѣкътъ нѣа мѣхъ кѣсѣе джнѣхъ денъ каѣа тѣе
 тѣннѣмѣе шн тѣмъ зисе еи ачѣстѣ джнѣтѣмѣе
 спфѣчн лѣспрѣратѣ, шн тоѣе локѣа оушѣе вѣмѣ
 шпрѣ, лѣколо зисе пѣнтрѣ мннѣе къмъ фрѣмѣе мѣе.
 Шн лѣдѣ лѣнмелѣхъ, ре джнѣхъ мѣе, сѣн шн
 бнѣнѣе сѣдѣн шн сѣдѣннѣе, шн лѣтѣ лѣтѣ авраамъ,
 шн лѣтѣ шпрѣратѣ пре сарра фѣмѣа лѣн.
 Шн зисе лѣнмелѣхъ къспрѣ авраамъ мѣтъ пѣмѣхъ
 тѣа джннѣтѣ тѣа оушѣеу бапѣтѣе лѣкъа шѣе.
 Шн сарренъ зисе мѣтъ амѣлатѣ, ре джнѣхъ
 мѣе фрѣмѣе лѣн тѣхъ, ачѣстѣе борѣнѣе цѣе шпрѣхъ
 шннѣтѣе сѣбарѣга лѣн тѣхъ, шн лѣтѣе къспрѣ
 къспрѣ мннѣе, шн тоѣе лѣдѣкъратѣ грѣшнѣе. Шн
 спрѣратѣ авраамъ къспрѣ джнѣхъ, шн бннѣкътъ
 джнѣхъ пре лѣнмелѣхъ, шн прѣ фѣмѣа лѣн шн
 пре сѣдѣннѣе лѣн шн нѣтъмѣе. Пѣнтрѣ къ
 шн

1. Și purcăsă de acolo Avraam la pămînt cătără amiázăzi și lăcui întru mijlocul Cadis și întru mijlocul Sur ; și lăcui la Gheraris.
2. Și zise Avraam pentru Sărra, fămēia lui, cum : „Sor iaste mie“, cā să temu să zică : „Fămēie-m iaste“, pentru ca să nu-l ucigă pre dînsul oamenii cetății pentru dînsa. Și tremise Avimelēh, împăratul gherarilor, ș-au luat pre Sărra.
3. Și întră Dumnezău cătără Avimelēh în somnu noaptea și zise lui : „Iată, tu mori pentru muiērea carea ai luat și ea iaste împreunată cu bărbat“.
4. Și Avimelēh nu s-au întins la dînsa și zise : „Doamne, limbă neștiind și drept vei piērdē ?“
5. Au doară nu mi-au zis mie el cum : «Sor mie iaste» ? Și ea mi-au zis mie : «Frate mie iaste» ? Întru inimă curată și în dreptatea mînilor am făcut aceasta“.
6. Și zise Dumnezău, în somnu : „Și eu am curioscut cum cu inemă curată ai făcut aceasta și eu nu m-am îndurat de tine ca să nu greșești tu cătără mine; pentru aceasta nu te-am lăsāt să te atingi de dînsa.“
7. Iară acum dă îndărāt muiērea omului, pentru căce proroc iaste și se va ruga pentru tine și vei trăi; iar de nu o vei da îndărāt, vei cunoaște cum tu vei muri și toate ale tale“.
8. Și mîneacă Avimelēh dimineța și chemă pre toate slugile lui și grăi toate cuvintele acēstea în urēchile lor ; și să temurā toț oamenii foarte.
9. Și chemă Avimelēh pre Avraam și-i zise lui : „Ce ai făcut aceasta noao ? Cîndai să nu fim greșit ceva cătără tine, pentru că ce ai adus preste mine și preste împărăția mea păcat mare ? Faptul carele nime nu-l va face mi-ai făcut mie“.
10. Și zise Avimelēh cătără Avraam : „Ce șocotind ai făcut aceasta ?“
11. Și zise Avraam : „Pentru că am zis cîndai nu iaste tēmēre de Dumnezău în locul acesta și pre mine mă vor omorî pentru fămēia mea.“
12. Cā și adevărat de pre tată sor în iaste iară nu den mumă ; și mi să făcu mie și fămēie.
13. Și fu cîndu m-au scos Dumnezău den casa tătîni-mieu și i-am zis ei : «Această dreptate să faci asupra mea : în tot locul unde vom întra, acolo zi pentru mine cum : Frate-m iaste»“.
14. Și luo Avimelēh 1000 de didrahme, oi și viței, slugi și slujnice și au dat lui Avraam ; și-i dēde îndărāt pre Sărra, fămēia lui.
15. Și zise Avimelēh cătără Avraam : „Iată pămîntul înaintea ta, unde-ț va plăcea lăcuiēște“.
16. Iară Sărrei zise : „Iată, am dat 1000 de didrahme fratelui tău ; aceștia vor fi ție întru cinștea obrazului tău și a toate cite-s cu tine, și tot adevărat grăiēște“.
17. Și să rugă Avraam cătără Dumnezeu ; și vindecă Dumnezeu pre Avimelēh, și pre fămēia lui și pre slujnicele lui ; și naștea.
18. Pentru că, / închizînd închise Dumnezeu den-

CAP 20

1. Și purcuse de acolo Avraam la pământul cătră amiazăzi și lăcui intru mijlocul Cadis și intru mijlocul Sur; și să prișleși la Gherară.

2. Și dzise Avraam pentru Sárra, fámēia lui, cum: „Sor iaste mie“, că să temú să dzică: „Fámēie-m iaste“, pentru ca să nu-l ucigă pre insul oamenii cetății pentru însă. Și trimise Avimeleh, împăratul gherarilor, și au luat pre Sárra¹.

3. Și intră Dumnedzău cătră Avimeleh în somnu noaptea și-i dzise lui: „Iată, tu mori pentru muierea carea ai luat-o și ea iaste înpreunată cu bărbat“.

4. Și Avimeleh nu s-au atinsu de însă și dzise: „Doamne, limbă neștiindu și dreaptă vei piêrde?“

5. Au doară nu mi-au dzis el cum: „Sor mie iaste?“ Și ea mi-au dzis mie: „Frate mie iaste?“ Intru inimă curată și în dreptaatea minelor am făcut aceasta“.

6. Și dzise Dumnedzău, în somnu: „Și eu am cunoscut cum cu inimă curată ai făcut aceasta și eu nu m-am îndurat de tine pentru ca să nu greșești tu cătră mine; pentru aceasta nu te-am lăsat să te atingi de însă.“

7. Iară acum² dă îndrăptu muierea omului pentru căce proroc iaste și să va ruga pentru tine și vei trăi; iară de nu o vei da îndrăptu, vei cunoaște cum tu vei muri și toate ale tale“.

8. Și să mîncecă Avimeleh dimineața și au chemat pre toate slugile lui și grăi toate cuvintele acestea în urechile lor; și să temură toți oamenii foarte.

9. Și chemă Avimeleh pre Avraam și-i dzise lui: „Ce ai făcut aceasta noaă? Cîndai să nu fim greșit ceva cătră tine, pentru că ce ai adus pre mine și pre împărăția mea păcat mare? Faptu carele nimerile nu-l va face mi-ai făcut mie“.

10. Și dzise Avimeleh cătră Avraam: „Ce socotindu ai făcut aceasta?“

11. Și dzise Avraam: „Pentru că am dzis cîndai nu iaste tēmere de Dumnedzău intru acesta loc și pre mine mă vor omori pentru fámēia mea.“

12. Și adevărat, de pre tată soru-m iaste iară nu den maică; și să fēce mie și fámēie.

13. Și fu cîndu m-au scos Dumnedzău den casa tătine-mieu, și i-am dzis ei: „Aceasta dreptaate să faci asupra mea în tot locul unde vom întra, acóló dzi pentru mine cum: Frate-m iaste“.

14. Și luă Avimeleh 1000 de didrahmi³, și boi și vițai, slugi, slujnice și au dat lui Avraam; și-i dēde înnapoi pre Sárra, fámēia lui.

15. Și dzise Avimeleh cătră Avraam: „Iată pământul înaintea ta, unde-ți va plăcea lăcuiēște“.

16. Iară Sárrii dzise: „Iată, am dat 1000 de didrahmi fratelui tău; aceștia vor fi ție intru cîntea obradzului tău și toate cite-s cu tine și tot adevărat grăiēște“.

17. Și să rugă Avraam cătră Dumnedzău; și vindecă Dumnedzău pre Avimeleh, și pre fámēia lui și pre slujnice; și năștea.

18. Pentru că, închizîndu închise

CAP 20

1. Și purcuse Avraam de acolea la pământul despre amiazăzi și lăcui între Caddis și între Sur; și se prinse de lăcaș la Gherar.

2. Și zise Avraam pentru Sárra, muierea lui, cum iaste sor, că-i era frică să zică cum iaste muiere, ca să nu-l ucigă oamenii cetății pentru dînsa. Și trimise Avimeleh, împăratul gherarilor, și luoa pre Sárra.

3. Și intră Domnul noaptea în vis la Avimeleh și-i zise: „Iată, tu vei să mori pentru această muiere carea o ai luat, că aceasta iaste muiere cu bărbat“.

4. Și nu se atinse Avimeleh de dînsa și zise: „Doamne, neștiind limbă și drept vei piêrde?“

5. Sîngur mi-au zis: „Sor în iaste“, și aceasta-m zise: „Frate-m iaste“. Cu inimă curată și cu mîna dereaptă am făcut aceasta“.

6. Iar Domnul zise lui, în vis: „Și eu știu că cu inimă curată ai făcut aceasta și te-am cruțat să nu greșești cătră mine; drept aceea nu ți-am dat să te atingi de dînsa.“

7. Iară acum întoarce muierea bărbatului-ș că iaste proroc și se roagă pentru tine și vei trăi; iar de nu o vei întoarce, să știi că vei muri și tu și tot ce iaste al tău“.

8. Și, sculîndu-se Avimeleh de dimineață, chiemă toate slugile sale și spuse aceste cuvinte toate în urechile lor; și se temură toți oamenii foarte.

9. Și chiemă Avimeleh pre Avraam și-i zise: „Ce ai făcut noaă aceasta? Au doară am greșit ție ceva să pui pre mine și pre împărăția mea păcat mare . . .¹ Care lucru nimin(î) nu l-ară fi făcut tu l-ai făcut mie“.

10. Și zise Avimeleh cătră [cătră] Avraam: „Ce ai gîndit de ai făcut așa?“

11. Iară Avraam, răspunzînd, zise: „Zis-am dară de nu va fi frică de Dumnezeu în locul acesta, ce mă vor ucide pentru muierea mea.“

12. Că cu dreptul, de tată-m iaste sor, iar de mamă nu-m iaste; și o am luat mie muiere.

13. Și cînd m-au scos Dumnezeu den casa tătine-mieu, eu am zis ei: „Această dreptate să faci mie: în toate locurile unde vom mērgē să zici: Frate-m iaste“.

14. Și luoa Avimeleh 1000 de didrahme de argint, oi și boi, slugi și slujnice și dēde lui Avraam; și întoarce și pre Sárra, muierea lui.

15. Și zise Avimeleh cătră Avraam: „Iată pământul iaste înaintea ta, unde-ț iaste voia lăcuiēște“.

16. Iară Sarrei zise: „Iată, am dat 1000 de didrahme frăține-tău; aceștia să fie intru cîntea fēței tale și a tuturor cite-s cu tine, și tot drept grăiēște“.

17. Și rugă Avraam pre Dumnezeu; și vindecă Dumnezeu pre Avimeleh, și pre muierea lui și pre slujnice; [18] și începură a naște.

18. Că, închîind închîie Domnul tot

CAP. 20

Avraam la Abimelec.

1. Apoi a plecat Avraam de acolo spre ținutul din miazăzi, s-a așezat între Cadeș și Sur și a locuit un timp în Gherara.

2. Și a spus Avraam despre Sara, soția lui: „Mi-e soră“, căci s-a temut să spună: „Este soția mea“, ca nu cumva să-l ucidă locuitorii acelei cetăți din pricina ei. Abimelec, regele Gherarei, a trimis și a luat-o pe Sara.

3. Dar noaptea în vis a venit Dumnezeu la Abimelec și i-a spus: „Iată tu ai să mori pentru femeia pe care ai luat-o, căci ea are bărbat“.

4. Dar Abimelec nu se atinsese de ea și i-a spus: „Doamne, oare vei pierde un neam nevinovat și drept?“

5. Oare nu mi-a spus el: „Mi-e soră“, iar ea mi-a spus: „Mi-e frate?“ Cu inimă curată și cu mîini neprihănite am făcut aceasta“.

6. Și Dumnezeu i-a spus lui în vis: „Eu știu că ai făcut aceasta cu inimă curată și m-am îndurat de tine să nu greșești în fața mea; de aceea nu te-am lăsat să te atingi de ea.“

7. Acum dă înapoi femeia bărbatului ei, căci este proroc și se va ruga pentru tine ca să trăiești; de nu o vei da înapoi, să știi că vei muri și tu și toți ai tăi“.

8. Abimelec s-a sculat dis-de-dimineață și și-a chemat toți curtenii și le-a povestit toate acestea. Iar curtenii s-au înspăimîntat foarte.

9. Apoi l-a chemat Abimelec pe Avraam și i-a spus: „De ce mi-ai făcut aceasta? Cu ce am greșit față de tine, de ai adus asupra mea și asupra împărăției mele acest păcat atît de mare? Mi-ai făcut un lucru pe care nimeni nu l-ar face.“

10. Și i-a mai spus Abimelec lui Avraam: „Ce ai gîndit de ai făcut aceasta?“

11. Și i-a răspuns Avraam: „Am socotit că în acest loc lipsește frica de Dumnezeu și că mă vor ucide din pricina femeii mele.“

12. Dar este adevărat, ea îmi este soră după tată, dar nu și după mamă, iar acum mi-a devenit soție.

13. După ce Dumnezeu m-a scos din casa tatălui meu, i-am spus ei: „Fă-mi această înlesnire și în tot locul unde vom merge să sptui despre mine: îmi este frate“.

14. Atunci a luat Abimelec o mie de sicli de argint, oi și vitei, slugi și slujnice și le-a dăruit lui Avraam; i-a dat-o înapoi și pe Sara, soția lui.

15. Și i-a spus Abimelec lui Avraam: „Iată ținutul dinaintea ta, alege-ți locul care-ți va place!“

16. Iară Sarrei i-a spus: „Iată, i-am dat fratelui tău o mie de sicli de argint ca semn și dovadă pentru toți ai tăi că ești nevinovată!“

17. Și s-a rugat Avraam lui Dumnezeu și a vindecat Dumnezeu pe Abimelec, pe femeia lui și pe slujnicele lui și ele au născut.

18. Căci/Domnul făcuse ca toată casa

Dumnezău denafară tot zgăul întru casa lui Avimeleh pentru Sarrá, fămeia lui Avraam.

CAP 21

1. Și Domnul socoti pre Sarrá după cum dzise și făcu Domnul Sárrei după cum grăi.

2. Și zemislindu, născu Sárra lui Avraam ficior la bătrînețe, la vremea după cum au grăit lui Dumnezău.

3. Și numi Avraam numele ficiorului său, ce i s-au născut lui, carele i-au născut lui Sárra, Isáac.

4. Și obrezui Avraam pre Isaac în opta dzi, după cum i-au porâncit lui Dumnezău.

5. Avraam era de 100 ai cîndu i s-au născut lui Isáac, ficiorul lui.

6. Și dzise Sarrá: „Ris mi-au făcut Domnul, pentru căe cine va audzi să va bucura împreună cu mine“.

7. Și dzise: „Cine va povesti lui Avraam cum apleacă pruncu Sarrá? Pentru că am născut ficior la bătrînețele mele“.

8. Și crescú copilul și să întărcă; și făcu Avraam ospăț mare întru dzua acăea ce s-au întărcat Isaac, ficiorul lui.

9. Și vădzîndu Sárra pre ficiorul Agării, eghiptenîi, carele să născusă cu Avraam, jucîndu cu Isaac, ficiorul ei,

10. Și dzise lui Avraam: „Gonêște pre această slujnică și pre ficiorul ei pentru că nu va moșteni ficiorul slujnicii cu ficiorul meu Isáac“.

11. Și foarte greu să păru cuvîntul acesta înaintea lui Avraam pentru ficiorul lui, Ismail.

12. Și dzise Dumnezău cătră Avraam: „Nu fie înaintea ta greu pentru copil și pentru slujnică; toate cite va face Sárra ascultă glasul ei pentru că întru Isaac să va chama ție sâmintie“.

13. Și pre ficiorul slujnicii aceștia întru limbă mare il voi face pre însu pentru că sâmintia ta iaste“.

14. Și să sculă Avraam dimineată și luă pâine și un burduh de apă și dăde Agarăi, și-i puse pre umăr și copilul și o goni pre însă; și mergîndu, rătăcia pre pustiiu, spre Fintina Giurămîntului.

15. Și să sfîrși apa den foale și lepădă copilul supt un brad.

16. Și, mergîndu, au ședzut în preajma lui, dede parte ca o proșcă de arcu pentru că dzise: „Nu voi vedea moartea copilului meu“. Și ședzu în potrivă dede parte; și strigă copilul și plînsu.

17. Și ascultă Dumnezău glasul copilului den locul unde era; și strigă ingerul lui Dumnezău, pre Agar, den cer și-i dzise ei: „Ce iaste, Agar? Nu te tème, pentru că au audzit Domnul¹ glasul copilului tău den locul carele iaste“.

18. Scoală-te și ia copilul și-l ține cu mîna ta pre însu pentru că întru limbă mare voi face pre însu“.

19. Și deschise Dumnezău ochii ei și vădzu fintînă de apă vie; și mersu și implu foalele de apă și adăpă copilul.

20. Și era Dumnezău cu copilul; și crescú și lăcui în pustiiu și să făcu arcaș.

21. Și lăcui în pustiiul Faran; și-i luă lui maică-sa muiere den pămîntul Eghiptului./

zgăul denafară în casa lui Avimeleh pentru Sarrá, muierea lui Avraam.

CAP 21

1. Și cercetă Domnul pre Sarrá, cum zisese, și făcu Domnul Sárrei cum grăise.

2. Și îngrecă Sarrá și născu lui Avraam fiu în bătrînețele sale, în vremea cum grăise lui Domnul.

3. Și puse Avraam numele fiu-său, căruia i-l născuse Sarrá, Isaac.

4. Și obrezui Avraam pre Isaac a opta zi, cum poruncise lui Dumnezeu.

5. Și era Avraam de 100 de ani cînd se născu lui fiu-său, Isaac.

6. Și zise Sarrá: „Bucurie au făcut mie Domnul, că oricine va audzi se va bucura depreună cu mine“.

7. Și zise: „Cine va spune lui Avraam că am născut fiu la bătrînețe și Sarrá apleacă cocon“?

8. Și crescú coconul și-l întărcă; și făcu Avraam ospăț mare în zioa cêe ce întărcă pre fiu-său Isaac.

9. Și văzînd Sarrá pre ficiorul slujnicii, eghiptenîi, care se născuse cu Avraam, jucîndu-se cu Isaac, ficiorul ei,

10[9]. zise lui Avraam: [10] „Gonêște slujnică aceasta cu ficiorul ei că nu va moșteni ficiorul slujnicii cu fiu-mieu Isaac“.

11. Și foarte se păru cu greu cuvîntul acesta înaintea lui Avraam pentru fiu-său Izmail.

12. Și zise Dumnezeu cătră Avraam: „Să nu-ț fie cu greu cuvîntul acesta înaintea ochilor tăi pentru copil și pentru slujnică; toate cite ți-au zis Sarrá ascultă cuvîntul ei, că în Isaac se va chiama ție sâmintia“.

13. Iară pre ficiorul slujnicii aceștia il voi face de va fi o limbă mare, că sâmintia ta iaste“.

14. Și, sculîndu-se Avraam dimineată, luoa pâine și un foale cu apă și dăde Agarăi, și puse copilul în circă și o goni; iară ea, ducîndu-se, rătăci în pustie, la Fintina Jurămîntului.

15. Și sfîrîndu-se apa den foale, lepădă copilul supt un brad.

16. Și, mergînd, șazu împotriva lui altă de departe, cit ar fi proșcă de o săgeată și zise: „Să nu văz moartea copilului meu“. Și șazu împotriva departe; și plîngea copilul și se văieta.

17. Și audzi Dumnezeu glasul copilului den locul care era; și strigă ingerul Domnului den cer pre Agára și-i zise: „Ce iaste Agar? Nu te tème, audzit-au Dumnezeu glasul copilului de unde iaste“.

18. Scoală și ia copilul și-l ține de mînă că-l voi face o limbă mare“.

19. Și dăchise Dumnezeu ochii ei și vădzu fintînă de apă vie; și, mergînd, umplu foalele de apă și adăpă copilul.

20. Și era Dumnezeu cu copilul; și crescú și se sălășui în pustie și fu vinător cu săgeata.

21. Și lăcui în pustia Tharan; și-i aduse mamă-sa muiere den Eghiptul./

lui Abimelec să fie ștearpă, din pricina Sarei, femeia lui Avraam.

CAP. 21

Nașterea lui Isaac

1. Și Domnul n-a uitat-o pe Sara, și i-a dăruit ei după făgăduință.

2. Și, zămislind, i-a născut Sara lui Avraam un fiu la bătrînețe, la vremea arătată de Domnul.

3. Și a pus Avraam fiului său, care i se născuse, acela pe care i-l născuse Sara, numele Isaac.

4. Și Avraam a tăiat împrejur pe Isaac în ziua a opta, cum îi poruncise Dumnezeu.

5. Avraam era de o sută de ani cînd i s-a născut Isaac, fiul său.

6. Și Sara a spus: „Domnul m-a învățat din nou ce e risul. Căci oricine va audzi aceasta, va rîde bucurîndu-se cu mine“.

7. Și ea a adăugat: „Cine i-ar fi spus lui Avraam, că Sara va alăpta un prunc? Totuși i-am născut un fiu la bătrînețe“.

8. Copilul a crescut și a fost întărcat, iar Avraam a făcut un ospăț mare în ziua în care fiul său Isaac a fost întărcat.

9. Văzînd Sara că fiul lui Agar, egipteanca, pe care aceasta îl născuse lui Avraam, ride de Isaac, fiul ei,

10. i-a spus lui Avraam: „Alungă pe slujnică aceasta și pe fiul ei, să nu te moștenească fiul ei împreună cu fiul meu Isaac“.

11. Pe Avraam i-a durut această vorbă despre fiul său Ismael.

12. Și i-a spus Dumnezeu lui Avraam: „Să nu te mîhnească vorba despre fiul tău și despre slujnică ta. Toate cite ție le va spune Sara ascultă glasul ei, căci numai cei din Isaac se vor numi urmașii tăi“.

13. Dar pe acest fiu al slujnicii îl voi înălța într-un mare neam, căci și el e din sâmintia ta“.

14. Avraam s-a trezit dis-de-dimineată, a luat pîne și un burduf cu apă și le-a dat slujnicii, apoi, punîndu-i pe umeri și copilul, a alungat-o. Plecînd însă Agar a rătăcit pe lîngă Beerșeba, prin pustie.

15. Cînd s-a sfîrșit apa din burduf, a pus copilul sub un copac.

16. Și, plecînd, s-a așezat în preajma lui, departe ca la o bătaie de arc, căci a spus: „Nu vreau să văd moartea copilului meu“. Și șezînd acolo, s-a văietat și a plîns.

17. Dumnezeu a auzit glasul copilului din locul unde era și ingerul lui Dumnezeu a strigat-o din cer pe Agar și i-a spus: „Ce este Agar? Nu te teme! Căci Dumnezeu a auzit glasul copilului tău din locul unde este“.

18. Scoală și ia copilul și ține-l de mînă căci pe urmașii lui îi voi înălța într-un neam mare“.

19. Și Dumnezeu i-a deschis ei ochii și ea a văzut o fintînă cu apă; a mers și a umplut burduful și i-a dat copilului să bea.

20. Și a ținut Dumnezeu cu copilul și acesta a crescut, a locuit în pustie și s-a făcut vinător cu arcu.

21. Și s-a așezat în deșertul Faran, iar mamă-sa i-a luat o soție din țara Egiptului./

22. Și fu întru aceea vreme și dzise Avimeleș și Ohozath, ce i-au luat pre noru-sa, și Filoh, hatmanul puterii lui, cătră Avraam, dzicîndu : „Dumnezău iaste cu tine întru toate cite tu faci.

23. Deci acum giură-te mie pre Dumnezău cum nu-m vei face mie strîmbătate, nice săminția mea, nice numele meu, ce, după dreptatea carea am făcut cu tine, vei face cu mine și pămîntului întru carele tu te-ai prișleșit întru însul”.

24. Și dzise Avraam : „Eu voi giura”.

25. Și muștră Avraam pre Avimeleș pentru fîntînile cèle de apă ce au luat slugile lui Avimeleș.

26. Și dzise lui Avimeleș : „N-am știut cine au făcut ție acesta lucru. Nice tu mi-ai spus, nice eu am auzit fără numai astăzi”.

27. Și luă Avraam oi și vițai și dède lui Avimeleș ; și au făgăduit amîndoi făgăduință”.

28. Și au pus Avraam 7 mielușite den oi³ singure.

29. Și dzise Avimeleș cătră Avraam : „Ce sintu aceste mielușite ție a oilor acestora carele le-ai pus singure ?”

30. Și dzise Avraam : „Căci aceste 7 mielușite vei lua de la mine pentru că să-m fie de mărturie pentru că eu am săpat aceasta fîntînă”.

31. Pentru aceea au numit numele locului acela Fîntîna Giurămîntului pentru că acolo au giurat amîndoi.

32. Și tocmiră amîndoi făgăduire la Fîntîna Giurămîntului. Și să sculă Avimeleș și Ohozath, ce ținea pre noru-sa, și Filoh, hatmanul puterii lui, și să întoarsă la pămîntul filistiimilor.

33. Și răsădi Avraam țarină la Fîntîna Giurămîntului și au chemat acolo pre numele Domnului Dumnezău vécinic.

34. Și fu prișleț Avraam întru pămîntul filistiimilor dzile multe.

CAP 22

1. Și fu după cuvintele acestea, Dumnezău ispitia pre Avraam și-i dzise lui : „Avraam, Avraam !” Și dzise : „Iată eu !”

2. Și-i dzise : „Ia-l pre fiul tău cel iubit, pre cel ce ai iubit, pre Isaac, și pas la pămîntul cel înaltu și-l fă pre însul acolô jîrtvă, pre unul dentru munți carele îți voi dzice ție”.

3. Și, sculîndu-să Avraam dimineața, își înșală măgariul său și luă cu însul doă slugi și pre Isaac, ficiorul lui ; și, tîindu lemne pentru jîrtvă, sculîndu-să, mîrse și veni la locul unde-i dzise lui Dumnezău a treia dzi.

4. Și, căutîndu Avraam cu ochii, au vădzut locul de departe.

5. Și dzise Avraam slugelor sale : „Sedeți aici cu măgariul, iară eu și copilașul vom mîrge pînă-acii și, închinîndu-ne, ne vom întoarce la voi”.

6. Și luă Avraam lemnele arderii de tot și le puse pre Isaac, ficiorul lui, și luă a mină și focul și cuțitul și să duseră amîndoi împreună.

7. Și dzise Isaac cătră Avraam, tatăl lui : „Tată !” Și el dzise : „Ce iaste, fiul meu ?” „Iată focul și lemnele ; unde iaste oaia cea de ardere de tot ?”

8. Și dzise Avraam : „Dumnezău va vedea și oaia pentru ardere de tot, fiul meu”. Și, mergîndu amîndoi împreună,

meleș și Hozath, prietenul lui (care ținea pre noru-sa)¹, și Filoh, voievodul oștii și puterii lui, cătră Avraam : „Dumnezeu iaste cu tine întru toate cite faci.

23. Deci acum jură pre Dumnezeu că nu-m vei face nici un rău, nici semînției mele, nici numelui meu, ce, după dreptatea carea am făcut cu tine, vei face și tu cu mine și pămîntul în care te-ai prins de lăcaș”.

24. Și zise Avraam : „Eu mă voi jură”.

25. Și grăi Avraam cu mînie lui Avimeleș pentru fîntîna apei carea o luase slugile lui Avimeleș.

26. Și zise Avimeleș : „N-am știut cine au făcut acest lucru ție. Nici tu nu mi-ai spus, nici eu n-am mai auzit până astăzi”.

27. Și luă Avraam oi și viței și dède lui Avimeleș și făgăduiră amîndoi făgăduință.

28. Și puse Avraam 7 mielușale singure deusebi.

29. Și zise Avimeleș : „Ce sint aceste 7 mielușale de oi care le-ai pus deusebi ?”

30. Iară Avraam zise : „Aceste mielușale cite 7 să le iai de la mine să-m fie în mărturie că eu am săpat această fîntînă”.

31. Drept aceea puseră numele acelu loc Fîntîna Jurămîntului că acolô se jurară amîndoi.

32. Și tocmiră amîndoi făgăduință la Fîntîna Jurămîntului. [33] Și, sculîndu-se, Avimeleș și Hozath, prietenul lui (care ținea pre noru-sa)¹, și Filoh, voievodul oștii și al puterii lui, se întoarsă n țara filistiimînilor.

33. Și sădi Avraam țarină la Fîntîna Jurămîntului și chiemă acolô numele Domnului Dumnezeuului celui vécinic.

34. Și lăcui Avraam în pămîntul filistiimînilor zile multe.

CAP 22

1. Și fu după cuvîntul acesta, Dumnezeu ispitia pre Avraam și-i zise : „Avraame, Avraame !” Și zise : „Iată eu !”

2. Și zise lui (Domnul)¹ : „Ia pre fiul tău cel iubit, care l-ai iubit, pre Isaac, și te du la muntele cel nalt și acolô rădică spre jîrtvă, într-un munte care-ț voi arăta”.

3. Și, sculîndu-se Avraam de dimineață, își înșală măgarii și luă 2 slugi cu sine și pre Isaac, fiu-său cel iubit ; și, dăspicînd lemne de jîrtvă, se sculă și se duse la locul la care-i zisese Dumnezeu.

4. Iară a treia zi, cătînd Avraam cu ochii, văzû locul de dăparte.

5. Și zise Avraam slugilor sale : „Sădeț cu măgarii aici, iar eu și copilul-m vom mîrge pînă cii și, închinîndu-ne, ne vom întoarce iar la voi”.

6. Și luă Avraam lemnele jîrtvei și le puse în umerile lui Isaac, fiu-său, și luă în mină foc și cuțitul și mîrseră amîndoi depreună.

7. Și zise Isaac cătră tată-său Avraam : „Tată !” Iar el zise : „Ce iaste, fătul meu ?” „Iată focul și lemnele, dară oaia cea de jîrtvă unde iaste ?”

8. Iar Avraam zise : „Dumnezeu va vedea și oaia pentru jîrtvă, fătul meu”. [9] Și/mîrseră amîndoi depreună

22. În vremea aceea a venit Abimelec, împreună cu Ahuzat, care lușase pre nora lui, și cu Ficol, căpetenia oștirii lui, și i-a spus lui Avraam : „Dumnezeu este cu tine în toate cite le faci.

23. Deci jură acum pe Dumnezeu că nu-mi vei face strîmbătate nici mie, nici semînției mele și nici numelui meu, ci după dreptatea pe care eu ți-am făcut-o ție, tot așa să-mi faci și tu mie și țării în care ești oaspete.”

24. Și Avraam i-a spus : „Jur”.

25. Dar Avraam l-a muștrat pe Abimelec din pricina unor fîntîni de apă, pe care i le luaseră slugile lui Abimelec.

26. Iar Abimelec i-a spus : „Nu știu cine ți-a făcut aceasta. Nici tu nu mi-ai spus și nici eu n-am auzit decît astăzi”.

27. Și a luat Avraam oi și vite, ! le-a dat lui Abimelec și au încheiat amîndoi un legămînt.

28. Apoi Avraam a ales șapte mielușele din turma sa.

29. Și l-a întrebat Abimelec pe Avraam : „Ce sint aceste mielușele pe care le-ai pus deoparte ?”

30. Și Avraam i-a răspuns : „Cele șapte mielușele le vei lua de la mine, drept mărturie, că eu am săpat fîntîna.”

31. Din pricina aceasta s-a numit locul acela Beer-Șeba, căci acolo au jurat ei amîndoi.

32. Și au încheiat un legămînt la Beer-Șeba. Abimelec și Ahuzat, care luase pe nora lui, și Ficol, căpetenia oștirii lui, s-au întors în țara filistenilor.

33. Avraam a răsădit un copac la Beer-Șeba. Acolo s-a rugat el Domnului Dumnezeuului celui vécinic.

34. Iar Avraam a mai viețuit în țara filistenilor zile multe ca străin.

CAP. 22

Jertfa lui Avraam

1. Și după cele povestite, Dumnezeu l-a pus la încercare pe Avraam și i-a spus : „Avraame, Avraame !” Acesta a răspuns : „Iată-mă !”

2. Și Dumnezeu i-a spus : „Ia pe singurul tău fiu, pe Isaac, pe care l-ai îndrăgit, și du-l în țînutul Horia ca să-l jertfești pe un munte, pe care ți-l voi arăta eu”.

3. Sculîndu-se Avraam dis-de-dimineață, a pus samarul pe măgarul său, a luat cu el două slugi și pe Isaac, fiul său, și, tîind lemne pentru jertfă, a purces la locul despre care îi vorbise Dumnezeu.

4. În a treia zi, ridicîndu-si Avraam privirile, a văzut în depărtare locul acela

5. Și le-a spus Avraam slugilor : „Rămîneți aici cu măgarul, eu și copilul ne vom duce pînă la locul acela și, după ce ne vom închina, ne vom întoarce la voi.”

6. A luat Avraam lemnele pentru jertfă și le-a pus pe umerii fiului său Isaac, iar el a luat cărbunii și cuțitul și au plecat numai ei doi împreună.

7. Pe drum Isaac l-a chemat pe Avraam, spunîndu-i : „Tată !” Si acesta i-a spus : „Iată foc și lemne, dar unde este mieluseaua pentru jertfă ?”

8. Avraam i-a răspuns : „Dumnezeu se va îngriji de mieluseaua pentru jertfă, fiule”. Și/au mers amîndoi mai departe.

А мѣрѣньдѣ амѣнѣи ѡпрѣхнѣ. Венѣръ лѣ лѣ
 кѣл кареае мѣ зѣ лѣи дѣнѣтъ, шн лѣ оуѣрѣнѣтъ
 аколѣ авраамѣ жѣртѣбннѣкълѣ шн пѣсе лѣмнѣ дѣ
 еѣпра, шн лѣтѣдѣкѣндѣ прѣ сѣаисѣ фѣнѣ еѣлѣ ѡ
 пѣсе прѣ дѣнѣдѣ прѣстѣе жѣртѣбннѣкъ дѣбѣдѣпра
 лѣмнѣлѣ. Шн пѣнѣсе авраамѣ мѣна сѣ еѣлѣ
 кѣцѣнѣлѣ еѣтѣнѣге прѣ фѣнѣ еѣлѣ. Шнлѣ кѣ
 мѣтѣ фѣрѣдѣ дѣмнѣдѣнѣ дѣнѣ тѣрн шн зѣсе авраамѣ
 авраамѣ, шн сѣр зѣсе, пѣтѣ еѣлѣ. Шн зѣсе сѣнѣ
 пѣнѣ мѣна лѣѣпра копнѣлѣдѣнѣ ннѣ еѣфѣлѣнѣ лѣнѣ не
 мнѣкъ, пѣтѣ лѣдѣмѣ амѣ конѣсѣкътѣ кѣтѣ пѣмнѣтѣ дѣ
 дѣнѣдѣ, шн пѣтѣнѣ дѣрѣрѣтѣ дѣ фѣнѣлѣ тѣлѣ тѣлѣ
 нѣнѣтъ пѣнѣтѣрѣ мнѣ. Шн кѣтѣжѣнѣдѣ авраамѣ
 кѣ сѣнѣнѣ лѣнѣ еѣлѣ, шн пѣтѣнѣ оуѣнѣ сѣрѣтѣче пѣнѣсѣ
 фѣтѣрѣсѣаарѣ сѣбѣкѣ дѣ колѣнѣ, шн мѣтѣсѣ авраамѣ
 шн лѣсѣ сѣрѣтѣчелѣ, шнлѣ дѣдѣсѣ афѣчѣ жѣртѣеѣ
 пѣнѣтѣрѣ сѣаисѣ фѣнѣ лѣнѣ. Шн нѣлѣмнѣ авраамѣ
 нѣлѣмѣ лѣнѣдѣлѣнѣ ачѣлѣлѣ, дѣмнѣлѣ лѣ еѣлѣтѣ, пѣнѣ
 тѣрѣ кѣсѣзѣкѣлѣ лѣтѣсѣнѣ дѣмнѣтѣ дѣмнѣлѣ еѣлѣ нѣнѣ.
 Шн кѣмѣтѣ фѣрѣдѣ дѣмнѣдѣнѣ прѣ авраамѣ лѣбѣнѣлѣ
 сѣ рѣнѣдѣ дѣнѣ тѣрн зѣнѣкѣндѣ. дѣсѣпра мѣтѣ мѣамѣ
 кѣрѣтѣ, зѣчѣ дѣмнѣлѣ пѣнѣтѣрѣ карѣ лѣсѣрѣ лѣнѣ фѣ
 кѣтѣ кѣбѣжнѣтѣлѣ ачѣсѣтѣ, шн пѣтѣнѣ дѣрѣрѣтѣ дѣ
 фѣнѣлѣ тѣлѣ тѣлѣ нѣнѣтъ. Кѣ дѣсѣвѣрѣтѣ еѣлѣго
 сѣлѣнѣдѣ тѣкѣнѣ сѣлѣбнѣ, шн мѣлѣцнѣнѣдѣ, сѣнѣ мѣцнѣ
 сѣмнѣнѣцѣа тѣлѣ, кѣ сѣтѣлѣелѣ тѣрнѣлѣнѣ, шн кѣ нѣлѣнѣпѣ
 тѣлѣ дѣлѣ цѣрѣмѣлѣрѣелѣ мѣрѣнѣ, шн еѣ мѣщѣнѣнѣ сѣмнѣ
 цѣа тѣлѣ чѣпѣтѣцнѣлѣ нѣпрѣтѣпннѣлѣорѣ. Шн сѣсѣо
 сѣлѣбнѣ фѣтѣрѣ сѣмнѣцѣа тѣлѣ, тѣдѣтѣ лѣмѣнѣлѣ пѣмѣ
 тѣлѣлѣнѣ, пѣнѣтѣрѣ карѣ лѣнѣ лѣсѣсѣтѣтѣ гѣлѣсѣ мѣтѣлѣ.
 Шн еѣтѣ фѣтѣорѣсѣ авраамѣ кѣтѣрѣ сѣлѣцнѣлѣ лѣнѣ, шн
 сѣлѣдѣнѣдѣсѣ еѣлѣсѣрѣтѣ лѣ фѣнѣтѣжнѣа жѣрѣтѣмѣжнѣ
 лѣнѣ, шн лѣвѣнѣнѣ авраамѣ лѣ фѣнѣтѣжнѣа жѣрѣтѣмѣжнѣ
 тѣлѣлѣнѣ. Шн фѣлѣ дѣлѣтѣ кѣвѣннѣтѣлѣ ачѣсѣтѣ
 шн сѣтѣпорѣнѣнѣ лѣнѣ авраамѣ зѣнѣкѣндѣ, пѣтѣтѣ нѣвѣкѣ
 мѣлѣлѣ шн лѣ фѣнѣ лѣнѣ нѣхѣорѣ фѣрѣтѣелѣнѣ тѣлѣ.
 Прѣ оуѣзѣ фѣтѣжнѣ нѣсѣкѣтѣ шн прѣ вѣнѣзѣ фѣрѣтѣелѣ
 лѣнѣ шн прѣ кѣмѣнѣлѣ тѣлѣтѣжѣ сѣрнѣлѣорѣ. Шн прѣ
 хѣзѣдѣ, шн прѣ нѣзѣдѣ, шн прѣ фѣлѣдѣсѣ, шн
 прѣ еѣлѣдѣфѣ. Шн прѣ вѣдѣлѣнѣлѣ, шн вѣдѣлѣнѣлѣ
 лѣнѣ нѣсѣкѣтѣ прѣ рѣвѣкѣ, сѣжнѣтъ, нѣ, фѣчѣорнѣ ачѣсѣтѣ
 карѣ тѣлѣ нѣсѣкѣтѣ мѣлѣхѣ лѣнѣ нѣхѣорѣ, фѣрѣтѣелѣ лѣнѣ
 авраамѣ. Шн цѣнѣтѣорѣ лѣнѣ ачѣмѣ, рѣнѣмѣ,
 лѣнѣ нѣсѣкѣтѣ шн лѣ прѣ, тѣвѣкѣ, шн прѣ тѣамѣ,
 шн прѣ тѣохѣвѣ, шн прѣ мѣухѣ.

КАП КГ
 Шн фѣлѣцѣ сѣрѣнѣ лѣнѣ, фѣ, шн, кѣ, шн зѣ.
 Шн мѣрнѣ сѣрѣа фѣчѣтѣтѣтѣ дѣрѣзѣкѣ, карѣ
 пѣтѣтѣ дѣбѣлѣ, ачѣсѣтѣ пѣсѣтѣ хѣвѣронѣ фѣтѣ
 мѣтѣлѣ хѣнаанѣ, шн вѣннѣ авраамѣ кѣ
 еѣтѣ пѣжнѣгѣ прѣ сѣрѣа шн еѣтѣтѣлѣлѣсѣкѣ.
 Шн еѣтѣсѣлѣлѣ авраамѣ дѣла мѣртѣлѣ еѣлѣ, шн зѣ
 сѣ авраамѣ, фѣчѣорнѣлѣорѣ лѣнѣ хѣтѣ, зѣнѣкѣндѣ.
 Отпрѣннѣ шн нѣмѣтѣрннѣкѣ сѣжтѣ еѣлѣ кѣ бѣнѣ, дѣцнѣлѣ
 мѣсѣ дѣртѣ мѣшѣтѣ дѣ мѣрѣжтѣ кѣвѣбѣнѣ шн бѣнѣ
 грѣпа мѣртѣлѣ мѣтѣлѣ дѣла мнѣ. Шн рѣтѣпѣлѣнѣ
 сѣрѣтѣ фѣчѣорнѣ лѣнѣ хѣтѣ, кѣтѣтѣ авраамѣ зѣнѣкѣндѣ.
 Нѣ дѣмнѣ чѣ лѣсѣсѣтѣ прѣ нѣнѣ, фѣтѣрѣтѣ дѣла дѣлѣ
 нѣзѣтѣлѣ тѣлѣ еѣпнѣ фѣтѣрѣлѣнѣ, фѣтѣрѣ чѣлѣ лѣтѣсѣ лѣлѣ

9. veniră la locul carele i-au zis lui Dumnezău ; și au urzit acolo Avraâm jirtăvnicul. Și puse lămne deasupra și, împiedecînd pre Isaác, fiul său, îl puse pre dînsul preste jirtăvnic, deasupra lămnelor.

10. Și tinse Avraâm mîna sa să-ș ia cuțitul să junghe pre fiul său.

11. Și-l chemă ingerul Domnului den cêriu și zise : „Avraâme, Avraâme !” Și el zise : „Iată eu“ !

12. Și zise : „Să nu-ț pui mîna asupra copilului, nice să faci lui nemică că acum am conoscut că te temi tu de Dumnezău și te-ai îndurat de fiul tău cel iubit pre mine“.

13. Și, căufind Avraam cu ochii lui, văzu și iată un berbêce prins într-un săad savéc de coarne ; și mêrse Avraâm și luo berbêcele și-l aduse a face jirtvă pentru Isaác, fiul lui.

14. Și numi Avraâm numele locului aceluia „Domnul au văzut“, pentru ca să zică astăzi : „În munte Domnul se-au ivit“.

15. Și chemă ingerul Domnului pre Avraâm, al doilea rînd, den ceriu,

16[15]. zicînd : [16] „Asupra mea m-am jurat, zice Domnul : pentru care lucru ai făcut cuvîntul acêstă și te-ai îndurat de fiul tău cel iubit,

17. cu adevărat, blagoslovind te voiu blagoslovi și, mulțind voiu mulți semînția ta că stêtele ceriului și ca năsipul cel dupe țarmurile mării ; și va moșteni semînția ta cetățile nepriêtinilor.

18. Și se vor blagoslovi întru semînția ta toate limbile pămîntului pentru care ai ascultat glasul mieu“.

19. Și să întoarse Avraâm cătră slugile lui și, sculîndu-se, să duseră la Fîntîna Jurămîntului ; și lăcui Avraâm la Fîntîna Jurămîntului.

20. Și fu după cuvintele acêstea și să poronci lui Avraâm, zicînd : „Iată născu Mělha și ea fii lui Nahór, fratelui tău“ :

21. pre Uzu, întiiu născut, și pre Vaîx, fratele lui, și pre Camoîl, tatăl sirilor,

22. și pre Hazád, și pre Nazáf, și pre Faldés, și pre Eldáf, [23] și pre Vathuil,

23. și Vathuil au născut pre Revéca ; sînt 8 feciori acêstia care i-au născut Mělha lui Nahór, fratele lui Avraâm,

24. Și țiiitoarea lui, anume Réima, au născut și ea pre Tavéc, și pre Taám, și pre Tóhos și pre Móha.

CAP 23

1. Și fu viața Sárrei ani 100 și 20 și 7.
2. Și muri Sárra în cetatea Arvuc, care iaste în vale — aceasta iaste Hevrón, în pămîntul Hanaán. Și veni Avraâm ca să plîngă pre Sárra și să jăluiască.
3. Și să sculă Avraâm de la mortul său și zise Avraâm feciôrilor lui Het, zicînd :
4. „Strein și nemêrnîc sînt eu cu voi ; dați-m mie dară moșie de mormînt cu voi și voiu îngropa mortul mieu de la mine“.
5. Și răspuseră feciorii lui Het cătră Avraâm, zicînd :
6. „Nu, doamne, ce ascultă prê noi ! Împărat de la Dumnezău tu ești întru noi ; întru cêle alêse ale /

9. au venit la locul carele i-au dzis Dumnezău lui; și au urzit acolo Avraam jirtăvnicul. Și puse lămne deasupra și, împiedecându pre Isaac, fiul său, îl puse pre însu preste jirtăvnic, preste lămne.

10. Și s' întinsă Avraam mina să-ș ia cuțitul să junghe pre fiul său.

11. Și-l chemă Ingerul Domnului den ceriu și dzisă: „Avraam, Avraam”! Și el dzise: „Iată eu!”

12. Și dzise: „Să nu-ți pui mina asupra copilului, nice să-i faaci lui nimic că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezău și nu te-ai îndurat de fiul tău cel iubit pentru mine”.

13. Și, căutindu Avraam cu ochii lui, vădu și iată un berbêce prinsu într-un sâdu savec de coarne; și mârse Avraam și luă berbêcele și-l aduse ardere de tot pentru Isaac, ficiorul lui.

14. Și numi Avraam numele locului acela „Domnul au vădzut”, pentru ca să dzică astăzi: „În munte Domnului s-au ivit”.

15. Și chemă Ingerul Domnului pre Avraam al doilea rîndu, den ceriu,

16[15]. dzicîndu: [16] „Asupra mea m-am giurat, dzice Domnul: pentru care lucrul ai făcut cuvîntul acesta și nu te-ai îndurat de fiul tău cel iubit,

17. cu adevărat, blagoslovindu te voi blagoslovi și, înmulțindu îți voi înmulți sămînția ta ca stêțele ceriului și ca năsipul pre usnele mării; și va moșteni sămînția ta cetățile neprietenilor.

18. Și să vor blagoslovi întru semînția ta toate limbile pămîntului pentru căce ai ascultat glasul meu”.

19. Și să întoarse Avraam cătră slugile lui și, sculîndu-să, s-au dus la Fîntîna Giurămîntului; și lăcui Avraam la Fîntîna Giurămîntului.

20. Și fu după cuvintele acestea și să porânci lui Avraam, dzicîndu: „Iată născu Melha și ea feți lui Nahor, fratelui tău:

21. pre Oxu, întâi născut, și pre Vaixu, fratele lui, și pre Camuil, tatăl sirilor,

22. și pre Hazad, și pre Nazaf, și pre Faldes, și pre Ieldaf, [23] și pre Vathuil,

23. și Vathuil au născut pre Revéca; 8 ficiori aceștia-s carii au născut Melha lui Nahor, frate lui Avraam.

24. Și țitioarea lui, anume Reima, au născut și ea pre Tavécu și pre Taam, și pre Tohos și pre Moha.

9. și veniră la locul la care-i zisese Dumnezeu; și zidi acolo Avraam altar. Și puse lămnele și legă pre fiu-său Isaac și-l puse pre altar desupra lămnelor.

10. Și, tînzîndu-ș Avraam mina, luoă cuțitul să junghe pre fiu-său.

11. Iar Ingerul Domnului den cer îl strigă și-i zise: „Avraame, Avraame!” El zise: „Iată eu!”

12. Și-i zise: „Nu-ț pune mina pre copil, nici nu-i face nimic că acum cunoscuu că te temi de Dumnezeu și fiul tău cel iubit nu l-ai cruțat pentru mine”.

13. Și, căutînd Avraam cu ochii săi, văzu și iată un berbêce prins într-un sad² spînzura de coarne; și mârse Avraam și luoă berbêcele și-l puse jirtăv în locul fiu-său, lui Isaac.

14. Și puse Avraam numele acelui loc „Domnul au vădzut”, ca să zică și până astăzi: „Domnul se-au ivit³ în munte”.

15. Și chiamă Ingerul Domnului a doa oara pre Avraam, den cer,

16[15]. zicînd: [15] „Grăiște Domnul: Cu mine m-am jurat, deaca vrême ce ai făcut aceasta și n-ai cruțat pe fiul tău cel iubit pentru mine,

17. drept acêea, blagoslovînd te voi blagoslovi și, înmulțînd voiu înmulți semînția ta ca stêțele ceriului și ca năsipul pre marginea mării; și va lua semînția ta cetățile neprietenilor.

18. Și se vor blagoslovi întru semînția ta toate limbile de pre pămînt căci ai ascultat glasul meu”.

19. Și se întoarse Avraam la slugile sale și, sculîndu-se, se duseră la Fîntîna Jurămîntului.

20. Iară după cuvîntul acesta spuseră lui Avraam, zicînd: „Iată născu și Melha feciori frăține-tău, Nahor”:

21. pre Ox, întâi născut, și pre Vax, frate-său, și pre Camuil, fratele lor, tatăl siriianilor,

22. și pre Hazad, și pre Nazav, și pre Faldas, și pre Eldath, și pre Vathuil,

23. iar Vathuil născu pre Revéca; acești 8 sint feciorii carei au născut Melha lui Nahor, fratele lui Avraam.

24. Iară posadnica lui, carea o chiamă Reima, au născut și ea pre Thavec, și pre Taam, și pre Tohoz și pre Moh.

9. După ce au ajuns la locul despre care îi vorbise Dumnezeu, a ridicat Avraam acolo un altar, a pus deasupra lemne și, legîndu-l pe Isaac, fiul său, l-a așezat pe altar, deasupra lămnelor.

10. Și a întins Avraam mina ca să ia cuțitul să-l înjunghie pe fiul său.

11. Atunci l-a strigat Ingerul Domnului din cer și i-a spus: „Avraame, Avraame!” El a răspuns: „Iată-mă!”

12. Și i-a spus: „Să nu-ți ridici mina asupra copilului tău, nici să-i faci vreun rău căci acum știu că te temi de Dumnezău și că n-ai cruțat pentru mine nici pe fiul tău cel iubit.

13. Și, ridicîndu-și Avraam ochii, a privit și iată un berbec incurcat cu coarnele într-un tufiș. Avraam s-a dus și a luat berbecul și l-a jertfit în locul lui Isaac, fiul său.

14. A numit Avraam numele locului acela „Domnul poartă de grijă”, de aceea se spune și astăzi „În muntele unde Domnul priveghează”.

15. Și l-a strigat Ingerul Domnului a doua oară din cer pe Avraam.

16. Și i-a spus: „Juratu-m-am pe mine însuși că de vreme ce ai făcut aceasta, anume că nu l-ai cruțat pe fiul tău cel iubit pentru mine,

17. voi binecuvînta și voi înmulți semînția ta ca stêțele cerului și ca nisipul de pe țărîmul mării și semînția ta va moșteni cetățile vrăjmașilor săi.

18. Și voi binecuvînta prin semînția ta toate neamurile pămîntului pentru că ai ascultat glasul meu”.

19. Apoi s-a întors Avraam la slugile sale și împreună au purces la Beer-Șeba unde Avraam a locuit.

20. După toate acestea, i s-a vestit lui Avraam, spunîndu-i-se: „Iată Milca a născut și ea fii lui Nahor, fratele tău:

21. Pe Ut, întiul său născut, pe Buz, fratele acestuia, și pe Chemuel, tatăl lui Aram,

22. pe Chesed, pe Hazo, pe Pildas, pe Idlaf și pe Batuel,

23. iar lui Batuel i s-a născut Rebeca; pe acești opt fii i-a născut Milca lui Nahor, fratele lui Avraam.

24. Iar o țitioare a lui, pe nume Reuma, i-a născut pe Tebah, pe Gaham, pe Tahaș și pe Maaca.

CAP 23

1. Și fu viața Sârrei ani 127.

2. Și muri Sârra în cetaatea Arvuc, carea iaste în groapă — aceasta iaste Hevron, în pămîntul Hanaan. Și veni Avraam ca să plîngă pre Sârra și să jelească.

3. Și să sculă Avraam de la mortul său și dzise Avraam ficiorilor lui Het, dzicîndu:

4. „Prișleț și nemêrnic sîntu eu cu voi; dați-m dară moșie cu voi de gropniță și voi îngropa mortul meu de la mine”.

5. Și răspuseră ficiorii lui Het cătră el, dzicîndu:

6. „Nu, doamne, ce ne ascultă pre noi! Împărat de la Dumnezău tu ești întru noi; întru cêle alêse/morminturi

CAP 23

1. Și fură toate zilele vieții Sarrei 127 de ani.

2. Și muri Sarra în cetaatea Arvuc, carea iaste (în)¹ vale — aceasta iaste Hevron, în pămîntul Hanaanului. Și veni Avraam să plîngă după Sarra și să se jălăuiască.

3. Și, sculîndu-se Avraam de pre mortul său, zise feciorilor lui Hethei, grăînd:

4. Strein și venetic sint eu întru voi; ce-m daț loc de mormînt cu voi să îngrop mortul meu”.

5. Iar ficiorii lui Hethei, răspun-zînd, ziseră:

6[5]. Ba, doamne, [6] ce ne ascultă că tu împărat de la Dumnezeu ești întru noi; ce în/mormînturile noastre cêle

CAP. 23

Moartea Sarei

1. Sara a trăit o sută douăzeci și șapte de ani.

2. Sara a murit în cetaatea Chiriatarba, care este în vale — adică în Hebron, în țînutul Canaan. Și a venit Avraam să plîngă și să jelească pe Sara.

3. Și s-a ridicat Avraam de lîngă năsălia moartei și a vorbit fiilor lui Het, spunîndu-le:

4. „Străin și pribeag sint între voi. Da-ți-mi dar în stăpînire un loc de veci ca să o îngrop pe cea ce a murit.”

5. Fiii lui Het i-au răspuns lui Avraam, spunîndu-i:

6. „Nu, stăpine, ascultă-ne. Tu ești aici la noi un domn al lui Dumnezeu. Deci îngroapă-ți moarta ta în cel mai ales/dintre locurile noastre de îngro-

le noastre îngroapă mortul tău pentru că nice unul dintru noi va opri mormîntul lui de la tine ca să îngropi mortul tău acolo¹.

7. Și sculindu-să Avraam, să închină nărodului pămîntului feciorilor lui Het.

8. Și grăi către înșii Avraam, zîindu: „De aveți la sufletul vostru ca să îngrop pre mortul meu denaintea bradului meu, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron a lui Saor.

9. și-m dea peștera cea îndoită carea iaste lui, carea iaste într-o parte le țarina lui, pre argintu ce va fi vrednică, să-m dea mie aceasta într-voi într-avere de mormîntu².”

10. Și Efron ședea în mijlocul feciorilor lui Het. Și, răspunzînd, Efron, zetteul, către Avraam, au³ dzis, auzîndu feciorii lui Het și ceia⁴ ce intra în cetate toți, dzicîndu :

11. „Lîngă mine fili, doamne, și mă ascultă. Țarina și peștera ce iaste într-insă ție ț-o dau înaintea tuturor cetățenilor miei; ț-am dat ție, îngroapă mortul⁵.”

12. Și să închină Avraam înaintea nărodului pămîntului și feciorilor lui Het.

13. Și dzise lui Efron la urechi înaintea a tot nărodul pămîntului: „În vreme ce în partea mea ești, ascultă-mă: argintul țareni⁶ ia-l de la mine și voi îngropa mortul meu acolo⁷.”

14. Și răspuse Efron lui Avraam, dzicîndu :

15. „Nu, doamne! Pentru că am auzit cum dreptu 400 de didrahmi de argintu între mine și între tine ce ar fi aceasta? Și tu îți îngroapă mortul⁸.”

16. Și auzi Avraam pre argintul carele au grăit Efron în urechile feciorilor lui Het, 400 de didrahmi de argintu ales la neguțatori.

17. Și iaste țarina⁹ lui Efron carea era într- peștera cea îndoită, carele aste de către fața Mamvri, țarina și peștera carea era într- ea și copacii carii era într- ea, care iaste într- toate hotarale lui prenpregiur,

18. lui Avraam într- agonesire, înaintea feciorilor lui Het și tuturor ce intra în cetate.

19. După aceasta au îngropat Avraam pre Sărra, fămēia lui, într- peștera țareni¹⁰ cea¹¹ îndoită carea iaste împotriva Mamvri — aceasta iaste Hebron — într- pămîntul lui Hanaan.

20. Și să adevēri țarina și peștera, carea era într- însă, lui Avraam într- agonisită de gropniță de la feciorii lui Het.

măi cinstite îngroapă mortul tău, că nimin(i) dintru noi nu va opri ție mormîntul lui să nu-ț îngropi mortul tău într-însul¹².”

7. Și sculîndu-se Avraam, se închină nărodului pămîntului feciorilor lui Hetthei.

8. Și zise către dînșii Avraam: „Deaca aveți în gîndul vostru acest lucru să îngrop eu mortul meu înaintea feței mele, ascultați-mă și grăiți pentru mine lui Efron, feciorul lui Saor,

9. să dea mie peștera cea îndoită carea iaste a lui, carea iaste într-o latură de agrul lui, pre argint¹³, ceia va fi prețul, și să mi-o dea denaintea voastră să o aibu de mormînt¹⁴.”

10. Iar Efron ședea în mijlocul feciorilor lui Hetthei. Și, răspunzînd, Efron, hettheul, către Avraam, zise, auzînd feciorii lui Hetthei și toți cîț venise în cetate :

11. „Apropie-te ici, doamne, și mă ascultă. Agrul și peștera carea iaste într-însul dau ție înaintea tuturor cetățenilor miei și îngroapă mortul tău¹⁵.”

12[11]. Și se închină Avraam înaintea nărodului feciorilor lui Hetthei.

13[12]. Și zise lui Efron în auz înaintea tuturor năroadelor pămîntului: [13] „Deaca vreme ce fuseș bucuos după voia mea, ascultă-mă: prețul agrului ia-l de la mine și eu voi îngropa acolo mortul meu¹⁶.”

14. Iar Efron, răspunzînd, zise lui Avraam :

15. „Ba, doamne! Că am auzit că sint 400 de didrahme între mine și între tine dară ce va fi aceasta? Iar tu îngroapă mortul tău acolo¹⁷.”

16. Și ascultă Avraam pre Efron și dēde lui argint cum zise în auzul feciorilor lui Hetthei, 400 de didrahme de argint curat, neguțatoresc.

17. Și fu agrul lui Efron care era în peștera cea îndoită, carea iaste cu fața despre Mamvri, agrul și peștera care era într-însul și toate prisăzile care era în agru [18] și ce era în hotarale lui împrejur,

18. tot fu într- agoniseală lui Avraam, înaintea feciorilor lui Hetthei și înaintea tuturor cîț venise în cetate.

19. Și după aceasta îngropă Avraam pre Sărra, muierēa lui, în peștera cea îndoită carea iaste împotriva Mamvri — acesta iaste Hebron — în pămîntul lui Hanaan.

20. Și se întări lucrul să fie agrul și peștera, carea o luase de la feciorii lui Hetthei, lui Avraam într- agoniseală de mormînt.

pare, căci nimeni dintre noi nu te va lipsi de mormînt, ca să-ți îngropi acolo moarta ta.¹⁸”

7. Atunci s-a ridicat Avraam și s-a închinat în fața poporului aceluși ținut, fiilor lui Het.

8. Și le-a spus: „Dacă vă învoiți într-adevăr să-mi îngrop moarta mea aici, ascultați-mă și puneți o vorbă bună pe lîngă Efron, fiul lui Tohar,

9. să-mi dea mie peștera Macpela, pe care o are într-o parte a țarinei sale, dar să mi-o dea pe banii cuveniți, ca să am aici la voi un loc de îngropare.¹⁹”

10. Efron însă se afla în mijlocul fiilor lui Het. Și i-a răspuns Efron heteeanul lui Avraam, spunîndu-i în auzul fiilor lui Het și al tuturor ce veniseră în cetate :

11. „Binevoiește, stăpîne, și ascultă-mă. Eu îți dăruiesc țarina și peștera dintr-însa. Înaintea tuturor celor de față ție-o dăruiesc. Îngroapă-ți acolo moarta ta.²⁰”

12. Atunci s-a închinat Avraam în fața poporului.

13. Și i-a spus lui Efron ca să audă toți cei de față: „Dacă binevoiești, ascultă-mă și ia de la mine banii pentru țarina ca să pot îngropa acolo pe moarta mea.²¹”

14. Și i-a răspuns Efron lui Avraam:

15. „Nu, stăpîne, ascultă-mă. Țarina face patru sute sicli de argint. Ce-i aceasta pentru mine și pentru tine? Îngroapă-ți dar acolo moarta ta.²²”

16. Atunci ascultîndu-l Avraam pe Efron i-a cîntărit lui Efron atîta argint cîț spusese el în auzul fiilor lui Het: patru sute sicli de argint, după măsura negustorilor.

17. Și astfel țarina lui Efron, care era în Macpela, nu departe de Mamvri, țarina și peștera din ea și toți copacii care erau în țarină și tot ce era în hotarele ei de jur împrejur

18. s-a dat în stăpînirea lui Avraam, în vâzul fiilor lui Het și al tuturor celor ce veniseră în cetate.

19. După aceasta a îngropat Avraam pe Sara, sotia lui, în peștera din țarina Macpela, care este la răsărit de Mamvri sau Hebron, în ținutul Canaan.

20. Și astfel țarina și peștera, care era în ea, a trecut de la fiili lui Het la Avraam ca loc de îngropare.

CAP 24

1. Și Avraam, bătrîn îndelungat de dzile; și Dumnedzău blagoslovi pre Avraam într- toate.

2. Și dzise Avraam slugii lui cei mai bătrîne a casei lui, celuia ce era mai mare preste toate ale lui: „Pune-ți mina ta suptu stînghea mea

3. și te giură pre Domnul Dumnedzăul cerului și pre Dumnedzăul pămîntului pentru ca să nu iai fămēie feciorului meu Isaac den ftele hanaanilor, cu carii eu lăcuiescu într- înșii,

4. ce¹ într- pămîntul unde am născut/vei mērgē, la neamul meu, și vei

CAP 24

1. Și era Avraam bătrîn și de zile multe; și blagoslovi Domnul pre Avraam într- toate.

2. Și zise Avraam slugii sale cei mai bătrîne den casa lui care era mai mare preste toate ale sale: [3] „Pune mina ta supt șoldul meu

3. și te jură cu Domnul cerului și al pămîntului să nu aduci fiu-meu Isaac muierē den muieri¹ lui Hanaan, cu carei lăcuiesc eu,

4. ce să mergi în pămîntul unde am fost eu, la neamul meu și de acolo

CAP. 24.

Căsătoria lui Isaac

1. Avraam era foarte bătrîn, înaintat în vîrstă și Domnul îl binecuvîntase pe Avraam cu de toate.

2. Și i-a spus Avraam ispravnicului celui mai bătrîn din casa sa, care cîrmuia toate ale sale: „Așează-ți mina ta sub coapsa mea

3. și jură-te pe Domnul Dumnezeu cerului și pe Dumnezeul pămîntului că nu vei lua fiului meu Isaac o soție dintre fiicele canaanelor, în mijlocul cărora locuiesc eu.

4. Să te duci în ținutul meu, în care m-am născut, la neamurile mele

Şi

всѣмъ мѣрѣ, шѣ лѣ нѣмѣмъ мѣрѣ, шѣ вѣнъ лѣ фѣ
 мѣрѣ фѣчѣрѣмъ мѣрѣ лѣнъ гѣмѣмъ дѣ аколѣ .
 5 Шѣ зѣсе кѣтѣрѣ дѣжѣмъ сѣмъга, дѣрѣ кѣтѣмъ нѣ
 вѣрѣ мѣмърѣ сѣмъмѣрѣ кѣмъмѣ дѣрѣрѣмъ лѣ пѣ
 мѣжѣмъ лѣсѣмъ, вѣнъ дѣпѣрѣмъ пре фѣчѣрѣмъ мѣрѣ,
 лѣ пѣмъжѣмъ дѣмърѣ лѣнъ шѣнъ дѣ аколѣ .
 5 Шѣ зѣсе кѣтѣрѣ дѣжѣмъ лѣбраамъ дѣ мѣмъте дѣтѣ
 пѣнѣ, кѣтѣмъ дѣпѣрѣмъ пре фѣчѣрѣмъ мѣрѣ аколѣ .
 5 Дѣмъмъ дѣмъжѣмъ чѣрѣмъ, шѣ дѣмъжѣмъ пѣ
 мѣжѣмъ лѣнъ, кѣрѣмъ мѣмъ лѣмъ дѣнъмъ пѣмъжѣ
 пѣмъмъ, шѣ дѣнъ пѣмъжѣмъ лѣрѣмъ лѣнъ нѣмъмъ
 пѣ, кѣрѣмъ мѣмъ гѣрѣмъ шѣ мѣмъ пѣрѣмъ зѣжѣ
 нѣ, цѣмъмъ пѣмъжѣмъ лѣсѣмъ, шѣ сѣмънѣмъ
 енъ пѣмъ, лѣсѣмъ вѣтѣрѣмъ, дѣрѣмъ сѣмъ дѣнъ
 нѣмъ пѣ, шѣ вѣнъ лѣмъ фѣмъмѣ фѣчѣрѣмъ мѣрѣ гѣ
 сѣмъ дѣ аколѣ . Дѣрѣ дѣнъмъмъ мѣмърѣ сѣ
 мѣрѣмъ кѣтѣмъ, лѣ пѣмъжѣмъ лѣсѣмъ, кѣрѣмъ
 вѣнъмъ дѣ пѣрѣмъжѣмъ лѣсѣмъ, нѣмъмъ пре фѣ
 чѣрѣмъ мѣрѣ сѣмъмъ дѣпѣрѣмъ аколѣ . Шѣ пѣсѣ
 сѣмъга мѣмъ лѣнъ сѣпѣмъ дѣмъмъ лѣнъ лѣбраамъ, сѣпѣ
 пѣмъмъ лѣнъ, шѣ пѣрѣмъ лѣнъ, пѣнъмъ кѣсѣмъмъ
 5 лѣсѣмъ . Шѣ лѣсѣ сѣмъга, гѣ кѣмъмъ, дѣнъ
 пѣрѣмъ кѣмъмъ, сѣпѣмъжѣмъ, шѣ дѣнъ пѣмъте сѣ
 мѣрѣмъ сѣпѣмъжѣмъ лѣнъ лѣнъ, дѣрѣмъ кѣрѣмъ
 сѣмъ, шѣ сѣ сѣмъмъ дѣ сѣмъмъ, лѣ мѣжѣмъ лѣ рѣмъ
 5 рѣмъ лѣ чѣпѣмъ лѣнъ нѣхѣрѣ . Шѣ дѣрѣмъ кѣ
 мъмъ, дѣрѣмъ дѣнъмъмъ, лѣжѣмъ фѣжѣмъ кѣ
 мъмъ, дѣрѣмъ дѣсѣмъмъ сѣрѣмъ, кѣнъмъ сѣ чѣмъ чѣмъ лѣпѣ .
 5 Шѣ зѣсе дѣмъмъ дѣмъжѣмъ, сѣпѣмъжѣмъ мѣрѣ дѣ
 браамъ, фѣмъ кѣмъ сѣмъмъ нѣнъмъмъ мѣмъ сѣпѣмъ, шѣ
 5 фѣ мѣмъ кѣсѣмъжѣмъ мѣрѣ лѣбраамъ . Дѣрѣ
 сѣмъга лѣ нѣсѣрѣмъ лѣнъ, шѣ фѣмъте чѣмъ чѣ
 мѣмъмъ дѣрѣмъ, мѣрѣмъ кѣсѣмъ сѣмъмъ лѣпѣ .
 5 Шѣ вѣ фѣчѣрѣмъ кѣрѣ сѣмъ вѣнъ, пѣмъкѣ чѣ
 мѣрѣмъ пѣнъмъ кѣсѣмъмъ, шѣ мѣмъ зѣчѣ сѣмъ,
 шѣ кѣмъмъ чѣмъмъ дѣрѣмъ, пѣнъмъ мѣмъ вѣрѣ
 чѣмъ ежѣмъ, лѣсѣмъ аѣ гѣмъмъ сѣмъмъ пѣмъ
 лѣнъ нѣмъмъ, шѣ дѣрѣмъ лѣсѣмъ вѣнъмъ кѣмъ
 аѣ фѣмъмъ мѣмъ, кѣ сѣпѣмъжѣмъ мѣрѣ лѣбраамъ .
 5 Шѣ фѣ мѣнъмъмъ, дѣсѣмъжѣмъ шѣ гѣрѣмъ дѣ
 пѣрѣ кѣчѣмъ лѣнъ, шѣ мѣмъ рѣвѣмъ сѣмъ дѣрѣмъ,
 кѣрѣмъ сѣмъмъ лѣнъ вѣрѣмъ фѣчѣрѣмъ мѣмъ
 мѣрѣмъ лѣнъ нѣхѣрѣ шѣ фѣрѣмъ лѣ лѣнъ лѣбраамъ лѣ
 5 вѣнъмъ чѣмъмъ пре оѣмъмъ енъ . Шѣ фѣчѣрѣмъ
 сѣмъ фѣрѣмъмъ лѣ фѣчѣмъ, фѣчѣрѣмъ сѣмъ, сѣрѣ
 сѣмъ кѣмъ кѣмъмъ, пре дѣжѣмъ, шѣ пѣгѣрѣмъ
 лѣ нѣсѣрѣмъ шѣ дѣмъмъ чѣмъмъ, шѣ сѣ сѣмъ .
 5 Шѣ лѣрѣмъ сѣмъга дѣрѣмъ пѣнъмъмъ енъ, шѣ зѣ
 нѣ сѣ дѣрѣмъмъ пѣчѣмъмъ лѣпѣ, дѣнъ чѣмъмъ . Шѣ
 5 дѣ зѣсе вѣ дѣмъ шѣ гѣрѣмъмъ сѣмъмъ чѣмъмъ пре
 сѣмъмъ енъ шѣ лѣсѣмъ пре дѣжѣмъ, пѣнъмъ оѣмъ
 5 лѣ дѣрѣмъ ежѣмъ . Шѣ зѣсе шѣ кѣмъмъ
 вѣнъмъ лѣпѣ, шѣ вѣнъ сѣмъмъ лѣпѣ пѣнъмъ оѣмъмъ пѣ
 5 мъ вѣрѣмъ, шѣ гѣрѣмъ . Шѣ дѣсѣмъ чѣмъ
 ра дѣрѣмъмъ, шѣ лѣрѣмъ дѣрѣмъ лѣфѣмъжѣмъ
 сѣмъмъ лѣпѣ, шѣ нѣсѣмъ лѣпѣ лѣ пѣмъте кѣмъ
 5 кѣ лѣмъ . Шѣ оѣмъмъ сѣрѣмъмъ пре дѣжѣмъ шѣ пѣ
 чѣмъ пѣнъмъ кѣ сѣмъмъ дѣмъ дѣрѣмъмъ
 5 пѣ дѣмъмъ кѣмъ лѣнъ лѣсѣмъ . Шѣ фѣ кѣмъмъ фѣ

mérge și la neamul meu și vei lua fâmieie feciorului meu, lui Isaac, de acolo“.

5. Și zise cătră dînsul sluga : „Dară cînd n-a vrea muîerea să meargă cu mine îndărăt la pămîntul acesta, voi u întoarce pre feciorul tău la pămîntul de unde ai ieșit, de acolo ?“.

6. Și zise cătră dînsul Avraâm : „La amente întru tine ca să nu întorci pre feciorul meu acolo“.

7. Domnul Dumnezăul ceriului și Dumnezăul pămîntului, carele m-au luat den casa tătîni-mieu și den pămîntul carele am născut, carele mi-au grăit și mi-au jurat, zicînd : «Ție-ț voi u da pămîntul acesta și seminției tale», acesta va trimite îngerul său înaintea ta și vei loa fâmieie feciorului meu Isaac de acolo“.

8. Iară de nu va vrea muîerea să meargă cu tine la pămîntul acesta, curat vei fi de jurămîntul acesta, numai pre feciorul meu să nu-l întorci acolo“.

9. Și puse sluga mîna lui supt armul lui Avraâm, stăpînului lui, și jură lui pentru cuvîntul acesta“.

10. Și luo sluga 10 cămile dentru cămilele stăpînu-său și den toate bunătățile stăpînului lui împreună cu dînsul și să sculă de să dusă la Mijlocul Rîurilor, la cetatea lui Nahór“.

11. Și adormi cămilele afară den cetate, lingă fîntîna cu apa cea de cătră seară, cînd ies cêle ce iau apă“.

12. Și zise : „Domnul Dumnezăul stăpînului meu Avraâm ! Fă-m cale bună naintea mea astăzi și fă milă cu stăpînul meu Avraâm !“

13. Iată, eu stau la izvorul apei, și fêtele celor ce lăcuiesc în cetate mergu ca să scoață apă“.

14. Și va fi fecioara care eu voi u zice : «Pleacă ciutura ta pentru ca să beau», și-m va zice : «Bea tu și cămilele ț le voi u adăpa până unde vor înceta bîndu», aceasta ai gătit slugii tale, lui Isaac. Și întru aceasta voi u cunoaște cum ai făcut milă cu stăpînul meu Avraâm“.

15. Și fu măi nainte de-a săvirși el grăind întru cugetul lui și iată, Revéca ieși afară, carea să născuse lui Vathuîl, feciorul Mēlhăi, muierii lu Nahór și frate al lui Avraâm, avînd ciutura pre umărul ei“.

16. Și fecioara era frumoasă la față foarte, fecioară era, bărbat n-au cunoscut pre dînsa ; și, pogorîndu-se la izvor, îș împlu ciutura și să sui“.

17. Și alergă sluga întru tinpinarea ei și zise : „Adăpă-mă puținea apă den ciutura ta“.

18. Și ea zise : „Bea, doamne ! Și, grăbind, slobozi ciutura pre brațul ei și-l adăpa pre dînsul“

19[18]. până unde au încetat bînd. [19] Și-i zise : „Și cămilele-ț voi u adăpa și voi u scoate apă pînă unde toate vor bea“ ;

20[19]. și grăbi [20] și deșărtă ciutura în adăpătoare și alergă iarăș la fîntîna să scoață apă ; și scoase apă la toate cămilele“.

21. Și omul o pricipea pre dînsa și tăcea pentru ca să cunoască de au îndereptat Domnul calea lui au ba“.

22. Și fu cînd ince/tară toate cămilele bîndu, luo

lua la ficiorul meu, Isaac, fămēie de acolō.

5. Și dzise cătră însul sluga : „Cînd-ai nu va vrea fata ca să margă cu mine îndărātu întru acesta pămîntu, și întoarce-voi pre ficiorul tău la pămîntul de unde ai ieșit, de acolō” ?

6. Și dzise cătră însul Avraam : „Ia aminte întru tine să nu întorci pre ficiorul meu acolō.

7. Domnul Dumnezăul ceriului și Dumnezăul pămîntului, carele m-au luat den casa tătine-mieu și den pămîntul den care am născut, carele mi-au grăit și mi-au giurat, dzicîndu : «Ție îți voi da pămîntul acesta și sămînției tale», acesta va trimite îngerul său înaintea ta și vei lua fămēie ficiorului meu Isaac de acolō.

8. Iară să nu va vrea muiērea să margă cu tine la acesta pămîntu, curat vei fi de acesta giurămîntu, numai pre ficiorul meu să nu-l întorci acolō.

9. Și puse sluga mîna lui supt stînghea lui Avraam și-i giură lui pentru acesta cuvîntu.

10. Și luă sluga 10 cămile dentru cămilele stăpînului său și den toate bunătățile stăpînului lui înpreună cu însul și se sculă de să duse la Mijlocul Rîurilor, la cetatea lui Nahor.

11. Și adormi cămilele afară den cetate, lîngă fîntina cu apa de cătră sară, cîndu ies cēlea ce iau apă.

12. Și dzise : „Domnul Dumnezăul stăpînului meu Avraam ! Fă-m cale bună înaintea mea astăzi și fă milă cu stăpînul meu Avraam !

13. Iată, eu stau la pămîntul apei, și fētele celor ce lăcuiescu cetatea mergu ca să scoată apă.

14. Și va fi ficioara cariia eu voi zice : «Pleacă ciutura ta pentru ca să beau», și-m va dzice : «Bea tu și cămilele ți le voi adăpa pîn-unde vor părăsi bîndu», aceasta ai gătit slugii tale, lui Isaac. Și pentru aceasta voi cunoaște cum ai făcut milă cu stăpînul meu Avraam.

15. Și fu mainte de săvîrșindu el grăindu întru cugetul lui și iată, Răveca ieșiia afară, carea născuse lui Vathuil, ficiorul il Melhas, muiērii lui Nahor și frate a lui Avraam, avîndu ciutura pre umerul ei.

16. Și ficioara era frumoasă la față foarte, ficioară era, bărbat n-au cunoscut pre însă ; și, pogorîndu-să la izvor, își împlu ciutura și să sui.

17. Și alergă sluga în timpinarea ei și dzise : „Adaună-mă puțină apă den ciutura ta”.

18. Și ea dzise : „Bea, doamnă ! Și sîrgui și slobodzi ciutura pre brațul și și-l adăpa pre însul.

19[18]. pîn-unde au părăsit de băt. 19] Și-l dzise : „Și cămilele îți voi dăpa și voi scoate apă pîn-unde toate vor bea” ;

20[19]. și sîrgui [20] și deșertă ciutura n adăpătoare și alergă iarăș la fîntină să scoată apă ; și scoase apă la toate cămilele.

21. Și omul o pricepea pre însă și acea pentru ca să nu cunoască au îndereptat-au Domnul calea lui au ba.

22. Și fu cîndu părăsiră toate că-

să iai muiēre fiu-mieu Isaac”.

5. Iar sluga, răsponzîndu-i zise : „Dară deaca nu va vrea muiērea să vie cu mine în pămîntul acesta, întoarce-voi ficiorul tău în pămîntul den care ai ieșit tu ?

6. Iară Avraam zise cătră dînsul : „Păzește-te tu însuț să nu cumva să întorci ficiorul meu acolō.

7. Că Domnul Dumnezeul ceriului și Dumnezeul pămîntului, care m-au luat den casa tătine-mieu și den pămîntul den care m-am născut, care au grăit cu mine și mi se-au jurat, dzicînd : «Ție voi da pămîntul acesta și după tine sămînției tale», acela va trimite îngerul său înaintea ta și vei lua de acolō muiēre fiu-mieu, lui Isaac.

8. Iară de nu va vrea muiērea să vie cu tine, curat să fii de jurămîntul acesta, numai pre fiu-mieu să nu-l întorci acolō.

9. Și puse sluga mîna supt coapsa stăpînu-său, lui Avraam, și i se jură pentru cuvîntul acesta.

10. Și luoa sluga acēea 10 cămile den cămilele stăpînu-său și den toate bunătățile stăpînu-său luoă cu sine și, sculîndu-se, mēse la Mijlocul Rîurilor, la cetatea lui Nahor.

11. Și puse cămilele afară de cetate, la puțul cu apa, seara unde ieșiia muiēriile de luoă apă.

12[11]. Și zise : [12] „Doamne Dumnezeul stăpînului meu, lui Avraam ! Fă cale bună astăzi înaintea mea și milă cu stăpînul meu Avraam !

13. Iată, eu voi sta la puțul cu apa, iar fētele cetățenilor vor ieși să ia apă.

14. Să fie o fecioară cariia îi voi zice eu : «Pleacă vadra² ta să beau», iar ea să-m zică : «Bea tu și voi adăpa și cămilele tale pînă se vor sătura», pre acēea o ai gătit robului tău Isaac. Și după aceasta voi cunoaște că ai făcut milă stăpînu-mieu, lui Avraam.”

15. Și fu încă pînă nu săvîrși el cuvîntul în cugetul său, iar Revéca, fata lui Vathuil, ficiorului Melhei, muiērea lui Nahor, fratele lui Avraam, ieși tiind ciutura³ în umere.

16. Și era fată foarte frumoasă, fată fecioară, și bărbat nu știa ; și, pogorîndu-se la puț, își umplu ciutura³ de apă și ieși să se ducă.

17. Iară sluga alergă întru întimpinarea ei și zise : „Dă-m să beau puțină apă den vadra ta”.

18. Iară ea zise : „Bea, jupîne ! Și grăbi de pogorî vadra în brațe-ș și-i dăde de băt.

19[18]. pînă se sătură. 19] Și deaca băt el, zise : „Și cămilelor tale voi scoate apă pînă le voi adăpa toate”.

20. Și dășărtă vadra în postavă și alergă iară la puț și umplu vadra de apă și turnă de adăpa toate cămilele.

21. Iară bărbatul acela o pricepea și tăcea să vază : îndireptat-au Dumnezeu calea lui au ba ?

22. Iară deaca se sătu/rară cămilele

și vei lua de acolō o soție pentru Isaac, fiul meu.”

5. Ispravnicul i-a spus : „Dar poate femeia nu va vrea să meargă cu mine în acest ținut. Se va duce oare fiul tău în țara de unde ai venit ?”

6. Avraam i-a răspuns : „Să nu faci să se întoarcă fiul meu acolo.

7. Domnul Dumnezeul cerului și Dumnezeul pămîntului, care m-a scos pe mine din casa tatălui meu și din pămîntul în care m-am născut, cel care mi-a vorbit și care mi s-a jurat, spunînd : «Ție îți voi da acest ținut și sămînției tale», el va trimite pe îngerul său înaintea ta și vei lua de acolo o soție pentru fiul meu Isaac.

8. Iară dacă femeia nu va vrea să vină cu tine în acest pămînt, vei fi slobod de jurămîntul meu, numai pe fiul meu să nu-l întorci acolō.”

9. Și ispravnicul a pus mîna sa sub coapsa lui Avraam, stăpînului său, și a jurat pentru toate acestea.

10. Apoi a luat cu el zece cămile din cămilele stăpînului său și a mai luat dintrē toate bunurile stăpînului său și a mers în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

11. Către seară a maș cu cămilele în afara orașului, lîngă o fîntină unde vin femeile să ia apă.

12. Apoi a spus : „Doamne Dumnezeul stăpînului meu Avraam ! Ajută-mă astăzi, îndură-te de Avraam, stăpînul meu.

13. Iată, eu stau lîngă izvorul la care fētele celor ce locuiesc în cetate vin să scoată apă.

14. Fecioarei căreia îi voi spune : «Apleacă-ți urciorul tău ca să beau», iar ea îți va răspunde : «Bea și voi adăpa și cămilele tale, pînă ce se vor sătura de băt», aceea să fie pe care tu ai rînduit-o slugii tale Isaac. Și prin aceasta voi cunoaște că te-ai îndurat de stăpînul meu Avraam.”

15. Dar nu sfîrșise încă să-și spună acestea în cugetul său, cînd iată că ieși cu urciorul pe umăr Rebeca, cea născută din Batuel, fiul Milcăi, soția lui Nahor, fratele lui Avraam.

16. Aceasta era foarte frumoasă la chip. Era fecioară, căci nu cunoscutese încă bărbat. Și coborînd ea la fîntină și-a umplut urciorul și a pornit înapoi.

17. Ispravnicul a alergat înaintea ei și i-a spus : „Dă-mi să beau puțină apă din urciorul tău !”

18. Ea i-a răspuns : „Bea, domnule meu !” Și s-a grăbit să coboare urciorul pe brațe și i-a dat să bea.

19. pînă cînd s-a săturat să bea. Și a mai spus : „Voi scoate apă și pentru cămilele tale, ca să le adăp pe toate”.

20. Și s-a grăbit să-și deșerte urciorul în adăpătoare, apoi a alergat din nou la fîntină să scoată apă și a adăpat toate cămilele.

21. Ispravnicul se uita la ea și tăcea, ca să cunoască dacă i-a binecuvîntat Domnul călătoria sau nu.

22. După ce s-au sătu/rat toate că-

тѣрѣ тѣбѣ пѣмнѣе бжнѣхъ, а ѹдѣ о мѣхъ чер
 теи де аѣры де тѣрѣца иже сѣра хмѣ, шн, бѣ
 ерѣцѣри пре мжинеа еи тѣрѣца лор, ѣ, габени
 де аѣры. Шн ѡ тѣрѣцѣ пре бжнѣа шн зѣне, иѣ
 аѣхн фатѣ еѣн ѣ спѣнеа де нѣсте латѣтѣрѣхъ
 лѣкъ нѣасѣ аѣ сѣрѣхнн. Шн ѡ зѣне кѣтѣрѣ
 бжнѣхъ, фатѣ аѣн вѣдѣнѣ ежѣтѣ, аѣ мѣхъ
 пре кѣре аѣн нѣсѣхѣтѣ нѣ аѣн нѣсѣрѣ. Шн зѣ
 се аѣн, пѣе, шн еѣтѣрѣри мѣлѣтѣ ежнѣтѣ ланѣн шн
 лѣкъ де сѣрѣхннѣтѣ. Шн бѣне кѣрѣнѣ о мѣхъ
 еѣтѣрѣнѣ дѣмнѣхъ шн зѣне. Блѣнѣтѣ бжнѣхъ
 дѣмнѣхъ еѣтѣрѣнѣ мѣхъ аѣрѣамъ, кѣреа нѣ
 лѣсѣтѣ дѣрѣтѣтѣ шн аѣрѣтѣрѣ дѣлѣстѣрѣнѣхъ
 мѣхъ, пре мѣне мѣтѣ дѣрѣтѣтѣ дѣмнѣхъ лѣ кѣса
 фрѣтѣлѣхн еѣтѣрѣнѣхъ мѣхъ. Шн аѣрѣгжн
 ѣкѣпѣла еѣлѣ мжнѣса дѣхъ кѣвѣнѣтѣе аѣтѣ
 еѣтѣ. Шн реѣка аѣтѣ фрѣтѣ пре нѣме лавѣн,
 шн аѣрѣгѣ лавѣн кѣтѣрѣ о мѣ аѣрѣтѣ лѣ нѣсѣрѣ.
 Шн фѣ дѣка еѣтѣ черѣтѣ шн еѣрѣцѣриае, фѣтѣн
 нѣае еѣрѣтѣн аѣн шн кѣнѣдѣ аѣхн кѣвѣнѣтѣе рѣе
 кѣн еѣрѣрѣна зѣнѣнѣдѣ, аѣа мѣхъ гѣрѣнѣтѣ о мѣхъ,
 шн бѣнѣ лѣ о мѣ еѣтѣнѣдѣ еѣ лѣ кѣмнѣа лѣ нѣсѣрѣ.
 Шн зѣне аѣн тѣрѣтѣ аѣвѣнѣтѣрѣ бѣнѣ кѣвѣнѣтѣ
 дѣмнѣхъ, пѣнѣтѣрѣ кѣтѣ еѣтѣн аѣрѣтѣ шн еѣ аѣтѣ
 нѣтѣ кѣса шн лѣкѣлѣ кѣмнѣаеѣрѣ. Шн тѣрѣтѣ
 о мѣхъ фѣкѣстѣ шн дѣсѣтѣрѣтѣ кѣмнѣаеѣ, шн пѣе пѣ,
 шн фѣнѣрѣн кѣмнѣаеѣрѣ, шн аѣтѣ пѣчѣлѣрѣаѣрѣ аѣн,
 шн пѣчѣлѣрѣаѣрѣ о аменѣаѣрѣ тѣеѣра кѣеѣѣ. Шн
 лѣрѣѣе лѣрѣ пжнѣе, еѣтѣмѣнѣнѣтѣ, шн зѣне нѣвѣнѣ мж
 кѣ пжнѣтѣ бѣн гѣрѣнѣ кѣвѣнѣтѣае мѣеѣ, шн зѣнѣтѣрѣ
 гѣрѣлѣѣ. Шн зѣне сѣлѣга аѣн аѣрѣамъ, еѣ еѣ
 нѣтѣ. Шн дѣмнѣхъ аѣ вѣбѣнѣтѣ пре еѣтѣрѣнѣхъ
 мѣхъ фрѣтѣтѣ, шн сѣлѣ фѣнѣлѣцѣтѣтѣ, шн дѣдѣлѣхъ
 сѣн шн бѣнѣѣнѣ, шн аѣрѣнѣтѣ шн аѣрѣ, сѣлѣшн шн
 сѣлѣжнѣтѣ, кѣмнѣаеѣ шн мѣтѣрѣнѣ. Шн нѣсѣхъ
 сѣрѣа фѣмѣтѣ еѣтѣрѣнѣхъ мѣхъ аѣн фѣрѣаѣрѣ еѣлѣкѣ
 нѣлѣхн мѣхъ дѣхътѣ аѣ фѣтѣрѣжнѣтѣ еѣа, шн
 рѣе аѣн кѣтѣ еѣра лѣ еѣ. Шн мѣхъ жѣрѣтѣ
 еѣтѣрѣнѣхъ мѣхъ зѣнѣнѣдѣ еѣнѣмнѣ фѣтѣмѣ фѣнѣ
 аѣн мѣхъ дѣн фѣтѣеѣе хѣнанѣнаѣрѣ, тѣрѣтѣ кѣре еѣ
 еѣлѣтѣшѣлѣкѣсѣлѣ тѣрѣтѣ пѣмжнѣтѣлѣ лѣрѣ. Ѣенѣхъ
 мѣн лѣ кѣса тѣтѣжнѣмѣтѣ еѣмѣрѣшн шн лѣ нѣмѣхъ
 мѣхъ, шн бѣн аѣлѣ мѣтѣрѣ фѣрѣаѣлѣхн мѣтѣ де лѣсѣлѣ.
 Шн зѣнѣ еѣтѣрѣнѣхъ мѣхъ, кѣнѣлѣн нѣвѣа еѣрѣ сѣ
 мѣрѣгѣ кѣмнѣе. Шн аѣ зѣне дѣмнѣхъ дѣмнѣтѣ,
 наннѣтѣ кѣрѣлѣ бѣнѣ аѣн пѣтѣкѣтѣ, аѣчѣла еѣтѣрѣ
 мѣтѣ пре фѣрѣлѣ еѣхъ кѣтѣнѣе, шнѣвѣ дѣрѣтѣтѣ
 кѣлѣа, шн бѣн аѣлѣ фѣмѣтѣ фѣнѣлѣхн мѣхъ рѣнѣтѣ
 мѣлѣ мѣхъ, шн рѣн кѣса тѣтѣжнѣ мѣхъ. Шн
 тѣхнѣтѣ кѣрѣтѣ бѣн фѣнѣ, дѣлѣстѣмѣхъ мѣхъ, кѣтѣн
 кѣнѣдѣ бѣн бѣнѣ лѣ нѣмѣхъ мѣхъ шн нѣчѣвѣрѣаѣ цѣе
 шн бѣн фѣнѣ кѣрѣтѣ дѣтѣрѣтѣмжнѣтѣлѣ мѣхъ
 Шн бѣнѣдѣ аѣтѣрѣшн лѣ нѣсѣрѣ зѣнѣ дѣнѣ дѣмнѣтѣрѣ
 еѣтѣрѣнѣхъ мѣхъ аѣрѣамъ дѣмѣбѣнѣ дѣрѣтѣтѣ нѣ
 лѣмѣлѣтѣ, кѣре еѣ аѣнѣмѣ бѣн мѣтѣрѣе лѣ аѣ
 тѣтѣтѣ еѣлѣ лѣчѣрѣлѣ аѣпѣн, шн фѣтѣеѣе сѣамѣ мѣ
 нѣаѣрѣ еѣтѣрѣцѣнѣ бѣнѣ шн вѣсѣлѣ аѣпѣтѣ, шн вѣлѣн фѣ
 тѣаѣа кѣрѣлѣ еѣ бѣн зѣнѣтѣ аѣрѣпѣмѣтѣ пѣцѣнѣтѣ аѣпѣ
 рѣнѣтѣтѣлѣлѣ Шн мѣа зѣнѣтѣ шн тѣлѣ шн кѣтѣ мѣ
 мѣлѣ

omul cercei de aur, de tragea cite o drahma, si 2 bra-
 tari pe miinele ei, trasul lor 10.galbени de aur.

23. Si o intrebă pre dinsa si zise: „A cui fata
 esti? Spune-m de iaste la tata-tău loc noao de-a
 odehni“?

24. Si ea zise cătră dînsul: „Fată lui Vathuîl sint,
 al Mēlhăi, pre care l-au născut ea lui Nahôr“.

25. Si zise lui: „Paie si săturări multe sint la noi
 si loc de odihnit“.

26. Si binevrînd omul să închină Domnului

27 [26]. si zise: [27] „Blagoslovit Domnul Dum-
 nezăul stăpînului meu Avraâm, carele n-au. lăsat de-
 reptatea si adevărul de la stăpînul meu, pre mine
 mă îndereptă Dumnezău la casa fratelui stăpînului
 meu“.

28. Si, alergînd, copila spuse mine-sa după acvin-
 tele acēstea.

29. Si Revēca avea frate pre nume Lavān; si alergă
 Lavān cătră om afară, la izvor.

30. Si fu deca văzu cerceii si brătarile în mâinile
 surorii lui si cînd auzi cuvintele Revēcai, surori-sa,
 zicînd: „Așa mi-au grăit omul“, si veni la om, stînd el
 la cămile, la izvor,

31. si-i zise lui: „Întră înlăuntru, binecuvîntat
 Domnul! Pentru că ce stai afară? Si eu am gătit casa
 si locul cămilelor“.

32. Si întră omul în casă si descărcă cămilele si
 puse paie si finuri cămilelor si apă picioarelor lui si
 picioarelor oamenilor ce era cu el.

33. Si le puse lor pline să mănînce si zise: „Nu
 voui mîncă pînă voui grăi cuventile mēle“. Si zisără:
 „Grăiește“!

34. Si zise: „Sluga lui Avraâm eu sint.

35. Si Domnul au blagoslovit pre stăpînu meu
 foarte si s-au înălțat; si-i dēde lui oi si viței, si arg-
 gint si aur, slugi si slujnice, cămile si măgari.

36. Si născu Sărra, fămēia stăpînului meu, un fe-
 cior stăpînului meu, după ce au îmbătrînit el; si-i
 dēde lui cite era la el.

37. Si m-au jurat stăpînul meu, zicînd: «Să nu
 iai fămēie fiului meu den fētele hananeilor întru care
 eu sălășluiescu întru pămîntul lor,

38. ce numai la casa tătine-mieu să mergi si la
 neamul meu si vei lua muiēre feciorului meu de
 acolô».

39. Si ziș stăpînului meu: «Cindai nu va vrea să
 meargă cu mine?»

40. Si-m zise: «Domnul Dumnezeu, naintea căruie
 bine am plăcut, acela va tremite pre îngerul său cu
 tine si-ț va înderepta calea si vei lua fămēie: fiului
 meu den neamul meu si den casa tatini-mieu.

41. Atuncea curat vei fi de blēstămul meu căci
 cînd vei veni la neamul meu si nu-ț vor da ție si
 vei fi curat de jumămintul meu».

42. Si viînd astăzi la izvor, ziș: «Doamne Dumne-
 zăul stăpînului meu Avraâm, de-m vei îndereptă ca-
 lea mea tu care eu acum voui mērgе la ea».

43. Iată, stau la izvorul apei si fētele oamenilor
 cetății vor ieși ca să ia apă; si va fi fecioara căriiē
 eu voui zice: «Adapă-mă puținea apă den ciutura ta»

44. si-m va zice: «Si tu bea si că/ămilelor tale voui

milele a bea, luă omul cercei de aur, de trăgea cite 1 drahmă, și doao brățări pre mâinele ei, trasul lor 10 galbeni.

23. Și o întrebă pre însă și-i dzise: „Fata cui ești? Spune-mi de iaste la tată-tău loc noao de poposit?”

24. Și ea dzise cătră însul: „Fata lui Vathuil sîntu, a lui Melhia, pre carele au născut lui Nahor.”

25. Și-i dzise lui: „Și paie și finuri multe sîntu la noi și loc de poposit.”

26. Și binevrîndu omul să închină Domnului

27. și dzise: „Blagoslovit Domnul Dumnezăul stăpînului meu, lui Avraam, carele n-au lăsat dreptatea și adevărul de la stăpînul meu, pre mine mă îndreptă Dumnezău la casa fratelui stăpînului meu.”

28. Și, alergîndu, copila spuse maicii ei după cuvintele acestea.

29. Și Revéca avea frate pre nume Lavan; și alergă Lavan cătră om afară, la izvor.

30. Și fu dacă vădzu cercei și brățările in mîinile sororii lui și căce audzi cuvintele Revécăi, surorii-sa, dzicîndu: „Așa au grăit omul”, și veni la om, stîndu el la cămile, la izvor.

31. și-i dzise lui: „Ia-mblă întră înlontru, binecuvîntat Domnul! Pentru că ce stai afară? Iară eu am gătit casa și locul cămîlelor.”

32. Și întră omul în casă și desșelă cămîlele și puse paie și finuri cămîlelor și apă picioarelor lui și oamenii lor ce era cu el.

33. Și le puse lor pâini să mănince și dzise: „Nu voi mînca până voi grăi cuvintele melle”. Și dzisără: „Grăiêste!”

34. Și dzise: „Slugă lui Avraam sîntu eu.”

35. Și Domnul au blagoslovit pre stăpînul meu și l-au înălțat foarte; și-i dăde lui oi și vițai, și argintu și aur, și slugi și slujnice, și cămîle și măgari.

36. Și născu Sarră, fămîia stăpînului meu, un ficior stăpînului meu, după ce au îmbătrînit el; și-i dăde lui cite avea el.

37. Și m-au jurat stăpînul meu, dzicîndu: „Să nu iai fămîie fiului meu den fetele hananeilor, întru cari eu sîntu prișlet ntru pămîntul lor,

38. ce numai de la casa tătine-mieu să mergi și la neamul meu și vei lua muiere ficiorului meu de acolo.”

39. Și dzis stăpînului meu: „Cîndai nu va vrea muierea să margă cu mine?”

40. Și-m dzise: „Domnul Dumnezău, înaintea căruia bine am plăcut, acela va trimite pre ingerul său cu tine și-ți va îndrepta calea și vei lua fămîie fiului meu den neamul meu și den casa tătine-mieu.”

41. Atunce curat vei fi de blăstămîntul meu cîndu vei veni la niamul meu și nu-ți vor da ție și vei fi curat de giurămîntul meu.”

42. Și venindu astăzi la izvor, dzis: „Doamne Dumnezăul stăpînului meu Avraam, de-m vei îndrepta calea tu carea eu acum voi merge la ea.”

43. Iată, stau la izvorul apei și fetele oamenilor cetății vor ieși ca să ia apă; și va fi ficioara caria eu voi dzice: „Adapă-mă puținea apă den ciutura ta,”

44. și-m va dzice: „Și tu bea și că-

toate, luoă omul niște cercei de aur, de trăgea cite o drahmă, și 2 brățări pre mîinile ei, cumpăna lor 10 galbeni de aur.

23. Și-i zise: „Spune-m a cui fată ești? Avea-vom la tată-tău loc de-a odihni”.

24. Iar fata zise lui: „Sînt fată lui Vathuil, ficiorului Melhei, muierea lui Nahor.”

25. Și-i mai zise: „Și sînt la noi paie și fin mult și loc de odihnă.”

26. Iară omului îi păru bine și se închină Domnului

27[26]. și zise: [27] „Blagoslovit Dumnezău Domnul domnului meu, al lui Avraam, care n-au lăsat dreptatea și adevărul de la stăpînului meu, a lui Avraam, și pre mine mă îndreptă Domnul Dumnezău pre cale și mă duse în casa fratelui stăpînului meu.”

28. Și, alergînd, ficioara spuse aceste cuvinte toate mîne-sa.

29. Și avea Revéca un frate pre care-l chiema Lavan; și alergă Lavan la acel bărbat afară, la puț.

30. Și deaca văzu cercei și brățările in mîinile surorii-sa și deaca auzi cuvintele den gura surorii-sa, zicînd: „Așa au grăit bărbatul acela cătră mine”, veni Lavan la bărbat, și el sta lângă cămîle, la puțul cu apa,

31. și zise lui: „Intră înlăuntru, bine iaste cuvîntat Domnul! Că ce stai afară? Eu am gătit casă și loc cămîlelor.”

32. Și întră bărbatul în casă și desșelă cămîlele și le dăde paie și finuri, și lui apă să-ș spele picioarele și celora ce era cu dînsul.

33. Și puse lor pâine să mănince, iar el zise: „Nu voui mînca până voui grăi cuvintele melle”. Și-i ziseră: „Grăiêste!”

34. Iar el zise: „Eu sînt slugă lui Avraam.”

35. Și Domnul au blagoslovit pre stăpînul meu și se-au înălțat foarte; și i-au dat oi și boi, aur și argint, slugi și slujnice, cămîle și măgari.

36. Și născu Sarră, muierea stăpînului meu, numai un ficior stăpînului meu, la bătrînețe; și ce au avut tot lui au dat.

37. Și m-au jurat stăpînului meu, dzicînd: „Să nu iai muiere fiu-mieu den fetele lui Hanaan, într-al cui pămînt lăcuiesc eu,

38. ce să te duci la casa tătine-mieu, in neamul meu, și de acolo să iai muiere fiu-mieu.”

39. Iar eu am zis stăpînului meu: „Dară de nu va vrea muierea să vie cu mine?”

40. Iar stăpînului meu mi-au zis: „Domnul Dumnezău, căruia am îngăduit eu înaintea lui, acela va trimite ingerul său înaintea ta și va îndrepta calea ta și vei lua muiere fiu-mieu den neamul meu și den casa tătine-mieu.”

41. Atunci vei fi curățit de jurămîntul meu, iar deaca vei merge la neamul meu și nu vor da ție, vei fi curățit de jurămîntul meu.”

42. Deci viind astăzi la puț, zis: „Doamne Dumnezău lui Avraam, stăpînului meu, îndreptează calea mea pre care merg eu acum.”

43. Și, iată, stau la puțul cu apa, iar fetele cetățînilor vor ieși să ia apă; și să fie o fată căruia deaca-i voui dzice: „Dă-m puțină apă să beau,”

44[43]. iar ea să zică: „Bea tu și voui scoate apă și cămîlelor tale”, aceea să

milele, i-a dat ispravnicul un inel de aur in greutate de o jumătate de siclu și două brățări, greutatea lor fiind de zece sicli de aur.

23. Și a întrebă-o pe aceasta: „Spune a cui fată ești? Mai spune-mi: este loc de poposit la tatăl tău și pentru noi?”

24. Iar ea i-a răspuns: „Sînt fata lui Batuel al Milcăi, pe care i l-a născut ea lui Nahor.”

25. Și i-a mai spus: „Avem și paie și fin mult, ca și loc de popas.”

26. Atunci bucurîndu-se ispravnicul s-a închinat Domnului

27. și a spus: „Binecuvîntat să fie Domnul Dumnezău stăpînului meu Avraam, care n-a părăsit pe stăpînul meu cu statornicia milei sale, iar pe mine mă îndreptă la casa fratelui stăpînului meu!”

28. Și, alergînd copila acasă, i-a povestit mamei sale toate cite se petrecuseră.

29. Rebeca avea un frate, al cărui nume era Laban, iar Laban s-a dus repede la ispravnic, afară la fîntînă.

30. Și cînd a văzut inelul și brățările pe mîinile surorii sale și a auzit cuvintele Rebecăi care spunea: „Astfel mi-a vorbit omul acela”, s-a dus la fîntînă, unde ispravnicul stătea lângă cămîle,

31. și i-a spus: „Poftim înăuntru, binecuvîntat fie Domnul! Să nu stai afară cînd ți-am pregătit casă și sălaș pentru cămîlele tale.”

32. Și a intrat ispravnicul în casă, iar Laban a descărcat cămîlele și le-a dat paie și fin, iar ispravnicului și oamenilor care erau cu el le-a dat apă să-ș spele picioarele.

33. Și le-a adus și pîne să mănince. Dar ispravnicul a zis: „Nu mîninc pînă ce nu voi spune ce am de spus.” Și Laban i-a răspuns: „Vorbește!”

34. Iar el a spus: „Eu sînt sluga lui Avraam.”

35. Domnul l-a binecuvîntat foarte pe stăpînul meu și l-a înălțat. I-a dat lui oi și viței, argint și aur, slugi și slujnice, cămîle și asini.

36. Și Sara, soția lui, i-a născut cînd el era de-acum bătrîn, un fiu, căruia i-a dat toate cite le avea.

37. Iar stăpînul meu m-a pus să jur, zicînd: „Să nu aduci fiului meu Isaac o soție dintre fiicele canaaneilor, din țara in care locuiesc eu,

38. ci să te duci la casa tătălui meu și la neamurile mele și să iei de acolo soție fiului meu.”

39. I-am spus stăpînului meu: „Dar dacă nu va vrea femeia să meargă cu mine?”

40. El însă mi-a răspuns: „Domnul Dumnezău pe ale cărui căi umblu va trimite cu tine pe ingerul său, va binecuvînta călătoria ta și vei lua soție pentru fiul meu din neamurile mele și din casa tătălui meu.”

41. Și vei fi slobod de legămîntul meu cînd te vei duce la neamurile mele și ele nu ți-o vor da.”

42. Și sosind eu astăzi la fîntînă, am spus: „Doamne Dumnezău stăpînului meu Avraam, îndreaptă-mi pașii pe calea pe care o să merg acuma.”

43. Iată eu stau lângă fîntîna la care fetele vin să scoată apă, iar ficioara căreia eu îi voi spune „Dă-mi să beau puțină apă din urciorul tău,”

44. iar ea îmi va răspunde: „Bea tu și voi adăpa și cămîlele tale”, aceasta

milelor tale voi scoate apă», aceasta iaste fămăia carea au gătit Domnul slugii saale, lui Isaac, și întru aceasta voi cunoaște cum ai făcut milă stăpînului meu Avraam.

45. Și fu mainte decît a istovi grăindu întru cugetul meu, îndată Răvéca ieșiia afară, avîndu ciutura pre umăr, și pogori la izvor și scoase apă. Și-i dzîși ei: «Adapă-mă»!

46. Și, sirguîndu, slobodzi ciutura spre brațul ei de pre sine și dzise: «Bea tu și cămilele tale voi adăpa»; și am băut și cămilele au adăpat.

47. Și am întreat pre ea și dzîși: «Fată cui ești?» Și ea dzise: «Fată lui Vathuil sintu, ficiorului lui Nâhor, carele i-au născut lui Melha». Și-i puș cerceii pre brațul ei și brățările pre mînule ei.

48. Și, binevrîndu, m-am închinat Domnului și binecuvîntai pre Domnul Dumnedzăul stăpînului meu Avraam, carele m-au îndreptat întru calea adevărului ca să iau fata fratelui stăpînului meu fiului lui.

49. Deci să veți face voi milă și dreptaate cătră stăpînul meu spûneți-mă pentru ca să mă întorc în dreapta au în stînga».

50. Și, răspundîndu, Lavan și Vathuil dzisără: „De la Domnul ieși a-cesta lucru, nu vom putea să grăim înpotriva ta rău la bine.

51. Iată, Răvéca înaintea ta; luîndu-o să o iai și fie fămăie ficiorului stăpînului tău, după cum au grăit Domnul».

52. Și fu audzîndu sluga lui Avraam cuvintele lui, s-au închinat pre pămîntu lui Dumnedzău.

53. Și, scoțîndu sluga vase de argintu și de aur și înbrăcămînte, au dat Răvécai; și daruri dăde fratelui ei și maicii ei.

54. Și mîncară și băură, și el și oamenii ce era cu el, și dormiră; și, sculîndu(-se) dimineață, dzise: „Trimiteți-mă pentru ca să mă duc la stăpînul meu».

55. Și dzisără frații ei și maică-sa: „Rămîie fată cu noi ca vro 10 dzile, și după acea să va duce».

56. Și el dzise cătră ei: „Nu mă opriți, și Domnul au îndreptat calea lui întru mine; trimiteți-mă pentru ca să mergu la stăpînul meu».

57. Și ei dziseră: „Să chemăm copila și să întrebăm gura ei».

58[57]. Și chemară pre Revéca și-i dzisără ei: „Mêrge-vei cu omul acesta?” Și ea dzise: „Mêrge-voi».

59[58]. Și trimiseră pre Revéca, sora lor, [59] și unêtele ei și pre sluga lui Avraam și pre cei cu însul.

60. Și blagosloviră pre Revéca și dziseră ei: „Soru-noastră ești, fă-te întru mii de întunêrece și moștenească sămînția ta cetățile nepriêtenilor».

61. Și, sculîndu-să, Răvéca și roabele ei s-au suit pre cămile și să duseră cu omul; și, luîndu sluga pre Revéca, s-au duse.

62. Și Isaac mergea pren pustiu de cătră fața Videniei; și el lăcuia în pămîntul de cătră amiadzăzi.

63. Și ieși Isaac că să s(ă) primble la cîmpu mainte de îndesară; și, căutîndu cu ochii lui, vădzu cămilele viitoare.

64. Și, căutîndu Revéca cu ochii, vădzu pre Isaac și sări de pre cămilă./

fie muiérea carea o au gătit Dumnezeu lui Isaac, robul său, și într-acéea voi cunoaște că au făcut milă cu stăpînului meu Avraam.

45[44]. Și fu mai nainte încă pînă nu săvirșiiu cuvîntul acesta în cugetul meu, [45] îndată ieșiia Revéca țîind vadra în umere și, pogorînd la puț, scoase apă⁵ în vadră. Și-i zîși: «Dă-m puțină apă să beau»!

46. Iar ea îndată slobodzi vadra în brațe-ș și-m zise: «Bea tu și voi adăpa și cămilele tale»; și am băut eu și mi-au adăpat și cămilele.

47. Dêcii o întrebaiu: «A cui fată ești?» Iar ea-m zise: «Sint fată lui Vathuil, ficiorul lui Nâhor, care i-au născut Melha». Și i-am dat cercei și brățări în mîinile ei.

48. Și pârîndu-m bine, mă închinaiu Domnului Dumnezeu și blagosloviiu pre Domnul Dumnezeu⁶ stăpînului meu Avraam, care m-au îndreptat pre ace(a)stă cale a adevîrîței să iau⁸ fata fratelui stăpînului meu fiu-său.

49. Deci de veț face milă și direptaate stăpînului meu, răspundeți-mă să mă întorc sau în dreapta sau în stînga».

50. Iară Lavan și Vathuil, răspundînd, ziseră: „De la Domnul au venit această poruncă, nu putem răspunde ție rău pentru bine.

51. Și Revéca iaste înaintea ta; ia-o și te du și fie muiérea ficiorului stăpînului tău, cum au zis Domnul».

52. Și fu deaca auzi sluga lui Avraam cuvîntul acesta, se închină Domnului pînă la pămînt.

53. Și, scoțînd sluga vase de aur și de argint și haine, dăde Răvécai și dăde frățîne-său daruri și mume-sei.

54. Și mîncă și bău, el și ceia ce era cu dînsul, și, mîind, se sculară dimineața și zise: „Trimiteți-mă să mă duc la stăpînului meu».

55. Iară frații ei și mumă-sa ziseră: „Să șază fata cu noi 10 zile, de-acii veț mêrge».

56. Iar sluga zise: „Nu mă opriți, ce mă lăsaț să mă duc că Dumnezeu au îndreptat calea mea să mă duc la stăpînului meu».

57[56]. Ei ziseră: [57] „Să chîemăm fata și să o întrebăm den gura ei».

58. Și, chîemînd pre Revéca, îi ziseră: „Mêrge-vei cu acest om?” Iar ea zise: „Mêrge-voi».

59. Dêcii ei lăsară pre Revéca, sora lor, și avuția ei cu sluga lui Avra(a)m și cu oamenii carei era cu dînsul.

60. Și blagosloviră pre soru-sa Revéca și-i ziseră: „Sor ești noaoă, să fii întru-o mie de întunêrece, și sămînția ta să ia cetățile vrăjmașilor».

61. Și, sculîndu-se, Răvéca și roabele ei înșalară cămilele și mērseră cu bārbatul; și, luînd sluga pre Răvéca, se duse.

62. Iar Isaac umbla pren pustie spre Fîntîna Vidēniei; și el lăcuia pre pămîntul despre amiadzăzi.

63. Și ieși Isaac îndesară la cîmp să se primble; și, aruncîndu-ș ochii, vădzu cămilele viînd.

64. Și, căutînd Revéca, văzu pre Isaac și sări⁹ de pre cămilă./

va fi femeia pe care Domnul a rînduit-o slugii sale Isaac și întru aceasta voi cunoaște că te-ai îndurat de stăpînul meu Avraam.

45. Dar nu sîrșisem eu încă a spune acestea în cugetul meu, că îndată a ieșit Rebeca cu urciorul pe umeri, și a coborît la fîntînă și a scos apă. I-am spus: «Dă-mi să beau»!

46. Iar ea s-a grăbit să coboare urciorul pe brațe și a spus «Bea tu și voi adăpa și cămilele tale»; și am băut și a adăpat și cămilele.

47. Apoi am întreat-o: «A cui fată ești?» Iar ea mi-a răspuns: «Sint fiica lui Batuel, fiul lui Nâhor, pe care i-l-a născut Milca».

48. Bucuros m-am închinat atunci Domnului și am binecuvîntat pe Domnul Dumnezeu stăpînului meu Avraam, care m-a îndreptat pe calea cea adevărată, ca să iau pe fiica fratelui stăpînului meu pentru fiul său.

49. Acum spunêți-mi de vreți să arătați înțelegere și bunăvoință față de stăpînul meu, sau de nu, să mă duc să caut în altă parte, în dreapta sau în stînga».

50. Răspundîndu-i, Lavan și Batuel i-au spus: „De la Domnul vine lucrul acesta. Noi nu putem spune nimic nici de bine, nici de rău.

51. Iaț-o pe Rebeca înaintea ta. Ia-o și du-te să fie soția fiului stăpînului tău, după cum a hotărît Domnul».

52. Cînd a auzit cuvintele lor, ispravnicul lui Avraam s-a închinat pînă la pămînt Domnului.

53. Și scoțînd el podoabe de argint și de aur și veșmînte, le-a dat Rebecăi și a mai dat daruri și fratelui și mamei ei.

54. Au mîncat și au băut, el și oamenii care erau cu el, și au innoptat acolo. Și dimineața s-a sculat și a spus: „Lăsați-mă să plec la stăpînul meu!».

55. Iar fratele și mama fetei i-au spus: „Să mai rămînă fata cu noi încă zece zile, după aceea vei putea pleca».

56. Însă el le-a răspuns: „Nu mă opriți, căci Domnul mi-a îndreptat pînă acum calea. Lăsați-mă să plec la stăpînul meu».

57. Atunci ei i-au spus: „Să chemăm copila și s-o întrebăm pe ea».

58. Au chemat-o pe Rebeca și i-au spus: „Te duci cu omul acesta?” Iar ea a răspuns: „Mă duc».

59. Atunci au lăsat-o pe Rebeca să plece împreună cu slugile ei și cu doica ei, și pe ispravnicul lui Avraam împreună cu oamenii ce erau cu el.

60. Și au binecuvîntat-o pe Rebeca și i-au spus: „Sora noastră ești, să se nască din tine mii și zeci de mii, iar sămînția ta să moștenească cetățile dușmanilor!».

61. Și, sculîndu-se, Rebeca și slugile ei s-au urcat pe cămile și au plecat împreună cu omul acela; ispravnicul lui Avraam, luînd-o pe Rebeca, a plecat.

62. Isaac însă venise din Beer-Lahai-Roi, căci el locuia în țînutul de miadzăzi.

63. Iar spre seară, a ieșit Isaac să se plimbe pe cîmp și, ridicîndu-ș ochii, a văzut cămilele venînd.

64. Rebeca, privînd și ea, l-a zărit pe Isaac și a coborît de pe cămilă./

65[64]. Și dzise slugii : „Cine iaste omul acela ce merge în cîmp întru timpinarea noastră” ? [65]. Și-i dzise sluga : „Acesta iaste stăpînul mieu”. Și ea, luîndu-și brobodenicul ei, să îmbracă.

66. Și povesti sluga lui Isaac toate cuvintele cite au făcut.

67. Și întră Isaac în casa maicii lui și luă pre Revéca ; și i să făce lui fămeie și o iubi pre însă. Și să mîngîia Isaac pîntru Sărra, maica sa.

CAP 25

1. Și adoasă Avraam și luă fămeie, cariia numele ei era Hettura.

2. Și-i născu lui pre Zomvran, și pre Iezan, și pre Madá, și pre Madiam, și pre Ievoc și pre Soia.

3. Și Iezan au născut pre Sáva, și pre Thaman și pre Dedan. Și fiii lui Dedan fură Raguil, și Navdeil, și Asurim, și Laturim și Loomim.

4. Și ficiorii lui Madiam : Ghefar, și Afir, și Enoh, și Avithá și Eldagá ; toți aceștia era ficiorii Hetturii.

5. Și dăde Avraam toate unétele lui Isaac, ficiorul lui.

6. Și ficiorilor țititorilor lui au dat Avraam daruri și-i scoase pre înșii în laturi de la Isaac, ficiorul lui, încă fiindu el viu, cătră răsărit, la pămîntul răsăriturilor.

7. Și aceștia sîntu anii dzilelor vieții lui Avraam cîți au trăit : 175 ani.

8. Și, slăbindu, muri Avraam întru bătrînețe bune, bătrîn și plin de dzile ; și să puse lîngă nărodul lui.

9. Și-l îngropară pre însul Isaac și Ismail, amîndoi ficiorii lui în peșterea cea îndoită, în țarina lui Efron, ficiorul lui Saar, hetteului, carele iaste împotriva Mamvrii.

10. țarina și peșterea ce avu Avraam de la ficiorii lui Het ; acolo îngropară pre Avraam și pre Sărra, fămeia lui.

11. Și fu după ce muri Avraam, blagoslovi Dumnedzău pre Isaac, fiul lui ; și lăcu Isaac lîngă Fintîna Videniei.

12. Și aceștea sîntu nașterile lui Ismail, ficiorul lui Avraam, pre carele au născut Agar, slujnica Săr(r)ei, lui Avraam.

13. Și aceste-as numerile¹ ficiorilor lui Ismail, pre numele rudeniilor lui : cel dentăi născut (al lui)² Ismail, [și] Naveoth ; și Chidar, și Navdeil, și Masam,

14. și Masmá, și Dumá, și Masí,

15. și Hodan, și Theman, și Ietur, și Nafes și Chedmá.

16. Aceștia sîntu ficiorii lui Ismail și aceștea-s numele lor, în corturile lor și întru satele lor, 12 boiari, după limba lor.

17. Și aceștia-s anii vieții lui Ismail : 137 ani ; și, slăbindu, muri și să alătură lîngă ruda lui.

18. Și lăcu de la Evilát pîn-la Sur, carea iaste înaintea fetei Eghiptului pîn-a veni la asirieni ; înaintea fetei tuturor fraților lui au lăcut.

19. Și aceste-a nașterile lui Isaac, ficiorul lui Avraam ; Avraam au născut pre Isaac.

20. Și Isaac era de 40 ani cîndu au luat pre Revéca, fata/lui Vathuil, sîrului, și e fămeie.

65. Și zise cătră slugă : „Cine iaste cel om care umblă pre cîmp împotriva noastră” ? Iar sluga zise : „Acela iaste ficiorul-stăpînului-mieu”. Dăcii ea îndată-ș luoa haina de îmbrăditură și se îmbracă.

66. Iar sluga spuse¹⁰ lui Isaac toate cuvintele cite au făcut.

67. Și întră Isaac în casa mume-sei și loă pre Revéca și-i fu muiere ; și o iubi și se mîngîie Isaac de moartea mume-sei, Sarrei.

CAP 25

1. Și adoase Avraam de-ș luoa altă muiere, pre carea o chieama Hettura.

2. Și-i născu lui pre Zamvram, și pre Ectan, și pre Madan, și pre Madiam, și pre Ievon și pre Soin.

3. Iară Ectan născu pre Savan și pre Didan. Iar feciorii lui Didan fură Raguil, și Navdeil, și Asurim, și Laturim și Loomim.

4. Iar feciorii lui Madiam : Efar, și Afir, și Enoh, și Avida, și Eldag ; aceștia toț era feciori Hetturei.

5. Iară Avraam dăde¹ toată avuția sa fiu-său, lui Isaac.

6. Iar feciorilor țititoare sale le dăte² daruri și-i gonî de la fiu-său Isaac, încă fiind el viu, spre răsărit.

7. Aceștea sînt zilele și anii lui Avraam, că trăi 175 de ani.

8. Și, săvirșindu-se, muri Avraam întru bătrînețe bune, bătrîn plin de zile ; și se adoase lîngă neamul lui.

9. Și-l îngropară Isaac și Izmail, amîndoi feciorii lui, în peștera cea îndoită, la agrul lui Efron, ficiorul lui Saar, hettheii, carea iaste împotriva Mamvrii.

10. agrul și peștera carea o cumpărase Avraam de la feciorii lui Hettei ; acolo îngropară pre Avraam și pre Sărra, muierea lui.

11. Iar după moartea lui Avraam, blagoslovi Dumnezeu pre fiu-său Isaac ; și se prinse Isaac de lăcaș la Puțul Videinului.

12. Aceasta iaste facerea lui Izmail, ficiorul lui Avraam, care-l născu Agára, slujnica Sarrei, lui Avraam.

13. Aceștea sînt numele feciorilor lui Izmail după numele lor și în seminițiile lor ; cel dentăi născut al lui Izmail, Navaoth ; Chidar, și Navdeil, [14] Massan,

14. Masman, și Duma, și Masí,

15. Hodan, Theman, și Iethur, și Nafes și Chedma.

16. Aceștia sînt feciorii lui Izmail și aceștea sînt numele feciorilor lui, în casele lor și în cetățile lor, 12 domni întru limbile lor.

17. Și fură zilele vieții lui Izmail 137 de ani și, săvirșindu-se, muri și se adoase cătră neamul lui.

18. Și lăcu de la Eulat pînă la Sur, carea iaste înaintea fetei Eghiptului și pînă la mîrgerea Siriei, lăcu înaintea fraților lui.

19. Iar aceste-s nasteri lui Isaac, ficiorul lui Avraam ; Avraam născu pre Isaac.

20. Și era Isaac de 40 de ani cîndu au luat pre Revéca, fata/lui Vathuil, sîrului, să-i fie muiere.

65. Și i-a spus însoțitorului : „Cine este omul acela ce vine pe cîmp în timpinarea noastră” ? Ispravnicul i-a răspuns : „Acesta este stăpînul meu !” Atunci ea și-a luat vâlul și s-a acoperit.

66. Ispravnicul i-a povestit lui Isaac toate întîmplările prin care trecuse.

67. Și a intrat Isaac în cortul mamei sale și a luat-o și pe Rebeca. Aceasta s-a făcut soția lui pe care a iubit-o. Și s-a mîngîiat Isaac de pierderea mamei sale.

CAP. 25

Căsătoria a doua a lui Avraam.

Moartea sa.

1. Avraam însă și-a mai luat o soție, cu numele de Hettura.

2. Aceasta a născut pe Zimran, Iocșan, Madan, Madian, Ișbac și Șuah.

3. Iocșan a avut pe Șeba, Teman și Dedan. Fiii lui Dedan au fost Raguil, Navdeel, Așurim, Letușim și Ieumim.

4. Fiii lui Madian au fost : Efa, Efer, Enoh, Abida și Eldaa ; aceștia toți au fost fiii Hetturei.

5. Avraam i-a dat fiului său Isaac toate averile.

6. Iar fiilor țititoarelor sale le-a dat Avraam daruri și, fiind el încă în viață, i-a trimis departe de Isaac, fiul său, în pămîntul Răsăritului.

7. Aceștea au fost zilele vieții lui Avraam, cite le-a trăit : o sută șaptezeci și cinci de ani.

8. Apoi, slăbind, Avraam a murit la adinci bătrîneți ; senin și mulțumit a trecut la strămoșii săi.

9. Iar Isaac și Ismael, fiii săi, l-au îngropat în peștera Macpela, din țarina lui Efron, fiul lui Tohar ; hetaunul, care este în fața stejarului Mamvrii.

10. În țarina și în peștera pe care a cumpărat-o Avraam de la fiii lui Het ; acolo au fost îngropați Avraam și Sara, soția lui.

11. După ce Avraam a murit, l-a binecuvîntat Dumnezeu pe Isaac, fiul acestuia. Și Isaac s-a așezat la Beer-Lahai-Roi.

12. Aceasta este semînția lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care i l-a născut lui Avraam slujnica Sarei, Agar.

13. Și aceste-s numele fiilor lui Ismael, după numele neamurilor lor ; întiul născut al lui Ismael a fost Nebaiot, apoi Chedar, Abdeel și Nibsam,

14. Misma, Duma și Masa,

15. Hadad, Tema, Etur, Nafiș și Chedma.

16. Aceștia sînt fiii lui Ismael, aceștea sînt numele lor, după așezările lor și după taberelile lor. Aceștia sînt cei doisprezece principii, după seminițiile lor.

17. Anii vieții lui Ismael au fost o sută treizeci și șapte. Slăbind, a murit și a trecut la strămoșii săi.

18. Urmasii săi s-au așezat de la Havila pînă la Sur, care este în fața Egiptului, pe drumul ce duce spre Asiria. Și ei au fost fruntea tuturor fraților lor.

19. Aceasta este semînția lui Isaac, fiul lui Avraam ; Avraam l-a născut pe Isaac.

20. Isaac era de patruzeci de ani cînd a luat-o pe Rebeca, fiica/lui Batusel arameul din Mesopotamia și sora lui Laban arameul.

21. Și să rugă Isaac Domnului pentru Revéca, făméia lui, pentru că era stearpă; și ascultă pre însul Dumnezeu și îi zise: „De va să fie așa, dară mie ce-m iaste această?” Și se duse să întrebe pre Domnul.

22. Și după acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de călcăiul lui Isav; și i-a pus numele lui Iacov. Și Isaac era de 60 ani cîndu au născut pre această Revéca.

23. Și i-a zise Domnul ei: „2 limbi întru pîntecele tău sînt și 2 năroade den zgăul tău să vor împărți, și va covîrși nărod pre nărodu și cel mai mare va sluji celui mai mic.”

24. Și să împlinească zilele nașterii; și la însă era gemeni întru pîntecele ei.

25. Și ieși ficiorul cel născut întăi roșu tot, ca o pièle pârș; și-i numi numele lui Isav.

26. Și după acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de călcăiul lui Isav; și i-a pus numele lui Iacov. Și Isaac era de 60 ani cîndu au născut pre această Revéca.

27. Și creșcurea voiniceii; și era Isav om știindu vînă, mojić, iară Iacov om neviclean, lăcuindu în casă.

28. Și iubiă Isaac pre Isav, ficiorul lui, pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară Revéca iubea pre Iacov.

29. Și fiarsă Iacov fiertură și veni Isav de la cîmpu ostenindu.

30. Și dzise Isav cătră Iacov: „Gustă-mă de fiertura acestui grîu pentru că slăbăscu”; pentru aceea să numi numele lui Edom.

31. Și dzise Iacov cătră Isav: „Dă-mă astăzi nașterile tale cele dentăi mie.”

32. Și dzise Isav: „Iată, eu mergu să mor și ce mi-s bune aceste născuturi înainte?”

33. Și i-a zise lui Iacov: „Giură-te mie astăzi.” Și i-a giură lui și vîndu Isav nașterile dentăi lui Iacov.

34. Și Iacov dăde lui Isav pâine și fiertură de linte; și mîncă și bău și să sculă de să duse. Și ocări Isav nașterile dentăi.

21. Și se rugă Isaac Domnului pentru Revéca, muiérea lui, că era stearpă; și-l ascultă Dumnezeu și îngreacă Revéca, muiérea lui.

22. Și juca copiii într-însa; și zise: „De va să fie așa, dară mie ce-m iaste această?” Și se duse să întrebe pre Domnul.

23. Și zise ei Domnul: „Doaoă limbi sînt în pîntecele tău și 2 noroade se vor împărți den trupul tău; și norod pre alt norod va covîrși și cel mai mare să slujască celui mai mic.”

24. Și umplîndu-i-se zilele de-a naște, iată era în pîntecele ei 2 gemeni.

25. Și ieși ficiorul cel dentăi tot roșu și flocos ca o pièle; și-i puse numele Isav.

26 [25]. Apoi ieși frate-său, și mîna lui se ținea de călcăiul lui Isav; și-i puse nume Iacov. [26] Și era Isaac de 60 de ani cînd născu lui Revéca (ficipori) 3.

27 [26]. Și creșcurea voinici; [27] și fu Isav om vînător și plugar 4, iar Iacov fu om nehiclean, lăcuind în casă.

28. Și îndrăgi Isaac pre Isav căci că den vînatul lui era mîncarea lui, iar Revéca îndrăgi pre Iacov.

29. Și fiarse Iacov fiertură și veni Isav de la cîmpu ostenit.

30 [29]. Și zise lui Iacov: [30] „Dă-mă dentr-această fiertură să mîncă să mă întăresc”; pentr-aceea chieamă numele acelu loc Edom.

31. Și zise Iacov lui Isav: „Dă și tu mie astăzi nașterea ta cea dentăi.”

32. Iar Isav zise: „Iată, eu merg să moriu, dară ce-m iaste bună această năștere dentăi.”

33. Și i-a zise Iacov: „Jură-te mai înainte mie astăzi.” Și i se jură [34] și dăde Isav lui Iacov nașterea sa cea dentăi.

34. Iar Iacov dăde lui Isav pâine și linte fiartă; și mîncă și bău și, sculîndu-se, se duse. Și nimic nu mai băgă seamă de nașterea sa cea dentăi.

21. Și s-a rugat Isaac Domnului pentru Rebeca, femeia lui, că era stearpă; și l-a ascultat Domnul și Rebeca, femeia lui, a zămislit.

22. Dar copiii se zbăteau în pîntecele ei și ea a zis: „Dacă astfel trebuie să mi se întimplă, pentru ce mai am această sarcină?” Și s-a dus să-l întrebe pe Domnul.

23. Iar Domnul i-a răspuns: „Două neamuri sînt în pîntecele tău și două popoare se vor împărți din pîntecele tău. Iar un neam îl va covîrși pe celălalt neam, și cel mai mare va sluji celui mai mic!”

24. S-au împlinit zilele ca aceasta să nască și în pîntecele ei erau gemeni.

25. Și a ieșit fiul cel întii născut roșu și pârș tot ca o pielică; i-au dat numele Isav.

26. După acesta a ieșit fratele său, mîna lui ținîndu-se de călcăiul lui Isav. Și i-au dat numele Iacov. Și Isaac era de șizeci de ani, cînd Rebeca i-a născut pe aceștia.

27. Copiii au crescut și Isav a ajuns un vînător iscusit, cutreierînd cîmpurile, Iacov însă era un păstor pașnic, trăind în corturi.

28. Isaac îl iubea pe Isav, pentru că îi plăcea vînatul acestuia, iar Rebeca îl iubea pe Iacov.

29. Odată a fiert Iacov linte și Isav a venit ostenit de pe cîmp.

30. Și i-a spus Isav lui Iacov: „Dă-mi să gust din fiertura aceasta roșie, căci sînt flămînd!” De aceea s-a numit el și Edom, adică roșu.

31. Iacov însă i-a spus: „Vinde-mi mai întii dreptul tău de întii-născut!”

32. Și Isav i-a răspuns: „Iată eu mor de foame, la ce mi-e bun dreptul de întii-născut?”

33. Iacov i-a spus: „Jură acum!” Și acela i-a jurat. Astfel Isav i-a vîndut lui Iacov dreptul său de întii-născut.

34. Atunci Iacov i-a dat lui Isav pîine și fiertură de linte și acesta a mîncat și a băut, apoi s-a sculat și s-a dus. Și astfel a nesocotit Isav dreptul său de întii-născut.

CAP 26

1. Și fu foamete pre pămîntu, afară de foametea cea mai denainte, carea s-au făcut în zilele lui Avraam. Și mîrse Isaac cătră Avimeleh, împăratul filistim, la Gherara.

2. Și să ivi lui Domnul și-i dzise: „Nu te pogori la Eghiptu, ce lăcuiește întru pămîntul carele ție fi voi spune.”

3. Și vei fi prișlet întru pămîntul acesta, și voi fi cu tine și te voi blagoslovi, pentru că ție și sămînției tale voi da tot pămîntul și voi întări giurămîntul meu carele m-am giurat lui Avraam, tatălui tău.

4. Și voi înmulți sămînția ta ca stelele cerului și voi da sămînției tale tot pămîntul acesta și să vor blagoslovi între sămînția ta toate limbile pămîntului.

5. Pentru căci au ascultat Avraam, tată-tău, al mieu glas și au păzit poruncile mele, și dreptățile mele, și învățăturile mele și legile mele.”

6. Și lăcu Isaac la Gherara.

7. Și întrebare oamenii de loc pentru Răvéca, făméia lui, și dzise: „Sor-m/iaste”. Pentru că să temu a dzi-

CAP 26

1. Și fu foamete pre pămînt iar, după foametea carea fusese mai înainte, în zilele lui Avraam. Și se duse Isaac la Avimeleh, împăratul Filistimului, în Gherara.

2. Și se arătă lui Domnul și zise: „Nu te pogori în Eghipt, ce lăcuiește pre pămîntul care-ț voi spune.”

3. Și să lăcuiești într-însul și voi fi cu tine și te voi blagoslovi, că ție și sămînției tale voi da pămîntul acesta și voi pune jurămîntul care m-am jurat cu tată-tău, Avraam.

4. Și voi înmulți sămînția ta ca stelele cerului, și sămînției tale voi da tot pămîntul acesta și se vor blagoslovi întru sămînția ta toate limbile pămîntului.

5. Căci că au ascultat tată-tău, Avraam, glasul mieu și au păzit toate poruncile mele, și legile mele, și dreptățile mele și învățăturile mele.”

6. Și lăcu Isaac în Gherara.

7. Iar oamenii carei lăcuia acolo îl întrebare de muiérea lui, de Revéca; el zise: „Iaste-m sor”, / că-i era

CAP. 26

Isaac în țara filistenilor.

Înțelegerea cu Abimelec

1. Și a fost o foamete pe pămînt, alta decît foametea dintii, care se întimplase în zilele lui Avraam. Și s-a dus Isaac la Abimelec, regele filistenilor, la Gherara.

2. Atunci i s-a arătat Domnul și i-a spus: „Să nu te duci în Egipt, ci așază-te în țînutul pe care ți-l voi arăta eu.”

3. Să rămii în acest țînut, căci ție și sămînției tale fi voi da întreg țînutul și-mi voi împlini legămîntul meu față de Avraam, tatăl tău.

4. Voi înmulți sămînția ta ca stelele cerului și voi da sămînției tale întreg acest țînut și voi binecuvînta prin sămînția ta toate neamurile pămîntului.

5. Pentru că Adam, tatăl tău, a ascultat glasul meu și a păzit învățăturile, poruncile, poveștile și legile mele.

6. Și s-a așezat Isaac în Gherara.

7. Iar oamenii locului acela l-au întreat despre Rebeca, soția lui, cine este, și le-a spus: „Îmi este soră!”

ce: „Fămēie-m iaste”, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii locului pentru Revēca, căce era la față frumoasă.

8. Și fu acolo în mulți ani. Și, privind Avimelele, împăratul Gherarei, pre fereastră, vădu pre Isaac glumind cu Revēca, muiērea lui.

9. Și chemă Avimelele pre Isaac și-i dzise lui: „Oare fāmēie-ți iaste”? Și că ce ai dzis: „Suru-m iaste”? Și dzise lui, Isaac: „Pentru căce am dzis cindai să nu moriu pentru însă”.

10. Și-i dzise lui, Avimelele: „Ce ai făcut aceasta noa? Puțin are fi dormit cineva den ruda mea cu fāmēia ta și ai fi adus asupra noastră necu-noștință”.

11. Și porānci Avimelele la tot nărodul lui, dzicind: „Tot cine se va atinge de bărbatul acesta sau de muiērea lui fi va vinovat”.

12. Și sāmānă Isaac întru pāmîntul acela și află întru acel an ordzu dindu 100; și-l blagoslovi pre însul Domnul.

13. Și să înălță omul și mergind înaintea mai mare să făcea, pân-unde mare să fece foarte.

14. Și i să făcerea lui dobitoc de oi și dobitoc de boi și arături multe; și zavistură pre însul filistimii.

15. Și toate fîntinele cite au săpat slugile lui întru vrēma tātine-său le-au astupat filistimii și le-au implut de pāmîntu.

16. Și dzise Avimelele cătră Isaac: „Du-te de la noi pentru că mai tare decit noi te-ai făcut foarte”.

17. Și să înmūtă de acolo Isaac și poposi la rīpa Gherarilor; și tăbări acolo.

18. Și iarăș Isaac au săpat fîntinele cu apa carele au săpat slugile lui Avraam, tātine-său, și le-au astupat filistimii după ce au murit Avraam, tatăl lui; și le numi pre înse cu numere, și numerile carele le-au numit Avraam, tatăl lui.

19. Și săpară slugile lui Isaac în rīpa Gherarilor și aflară acolo fîntină de apă vie.

20. Și să bătură păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac dzicind cum a lor iaste fîntina; și numiră numele fîntinei Strimbătate pentru că strimbătate le-au făcut.

21. Și, rădicind-să de acolo, au săpat altă fîntină; și să pricea și pentru aceea; și numi numele lui Vrajbă.

22. Și, rădicind-să de acolo, au săpat altă fîntină; și nu s-au bătut pentru aceea; și i-au numit numele el Lărgime de loc, dzicind: „Pentru căci acum au lărgit Domnul noa și ne-au crescut pre pāmîntu”.

23. Și să sul-de acolo la Fîntina Giurămîntului.

24. Și să ivi lui Dumnedzau întru aceea noapte și-i dzise: „Eu sîntu Dumnedzau lui Avraam, tatăl tău; nu te teme, pentru că cu tine sîntu și te-am blagoslovit și voi înmulți sămînția ta pentru Avraam, tatăl tău”.

25. Și zidi acolo jirtăvnic și chemă numele lui Dumnedzau și aședzără acolo cortul lui; și săpară acolo slugile lui I(s)aac fîntină.

26. Și Avimelele să duse la însul de la Gherar; și Ohozath, ce ținea pre noru-sa, și Fihol, hatmanul puterii/lui.

frică să zică: „Iaste-m muiēre”, ca nu cumva să-l ucigă oamenii carei lăcuia într-acel loc pentru Revēca, muiērea lui, că era frumoasă.

8. Și fu acolo mult ani. Și, privind Avimelele, împăratul Gherarei, pre o fereastră vădu pre Isaac glumind cu Revēca, muiērea lui.

9. Și, chiemînd Avimelele pre Isaac, fi zise: „Aceasta-ți iaste muiēre, dară tu că ce-ai zis că-ți iaste sor”? Iar Isaac zise: „Zis-am ca să nu cumva să moriu pentru dînsa”.

10. Iară Avimelele zise: „Că ce-ai făcut noa? Puțin ară fi fost să fie cineva den neamul meu cu muiērea ta și ai fi adus asupra noastră zmintea”.

11. [10]. Și porānci tuturor năroadelor, zicind: [11] „Tot cine se va atinge de bărbatul acesta sau de muiērea lui fi va vinovat mōrții”.

12. Și sāmānă Isaac în pāmîntul acela și află în anul acela roada orzului însutită, că-l blagoslovi Dumnezeu.

13. Și se înălță și se înmulți până se făcu foarte mare.

14. Și fu lui dobitoc den oi și dobitoc den boi și agoniseală multă; pentru aceasta îl pizmuiră filistimlării.

15. Și mērseră și astupară toate puțurile cite săpase slugile tātine-său în viața tātine-său și le umplură de pāmînt.

16. Și zise Avimelele cătră Isaac: „Fugi de la noi că mai puternic decit noi te-ai făcut tu aici cu mult”.

17. Și fugi Isaac de acolo și se sălășlui la rīpa Gherarului; și lăcuia acolo.

18. Și iar dăstupă Isaac puțurile cele de apă ce le săpase slugile tātine-său, lui Avraam, care le astupase filistimlării deaca au murit tată-său Avraam; și le puse nume tot cum le pusese tată-său Avraam.

19. Și săpară slugile lui Isaac în rīpa Gherarului și aflară acolo fîntină de apă vie.

20. Și se sfădiră păstorii Gherarilor cu păstorii lui Isaac, zicind: „A noastră iaste apa”; și puseră numele acei fîntini Strimbătate, că strimbătate le-au făcut.

21. Și, sculîndu-se Isaac de acolea, săpă altă fîntină; și se certa și pentru aceea; și-i puse numele Vrajbă.

22. Și, sculîndu-se și de acolo, săpă alt puț, și pentru acela nu se certa; și-i puse numele Lărgime, zicind că „Acum au lărgit Domnul noa și ne-au crescut pre pāmîntu”.

23. Și de acolo se sui la Puțul Jurămîntului.

24. Și se arată acolo lui Domnul într-acea noapte și-i zise: „Eu sînt Dumnezeu, tātine-tău, lui Avraam; nu te teme, că sînt cu tine și te voi blagoslovi și voi înmulți sămînția ta pentru tată-tău Avraam”.

25. Și zidi acolo altar și chiemă numele Domnului; și-i puse cortul acolo și săpară slugile lui Isaac puț acolo.

26. Și veni la dînsul Avimelele de la Gherar(a) și Ohozath, prietenul lui, și Fihol, voievodul nărodului / său.

căci s-a temut să spună „Este soția mea”, ca nu cumva să-l omoare oamenii locului aceluia pentru Rebeca, căci era frumoasă la chip.

8. Dar după ce a trăit acolo multă vreme, Abimelec, regele Gherarei, privind pe fereastră l-a văzut pe Isaac îmbrățișându-se cu Rebeca, soția sa.

9. Atunci l-a chemat Abimelec pe Isaac și i-a spus: „Oare îți este soție? De ce ai spus: „Îmi este soră”? Isaac i-a răspuns: „Am spus așa, ca nu cumva să fiu ucis din pricina ei!”

10. Abimelec i-a spus: „De ce ne-ai făcut aceasta? Puțin ar fi fost să fie cineva din neamul meu s-ar fi culcat cu soția ta și ai fi adus asupra noastră păcat”.

11. Și a poruncit Abimelec întregului său popor: „Cine se va atinge de omul acesta sau de soția lui va fi pedepsit cu moartea!”

12. Iar Isaac a semănat în anul acela și a cules rod însutit. Și l-a binecuvîntat pe el Domnul.

13. Și el s-a îmbogățit și avînd spor s-a înălțat tot mai mult.

14. Și avea turme de oi și cirezi de vite și multe ogoare. Atunci filistenii începură să-l invidieze.

15. Și toate fîntinile pe care le săpaseră robii tatălui său, pe vremea lui Avraam, filistenii le-au stricat și le-au astupat cu pămînt.

16. Și i-a spus Abimelec lui Isaac: „Pleacă de la noi, căci te-ai făcut prea puternic față de noi!”

17. Și a plecat Isaac de acolo și a poposit în valea Gherara și a locuit acolo.

18. Și a săpat Isaac din nou fîntinile de apă, pe care le săpaseră robii lui Avraam, tatăl său, și pe care le astupaseră filistenii după moartea lui Avraam și le-a numit cu aceleași nume cu care le numise Avraam.

19. Și au săpat slugile lui Isaac în valea Gherara și au dat de un izvor cu apă bună de băut.

20. Dar s-au certat păstorii din Gherara cu păstorii lui Isaac spunînd fiecare că „apa este a noastră”. Și i-au pus numele Esec, căci au spus că s-au sfădit pentru ea.

21. Apoi sculîndu-se Isaac de acolo a săpat o altă fîntină, dar s-au certat și pentru aceasta și i-au pus numele Sitna.

22. Sculîndu-se și de acolo Isaac a săpat o altă fîntină, dar nu s-au mai certat pentru ea. De aceea l-a pus numele Rehobot; spunînd: „Datu-ne-a acum Domnul loc larg și ne-a sporit pe pămînt.”

23. De aici s-a urcat Isaac la Beer-Seba.

24. În noaptea aceea i s-a arătat acolo Domnul și i-a spus: „Eu sînt Dumnezeu, tatălui tău, Avraam. Nu te teme, căci eu sînt cu tine și te-am binecuvîntat și îți voi înmulți sămînția ta pentru Avraam, tatăl tău!”

25. Atunci a zidit Isaac acolo un altar și a chemat numele Domnului și și-a așezat acolo cortul, iar slugile lui au săpat o fîntină.

26. Și a venit la el Abimelec din Gherara, împreună cu Ahuzat, care luase pe nora lui, și Ficol, căpetenia oștirii/lui.

къ ахъ. Шн зисе кѣтрѣ рѣшѣнъ ісаакъ пен
 прѣхъ кѣтрѣ зисе кѣтрѣ мнѣ з шн бѣн ма
 іаі оуражѣ, шн мацн кѣтрѣ дѣла бѣн. Шн сн а
 зисе възжандъ тѣмъ въхѣтъ, къ дѣмъхъ ера къ
 тинѣ, шн амь зисе фѣ дартъ, фпрѣ мнѣкохъ
 нѣстрѣ шн фпрѣ мнѣкохъ тѣхъ, съпхнемъ къ тѣ
 не легѣтѣрѣ. Дл стѣхъ фатн къ нѣн рѣхъ,
 фте кѣтрѣ нѣн нѣнѣмъ кѣтрѣ, шн фте кѣтрѣ цѣ
 цѣмъ тѣрѣхѣтѣ тинѣ, шн тѣмъ кѣтрѣ нѣн пачѣ, шн
 тѣхъ акѣмъ глѣнѣтѣ ещн дѣ дѣмъхъ. Шн лѣфѣ
 ла къ сѣпжѣ, шн мѣжнѣартъ, шн сѣдѣрѣ. Шн кѣхъ
 ажнѣхъ рнмнѣца, кѣхъ сѣмъ а прѣпелѣнѣхъ
 шн тѣрѣмнѣ прѣ рѣшѣнъ ісаакъ, шн сѣдѣрѣ
 лѣ нѣмѣжнѣнѣрѣ дѣла рѣнѣхъ. Шн фѣ фпрѣ а
 чѣ а зн шн мергѣнѣ сѣхънае ахъ ісаакъ фнспѣ
 рѣ пенѣрѣ фѣжнѣна чѣхъ сѣпѣтѣ, шн зисѣрѣ нѣ
 лѣ амѣфлапѣ апѣ. Шн сѣхъмнѣ хѣхърѣмѣнѣтѣ
 пенѣрѣ ахъ а нѣмнѣ нѣмѣ чѣпѣцѣнѣ фѣжнѣна
 лѣ кѣхърѣмѣнѣтѣ пѣнѣ фѣсѣа дѣ аѣтѣнѣ. Шн ерѣ
 ісаакъ дѣ, мѣ дѣ ахънѣ, шн ахъ мѣтѣрѣ прѣсѣдѣнѣ, фѣ
 тѣлѣнѣ бѣнѣ хѣтѣхъ, шн прѣ вѣсѣмѣка фѣтѣлѣхъ
 лѣ ело сѣдѣ. Шн сѣхъ прнѣтѣхъ ісаакъ, шн къ рѣвѣка.

К А П К З

Ан фѣ дѣпѣ чѣхъ фѣтѣрѣнѣтѣ ісаакъ,
 шн сѣпжѣмнѣрѣ оѣтѣнѣ ахъ аѣрѣфѣ, шн
 кѣмѣ прѣ ісаакъ фѣтѣрѣ ахъ тѣлѣ маісѣ
 тѣрѣнѣ, шн зисѣ ахъ фѣтѣ мѣхъ, шн зн
 се тѣпѣ сѣхъ. Шн зисѣ ахъ тѣпѣ а
 фѣтѣрѣнѣтѣ, шн нѣхъцѣхъ зѣсѣа мѣсѣцѣнѣ мѣлѣ.
 г дѣхъмъ дѣартъ тѣхъ оуѣтѣлѣта тѣхъ, ахъ ахъ шн тѣхъ
 бѣ а шн ещн аѣартъ ла кѣмѣхъ. Шн вѣжнѣ
 зѣмѣ вѣнѣтѣ шнмъ фѣ мѣе вѣхъкѣтѣ ахъпѣ къмъ
 нѣсѣкѣхъ сѣхъ, шнмъ ахъ кѣсѣтѣмѣнѣжнѣхъ пенѣрѣ ка
 сѣтѣ вѣлѣтѣсѣхъ сѣфлѣтѣхъ мѣхъ, маісѣ жнѣнѣтѣ
 е дѣче вѣн мѣхъ. Шн рѣвѣка ахъ зн гѣрѣнѣ ісаакъ
 нѣ, кѣтрѣ ісаакъ фѣтѣрѣ ахъ, шн сѣхъ дѣсѣ іса
 ла кѣмѣхъ ка сѣвнѣнѣсѣе вѣнѣтѣ тѣтѣжнѣсѣхъ.
 5 Шн рѣвѣка зисѣ кѣтрѣ фнѣсѣхъ тѣлѣ маісѣ мнѣхъ о
 бѣсѣнѣ амъ ахъ знѣ прѣ тѣпѣтѣхъ гѣрѣнѣхъ, кѣтрѣ
 5 ісаакъ фѣрѣтѣе тѣхъ гѣрѣнѣхъ. Ахъ амъ вѣжнѣтѣ
 шнмъ фѣ рѣмѣжнѣкѣтѣ, пенѣрѣ ка мѣжнѣжнѣ сѣтѣ
 е вѣлѣсѣ жнѣнѣтѣ дѣмнѣхъ маісѣ жнѣнѣтѣ дѣжнѣ
 амъхъ сѣхъ. Дѣчн амъ фѣмѣлѣ мѣхъ асѣхълѣтѣ
 ф прѣ мнѣ, ахъ прѣ амъ порѣхъчѣсѣхъ сѣхъ цѣсѣ. Шн
 мергѣнѣ ла онъ, тѣмъ дѣ ахъкоасѣ дѣн сѣхъ мѣнѣ шн
 вѣнѣ, шн вѣн фѣчѣ прѣ ещн вѣхъкѣтѣ тѣтѣжнѣтѣхъ
 г къмъ нѣсѣтѣ. Шн вѣн ахъ дѣчѣ тѣтѣжнѣтѣ шн
 вѣ маісѣ пѣнѣрѣ ка сѣтѣ вѣлѣтѣсѣхъ тѣпѣтѣ ма
 іаі напнѣ рѣмѣартѣ ахъ, шн зисѣ ісаакъ кѣтрѣ
 іаі рѣвѣка мѣхътѣсѣ, тѣсѣ ісаакъ фѣрѣтѣе мѣхъ оѣмъ
 бѣ прѣсѣсѣ, шн сѣхъ оѣмъ нѣсѣтѣрѣ. Кѣжнѣдѣн сѣхъ
 лѣхъ пнѣтѣ, тѣпѣтѣ мѣхъ, шн вѣн фн жнѣнѣтѣ ахъ
 г ка сѣхъ нѣсѣтѣгѣтѣ фѣсѣмѣтѣ, шн вѣн ахъ дѣчѣ асѣхъ прѣ
 г маісѣ вѣсѣмѣ шн нѣ вѣлѣнѣтѣ. Шн зисѣ ахъ
 нѣмѣтѣ прѣмнѣнѣ вѣлѣсѣмѣлѣтѣхъ фѣмѣлѣ мѣхъ, нѣ
 маісѣ асѣхълѣтѣ гѣлѣсѣ мѣхъ, шн мергѣнѣ ахъ амъ.
 11 Шн мергѣнѣ ахъ шн ахъ дѣчѣ мѣхъ мѣсѣтѣ, шн фѣ
 нѣ мѣхътѣсѣ вѣхъкѣтѣ ахъ прѣ къмъ вѣтѣлѣ тѣпѣтѣ ахъ.
 11 Шн ахъ рѣвѣка фѣрѣтѣрѣмнѣтѣ ахъ ісаакъ фѣтѣрѣ

- 27. Și zise cătră dînșii Isăac : „Pentru că ci aț ve- nit cătră mine ? Și voi m-aț urit și m-ați scos de la voi“.
- 28. Și ei au zis : „Văzînd te-am văzut că Domnul era cū tine și am zis : fie dară înnru mijlocul nostru și înnru mijlocul tău să punem cu tine legămint“.
- 29. că să nu faci cu noi rău, înn cē chip noi nu ne-am scirbit și înn cē chip ție ți-am trebuit bine și te-am scos cu pace ; și tu acum blagoslovit ești de Domnul“.
- 30. Și le făcu ospăț ; și mîncară și băură.
- 31. Și, sculîndu-se dimineața, jură om aproapei lui ; și-i trimise pre dînșii Isăac. Și să dusără cu min- tînire de la dînsul.
- 32. Și fu înnru acēea zi, și mergînd slugile lui Isăac, îi spuseră pentru fîntina ce-au săpat și ziseră : „Nu am aflat apă“.
- 33. Și o numi Jurămint ; pentru acēea numi nume cetății Fîntina Jurămintului până înn zioa de astăzi.
- 34. Și era Isăf de 40 de ani și luo muiere pre Iudin, fata lui Veil, heteul, și pre Vasemcath, fata lui Elon, eveul.
- 35. Și să priciia cu Isăac și cu Revēca.

CAP 27

- 1. Și fu după ce-au îmbătrînit Isaac și să timpîră ochii lui a vedea, și chemă pre Isaf, feciorul lui cel mai bătrîn, și-i zise lui : „Fiiul meu !“. Și zise : „Iată eu“ !
- 2. Și zise lui : „Iată, am îmbătrînit și nu știu zioa morții mēle.“
- 3. Acum dară ia-ț unealta ta, arcul și tulba, și ieși afară la cîmpu [4] și vinează-m vînat ;
- 4. și-m fă mie bucate după cum iubescu eu, și-m adu ca să mănîncu pentru ca să te blagoslovească sufletul mieu mai înnainte de cē voiu muri“.
- 5. Și Răvēca auzi grăînd Isaac către Isăf, feciorul lui ; și să duse Isaf la cîmp ca să vinēze vînat tătîni-său.
- 6. Și Răvēca zise cătră fiu-său cel mai mic : „Vezi, am auzit pre tată-tău grăînd cătră Isăf, fratele tău, grăînd :
- 7. «Adu-m vînat și-m fă de mîncat pentru ca, mîncînd, să te blagoslovesc înnaintea Domnului mai înnainte decît a muri eu“.
- 8. Deci acum, fiul meu, ascultă pre mine dupre cum poruncescu eu ție.
- 9. Și, mergînd la [o], ia-m de acolô doi iezii moi și buni și voiu face pre ei bucate tătîni-tău cum iubēște.
- 10. Și vei aduce tătîni-tău și va mîncă pentru ca să te blagoslovească tată-tău mai nainte de moartea lui“.
- 11. Și zise Iăcov cătră Răvēca, mumă-sa : „Iaste Isaf, fratele meu, om pāros, și eu om nēted.“
- 12. Cîndai să nu mă pipăie tatul mieu și voiu fi înnaintea lui ca un nebăgat înn seamă și voiu aduce asupra mea blestem și nu blagoslovenie“.
- 13. Și-i zise lui mumă-sa : „Pre mine blestemul tău, fiul mieu, numai ascultă glasul mieu și, mergînd, adu-mi“.
- 14. Și, mergînd, luo și aduse mume-sii ; și făcu mumă-sa bucate dupe cum iubii tatăl lui.
- 15. Și, iuînd Răvēca îmbrăcămîntea lui Isaf, fecio- rul/ei cel mai bătrîn, cea bună, care era la dînsa înn

27. Și dzise cătră înșii Isaac : „Pen-
tru că ci ați venit cătră mine? Și voi
m-ați urit și m-ați scos de la voi?”

28. Și ei au dzis : „Vădzindu-te am
vădzut căce Domnul era cu tine și am
dzis : fie dară întru mijlocul nostru
și întru mijlocul tău să făgăduim cu
tine împreună făgăduință

29. ca să nu ni să facă cu noi rău,
în ce chip noi nu ne-am oțărît și în
ce chip te ț-am tribuit bine și te-am
scos cu pace; și tu acum blagoslovit
ești de Domnul”.

30. Și li să făce ospătu; și mîncară
și băură.

31. Și, sculîndu-să dimineața, giură
omul de aproapelui său; și-i trimise
pre înșii Isaac. Și să duseră cu mîn-
tuire de la însul.

32. Și fu întru acțea dzi, mergîndu
slugile lui Isaac, îi spuseră pentru
fîntîna ce au săpăt și dziseră : „Nu
am aflat apă”.

33. Și o numî Giurămîntu; pentru
aceea numî nume cetății Fîntîna: Giu-
rămîntului pîn-în dzua de astăzi.

34. Și era Isav de 40 ani și luă mu-
iere pre Iudin, fata lui Veil, heteul,
și pre Vasemcâth, fata lui Elon, eveul.

35. Și să pricea cu Isaac și cu Re-
veca.

27. Și le zise Isaac : „Ce ați venit la
mine? Crez, voi m-ați urit și m-ați go-
nit de la voi?”

28. Iar ei răspuseră : „Vădzîndu-te
am văzut că Domnul era cu tine și
am zis : să fie jurămînt între noi și în-
tre tine și să punem făgăduință între
noi și între tine

29. ca să nu faci noaoă rău, cum nu
ne-am lepădat nici noi de tine și cum
ți-am făcut și noi bine și te-am slo-
bozit cu pace; și ești tu acum bla-
gosit de Domnul”.

30. Și făcu lor ospăț de mîncară și
băură.

31. Și, sculîndu-se dimineața, jurară
unul altuia; și-i trimise Isaac. Și se du-
seră de la dînsul cu pace.

32. Și într-acea zi veniră slugile lui
Isaac și-i spuseră de puțul care săpase,
zicînd : „N-am aflat apă”.

33. Și-i puseră numele Jurămînt;
pentr-aceea-i chieamă numele acea cetate
Puțul Jurămîntului și pînă în zioa de
astăzi.

34. Iară Isav, deaca umplu 40 de ani,
luoă muiere pre Iudin, fata lui Veil,
hefheul, și pre Vasimcath, fata lui E-
lon, eveul.

35. Acea, amîndoață, se certa³ cu
Isaac și cu Reveca.

27. Iar Isaac le-a spus : „De ce ați
venit la mine, voi care m-ați urit și
m-ați izgonit de la voi?”

28. Ei i-au răspuns : „Am văzut că
Domnul era cu tine și ne-am gîndit
să fie înțelegere între noi și între tine
și să încheiem cu tine un legămînt.

29. Ce tu să nu ne faci nici un rău,
după cum nici noi nu te-am vătămât
și ți-am făcut numai bine și te-am lă-
sat să pleci în pace. Iar acum tu ești
binecuvîntat de Domnul”.

30. Isaac le-a pregătît un ospăț și au
mîncat și au băut împreună.

31. Și, sculîndu-se dimineața, au ju-
rat unul altuia. Și Isaac s-a despărțit
de ei și ei s-au dus în pace de la
dînsul.

32. În aceeași zi, venînd slugile lui
Isaac, l-au vestit că în fîntîna pe care
o săpaseră au găsit apă.

33. Și a numit Isaac fîntîna Șibe-
a, adică jurămînt. Iar numele cetății, pînă
în zioa de azi, a rămas Beer-Șeba,
adică Fîntîna Legămîntului.

34. Isav era de patruzeci de ani,
cînd și-a mai luat două femei: pe
Iudit, fiica lui Beerî, heteul, și pe Ba-
semata, fiica lui Elon, eveul.

35. Acesta a mîhnit foarte pe Isaac
și pe Rebeca.

CAP 27

1. Și fu după ce au îmbătrînit Isaac
și să timpîră ochii lui a vedea, și che-
mă pre Isav, ficiorul lui cel mai bă-
trîn, și-i dzise lui : „Fiul meu” ! Și
dzise : „Iată eu” !

2. Și-i dzise lui : „Iată, am îmbătrî-
nit și nu știu dzua morții mele.

3. Acum dară ia-ți cîniia ta, arcul
și tulba, și ieși afară la cîmpu [4] și-m
vinează vînat;

4. și-m fă mie bucate cum iubăscu
eu și adu pentru ca să mîncu ca să
te blagoslovască sufletul meu mainte
de ce voi muri”.

5. Și Răveca au audzit grăindu Isaac
cătră Isav, ficiorul lui; și să duse Isav
la cîmpu ca să vîneze vînat tătine-
său.

6. Și Revéca dzise cătră fiul său, cel
mai mic : „Vedzi, am audzit pre tată-
tău grăindu cătră Isav, fratele tău,
dzicîndu :

7. «Adu-mi vînat și-m fă de mîncat
pentru ca, mîncîndu, să te blagoslo-
văscu înaintea lui Dumnezeu mainte
de moartea mea».

8. Acum dară, fiul meu, ascultă-mă
pre mine după cum eu îți porăncesc-
cu ție.

9. Și, mergîndu la oi, ia de acolo 2
iezi moi și buni și voi face pre ei bu-
cate tătine-tău cum iubéște.

10. Și vei aduce tătine-tău și va
mîncă pentru ca să te blagoslovască
tată-tău mainte de moartea lui”.

11. Și dzise Iacov cătră Revéca, mai-
ca lui : „Iaste Isav, fratele meu, om
păros, și eu om nêtedu.”

12. Cîndai să nu mă priceapă tatăl
meu și voi fi înaintea lui ca un ne-
băgător în saamă și voi aduce asupra
mea blăstămu nu blagoslovenie”.

13. Și-i dzise lui maica sa : „Pre
mine blăstămul tău¹, fiul meu, numai
ascultă glasul meu și, mergîndu, îm-
adu”.

14. Și, mergîndu, au luat și au adus
maicii lui și făcu maica lui bucate
după cum iubia tatăl lui.

15. Și, luîndu Revéca înbrăcămîntea
lui Isav, ficiorului ei cel mai bătrîn,

CAP 27

1. Și fu deaca îmbătrîni Isaac și or-
biră ochii lui de vedere, chieamă pre
fiu-său Isav, cel mai mare, și-i zise :
„Fătul meu” ! El răspunse : „Iată eu” !

2. Tată-său zise : „Iată, eu am îmbă-
trînit și nu știu zilele sfîrșitului meu.

3. Acum ia cîniia ta, tulba și arcul,
și ieși la cîmp și vinează vînat¹;

4. și-m fă bucate cum im plac și-m
ado să mîncă să te blagoslovească su-
fletul meu mai nainte pînă nu mor”².

5. Și, auzînd Revéca pre Isaac gră-
înd cătră fiu-său Isav, deaca se duse
Isav la cîmp să vîneze vînat tătine-său,

6. iar ea zise cătră fiu-său cel mai
mic, cătră Iacov : „Iată, eu am audzit
pre tată-tău Isa(a)c grăînd cătră frate-
tău Isav și zicîndu-i :

7. «Adu-mi vînat și-m fă bucate ca,
mîncînd, să te blagoslovească înaintea
lui Dumnezeu mai nainte pînă nu volu
muri”.

8. Deci acum, mă ascultă, fătul meu,
cumu-ț voi porunci.

9. Pasă la oi și ia 2 iezi buni și
tineri și să-i fac bucate tătine-tău cum
poftéște el.

10. Și să duci tătine-tău și va mîncă
și te va blagoslovi tată-tău mai nainte
pînă la moarte”.

11. Iară Iacov zise mume-sei, Revé-
căi, „Frate-mieu iaste om flocoș, iar
eu sint nêted³”.

12. Dară de mă va pipăi tată-mieu
și voi fi înaintea lui ca un năcăjitor
și voi aduce asupra mea blestem iar
nu blagoslovenie” ?

13. Iar mumă-sa-i zise : „Pre mine
să fie blestemul tău, fătul meu, nu-
mai ascultă glasul meu și te du de-
m ado”.

14. Și, ducîndu-se, aduse mume-sei
și făcu mumă-sa bucate cum plăcea
tătine-său.

15. Și, luînd Revéca hainele cele mai
frumoșe ale lui Isav, fiu- / său cel

CAP. 27

Isaac binecuvîntează pe Iacov

1. După ce a îmbătrînit Isaac și i-a
slăbit vederea, l-a chemat pe Isav, fiul
său cel mai mare, și i-a spus : „Fiule”,
iar acela i-a răspuns : „Iată-mă !”

2. Atunci i-a spus : „Uite am îmbă-
trînit și nu știu zioa morții mele.

3. Ia-ți acum uneltele, tolba și arcul,
și ieși la cîmp să-mi aduci ceva vi-
nat.

4. Să-mi faci apoi mîncare cum îmi
place mie și adu-mi să mîncă, ca să
te binecuvînteze sufletul meu înaintea
de a muri.”

5. Rebeca însă a auzit cele spuse
de Isaac fiului său Isav și cum acesta
s-a dus la cîmp să vîneze ceva pentru
tatăl său,

6. atunci i-a spus Rebeca lui Iacov,
fiul său mai mic : „Iată eu l-am audzit
pe tatăl tău vorbindu-i lui Isav, fra-
telui tău, și spunîndu-i :

7. «Adu-mi vînat și fă-mi de mîncă
care și, după ce voi mîncă, te voi
binecuvînta înaintea Domnului, pînă
a nu muri”.

8. Deci acum, fiule, ascultă ce am
să-ți poruncesc.

9. Du-te la turmă și adu-mi doi iezi
fragezi, și buni, iar eu îi voi pregăti
tatălui tău din ei bucate, cum îi plac.

10. Și le vei duce tatălui tău și el
va mîncă, astfel ca pe tine să te bine-
cuvînteze tatăl tău înaintea de a muri.”

11. Iacov însă i-a spus Rebecăi, ma-
mei sale : „Isav, fratele meu e păros,
iar eu am pielea netedă.”

12. Nu cumva să mă pipăie tatăl
meu și voi fi înaintea lui un om de
nimic și astfel voi aduce asupra mea
blestem în loc de binecuvîntare.”

13. Atunci Rebeca, mama sa, i-a
spus : „Fiul meu, asupra mea să fie
blestemul tău, ascultă-mă numai pe
mine și du-te să-mi aduci iezi.”

14. Și ducîndu-se Iacov a luat și a
adus mamei sale iezi, iar mama sa a
pregătît bucate după gustul tatălui său.

15. Și, luînd Rebeca cea mai fru-
moasă haină a lui Isav, l-a înbrăcat

ен чѣла маи вѣржи чѣ вѣнѣ; кѣре ерѣ аа дѣнѣа
 жѣкѣтѣ, аѣ жѣрѣкѣтѣ пре іаков фечорѣа ен чѣла ма
 тѣжнѣрѣ. Шн піенѣе езнаорѣ аѣ пѣхѣ пре жѣ
 брѣцнѣа аѣ шн прѣстѣ чѣлае голае аае грѣмаѣзѣ
 аѣн аѣнѣ. Шн дѣвѣуѣаѣтеле шнпѣжнѣае кѣре
 аѣфѣтѣлѣтѣ пре дѣжнѣае аѣнѣ аѣкѣсѣ фечорѣа ен
 шн аѣдѣспѣрѣжнѣаѣнѣаѣ. Шн зѣне тѣатѣ, шнѣа
 зѣне тѣатѣ е тѣне еѣн тѣа фѣмае ? Шн зѣне іаков кѣ
 прѣ тѣатѣсѣ, е сѣпѣ іса, е дѣтѣжнѣнѣкѣ аѣтѣ,
 аѣфѣтѣлѣ аѣпѣ кѣ мѣан грѣнѣ мѣе, еѣлѣа дѣтѣ шѣ
 зѣшн мѣжнѣтѣ дѣн ѣжнѣатѣ мѣе, пѣнѣрѣ кѣ еѣмѣ
 еѣгѣосѣлѣсѣ еѣфѣтѣлѣ тѣаѣ. Шн зѣне ісаа
 фечорѣаѣн еѣлѣ, еѣ мѣте аѣаѣтѣа кѣре аѣн аѣфѣлѣ
 аѣшѣ кѣрѣжнѣ, е шн еѣлѣ зѣне еѣ аѣрѣтѣ аѣмнѣа
 дѣнѣзѣлѣ жнѣанѣтѣ мѣѣ. Шн зѣне ісааѣсѣ кѣ
 тѣе іаков аѣпрѣпѣтѣе дѣмнѣне шн тѣекѣн пнѣлѣн фѣ
 нѣае, дѣѣшн тѣа фѣма мѣѣ іса аѣѣа. Аѣпрѣпѣ
 се іаков кѣтѣрѣ ісааѣсѣ тѣатѣлѣ аѣн шн аѣпнѣтѣн
 пре еѣ, шн зѣне ісааѣсѣ мѣте ісааѣсѣ аѣн іаковѣ
 іарѣ мѣжнѣае сѣжнѣтѣ мѣжнѣае аѣн ісааѣсѣ. Шн нѣ
 кѣднѣсѣкѣ пре дѣжнѣаѣлѣ, пѣнѣрѣ кѣн ерѣ мѣннѣ
 аѣ аѣн кѣ мѣннѣае аѣн ісааѣсѣ фѣрѣтѣлѣн еѣлѣ
 пѣрѣае, шн аѣлѣн пре дѣжнѣаѣлѣ, шн зѣне
 тѣа еѣн фѣма мѣѣ іса е шн зѣне еѣ, шн зѣне.
 аѣрѣтѣ мѣ іарѣаѣе шн бѣн мѣжнѣа дѣн ѣжнѣатѣ тѣ
 фѣмае пѣнѣрѣ кѣ еѣмѣ еѣлѣсѣсѣ еѣфѣтѣлѣ мѣѣѣ,
 шн аѣдѣсѣлѣн шн мѣжнѣтѣ, шн аѣдѣсѣ еѣ шн тѣаѣ.
 Шн зѣне аѣн ісааѣсѣ тѣатѣ еѣлѣ аѣпрѣпѣтѣе дѣ мѣ
 нѣ, шн мѣтѣрѣлѣтѣ фѣма мѣѣ. Шн аѣпрѣпѣтѣ
 аѣсѣ ісааѣсѣтѣ пре дѣжнѣаѣлѣ, шн мнѣсѣ, мнѣсѣ
 еѣлѣ хѣннѣаѣрѣ аѣн шн бѣлѣн пре дѣжнѣаѣлѣ шн зѣ
 се, іарѣ мнѣсѣлѣ фечорѣаѣн мѣѣ, кѣ мнѣсѣлѣ
 еѣнѣтѣ чѣрнѣе пѣннѣе, кѣре аѣдѣлѣнѣтѣ дѣнѣзѣлѣ
 шн еѣчѣдѣѣѣе дѣнѣзѣлѣ дѣн роѣсѣ еѣрѣаѣнѣ шн дѣ
 грѣснѣмѣ пѣмѣжнѣтѣлѣн шн мѣлѣцнѣе дѣтѣрѣжѣшѣ
 дѣ еѣнѣ. Шн сѣлѣтѣсѣсѣ чѣе аѣмѣнѣ, шн іаѣн
 нѣчнѣе чѣе бѣаѣрнѣ, шн фѣн еѣпѣпѣжнѣ фѣрѣтѣлѣн
 тѣаѣ шн чнѣсѣкѣрѣ іаѣнѣаѣѣе, фечорѣн тѣтѣжнѣлѣ,
 чѣаа чѣтѣлѣ бѣтѣма, бѣтѣмаѣтѣ, іарѣ тѣлаа чѣ
 тѣлѣ бѣлѣн, бѣлѣтѣ. Шн фѣа дѣлѣчѣ пѣрѣ
 еѣ ісааѣсѣ аѣ бѣлѣн пре іаков фѣма еѣлѣ, шн фѣа кѣтѣ
 еѣшн іаковѣ дѣн фѣаѣ аѣн ісааѣсѣ тѣтѣжнѣлѣ, шн
 ісааѣсѣ фѣрѣтѣлѣ аѣн аѣ бѣннѣтѣ дѣла ѣжнѣатѣ
 Шн фѣаѣ шн еѣ ѣжнѣатѣ, шн аѣдѣсѣ тѣтѣжнѣлѣ
 шн зѣне, тѣтѣжнѣлѣ, еѣбѣлѣсе пѣрѣпѣтѣе мѣѣ
 шн мѣжнѣнѣе дѣн ѣжнѣатѣлѣ фѣмаѣн еѣлѣ, пѣнѣрѣ
 ісааѣсѣтѣ еѣлѣсѣсѣ еѣфѣтѣлѣ тѣаѣ. Шн зѣ
 се ісааѣсѣ тѣатѣ еѣлѣ, чннѣ еѣшнѣѣ е шн еѣлѣ зѣне еѣ
 сѣжнѣтѣ фечорѣа тѣа чѣла дѣнѣтѣжнѣнѣкѣлѣ ісааѣсѣ.
 Шн еѣчѣдѣн ісааѣсѣ чнѣдѣтѣ фѣаѣрѣтѣ мѣре, шн зѣне
 чннѣмѣстѣе чѣлаа чѣ мѣаѣ ѣжнѣатѣ мѣе ѣжнѣатѣ е шн
 мѣаѣ аѣрѣ мѣе е шн аѣ мѣжнѣатѣ, дѣн тѣаѣтѣ мѣ
 мѣннѣтѣ дѣ аѣбнѣтѣлѣ, шн аѣмѣ бѣлѣнѣтѣ пре дѣжнѣ
 еѣлѣ, шн еѣлѣн бѣлѣнѣтѣ. Шн фѣа дѣка аѣдѣн
 ісааѣсѣ кѣвѣннѣтѣлѣ аѣн ісааѣсѣ тѣтѣжнѣлѣ, іарѣ
 грѣ еѣлѣлѣ мѣре, шн аѣмѣрѣ фѣаѣрѣтѣ, шн зѣне
 бѣлѣсѣ шн пре мнѣе тѣатѣ. Шн зѣне аѣн
 бѣннѣаѣ фѣрѣтѣлѣ тѣаѣ, кѣ хнѣаншѣлѣ аѣ аѣлѣтѣ
 ісааѣсѣлѣаѣ. Шн зѣне пре дѣрѣпѣтѣлѣ сѣлѣнѣ аѣ
 ісааѣсѣлѣаѣ.

- 16. Și pieile iezilor le-au pus prejur brațile lui-și preste cèle goale ale grumăzului lui.
- 17. Și dède bucatele și pînile care au făcut pre mîinile lui Iacov, feciorul ei, și aduse părintelui său.
- 18. Și zise : „Tată“ ! Și el zise : „Iată eu“ ! „Cine ești tu, fiule“ ?
- 19. Și zise Iacov cătră tată-său : „Eu sînt Isaf, cel dentiu născut al tău ; am făcut după cum mi-ai grăit mie. Sculîndu-te, șezi și mănîncă den vinatul meu pentru ca să mă blagoslovească sufletul tău“.
- 20. Și zise Isaac feciorului său : „Ce iaste această care ai aflat așa curînd“ ? Și el zise : „Ce au dat Domnul Dumnezeu înaintea mea“.
- 21. Și zise Isaac cătră Iacov : „Apropie-te de mine și te voui pipăi, fiule, de ești tu fiul meu Isaf au ba“.
- 22. Apropie-se Iacov cătră Isaac, tatăl lui, și-l pipăi pre el și zise : „Glasul iaste glasul lui Iacov, iară mînile sînt mîinile lui Isafu“.
- 23. Și nu-l cunoscă pre dînsul pentru că-i era mîinile lui ca mîinile lui Isaf, fratelui său, păroase ; și-l blagoslovi pre dînsul.
- 24[23]. Și zise : [24] „Tu ești fiul meu Isaf“ ? Și zise : „Eu“.
- 25[24]. Și-i zise : [25] „Adu-mi aproape și voui mînca den vinatul tău, fiule, pentru ca să te blagoslovească sufletul meu. Și aduse lui și mîncă ; și-i aduse vin și bău.
- 26. Și zise lui, Isaac, tată-său : „Apropii-te de mine și mă sărută, fiul meu“.
- 27. Și, apropiîndu-se, îl sărută pre dînsul ; și mirosi mirosul hainilor lui, și blagoslovi pre dînsul și zise : „Iată mirosul feciorului meu ca mirosul unii țarine pline care au blagoslovit Dumnezău.
- 28. Și să-ț dea ție Dumnezău den roăo ceriului și den grăsimēa pămîntului și mulțime de grîu și de vin.
- 29. Și slujască ție limbi, și închine-ți-se ție boiari, și fii stăpîn fratelui tău, și ție se vor închina ție feciorii tătine-tău ; cela ce te va blestema, blestemat, iară cela ce te va blagoslovi, blagoslovit“ !
- 30. Și fu după ce părăsi Isaac a blagoslovi pre Iacov, fiul său, și fu cît ieși Iacov den fața lui Isaac, tătîni-său, și Isaf, fratele lui, au venit de la vînat.
- 31. Și făcu și el bucate și duse tătîni-său ; și zise tătîni-său : „Scoale-se părintele meu și mănînce den vinatul fiului său pentru ca să mă blagoslovească sufletul tău“ !
- 32. Și-i zise Isaac, tată-său : „Cine ești tu“ ? Și el zise : „Eu sînt feciorul tău cel dentiu născut, Isaf“.
- 33. Și să ciudi Isaac ciudă foarte mare și zise : „Cine iaste cela ce mi-au vînat mie vînat și mi-au adus mie și am mîncat den toate māj nainte de a veni tu și i-am blagoslovit pre dînsul și va fi blagoslovit“ ?
- 34. Și fu deca auzi Isaf cuvîntile lui Isaac, tătîni-său, strigă cu glas mare și amar foarte și zise : „Blagoslovește și pre mine, tată !“.
- 35. Și zise lui : „Venîndu fratele tău cu hîclîșug au luat blagoslovenia ta“.
- 36. Și zise : „Pre dreptul s-au nu/mit numele lui

cea bună, care era la dînsă în casă, au înbrăcat pre Iacov, pre ficiorul ei cel mai tînăr.

16. Și pieile iezilor le-au pus pregiur brațele lui și pregiur cîtele goale a grumazii lui.

17. Și dăde bucatele și pâinele carele au făcut pre mîinile lui Iacov, ficiorului ei, și aduse părintelui său.

18. Și dzise: „Tată! Și el dzise: „Iată eu! „Cine ești tu, fiul meu?”

19. Și dzise Iacov căt(r)ă tată-său: „Eu sintu Isav, cel dentăi născut al tău; am făcut după cum mi-ai grăit mie. Sculîndu-te, ședzi³, mîincă de vînatul meu pentru ca să mă blagoslovască sufletul tău.”

20. Și dzise Isaac ficiorului său: „Ce iaste aceasta carea ai aflat curîndu?” Și el dzise: „Ce au dat Domnul Dumnedzău înaintea mea.”

21. Și dzise Isaac cătră Iacov: „Apropie-te de mine și te voi apipăi, fiul meu, de ești tu fiul meu Isav au ba.”

22. Apropie-să Iacov cătră Isaac, tatăl său, și-l pipăi pre el și dzise: „Glasul iaste glasul lui Iacov, iară mîinele sintu [mîinile]⁴ lui Isav.”

23. Și nu-l cunoscă pre însă pentru că era mîinule⁵ lui ca mîinule lui Isav, fratelui lui, păroase. Și blagoslovi pre însul.

24. Și dzise: „Tu ești fiul meu Isav?” Și dzise: „Eu.”

25. Și-i dzise: „Adu-mi aproape și voi mîncă den vînatul tău, fiul meu, pentru ca să te blagoslovască sufletul meu.” Și-i aduse lui și mîncă; și-i aduse vin și bău.

26. Și-i dzise lui, Isaac, tată-său: „Apropie-te de mine și mă sărută, fiul meu.”

27. Și, apropiîndu-să, îl sărută pre însul; și mirosi mirosul hainelor lui, și-l blagoslovi pre însă și dzise: „Iată mirosul fiului meu ca un miros a unii țarine pline carea au blagoslovit Dumnedzău⁶.”

28. Și să-ți dea ție Dumnedzău den roa ceriului și den grăsimă pămîntului și mulțime de grîu și de vin.

29. Și slujască ție limbi, și închine-ți-să ție boiari, și fii stăpîn fratelui tău, și ți să vor închina ție ficiorii, tătine-tău; cela ce te blăstămă pre tine, blăstămat, iară cela ce te blagoslovêște, blagoslovit.”

30. Și fu după ce părăsi Isaac a blagoslovi pre Iacov, fiul său, și fu cit ieși Iacov den fața lui Isaac, tătine-său, și Isav, fratele lui, au venit de la vînat.

31. Și făcu și el bucate și aduse tătine-său și dzise tătine-său: „Scoale-să tată-mieu și mîince den vînatul fiului tău pentru ca să mă blagoslovască sufletul tău!”

32. Și-i dzise lui, Isaac, tată-său: „Cine ești tu?” Și el dzise: „Eu sintu ficiorul tău cel dentăi născut, Isav.”

33. Și să ciudi Isaac ciudă foarte mare și dzise: „Cine iaste cela ce mi-au vînat mie vînat și mi-au adus mie și am mîncat de toate mainte de a veni tu și am blagoslovit pre însul și fie blagoslovit?”

34. Și fu dacă audzi Isav cuvintele lui Isaac, tătine-său, strigă glas mare și amar foarte și dzise: „Blagoslovêște și pre mine, tată!”

35. Și-i dzise lui: „Venîndu fratele tău cu viclesug au luat blagoslovenia ta.”

36. Și dzise: „Pre dreptul s-au nu-

mai mare, care era la dînsa în casă, îmbracă pre Iacov, fiu-său cel mai mic.

16. Și cu pieile iezilor fi înfășură mîinile și grumazii lui pre unde era goli.

17. Și dăde bucatele și pâinea carea făcuse în mîinile fiu-său, lui Iacov.

18. Și, ducîndu-le la tată-său, zise: „Tată! El zise: „Iată eu!” „Cine ești tu, fătul meu?”

19. Iar Iacov zise tătine-său: „Eu sint Isav, cel dentăi născut al tău; am făcut cum mi-ai porăncit. Ce scoală de șazi să mînci den vînatul meu să mă blagoslovească sufletul tău.”

20. Iar Isa(a)c zise cătră fiu-său: „Ce poate fi aceasta că curînd ai aflat-o, fătul meu?” El zise: „Cum au dat Domnul Dumnezeu tău înaintea fêței mîle.”

21. Iar Isa(a)c zise cătră Iacov: „Apropie-te de mine, fătul meu, să te pipăi să cunosc: tu ești fiul meu Isav au ba?”

22. Și, apropiîndu-se Iacov de tată-său, Isa(a)c îl pipăi și zise: „Iată glasul tău iaste ca glasul lui Iacov, iar mîinile tale, ca mîinile lui Isav.”

23. Și nu-l cunoscă, ca și ale mîinile lui flocoase ca și ale frăține-său, lui Isav. Și, blagoslovîndu-l,

24[23]. zise: [24] „Dară tu ești fiu-mieu Isav?” El zise: „Eu sint.”

25. Și-i zise: „Ado-m să mîincă vînatul tău, fătul meu, să te blagoslovească sufletul meu.” Și-i duse de mîncă; și-i duse și vin și bău.

26. Și-i zise tată-său, Isaac: „Apropie-te, fătul meu, de mine să mă sărută.”

27. Și, apropiîndu-se, îl sărută; și mirosi mirosul hainelor lui și-l blagoslovi și zise: „Iată, mirosul fiului meu ca mirosul arăturilor cîmpurilor cîruiă să-l blagoslovească Domnul.”

28. Să dea ție Domnul den roa ceriului și den vîaga pămîntului înmulțire orzului și vîinului.

29. Și să slujască ție limbile, și să ți se închine domni, și să fii stăpîn frăține-tău, să ți se închine feciorii tătine-tău; și cel ce te va blestema să fie blestemat, iară cel ce te va blagoslovi să fie blagoslovit.”

30. Și fu cum săvîrși Isaac de-a blagoslovi pre fiu-său Iacov, și ieși Iacov de la fața tătine-său, lui Isaac, veni fiu-său Isav de la vînat.

31. Și făcu și el bucate den vînatul care adusese și duse tătine-său și zise: „Scoală, tată, și mîincă den vînatul fiu-tău să mă blagoslovească sufletul tău!”

32. Iar tată-său, Isaac, îi zise: „Cine ești tu?” Isav zise: „Eu sint Isav, fiu-tău cel dentăi.”

33. Și se miră Isaac cu mirare mare foarte și zise: „Dară cine au adus mie vînat și am mîncat den toate mai nainte de venirea ta și l-am blagoslovit și va fi blagoslovit?”

34. Iar Isav deaca auzi cuvîntul tătine-său, strigă cu glas mare și amar foarte și zise: „Blagoslovêște și pre mine, tată!”

35. Iar el îi zise: „Venit-au fratele tău cu înșălăciune și au luat blagoslovenia ta.”

36. Și zise Isav: „Pre dreptul se-au chie/mat numele lui Iacov că iată și

pe Iacov, fiul său mai mic.

16. Iar pieile iezilor le-a înfășurat în jurul brațelor și grumazului său.

17. Și a dat bucatele și plînea ce o pregătise lui Iacov, fiul său.

18. Acesta a intrat la tatăl său și i-a spus: „Tată!” Isaac i-a răspuns: „Iată-mă!” „Cine ești tu, copilul meu?”

19. Și i-a răspuns Iacov tatălui său: „Sint Isav, întiul tău născut. Am făcut precum mi-ai poruncit. Scoală-te și sezi de mîincă din vînatul meu, ca să mă binecuvînteze sufletul tău.”

20. Isaac i-a spus fiului său: „Cum de l-ai găsit atît de repede, fiule?” Acesta i-a răspuns: „Domnul Dumnezeu tău mi l-a scos înainte.”

21. Atunci i-a spus Isaac lui Iacov: „Apropie-te să te pipăi, fiule, de ești tu Isav sau nu!”

22. Iacov s-a apropiat de Isaac, tatăl său, și acesta l-a pipăit și i-a spus: „Glasul este glasul lui Iacov, mîinile însă sint mîinile lui Isav.”

23. Dar nu l-a cunoscut, căci mîinile lui erau păroase ca mîinile fratelui său Isav. Și l-a binecuvîntat.

24. Și i-a spus: „Tu ești oare fiul meu Isav?” Și Iacov i-a răspuns: „Eu.”

25. Și i-a spus: „Adu-mi și voi mîncă din vînatul tău, fiule, ca să te binecuvînteze sufletul meu.” I-a adus și a mîncat, apoi i-a adus vin și a băut.

26. Apoi i-a spus Isaac, tatăl său: „Apropie-te și sărută-mă, fiule!”

27. Iacov s-a apropiat și l-a sărutat, iar Isaac a simțit mirosul hainelor lui, l-a binecuvîntat și i-a spus: „Iată mirosul fiului meu ca mirosul unei țărini bogate pe care a binecuvîntat-o Domnul.”

28. Să-ți dea Dumnezeu din roa cerului și din belșugul pămîntului mulțime de grîu și de vin.

29. Popoarele să-ți slujească și căpeteniile lor să ți se închine. Să fii stăpîn peste frații tăi, feciorii tatălui tău și se vor închina. Blestemat fie cel ce te va blestema, iar cel ce te va binecuvînta să fie binecuvîntat!”

30. După ce a binecuvîntat Isaac pe Iacov și acesta a ieșit de la tatăl său, a venit și Isav cu vînatul.

31. A pregătit și el bucate și le-a adus tatălui său, spunînd: „Vino, tată, și mîincă din vînat ca să mă binecuvînteze sufletul tău!”

32. Dar Isaac, tatăl său, l-a întrebă: „Cine ești tu?” Iar el i-a răspuns: „Eu sint Isav, fiul tău înti-născut!”

33. Atunci Isaac s-a cutremurat cu groază mare și a spus: „Cine a fost la vînaoare pentru mine și mi-a adus vînat? Iar eu am mîncat din toate mai înainte de a veni tu și l-am binecuvîntat și binecuvîntat va rămîne.”

34. Cînd Isav a auzit cuvîntele tatălui său, a strigat cu durere și amărăciune și a spus: „Binecuvîntează-mă și pe mine, tată!”

35. Dar Isaac i-a răspuns: „Fratele tău a venit și a luat prin viclesug binecuvîntarea ta.”

36. Isav a spus: „Pe drept a fost nu-

К

мнѣ нѣмеле ахъ гакѡв пѣнтрѣ къ адова ѡсарѣ
 махъ ꙗшеаитъ акѡмъ, шн нащирнае денѣжн мѣахъ
 ахѣтъ, шн акѡмъ мѣахъ ахѣтъ блѣнѣтамѣ, шн
 зне сеафъ пѣтѣжнствѣхъ, нѣмѣанъ лѣсѣтъ бѣвѣ
 ѡ нѣе, таѣтъ . Рѣвѣнхъ зѣнѣахъ сеаѣвъ зне къ
 трѣ сеафъ, алаи фѣкътъ пре дѣжнѣахъ стѣпѣжн
 цѣе, шн пре тоци фрѣцѣи ахъ, кмъ фѣкътъ салѣ
 ахъ шн къ грѣхъ, шн енѣ ламъ ꙗшѣрнѣ пре еа,
 ахъ дарѣ цѣе чеѣвои фѣче фѣнѣ мѣахъ . Шн зне се
 сеафъ къ трѣ таѣтѣвѣхъ, ахъ дарѣ нѣманъ ѡ блѣ
 нѣе мѣте лѣтнне, таѣтъ зѣ блѣвѣцнмѣ дарѣ шн
 ахъ пре мѣне, таѣтъ . Шн ѡумнѣнѣахъ сеаѣвъ ꙗ
 стрнѣ къ глаѣ маѣ сеафъ, шн пѣжнѣе, шн рѣ
 стѣнѣжнѣ сеаѣвъ таѣтъ ахъ зне ахъ, ꙗтъ ахъ
 грѣснѣ пѣмѣжнѣахъ, ба фн лѣкънѣца та
 мъ шн дн рѡса чѣрнѣахъ дѣ сеа . Шн пре сѣвѣн
 та вен трѣнѣ, шн фрѣцннѣтѣхъ вен салѣнѣ, шн
 фнѣа къ нѣахъ рѣвѣн сѣрѣа, шн вен рѣзлѣга ꙗхъ
 ма ахъ ден гѣтѣахъ тѣхъ . Шн нѣрѣта пн зѣмѣ
 сеафъ ахъ гакѡв, пѣнтрѣ блѣнѣа чѣлаахъ ба вѣнѣ
 пре дѣжнѣахъ таѣтъ ахъ, шн зне сеафъ ꙗшѣрнѣ
 цѣтѣахъ ахъ, апропнсе знеае жѣлѣнѣ тѣжннѣахъ,
 пѣнтрѣ ка стѣчнѣ пре гакѡв фрѣтѣле мѣахъ .
 мѣ Шн стѣ спѣствѣ рѣвѣкѣнѣ, къ венѣтеле ахъ сеафъ
 фѣчѡрѣахъ енѣ, чѣла маѣ бѣтѣрѣнѣ, шн трнмнѣжнѣахъ
 ахъ кемѣтъ пре гакѡв фѣчѡрѣахъ енѣ чѣла маѣ ꙗхъ
 шн зне ахъ мѣтъ сеафъ, фрѣтѣле тѣхъ ꙗфрнко
 мѣ шѣзѣ пре пнне, ка стѣте ѡмѡарѣ . Акѡмъ
 дарѣ фѣнѣ мѣахъ ахѣахъ глѣахъ мѣахъ шн сѣ
 ахъ нѣахъте фѣцн ламнѣахъ рѣвѣрнѡрѣ, лѣ лѣвѣн
 мѣ фрѣтѣле мѣахъ лѣ харѣн . Шн лѣвѣнѣахъ къ
 дѣжнѣахъ, къ теѣа знеа, ꙗжнѣ стѣва ꙗтѡарѣ мѣ
 нѣа шн ѡуѣрнѣа фрѣтѣлахъ тѣхъ, ала пнне .
 мѣ Шн ба вѣнѣа чѣтѣнѣ фѣкътъ ахъ, шн вѡн трѣмнѣте,
 дѣ стѣкор ѡема дѣ аѡлоа, пѣнтрѣ ка стѣ нѣмѣ анѣ
 сѣкѣа, дѣ фѣчѡрн дѣ аѡжнѡнѣ дѣ вѡн ꙗтѡрѡн .
 мѣ Шн зне рѣвѣка къ трѣ сеаѣвъ, мнѣахъ сѣпѣрѣ
 дѣ вѣацѣмнѣ, пѣнтрѣ фѣтѣле фѣчѡрнѡрѣ ахъ хѣрѣ
 дѣ вѣахъ гакѡв фѣтѣмѣ ден фѣтѣле, пѣмѣжнѣахъ
 ахъ ахѣстѣа чѣмѣе мѣе атрѣнѣ .

К А П КН

Ин кемѣдѣ сеаѣвъ пре гакѡв ꙗхъ ахъ пре
 еа шн порѣчнѣ ахъ знежнѣахъ, стѣнѣмнѣ
 мѣтѣре ден фѣтѣле ахъ ханаѣн .
 б Охъ ахъ нѣахъте фѣцн, лѣ мнѣахъ ахъ
 рѣвѣрнѡрѣ, лѣ каѣа ахъ вѣахънѣахъ ꙗ
 таѣтъ ахъ мѣмѣн таѣа, шн стѣтн цѣе дѣ аѡлоа мѣ
 мѣре, ден фѣтѣле ахъ лѣвѣнѣахъ фрѣтѣлахъ мѣнѣахъ .
 г Шн дннѣахъ мѣахъ, стѣте блѣвѣкѣтъ пре пнне, ш
 стѣте прѣсѣтѣ, шн стѣте ꙗмѣацѣкѣтъ, шн венфн
 ꙗтѣрѣ ахъ нѣрнѣ дѣ аѡмѣн . Шн стѣцѣахъ блѣ
 нѣа ахъ авраамъ, пѣтѣжнѣмѣахъ цѣе, шн енннѣ
 цнѣ таѣа ахъ пѣтнне, ка стѣ мѡшенѣцн пѣмѣжнѣахъ
 нѣмѣрннѣцнѣн таѣа, ка стѣ ахъ дѣахъ дннѣахъ ахъ
 лѣвѣахъ . Шн трнмнѣсе сеаѣвъ пре гакѡв, шн
 стѣ ахъ лѣ мнѣахъ ахъ рѣвѣрнѡрѣ, къ трѣ лѣвѣнѣахъ фѣ
 чѡрѣахъ ахъ вѣахънѣахъ, снрѣахъ фрѣтѣле рѣвѣкѣнѣ, мѣ
 мѣнѣахъ гакѡв шн ахъ сеафъ . Шн стѣ зѣнѣахъ
 сеафъ къ мѣ ахъ блѣнѣ сеаѣвъ пре гакѡв, шн стѣ ахъ

Iacov pentru că a doao oară m-au înşelat acum : şi naştrile dentii mi-au luat, şi acum mi-au luat blagoslovenia mea". Şi zise Isaf tătini-său : „Nu mi-ai lăsat blagoslovenie, tată“ ?

37. Răspunzînd Isaac zise cătră Isaf : „De l-am făcut pre dînsul stăpin ţie şi pre toţi fraţii lui i-am făcut slugi lui şi cu grîu şi vin l-am întărit pre el, dară ţie ce-ţi voi face, fiiul meu“ ?

38. Şi zise Isaf cătră tată-său : „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată ? Blagoslovesti-mă dară şi pre mine, tată“ ! [39] Şi, umilîndu-se Isaac, strigă cu glas mare : „Isaf“ ! Şi plînsе.

39. Şi, răspunzînd Isaac, tatul lui, zise lui : „Iată, din grăsimea pămîntului va fi lăcuinţa ta şi den roaoa ceriului de sus.

40. Şi pre sâbiia ta vei trăi şi frăţine-tău vei sluji ; şi fi-va cîndu de vei surpa şi vei dezlega jugul lui den gîtul tău“.

41. Şi purta pizmă Isaf lui Iacov pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre dînsul tatul lui. Şi zise Isaf intru cugetul lui : „Apropii-se zilele jëlîi tătini-mieu pentru că să ucig pre Iacov, fratele meu“.

42. Şi să spusără Revécâi cuventele lui Isaf, feciorului ei cel mai bătrîn. Şi, trimiţînd, au chemat pre Iacov, feciorul ei cel mai tînăr, şi-i zise lui : „Iată Isaf, fratele tău, înfricoşază pre tine ca să te omoară.

43. Acum dară, fiiul meu, ascultă glasul meu şi, sculîndu-te, fugi la Mijlocul Rîurilor, la Laván, fratele meu, la Harán.

44. Şi lăcuieşte cu dînsul cîteva zile pînă să va întoarce mânia şi urgia fratelui tău de la tine.

45. şi va uita ce i-ai făcut lui. Şi voi tremite de te vor chema de acolô pentru ca să nu mă lipsescu de feciori, de amîndoi de voi într-o zi“.

46. Şi zise Revéca cătră Isaac : „Mi s-au supărat de viaţă-mi pentru fetele feciorilor lui Het. De va lua Iacov fămêie den fetele pămîntului acestuia, ce mi-e mie a trăi“ ?

CAP 28

1. Şi, chemînd Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el şi porunci lui, zicînd : „Să nu iai muiere den fetele lui Hanaán !

2. Sculîndu-te, fugi la Mijlocul Rîurilor, la casa lui Vathuîl, tatăl mumei tale, şi să iai ţie de acolô muiere, den fetele lui Laván, fratelui mîne-ta.

3. Şi Dumnezeuu meu să te blagoslovească pre-tine, şi să te crească, şi să-te înmulţască şi vei fi intru adunări de limbi.

4. Şi să-ţi dea blagoslovenia lui Avraám, tătine-mieu, ţie şi siminţii tale după tine, ca să moştenesti pămîntul nemerniciei tale, carele au dat Dumnezeuu lui Avraám“ !

5. Şi trimise Isaac pre Iacov şi să duse la Mijlocul Rîurilor, cătră Laván, feciorul lui Vathuîl, sírului, fratele Revécâi, mumei lui Iacov şi lui Isafu.

6. Şi văzînd Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov şi să du/se la Mijlocul Rîurilor Síriei să-ş ia lui

mit numele lui Iacov pentru că a doa (oa)²ra m-au înșelat acum: și nașterile dentăi mi-au luat, și acum blagoslovenia mea". Și dzise Isav tătine-său: „Nu mi-ai lăsat blagoslovenie, tată?”

37. Răspunzîndu Isaac dzise cătră Isav: „De l-am făcut pre însul stăpîn ție și pre toți frații lui i-am făcut slugi și cu grîu și vin l-am întărit pre el, dară ție ce-ți voi face, fiiul meu?”

38. Și dzise Isav cătră tată-său: „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagoslovêște-mă dară și pre mine, tată!” [39]. Și, umilindu-să Isaac, strigă cu glas mare: „Isav!” Și plîns.

39. Și, răspunzîndu Isaac, tatăl lui, dzise lui: „Iată, den grăsimă pămîntului va fi lăcuința ta și den roada cerului de sus.”

40. Și pre sabia ta vei trăi și frăține-tău vei sluji; și fi-va cîndu să vei surpa și vei dăzlega jugul lui den gîtul tău.”

41. Și vrăjbia Isav lui Iacov pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre însul tatăl lui. Și dzise Isav întru cugetul lui: „Apropie-să dzilele jellii tătine-mieu pentru ca să ucig pre Iacov, fratele meu.”

42. Și să spusără Revécăi cuvintele lui Isav, a ficiorului ei cel mai bătrîn. Și, trimițîndu, au chemat pre Iacov, ficiorul ei cel mai tînăr, și-i dzise lui: „Iată Isaf, fratele tău, înfricoșază pre tine ca să te omoară.”

43. Acum dară, fiiul meu, ascultă glasul meu și, sculîndu-te, fugi la Mijlocul Rîurilor, la Lavan, fratele meu, la Haran.

44. Și lăcuiește cu însul cîteva dzile până să va întoarce mânia și urgia fratelui tău de la tine

45. și va uita ce i-ai făcut lui. Și voi trimite de te voi chema de acolô pentru ca să nu mă lipsescu de ficiori, de voi de amîndoi întru o dzi.”

46. Și dzise Răvéca cătră Isaac: „Mi s-au supărat de viață-mi pentru fetele ficiorilor lui Het. Să va lua Iacov fămîie de fetele pămîntului acestuia, ce mi-i mie a trăi?”

a doua oară m-au înșalat: nașterea mea cea dentăi au luat, acum luoă și blagoslovenia mea”. Și zise tătine-său: „Dară mie nu mi-au rămas blagoslovenie?”

37. Iară Isaac, răspunzînd, zise lui Isav: „Încă și stăpîn l-am făcut să fie ție și toți frații, i-am făcut lui slugi, cu grîu și cu vin l-am întărit, dară ție, fătul meu, ce voui să-ț fac?”

38. Iară Isav zise tătine-său: „Dară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagoslovêște și pre mine, tată!” Și se umili Isaac. [39] Iară Isav strigă cu glas mare și plîns.

39. Și răspunse tată-său, Isaac, și-i zise: „Iată, den vlaga pămîntului va fi lăcuința ta și de sus, den roada cerului.”

40[39]. Și cu sabia ta vei trăi [40] și să slujăști frăține-tău; și va fi vrême cînd vei surpa jugul lui de pre cerbicea ta.”

41. Și avea vrăjbă Isav pre Iacov pentru blagoslovenia carea-l blagoslovise tată-său. Și zise Isav în gîndul lui: „De se-ară apropiia zilele morții tătine-mieu să ucig pre frate-mieu Iacov.”

42. Și simți Revéca acêste cuvinte ale fiiu-său celui mai mare și, trimețînd, chieamă pre Iacov, fiiu-său cel mai mic, și-i zise: „Iată, frate-tău, Isav, va să te ucigă.”

43. Ce acum, fătul meu, mă ascultă și te scoală de fugi între Rîure, în Haran, la frate-mieu Lavan.

44. Și lăcuiește cu dînsul cîteva zile până va trece iuțimea mîniei frăține-tău de la tine

45. și va uita ce i-ai făcut. Dêcii voui trimite și te voui aduce de acolô ca să nu mă lipsescu de voi, feții miei, de amîndoi într-o zi.”

46. Și zise Revéca cătră Isaac: „Urîtu-mi-am viața pentru fetele ficiorilor lui Hethei. De va lua Iacov muiere den fetele pămîntului acestuia, dêcii eu pentru ce să mai fiu vie?”

mit pe numele său Iacov, căci m-a înșelat acum a doua oară: mi-a răpit dreptul de întii-născut, iar acum mi-a răpit și binecuvîntarea.”

37. Isaac i-a răspuns spunîndu-i: „Iată l-am făcut pe el stăpînul tău și pe toți frații săi i-am făcut slugile sale, cu grîu și cu vin l-am dăruit. Ție însă ce-ți voi putea face, fiule?”

38. Și i-a spus Isav tatălui său: „Oare numai o binecuvîntare ai, tată? Binecuvîntează-mă și pe mine, tată!” Și cum Isaac tăcea, Isav a strigat cu glas mare și a plîns.

39. Răspunzîndu-i tatăl său, Isaac, i-a spus: „Departă-ți va fi sălașul de pămînt mînos și de roua de sus a cerului te vei lipsi.”

40. Prin sabia ta vei trăi și vei sluji fratelui tău; și veni însă vremea cînd te vei înălța și vei sfărîma jugul tău de pe grumazul tău.”

41. Isav îl ura pe Iacov din pricina binecuvîntării tatălui său. Și și-a spus Isav în cugetul său: „Cînd va muri tatăl meu, în zilele de jelire am să-lucid pe Iacov.”

42. Dar a aflat Rebeca ce gîndește Isav, fiul ei cel mai mare, și a trimis după Iacov, fiul ei cel mai mic, și i-a spus: „Iată Isav, fratele tău, amenință că te va omori.”

43. Acum dar, fiul meu, ascultă-mi glasul, pleacă și fugi în Mesopotamia, la Lavan, fratele meu, în Haran.

44. Stai la el cîteva vreme, pînă se va stinge mînia și urgia fratelui tău

45. și pînă va uita ce i-ai făcut. Atunci voi trimite și te voi chema de acolô fiindcă nu vreau să vă pierd pe amîndoi într-o singură zi.”

46. Apoi i-a spus Rebeca lui Isaac: „Mi s-a scribit viața din pricina fetelor heteilor. Dacă își ia și Iacov o soție dintre fiicele pămîntului acesta, n-aș vrea să mai trăiesc.”

CAP 28

1. Și, chemîndu Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el și-i porânci lui, dzicîndu: „Să nu iai muiere den fetele lui H(an)aan!”

2. Sculîndu-te, fugi la Mijlocul Rîurilor, la casa lui Vathuil, tatăl maicii tale, și-ți ia ție de acolô muiere, den fetele lui Lavan, fratelui mine-ta.

3. Și Dumnezăul meu să te blagoslovască pre tine, și să te crească, și să te înmulțască și vei fi întru adunări de limbi.

4. Și să-ți dea blagoslovenia lui Avraam, tătine-mieu, ție și sîmintei tale după tine, ca să moștenești pămîntul prîșleșeniei tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam!”

5. Și trimise Isaac pre Iacov și să duse la Mijlocul Rîurilor, cătră Lavan, ficiorul lui Vathuil, sirului, frate Revécăi, maicii lui Isav și Iacov.

6. Și vîdzîndu Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov și să du/se la

CAP 28

1. Și chi(e) mă Isaac pre Iacov și-l blagoslovi și-i porunci, zicînd: „Să nu iai muiere den fetele lui Hanaan,”

2. ce te scoală de fugi între Rîuri, în casa lui Vathuil, tatăl mume-tei, și de acolô ia ție muiere, den fetele lui Lavan, fratele mume-tei.

3. Că iată Dumnezeul meu te va blagoslovi, și te va înmulți, și te va crește și să fii întru adunare limbilor.

4. Și să-ț dea blagoslovenia tătine-mieu, lui Avraam, ție și, după tine, sîmintei tale, ca să iai pămîntul făgăduinței tale, care l-au dat Dumnezeu lui Avraam!”

5. Și trimise Isaac pre fiiu-său Iacov și se duse între Rîuri, la Lavan, ficiorul lui Vathuil, sirul, fratele mume-sei, Revécăi.

6. Iară Isav, vîzînd că au blagoslovit Isaac pe Iacov și se du/se între Rîu-

CAP. 28

Iacov în Mesopotamia

1. Isaac, chemîndu-l pe Iacov, l-a binecuvîntat și i-a poruncit spunîndu-i: „Să nu-ți iei soție dintre fiicele canaaneilor,”

2. ci scoală și du-te în Mesopotamia, în casa lui Batuel, tatăl mamei tale, și ia-ți de acolô soție dintre fiicele lui Lavan, fratele mamei tale.

3. Iară Dumnezeul meu să te binecuvînteze, să te crească și să te înmulțească și să se înalțe din tine neamuri multe!

4. Să-ți dea binecuvîntarea lui Avraam, tatăl meu, ție și sîmintei tale după tine, ca să moștenești pămîntul în care petreci acum și pe care Dumnezeu i l-a dat lui Avraam!”

5. Apoi s-a despărțit Isaac de Iacov și acesta a plecat în Mesopotamia, la Lavan, fiul lui Batuel arameul, fratele Revécăi, mama lui Iacov și Isav.

6. Și cînd a văzut Isav că Isaac l-a binecuvîntat pe Iacov și că l-a trimis

се ла мнѣ локѣ рѣ зрлоу срнѣи, еша лѣн фѣ
 мѣе де аколо, кжндѣ еавѣи пре джнѣхл шн по
 рѣчн лѣн зикжндѣ стѣмѣн мѣтѣ, ден фѣтеле
 лѣн ханалн . Шн лѣзш іаков пре тѣмѣстѣх
 шн пре мѣмѣса, шн стѣ рѣсе ла мнѣ локѣ рѣ
 рлоу срнѣи . Шн вѣзѣндѣ шн гѣлѣ кѣм еж
 нѣ рѣле фѣтеле лѣн ханалн жннѣтѣ лѣн гѣлѣ
 тѣмѣжнѣстѣх . Стѣ рѣсе гѣлѣ кѣтѣрѣ семанл,
 шн лѣсѣ пре маелѣ фѣтѣ лѣн семанл, фѣчорѣл
 лѣн авраам, сѣрлѣн навесѣд, лжнѣтѣ фѣмѣна
 лѣн фѣмѣе . Шн ешн іаков, дѣла фѣжнѣжнѣ
 жѣрѣмѣжнѣстѣх, шн сѣ рѣсе ла хараалн .
 Шн лѣфѣтѣ лѣсѣ шн дормн аколо, пенѣтрѣ кѣ лѣ
 лѣпѣ сѣарелѣ, шн лѣсѣ ден пѣтѣрнѣ локѣ лѣн, шн
 пѣсе ла кѣпѣлѣ лѣн, шн дормн рѣтрѣ локѣ лѣчѣла,
 шн вѣзѣ ене . Шн тѣтѣ сѣлѣ рѣтѣрнѣтѣ
 рѣтѣмѣжнѣтѣ, кѣтѣрѣ кѣпѣлѣ ажѣнѣтѣ рѣтѣрнѣ, шн рѣ
 чѣрнѣ лѣн рѣмѣжнѣтѣ стѣ рѣсѣ шн стѣ погѣрѣлѣ пре
 джнѣсѣ . Шн рѣмѣжнѣтѣ ерѣ рѣтѣрнѣтѣ пре лѣ, ш
 знѣсе еѣ ежнѣтѣ рѣмѣжнѣтѣ лѣн авраам тѣтѣжнѣ
 тѣтѣх, шн рѣмѣжнѣтѣ лѣн гѣлѣкѣ, нѣтѣ тѣлѣе,
 пѣтѣмѣжнѣтѣ лѣсѣ прѣ рѣтрѣ дормнѣтѣ, цѣе цнѣвоу
 рѣ шн семнѣцнѣ тѣлѣ . Шн вѣлѣн семнѣцнѣ
 тѣ кѣтѣснѣлѣ пѣтѣмѣжнѣтѣ лѣн, шн стѣла лѣцнѣ
 спрѣ мѣре, шн спрѣ амѣтѣрѣ шн амѣтѣ нѣлѣн
 тѣ, шн лѣ рѣтѣрнѣтѣ, шн стѣворѣ еавнѣ рѣтрѣ тнѣ
 тѣтѣ нѣмѣжнѣтѣ пѣтѣмѣжнѣтѣ лѣн, шн рѣтрѣ семнѣ
 цнѣтѣлѣ . Шн тѣтѣ еѣ ежнѣтѣ кѣ тнѣ, пѣ
 знѣдѣтѣ рѣтѣрнѣтѣ кѣлѣ оуѣде вен мѣтѣцѣ, шн
 тѣсѣнѣ рѣтѣрнѣтѣ ла пѣтѣмѣжнѣтѣ лѣчѣстѣ, пенѣтрѣ
 кѣтѣнѣтѣсѣнѣ лѣсѣ, пѣжнѣтѣ коуѣ фѣлѣ еѣ тѣтѣтѣ, кѣ
 тѣ амѣ гѣтѣтѣ цѣе . Шн стѣ еѣлѣтѣ іаков ден
 сѣмнѣлѣ еѣлѣ шн знѣсе, кѣтѣмѣтѣ рѣмѣжнѣтѣ лѣчѣ
 тѣ шн еѣ намѣ цнѣтѣ . Шн стѣ спѣмѣжнѣтѣ
 шн знѣсе, фѣлѣтѣ рѣфрнѣкѣшѣтѣ лѣсѣ лѣчѣстѣ, нѣ
 тѣтѣ лѣчѣстѣ фѣтѣрѣ нѣманѣ кѣсѣ лѣн рѣмѣжнѣтѣ, ш
 лѣчѣстѣ поарѣтѣ чѣрѣмѣлѣ . Шн стѣ еѣлѣтѣ і
 іаков рѣмнѣнѣцнѣ, шн лѣсѣ пѣтѣрѣ кѣлѣ лѣ фѣстѣ
 пѣсе ла кѣтѣпѣтѣжнѣтѣ лѣн, шн сѣпѣсѣ стѣ лѣпѣ
 шн тѣрнѣ оуѣтѣ рѣ лѣмнѣ пре еж рѣфѣлѣ ен
 Шн нѣлѣн нѣмѣле локѣ лѣн лѣчѣлѣ кѣсѣ лѣн рѣмнѣ
 зѣлѣ, шн маннѣнѣтѣ сѣ кемѣ рѣлѣтѣ оуѣламоу .
 Шн стѣ рѣтѣ іаков рѣгѣ знѣжнѣтѣ рѣкѣлѣ рѣмнѣлѣ
 рѣмнѣзѣлѣ кѣмнѣне, мѣтѣла пѣзнѣ рѣтрѣ кѣлѣ лѣчѣстѣ
 оуѣде еѣ мѣрѣлѣ, шн мѣла рѣ пѣжнѣ стѣ мѣнѣжнѣ
 кѣ, шн хннѣе стѣ мѣтѣ рѣрак . Шн мѣтѣла рѣтѣ
 рѣтѣ кѣ мѣжнѣтѣ рѣ, лѣкѣсѣ тѣтѣжнѣтѣ, шн мѣ
 вѣлѣн рѣмнѣлѣ рѣтрѣ рѣмнѣтѣ . Шн пѣтѣрѣ
 лѣчѣстѣ чѣ лѣпѣсѣ стѣ лѣпѣ рѣмѣлѣ мѣе кѣсѣ лѣ
 рѣмнѣзѣлѣ, шн рѣтѣтѣ кѣтѣмѣвнѣ рѣ лѣчѣтѣ лѣ
 воу зѣтнѣ пре тѣлѣ цѣе .

К Л П КӨ
 Шн рѣжнѣжнѣтѣ шн іаков пѣчѣлѣрѣе сѣ рѣсе,
 ла пѣтѣмѣжнѣтѣ рѣтѣрнѣтѣ рѣлѣ лѣкѣн,
 фѣчорѣл лѣн вѣдѣлѣ срѣлѣн фѣтѣсѣе
 рѣвѣсѣн, мѣмѣн лѣн іаковѣ, шн гѣлѣ .
 Шн стѣ рѣ, шн тѣтѣ фѣжнѣтѣ рѣкѣлѣ,
 шн ерѣ аколо, прѣнѣ тѣрѣ рѣ сѣн, сѣрѣхнѣ рѣ
 сѣ лѣ рѣжнѣ, пенѣтрѣ кѣ рѣнѣ фѣжнѣжнѣ лѣчѣлѣ,
 рѣпѣ

fămîie de acoló, cînd blagoslovia pre dînsul și po-
 runci lui zicînd : „Să nu iai muiere den fetele lui
 Hanaán !“

7. Și auzi Iacov pre tată-său și pre mumă-sa și să
 duse la Mijlocul Rîurilor Sfîrii“.

8. Și vîzînd și Isáf cum sînt rële fetele lui Hanaán
 înaptea lui Isaac, tătîni-său,

9. să duse Isáf cătră Ismaíl și luo pre Maeléth,
 fata lui Ismaíl, feciorul lui Avraám, sora lui Naveóth,
 lîngă fămîile lui fămîie.

10. Și ieși Iácov de la Fîntîna Jurămîntului și să
 duse la Haraán.

11. Și află loc și dormi acoló pentru că au apus
 soarele. Și luo den pietrile locului și puse la capul lui
 și dormi între locul acela.

12[11]. Și văzu vis : și iată, scară întărită în pămînt,
 căria capul ajungea în ceriu, și îngerii lui Dumne-
 zău să suia și să pogorîia pre dînsa.

13. Și Domnul era întărit pre ea și zise : „Eu sînt
 Dumnezăul lui Avraám, tătîni-tău, și Dumnezăul lui
 Isaac ; nu te tême. Pămîntul asupra căruia dormi tu
 ție ți-l voiu da și semînției tale.

14. Și va fi semînția ta ca năsipul pămîntului și să
 va lăți spre mare, și spre amiazăzi, și amiazănoapte
 și la răsărit, și să vor blagoslovi întru tine toate nea-
 murile pămîntului și între semînția ta.

15. Și iată, eu sînt cu tine, păzîndu-te în toată ca-
 lea unde vei merge și te voiu întoarce la pămîntul
 acesta, pentru că nu te voiu lăsa pînă voiu face eu
 toate cite am grăt ție“.

16. Și să sculă Iácov den somnul său și zise : „Că
 iaste Domnul în locul acesta și eu n-am știut“.

17. Și să spămîntă și zise : „Foarte înfricoșat locul
 acesta ! Nu iaste aceasta fără numai casa lui Dumne-
 zău și aceasta e poarta ceriului“.

18. Și să sculă Iácov dimineața și luo piatra care
 au fost pus la căpătîiul lui și o puse stîlpu și turnă
 untdelemnul pre vîrfu ei.

19. Și numi numele locului aceluia Casa lui Dum-
 nezeu, și mai nainte să chema cetatea Ulamaus.

20. Și să rugă Iácov rugă, zicînd : „De va fi Dom-
 nul Dumnezeu cu mine, mă va păzi între calea-aceasta
 unde eu mă duc și-m va da pîine să mîncu și haine
 să mă îmbrac

21. și mă va întoarce cu mîntuire la casa tătîni-
 meu și-m va fi Domnul între Dumnezău.

22. Și piatra aceasta, ce am pus stîlpu, îm va fi
 mie casa lui Dumnezău și de toate cite-m vei da, a
 zăcea le voiu zeciuu pre țele ție“.

CAP 29

1. Și, ridicîndu-ș Iácov picioarele, să duse la pămîntul
 răsăriturilor, la Laván, feciorul lui Vathufl,
 sirului, fratele Revécăi, numei lui Iácov și Isáf.

2. Și vede și iată fîntîna în cîmpu ; și era acoló
 trei turme de oi odihnîndu-se la dînsa, pentru că den
 fîntîna acăea a/dăpa turmele ; și era piatră mare pre

Mijlocul Rîurilor Asiriei să-și ia și femeie de acolo, cîndu-l blagosloviia pre însă și-i porânci lui dzicîndu: „Să nu iai muiere den fetele hanaan!“

7. Și audzi Iacov pre tată-său și pre maică-sa și să duse la Mijlocul Rîurilor Asiriei.

8. Și vădzîndu și Isav cum sîntu rēle fetele lui Hanaan innaintea lui Isaac, tătine-său,

9. să duse Isav cătră Ismail și luă pre Maeleth, fata lui Ismail, ficiorul lui Avraam, sora lui Naveoth, lîngă fêmeile lui fâmēie.

10. Și ieși Iacov de la Fintina Giurămîntului și să duse la Harran.

11. Și tîmpină loc și dormi acolă pentru că au apus soarele. Și luă den pietrele locului și puse la capul lui și dormi întru locul acela.

12[11]. Și vădzu vis: [12] și iată, scară întărită în pămîntu, carie capul ajungea în ceri, și ingerii Domnului² să suia și să pogorîia pre însă.

13. Și Domnul era întărit pre ea și dzise: „Eu sînt³ Dumnedzăul lui Avraam, tătine-tău, și Dumnedzăul lui Isaac; nu te tēme. Pămîntul asupra căruia dormi tu ție ți-l voi da și să-mîntiei tale.

14. Și va fi semîntia ta ca arina pămîntului, și să va lăți spre mare, și amiazăzî, și miadzănoapte și la răsărit și să vor blagoslovi întri tine toate neamurile pămîntului și întru semîntia ta.

15. Și iată, eu sîntu cu tine, păzîndu-te întru calea toată unde vei mērgē și te voi întoarce la pămîntul acesta, pentru că nu te voi lăsa pînă voi face eu toate cite am grăit ție“.

16. Și să sculă Iacov den somnul său și dzise: „Că ieste Dumnedzău întru locul acesta și eu n-am știut“.

17. Și să spămîntă și dzise: „Foarte strașnic iaste locul acesta! Nu iaste acesta fără numai casa lui Dumnedzău și aceasta-i poarta ceriului“.

18. Și să sculă Iacov dimineața și luă piatra carea au fostu pus acolă la căpătăil lui și o puse stîlpu și turnă untu de lemnu pre vîrvul ei.

19. Și nūmî numelē locului aceluia Casa lui Dumnedzău, și mainte să che-ma cetatea Ulamaus.

20. Și să rugă Iacov rugă, zicînd: „Să va fi Domnul Dumnedzău cu mine, mă va păzi întru casa aceasta unde eu mă duc și-m va da pâine să mănînc și haină să mă îmbrac

21. și mă va întoarce cu mîntuire la casa tătine-mieu și-m va fi Domnul întru Dumnedzău.

22. Și piatra aceasta, ce am pus stîlpu, im va fi mie casă lui Dumnedzău și de toate cite im vei da, a dzăcea te voi dzecui pre ție ție“.

CAP 29

1. Și, rădicîndu-ș Iacov picioarele, să duse la pămîntul răsăriturilor, la Lavan, ficiorul lui Vathuil, asirului, fra-tele Răvécăi, maicei lui Isav și Iacov.

2. Și vede¹ și iată fintina² în cîmpu; și era acolă 3 turme de oi odihnindu-să la însă, pentru că dentru fintina aceea a/dăpa oile; și era piatră mare

rile Sirului să-ș ia muiere de acolă și cîndu-l blagoslovi li porunci zicînd: „Să nu iai ție muieri den fetele hanaan!“

7. Și ascultă Iăcov pre tată-său și pre mumă-sa și se duse între Rîurile Sirului.

8. Și văzu Isav că sînt rēle fetele hanaanilor inaintea tătine-său, lui Isaac,

9. și se duse Isav la Izmail, și luoă pre Maeleth, fata lui Izmail, ficiorul lui Avraam, sora lui Naveoth, muiere lîngă muierele lui.

10. Și ieși Iacov de la Puțul Jurămîntului și mērse în Harran.

11. Și află loc și dormi acolă că apusese soarele. Și luoă den pietrele acelu loc și-ș puse căpătăi și dormi pre acelaș loc.

12. Și văzu în vis: și iată, o scară întărită pre pămînt, căruia-i ajungea capul de cer, și ingerii lui Dumnezeu se suia și se pogorîia pre dînsa.

13. Iară Domnul se întăria pre dînsa și zise: „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, tatălui tău, și Dumnezeul lui Isaac; nu te tēme. Pămîntul pre care dormi tu ție-l voi da și semîntiei tale.

14. Și va fi semîntia ta ca nisipul pămîntului și se va răsîra pînă la mare, și spre amiazăzî, și spre miadzănoapte și spre răsărit și se vor blagoslovi întru tine toate limbile pămîntului și întru semîntia ta.

15. Și iată, eu cu tine, de te voi păzi în toată calea ori încătrocă vei mērgē și te voi întoarce pre pămîntul acesta, că nu te voi lăsa pînă voi face toate cite am grăit ție“.

16. Și, sculîndu-se Iăcov den somnul său, zise: „Că în locul acesta iaste Domnul și eu n-am știut“.

17. Și se înfricoșă și zise: „Că înfricoșat iaste locul acesta! Nu iaste acesta ce casa lui Dumnezeu, și aceasta iaste poarta ceriului“.

18. Și, sculîndu-se Iăcov dimineața, luoă piatra carea o pusese căpătăi și o puse în stîlp și turnă desupra ei untdelemn.

19. Și puse Iăcov numele acelu loc Casa lui Dumnezeu, iar mai nainte chiema cetatea Ulimaus.

20. Și se rugă Iăcov cu rugăciune, zicînd: „De va fi cu mine Domnul Dumnezeu mă va păzi în calea aceasta în carea merg eu și-m va da pâine să mănînc și haine să mă îmbrac

21. și mă va întoarce cu pace în casa tătine-mieu și-m va fi Domnul în Dumnezeu.

22. Iară piatra aceasta, carea o am pus în stîlp, fi-m va casa lui Dumnezeu și den toate cite-m vei da, zeciuala voui da ție“.

CAP 29

1. Și, sculîndu-se Iăcov în picioare, mērse spre pămîntul răsăritului, la Lavan, ficiorul lui Vathuil, sirii, fra-tele mume-sei, Revécăi.

2. Și, căuțînd, văzu în cîmp un puț¹; și acolă era trei turme de oi odihnindu-se lîngă dînsul, că dentr-ăcel puț a/dăpa oile; și era o piatră mare pre

în Mesopotamia să-și ia soție de acolo, pentru care l-a binecuvîntat și i-a poruncit spunîndu-i: „Să nu-ți iei soție dintre fiucele canaanilor!“

7. Iar Iacov a ascultat de tatăl și de mama sa și a plecat în Mesopotamia.

8. Și cînd a mai văzut Isav că tatăl său nu poate suferi pe fiucele canaanilor,

9. a plecat el la Ismael și a luat-o de soție pe Mahalat, fiica lui Ismael, fiul lui Avraam, și sora lui Nebaiot, pe lîngă celelalte soții pe care le avea.

10. Iar Iacov plecînd de la Beer-Seba s-a dus la Haran.

11. Cînd a apus soarele, a poposit în locul unde ajunsese și s-a culcat, punîndu-și căpătii o piatră de acolo; și a adormit.

12. Și a văzut în vis o scară sprijinită de pămînt, iar capătul îi ajungea la cer, și pe ea se suiau și se pogorau ingerii lui Dumnezeu.

13. Iară Domnul s-a arătat în capătul scării și i-a spus: „Eu sînt Domnul Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac; nu te teme. Pămîntul pe care dormi ți-l voi da ție și semîntiei tale.

14. Urmașii tăi vor fi ca pulberea pămîntului și se vor întînde la apus și la răsărit, la miadzănoapte și la miadzăzî, de vor binecuvînta întru tine și întru semîntia ta toate neamurile pămîntului.

15. Și iată, eu sînt cu tine și te voi păzi în toată calea ta, unde vei mērgē. Te voi întoarce la pămîntul acesta și nu te voi lăsa pînă nu voi împlini toate cite ție le-am spus.“

16. Cînd s-a sculat Iacov din somn, a spus: „Domnul este în locul acesta și eu nu am știut.“

17. S-a înspăimîntat și a spus: „Cît de înfricoșător este locul acesta! Cu adevărat aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerului.“

18. Apoi s-a sculat Iacov disdimineață, a luat piatra pe care și-o pusese căpătii și a pus-o stîlp și a sfințit-o cu untdelemn.

19. Și locului aceluia i-a dat numele Betel, ceea ce înseamnă casa lui Dumnezeu; că mai înainte cetatea se numea Luz.

20. Apoi se rugă Iacov spunînd: „De va fi Domnul Dumnezeu cu mine și mă va păzi în calea aceasta, pe care merg eu, și-mi va da piine să mănînc și haine să mă îmbrac

21. și mă va întoarce teafăr în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi singurul meu Dumnezeu.

22. Iar piatra aceasta, pe care am pus-o stîlp, va fi pentru mine casa lui Dumnezeu și din toate cite-mi va da mie, a zecea parte o voi da lui.“

CAP. 29

Iacov la Laban

1. Și pornînd Iacov s-a dus în tinutul celor ce locuiesc la Răsărit, la Laban, fiul lui Batuel arameu, fra-tele Rebécăi, mama lui Iacov și a lui Isav.

2. A privit și a văzut în cîmp o fintină și trei turme de oi ce se odihneau lîngă ea, căci din fintina aceea se a/dăpau turmele, iar deasupra fintinii era

дѣла пѣрмеле, шн ера пѣтрь маре пре гѣра
 фѣнтѣннѣ. Шн ер адѣна а коло толате пѣр
 меле, шн рѣвѣурна пѣтра де гѣра фѣнтѣннѣ,
 шн дѣтпа сѣнае, шн ашѣзла пѣтра ла гѣра фѣ
 нѣ тѣннѣ ла локѣло ен. Шн зисе лорѣ гѣнѣсѣ,
 фѣрацилор де оунде сѣнтѣце вѣн ? шн ен зисерт де
 хараанѣ сѣтѣмѣ. Шн зисе лорѣ цнѣце пе ла
 банѣ фѣторѣлѣ лѣн нахорѣ ? шн ен зисерт цнѣмѣ.
 Шн зисе лорѣ сѣнтѣце мѣсте ? шн ен зисерт сѣ
 нѣтѣце, шн пѣтрь рахнѣлѣ фѣтпа лѣн венѣла кѣ сѣ
 нае. Шн зисе гѣнѣсѣ фѣтѣ мѣсте зисѣ мѣлѣтѣ
 фѣтѣ нѣ мѣсте брѣме, асе адѣна толате добнѣла
 челе, дѣтѣпѣнѣ до сѣнае пѣвѣлѣце, дѣле пѣщнѣ
 Шн ен зисерт нѣ комѣ пѣтѣ пѣнѣлѣ стѣборѣ лѣн
 на тоци пѣвѣторѣнѣ, шн бор рѣвѣурна пѣтра де
 гѣра фѣнтѣннѣ шн вѣрѣмѣ дѣтѣпа сѣнае. фѣтѣ
 елѣ гѣрнѣлѣ кѣтѣрѣ ен, шн рахнѣлѣ фѣтпа лѣн ла
 банѣ, венѣла кѣ сѣнае пѣтѣжнѣстѣлѣ, пѣнтѣрѣ кѣ
 дѣ пѣщнѣ сѣнае пѣтѣжнѣстѣлѣ. Шн фѣ дѣка
 етѣзѣ гѣнѣсѣ пре рахнѣлѣ фѣтпа лѣн лабанѣ фѣ
 тѣлѣн мѣмѣн лѣн, шн сѣнае лѣн лабанѣ фѣрѣте
 лѣн мѣмѣн лѣн, шн апропѣннѣ дѣе гѣнѣсѣ, рѣтѣлѣ
 нѣ пѣтра де пе гѣра фѣнтѣннѣ, шн дѣтѣпа
 сѣнае лѣн лабанѣ, фѣрѣтѣлѣн мѣмѣн лѣн. Шн гѣ
 рѣтѣ гѣнѣсѣ пре рахнѣлѣ, шн стѣрнѣжнѣлѣ кѣ гѣлѣ
 елѣ лѣн пѣжнѣсе. Шн повѣстнѣ рахнѣлѣн, кѣм
 мѣсте фѣрѣте пѣтѣжнѣстѣлѣ, шн дѣлѣгѣнѣлѣ епѣсе
 пѣтѣжнѣстѣлѣ дѣпѣ кѣвеннѣтеле ачѣстѣлѣ. Шн
 фѣ дѣка лѣн лабанѣ де нѣомае лѣн гѣнѣсѣ, фѣтѣ
 елѣрѣннѣ лѣн, алегѣтѣ фѣтѣлѣ тѣпннѣрѣтѣ лѣн, шн фѣ
 стѣрѣннѣжнѣлѣ фѣлѣ стѣрѣтѣлѣ, шн лѣ дѣсе пре дѣннѣ
 елѣ фѣтѣла лѣн, шн повѣстнѣ лѣн лабанѣ толате,
 нѣ кѣвеннѣтеле ачѣстѣлѣ. Шн зисе лѣн лабанѣ,
 дѣне сѣлѣсе мѣлѣе. шн дѣ тѣрѣлѣ мѣлѣ ешн гѣ,
 шн ера кѣ елѣ сѣлѣнѣ дѣ зисе. Шн зисе ла
 банѣ кѣтѣрѣ гѣнѣсѣ, пѣнтѣрѣ кѣчѣлѣ ешн фѣрѣте,
 стѣнѣмѣ сѣлѣжѣшн фѣлѣ, епѣне чѣцѣ мѣсте сѣтѣрѣла.
 Шн ла лабанѣ ера фѣлѣсѣ фѣтѣ, нѣмѣле чѣн мѣн
 марнѣ ала, шн нѣмѣле чѣн мѣн тѣннѣре рахнѣлѣ.
 Шн сѣкѣннѣ лѣн, ера болѣнѣннѣ, тѣрѣ рахнѣлѣ ера фѣлѣ
 мѣлѣсѣ ла кѣпѣ шн гѣлѣлѣлѣ ла фѣнѣлѣ фѣлѣрѣте.
 Шн фѣрѣтѣннѣ гѣнѣсѣ пре рахнѣлѣ, шн зисе сѣлѣжнѣсѣн
 шѣтѣлѣ ашн пѣнтѣрѣ рахнѣлѣ, фѣтпа тѣлѣ мѣн тѣж
 нѣрѣтѣ. Шн зисе лѣн лабанѣ, мѣн еннѣ етѣсѣ
 лѣлѣ чѣе пре дѣннѣла дѣкѣжѣтѣ стѣсѣлѣлѣ пре дѣннѣла.
 ла лѣлѣ стѣрѣтѣлѣ, ачѣлѣлѣ кѣ мѣннѣ. Шн сѣлѣ
 жнѣ гѣнѣсѣ пѣнтѣрѣ рахнѣла, зѣ ашн, шн ера фѣлѣннѣ
 тѣлѣ лѣн кѣ зисе пѣщнѣне, пѣнтѣрѣ кѣчн нѣтѣлѣ елѣ
 пре дѣннѣла. Шн зисе гѣнѣсѣ кѣтѣрѣ лабанѣ,
 дѣмнѣ мѣе фѣлѣмѣлѣ мѣлѣ пѣнтѣрѣ кѣ сѣлѣ оупѣлѣтѣ
 зисе, пѣнтѣрѣ кѣтѣ фѣтѣлѣ ла дѣннѣла. Шн
 стѣрѣннѣе лабанѣ, пре тоци сѣлѣмѣннѣннѣ лѣнѣлѣннѣ шн
 фѣлѣкѣ нѣлѣтѣ. Шн сѣфѣтѣкѣ стѣрѣтѣ, шн лѣлѣ
 фѣлѣ лабанѣ пре ла фѣтпа лѣн сѣлѣ стѣрѣтѣ фѣлѣ
 стѣрѣтѣ ла гѣнѣсѣ, шн стѣнѣлѣннѣ кѣлѣ гѣнѣсѣ. Шн
 дѣ дѣ лабанѣ фѣтѣла лѣн пре зѣлѣфанѣ сѣлѣжнѣннѣла.
 Шн сѣфѣтѣкѣ дѣмннѣчѣлѣ, шн мѣлѣ ера лѣтѣ, шн зисе
 сѣлѣсѣлѣ кѣтѣрѣ лабанѣ, чѣ мѣлѣннѣ фѣлѣлѣтѣ ачѣтѣла ?
 лѣ нѣ пѣнтѣрѣ рахнѣлѣ чѣтѣмѣ сѣлѣжѣтѣ чѣе ? шн пѣ

- gura fintinii.
3. Și să aduna acolo toate turmele; și răsturna piatra den gura fintinii și adăpa oile și așaza piatra la gura fintinii la locul ei.
  4. Și zise lor Iăcov : „Fraților, de unde sînteț voi“ ? Și ei ziseră : „Den Haraán sîntem“.
  5. Și zise lor : „Știț pe Laván, feciorul lui Nahór“ ? Și ei ziseră : „Știmu-l“.
  6. Și zise lor : „Sănătos iaste“ ? Și ei ziseră : „Sănătos“ . Și iată, Rahíl, fata lui, veniia cu oile.
  7. Și zise Iăcov : „Încă iaste zio multă, încă nu iaste vrême a se aduna toate dobitoacele ; adăpind oile, păsăț de le paștiț“.
  8. Și ei ziseră : „Nu vom putea până să vor aduna toți păstorii și vor răstorna piatra den gura fintinii și vom adăpa oile“.
  9. Încă el grăind cătră ei, și Rahíl, fata lui Laván, veniia cu oile tătini-său, pentru că ea păștea oile tătini-său.
  10. Și fu deca văzu Iăcov pre Rahíl, fata lui Laván, fratelui mumei lui, și oile lui Laván, fratelui mumei lui, și apropiindu-se Iăcov, răsturnă piatra de pe gura fintinii și adăpa oile lui Laván, fratelui mumei lui.
  11. Și sărută Iăcov pre Rahíl și, strigînd cu glasul lui, plînsē.
  12. Și povesti Rahílii cum iaste frate tătini-său. Și, alergînd, spuse tătini-său după cuvîntelē acēstea.
  13. Și fu deca auzi Laván de numele lui Iăcov, fiul surorii lui, alergă întru timpinarea lui și, îmbrățișîndu-l, îl sărută și-l aduse pre dînsul în casa lui. Și povesti lui Laván toate cuvîntelē acēstea.
  14. Și zise lui, Laván : „Den oasele mēle și den trupul mieu ești tu“ . Și era cu el o lună de zile.
  15. Și zise Laván cătră Iăcov : „Pentru căce-m ești frate să nu-m slujești în dar ; spune-m ce-ț iaste simbría ?“
  16. Și la Laván era doao fēte : numele cei mai mari, Lia, și numele cei mai tinere, Rahíl.
  17. Și ochii Liei era bolnavi, iar Rahíl era frumoasă la chip și ghizdavă la față foarte.
  18. Și îndrăgi Iăcov pre Rahíl și zise : „Sluji-ț-voiu șapte ani pentru Rahíl, fata ta cea mai tinără“.
  19. Și zise lui, Laván : „Mai bine să o dau ție pre dînsa decît să o dau pre dînsa la alt bărbat ; lăcuiēște cu mine“.
  20. Și sluji Iăcov pentru Rahíla 7 ani ; și era înaintea lui ca zile puține pentru căci iubiia el pre dînsa.
  21. Și zise Iăcov cătră Laván : „Dă-mi mie fāmēia mea pentru că s-au umplut zilele pentru ca să întru la dînsa“.
  22. Și strînse Laván pre toți oamenii locului și făcu nuntă.
  23. Și să făcu seară și, luîndu Laván pre Lia, fata lui, o au băgat înlăuntru la Iăcov și să culcă cu Iăcov.
  24. Și dēde Laván fie-sa, Liei, pre Zelfán, slujnica.
  25. Și se făcu dimineață, și iată era Lia. Și zise Iăcov cătră Laván : „Ce mi-ai făcut aceasta ? Au nu pentru Rahíla și-am slujit ție ? Și pen/tru că ci m-ai

pre gura fîntinei.

3. Şi să aduna acolo toate turmele; şi răstogolia piatra den gura fîntinei şi adăpa oile şi punea piatra la gura fîntinei la locul lui³.

4. Şi dzise lor Iacov: „Fraţilor, de unde sinteţi voi? Şi ei dziseră: „Den Harran sintem”.

5. Şi dzise lor: „Ştiţi pre Lavan, feciorul lui Nahor”? Şi ei dziseră: „Ştimu-l”.

6. Şi dzise lor: „Sănătos iaste”? Şi ei dziseră: „Sănătos”. Şi iată, Rahil, fata lui, venia cu oile.

7. Şi dzise Iacov: „Încă iaste dzuă multă, încă nu iaste vrême a să aduna toate dobitoacele; adăpîndu oile, păsaţi de le paşteţi”.

8. Şi ei dzisără: „Nu vom putea până să vor aduna toţi păstorii şi vor răstogoli piatra den gura fîntinei şi vor adăpa oile”.

9. Încă el grăindu cătră ei, şi Rahil, fata lui Lavan, venia cu oile tătine-său, (pentru că ea păştea oile tătine-său).

10. Şi fu dacă vădzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui maicei lui, şi oile lui Lavan, fratelui maicei lui, şi să apropié Iacov şi răstogoli piatra⁴ de la gura fîntinei şi adăpa oile lui Lavan, fratelui maicei lui.

11. Şi sărută Iacov pre Rahil şi strigă cu glasul lui şi plîns.

12. Şi-i povesti îi Rahil cum iaste frate tătine-său. Şi, alergîndu, spuse tătine-său după cuvintele acêstea.

13. Şi fu dacă audzi Lavan numele lui Iacov, fiului surorii lui, alergă întru timpinarea lui, şi îmbrăţişîndu-l, îl sărută şi-l aduse pre însul în casa lui. [14] Şi povesti lui Lavan toate cuvintele acêstea.

14. Şi-i dzise lui, Lavan: „Den oasele mele şi den trupul meu eşti tu”. Şi era cu el o lună de dzile.

15. Şi dzise Lavan cătră Iacov: „Pentru căce îm eşti frate să nu-m slujeşti în dar; spune-mi ce-ţi iaste simbria?”.

16. Şi la Lavan era 2 fete: numele cei mai-mari, Lia, şi cei mai tinere, Rahil, numele.

17. Şi ochii Liei era bolnavi, iară Rahil era frumoasă la chip şi ghizdăvă la faţă foarte.

18. Şi îndrăgi Iacov pre Rahil şi dzise: „Sluji-ţi-voi 7 ai pentru Rahil, fata ta cea mai tinără”⁵.

19. Şi dzise lui, Lavan: „Mai bine să o dau ţie pre însă decît să o dau pre însă la altu bărbat; lăcuişte cu mine”.

20. Şi sluji Iacov pentru Rahil 7 ani; şi era înaintea lui ca dzile puţine pentru căci iubia el pre însă.

21. Şi dzise Iacov cătră Lavan: „Dă-m mie fămîia mea pentru că s-au plinit dzilele pentru că să intru la însă”.

22. Şi strînsă Lavan pre toţi oamenii locului şi făcu nuntă.

23. Şi să făcu sară şi, luîndu Lavan pre Lia, fata lui, au băgatu-o înlontru la Iacov şi să culcă cu ea Iacov.

24. Şi dăde Lavan şi pre Zelfa fetei lui, Liei, pre slujnică.

25. Şi să făce dimineaţă, şi iată era Lia. Şi dzise Iacov cătră Lavan: „Ce mi-ai făcut aceasta? Au nu pentru Rahil ţ-am slujit ţie? Pen/tru că ce

gura fîntinei.

3. Şi se aduna acolo toate turmele; şi răsturna piatra de pre gura fîntinii şi adăpa oile, de-acii iar punea piatra pre gura fîntinii la locul său.

4. Şi zise Iacov cătră păstori: „Fraţilor, de unde sinteţi voi?” Iar ei ziseră: „De la Harran sintem”.

5. El le zise: „Nu ştiţi cumva pre Lavan, feciorul lui Nahor”? Ei ziseră: „Ştimu-l”.

6. „Dară iaste sănătos”? Ei ziseră: „Sănătos”. Şi iată şi Rahil, fata lui, venia cu oile.

7. Şi zise Iacov: „Încă iaste zioa lungă, încă nu iaste vrême să se adune toate dobitoacele; daţ apă oilor mai nainte şi păsaţ de le paşteţ”.

8. Iar ei ziseră: „Nu putem până ne vom aduna toţi păstori să răsturnăm piatra de pre gura fîntinii să adăpăm oile”.

9. Şi încă vorbind el cu dinşii, venia şi Rahil, fata lui Lavan, cu oile tătine-său, că ea păştea oile tătine-său.

10. Şi cum văzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratele mume-sei, şi oile lui Lavan, fratele mume-sei, el se apropié şi răsturnă piatra de pre gura fîntinii [11] şi adăpa oile lui Lavan, fratele mume-sei.

11. Şi sărută Iacov pre Rahil şi, strigînd, plîns cu glas.

12. Şi povesti Rahilei că iaste frate tătine-său, iar ea, alergînd, spuse tătine-său cuvintele acêstea.

13. Şi fu deaca auzi Lavan de numele lui Iacov, feciorul surorii-sa, alergă întru întimpinarea lui şi, îmbrăţişîndu-l, îl sărută şi-l duse în casa lui. Şi, povestind lui Lavan toate cuvintele lui,

14[13]. zise Lavan: [14] „Den osul meu şi den carnea mea eşti tu”. Şi lăcui cu dînsul o lună de zile.

15. Şi zise Lavan lui Iacov: „Căce-m eşti frate să nu-m slujeşti în cinste; ce-m spune ce va fi plata ta?”.

16. Şi avea Lavan 2 fete: pre cea mai mare o chiema Liia, iar pre cea mai mică, Rahil.

17. Iar pre Liia o durea ochii², iar Rahil era frumoasă la obraz şi ghizdăvă la faţă foarte.

18. Şi îndrăgi Iacov pre Rahil şi zise lui Lavan: „Să-ţ slujesc pentru Rahil 7 ani, fata ta cea mai mică”.

19[18]. Iar el zise: [19] „Mai bine o voi da după tine decît după alt bărbat, numai lăcuişte cu mine”.

20. Şi sluji Iacov pentru Rahil 7 ani; şi fură înaintea lui ca puţine zile, că-i era dragă.

21. Şi zise Iacov cătră Lavan: „Dă mie mulţimea mea să intru la dînsa că se-au umplut zile(1e)³ care am tocmit”.

22. Şi adună Lavan toţi oamenii locului şi făcu nuntă.

23. Iar deaca inseră, luă Lavan pre fie-sa, Liia, şi o duse înlăuntru la Iacov şi intră Iacov la dînsa.

24. Şi dăde Lavan pre Zelfa să fie slujnică fie-sa, Liei.

25. Şi a doaoa zi dimineaţă, iată era Lia. Şi zise Iacov cătră Lavan: „Că ce-ai făcut aşă? Crez eu pentru Rahil am slujit ţie, dară tu / că ci m-ai

o piatră mare.

3. Cînd se adunau acolo turmele, păstorii răsturnau piatra de pe fîntină şi adăpau oile, apoi aşezau piatra la locul ei.

4. Şi i-a întrebă pe ei Iacov: „Fraţilor, de unde sinteţi?” Iar ei au spus: „Din Haran”.

5. Atunci el i-a întrebă: „Îl cunoaşteţi pe Lavan, fiul lui Nahor?” Iar ei au răspuns: „Îl cunoaştem”.

6. Atunci i-a întrebă Iacov: „E sănătos?”, iar ei i-au răspuns: „Sănătos. Iată Rahila, fata lui, vine cu oile.”

7. Şi le-a spus Iacov: „E devreme şi nu este încă ceasul să se adune turmele. Adăpaţi oile şi duceţi-vă de le paşteţi.”

8. Dar ei au spus: „Pînă nu se adună toţi păstori, nu putem să răsturnăm piatra de pe gura fîntinii ca să adăpăm oile.”

9. În timp ce vorbea însă cu aceştia, Rahila, fiica lui Lavan, a venit cu oile tatălui său, pe care le păştea.

10. Cînd a văzut Iacov pe Rahila, fiica lui Lavan, fratele mamei sale, şi oile lui Lavan, fratele mamei sale, s-a dus Iacov şi a răsturnat piatra de pe fîntină şi a adăpat oile lui Lavan, fratele mamei sale.

11. Şi a sărutat-o Iacov pe Rahila, a suspinat şi a plîns.

12. A povestit Rahilei că este ruda tatălui ei şi că este fiul Rebecăi, iar ea s-a dus într-o fugă şi i-a povestit tatălui său cele spuse de Iacov.

13. Auzind Lavan numele lui Iacov, fiul surorii sale, a alergat în întimpinarea lui şi, îmbrăţişîndu-l, l-a sărutat şi l-a adus în casă. Iar Iacov i-a povestit lui Lavan toate.

14. Şi Lavan i-a spus: „Eşti os din oasele mele şi carne din carnea mea.” Şi a stat Iacov la el o lună de zile,

15. cînd i-a spus Lavan lui Iacov: „De vreme ce-mi eşti rudă, să nu-m slujeşti în dar; spune-mi ce-îmi ceri?”

16. Lavan avea două fete, numele celei mai mari era Lia, iar al celei mai mici era Rahila.

17. Şi ochii Liei erau stînşi, iar Rahila era mîndră la chip şi frumoasă la faţă.

18. Iacov însă o îndrăgise pe Rahila şi i-a spus: „Îţi voi sluji şapte ani pentru Rahila, fata ta cea mai mică.”

19. Lavan i-a răspuns: „Mai bine ţi-o dau ţie, decît s-o dau altui bărbat. Rămii să locuieşti la mine.”

20. Şi l-a slujit Iacov pentru Rahila şapte ani, care i-au părut puţin, căci o iubea pe fată.

21. Apoi Iacov i-a spus lui Lavan: „Dă-mi-o de soţie, că s-a împlinit timpul să mă însor cu ea.”

22. Atunci a adunat Lavan pe toţi oamenii locului şi a făcut nuntă.

23. Cînd s-a făcut seară, a luat-o Lavan pe Lia, fata sa, şi a dus-o la Iacov şi Iacov a intrat la ea.

24. Lavan a dat pe Zilpa drept slujnică fiicei sale Lia.

25. Cînd s-a făcut dimineaţă, iată că era Lia. Atunci i-a spus Iacov lui Lavan: „De ce mi-ai făcut aceasta? Oare nu ţi-am slujit eu pentru Ra-

КА

тръ кѣчи мѧ смнѣнѣтъ ? Шн рѣспѣхсе ла къ
 кань, нѣ ѣсте аша фрѣлоука нѣстрѣ, спѣомъ
 чѣ мѧ тѣнѣтъ мѧ наннѣте дѣжѣт чѣ мѧ съ
 Трѣнѣ. Сѣвѣрѣше дѣрѣ, ашѣнѣтъ аѣцѣта, къ
 шнцѣ вѣн рѣ шн прѣ аѣста пѣнѣтрѣ послѣшанѣсѣ
 чѣ послѣшѣнѣла мнѣнѣ, фѣкъ аѣчн шѣте ани .
 Шн фѣкъ аѣкъ аша, шн панин шн аѣнѣ, 5, ани, кн
 шѣн рѣ дѣ аѣн лѣканѣ прѣ рахѣла фѣта аѣн, фѣ
 мѣѣ аѣн. Шн рѣ дѣ лѣванѣ фѣтѣн аѣн, пѣ кѣ
 бѣлаа сѣлѣнѣса. Шн сѣлѣнѣкъ кѣ рахѣла, шн а
 фѣрѣн мѧ мѣлѣ прѣ рахѣла дѣжѣтѣ прѣ аѣа,
 шн сѣлѣн аѣн фѣкъ, 5, ани. Шн кѣзѣнѣ дѣ
 рѣнѣлѣ рѣнѣтѣкъ кѣ сѣ оуѣше аѣа, дѣшѣнѣсѣ зѣтѣ
 аѣн, шн рѣ рахѣла, сѣрѣ сѣтѣрѣтѣ. Шн зѣмн аѣ
 сѣн аѣа, шн нѣкѣ фѣтѣрѣ аѣн аѣковѣ, шѣн нѣмн
 нѣмелѣ аѣн рѣвнѣмѣ, зѣнѣнѣ рѣнѣтрѣ кѣ а сѣ
 зѣтѣ рѣнѣлѣ сѣрѣнѣа мѣтѣ, шн мѣлѣ аѣтѣ мѣ
 фѣтѣрѣ, аѣлѣмѣ дѣрѣ мѣвѣ нѣн, сѣрѣлѣтѣ мѣѣ.
 Шн зѣмн сѣн сѣрѣш. аѣа, шн нѣкѣ аѣдѣнѣлѣ фѣтѣ
 аѣн аѣковѣ, шн зѣнѣ кѣчн аѣ оуѣшѣтѣ рѣнѣлѣ
 кѣмѣ мѣ оуѣтѣкъ, шн мѣлѣ аѣтѣ фѣкъ шн аѣста,
 шѣн нѣмн нѣмелѣ аѣн сѣмѣсѣнѣ. Шн зѣмн аѣ
 сѣн сѣрѣш шн нѣкѣ фѣтѣрѣ, шн зѣнѣ фѣтрѣ аѣа
 сѣтѣ сѣрѣмѣ, кѣтрѣ мнѣнѣ бѣфн сѣрѣлѣтѣ мѣѣ,
 пѣнѣтрѣ кѣ аѣо нѣсѣлѣтѣ аѣн, 7, фѣтѣрѣ, пѣтрѣ
 аѣтѣ аѣ нѣлѣнѣтѣ нѣмелѣ аѣн лѣкн. Шн зѣтѣ аѣ
 мнѣнѣнѣ мѧ нѣкѣ фѣтѣрѣ, шн зѣнѣ аѣлѣмѣ фѣ
 кѣ аѣста мѣвѣн пѣнѣсѣлѣн рѣнѣлѣн, пѣтрѣ
 аѣтѣ аѣ нѣлѣнѣ нѣмелѣ аѣн оуѣрѣа, шн фѣтѣ аѣнѣше

К А П А

И вѣзѣнѣ рахѣла, кѣмѣ нѣлѣ нѣкѣлѣтѣ аѣ
 аѣковѣ, шн зѣкѣсѣтѣнѣ рахѣла прѣ сѣрѣсѣ,
 шн зѣнѣ аѣн аѣковѣ рѣтѣмѣ фѣтѣрѣ, шн рѣ
 нѣ бѣн мѣрнѣтѣ. Шн мѣнѣнѣлѣсѣ аѣ
 кѣкѣ прѣ рахѣла зѣнѣ сѣн, рѣлѣрѣ нѣ фѣлѣсѣ
 аѣмѣзѣлѣ сѣнѣтѣлѣтѣ кѣрѣлѣ мѣлѣ сѣрѣнѣтѣ,
 дѣрѣрѣлѣ пѣнѣтѣнѣлѣнѣ тѣлѣ ? Шн зѣнѣ рахѣ
 аѣн аѣковѣ, пѣтрѣ сѣлѣнѣнѣа мѣѣ вѣлаа кѣлѣсѣтѣ
 нѣлѣ, шн вѣнѣше прѣ чѣнѣлѣнѣ мѣлѣ, шн бѣн фѣ
 чѣ шн аѣ фѣтѣрѣ, дѣн тѣрѣнѣа. Шн рѣ дѣ аѣ
 прѣ вѣлаа, сѣлѣнѣнѣа сѣн фѣмѣлѣлѣнѣ шн сѣ нѣлѣкѣ
 кѣлѣнѣа аѣковѣ. Шн зѣмн сѣн бѣлаа сѣлѣ
 нѣнѣа рахѣлѣнѣ шн нѣкѣ аѣн аѣковѣ фѣтѣрѣ
 Шн зѣнѣ рахѣлѣ пѣлѣрѣтѣмѣ рѣнѣлѣ шн мѣ аѣсѣлѣ
 тѣ гѣлѣлѣлѣ, шн мѣ рѣ дѣ фѣтѣрѣ, пѣнѣтрѣ аѣтѣ аѣ
 нѣмн нѣмелѣ аѣн рѣнѣ. Шн мѧн зѣмн сѣн фѣ
 кѣ вѣлаа сѣлѣнѣнѣа рахѣлѣнѣ, шн нѣкѣ аѣдѣнѣлѣ
 фѣтѣрѣ аѣн аѣковѣ. Шн зѣнѣ рахѣла, аѣлѣтѣ
 рѣтѣмѣ рѣнѣлѣтѣлѣ, шн мѣ фѣтѣрѣшѣ сѣрѣрѣнѣ мѣлѣ,
 шн мѣ фѣтѣрѣнѣн, шн нѣмн нѣмелѣ аѣн нѣфѣлѣнѣ.
 Шн вѣзѣ аѣа, кѣмѣ аѣ сѣтѣлѣлѣтѣ аѣ аѣмн нѣлѣтѣ,
 тн аѣсѣ прѣ зѣлѣфѣнѣ сѣлѣнѣнѣа сѣн, шн сѣ рѣ дѣ
 прѣ дѣнѣлѣ аѣн аѣковѣ, фѣмѣлѣ, . Шн зѣмн
 сѣн зѣлѣфѣнѣ сѣлѣнѣнѣа аѣнѣ, шн нѣкѣ аѣковѣ
 фѣтѣрѣ. Шн зѣнѣ аѣа фѣтрѣ нѣрѣнѣ, шѣн нѣмн
 нѣмелѣ аѣн гѣрѣлѣ. Шн зѣмн сѣн фѣтѣ зѣлѣфѣ
 сѣлѣнѣнѣа аѣнѣ, шн нѣкѣ аѣн аѣковѣ фѣтѣрѣ аѣлѣ
 нѣлѣ. Шн зѣнѣ аѣа, фѣрѣнѣтѣлѣтѣлѣ кѣчн мѣлѣ
 рѣнѣсѣлѣ мѣлѣрѣлѣ, шн нѣмн нѣмелѣ аѣн аѣсѣрѣ

Шн

smintit“ ?

26. Si raspunde Laván : „Nu iaste așa întru locul nostru să dăm cea mai tinără mai nainte decât cea mai bătrână.

27. Săvîrșaste dară al șaptelea aceștia și-ț voiu da și pre aceasta pentru poslușanie ; ce poslușăști la mine încă alți șapte ani“.

28. Și făcu Iácov așa și plini și acei 7 ani și-i dède lui Laván pre Rahîla, fata lui, fámêie lui.

29. Și dède Laván fêtei lui pe Vála, slujnica.

30. Și să culcă cu Rahîla și îndrăgi mai mult pre Rahîla decât pre Lia ; și sluji lui încă 7 ani.

31. Și văzînd Domnul Dumnezău cum să urăște Lia, deschise zgăul ei ; iară Rahîla era stearpă.

32. Și zámisli Lia și născu fecior lui Iácov ; și-i numi numele lui Ruvîm, zicînd : „Pentru că au văzut Domnul smerenia mea și mi-au dat mie fecior ; acum dară mă va iubi bărbatul meu“.

33. Și zámisli iarăș Lia și născu al doilea fecior lui Iácov ; și zise : „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu și mi-au dat încă și acesta“. Și-i numi numele lui Semeón.

34. Și zámisli iarăș și născu fecior ; și zise : „Întru această vrême cătră mine va fi bărbatul meu pentru că am născut lui 3 feciori“. Pentru acêea au numit numele lui Lévi.

35. Și, zámislînd, mai născu fecior ; și zise : „Acum încă aceasta mă voiu ispoveduî Domnului“. Pentru acêea numi numele lui Iúda. Și încetă a naște.

CAP 30

1. Și, văzînd Rahîl cum n-au născut lui Iácov, și zavîstui Rahîl pre soru-sa și zise lui Iácov : „Dă-m fecior, iară de nu, voiu muri eu !“.

2. Și, mănîindu-se Iácov pre Rahîl, zise ei : „Doară nu în locul lui Dumnezeu sînt eu carele te-au sterpit den roada pîntecelui tău“.

3. Și zise Rahîl lui Iácov : „Iată, slujnica mea Vála ; culcă-te cu ea și va naște pe genuchile mêle ; și voiu face și eu feciori dentr-însa“.

4. Și-i dède lui pre Vála, slujnica ei, fámêie lui ; și să culcă cu dînsa Iácov.

5. Și zámisli Vála, slujnica Rahîlei, și născu lui Iácov fecior.

6. Și zise Rahîl : „Judecă-m Dumnezeu și-m ascultă glasul și-m dède fecior“. Pentru acêea numi numele lui Dan.

7. Și mai zámisli încă Vála, slujnica Rahîlei, și născu al doilea fecior lui Iácov.

8. Și zise Rahîl : „Ajutoră-m Dumnezău și mă întorșu surorii mêle și mă întăriuu“. Și numi numele lui Nefthalim.

9. Și văzu Lia cum au stătut dê a mai naște, și luo pre Zelfán, slujnica ei, și o dède pre dînsa lui Iácov fámêie.

10. Și zámisli Zelfán, slujnica Liei, și născu (lui) Iácov fecior.

11. Și zise Lia : „Întru noroc ! Și-i numi numele lui Gádu.

12. Și zámisli încă Zelfa, slujnica Liei, și născu lui Iácov fecior al doilea.

13. Și zise Lia : „Fericită eu căci mă fericescu muierile ! Și numi numele lui Asîr./

m-ai smintit ?

26. Și răspunse Lavan : „Nu iaste așa întru locul nostru să dăm cea mai tînără mainte decit cea mai bătrînă.

27. Și săvirșește dară a șeptelca și aceștia și-ți voi da și pre aceasta pentru poslușenie ; ce-m poslușești la mine încă alți 7 ani“.

28. Și făce Iacov așa și plini șeptelca aceștia și-i dède lui Lavan pre Rahil, fata lui, fămîie lui.

29[28]. Și dède Lavan, fata lui, pre Vală, slujnica.

30[29]. Și să culcă cu Rahil și îndrăgi mai multu pre Rahil decit pre Lia ; și-i sluji lui încă 7 ani.

31[30]. Și vădzu Domnul Dumnedzău cum să uraște Lia, deșchise zgăul ei ; iară Rahil era văduă⁸.

32[31]. Și zămisli Lia și născu ficior lui Iacov ; și-i numi numele lui Ruvim, dzicîndu : „Pentru că au vădzut Domnul smereniia mea și mi-au dat mie ficior ; acum dară mă va iubi bărbatul meu“.

33[32]. Și zemisli iarăș Lia și născu al doilea ficior lui Iacov ; și dzise : „Căce au audzit Dom(nul) cum mă urăscu și mi-au dat încă și acesta“.

34[33]. Și, zemislindu, iarăș născu ficior ; și dzise : „Întru aceasta vrême cătră mine va fi bărbatul meu pentru că i-am născut lui 3 ficiori“. Pentru aceea i-au numit numele lui Levi.

35[34]. Și, zemislindu, mai născu ficior ; și dzise : „Acum încă aceasta mă voi ispovedui Domnului“. Pentru aceea numi numele lui Iuda. Și stătu a naște.

CAP 30

1. Și, vădzîndu Rahil cum n-au născut lui Iacov, și zavistui Rahil pre soru-sa și dzise lui Iacov : „Dă-m ficiori, iar de nu, voi muri eu“.

2. Și, mîniindu-să Iacov pre Rahil, dzise ei : „Doară nu pentru Dumnedzău sintu eu carele te-au stîrpit de roada pîntecelui“.

3. Și dzise Rahil lui Iacov : „Iată, slujnica mea, Vallă ; culcă-te cu ea și va naște pre genunchel mele ; și voi face și eu ficior dentru însă“.

4. Și-i dède lui pre Vală, slujnica ei, fămîie lui ; și să culcă cu însă Iacov.

5[4]. Și zemisli Vală, slujnica i Rahil, și născu lui Iacov ficior.

6[5]. Și dzise Rahil : „Giudecă-mi Dumnedzău și-m ascultă glasul și-m dède ficior“. Pentru aceea numi numele lui Dan.

7[6]. Și mai zemisli încă Vală, slujnica i Rahil, și născu al doilea ficior lui Iacov.

8[7]. Și dzise Rahil : „Agiutori-mi Dumnedzău și-m întorsiu surorii mele și mă întăriiu“. Și numi numele lui Nefthalim.

9[8]. Și vădzu Lia că au stătut de a mai naște, și luă pre Zelfă, slujnica ei, și o dède pre însă lui Iacov fămîie.

10[9]. Și zemisli Zelfă, slujnica Liei, și-i născu lui Iacov ficior.

11[10]. Și zise [li] Lia : „În noroc !“ Și-i numi numele lui Gad.

12[11]. Și zemisli încă Zelfă, slujnica Liei, și născu lui Iacov ficior al doilea.

13[12]. Și dzise Lia : „Fericită eu căci mă fericescu muierile !“. Și numi numele lui Asir./

zmintit“⁴.

26. Iară Lavan zise : „Nu iaste așa în locul nostru să dăm pre cea mai mică mai nainte decit pre cea mai mare.

27. Ce umple 7 zile, de-acii-ț voi da și pre ceastalaltă ca să slujăști la mine încă ș-alț 7 ani“.

28[27]. Și făcu Iacov așa și umplu acêle 7 zile. [28] Și dède Lavan pre fie-sa Rahil să-i fie muîere.

29. Și dède Lavan fie-sa, Rahilei, slujnică pre Vaala.

30. Și intră Iacov la Rahil și-i fu mai dragă Rahil decit Lia ; și sluji încă alț 7 ani.

31. Iar Domnul Dumnezeu, văzînd că Lia iaste urită, dăschise pîntecel ei ; iar Rahil era stearpă.

32. Și, îngrecînd, Lia născu lui Iacov ficior și-i puse numele Ruvim, zicînd : „Că au căutat Domnul spre smereniia mea și-m dède ficior ; acum doară mă va îndrăgi bărbatul [tul] meu“.

33. Și iar îngrecă Lia și născu lui Iacov al doilea ficior ; și zise : „Auzi Domnul că eu fi sint urită și mi-au dat și acesta“. Și-i puse numele Simeon.

34. Și îngrecă iarăș și născu ficior și zise : „În vrême de acum la mine va fi bărbatul meu că am născut lui trei ficiori“. Pentr-acêa puse nume lui Levii.

35. Și iar îngrecă a patra oară și născu fiuu ; și zise : „Acum voi mărturisii Domnului“. Pentru-acêa-i puse numele Iúda. Și conteni de-a naște.

CAP 30

1. Iară Rahil, văzînd că iaste stearpă, pizmi asupra surorii-sa Lélei și zise lui Iacov : „Dă-m ficior, iar de nu, eu voi muri“.

2. Iară Iacov se mînié pre Rahil și-i zise : „Au doară sint eu în locul lui Dumnezeu sau te-am stîrpit eu de roada pîntecelui tău“ ?

3[2]. Rahil zise lui Iacov : [3] „Iată slujnica mea, Vallă ; culcă-te cu dînsa și să nască în poala mea ; și-m voi face ficior dentru-însa“.

4. Și-i dède pre Vaala, slujnica ei, muîere lui ; [5] și deaca intră Iacov la dînsa

5. Îngrecă Vallă, slujnica Rahilei, și născu lui Iacov ficior.

6. Și zise Rahil : „Dirept judecă mie Dumnezeu și ascultă glasul meu și-m dède ficior“. Pentr-acêa-i puse numele Dan.

7. Și iar îngrecă Vaala, slujnica Rahilei, și născu al doilea ficior lui Iacov.

8. Și zise Rahil : „Ajută-mi Dumnezeu și mă întocmiiu cu soru-mea și mă întăriiu“. Și-i puse numele Nefthalim.

9. Iară Lia deaca văzu că întărcă de-a mai naște, luoa pre Zelfă, slujnica ei, și o dède lui Iacov muîere.

10. Și îngrecă Zelfă, slujnica Liei.

11. Și zise Lia : „Bine se întimplă“. Și-i puse numele Gad.

12. Și iar îngrecă Zelfă, slujnica Liei, și născu lui Iacov al doilea ficior.

13. Și zise Lia : „Fericită sint eu că mă fericescu muierile !“ Și-i puse numele Asir./

hila ? De ce m-ai înșelat ?“

26. Lavan i-a răspuns : „La noi nu este obiceiul să se mărite fata cea mai tînără înaintea celei mai vîrstnice.

27. Împlinește săptămîna de nuntă și ți-o voi da și pe cealaltă-dacă îmi vei mai sluji încă șapte ani.“

28. Iacov a făcut așa și a implinit săptămîna și atunci Lavan i-a dat-o pe Rahila, fiica sa, de soție.

29. Lavan a dat pe Bilha drept slujnică fiicei sale Rahila.

30. Și a intrat Iacov la Rahila și a iubit-o mai mult decit pe Lia. A mai slujit lui Lavan încă șapte ani.

31. Domnul văzînd că Lia este disprețuită, i-a dărulit prunci, iar Rahila a rămas stearpă.

32. Lia a zămislit deci și i-a născut lui Iacov un fiu. L-a numit pe acesta Ruben, spunînd : „Domnul a văzut smereniia mea și mi-a dat un fiu. Acum bărbatul meu mă va iubi.“

33. Și a mai zămislit Lia și i-a născut lui Iacov al doilea fiu ; și a spus : „Pentru că Domnul a auzit că nu sint iubită, mi l-a dat și pe acesta“. Și l-a numit Simeon.

34. Și iarăși a zămislit și a mai născut un fiu și a spus : „De acum bărbatul meu se va apropia de mine, căci i-am născut trei fii.“ De aceea s-a numit al treilea Levi.

35. Și, zămislind, a mai născut un fiu ; și a spus : „Acum îl voi lăuda pe Domnul.“ De aceea l-a numit pe acesta Iuda și apoi n-a mai născut.

CAP. 30

Fiil lui Iacov

1. Văzînd Rahila că nu-i naște lui Iacov, a prins învidie pe soră sa și i-a spus lui Iacov : „Îngriește-te să am copii că de nu, voi muri.“

2. Mîniindu-se însă Iacov pe Rahila, i-a spus : „Sint eu oare Dumnezeu, care a stîrpit rodul pîntecelui tău ?“

3. Atunci i-a spus Rahila lui Iacov : „Iat-o pe slujnica mea Bilha ; culcă-te cu ea și ea va naște pe genunchii mei ; așa voi avea și eu copii printr-însa“.

4. Și i-a dat-o aceasta pe Bilha, slujnica sa, de femele și s-a culcat Iacov cu dînsa.

5. Și, zămislind Bilha, slujnica Rahilei, i-a născut lui Iacov un fiu.

6. Și a spus Rahila : „Dumnezeu mi-a făcut dreptate. mi-a ascultat glasul și mi-a dat un fiu“. Și l-a numit Dan.

7. Și a zămislit iarăși Bilha și i-a născut al doilea fiu lui Iacov.

8. Atunci a spus Rahila : „Dumnezeu m-a ajutat și, luptînd împotriva surorii mele, am învins-o.“ Și l-a numit pe fiul acesta Neftali.

9. Văzînd Lia că a încetat de a mai naște, a luat-o pe Zilpa, slujnica sa, și i-a dat-o lui Iacov de femeie.

10. Și, zămislind Zilpa, slujnica Liei, i-a născut lui Iacov un fiu.

11. Și Lia a spus : „Întru noroc !“ Și l-a numit pe acesta Gad.

12. Și, zămislind iarăși Zilpa, slujnica Liei, i-a născut lui Iacov alt fiu.

13. Și atunci a spus Lia : „Fericită sint eu ; căci mă vor ferici femeile.“ Și i-a dat numele Așer./

14[13]. Și să duse Ruvim, în zilele secerii de grâu, și află mîre de mătrăgună și le aduse la Lia, maica lui [14]; și dzise Rahil cătră soru-sa: „Dă-mi de mătrăgunile feciorului tău”.

15. Și dzise Lia: „Nu ți-i destul că ai luat pre bărbatul meu? Au doară și mătrăgunile feciorului meu vei lua?” Și dzise Rahil: „Nu așa: doarmă cu tine în noaptea aceasta pentru mătrăgunile feciorului tău”.

16. Și veni Iacov de la țarină sara și intră Lia în timpinarea lui și dzise: „Cătră mine să vii astăzi pentru căci te-am năimit pentru mătrăgunile feciorului meu”. Și dormi cu însă întru noaptea aceea.

17. Și audzi Dumnedzău pre Lia și, zemislindu, născu lui Iacov al cincilea fecior.

18. Și dzise Lia: „Dat-au Dumnedzău plata mea pentru căci am dat slujnica mea bărbatului meu”. Și-i numi numele lui Isahar, carele iaste plată.

19. Și zemisli încă Lia și născu lui Iacov fiu, al șaselea.

20. Și dzise Lia: „Dăru-mi Dumnedzău mieu dar bun; întru aceasta vrăme mă va alêge bărbatul meu pentru că i-am născut lui 6 feciori”. Și-i numi numele lui Zavulon.

21. Și după acesta născu fată; și o numi Dina, numele ei.

22. Și-ș aduse aminte Dumnedzău îi Rahil și-i audzi ei Dumnedzău și-i deschise pîntecele ei.

23. Și, zemislindu, au născut lui Iacov fecior. Și dzise Rahil: „Luatu-mi-au Dumnedzău mieu ponosul”.

24. Și-i numi numele lui Iosif, dzicîndu: „Adăogă-mi Dumnedzău și altu fecior”.

25. Și fu după ce născu Rahil pre Iosif, dzise Iacov lui Lavan: „Trimi-te-mă pentru ca să mărgu la locul meu și la pămîntul meu”.

26. Dă-mi, muierile mèle și copiii pentru carii ți-am slujit ție pentru ca să mă duc, pentru că tu știi slujba carea ți-am slujit ție”.

27. Și dzise lui, Lavan: „Să am aflat har înaintea ta, aș însemna doară pentru că Dumnedzău m-au blagoslovit cu intrarea ta.

28. Împarți simbria ta cătră mine și ție voi da-o”.

29. Și dzise Iacov: „Tu cunoști cite ți-am slujit ție și cite dobitoace era cu mine ale tale.

30. Pentru că puține era cite era înaintea mea și crescură întru multime; și te blagoslovi Domnul Dumnedzău pre piciorul meu. Deci acum cîndu voi face și eu mie casă?”

31. Și-i dzise lui, Lavan: „Ce-ți voi da?” Și-i dzise lui, Iacov: „Nu-m vei da nimic. De-m vei face acestu cuvîntu, iarăș voi paște oile tale și le voi păzi.

32. Triacă toate oile tale astăzi și voi împărți de acolă toată oaia murgă întru miei și toată alba și peștrită întru miei și întru capre im va fi mie simbria [33] și va fi mie.

33. Și mă va asculta pre mine dreptatea mea întru dzua de mîne ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi bălțat și albu întru capre și murgu întru miei, furat va fi lingă mine”.

34. Și-i dzise lui, Lavan: „Fie după cuvîntul tău”.

35. Și împărți întru dzua aceea țapii cei bălțați și cei albi, și toate caprele cèle bălțate și albe și tot ce era albu întru êle și tot ce era murgu

14. Și se duse Ruvim, în zilele secerii de grâu, și găsi măr de mătrăgună la cîmp și-l aduse la mămă-sa, Lia; iar Rahil zise cătră soru-sa, Lia: „Dă-m den mătrăguna feciorului tău”.

15. Iar Lia zise: „Dară nu-ț ajunge cit mi-ai luat bărbatul? Ce încă vei să iai și mătrăguna de la feciorul meu?” Rahil zise: „Nu așa, ce să se culce la noapte cu tine pentru mătrăguna feciorului tău”.

16. Și veni Iacov de la agru-ș seara și ieși Liia întru întimpinarea lui și-i zise: „Astăzi să întri la mine că te-am năimit pentru mandragora feciorului meu”. Și fu întru-acea noapte, cu dînsa.

17. Și ascultă Dumnezeu pre Liia și, îngreînd, născu lui Iacov al cincilea fecior.

18. Și zise Lia: „Dat-au Dumnezeu plata mea mie pentru căci am dat slujnica mea bărbatului meu”. Și-i puse numele Isahar, care iaste plată.

19. Și iar îngreacă și născu lui Iacov al șaselea fecior.

20. Și zise Lia: „Datu-mi-au Domnul dar bun; în vrămea aceasta îndrăgi-mă bărbatul meu că i-am născut 6 feciori”. Și-i puse numele Zavulon.

21. Iar după aceasta îi născu fată; și-i puse numele Dina.

22. Și-ș aduse aminte Dumnezeu de Rahil și o ascultă Dumnezeu și dăschise pîntecele ei.

23. Și, îngreînd, născu lui Iacov fecior. Și zise Rahil: „Dăschise Domnul pîntecele meu și au luat imputăciunea mea”.

24. Și-i puse numele Iosif, zicînd: „Mai dea-m Domnul ș-alt fecior”.

25. Și fu deaca născu Rahil pre Iosif, zise Iacov socru-său, lui Lavan: „Slobôzi-mă să mă duc la locul meu, la moșia mea.

26. Și-m dă muierile mèle și feciorii miei, pentru care am slujit ție. Să mă duc, că tu știi cit am slujit ție”.

27. Iar Lavan îi zise: „Deacă am aflat milă înaintea ta, să socotesc că știu că m-au blagoslovit Domnul cu venirea ta.

28. Împarți simbria ta de la mine și-ț voi da”.

29. Iar Iacov zise: „Tu știi cum am slujit eu ție și cite dobitoace au fost ale tale la mine.

30. Că au fost puține și au crescut în multime, și cu venirea mea te-au blagoslovit Domnul Dumnezeu mieu. Deci acum să-m fac și eu casă”.

31. Și zise lui, Lavan: „Ce-ț voi da?” Iar Iacov zise: „Nu-m da nimic. Ce de vei face acest cuvînt, iar voi paște oile tale și le voi păzi.

32. Treacă oile tale toate astăzi și să le împarți de acolă toată oaia murgă în oi, și toată alba și peștrită și miei; deci, ce va fi peștrit întru oi și între capre plata mea să fie și ție al meu”.

33. Și dimineață va asculta pre mine dreptatea mea că simbria mea iaste înaintea ta: și tot ce nu va fi nici peștrit, nici alb în capre, nici în oi, murg³ dăspărțit, furat să fie cătră mine”.

34. Și zise Lavan: „Fie cum zici tu”.

35. Și împărți întru-acea zi caprele cèle albe și cèle peștrite, și tot țapii cîț era în/tru-însele albi și peștrit⁵ și

14. Iar în timpul secerișului de grâu s-a dus Ruben și a găsit în țarină mere de mătrăgună și le-a adus Liei, mamei sale. Rahila însă i-a spus Liei, surorii sale: „Dă-mi mie din mătrăgunile aduse de fiul tău!”

15. Dar Lia i-a răspuns: „Nu-ți este destul că mi-ai luat bărbatul? Vrei să iei acum și mătrăgunile fiului meu?” Rahila i-a spus: „De mi le dai, să se culce Iacov noaptea asta cu tine.”

16. Venind Iacov seara de la cîmp i-a ieșit înainte Lia și i-a spus: „Să te culci în noaptea asta cu mine, căci te-am năimit cu mătrăgunile fiului meu.” Și Iacov a dormit cu ea în noaptea aceea.

17. Și a auzit Dumnezeu rugăciunea Liei și ea a zămislit și i-a născut lui Iacov al cincilea fiu.

18. Și a spus Lia: „Dumnezeu m-a răsplătit pentru că am dat-o pe slujnica mea bărbatului meu.” Și l-a numit Isahar, adică răsplătit.

19. Și zămislind iarăși Lia, i-a născut lui Iacov al șaselea fiu.

20. Și a spus Lia: „Dumnezeu mi-a dăruit un dar minunat; acum mă va recunoaște bărbatul meu, căci i-am născut șase fii.” Și l-a numit pe al șaselea fiu Zabolon.

21. Și după aceasta a mai născut o fată pe care a numit-o Dina.

22. Dar Dumnezeu și-a amintit de Rahila și i-a ascultat ruga și i-a dăruit rod.

23. Și astfel a zămislit ea și i-a născut lui Iacov un fiu. A spus atunci Rahila: „Luatu-mi-a Dumnezeu ocară de la mine”.

24. Și l-a numit pe acesta Iosif, spunînd: „Dumnezeu îmi va da și alt fiu”.

25. După ce Rahila l-a născut pe Iosif, i-a spus Iacov lui Lavan: „Lasă-mă să plec, ca să mă duc în țîntul meu.

26. Dă-mi femeile și copiii mei, pentru care ți-am slujit, ca să plec, căci tu știi ce slujbă ți-am slujit”.

27. Lavan i-a răspuns: „De am aflat har înaintea ta, mai stai! Căci mi s-a arătat prin semne că Dumnezeu m-a binecuvîntat prin venirea ta.

28. Spune-mi ce simbrie vrei și ți-o voi da”.

29. Iacov i-a răspuns: „Tu știi cit ți-am slujit și cit au crescut turmele tale de cînd sint cu mine.

30. Căci erau puține înainte de venirea mea. Înmultindu-se au crescut, iar Domnul te-a binecuvîntat la fiec pas al meu. Cînd voi ajunge să fac ceva și pentru casa mea?”

31. Și i-a răspuns Lavan: „Ce să-ți dau?” Iar Iacov i-a spus: „Să nu-m dai nimic. Dar de faci ce ți-oi spune eu, îți voi mai paște și-ți voi mai păzi oile.

32. Să treacă astăzi toate turmele tale prin fața noastră și voi desparte din ele orice miel negru, tărcaț sau peștrit, și orice capră peștrită sau tărcaț. Aceasta îmi va fi toată simbria.

33. Și astfel credințioșia mea va mărturisi pentru mine în ziua de mîne, cînd îmi vei orîndui simbrie: tot ce nu va fi peștrit sau tărcaț între capre și negru între oi, să se socotească furat de mine”.

34. I-a spus Lavan: „Fie după cuvîntul tău”.

35. Și a despărțit el în ziua aceea țapii cei peștriti și tărcații și toate caprele peștrite și tărcațe de tot ce nu era tărcaț în/tre ele și de tot ce nu

intru miei și dăde pre mina ficiilor lui.

36. Și le dăspărți cale de 3 zile și intru mijlocul lor și intru mijlocul lui Iacov; și Iacov păstea oile lui Lavan ce rămăsese.

37. Și luă Iacov șie toiag de st-rascu verde, și de nucă și de paltin și le beli pre înse Iacov belituri albe; [38] și, trăgindu înpregiur albață², să arată pre toiège albața ce au belit înpestrită.

38[39]. Și puse toiègele ce au belit la covațiile adăpătorilor apei pentru ca venindu oile să bea înaintea toiègeilor, venindu ăle să bea, să zămislească oile pre toiège.

39[40]. Și zămisliia oile pre toiège; și năștea oile albe și înpistrite și în feliul cenușii păte.

40[41]. Iară cirlanii i-au înpărțit Iacov și au pus înaintea oilor berbeci albu și tot înpistrit intru cirlani; și înpărți șie turme usăbite și nu le amestecă intru oile lui Lavan.

41[42]. Și fu intru vremea cîndu zemeslea oile luindu în zgău, puse Iacov toiègele înaintea oilor în covăți ca să zemeslească ăle după toiège.

42[43]. Și cîndu năștea oile nu le punea; și fură cele neînșămnate ale lui Lavan și cele înșămnate a lui Iacov.

43[44]. Și (să)³ înbogăți omul foarte; și să făcără lui dobitoc mult: și boi, slugi și slujnice, cămile și măgari.

tot ce era intru oi murg și dăde în mâinele feciilor lui.

36. Și le dăspărți cale de 3 zile între Iacov și între dinsele; iar Iacov păstea oile lui Lavan care rămăsese.

37. Și-s luoa Iacov un toiag de sturac⁶ verde, și altul de nuc și altul de paltin și le beli Iacov cu împistrituri albe; și, belindu-le împrejur cu sovițe albe, se arăta albața pre toiège ce o au belit cu împistrituri.

38. Și puse toiègele care le belise în postăvile care băga apă ca, viind oile și bînd apă, să caute pre toiège.

39[38]. Și năștea oile albe și peștrite.

40[39]. Iară berbecii îi dăspărți Iacov și-i puse împotriva oilor berbeci alb și tot peștrit intru oi; [40] și dăspărți oile și nu le amestecă intru ale lui Lavan.

41. Și fu în vremea cînd zămisliia oile în pîntece, puse Iacov toiègele înaintea oilor în postăvi ca să zămislească căutînd pre toiège.

42. Iar cînd făta oile nu le puse; și fură cele neșemnate ale lui Lavan, iar cele șemnate ale lui Iacov.

43. Și se înbogăți bărbatul foarte; și se făcără lui dobitoc mult: boi, și slugi, și slujnice, și cămile și măgari.

era negru între miei și le-a dat pe seama fiilor săi.

36. Și a hotărît să fie depărtarea dintre el și oile lui Iacov cele de trei zile, iar Iacov a păscut turmele rămase lui Lavan.

37. A luat apoi Iacov nuiele verzi de plöp, de migdal și de paltin și a crestat Iacov pe ele fișii albe pînă la albața nuielelor și a făcut astfel să se vadă pe nuiele albul, ce-l cojise, peștrit.

38. A pus apoi nuielele cojite în jghiaburile de adăpat, ca, venind să bea, oile să zămislească înaintea nuielelor din adăpători.

39. Și zămisleau oile cum erau nuielele; și nășteau oile miei albi, peștriti și târcați.

40. Iar acești miei i-a despărțit Iacov și a pus înaintea oilor lui Lavan berbeci peștriti și tot ce era târcat dintre miei. Și și-a despărțit pentru el turme osebite și nu le amesteca pe acestea cu turmele lui Lavan.

41. Iar în vremea cînd oile bune zămisleau, punea Iacov nuielele în fața oilor în adăpători ca să zămislească așa cum erau nuielele.

42. Iar cînd zămisleau oile rele nu le punea nuiele. Astfel cele slabe erau ale lui Lavan, iar cele tari de vină erau ale lui Iacov.

43. Și s-a înbogătit Iacov foarte și avea multime de turme și cîrezi, slugi și slujnice, cămile și asini.

CAP 31

1. Și audzi Iacov cuvintele ficiilor lui Lavan, dzicîndu: „Luat-au Iacov toate ale tătine-nostru și dentru tatăl nostru au făcut toată mărirea aceasta”.

2. Și văzu Iacov fața lui Lavan și iată, nu era fața lui ca ieri și ca alaltieri.

3. Și dzise Domnul cătră Iacov: „Întoarce-te la pămîntul tătine-tău și la ruda ta și voi fi cu tine”.

4. Și trimițîndu Iacov au chemat pre Lia și pre Rahil la cîmp, unde era turmele.

5[4]. Și dzise lor: [5] „Vădu eu fața tătine-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri și ca alaltieri; iar Dumnezeul tătine-mieu era cu mine.

6. Și voi știți cum cu toată virtutea mea am slujit tătine-vostru.

7. Și tată-vostru m-au dat în laturi și mi-au schimbat simbria mea a celor 10 cirlani, și Dumnezăul tătine-mieu nu i-au dat lui să-m facă rău.

8. De va dzice așa: «Cele peștrite vor fi simbria tie», și vor naste toate oile peștrite, și de va dzice: «Cele albe să-ți fie tie simbria», și vor naste toate oile albe.

9. Și luă Dumnezău toate dobitoacele tătine-vostru și mi le dăde mie.

10. Și fu cîndu zămisliia oile și văzuiu pre însă cu ochii în somnu: și iată, țapii și areții suindu-să pre oi și pre capre albi și pistriți¹ și în feliul cenușii pătați.

11. Și-m dzise mie ingerul Domnului și Dumnezău pren somnu: «Iacov!» Și eu zis: «Ce iaste?»

12. Și dzise: «Privêște cu ochii tăi și vedzi pre țapi și pre areți suindu-să pre oi și pre capre albi și pistriți și în feliul cenușii pătați, pentru că am vădzut cite face Lavan.

CAP 31

1. Și auzi Iacov cuvintele feciilor lui Lavan, zicînd: „Tot ce au avut tată-nostru au luat Iacov și cu tată-nostru au fost toată mărirea lui”.

2. Și văzu Iacov fața lui Lavan și iată, nu era ca ieri și ca alaltieri.

3. Și zise Domnul lui Iacov: „Întoarce-te la pămîntul tătine-tău în neamul tău și voi fi cu tine”.

4. Și trimise Iacov și chiamă pre Lia și pre Rahil la cîmp, unde era turmele.

5[4]. Și le zise: [5] „Văz¹ eu fața tătine-vostru cum nu iaste spre mine cum era ieri și alaltieri; iar Dumnezeul tătine-mieu iată iaste cu mine.

6. Și voi știți că cu toată virtutea mea am slujit tătine-vostru.

7. Iar tată-vostru m-au năcăjit și au schimbat simbria mea 10 cirlani, ce Dumnezeul tătine-mieu n-au dat lui putere să-m facă rău.

8. Ce de va zice așa: «Cele peștrite să fie plăta ta», toate oile vor făta peștrite; iar de va zice așa: «Cele albe să-ț fie simbria», toate vor făta albe.

9. Că tot dobitocul tătine-vostru l-au dat Dumnezeu mie.

10. Și fu cînd zămisliia oile în pîntece, văzuiu în vis cu ochii miei: și iată țapii gonii oile și caprele, albele și cele peștrite și în multe feliuri.

11. Și-m zise ingerul Domnului în vis: «Iacove!» Eu zis: »Iată-mă eu!»

12. Și-m zise: «Privêște cu ochii tăi și vezi țapii gonind oile și caprele cele albe, și cele peștrite și cele² în tot chipul, că am vădzut cite ț-au făcut Lavan.

CAP. 31

Plecarea lui Iacov în Canaan.

1. Iacov a auzit cuvintele fiilor lui Lavan, care spuneau: „Iacov a luat toate cîte avea tatăl nostru și din acestea s-a înbogătit”.

2. Și uitîndu-se Iacov la fața lui Lavan a priceput că acesta îl privea cu alți ochi ca ieri și ca alaltieri.

3. Atunci Domnul i-a spus lui Iacov: „Întoarce-te în ținutul tatălui tău și la neamul tău și eu voi fi cu tine!”

4. Iacov a trimis și le-a chemat pe Lia și pe Rahil în cîmp, unde erau turmele.

5. Și le-a spus: „Eu văd că tatăl vostru nu mai este față de mine ca ieri și ca alaltieri. Dar Dumnezeul tatălui meu a rămas cu mine.

6. Voi știți că l-am slujit pe tatăl vostru din toată puterea mea.

7. Însă tatăl vostru m-a înșelat și mi-a schimbat de zece ori simbria, Dumnezeu însă nu i-a îngăduit să-mi facă rău.

8. Cînd spunea așa: „Cele peștrite să fie simbria ta”, toate oile fătau miei peștriti, iar cînd spunea: „Cele albe să fie simbria ta”, fătau toate oile miei albi.

9. Și astfel a luat Dumnezeu toate turmele tatălui vostru și mi le-a dat mie.

10. În vremea cînd oile zămisleau, le-am văzut pe acestea în vis: și iată țapii și berbecii se urcau pe capre și pe oi târcate, peștrite și bălțate.

11. Iar ingerul lui Dumnezeu mi-a spus în vis: „Iacobe!” și eu i-am răspuns: „Ce este?”

12. Iar el a spus: „Ridică-ți ochii și privește țapii și berbecii ce se urcă pe oi și pe capre, sint târcați, peștriti și bălțati. Căci am văzut ce ț-au făcut Lavan!”

13. *ѿ дѣлѣ кжѣтѣцѣ фате лаванъ. ѿ сжѣтѣ рѣмѣнѣхъ
 тѣхъ те мамѣнѣтѣ цѣе фавѣлѣ лѣнѣ рѣмѣнѣхъ ѿ
 де мѣтѣнѣ ѿнѣ акѣлѣсѣ стѣжѣлѣхъ, шнѣ тѣнѣ рѣ
 гѣтѣ мѣе рѣгѣтѣ акѣлѣсѣ, акѣлѣмѣ дѣрѣтѣ скѣлѣлѣтѣе,
 шнѣ ешнѣ днѣ пѣмѣжнѣтѣлѣ аѣе стѣлѣ, шнѣ пѣлѣтѣ лѣ пѣ
 мѣжнѣтѣлѣ на шѣрѣнѣ тѣлѣе шнѣ бѣнѣфнѣ кѣ тѣнѣнѣе.
 14. Шнѣ рѣспѣлѣнѣтѣнѣ рѣхнѣлѣ шнѣ лѣтѣ, знѣсѣрѣ лѣнѣ лѣ
 рѣбѣрѣтѣ мѣтѣе нѣжѣсѣ фѣкѣлѣ пѣрѣтѣе ѿ мѣшѣнѣнѣрѣе, фѣ
 ѣтѣ кѣлѣсѣ тѣпѣтѣжнѣнѣстѣрѣхъ. ѿ нѣлѣ кѣтѣлѣе ѿрѣнѣнѣ
 мѣлѣмѣ сокѣтнѣтѣ лѣнѣ ѣ пѣнѣтѣрѣхъ кѣнѣтѣлѣ бѣжнѣдѣлѣтѣ пѣ
 нѣнѣ, шнѣ нѣлѣ мѣжнѣкѣрѣтѣ лѣ мѣжнѣкѣтѣ лѣ рѣнѣнѣтѣлѣ нѣ
 ѣтѣ стѣрѣхъ. Тѣлѣтѣе лѣлѣцѣлѣ шнѣ мѣрѣнѣрѣтѣе ѿ лѣлѣ
 лѣтѣ рѣмѣнѣтѣлѣ лѣтѣпѣтѣжнѣнѣстѣрѣхъ, нѣлѣсѣ бѣлѣнѣ шнѣ
 фѣтѣрѣнѣлѣрѣ нѣошѣрнѣ, акѣлѣмѣ дѣрѣтѣ кѣтѣлѣцѣлѣнѣ днѣнѣзѣ фѣтѣе.
 15. Шнѣ снѣдѣлѣжнѣдѣлѣсѣе фѣкѣлѣсѣ, ѿ лѣлѣлѣтѣ фѣтѣмѣнѣлѣе лѣнѣ шнѣ
 нѣ кѣпѣнѣ лѣнѣ пѣрѣ кѣтѣнѣлѣе. Шнѣ лѣлѣсѣе тѣлѣтѣе
 лѣлѣрнѣлѣе лѣнѣ, шнѣ тѣлѣтѣе мѣрѣфѣлѣ лѣнѣ гѣлѣ фѣтѣнѣлѣтѣ
 фѣтѣрѣе рѣжѣнѣ, шнѣ тѣлѣтѣе лѣлѣлѣнѣ, кѣлѣтѣе мѣрѣгѣтѣе лѣ
 гѣлѣкѣлѣсѣ тѣлѣтѣлѣ лѣнѣ, лѣлѣтѣпѣмѣжнѣтѣлѣ хѣнѣнѣнѣлѣрѣ.
 16. Іѣрѣтѣ лѣлѣнѣ сѣлѣфѣсѣтѣ дѣлѣсѣ стѣшѣ тѣнѣзѣтѣ ѿнѣлѣе лѣнѣ,
 шнѣ фѣлѣрѣтѣ рѣхнѣлѣ бѣзѣтѣнѣ тѣпѣтѣжнѣнѣстѣрѣхъ. Шнѣ
 лѣлѣлѣнѣсѣе фѣкѣлѣсѣе дѣ лѣлѣлѣнѣ снѣрѣлѣ, пѣнѣтѣрѣхъ кѣ сѣнѣлѣнѣ
 кѣлѣ снѣлѣ лѣнѣ кѣлѣмѣ фѣлѣе. Шнѣ лѣлѣ фѣлѣнѣтѣ елѣ, шнѣ лѣ
 лѣлѣнѣ тѣлѣтѣе, шнѣ лѣлѣ тѣрѣнѣлѣтѣ рѣжѣлѣ, шнѣ сѣлѣ пѣрѣнѣ
 кѣ снѣрѣе мѣнѣтѣлѣе гѣлѣлѣлѣдѣ. Шнѣ сѣлѣ снѣлѣе лѣнѣ лѣ
 елѣнѣ снѣрѣлѣнѣ лѣтѣрѣлѣзѣнѣ, кѣлѣмѣ лѣлѣ фѣлѣнѣтѣ нѣлѣкѣсѣе.
 17. Шнѣ лѣлѣлѣлѣ пѣрѣ тѣцѣ фѣрѣцѣнѣ лѣнѣ кѣлѣлѣ, гѣннѣ дѣлѣ
 пѣлѣлѣжнѣсѣлѣ кѣлѣе дѣе, зѣнѣлѣе, шнѣ лѣлѣ кѣлѣ пѣрѣ
 нѣлѣ рѣжнѣсѣлѣ фѣмѣнѣтѣлѣе гѣлѣлѣлѣдѣ. Шнѣ вѣннѣ фѣлѣрѣлѣ
 фѣсѣмнѣлѣ нѣлѣлѣтѣлѣ, кѣтѣтѣрѣе лѣлѣлѣнѣ снѣрѣлѣ, шнѣнѣ знѣ
 сѣе лѣнѣ пѣлѣзѣтѣшѣтѣе пѣрѣтѣнѣнѣе, кѣ сѣнѣлѣ гѣрѣлѣшнѣ кѣтѣ
 тѣрѣе елѣ рѣлѣе, шнѣ лѣлѣкѣлѣе лѣлѣлѣнѣ пѣрѣ нѣлѣкѣсѣе.
 18. Шнѣ фѣкѣлѣсѣе лѣлѣ фѣтѣнѣсѣлѣ кѣрѣтѣлѣ лѣнѣ фѣмѣнѣтѣе, шнѣ
 лѣлѣлѣнѣ лѣлѣ пѣлѣе пѣрѣ фѣрѣцѣнѣ лѣнѣ фѣмѣнѣтѣлѣе гѣлѣлѣлѣдѣ.
 19. Шнѣ знѣсѣе лѣлѣлѣнѣ лѣнѣ нѣлѣкѣсѣе ѿ лѣнѣ фѣлѣкѣлѣтѣ ѣ пѣнѣтѣрѣхъ
 кѣлѣчѣе пѣрѣ лѣлѣлѣнѣсѣе лѣнѣ фѣлѣнѣтѣлѣ, шнѣ мѣнѣжѣлѣхнѣтѣ, шнѣ
 мѣтѣнѣ лѣлѣлѣнѣ фѣтѣлѣе мѣлѣлѣ кѣлѣпѣрѣннѣцѣе рѣлѣе кѣлѣсѣе
 кѣлѣ елѣтѣ ѣ. Шнѣ дѣмѣлѣлѣнѣ снѣлѣе тѣлѣшѣфнѣ тѣрѣнѣнѣсѣе кѣ
 елѣлѣлѣрѣе, шнѣ нѣлѣ кѣжнѣтѣрѣецѣ, шнѣ тѣлѣмѣпѣнѣе шнѣ кѣлѣ
 бнѣ кѣпѣлѣзѣрнѣ. Шнѣ нѣлѣмѣтѣе фѣлѣрѣднѣнѣтѣнѣ лѣмѣ сѣлѣлѣтѣ
 фѣтѣрѣрѣнѣ мѣтѣнѣ, шнѣ фѣтѣлѣе мѣлѣлѣ, шнѣ акѣлѣмѣ нѣлѣлѣнѣтѣ
 кѣлѣлѣ шѣ лѣнѣ фѣлѣкѣлѣтѣ. Шнѣ акѣлѣмѣ пѣлѣтѣе мѣжнѣлѣмѣтѣе
 фѣлѣе рѣлѣлѣ, ѿ рѣмѣнѣтѣлѣ тѣпѣтѣжнѣнѣстѣрѣхъ, сѣрнѣ лѣлѣ знѣ
 нѣтѣтѣрѣе мнѣнѣ знѣкѣжнѣдѣе, пѣлѣзѣтѣшѣтѣе пѣрѣ тѣнѣнѣе кѣлѣ
 лѣ сѣнѣлѣ гѣрѣлѣшнѣ кѣлѣ нѣлѣкѣсѣе рѣлѣе. Акѣлѣмѣ дѣрѣтѣе лѣнѣ
 мѣрѣрѣе, пѣнѣтѣрѣхъ кѣлѣлѣ похѣтѣе лѣнѣ похѣтѣнѣтѣ, кѣлѣтѣе
 мѣрѣлѣнѣ лѣлѣсѣа тѣпѣтѣжнѣнѣстѣрѣхъ, пѣнѣтѣрѣхъ кѣлѣчнѣ мѣлѣ
 лѣ фѣлѣрѣлѣтѣ бѣзѣтѣнѣ мѣтѣнѣ. Шнѣ рѣспѣлѣнѣтѣнѣ рѣлѣкѣсѣе
 знѣсѣе кѣлѣтѣрѣе лѣлѣлѣнѣ, пѣнѣтѣрѣхъ кѣлѣлѣмѣзнѣе кѣжнѣлѣнѣ сѣ
 нѣлѣлѣнѣ фѣтѣлѣе тѣлѣе дѣлѣлѣ мнѣнѣ, шнѣ тѣлѣтѣе лѣлѣ
 лѣлѣ мѣлѣе. Шнѣ знѣсѣе нѣлѣкѣсѣе лѣлѣнѣнѣе вѣнѣлѣфѣлѣ бѣзѣтѣнѣ
 тѣнѣ, нѣлѣлѣлѣтѣрѣнѣ фѣлѣнѣнѣтѣлѣ фѣрѣцѣнѣлѣрѣ нѣошѣрнѣ, кѣлѣ
 нѣлѣлѣчѣе ѿ мѣтѣе лѣжнѣгѣмнѣнѣе дѣе лѣлѣтѣлѣе шнѣлѣ, шнѣ
 нѣлѣ кѣлѣнѣсѣе лѣе елѣ нѣмнѣкѣлѣе, шнѣ нѣлѣшѣтѣнѣ нѣлѣкѣсѣе кѣлѣ
 лѣгѣ рѣхнѣлѣ фѣтѣмѣлѣ лѣнѣ лѣлѣ фѣлѣрѣлѣтѣ пѣрѣ елѣ. Шнѣ фѣ
 тѣрѣжнѣлѣе лѣлѣлѣнѣ лѣлѣлѣлѣтѣ фѣкѣлѣсѣе лѣнѣнѣ, шнѣ нѣлѣлѣ
 фѣлѣлѣтѣ, шнѣ ешнѣ рѣмѣнѣлѣ лѣнѣнѣ, шнѣ ѿрѣкѣлѣе кѣлѣсѣе лѣнѣ
 нѣлѣкѣсѣе, шнѣ фѣкѣлѣсѣе лѣчѣлѣоѣ рѣлѣсѣе сѣлѣлѣннѣчѣе, шнѣ нѣлѣ
 лѣлѣ фѣлѣлѣ. Шнѣ фѣтѣрѣе фѣкѣлѣсѣе рѣхнѣлѣнѣ, шнѣ рѣхнѣлѣ*

- 13. Eu sînt Dumnezeuul tău ce m-am ivit ție, în locul lui Dumnezeu, unde mi-ai uns acolo stîlpul și te-ai rugat mie rugă acolo. Acum dară scoală-te și ieși din pămîntul acesta și pasă la pămîntul nașterii tale și voui fi cu tine !”.
- 14. Și, răspunzînd, Rahîl și Lîia ziseră lui : „Au doară iaste noao încă parte au moștenire în casa tătîni-noștru ?
- 15. Au nu, ca cêlے striine ne-am socotit lui ? Pentru că ne-au vindut pre noi și cu mîncarea au mîncat argintul nostru.
- 16. Toată avuția și mărirea ce au luat Dumnezău a tătîni-noștru noao va fi și feciorilor noștri. Acum dară cîte ț-au zis Dumnezeu, fă !”.
- 17. Și, sculîndu-se Iăcov, au luat fâemeile lui și copiii lui pre cămile.
- 18. Și aduse toate averile lui și toată marfa lui ce-au făcut între Riurri și toate ale lui ca să meargă la Isaác, tatul lui, la pămîntul hananeilor.
- 19. Iară Laván se-au fost dus să-ș tunză oile lui ; și fură Rahîl bozii tătîni-său.
- 20. Și ascuse Iăcov de Laván, sirul, pentru ca să nu-i spuie lui cum fuge.
- 21. Și au fugit el și ale lui toate și au trecut riul și să porni spre muntele Galaád.
- 22. Și să spuse lui Laván, sirului, a treia zi cum au fugit Iăcov.
- 23. Și, luîndu pre toț frații lui cu el, goni după dinsul cale de 7 zile și-l apucă pre dinsul în muntele Galaád.
- 24. Și veni îngerul în somnu noaptea cătră Laván, sirul, și-i zise lui : „Păzește-te pre tine ca să nu grăiești cătră el rêle“.
- 25[24]. Și apucă Laván pre Iăcov. [25] Și Iăcov au întinsu cortul lui în munte ; și Laván au pus pre frații lui în muntele Galaád.
- 26. Și zise Laván lui Iăcov : „Ce ai făcut ? Pentru că ce pre ascunsu ai fugit și m-ai jăhuit și mi-ai loat fêtele mêlے ca pre niște roabe cu sabiia ?
- 27. Și de mi-ai fi spus te-aș fi trimis cu bucurie și cu cîntăreț și timpene și cu copuzuri.
- 28. Și nu mă invredniciu a-m săruta feciorii miei și fêtele mêlے ! Și acum neburnêște ai făcut.
- 29. Și acum poate mina mea a-ț face rău, ce Dumnezăul tătîni-tău ieri au zis cătră mine, zicînd : «Păzêști-te pre tine ca să nu grăiești cu Iăcov rêle».
- 30. Acum dară ai mersu, pentru că cu pohta ai pohtit ca să mergi la casa tătîni-tău, pentru că ci mi-ai furat bozii miei“ ?
- 31. Și, răspunzînd, Iăcov zise cătră Laván : „Pentru că am zis cîndai să nu-ț iai fêtele tale de la mine și toate ale mêlے“.
- 32. Și zise Iăcov : „La cine vei afla bozii tăi nu va trăi înaintea fraților noștri ; cunoaște ce iaste lîngă mine de ale tale și ia“. Și nu cunoscu la el nemică ; și nu știa Iăcov că Rahîl, fâmeia lui, au furat pre ei.
- 33. Și, întrînd, Laván au cercat în casa Liei și n-au aflat ; și ieși den casa Liei și cercă casa lui Iăcov și în casa acelor doao slujnice și nu află. [34]. Și întră în casa Rahîlei./

13. Eu sîntu Dumnedzăul tău ce m-am ivit ție în locul lui Dumnedzău, unde mi-ai unsu acolo stîlpu și te-ai rugat mie rugă. Acum dară scoală-te și ieși den pămîntul acesta și pasă la pămîntul nașterii tale și voi fi cu tine!"

14. Și, răspunzîndu, Rahil și Lia dîzîsără-l lui: „Au, doară, iaste nooa, încă parte a moștneiirea în casa tătine-nostru?"

15. Nu ca cèle striine ne-am socotit cătră însul pentru că ne-a vîndu(t)² pre noi și cu mîncarea au mîncat argîntul nostru.

16. Toată avuția și mărirea ce au luat Dumnedzău a tătine-nostru nooa va fi și ficiilor noștri. Acum dară cite t-au dîzis Dumnedzău, fă!"

17. Și, sculîndu-să Iacov, au luat fămeile lui și copiii lui pre cămile³.

18. Și aduse toate unêltele lui și toată marfa ce au făcut între Riuri și toate ale lui ca să margă la Isaac, tatăl lui, la pămîntul hananeilor.

19. Iară Lavan s-au fostu dus să-ș tunză oile; și fură Rahil bodzii tătine-său.

20. Și ascunse Iacov de Lavan, sirul, pentru că nu i-au spus lui cum fuge.

21. Și au fugit el și ale lui toate și au trecut riul și să îndemnă⁴ spre muntele Galaad.

22. Și să spuse lui Lavan, sirului, a treia dzi cum au fugit Iacov.

23. Și, luînd pre toți frații lui cu el, goni după însul cale de șapte dzile și-l apucă pre însul în muntele Galaad.

24. Și veni inger în somnu noaptea cătră Lavan, sirul, și-i dîzise lui: „Păzêște-te pre tine ca să nu grăiești cătră el rèle!"

25[24]. Și apucă Lavan pre Iacov. [25] Și Iacov întări calea cinfei lui în munte; și Lavan au pus pre frații lui în muntele Galaad.

26. Și dîzise Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru că ce pre ascunsu ai fugit și m-ai fultit și mi-ai luat fetele mele ca pre niște roabe cu sabia?"

27. Și de mi-ai fi spus te-aș fi trimis cu bucurie și cu cîntăreți, timpăne și cu copuze.

28. Și nu mă învrednicii a-m sâruta ficiorii miei și fetele mele! Și acum nebunêste ai făcut.

29. Și acmă poată mina mea a-ți face rău, ce Dumnedzăul tătine-tău au dîzise ieri cătră mine, dîzcîndu: „Păzêște-te cu tine ca să nu grăiești cu Iacov rèle!"

30. Acum dară ai mersu, pentru că cu poftă ai poftit ca să mergi la casa tătine-tău, pentru că ci mi-ați furat bodzii miei?"

31. Și, răspunzîndu, Iacov dîzise cătră Lavan: „Pentru căce am dîzis cîndai să nu-ți iai fetele tale de la mine și toate ale mele!"

32. Și dîzise Iacov: „La cine vei afla bodzii tăi nu va trăi înaintea fraților noștri; cunoaște ce iaste lingă mine de ale tale și ia". Și nu cunoscu la el nimic; și nu cunoscu⁵ Iacov cum Rahil, fămăia lui, i-au furat pre ei.

33. Și, întrîndu, Lavan au cercat în casa Liei și n-au aflat; și ieși den casa Liei și cercă casa lui Iacov și întru casa acelor 2 slujnice și nu află. [34] Și intră în casa Rahil./

13. Că eu sînt Dumnezeul tău care m-am arătat ție la locul lui Dumnezeu, unde ai uns stîlpu și te-ai rugat mie acolo cu rugăciune. Deci acum te scoală și ieși den pămîntul acesta și te du în pămîntul nașterii tale!"

14. Iar Rahil și Lia, răspunzînd, zîseră: „Nu iaste nooa parte și lăcuință în casa tătine-noastru?"

15[14]. Că streine am fost lui; [15] că ne-au vîndut și au mîncat prețul nostru cu mîncare.

16. Ce toată bogăția și slava carea o au luat Dumnezeu de la tată-nostru a noastră să fie și a feciorilor noștri. Și ce au porăncit Dumnezeu acum ție, tu fă!"

17. Și, sculîndu-se Iacov, luoa muierile sale și feciorii săi și le puse pre amîndoaă pre cămile.

18. Și strînse toată avêrea sa și toate unêltele cît au cîștigat între Riure și tot ce era al său să se ducă la tată-său Isaac, în pămîntul lui Hanaan.

19. Iar Lavan se duse să-ș tunză oile; și fură Rahil idoli tătine-său.

20. Iar Iacov se feri de Lavan, sirii, și nu-i spuse că fuge.

21. Și fugi Iacov cu toate cu ale sale și trecu riul și se sui în muntele Galaadului.

22. Și spuseră lui Lavan, sirii, a treia zi că au fugit Iacov.

23. Și luoa toț frații săi cu sine și-l goni pre urmă 7 zile și-l ocoli în muntele Galaadului.

24. Iară ingerul Domnului veni noaptea, în vis, la Lavan, sirii, și-i zise: „Socotêște-te însuț să nu cumva grăiești lui rău!"

25. Și ajunse Lavan pre Iacov. Iar Iacov îș întinse cortul în munte; iar Lavan îș răsfră frații lui pre muntele Galaadului.

26. Și zise cătră Iacov: „Că ce-ai făcut aceasta? Pentru ce ai fugit și m-ai furat și ai luat fetele mele ca pre niște roabe cu sabia?"

27. Crez, de mi-ai fi spus, eu te-aș fi lăsat cu bucurie, cu tobe și cu căpuze.

28. Ce n-am apucat să-m sârut feciorii miei și fetele mele! Acum nebunêste ai făcut.

29. Și acum poate mina mea să-t făcă rău, ce Dumnezeul tătine-tău aseară au zis mie: „Socotêște-te însuț să nu grăiești lui Iacov rèle!"

30. Ce acum te du că cu cuget ai cugetat să te duci în casa tătine-tău, dară dumnezeii miei că ce i-ai furat?"

31. Iar Iacov, răspunzînd, zise cătră Lavan: „Am socotit să nu cumva să iai fetele tale de la mine și tot ce iaste al meu."

32. Iară la cine vei afla dumnezeii tăi să nu fie acela viu înaintea fraților noștri. Iată, ce am eu tot iaste aici; caută și vez, și ce va fi al tău la mine ia-t". Și nu cunoscu la dînsul nimic; că nu știa Iacov că au furat dumnezeii Rahil, muieria lui.

33. Și intră Lavan în cortul Liei și cercă în unêltele ei și nu află; și, ieșînd den cortul Liei, cercă coliba lui Iacov și colibile amînduror slujnicelor și nu află; și veni și în coliba Rahilei./

13. Eu sînt Dumnezeul cel ce ți s-a arătat în Betel, unde mi-ai înălțat un jertfelnic și te-ai rugat. Ridică-te deci acum și pleacă din locul acesta, du-te în pămîntul în care te-ai născut și voi fi cu tine!"

14. Răspunzîndu-i Lia și Rahila i-au spus: „Mai avem noi oare parte și drept de moștenire în casa tatălui nostru?"

15. Oare n-am fost noi socotite de el ca niște străine? Căci ne-a vîndut și risipit toți banii noștri.

16. Toată averea, pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru, va fi a noastră și a fiilor noștri. Deci fă acum tot ce ți-a spus Dumnezeu!"

17. Sculîndu-se Iacov a urcat femeile și copiii pe cămile.

18. Și a luat toate turmele și toate averile sale pe care le agonisise în Mesopotamia, ca să meargă cu toate ale lui la Isaac, tatăl său, în țara Canaanului.

19. Dar cînd Laban era plecat să tundă oile, Rahila a furat idoli tatălui său.

20. Iacov a tînuit lui Laban plecarea sa.

21. Și a fugit cu toate ale sale și trecînd Eufratul s-a îndreptat spre muntele Galaadului.

22. Lui Laban i s-a vestit abia în ziua a treia că Iacov a fugit.

23. Atunci a luat acesta pe toate rudele sale și l-a urmărit cale de șapte zile și l-a ajuns la muntele Galaad.

24. Dar Dumnezeu i s-a arătat lui Laban noaptea în vis și i-a spus: „Ferește-te să nu spui nimic lui Iacov!"

25. Și Laban l-a ajuns pe Iacov, care îș întinse cortul pe muntele Galaad, unde a poposit și Laban cu rudele sale.

26. Laban i-a spus lui Iacov: „Ce ai făcut? De ce ai fugit pe ascuns, m-ai jefuit și mi-ai luat fetele mele ca pe niște roabe răpîte cu sabia?"

27. Dacă mi-ai fi spus, ne-am fi despărțit în veselie, cu cîntări de timpăne și lăute.

28. Așa nu mi-a fost îngăduit să-m sârut nepoții și fiicele mele! Te-ai purtat ca un ieșit din minți.

29. Acum mina mea ar putea să-ți facă rău, dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit ieri spunîndu-mi: „Păzêște-te să-i vorbești rău lui Iacov!"

30. Deci ai plecat, căci ai dorit să te întorci la casa tatălui tău, dar de ce mi-ai furat idoli mei?"

31. Iacov i-a răspuns lui Laban: „Mi-a fost teamă că îmi vei lua fetele și toate ale mele."

32. Dacă găsești că este ceva din ale tale la mine, ia-le!", dar n-a găsit la el nimic. Și i-a spus Iacov: „Dacă vei găsi la cineva idoli tăi, acela să fie ucis în văzul tuturor". Iacob însă nu știa că Rahila, soția sa, îi furase.

33. Intrînd Laban a căutat în cortul Liei și nu i-a găsit. Ieșînd din cortul Liei i-a căutat apoi în cortul lui Iacov și în cel al celor două slujnice, dar nici acolo nu i-a găsit. A intrat atunci în cortul Rahilei./

34. Și Rahil luă bodzii și-i viri în samarul cămillei și ședzu deasupra lor.

35[34]. Și dzise tătine-său : [35] „Nu-ți paie cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea ta pentru că ce au obiceiul muierile mie-m iaste“. Cercă Lavan în toată casa și nu află bodzii.

36. Și să scribi Iacov și să prici cu Lavan; și, răspundzindu, Iacov dzise cătră Lavan: „Ce iaste strîmbătatea mea și ce-am iaste greșeala și ce ai gonit după mine?“

37[36]. Și că ce ai cercat toate ciniile casii mele? [37] Ce ai aflat den toate vasele casei tale? Pune acia înaintea fraților tăi și fraților miei și mustru întru mijlocul nostru aminduror.

38. Acêstea-s mie, 20 ani eu sîntu cu tine; oile tale și caprele nu s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,

39[38]. mîncat de jigani ție nu ț-am adus. [39] Eu plăteam de la mine furtușagurile dzilei și furtușagurile nopții.

40. Mă făceam dzua arzîndu de zădu și cu înghetul nopții și să rădăca somnul de la ochii miei.

41. Acêstea-mi sîntu 20 ai eu în casa ta sîntu: slujit-am 14 ani pentru doaa fte ale tale și 6 ani la oile tale și-m smîntiș simbria cu 10 cirlani.

42. Să nu ar fi Dumnedzăul părintelui meu Avraam și frica lui Isaac are fi cu mine, acum dășertu m-ai trimite; smereniia mea și truda mînelor mele au vădzut Dumnedzău și te-au mustrat ieri“.

43. Și, răspundzindu, Lavan dzise lui Iacov: „Fetele fte-m sîntu, și ficioirii fii mie, și dobitoacele dobitoace mie și toate cte tu vedzi ale mele sîntu și ale fteilor mele. Ce voi face lor astăzi au ficiorilor lor ce au născut?“

44. Acum dară ia-mblă să punem făgăduință eu și tu și va fi întru mărturie în mijlocul meu și întru mijlocul tău“. Și-i dzise lui: „Iată, nimiri-lea cu noi iaste; vedzi Dumnedzău martur întru mijlocul meu și al tău“.

45. Și, luîndu Iacov piatră, o puse stîlpu pre însă.

46. Și dzise Iacov fraților lui: „Adunați pietri!“ Și adunară pietri, și făcură movilă și mîncară acolo pre movilă“.

47. Și-i dzise lui, Lavan: „Aceasta movilă mărturisște întru mijlocul meu astăzi“. Și o numi pre însă Lavan Movila Mărturiei, iar Iacov o numi pre însă Movilă Mărturie.

48. Și dzise Lavan lui Iacov: „Iată această movilă și stîlpul carele am pûs întru mijlocul meu și al tău mărturisște stîlpul acesta. Pentru acêea s-au numit numele Movila mărturisște“.

49[48]. și Videniia, carea au spus: [49] „Vadză Dumnedzău întru mijlocul meu și al tău pentru că ne vom usăbi unul de altul.“

50. Să vei smeri fetele mele, să vei lua muieru preste fetele mele, caută, nime cu noi iaste văzîndu, Dumnedzău martur întru mijlocul meu și întru mijlocul tău“.

51. Și dzise Lavan lui Iacov: „Iată, această grămadă și martur stîlpul/acesta.“

34. Iar Rahil, luînd idolii, îi viri supt samarul cămillei și șazu desupra lor.

35[34]. Și zise tătine-său : [35] „Nu-ți paie cu greu, doamne, căci că nu mă poci scula înaintea ta că mi-au sosit ceasul obiceiului firei muieresti“. Și căută Lavan pren toate colibile și nu află dumnezeii.

36. Iar Iacov se mînié și se certa cu Lavan; și, răspunzînd, Iacov zise lui Lavan: [37] „Ce iaste nedreptatea mea sau ce iaste greșala mea. de mă gonești?“

37. Și iată că ai căutat tot ce au fost al meu; ce ai aflat den unătele casei tale? Pune aici înaintea fraților tăi și înaintea fraților miei să judece între mine și între tine.

38. Iată, 20 de ani sînt eu cu tine; oile și caprele tale n-au fost stérpe, berbecii turmelor tale nu i-am mîncat,

39. nici mîncat de fieri n-am adus ție. Eu plătiām ție de la mine ce-ț fura zioa și noaptea.

40. Zioa mă ardea soarele, iar noaptea frigul și fugiia somnul de la ochii miei.

41. Acêstea au fost mie în 20 de ani slujind casei tale: 14 ani am slujit ție pentru fetele tale, pentru amindoaia, iar 6 ani pentru oile tale, și simbria mea schimbaș 10 cirlani.

42. De n-ară fi fost Dumnezeul tătine-mieu, lui Avraam, și frica lui Isaac cu mine, acum m-ai îi trimis fără nimic; ce Dumnezeu au văzut smereniia mea și osteneala mîinilor mele și te-au mustrat ieri“.

43. Iar Lavan, răspunzînd, zise lui Iacov: „Fetele fte-m sînt mie, și ficioirii ficioirii sînt mie, și dobitocul dobitoc al meu și tot ce vezi iaste al meu și al fteilor mele. Ce voi face lor astăzi sau ficiorilor care se-au născut lor?“

44. Ce vino acum să [pu] punem făgăduințe eu și tu și să fie mărturie între mine și între tine“. Și zise: „Iată, că nu iaste nimini cu noi; să vază Dumnezeu și să fie mărturie între miné și între tine“.

45. Și, luînd Iacov o piatră, o puse stîlp.

46. Și zise Iacov fraților săi: „Adunați pietri!“ Și, adunînd, făcură movilă și mîncară acolo desupra ei.

47. Iar Lavan îi zise: „Această movilă mărturie între mine și între tine iaste astăzi“. Și o numeni Lavan Movila Mărturiei, iar Iacov o numeni Movila Mărturiilor.

48. Și zise Lavan cătră Iacov: „Movila și stîlpul acesta care l-ai pus între tine și între mine mărturie iaste; movila aceasta și stîlpul acesta mărturie iaste. [49] Drept acêea o chemă Movila Mărturisitoare“.

49. și Vederea, carea ziseș: „Să vază Dumnezeu între mine și între tine.“

50. Și de ne vom lepăda unul de altul și de vei micșora fetele mele și vei lua alte muieri să fie mai mari decit dinsele, vezi că nu iaste nimini cu noi, ce vază Dumnezeu că iaste mărturie între mine și între tine“.

51. Și iar zise Lavan lui Iacov: „Iată, movila și stîlpul / acesta, mărturie.“

34. Rahila luase idolii și-i ascunsesse sub samarul cămillei și ședea deasupra lor.

35. Și i-a spus tatălui său: „Să nu-ți fie cu bănat, părintele meu, că nu pot să mă ridic înaintea ta, dar am ceea ce este obișnuit femeilor“. Lavan a căutat în tot cortul, dar nu a găsit idolii.

36. S-a mîniat atunci Iacov și s-a certat ou Lavan. Și i-a spus Iacov lui Lavan: „Care îmi este vina și care îmi este greșeala, de m-ai urmărit“.

37. și ai răscolit toate lucrurile mele? Ai găsit oare ceva din lucrurile casei tale? Așează-le aici în vîzului tuturor ca să ni se facă judecată.

38. Iată de douăzeci de ani sînt cu tine; oile și caprele tale n-au lepădat și nu ți-am mîncat berbecii turmelor tale,

39. nici nu ți-am adus dobitoacele sfîșiate de fiare. Eu am plătit de la mine pagubele zilei și pagubele nopții.

40. Ziua eram chinuit de arșiță, iar noaptea de frig și somnul nu se lipea de ochii mei.

41. Aceștia mi-au fost cei douăzeci de ani în casa ta: ți-am slujit patru-sprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru oile tale, iar tu mi-ai schimbat de zece ori simbria.

42. De n-ar fi fost cu mine Dumnezeul tatălui meu Avraam și frica de Isaac, m-ai fi trimis acum fără nimic. Dar Dumnezeu a văzut smereniia și truda mîinilor mele și te-a mustrat ieri.“

43. Iar Lavan i-a răspun: „Aceste fete sînt fiicele mele și acești feciori sînt nepoții mei și aceste dobitoace sînt vitele mele și toate cte le vezi sînt ale mele și ale fiicelor mele. Cum aș putea face eu astăzi ceva împotriva lor sau a copiilor pe care i-au născut?“

44. Vino acum să facem împreună un legămint cu mărturie între mine și tine“. Iacov i-a spus: „Nu este nimeni cu noi, dar iată Dumnezeu este martor între mine și tine!“

45. Luînd Iacov o piatră a așezat-o stîlp, ca semn al mărturiei.

46. Și a spus Iacov rudelor sale: „Adunați pietre!“ Și au adunat pietre, au făcut o movilă și au mîncat și băut acolo pe movilă.

47. Iar Lavan i-a spus: „Movila aceasta este astăzi mărturie între mine și tine.“ Și a numit-o Lavan Legar-Sahaduta, Iacov însă a numit-o Galaad.

48. Și i-a spus Lavan lui Iacov: „Iată movila aceasta și stîlpul acesta, pe care l-am pus între mine și tine, movila aceasta este mărturie și stîlpul acesta este mărturie.“ De aceea i-a pus numele Galaad, adică movila mărturiei.

49. S-a mai numit și Mițpa, adică strajă, căci a spus: „Dumnezeu veghează între mine și tine, cînd ne vom despărți unul de altul.“

50. Dacă vei năpăstui pe fiicele mele, dacă vei lua alte femei afară de fiicele mele, chiar dacă nu te vede nimeni, Dumnezeu care este mărturie între mine și tine te va vedea.“

51. Și i-a mai spus Lavan lui Iacov: „Iată mărturie movila și stîlpul/acesta.“

КА

не ачестя. Пентру кт де нубоу трѣче еу ла
 тине, ниче тѣ вѣн трѣче кѣтрѣ мине мовила
 ачестя, ши етжапѣл ачестя, пре рѣштатѣ
 дмнзѣл ахн абраамѣ ши дмнзѣл ахн нахѣ
 стѣж дече фтрѣ мнлокѣ нѣстрѣ ши жѣртѣ нахѣ
 дѣ пре фрика тѣтѣжнѣстѣл ахн неакоѣ. Ши
 жѣртѣ иакоѣ жѣртѣ фмнѣтѣ, ши ахн вематѣ
 пе фрацїи ахн ши ахн мѣнкатѣ ши ахн стѣлѣтѣ
 ши ахн формитѣ фмнѣтѣ. Ши есхлѣжнѣстѣ
 лаванѣ дмннѣца ахн стѣштатѣ фечортїи ши фѣ
 шеле ахн ши батѣн пре ен ши фшѣжнѣстѣ лавѣ
 стѣдѣсе ла локѣл ахн.

КАПЛА

и наисѣ стѣдѣсе ла калѣ ахн ши кѣтѣжѣ
 стѣдѣ стѣдѣсе лахн дмнзѣл тѣтѣтѣж
 стѣ, ши тѣпннарѣ пре джнѣл ахн ахн
 ахн дмнзѣл. Ши зисе иакоѣ кѣтѣ
 стѣдѣ пре джнѣл тѣтѣтѣ ахн дмнзѣл
 ачестя, ши нѣмн нѣмеле локѣл ахн ачестя тѣтѣтѣ
 Ши трнмнѣсе иакоѣ соан фнлннѣтѣ ахн, кѣтрѣ
 неаф фрастеле ахн ла тѣтѣжнѣтѣ енѣрѣ, ла чѣра
 ерѣомѣ. Ши порѣчнѣ лѣрѣ знкѣжнѣ ашѣ вѣцѣ
 зичѣ дѣмѣлн мѣтѣ неафѣ ашѣ зичѣ салѣга тѣ
 иакоѣ кѣ лаванѣ амѣ стѣлѣшлѣнѣтѣ ши амѣ зѣ
 вѣнѣтѣ тѣнѣ ахнѣ. Ши мнѣстѣфѣкѣртѣ сон
 ши мѣтѣрн ши сон, ши салѣгнѣ ши салѣжнѣтѣ, ши
 амѣ трнмнѣсе стѣлѣ дѣмѣлн мѣтѣ ахн неафѣ,
 пентру кѣстѣ афѣ салѣга тѣ хѣртѣ фнлннѣтѣ тѣ.
 Ши стѣ фшѣрѣртѣ соанѣ, кѣтрѣ иакоѣ знкѣжнѣ
 бннѣтѣм ла фрастеле тѣтѣ неафѣ, ши тѣтѣтѣ елѣ
 бннѣ фтѣпннарѣ тѣ ши, хѣ, де соамѣннѣкѣ елѣ.
 Ши стѣ стѣтѣжнѣтѣ иакоѣ фѣртѣ, ши стѣ мнѣл
 ши фтѣрѣчнѣ нѣрѣ дѣлѣ хѣ ерѣ кѣ елѣ, ши вѣтн ши
 сонѣ фѣрѣсо тѣтѣрѣ. Ши зисе иакоѣ, де ва
 бѣннѣ неафѣ ла сопѣтѣртѣ ши сола тѣтѣ, вафн тѣ
 стѣрѣ фѣрѣсо ка стѣсемѣтѣтѣтѣ. Ши зисе ла
 кѣстѣ, дѣмнѣтѣл тѣтѣжнѣтѣ ахн абраамѣ, ши
 дмнзѣл тѣтѣжнѣтѣ ахн неакоѣ, дѣмнѣ дѣжнѣ
 зѣлѣ мѣтѣ хѣлѣ хѣ ан знѣ мѣтѣ, алѣртѣ ла тѣ
 мѣнѣтѣл, нащѣртн тѣлѣ, ши внѣнѣцѣ вѣвѣ фѣтѣ.
 Дѣстѣлѣ ежнѣтѣ де тѣлѣтѣ дѣрѣтѣлѣтѣ, ши де
 тѣтѣ дѣрѣтѣлѣ, кѣрѣле ан фѣкѣртн салѣгнѣ тѣлѣ,
 пентру кѣ кѣ тѣлѣтѣл мѣтѣ амѣ трѣкѣтѣ пре тѣ
 дѣмнѣл ачестя, тѣртѣ ахнѣ мѣлнѣ фѣкѣртѣ фѣрѣсо
 тѣтѣрѣ. Сколатѣмѣтѣ дѣнѣ мѣна фрастелѣнѣ
 мѣтѣ неафѣ, пентру кѣ мѣтѣтѣмѣ еу де джнѣлѣ,
 кѣжнѣлн стѣнѣ вѣе стѣмѣлѣртѣскѣтѣ, ши мѣмѣ прѣтѣ
 фечортн. Ши тѣлѣ ан знѣ вннѣ вѣнѣ фѣлѣ цѣтѣ,
 ши вѣнѣ пѣнѣ семнѣцѣ тѣ ка нѣбѣнѣлѣ мѣрѣнѣ, кѣ
 рѣле нѣсека нѣмѣрѣл де мѣлѣнѣмѣ. Ши дѣрѣмнѣ
 аколѣ фнѣлѣтѣтѣ ачѣлѣ, ши ахн де кѣрѣле ахнѣтѣ
 фмнѣнѣлѣ ахн дѣрѣртн, ши трнмнѣсе ахн неафѣ фѣрѣ
 тѣлѣнѣ ахн. Ка прѣ, сѣ, чѣпн, кѣ, сон, тѣ, дѣрѣ, кѣ.
 Кѣмнѣлѣ кѣ лѣпѣтѣ ши копнѣнѣ лѣрѣ, а, вѣнѣ, мѣ,
 тѣлѣртн, тѣ, мѣтѣртн, кѣ, мѣтѣжнѣ, тѣ. Ши ле дѣтѣ
 де пре мѣна салѣгнѣлѣ ахн, тѣлѣртѣ де солѣвнѣ, ши
 зисе салѣгнѣлѣ ахн тѣлѣртѣ фнлннѣтѣ мѣтѣ, ши фѣ
 чѣцѣ солѣвнѣ фѣртѣ тѣлѣртѣ, ши фѣртѣ тѣлѣртѣ.
 Ши порѣчнѣ тѣлѣнѣ дѣнѣ тѣнѣ знкѣжнѣ дѣтѣка ф

52. Pentru că de nu voiu tréce eu la tine, nice tu
 vei tréce cǎtrǎ mine movila aceastǎ și stîlpul acesta,
 pre rǎutate.

53. Dumnezeuul lui Avraám și Dumnezeuul lui Nahor
 sǎ judece intru mijlocul nostru. Și jurǎ Iácov dupre
 frica tǎtini-sǎu, lui Isaác.

54. Și junghé Iácov jirtvǎ în munte și au chemat
 pe frații lui și au mîncat și au bǎut; și au dormit în
 munte.

55. Și, sculîndu-sé Laván dimineața, au sǎrutat fe-
 ciorii și fetele lui și blagoslovi pre ei și, întorcîndu-se
 Laván, sǎ duse la locul lui.

CAP 32

1. Și Iácov sǎ duse la calea lui și, cǎutînd, vǎzu
 tabǎrǎ a lui Dumnezeu tabǎrîtǎ; și timpinarǎ pre dîn-
 sul anghelii lui Dumnezeu.

2. Și zise Iácov cînd vǎzu pre dînșii: „Tabǎrǎ lui
 Dumnezeu „aceasta”; și numi numele locului aceluia
 Tabere.

3. Și trimise Iácov soli înaintea lui, cǎtrǎ Isáf, fra-
 tele lui, la pǎmîntul Siír, la țara Edóm.

4. Și porunci lor, zicînd: „Așa veț zice domnului
 meu Isáf: «Așa zice sluga ta, Iácov: cu Laván am
 sǎlǎșluit și am zǎbovit pǎnǎ acum.

5. Și mi sǎ fǎcurǎ boi, și mǎgari, și oi, și slugi și
 slujnice, și am trimis sǎ spuie domnului meu, lui Isáf,
 pentru ca sǎ afle sluga ta har înaintea ta.»

6. Și sǎ întoarserǎ solii cǎtrǎ Iácov, zicînd: „Vi-
 nit-am la fratele tǎu Isáf și iatǎ, el vine în timpina-
 rea ta și 400 de oameni cu el.”

7. Și sǎ spǎmîntǎ Iácov foarte și sǎ mira; și împǎrți
 norodul ce era cu el, și boii, și oile în doao tabere.

8. Și zise Iácov: „De va veni Isáf la o tabǎrǎ și o
 va tǎia, va fi tabǎrǎ a doaoa ca sǎ se mintuiascǎ.”

9. Și zise Iácov: „Dumnezeul tǎtîne-mieu, lui A-
 vraám, și Dumnezeuul tǎtîne-mieu, lui Isaác, Doamne
 Dumnezeuul meu, cela ce ai zis mie: «Aleargǎ la pǎ-
 mîntul nașterii tale și bine-ț voiu face.»

10. Destul sînt de toatǎ dreptatea și de tot ade-
 vǎrul carele ai fǎcut slugii tale; pentru cǎ cu toiagul
 meu am trecut pre Iordanul acesta, iarǎ acum m-am
 fǎcut în doao tabere.

11. Scoate-mǎ den mina fratelui meu Isáf pentru
 cǎ mǎ tem eu de dînșul; cîndai sǎ nu vie sǎ mǎ lo-
 veascǎ, și mume preste feciori.

12. Și tu ai zis: «Bine voiu face ție și voiu pune
 seminția ta ca nǎsipul mǎrei, carele nu se va numǎra
 de multime.»

13. Și dormi acoló în noaptea acéea; și luo de ca-
 rele aducea în mînile lui daruri și trimise lui Isáf, fra-
 telui lui:

14. capre, 200, țapi, 20, oi, 200, areț, 20,

15. cǎmile cu lapte și copiii lor, 30, boi, 40, tauri,
 10, mǎgari, 20, minji, 10.

16. Și le dède pre mina slugilor lui turmǎ deosebi
 și zise slugilor lui: „Pǎsați înaintea mea și faceț ose-
 bire între turmǎ și între turmǎ.”

17. Și porunci celui dentǎiu, zicînd: „De te va în/-

52. Să nu voi eu trece la tine, nice tu cătră mine vei trece movila aceasta și stîlpul acesta pre rău.

53. Dumnezău a lui Avraam și Dumnezău a lui Nahor să judece întru mijlocul nostru". Și giură Iăcov pre frica tătine-său, lui Isaac.

54. Și giunghe Iacov jirtvă în munte și au chemat pre frații lui și au mîncat și au băut; și au dormit în munte.

55. Și, sculîndu-să Lavan dimineață, au sărutat pre ficiorii lui și fetele lui și-i blagoslovi pre înși și, întorcîndu-să Lavan, s-au dus la locul lui.

CAP 32

1. Și Iacov să duse la calea lui și, căutînd, vădzu tabără a lui Dumnezău tăbărită; și timpinară pre însul și Ingerii lui Dumnezău¹.

2. Și dzise Iacov cînd vădzu pre înși: „Tabără a lui Dumnezău [iaste]² aceasta”; și numi numele locului aceluia Tabere.

3. Și trimise Iacov soli înaintea lui cătră Isav, fratele lui, la pămîntul Siir, la locul Edom.

4. Și porânci lor, dzicîndu: „Așea veți dzice domnului meu Isav: «Așa dzice sluga ta Iăcov, cu Lavan am prișleșit și am zăbovit pân-acum.

5. Și mi să făcură boi, și măgari, și oi, și slugi și sluginice, și am trimis să spui domnului meu, lui Isav, pentru ca să afle sluga ta har înaintea ta”.

6. Și să întoarsără solii cătră Iacov, dzicîndu: „Venit-am la fratele tău Isav și iată, el vine în timpinarea ta și 400 oameni cu el”.

7. Și să spămîntă Iacov foarte și să miera; și împărți nărodul ce era cu el, și boii, și oile în 2 tabere.

8. Și dzise Iacov: „De va veni Isav la o tabără și o va tăia pre însă, va fi a doă tabără spre ca să s(ă) mîntuiască.

9. Și dzise Iacov: „Dumnezăul tătine-mieu, Avraam, și Dumnezăul tătine-mieu, Isaac, Doamne, Dumnezăul meu, cea ce mi-ai dzis mie: «Aleargă la pămîntul nașterii tale și bine îți voi face».

10. Destul sîntu de toată dreptatea și de tot adevărul carele ai făcut slugii tale; pentru că cu toiașul meu am trecut Iordanul acesta, iară acum m-am făcut în doă tabere.

11. Scoate-mă den mina fratelui meu Isav pentru că mă tem eu de însul; cîndai să nu vie să mă lovască, și maica preste ficiorii.

12. Și tu ai dzis: «Bine [bine] îți voi face și-ți voi pune sămînția ta ca nășpul mării, carele nu, să va număra de mulțime».

13. Și dormi acolo în noaptea aceea; și luă de carele aducea el în mîinile lui daruri și trimise lui Isav, fratele său³:

14. capre, 200, țapi, 20, oi, 200, areți, 20,

15. cămile cu lapte și copiei lor, 30, boi, 40, buhai, 10, măgari, 20, mîndzi, 10.

16. Și le dăde pre mina slugilor lui turmă deosebi și dzise slugilor lui: „Păsați înaintea mea și faceți usăbire între turmă și [între]² turmă”.

17. Și porânci celui dennainte, dzicîndu: „De te va timpina Isav, fratele

52. De nu voi trece eu la tine, nice tu să nu treci la mine dentr-această movilă și dentr-acest stîlp, cu răutate.

53. Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Nahor să judece între noi”. Și se jură Iăcov pre frica tătine-său, lui Isaac.

54. Și făcu Iăcov jărtvă în munte și chemă pre frații săi de mîncară și băură; și dormiră în munte.

55. Și, sculîndu-se Lavan dimineață, sărută feciorii săi și fetele sale și-i blagoslovi; și se întoarse Lavan și se duse la locul său.

CAP 32

1. Iară Iăcov se duse pre calea sa și, căutînd, vădzu taberile lui Dumnezeu tăbărite; și-l întîlniră ingerii lui Dumnezeu.

2. Iar el, deaca-i vădzu, zise: „Tabără lui Dumnezeu iaste aceasta”; și puse numele aceluia loc Tabere.

3. Și trimise Iăcov soli înaintea lui, la frate-său, Isav, în pămîntul Sirulul, întru împărăția Edomului.

4[3]. Și-i învăță, zicîndu-le: [4] „Așa să ziceți domnului meu, lui Isav: «Așa zice sluga ta Iăcov: pînă acum am lăcut la Lavan și pînă acum am zăbovit.

5. Și am cîștigat boi, și măgari, și oi, slugi și slujnice, și am trimis să spui stăpinu-mieu, lui Isav, ca să afle sluga ta milă înaintea ta”.

6. Și se întoarseră solii la Iăcov zicînd: „Mers-am la frate-tău Isav și vine el însuș, întru întîmpinarea ta, și cu dînsul sînt 400 de oameni”.

7. Și se înfricoșă Iăcov foarte și nu știa ce va să facă; și împărți cireada sa de boi, și de oi și de cămile în 2 părți.

8. Și zise Iăcov: „De va veni Isav asupra unii tabere și o va tăia, altă tabără se va mîntui”.

9. Și dzise Iăcov: „Dumnezeul tătine-mieu lui Avraam, și Dumnezeul tătine-mieu, lui Isaac, și Doamne Dumnezeule, care ai grăit cu mine și mi-ai zis: «Du-te în pămîntul nașterii tale și te voi face bun»¹.

10. Ajunge-m toată dereptatea și toată adevărta care ai făcut robului tău; că numai cu acest toiaș am trecut Iordanul acesta; iar acum sînt cu 2 tabere.

11. Izbăvește-mă de mîinile frăține-mieu, lui Isav, că-m iaste frică de dînsul să nu cumva să vie să mă ucigă și pre mine și mîmînile cu copilașii lor.

12. Că tu ai zis: «Bine [bine] voi face ție și voi pune sămînția ta ca nășpul mării, care de mulțime nu se va număra».

13. Și dormi acolo într-acea noapte și luă dar dentr-acele ce avea în mîinile sale; și trimise frăține-său, lui Isav:

14. capre, 200, și țapi, 20, oi, 200, și areți, 20,

15. cămile cu lapte și cu puii lor, 30, vaci, 40, și tauri, 10, măgărețe, 20 și 10 puu cu dinsele.

16. Și le dăde în mîinile slugilor sale turmă deosebi și zise lor: „Păsați înaintea mea și faceți osebire între o turmă și între altă turmă”.

17. Iar celui mai mare îi porânci, zicînd: „De te va în/îlîni frate-mieu,

52. Că eu nu voi trece la tine și nice tu nu vei trece la mine de la această movilă și de la acest stîlp cu gînd rău.

53. Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Nahor să judece între noi”. Și a jurat Iacov pe acela de care se temea Isaac, tatăl său.

54. Apoi a adus Iacov jertfă pe munte și a chemat pe rudele sale. Au mîncat și au băut și au înnoptat pe munte.

55. Sculîndu-se Lavan dis-de-dimineață a sărutat pe nepoții și pe fiicele sale și i-a binecuvîntat. Apoi întorcîndu-se Lavan s-a dus acasă.

CAP. 32

Pregătirea întîlnirii cu Isav

1. Iacov s-a dus în calea lui și, prîvind, a văzut oștirea lui Dumnezeu adunată într-o tabără și l-au întîmpinat ingerii lui Dumnezeu.

2. Și a spus Iacov, cînd i-a văzut: „Aceasta este tabăra lui Dumnezeu”; și a numit acel loc Mananaim, adică două tabere.

3. Apoi a trimis Iacov înaintea lui soli la Isav, fratele său, în ținutul Seir, în țara Edomului.

4. Și le-a poruncit spunîndu-le: „Așa să vorbiți către stăpinul meu Isav: «Iată ce-ți grăiește sluga ta Iacov: am stat la Lavan și am zăbovit pînă acum.

5. Am boi, asini și oi, slugi și slujnice și am trimis să i se vestească stăpinului meu Isav, ca să afle sluga sa har înaintea lui».

6. Și s-au întors solii la Iacov spunîndu-i: „Am fost la fratele tău Isav și iată el vine în întîmpinarea ta cu patru sute de oameni.”

7. S-a înspăimîntat Iacov foarte și s-a îngrozit; a împărțit oamenii care erau cu el, cirezile și turmele în două tabere.

8. Căci a spus Iacov: „Dacă năvălește Isav la o tabără și o va nimici, să scape măcar cealaltă tabără.”

9. Și a mai spus: „Dumnezeul tătinei mele Avraam și Dumnezeul tatălui meu Isaac, Doamne, care mi-ai spus: «Întoarce-te în țara ta de naștere și îți voi face bine!».

10. Am avut parte de toată îndurarea și ajutorul pe care le-ai dăruit slugii tale, căci numai cu toiașul acesta al meu am trecut Iordanul, iar acum am două tabere.

11. Scoate-mă din mina fratelui meu, Isav, căci mă tem de el să nu vină să mă lovească, pe mine și pe aceste mame cu copii.

12. Tu mi-ai spus: «Îți voi face bine și voi așeza sămînția ta ca nisipul mării, care nu se va putea număra din pricina mulțimii lui».

13. Și a poposit în noaptea aceea acolo. Apoi a luat în mîinile sale daruri, din cele ce adusesese cu sine, și le-a trimis lui Isav, fratelui său.

14. Două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci,

15. treizeci de cămile cu lapte și mîinji lor, patruzeci de vaci și zece tauri, douăzeci de asine și zece asini.

16. Și a dat fiecare turmă în parte pe mîinile slugilor sale și le-a spus acestora: „Poniți înaintea mea, iar turmele să fie despărțite turmă de turmă.”

17. Și a poruncit slugii dintii, spunîndu-i: „De te vei în/îlîni cu Isav,

mieu, și te va întreba zicîndu: «A cui ești? Și unde mergi? Și a cui sîntu acîtea carele mergu înaintea ta?»

18. vei dzice: «Slugii tale, lui Iacov; daruri au trimis stăpînul meu lui Isav. Și iată el dennapoia noastră».

19. Și porânci celui dentăi, și al doilea, și al treilea și tuturor ce mergea înaintea lui, după turmele acîtea: „După cuvîntul acesta grații lui Isav, cîndu îl veți afla voi pre el.

20. Și veți dzice: «Iată sluga ta, Iacov, vine dennapoia noastră», pentru că zise: «Voi imblîndi fața lui cu darurile ce mergu înaintea mea și după aceasta voi vedea fața lui cîndai va priimi fața mea».

21. Și mergea înaintea darurile fătii lui; și el dormi întru noaptea acêea în tabără.

22. Și, sculîndu-să noaptea⁴ aceea, au luat pre amîndoaă mîierile, și amîndoaă slujnicile și cei 11 copii ai lui și trecu trecătoarea lui Iacov⁵.

23. Și luă pre înșii și trecu puhoiul⁶ și trecu toate ale lui.

24. Și rămase Iacov singur și să lupta om cu el pînă dimineața.

25. Și vădzu cum nu poate (cătră el)⁷ și să atinse de lățimea stînghei lui și amorți lățimea stînghei⁸ lui Iacov întru cit să lupta el cu însul.

26. Și-i dzise lui: „Trimite-mă pentru că să suiră zorile”. Și el dzise: „Nu te voi trimite de nu mă vei blagoslovi”.

27. Și-i dzise lui: „Ce-ț iaste numele?” Și el dzise: „Iacov”.

28. Și-i dzise: „Să nu să mai chême numele tău Iacov ce numai Israil să fie (numele)⁹ tău, căci te-ai întărit cu Dumnedzău, și cu oamenii, tari”.

29. Și întrebă Iacov și dzise: „Spune-m numele tău”. Și-i dzise: „Pentru că ci aceasta întrebî tu numele meu, carele iaste minunat?” Și-l blagoslovi pre însul acolô.

30. Și numi Iacov numele locului acela Viderea lui Dumnedzău, pentru că „am vădzut pre Dumnedzău față cătră față și să mîntui sufletul meu”.

31. Și răsări soarele cîndu trecu Chipul¹⁰ lui Dumnedzău; iară el stînghecea cu stînghea lui.

32. Pentru acesta lucru nu vor mînca fiii lui Israil vîna carea au amorțit, carea iaste pre lățimea stînghei, pînă în dzua de astăzi pentru că se-au atinsu de lățimea stînghei lui Iacov, de vină, și au amorțitu.

CAP 33

1. Și căutîndu, Iacov vădzu și iată, Isav, fratele lui, venîndu și 400 oameni cu însul. Și împărți Iacov copiii pre Lia, și pre Rahil și cele doao slujnice.

2. Și făcu pre cele 2 slujnice și pre feciorii lor înaintea, și pre Lia și copiii ei dennapoi, și pre Rahil și pre Iosif mai de apoi.

3. Și el ieși înaintea lor și să închină pre pămîntu de 7 ori pînă să apropiia de fratele lui¹.

4. Și alergă Isav în timpinarea lui și, îmbrățîndu-l, l-au sărutat și au cădzut la gru/madzii lui și-l sărută foarte pre însul; și plînseră amîndoi.

Isav, și de te va întreba zicîndu-ț: «Al cui ești?» Sau: «Încătrooă mergi? Și ale cui sînt acîtea care merg înaintea ta?»

18. tu să zici: «Ale slugii tale, lui Iacov; le-au trimis poclon stăpînu-său, lui Isav. Și iată și el vine după noi».

19. Și porunci celui dentăi, și celui de al doilea, și celui de al treilea și tuturor cîț mergea și mai nainte și mai pre urmă și le zise: „Așa să ziceț lui Isav:

20. «Iată vine și sluga ta, Iacov, după noi», că zise: «Cu poclonul meu voi imblîndi fața lui și va mîrge poclonul înaintea, iar eu voi vedea mai pre urmă fața lui cîndai va priimi fața lui față mea».

21. Și mergea poclonul înaintea lui, iar el dormi într-acea noapte în tabără.

22. Și, sculîndu-se într-acea noapte, luoă mîierile sale amîndoaă, și slujnicile amîndoaă și 11 feciori ai săi și trecu vadul Iavôthului.

23. Și-i luoa și-i trecu viroaga și tot al său trecu.

24. Și rămase numai Iacov singur. Și, iată, un bărbat se luptă cu dînsul pînă dimineața.

25. Și deaca văzu că nu-l poate birui se atinse de șoldul lui și îndată-i amorți șoldul cînd se lupta Iacov cu dînsul.

26. Și-i zise: „Lasă-mă că se-au suit zorile”. Iar el zise: „Nu te voiu lăsa, deaca nu mă vei blagoslovi”?

27. El îi zise: „Cum te cheamă?” El răspunse: „Iacov”.

28. Zise lui: „De acum nu te vei mai chîema Iacov, ce va fi numele tău Izrail, că te-ai întărit cu Dumnezeu, și cu oamenii vei fi puternic”.

29. Iar Iacov îl întrebă și zise: „Spune-m cum te chîiamă?” El zise: „Pentru ce întrebî de numele meu, că numele meu iaste minunat”. Și-l blagoslovi într-acelaș loc.

30. Și puse Iacov numele aceluî loc Chipul lui Dumnezeu, zicînd că „am văzut pre Dumnezeu față fățîș și se-au mîntuit sufletul meu”.

31. Și se sui soarele cînd trecu Chipul lui Dumnezeu; iar el șchiopa cu șoldul său.

32. Drept acêea nu vor mînca feciorii lui Izrail vine cum au amorțit pre șoldul lui și pînă în zioa de astăzi pentru că se-au atins de vinele șoldului lui și au amorțit³.

CAP 33

1. Și, căutînd, Iacov văzu și iată, venia frate-său, Isav, cu 400 de oameni cu dînsul. Și-ș usebi Iacov feciorii și pre Lia, și pre Rahil și slujnicile amîndoaăo.

2. Și puse slujnicile amîndoaă și copiii lor înaintea, iar pre Lia și copiii ei mai îndărăt, iar pre Rahil și pre Iosif colô pre urmă.

3. Iar el ieși înaintea lor și se închină de 7 ori pînă se apropie de frate-său.

4. Și alergă Isav întru întimpinarea lui și, luîndu-l în brațe, îl sărută și căzu pre cer/bicea lui și plînseră amîndoi.

fratele meu, și te va întreba spunîndu-ț: «Al cui ești tu? Și unde te duci? Și ale cui sînt turmele ce merg înaintea ta?»

18. să spui: «Ale slugii tale Iacov; daruri frimise stăpînului tău Isav. Iată vine și el după noi».

19. Astfel a poruncit fiecărui slugi pe rînd zicîndu-le: „Aceste cuvinte să-i spuneți lui Isav, cînd îl veți înțilni.

20. Și să-l mai spuneți: «Iată și sluga ta, Iacov, vine în urma noastră», căci se gîndea: «Îl voi imblîndi cu darurile trimise înainte, și numai după aceea voi vedea fața lui și așa poate mă va primi».

21. Și au pornit turmele ce erau menite ca daruri înaintea lui, iar el a dormit noaptea aceea în tabără.

22. Sculîndu-se însă noaptea a luat pe cele două soții ale sale, pe cele două slujnice și pe cei unsprezece copii ai săi și i-a trecut vadul Iacobului.

23. Și după ce l-a luat și i-a trecut rîul, a trecut și toate ale sale.

24. Rămînînd Iacov singur, s-a luptat cineva cu el pînă la revărsatul zorilor.

25. Văzînd însă acela că nu-l poate răpune, s-a atins de încheietura coapsei lui și i-a vătămât lui Iacov încheietura coapsei, pe cînd se lupta cu el.

26. Și i-a spus: „Lasă-mă să plec, căci s-au ivit zorile!”. El l-a răspuns: „Nu te las să pleci pînă nu mă binecuvîntezi!”.

27. Atunci i-a spus: „Care este numele tău?” El i-a răspus: „Iacov”.

28. Și acela i-a spus: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci Israel va fi numele tău, căci te-ai luptat cu Dumnezeu și cu oamenii și ai biruit”.

29. Iar Iacov l-a mai întreat: „Spune-mi care este numele tău?”. Atunci acela i-a spus: „De ce mă întrebî de numele meu?” Și l-a binecuvîntat acolo.

30. Și a numit Iacov numele locului acela Peniel, căci spunea: „L-am văzut pe Dumnezeu în față și sufletul meu a fost mîntuit”.

31. Iar cînd a răsărit soarele, a trecut de Peniel, însă șchiopăta din pricina coapsei.

32. De aceea fiii lui Israel nu mănîncă nici pînă în ziua de astăzi mușchi de pe încheietura coapsei, căci acolo a fost Iacov vătămât.

CAP. 33

Intîlnirea cu Isav

1. Ridicîndu-și ochii Iacov a privit și iată Isav, fratele său, venea cu patru sute de oameni. Iacov a împărțit copiii la Lia, la Rahila și la cele două slujnice.

2. Și le-a pus pe cele două slujnice și copiii lor în față, pe Lia și copiii ei în spatele lor, iar pe Rahila și Iosif la urmă.

3. El însuși mergea înaintea lor și apropiîndu-se de fratele său s-a închinat de șapte ori pînă la pămînt.

4. Isav a alergat în întimpinarea lui, l-a îmbrățîșat și cuprînzîndu-l gru/mazul l-a sărutat și au plîns amîndoi.

магнъ ахъ, шн ствѣтъ пре ево феларте шн паже
 рѣ амажнѣи. Шн копнѣжнѣи вѣхъ мѣрнѣ шн
 копнѣи шн зисѣ, те сжнѣ цѣ ачѣшѣ шн ѣ зисѣ,
 копнѣи кѣкарнѣ ахъ мнѣи дмнѣи пре сажгата .
 Шн апропѣи сѣвннчелѣ копнѣи лѣ шн сѣ ркннѣи .
 Шн ствѣ апропѣи ала шн феторнѣи шн ствѣ ркннѣи ,
 шн ствѣ ачѣшѣ те апропѣи рѣхнѣ шн сѣвнѣи , шн
 ствѣ ркннѣи . Шн зисѣ те сжнѣ цѣ ачѣшѣ ,
 тоаѣте табѣрнѣ ачѣшѣ кѣре амъ дѣтѣи шн
 ево зисѣ ка стѣ афѣ сажгата харѣ рнннѣи тѣ
 доамнѣ . Шн зисѣ сѣвѣ сжнѣ ла мнѣи мѣлѣ
 тѣ, феларте фѣ цѣ алетлаѣ . Шн зисѣ наисѣ
 рѣ амъ афѣи харѣ рнннѣи тѣ, прннѣи ачѣ
 рннѣи, прннѣи мѣлѣ, пѣнтрѣ ачѣшѣ амъ вѣ
 зѣшѣ фѣи тѣ, ка кѣжнѣ рѣвѣи ннѣи фѣи
 ахъ дмнѣи, шн вѣннѣи вѣи вѣи мѣи . Шн зисѣи
 ле мѣлѣ, кѣре цѣи ачѣшѣ, кѣ мѣлѣ мнѣи шн
 дмнѣи шн амъ рѣтоаѣтѣи шн амъ снаѣлѣ пре ево шн
 ствѣ ачѣшѣ . Шн зисѣ стѣннѣи ачѣшѣи стѣ мѣрнѣи днѣ
 рѣшѣи . Шн зисѣ ахъ дмнѣи мѣлѣ шн цѣи, кѣ
 копнѣи, сжнѣи мѣи, шн онѣи шн вѣи чѣлѣи сѣ шн сѣ
 пѣшѣи ла мнѣи, рѣи дѣлѣи тѣи прѣ рѣжнѣи
 сѣи, вѣи мѣи, тоаѣте рѣвнѣи ачѣшѣ . Мѣрнѣи
 дмнѣи мѣлѣ рнннѣи сажгата ахъ, шн мѣлѣи мѣи
 рннѣи, рѣи ачѣшѣи стѣи мѣлѣи мѣи рѣи рѣи рнннѣи
 шн ствѣи мѣи, шн ствѣи мѣи копнѣи шн рѣи рнннѣи
 кѣи ево кѣи стѣи дмнѣи мѣлѣи ачѣшѣи . Шн зисѣи
 неаѣи вѣи ачѣи кѣи шннѣи дѣи гѣи ачѣи те мѣи кѣи мнѣи
 не , шн ево зисѣи пѣнтрѣи те ачѣшѣи ? дѣи стѣи кѣи а
 афѣи харѣ рнннѣи тѣ доамнѣ . Шн ствѣи р
 тоаѣте неаѣи рѣи сѣи ачѣшѣи, рѣи ачѣи ахъ ла сннѣи .
 Шн наисѣи се кѣи ачѣи ачѣи рнннѣи шн шн фѣи кѣи ахъ ачѣи
 лѣи кѣи, шн доаѣи ачѣи ахъ кѣи шн пѣнтрѣи ачѣи
 ахъ нѣи мѣи, нѣи мѣи лѣи ачѣи ачѣи ачѣи
 Шн вѣннѣи наисѣи ла сннѣи те ачѣи снннѣи, кѣи
 мѣи стѣи рѣи мѣи ахъ хннѣи, кѣи рѣи сѣи рѣи
 сѣи дѣи мѣи стѣи ачѣи ачѣи шн, шн стѣи стѣи рѣи
 сѣи стѣи фѣи ачѣи шннѣи . Шн агоннѣи рѣи стѣи цѣи
 ннѣи, оуѣи шн ачѣи рнннѣи ачѣи кѣи стѣи ахъ, дѣи ачѣи
 е мѣи стѣи ачѣи ачѣи, прѣи рѣи рѣи стѣи ачѣи
 Шн рѣи ево ачѣи стѣи рѣи шннѣи, шн не мѣи прѣи рѣи
 не рѣи ахъ не рннѣи .

КАП АД
 Шн еши днѣи фѣи ачѣи ачѣи кѣи ачѣи шннѣи
 ахъ ла сннѣи, кѣи стѣи кѣи ачѣи стѣи фѣи стѣи, ачѣи
 стѣи рннѣи . Шн стѣи стѣи прѣи рѣи ачѣи сн
 ннѣи, феторѣи ахъ емѣи харѣи дѣи мнѣи
 стѣи мѣи ачѣи, шн ачѣи ачѣи прѣи рѣи ачѣи
 ачѣи рнннѣи кѣи, шн нѣи кѣи шн стѣи мѣи прѣи рѣи ачѣи
 Шн стѣи ачѣи стѣи, ачѣи стѣи стѣи ачѣи дннѣи, фѣи стѣи
 ахъ наисѣи, шн стѣи прѣи феторѣи, шн рѣи ачѣи
 кѣи стѣи ачѣи феторѣи сн . Шн стѣи стѣи феторѣи ачѣи
 ахъ емѣи, кѣи стѣи стѣи стѣи, кѣи стѣи стѣи, шн мѣи
 фетннѣи ачѣи ачѣи фѣи стѣи . Шн наисѣи ачѣи ачѣи
 зисѣи, кѣи ачѣи пѣнтрѣи феторѣи ахъ емѣи, прѣи
 дннѣи фѣи ачѣи, шн феторѣи ачѣи ачѣи кѣи доаѣи ачѣи
 чнѣи ахъ ла кѣи мѣи, шн стѣи кѣи ачѣи стѣи пѣи ачѣи
 Шн еши емѣи стѣи ачѣи ачѣи стѣи, кѣи стѣи
 ачѣи стѣи стѣи стѣи ахъ . Шн стѣи феторѣи ахъ

CAP 34

5. Și, căutînd; văzu muierele și copiii și zise : „Ce-
 sînt ție aceștia“ ? Și el zise : „Copiii cu cari au miluit
 Dumnezeu pre sluga ta“.
  6. Și apropiară slujnicelê copiii lor și să inchinară.
  7. Și să apropie Lia și feciorii ei și să inchinară ;
 și după aceea se apropie Rahîl și Iôsif și să inchinară.
  8. Și zise : „Ce sînt ție aceștea, toate taberile acêș-
 tea care am întîlnit“ ? Și el zise : „Ca să aflu sluga ta
 har înaintea ta, doamne“.
  9. Și zise Isâf : „Sînt la mine multe, frate ! Fie ție
 ale tale“.
  10. Și zise Iăcov : „De am aflat har înaintea ta, prii-
 mîște darurile pren minile mêlê ; pentru aceasta am
 văzut fața ta ca cînd ar vedea niștine fața lui Dumnez-
 zeu, și bine vei vrea mie .
  11. Ia blagosloveniele mêlê care ți-am adus ție, că
 m-au miluit Dumnezeu și am de toate“ . Și-l siliia pre
 el și luu .
  12. Și zise : „Să ne sculăm să mîrgem drept“.
  13. Și-i zise lui : „Domnul meu știe că copiii sînt
 mai moi, și oile și vacile să șchiopetează la mine ; deci
 de le voui gonî pre dînsile o zi, vor muri toate dobi-
 toacele .
  14. Meargă domnul meu înaintea slugii lui, și eu
 mă voui întări în calea după zăbava mîrgerii, ce-i
 înaintea mea, și pe urma copilașilor, pînă voui veni
 eu cătră domnul meu la Sîir“ .
  15. Și zise Isâf : „Vou lăsa cu tine den gloată ce
 iaste cu mine“ . Și el zise : „Pentru ce aceasta ? Destul
 că am aflat har înaintea ta, doamne“ .
  16. Și să întoarse Isaf în zioa acêea în calea lui la
 Sîir .
  17. Și Iăcov se sculă la corturi și-ș făcu lui acolô
 case și dobitoacilor lui colîbi ; pentru acêea au numit
 numele locului aceluia Colibi .
  18. Și veni Iăcov la Salîm, cetatea Sichimôn, care
 iaste în pămîntul lui Hanaân, cînd s-au întorsu de la
 Mesopotâmia Asirii, și să tăbârî despre fața cetății .
  19. Și agonisi partea țarinii, unde ș-au întinsu
 acolô cortul lui, de la Emôr, tatăl lui Sihem, pre 100
 de cîrlani .
  20. Și puse acolô jărtivnic și chemă pre Dumnezeul
 lui Israîl .
1. Și ieși Dina, fata Lîei, care au născut lui Iăcov,
 ca să cunoască fêtele lăcuitôrilor .
  2. Și o văzu pre dinsa Sihem, feciorul lui Emôr,
 horeul, domnul pămîntului, și, luîndu-o pre dinsa, au
 dormit cu ea ; și născu și o smeri pre dinsa .
  3. Și să alătură lîngă sufletul Dînei, fêtei lui Iă-
 cov, și o iubi pre fecioară și grăi duple cugetul fe-
 cioarei ei .
  4. Zise Sihem, feciorul lui Iemôr, cătră tată-său, zi-
 cînd : „Ia-m fetișoara aceasta fămêie“ .
  5. Și Iăcov au auzit cum au pîngărit feciorul lui
 Emôr pre Dîna, fata lui ; și feciorii lui era cu dobi-
 toacile lui la cîmpu și tăcu Iăcov pînă a veni ei .
  6. Și ieși Emôr, tatul lui Sihem, cătră Iăcov să-i
 grăiască lui .
  7. Iară feciorii lui / Iăcov veniră de la cîmpu și,

5. Și, căutîndu, văduz muierile și copiii și dzise: „Ce-ți sîntu ție acêstea”? Și el dzise: „Copiii cu carii au miluit Dumnedzău pre sluga ta”.

6. Și apropiară slujnicile ficiorii lor și să inchinară.

7. Și să apropiă Lia și ficiorii ei și să inchinară; și după acêea să apropiă Rahil cu Iosif și să inchinară.

8. Și dzise: „Ce-ți sîntu ție acêstea, acêste tabere ce am tîmpinat”? Și el dzise: „Pentru ca să afle (sluga ta)² har înaintea ta, doamne”.

9. Și³ dzise Isav: „Sîntu la mine multe, frate! Fie ție ale tale”.

10. Și dzise Iacov: „Să⁴ am aflat har înaintea ta, primêște darurile pre mâinele mèle; pentru acêsta am văzut fața ta ca cîndu are vedea neștine fața lui Dumnedzău, și bine vei vrea mie⁵”.

11. Ia blagoslovenile mèle carele ț-am adus ție, pentru că m-au miluit Dumnedzău și am (de)⁶ toate”. [12] Și-l sili pre el și luă.

12. Și zise: „Să ne sculăm să mergem dreptu”.

13. Și-i dzise lui: „Domnul meu știe că copiii sîntu mai moi, și oile și vacile să șchiopetează la mine; deci să le voi goni o dzi pre înse, vor muri toate dobitoacele.”

14. Margă domnul meu înaintea slugii lui, și eu mă voi întări întru calea după zăbava mîrgerii, ce-i înaintea mea, și în urma copilașilor, până voi veni cătră domnul meu la Siir”.

15. Și dzise Isav: „Voi lăsa den gloata ce iaste cu mine, cu tine”. Și el dzise: „Pentru (ce)⁶ aceasta? Destul că am aflat har înaintea ta, doamne”.

16. Și să întoarșe Isav întru acêea dzi în calea lui Siir⁷.

17. Și Iacov să sculă la corturi⁸ și-ș făcu acolô casă șie, și dobitoacelor lui făcu colibi; pentru acêea au numit numele locului aceluia Colibi.

18. Și veni Iacov la Salim, cetatea Sichimon, carea iaste în pămîntul Hanaan, cîndu s-au întorsu (de)⁶ în Mijlocul Rîurilor Asiriei, și să tăbări den fața cetății.

19. Și agonisi partea țarinii, unde ș-au întinsu acolô cortul lui, de la Emon, tatăl lui Sihem, pre 100 de ciriani.

20. Și au pus acolô jirtăvnic și chemă pre Dumnedzăul Israil.

5. Și, căutînd, văduz muierile și copiii și zise: „Ce sînt acêstia”. El zise: „Feciorii cu carii au miluit Dumnezeu pre sluga ta”.

6. Și, apropiindu-se slujnicile și copiii lor se inchinară lui.

7. Și se apropié și Lia și copiii ei și se inchinară lui; și, după dînsa, se apropié și Rahil cu Iosif și se inchinară.

8: Și zise Isav: „Ce sînt acêle tabere care le-am întimpinat”? El zise: „Ca să afle millă robul tău, doamne, înaintea ta”.

9. Isav zise lui: „Frate, ajung mie ale mèle, iar ale tale ți le fîne tu”.

10. Iară Iăcov zise: „De am aflat millă înaintea ta, primêște poclon den miinile mèle; pentr-acêea am văzut fața ta ca cînd vede cinevaș fața lui Dumnezeu. [11] Arată cătră mine dragoste”.

11. și primêște blagoslovenia mea carea am adus ție, cum au miluit pre mine Dumnezeu de am de toate”. Și, sîindu-l, le luă.

12. Și zise Isav: „Să ne sculăm să mergem de drept”.

13. Iară Iăcov, îi zise: „Stăpînul meu, știi că copiii miei sînt mici, și oile și boii șchiopetează; deci de voi sosi după o zi sau după 2, va muri dobitocul tot.”

14. Treci tu, domnul meu, și pasă înaintea slugilor tale, iar eu mă voi întări pre cale după ajutoriul vremii mèle, care iaste înaintea mea, și ca să poată mîrgi copiii miei până voi mîrgi la stăpînu-mieu în Siir”.

15. Iar Isav zise: „Dară lăsa-voiu cu tine oameni den cești ce sînt cu mine”. Iar el zise: „Pentru ce? Ajunge mie cit am aflat millă înaintea ta, doamne”.

16. Și se întoarșe Isav într-aceia zi pre calea sa în Siir.

17. Iar Iacov mîrșe în Sohot și-ș făcu acolô casă și dobitoacelor lui coșare; și puse numele acelu loc Sohot, cum se-ară zice Tabere.

18. Și veni Iăcov în Salim, cetatea Sichemului, carea iaste în pămîntul Hanaanului, deaca veni Dentre Rîurile Sirului, și tăbări în fața cetății.

19. Și cumpără o parte de loc de arătură, pre care puse cortul lui; de la Emmor o cumpără, tatăl lui Sihem, pre 100 de berbeci.

20. Și puse acolô altariu și rugă pr(e)¹ Dumnezeul lui Izrail.

5. Apol, ridicîndu-și ochii, a văzut femeile și copiii și a întreat: „Cine sînt acêstia?” Iacov i-a răspuns: „Copiii cu care a miluit Dumnezeu pe robul tău.”

6. S-au apropiat slujnicile și copiii lor și s-au inchinat.

7. Apoi s-a apropiat Lia și copiii săi și s-au inchinat; după acêstia s-au apropiat Rahilla și Iosif și s-au inchinat.

8. Iar Isav a spus: „Sînt ale tale toate acele turme, pe care le-am întilnit?” Iacov i-a răspuns: „Sînt. Ca să afle sluga ta liar înaintea ta, stăpîne.”

9. Atunci Isav i-a spus: „Am și eu multe, frate! Să-ți rămînă ție ale tale.”

10. Iacov i-a spus: „Dacă aflu har înaintea ta, primêște darurile din miinile mele, căci atunci cînd am văzut fața ta, parcă am văzut fața lui Dumnezeu, așa de binevoitor arătai.”

11. Primește darurile pe care ți le-am adus, căci Dumnezeu m-a miluit și am de toate”. Și stăruind astfel Iacov, fratele său le-a primit.

12. Atunci Isav a spus: „Să ne sculăm și să mergem împreună mai departe.”

13. Iăcov i-a spus: „Domnul și fratele meu știe că îmi sînt ینگași copiii, iar oile și vacile mi-au fâtat. Dacă le voi goni numai o zi, vor muri toate dobitoacele.”

14. Să plece domnul meu înainte, iar eu îl voi urma încet cu turmele ce merg înaintea mea și după pașii copilașilor, pînă ce te voi ajunge în Seir.”

15. Atunci i-a spus Isav: „Să las cu tine o parte din oamenii mei.” Dar Iacov i-a răspuns: „Pentru ce? Destul că am aflat har înaintea ta, doamne.”

16. Și Isav s-a întors în aceeași zi pe drumul său la Seir.

17. Iar Iacov a plecat la Sucot și și-a întins acolo corturile și a făcut adăposturi vitelor sale; de aceea a numit numele acelu loc Sucot.

18. Și a plecat Iacov la Salem, o cetate din ținutul Sichem, care este în pămîntul Canaan, cînd s-a întors din Mesopotamia Siriei, și s-a oprit în fața cetății.

19. Și a cumpărat acolo partea de țarină, unde își întinsese cortul, de la Hemor, tatăl lui Sichem, pe o sută de arginți.

20. A înălțat acolo un jertfelnic și i-a dat numele El-Elohé-Israel, adică Dumnezeu este Dumnezeul lui Israel.

CAP 34

1. Și ieși Dina, fata Liei, carea au născut-o lui Iacov, ca să cunoască fetele lăcitorilor.

2. Și o văzu pre însă Sihem, feciorul lui Emor, horreul, domnul pămîntului, și, luîndu pre însă, au dormit cu ea; și născu și o smeri¹.

3. Și să alătură lingă sufletul Dinei, fetei lui Iacov, și iubi pre ficioară și-i grăi după cugetul ficioarei ei.

4. Dzise Sihem, feciorul lui Emor, cătră tată-său, dzicîndu: „Ia-mi fetișoara aceasta fămăte”.

5. Și Iacov au audzit cum au pîngărit feciorul lui Emor pre Dina, fata lui; și ficiorii lui era cu dobitoacele lui la cîmpu și tăcu Iacov pân-a veni ei.

6. Și ieși Emor, tatăl lui Sihem, cătră Iacov să-i grăiască lui.

7. Iară ficiorii lui/Iacov veniră de

CAP 34

1. Și ieși Dina, fata lui Iăcov, carea i-o născuse Lia, ca să cunoască fetele lăcitorilor de acolô.

2. Și cum o văzu Sihem, feciorul lui Emmor, domnul acelu pămînt, o luoa și se culcă cu dînsa și o smeri¹.

3. Și îndrăgi sufletul Dinei, fetei lui Iăcov, și o iubi și grăia după gîndul fetei.

4. Și zise Sihem, feciorul lui Emmor, tătine-său: „Ia-m fata aceasta să-m fie muierē”.

5. Iară Iăcov deaca auzi că au spurcat feciorul lui Emmor pre fie-sa Dina tăcu pînă vor veni ficiorii lui, că nu era acolă; ce era cu dobitoacele la cîmp.

6. Și ieși Emmor însuș, tatăl lui Sihem, la Iăcov să vorbească cu dînsul.

7. Și iată veniră și ficiorii lui/Iăcov

CAP. 34

Certuri cu locitorii țării

1. Într-o zi, Dina, fata Liei, pe care i-o născuse lui Iacov, a ieșit ca să vadă fetele locitorilor acelei țări.

2. Văzînd-o pe ea Sichem, fiul lui Hemor, stăpînitorul pămîntului acela, a luat-o, s-a culcat cu ea și a necinstit-o.

3. Dar i s-a lipit sufletul de Dina, fata lui Iacov, a îndrăgit-o și i-a vorbit pe placul ei.

4. Și i-a spus Sichem lui Hemor, tatăl său: „Ia-mi fata aceasta de soție.”

5. Iacov a auzit că fiul lui Hemor a necinstit-o pe Dina, fiica sa. Feciorii săi erau însă cu vitele la cîmp și a tăcut Iacov pînă au venit ei.

6. Hemor, tatăl lui Sichem, s-a dus la Iacov să vorbească cu el.

7. Fiii lui Iacov veniseră de la cîmp.

la cimpu și, dacă au audzit, să umiliră oamenii și cu scribă le era foarte lor, căci grozăvie făcu (Sihem)² întru Israil dormindu cu fata lui Iacov; și nu așa va fi.

8. Și grăi Emor lor, dzicîndu: „Sihem, ficiorul meu, au ales cu sufletul fata voastră; daț-o dară lui pre ea fămîie

9. și vă încuscirîți cu noi: fetele voastre dați noao și fetele noastre luați la ficiorii voștri.

10. Și întru noi lăcuți; și pămîntul, iată, largu înaintea voastră; lăcuți și vă ciștigați pre însul și agonișiți întru el⁴.

11. Și dzise Sihem cătră tatăl ei și cătră frații ei: „Să aflu har înaintea voastră și ce veți dzice vom da.

12. Înmulțiți zestrele foarte și voi da întru cît veți dzice mie (și-m veți da mie)² copila aceasta întru fămîie².

13. Și răspunsără ficiorii lui Iacov lui Sihem și lui Emor, tătine-său, cu vicleşug, și le grăi lor căci au pîngărit pre Dîna, sora lor.

14[13]. Și dziseră lor Simeon și Levi, frații Dinei, ficiorii Leei: [14] „Nu vom putea să facem cuvîntul acesta, să dăm pre sora noastră la om ce are marginea trupului acoperită pentru că iaste a ponoslu³ noao.

15. Întru aceasta ne vom asemăna voaă și vom lăcu întru voi de feți face ca noi și voi, cîndu să va obrezui voaă toată partea bărbătească.

16. Și vom da fetele noastre voaă, și den fetele voastre vom lua fămîie noao și vom lăcu la voi și vom fi ca un neam.

17. Iară să nu veți asculta pre noi să vă obrezuiți, vom lua fetele noastre și ne vom duce⁴.

18. Și plăcură cuvintele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem, ficiorul lui Emor.

19. Și nu zăbăvi tinerelul a face cuvîntul acesta pentru că era înlontru dzăcut cu fata lui Iacov; și el era preaslăvit decît toți cîți⁴ era în casa tătine-său.

20. Și veni Emor și Sihem, ficiorul lui, la poarta cetății lor și grăiră cătră oamenii cetății lor, dzicîndu⁵:

21. „Oamenii aceștia cu paace sintu cu noi, lăcuiesc pre pămîntu și ciștîge pre însul, și pămîntul, iată, largu înaintea lor; fetele lor să luăm noaă fămîie și fetele noastre să le dăm lor.

22. Întru aceasta numai să vor asemăna noao oamenii ca să lăcuiesc cu noi ca să fim un nărodu întru să s(ă) obrăzuiesc noao tot ce iaste parte bărbătească în ce chip și ei sintu obrăzuiți.

23. Și dobitoacele lor, și cele cu patru picioare, și uneltele lor au nu vor fi ale noastre? Numai întru aceasta să ne asemănăm cu ei și vor lăcu cu noi⁴.

24. Și ascultă Emor pre Sihem, ficiorul lui, și toți cîți ieșiia den poarta cetății lor și să obrăzuia trupul acoperirii marginii lor, tot bărbatul.

25. Și fu înn-a treia dzi, cîndu era întru durere, luară cei doi ficiori a lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fieștecările sabia lui și intrară în cetate cu teamei și omoriră toată partea bărbătească⁶.

de la cimp și, cum auziră, se turburară și le fu lucru foarte cu obidă căci au făcut ocară lui Izrail de se-au culcat cu fata lui Iacov, că nu vrea să fie lucru ca acela.

8. Și zise lor Emor: „Fiiu-meu, Sihem, au ales sufletului său pre fata voastră: ce o daț să fie lui muliere

9. și vă încuscirîți cu noi: daț fetele voastre feciorilor noștri, și fetele noastre feciorilor voștri.

10. Și lăcuți cu noi, că pămîntul iaste larg înaintea voastră; lăcuți și vă hrăniți pre dînsul și-l lucrați⁴.

11. Iară Sihem zise tatălui fetei și fraților ei, grăind: „Să aflu milă înaintea voastră și ce veți cere vom da.

12. Înmulțiți zestrele și vom da cît veți zice, numai ce-m daț această fată să-m fie muliere⁴.

13. Iar feciorii lui Iacov răspunsără lui Sihem și tătine-său, lui Emor, cu hiclenie căci spurcase pre soru-sa, Dîna.

14. Și ziseră Simeon și Lévi, frații Dinei, feciorii Leei, lor: „Nu vom putea face cuvîntul acesta să dăm pre soru-noastră omului care n-are trupul său cel de margini tăiat împrejur că iaste noaă cu ocară.

15. Ce într-acesta chip ne vom asemăna voaă deaca veți fi ca noi și deaca veți tăia împrejur toată partea bărbătească.

16. Atunci vom da fetele noastre voaă, și fetele voastre le vom lua noaă și vom fi lăcuiitori la voi și ca un neam.

17. Iar de nu ne veți asculta și nu vă veți tăia împrejur, noi vom lua fetele noastre și ne vom duce⁴.

18. Și plăcură acêste cuvinte lui Emor și fiiu-său, Sihem.

19. Și nu zăbăvi Sihem, ce făcu cîrînd după cuvîntul acesta, că-i era fata lui Iacov foarte dragă; și el era mai slăvit decît toț cîț era în casa tătine-său.

20. Și mîrse Emor și fiiu-său, Sihem, înaintea portii cetății și grăiră cătră oamenii cetății sale, zicînd:

21. „Oamenii aceștia cu pace sint cu noi, cu noi să lăcuiesc pre pămînt și să s(ă) agonisească pre dînsul, că iaste pămîntul larg înaintea lor: și să luăm noi fetele lor și lor să dăm fetele noastre.

22. Numai cu acest lucru să ne asemănăm acestor oameni și vor lăcu cu noi și tîindu-ne noi împrejur vom fi un neam cu tăierea împrejur a toată partea bărbătească cum sint și ei tăiați împrejur.

23[22]. Dêcii dobitoacele lor și avuțtia lor au, nu va fi a noastră? [23] Numai într-aceasta să ne asemănăm lor și ei vor lăcu cu noi⁴.

24. Și ascultară pre Emor și pre Sihem, fiiu-său, și ieșiră toț den porțile cetăților lor și-ș tăiară trupul lor cel de margini împrejur, toată partea bărbătească.

25. Iar cînd fu a treia zi, cîndu era ei în durere, luară feciorii lui Iacov, frații Dinei, amîndoi, Simeon și Lévi, sabile lor și, întrînd în cetate fără de zmintea, tăiară toț/ce fu parte bărbătească.

Cînd au auzit ei treaba aceasta s-au supărat și s-au scribit foarte tare, căci mare rușine se săvirșise întru Israil cînd s-a culcat Sihem cu fata lui Iacov, ceea ce nu trebuia să se întimple.

8. Și le-a vorbit Hemor, spunîndu-le: „Sihem, fiul meu, și-a lipit sufletul de fiica voastră; dați-i-o deci de soție

9. și încuscirîți-vă cu noi: dați-ne nouă fetele voastre, iar voi luați pentru feciorii voștri pe ale noastre.

10. Rămîneți să locuiți la noi, căci pămîntul este prielnic. Așezați-vă întru-insul, faceți negoț și chivernisiți-vă din el.⁴

11. Iar Sihem le-a spus tatălui și fraților Dinei: „Numai să aflu har înaintea voastră și vă vom da orice veți cere.

12. Cereti zestre cît de mare și vă voi da, cît veți spune, numai dați-mi fata de soție.⁴

13. Feciorii lui Iacov au răspuns cu vicleşug lui Sihem și lui Hemor, tătine acestuia, din pricina necinstirii Dinei, surorii lor.

14. Anume au spus Simeon și Levi, frații Dinei, fiii Leei: „Nu putem face aceasta, să o dăm pe sora noastră unui bărbat care este netăiat împrejur, căci ar fi mare rușine pentru noi.

15. Numai așa ne vom învoi și ne vom așeza la voi, dacă veți face și voi ca noi și toți bărbații vă veți tăia împrejur.

16. Atunci vă vom da vouă fetele noastre de soții și vom locui la voi și vom fi un popor.

17. Iar de nu vreți să ne ascultați și să vă tăiați împrejur, vom pleca luîndu-ne fetele noastre.⁴

18. Cuvintele lor au plăcut lui Hemor și lui Sihem, fiul lui Hemor.

19. Iar tînarul n-a întîrziat să facă aceasta, căci era îndrăgostit de fata lui Iacov; el era și cel mai ascultat dintre toți cei din casa tatălui său.

20. Și s-au dus Hemor și Sihem la poarta cetății și au vorbit bărbaților, spunîndu-le:

21. „Oamenii aceștia sint pașnici. Să-i lăsăm să se așeze deci în tînutul nostru, să facă negoț în el, căci iată pămînt e destul; ne vom însura cu fetele lor, iar fetele noastre se vor mărita cu ei.

22. Numai așa însă se învoiesc oamenii aceștia să se așeze la noi, ca să fim un popor, dacă și la noi se vor tăia împrejur bărbații după cum sint ei tăiați împrejur.

23. Turmele, averile și toate vitele lor nu vor fi ele ale noastre? Numai într-aceasta să ne învoim cu ei și vor rămîne la noi.⁴

24. Și l-au ascultat pe Hemor și pe Sihem, fiul său, toți cei de la poarta cetății și s-au tăiat împrejur bărbații.

25. Iar a treia zi, cînd erau în durere, și-au luat cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fiecare sabia și au intrat în cetate fără teama și au ucis pe toți bărbații.

К 5
 ие пѣ нарѣтъ върѣтъѣкъ . Шн пре эморъ шн
 пре снхемъ феторъ а лѣиъ шн сморжъ къ гѣра еабѣ
 шн ахарѣ пре днна ден къса лѣи снхемъ шн ешн
 къ рѣ . Дѣръ фнѣи лѣи гѣкобъ штрарѣ пресе че
 рѣннцн, шн къфѣхнрѣ чепатѣ, штрѣ кѣре аѣ
 къ пѣнгѣрнѣ пре днна сора лор . Шн онл
 лоръ, шн боѣи лоръ, шн мѣгарѣи лоръ шн нжтѣ ера
 шчепатѣ, шн кжтѣ ера ла кжмпѣ ле ахарѣ .
 Шн толатѣ трѣпѣрѣ лоръ, шн толатѣ агоннѣи лоръ,
 шн мѣберѣи лоръ лѣхъ рѣннѣ, шн аѣ къфѣхнѣ кж
 тѣ ера, шчепатѣ шн кжтѣ ера фѣкѣе . Шн
 зисе йакобъ кѣтрѣ имесѣи шн лѣи оураѣтѣ маѣ
 фѣкѣтѣ лѣи еѣ рѣхъ челоѣ челоѣкъеѣкъ пѣмжнѣтѣ
 шн штрѣ хананѣи, шн штрѣ фереѣи, шн еѣ пѣ
 цнѣ кжтѣ штрѣ нѣмѣрѣ, шн аѣнжнѣдѣе пресе
 мнне мѣборъ пѣлѣ, шн мѣборъ фѣрѣма еѣ шн
 лѣ късамѣ . Шн еи зисерѣ, дѣръ кѣкъ еѣкърѣѣ
 боръ трѣвѣи къ сора нѣлѣстрѣ .

К А П Л Е
 Шн зисе дмнзѣхъ кѣтрѣ йакобъ, еѣкъжн
 шчепѣ тѣсѣ ла лѣкѣлѣ бѣднѣ, шн лѣкъжн
 шѣ аколѣ, шн фѣ аколѣ кътрѣтѣвннѣ лѣ
 дмнзѣхъ кѣре цѣтѣхъ аѣтѣтѣ цѣе, кж
 ѣ фѣцѣтѣ дѣфаѣа лѣи нѣлѣфъ фѣратѣлѣ
 тѣхъ . Шн зисе йакобъ нѣстѣи лѣи, шн гѣтѣхъ
 рѣръ челоѣ че ера къ джнѣлѣ, рѣдннѣцѣ пре вѣзѣи
 чѣи еѣрннѣ дѣмнжлѣкълѣ вѣстрѣ, шн къ вѣрѣ
 цнѣ шн пре меннѣ ханнѣе вѣстрѣ . Шн еѣкъ
 лжнѣхнѣ стѣне еѣннѣ ла вѣднѣ, шн стѣ фѣчѣмъ аѣ
 лѣ жѣрѣтѣвннѣ лѣ дмнзѣе, челоѣ чѣмъ аѣкъжнѣ штрѣ
 знѣ при мѣднѣи, кѣрѣе ера къмннѣ, ш мѣ мжтѣхъ
 фѣкѣлѣ оураѣ мѣрѣтѣмъ . Шн дѣ дѣрѣ лѣи гѣ
 кобъ пре вѣзѣи чѣи еѣрннѣ кѣре ера штрѣ мжннѣе
 лоръ, шн чѣрѣчѣи чѣи че ера ш оуѣрѣкнѣе лоръ, шн мѣ
 аѣкъжнѣхъ йакобъ еѣпѣтѣ трѣвннѣ дѣла еѣкъжнѣмъ,
 шн мѣ пѣрѣдѣтѣ пре дѣншнѣи, пжнѣтѣ джнѣсѣ дѣлѣ
 еѣтѣжн . Шн еѣрѣднѣтѣ гѣранѣ бѣла еѣннѣи,
 шн фѣ фѣрнѣа лѣи дмнзѣхъ ла чѣтѣтѣцнѣе че ерапѣ
 ш прѣжѣрѣлѣ лоръ, шн къ гоннѣрѣ пре оураѣмъ фѣнѣлѣ
 лѣи нѣранѣ . Шн вѣннѣ йакобъ ла лѣзѣа, кѣре гѣ
 еѣтѣ штрѣмжнѣтѣ лѣи хананѣи, кѣре мѣтѣе вѣднѣ,
 еѣ шн толатѣ нѣрѣдѣлѣ че ера къ джнѣлѣ . Шн
 зннѣ аколѣ кътрѣтѣвннѣ, шн нѣмнѣ нѣмѣлѣ лѣ
 кълѣхн вѣднѣ, пѣнтрѣ къ аколѣ нѣтѣхъ аѣтѣтѣ лѣ
 дмнзѣхъ, кжнѣ фѣцѣтѣ еѣ дѣфаѣа лѣи нѣлѣфъ
 фѣратѣлѣ лѣи . Шн мѣрнѣ дѣворѣ доннѣе рѣвѣ
 кѣи, шн стѣ штрѣпѣтѣ мѣнжѣе дѣ вѣднѣ, еѣпѣтѣ
 еѣтѣжѣрѣ, шн нѣмнѣ йакобъ нѣмѣлѣ лѣи, еѣтѣжѣрѣи,
 пѣлѣи . Шн стѣ нѣи дмнзѣхъ лѣи йакобъ фѣкъ,
 фѣлѣзѣа кжнѣ лѣ бѣннѣтѣ аколѣ, дѣла мѣсѣпѣлѣмѣи
 снрѣтѣи, шн бѣлѣи пре еѣ дмнзѣхъ . Шн зисе
 лѣи дмнзѣхъ, нѣмѣлѣ тѣхъ нѣсебѣ мѣ нѣмнѣ йакобъ,
 че нѣранѣ вѣфнѣ нѣмѣлѣ тѣхъ, шн нѣмнѣ нѣмѣлѣ
 лѣи нѣранѣ . Шн зисе лѣи дмнзѣхъ, еѣ дмннѣ
 зѣхъ тѣхъ, кѣрѣ шн еѣ шн тѣ фѣмѣлѣцѣе, лнмѣнѣ,
 шн аѣднѣрѣи дѣлѣмѣнѣ борѣи дѣнтрѣ тѣннѣ, шн штрѣ
 пѣрѣцѣ дѣи мнжѣкълѣ тѣхъ борѣишн . Шн пѣ
 мжнѣтѣлѣ кѣрѣе еѣмѣтѣ лѣи аѣрѣаѣмъ, шн лѣи нѣлѣ
 нѣ, цнѣ амѣтѣ пре джнѣлѣ, шн цѣе вѣфнѣ, шн еѣ

CAP 35

- 26. Și pre Emór și pre Sihém, feciorul lui, îi omori cu gura sabiei; și luară pre Dína den casa lui Sihém și ieșiră.
- 27. Iară fiii lui Iácov intrară preste cei răniți și jăfuiră cetatea întru care au pingărit pre Dína, sora lor.
- 28. Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, și cite era în cetate și cite era la cîmpu le luară.
- 29. Și toate trupurile lor și toată agonisita lor și muierile lor le-au robít și au jăfuit cite era în cetate și cite era în case.
- 30. Și zise Iácov către Simeon și Lévi: „Urit m-aț făcut a fi eu rău celor ce lăcuiescu pămîntul și întru hananei și întru ferezei. Și eu puțin sînt întru număr și, adunîndu-se preste mine, mă vor tăia și mă voiú farîma eu și casa mea“.
- 31. Și ei ziseră: „Dară ca cu o curvă vor trebui cu sora noastră“?

- 1. Și zise Dumnezău către Iácov: „Sculîndu-te, te suie la locul Vethíl și lăcuiește acolo; și fă acolo jărtăvnic lui Dumnezău, care ți se-au arătat ție cînd fugiiai de fața lui Isáf, fratelui tău“.
- 2. Și zise Iácov casii lui și tuturor celor ce era cu dînsul: „Rădicaț pre bozii cei striini den mijlocul vostru și vă curățiț și premeniț hainele vo(a)stre.“
- 3. Și, sculîndu-ne, să ne suim la Vethil și să facem acolo jărtăvnic lui Dumnezeu celui ce m-au ascultat întru zioa primejdii, carele era cu mine și mă mîntui în calea unde mergeam“.
- 4. Și dederă lui Iácov pre bozii cei striini, care era întru mîinile lor, și cerceii, cei ce era în urechile lor, și i-au ascunsu Iácov supț terevinthul de la Sichíma; și i-au pierdut pre dînșii pînă în zioa de astăzi.
- 5. Și să rădică Izraíl de la Sechíma. Și fu frica lui Dumnezău la cetățile ce era pen ímprejurul lor și nu goniră pre urma fiilor lui Izraíl.
- 6. Și veni Iácov la Lúza, care iaste în pămîntul lui Hanaán, care iaste Vethil, el și tot norodul ce era cu dînsul.
- 7. Și zidi acolo jărtăvnic și numi numele locului Vethíl pentru că acolo i se-au arătat lui Dumnezău, cînd fugiia el de fața lui Isáf, fratele lui.
- 8. Și muri Devóra, doica Revecăi, și să îngropă mai jos de Vethíl, supț stejar; și numai Iácov numele lui Stejariul Jálíi.
- 9. Și să ivi Dumnezău lui Iacov încă în Lúza, cînd au venit acolo de la Mesopotámia Síriei, și blagoslovi pre el Dumnezău.
- 10. Și zise lui, Dumnezău: „Numele tău nu se va mai chema Iácov, ce Izraíl va fi numele tău“. Și numi numele lui Izraíl.
- 11. Și zise lui, Dumnezău: „Eu, Dumnezăul tău; crește și te ínmulțeste! Limbi și adunări de limbi vor fi dentru tine și împăraț den mijlocul tău vor ieși.“
- 12. Și pămîntul carele am dat lui Avraám și lui Isaác ție am dat pre dînsul și ție va fi, și se/mînției

26. Și pre Emor și pre Sihem, ficiorul lui, au omorît cu gura sabiei; și luară pre Dina den casa lui Sihem și ieșiră.

27. Și fiii lui Iacov intrară pre cei răniți și jecuiră cetatea întru carea au pingărit pre Dina, soru-sa.

28. Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, și cîte era în cetate și cîte era pre cîmpu au luat.

29[28]. Și toate trupurile lor, și toată marfa lor și muierile lor le-au robît și au jecuit cîte era în cetate și cîte era în casă.

30[29]. Și dzise Iacov către Simeon și Levi: „Urit m-ați făcut, cît a fi rău celor ce lăcuiescu pămîntul, și întru hananei și întru ferezei. Și eu puțin sintu întru număr și, adunîndu-să pre mine, mă vor tăia și mă voi sfărîma eu și casa mea.

31[30]. Și ei dzisără: „Dară ca cu o curvă vor tribui cu sora noastră?”

26. Iară pre Emor și pre Sihem cu ascuțitul sabiilor îi tăiară; și luară pre Dina den casa lui Sihem și se dușeră².

27. Iară feciorii lui Iacov ceialalt intrară pre cei uciși și jăhuiră cetatea în carea spurcară pre soru-sa Dina.

28. Și luară oile și boii lor și măgarii și tot ce era în cetate și ce era la cîmp.

29. Și toată averea lor și toate vasele lor și muierile lor robiră și jăhuiră și tot ce afluera în cetate și pre case.

30. Iar Iacov zise către Simeon și către Levi: „Făcutu-m-ați urit și rău să fiu tuturor celor ce [le] lăcuiesc în pămîntul lui hananei și al lu ferezei. La mine iaste număr de oameni puținel, iar ei se vor strînge și mă vor fărîma și voi peri eu și casa mea.”

31. Iar ei răspunseră: „Dară să ia ei pre soru-noastră ca pre o curvă?”

26. Au trecut prin tăișul sabiei pe Hemor și pe Sichem, fiul său, au luat-o pe Dina din casa lui Sichem și au plecat.

27. Fiii lui Iacov s-au năpustit asupra celor răniți și au jefuit cetatea în care a fost necinstită Dina, sora lor.

28. Au luat toate oile acelora, toate vacile și toți asinii din cetate și de pe cîmp.

29. Au luat ca pradă toți copiii, toată agoniseala și toate femeile lor, cîte erau în cetate și cîte erau prin case.

30. Atunci Iacov le-a spus lui Simeon și Levi: „M-ați făcut să fiu urit, ca și cum aș fi o năpastă pentru locuitorii acestui pămînt, înaintea canaanelor și ferezeilor. Eu am oameni puțin la număr; dacă ei vor năvăli asupra mea, mă vor ucide și voi pieri eu și casa mea.”

31. Ei i-au răspuns: „Dar trebuia oare să se poarte cu sora noastră ca și cu o femeie desfrînată?”

CAP 35

CAP 35

CAP 35

1. Și dzise Dumnezău către Iacov: „Sculîndu-te, te suie la locul Vethil și lăcuiește acolo; și fă acolo jirtăvnic lui Dumnezău ce ți s-au arătat ție cîndu fugeai de fața lui Isav, fratelui tău.”

2. Și dzise Iacov casei lui și tuturor ce era cu însul: „Rădicați pre bodzii cei străini den mijlocul nostru și vă curățiți și premeniți hainele voastre.

3. Și, sculîndu-vă, să ne suim la Vethil și să facem acolo jirtăvnic lui Dumnezău celuia ce m-au ascultat întru dzua primejdiei, carele era cu mine și mă mîntui întru calea unde mergeam.”

4. Și dăderă lui Iacov pre bodzii cei străini, cari era întru mînule lor, și cerceii, ce era întru urechile lor, și le ascunșă pre înse Iacov supt terevințul de la Sichima; și le-au pierdut pre înse pîn-in dzua de astăzi¹.

5. Și să rădică Israil de la Sichima. Și să făcu frica lui Dumnezău la cetățile ce eră prenegriur lor și nu goniră după² fii lui Israil.

6. Și veni Iacov la Luza, carea iaste în pămîntul lui Hanaan, carea iaste Vethil, el și tot nărodul cît era cu însul.

7. Și zidi acolo jirtăvnic și numi numele locului Vethil pentru că acolo i s-au arătat lui Dumnezău, cîndu fugi el de fața lui Isav, fratele lui.

8. Și muri Dăvorra, mamca³ Revécăi, și să îngropă mai gios de Vethil, suptu ghînda; și-i numi Iacov numele ei Ghinda Jelii.

9. Și să ivi Dumnezău lui Iacov încă în Luza, cîndu au venit acolo den mijlocul Rîurilor Asiriei, și-l blagoslovi pre înse Dumnezău.

10[9]. Și-i dzise lui, Dumnezău: [10] „Numele tău, Iacov, nu să va mai chema Iacov, ce Israil va fi numele tău”. Și-i numi numele lui Israil.

11. Și-i dzise lui, Dumnezău: „Eu, Dumnezăul tău; crești și te înmulțește! Limbi și adunări de limbi vor fi dentru tine și împărați den mijlocul tău vor ieși.

12. Și pămîntul carele am dat lui Avraam și lui Isaac ție ți l-am dat și ție va fi, și să mîntiei tale după tine

1. Și zise Dumnezeu lui Iacov: „Scoală și ieși în pămîntul Vethilului și lăcuiește acolo; și fă altar lui Dumnezeu celui ce ți se-au arătat cînd fugiai de fața frătine-tău, lui Isav.”

2. Și zise Iacov casei lui și tuturor cît lăcuia cu dînsul: „Lepădat dumnezeii cei străini care sint cu voi și vă curățiți dentre dînșii, schimbați-vă hainele!”

3. Și vă sculați să mergem în Vethil să facem acolo altar lui Dumnezeu, carele m-au ascultat în zioa întristăciunii mele, care au fost cu mine și m-au păzit în calea carea am umblat.”

4. Și dăderă lui Iacov dumnezeii cei străini, carei era în mîinile lor, și cerceii urechilor lor, și-i îngropă Iacov supt stăjarul care era în Sichem; și-i pierdu pînă în zioa de astăzi.

5. Și se rădică Israil de la Sihem. Și fu frica lui Dumnezeu pre cetățile care era împrejurul lor și nu goniră pre urmă pre feciorii lui Israil.

6. Și veni Iacov la Luza, carea iaste în pămîntul Hanaanului, carea iaste Vethil, însuși și tot norodul care era cu dînsul.

7. Și zidi acolo altar și puse numele aceluia loc Vithel că acolo se arătase lui Dumnezeu, cînd fugia de (fața)² frătine-său, lui Isav.

8. Și într-acea vrîme muri Dăvorra, doica Revécăi, și o îngropară mai jos de Vitheil, supt stăjar; și-i puse numele Stăjarul Jălii.

9. Și se arată Domnul lui Iacov încă fiind în Luza, cînd veni Dentre Rîurile Sîrului, și-l blagoslovi Dumnezeu.

10. Și-i zise Dumnezeu: „Numele tău nu se va chema Iacov, ce va fi numele tău Israil”. Și-i puse numele Israil.

11. Și-i zise Dumnezeu: „Eu sint Dumnezeul tău; crește și te înmulțește! Că multe limbi vor fi den tine; și împărații vor ieși den mijlocul³ tău.

12. Și pămîntul care l-am dat lui Avraam și lui Isaac ție-l dau da, și se mîntiei tale după tine da-voiu pă-

Iacov la Betel. Moartea Rahilei

1. Dumnezeu i-a spus lui Iacov: „Scoală-te și du-te la Betel, rămîi acolo să locuiești și fă un jertfelnic Dumnezeului celui ce ți s-a arătat cînd fugeai de Isav, fratele tău.”

2. Iacov a spus atunci casei sale și tuturor celor ce erau cu el: „Lepădati dumnezeii cei străini de la voi, curătați-vă și vă primeniți hainele voastre.

3. Sculîndu-ne să ne urcăm la Betel și să facem acolo un jertfelnic lui Dumnezeu, care m-a auzit în zioa primejdiei, care a fost cu mine și care m-a ocrotit pe căile pe care am umblat.”

4. Iar ei i-au dat lui Iacov dumnezeii cei străini, care erau în mîinile lor, și cerceii, ce erau în urechile lor; și Iacov i-a îngropat sub stelarul de lîngă Sichem, unde au rămas pierduți pînă în zioa de azi.

5. După ce au plecat ei din Sichem, a crescut spaima lui Dumnezeu asupra cetăților din jur încît nimeni nu i-a mai urmărit pe fiii lui Iacov.

6. Iacov s-a dus la Luz, adică Betel, în țara Canaan, el și întreg poporul care era cu el.

7. Și a zidit acolo un jertfelnic și a numit locul acela Betel, căci acolo i s-a arătat lui Dumnezeu, cînd fugea de Isav, fratele său.

8. Acolo a murit Debora, doica Rebecăi, și a îngropat-o mai jos de Betel, sub un stelar, pe care Iacov i-a numit Stelarul Pîngerii.

9. Aici, în Luz, i s-a mai arătat Dumnezeu lui Iacov, cînd s-a întors din Mesopotamia, și l-a binecuvîntat Dumnezeu.

10. Și i-a spus Dumnezeu: „Numele tău este Iacov. Nu te vei mai chema înșă Iacov, ci Israel va fi numele tău.”

11. Și i-a mai spus Dumnezeu: „Eu sint Dumnezeul tău cel atotputernic! Crește și te înmulțește! Popoare și mulțime de neamuri se vor naste din tine, din coapsele tale se vor înălța regi.

12. Și pămîntul pe care l-am dat lui Avraam și lui Isaac ție-l dau ție. Al tău va fi, și se mîntiei tale după

da-voi pământul acesta întru rudele lor".

13. Sui-să Dumnezău de la Insul, dentru-locul carele au grăit cu Insul.

14. Și puse Iacov stîlpu întru locul unde au grăit cu Insul, stîlpu de piatră, și turnă pre Insu turnare, și văr-să pre însă untu de lemnu.

15. Și numi Iacov numele locului, întru carele au grăit cu Insul Dumnezău, Vethil.

16. Și, sculîndu-să Iacov la Vethil, au întărit cortul lui decinde de turnul Gader; și fu cîndu să apropia la Hafrathă și a veni la pământul lui Hafrathă, au născut Rahil. Și grea naștere avu întru naștere.

17. Și fu (cîndu născu)⁴ ea cu greu, dzise ei moașa: „Aibi îndrăznie pentru că și acesta îți va fi ficior”.

18. Și fu cîndu își lăsa ea sufletul, că muria, numi numele lui „ficiorul durerii mele”, iar tată-său îl numi pre Insul Veniamin.

19. Și muri Rahil și să îngropă în calea Efrathei; aceasta iaste Vithlēm.

20. Și puse Iacov stîlpu pre mormîntul ei; acesta iaste stîlpu mormîntului Rahil pîn-in dzua de astăzi.

21. Și să rădică Israil și-s infipse cortul lui decinde de turnul Gader.

22. Și fu cîndu sălășlui Iacov⁵ întru pământul acela, mēse Ruvim și dormi cu Vală, țitioarea tătine-său; și audzi Israil și rău-să arată înaintea lui⁶.

Și era fiii lui Iacov 12:

23[22]: ficiorii Liei: [23] Ruvim, cel dentăi născut a lui Iacov, Simeon⁷, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon;

24: ficiorii ii Rahil: Iosif și Veniamin;

25: și ficiorii Valas, slujnicii Rahil: Dan, Nefthalim;

26: și ficiorii Zelfas, slujnicii Liei: Gad și Asir. Aceștia-s ficiorii lui Iacov, carii s-au făcut lui în Mijlocul Rîurilor Asiriei.

27. Și veni Iacov cătră Isaac, tatăl său, încă fiindu el viu, la Mamvri, cetatea cîmpului; această iaste Hevrôn, în pământul lui Hanaan, unde au lăcut Avraam și Isaac.

28. Și fură dzilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180.

29. Și, slăbindu, au murit și să adaoșe lingă ruda lui, bătrîn și plin de dzile. Și-l îngropară pre Insul Isav și Iacov, amîndoi ficiorii lui.

mîntul acesta în-neamul lor”.

13. Și se sui de la dînsul Dumnezău și den locul care grăia cu dînsul.

14. Și puse Iacov în locul acela, unde grăise cu dînsul, stîlp de piatră, și junghia dăsupra lui jărtve și turnă vin cu untdelemn.

15. Și puse Iacov numele acelu loc, unde grăi Dumnezău cu dînsul, Vithel.

16. Și, sculîndu-se Iacov de la Vithel, își puse cortul aproape de turnul Gader; și deaca se apropié la Harath născu Rahil fecior. [17] Și-i fu greu întru naștere.

17. Iar moașa îi zise: „Nu te teme că și pre acesta vei avea fiu”.

18. Și fu cîndu-ș slobozia sufletul, că muria, îi puse numele „ficiorul durerii mele”, iar tată-său îi puse numele Veniamin.

19. Și muri Rahil⁴ și o îngropară pre călea Efrathei; aceasta iaste Vithleem.

20. Și puse Iacov stîlp la mormîntul ei; acesta iaste stîlpu mormîntului Rahilei și pînă în zioa de astăzi.

21. Și ieși Izrail de acolă și-s puse cortul de ceea parte de turnul Gader.

22. Și fu cînd se prinse Izrail de-a lăcui într-acel pământ, mēse Ruvim și se culcă cu Valla, posadnica tătine-său; și deaca auzi Izrail rău se arată înaintea lui.

Și avea Iacov 12 feciori:

23: Feciorii Liei: Ruvim, cel dentăi al lui Iacov, Simeon, Lévi, Iuda, Isahar, Zaulon;

24: iar feciorii Rahilei: Iosif și Veniamin;

25: iar feciorii Vallei, slujnica Rahilei: Dan și Nethalim;

26: iar feciorii Zelfei, slujnica Liei: Gad și Asir. Aceștia sînt feciorii lui Iacov, care se născură lui între Rîurile Siriei.

27. Și veni Iacov la tată-său Isaac în Mamvria, încă fiind el viu, în cetatea cîmpului; și aceasta iaste Hevrôn în pământul lui Hanaan, unde lăcuise Avraam și Isaac.

28. Și fură zilele lui Isaac, cit au trăit, 180 de ani.

29. Și, săvirîndu-se, muri și se adaoșe cătră neamul său, bătrîn, plin de zile. Și-l îngropară Isav și Iacov, feciorii lui, amîndoi.

tine îi voi da acest pământ”.

13. Apoi s-a înălțat Dumnezău de la el, din locul în care i-a vorbit.

14. Și a așezat Iacov un stîlp în locul unde Dumnezău îi vorbise, un stîlp de piatră, și a săvirșit peste el jertfa turnării vinului și a ungerii cu untdelemn.

15. Și a numit Iacov locul în care i-a vorbit Dumnezău, Betel.

16. Plecînd Iacov din Betel și-a întins cortul său dincolo de turnul Gader și după ce s-a apropiat de Havrata, ca să ajungă în ținutul Efrata, a născut Rahila. Și nașterea i-a fost grea.

17. În timp ce se chinuia să nască, i-a spus ei moașa: „Bucură-te, căci și acesta este băiat.”

18. Și în timp ce ea își dădea sufletul, căci a murit, l-a numit pe numele lui Ben-Oni, iar tatăl său l-a numit Veniamin.

19. Rahila a murit și a îngropat-o lingă drumul spre Efrata, adică Be-teleem.

20. Iar Iacov a pus un stîlp pe mormîntul ei. Acest stîlp de pe mormîntul Rahilei se vede pînă în zioa de astăzi.

21. Și plecînd de acolo Iacov și-a întins cortul său dincolo de turnul Gader.

22. Pe cînd locuia Israel acolo, a intrat Ruben și a dormit cu Bilha, țitioarea tatălui său; Israel a auzit și s-a tulburat foarte.

Cei doisprezece fii ai lui Iacov au fost:

23: fiii Liei: Ruben, cel întîi născut al lui Iacov, Simeon, Levi, Iuda, Isahar și Zabulon;

24: fiii Rahilei: Iosif și Veniamin;

25: fiii Bilhăi, slujnica Rahilei: Dan și Neftali;

26: fiii Zilpei, slujnica Liei: Gad și Așer. Aceștia sînt fiii lui Iacov, care i s-au născut în Mesopotamia.

27. Apoi s-a dus Iacov la Isaac, tatăl său, care trăia încă la Mamvri, în Shiriat-Arba, adică în Hebron, în pământul Canaanului, unde sălășluiseră o vreme Avraam și Isaac.

28. Și a trăit Isaac o sută optzeci de ani.

29. Slăbind apoi, a murit Isaac și a trecut la strămoșii săi, bătrîn și încărcat de zile. L-au îngropat fiii săi, Isav și Iacov.

CAP. 36

Seminția lui Isav

1. Aceasta este seminția lui Isav care se mai numește și Edom.

2. Isav și-a luat soții dintre fetele canaaneilor: pe Ada, fiica lui Elon, heteul, și pe Olibama, fiica lui Ana, fiul lui Ţibon, heveul.

3. Și pe Basemata, fiica lui Ismael și sora lui Nebaiot.

4. Ada i-a născut lui Isav pe Elifaz, Basemata i l-a născut pe Raguel.

5. Iar Olibama i-a născut pe Ieuș, pe Ialam și pe Core. Aceștia sînt fiii lui Isav, care i s-au născut în țara Canaanului.

6. Apoi a luat Isav soțiile sale, pe fiii săi, pe fiicele sale și pe toate slugile casei sale, toate averile sale, toate vitele/sale și tot ce agonisise și cit

CAP 36

1. Aceștea-s nașterile lui Isav — acesta iaste Edom.

2. Și Isav luă șie muieri den fetele hananeilor: pre Adă, fata lui Elom, heteul, și pre Olivemă, fata lui Ană, ficioru lui Sevegou, a eveului,

3. și pre Vasimath, fata lui Ismail, sora lui Naveothi.

4. Și născu Adă lui Isav pre Elifas, și Vasemath au născut pre Raguil.

5. Și Olivemă au născut pre Ieus, și pre Eglom și pre Coré. Aceștia-s lui Isav carii s-au născut ficiorii lui în pământul Hanaan.

6. Și luă Isav muierile lui și ficiorii lui, și fetele lui, și toate trupurile casei lui și toate unétele lui, și toate dobitoa/cele și cite au cuprinsu în

CAP 36

1. Aceștea sînt nașterile lui Isav — aceștia iaste Edom.

2. Și Isav luă oă muieri den fetele lui Hanaan: pre Ada, fata lui Elon, hetheul, și pre Olivăna, fata lui Ane, feciorul lui Sevegou, eveiul,

3. și pre Vasemath, fata lui Izmail, sora lui Navaioth.

4. Și Ada născu lui Isav pre Elifas, iar Vasemath au născut pre Raguil.

5. Iară Olivăna născu pre Ius, și pre Eglom și pre Corei. Aceștia sînt feciorii lui Isav carei se-au născut lui în pământul Hanaanului.

6. Și luă Isav muierile sale, și feciorii săi, și fetele sale, și toate slugile casei sale, și toată avuția, și tot dobito/cul și tot ce agonisise și fă-

чєлє, шн пѡлатє кѡтє аѡ агонисѣтъ, шн кѡтє
 аѡ кѡприсѣлѣ шѡмѡжнѣлѣ аѡ ханаанѡ, шн сѣ а
 се ден пѡмѡжнѣлѣ аѡ ханаанѡ дєлѣ фѡца аѡ
 іаковѣ фратєлє аѡ. Пѣнѣтрѣ кѡ лє єра лор аѡ
 рнає мѡлѣтє лѡтєкѡнѣ фѡтрѣлѡкѣ, шн нѡлѡтѣ пѡ
 мѡжнѣлѣ стѡтѣлѡлѣнѣ лор, аѡлѣтѣ прѣдѡжнѣлѣ
 нѣ лє мѡлѣцѣмѣ лѡвѣрлѡлѣ лор. Шн лѡтѣкѡнѣ гѣлѡф
 фѡмѡжнѣлѣ аѡ снѣр, нѣсѡф аѡ єстѣ мѣтє єдѡм.
 аѡ лѣтѣстѣ єжнѣтѣ лѡцѣрлѡлѣ аѡ нѣсѡф тѡлѣлѣ аѡ
 єдѡм, фѡмѡжнѣлѣ аѡ снѣр. Шн лѣтѣстѣ
 єжнѣтѣ нѡмєлє фѣтѡрлѡлѣ аѡ нѣсѡф, єлѡфѡсѣ фѣтѡ
 рѣлѣ аѡ дѡсєн фѡмѣтѣнѣ аѡ нѣсѡф, шн рѡгѣнѣлѣ фѣтѡ
 рѣлѣ лѡсємѡдѣтѣ, фѡмѣтѣнѣ аѡ нѣсѡф. Шн сѣ
 фѡтѣкѡлѣ аѡ єлѡфѡсѣ фѣтѡрѣнѣ, дѣмѡнѣ, сѡмѡнѣ, сѡфѡлѣ,
 бѣ гѡфѡмѣ, шн кєнєзѣ. Шн дѡмнѣ єра цѣтѣлѣлѣ
 аѡ єлѡфѡсѣ, фѣтѡрѣлѣ аѡ гѣлѡф, шн нѡтѣкѡнѣ аѡ
 єлѡфѡсѣ, прѣ амлѡнѣкѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ
 снѣр фѡмѣтѣнѣ аѡ гѣлѡф. Шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ
 фѣтѡрѣнѣ аѡ рѡгѣнѣлѣ, нѡхѡдѣ, зѡрѣ, сѡмє, шн мѡ
 зѣ, нѣтѣстѣ аѡ фѡртѣ фѣтѡрѣнѣ лѡсємѡдѣтѣ, фѡмѣтѣнѣ
 нѣ аѡ гѣлѡф. Шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фѣтѡрѣнѣ сѡлѡвѣ
 мѡсѣтѣнѣ фѣтѣнѣ аѡ аѡнѣ, фѣтѡрѣлѣ сєвєгѡнѣнѣ, фѡмѣ
 тѣнѣ аѡ гѣлѡф, шн нѣтѣкѡнѣ аѡ нѣсѡф прѣ нѣлѣсѣ,
 нѣ шн прѣ нєгѡлѡмѣ, шн прѣ кѡрє. Лѣтѣстѣ єжнѣтѣ
 бѡн бѡзѣнѣ, фнѣнѣ аѡ гѣлѡф, фнѣнѣ аѡ єлѡфѡсѣ лѣ
 аѡ дѣнѣтѣлѣ нѣсѡлѣтѣ аѡ нѣсѡф, бѡн бѡлѣлѣ дѣмѣлѣ,
 бѡн бѡлѣлѣ сѡмѡрѣ, бѡн бѡлѣлѣ сѡфѡрѣ, бѡн бѡлѣлѣ кє
 сѣ нєзѣ. Бѡн бѡлѣлѣ кѡрє, бѡн бѡлѣлѣ гѡдѡмѣ, бѡн
 бѡлѣлѣ амлѡнѣкѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ, бѡн бѡзѣнѣ аѡ єлѡ
 фѡсѣ, фѡпѡмѡжнѣлѣ нѡлѣмѣтѣнѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фнѣнѣ
 зѣ аѡ лѣсѣтѣ. Шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ фнѣнѣ аѡ рѡгѣнѣ,
 фнѣнѣ аѡ нѣсѡф, бѡн бѡлѣлѣ, нѡхѡдѣ, бѡн бѡлѣлѣ зѡ
 рѣ, бѡн бѡлѣлѣ сѡмє, бѡн бѡлѣлѣ мѡзѣ, бѡн бѡзѣнѣ аѡ
 рѡгѣнѣлѣ. Фѡпѡмѡжнѣлѣ аѡ єдѡм, лѣтѣстѣ фѣтѡ
 рѣнѣ лѡсємѡдѣтѣ, фѡмѣтѣнѣ аѡ нѣсѡф. Лѣтѣстѣ
 єжнѣтѣ фѣтѡрѣнѣ сѡлѡвѣмѡсѣтѣнѣ фѡмѣтѣнѣ аѡ нѣсѡф,
 бѡн бѡлѣлѣ нѣлѣ, бѡн бѡлѣлѣ нѣгѡлѡмѣ, бѡн бѡлѣлѣ кѡрє,
 лѣтѣстѣ єжнѣтѣ бѡн бѡзѣнѣ сѡлѡвѣмѡсѣтѣнѣ, фѡмѣтѣнѣ аѡ
 аѡнѣ, фѡмѣтѣнѣ аѡ нѣсѡф. Лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ
 нѣсѡф, шн лѣтѣстѣ єжнѣтѣ, бѡн бѡзѣнѣ лор, лѣтѣстѣ
 фѣтѡрѣнѣ аѡ єдѡм. Шн лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ
 снѣр хѡрѣлѡлѣнѣ, лѣтѣстѣ єжнѣтѣ, пѡмѡжнѣлѣ лѡтѡнѣ,
 кѡ сѡлѡлѣ, сєвєгѡнѣ, аѡнѣ. Шн рѡсѡнѣ, шн асѡрѣ,
 шн рѡсѡнѣ, лѣтѣстѣ бѡн бѡзѣнѣ хѡрѣлѡлѣнѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ
 снѣр фѡпѡмѡжнѣлѣ аѡ єдѡмѣ. Шн сѣ фѡтѣкѡлѣ
 рѡ фѣтѡрѣнѣ аѡ лѡтѡнѣ, хѡрѣ, шн ємѡнѣ, шн сѡрѡ
 аѡ лѡтѡнѣ, дѡмнѣ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ
 аѡ сѡлѡлѣ, гѡлѡмѣ, шн мѡнѡхѡдѣ, шн гѣкѡнѣ, сѡ
 фѡрѣ, шн сѡмѡнѣ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ сє
 вєгѡнѣ, аѡнѣ, шн сѡнѡнѣ, лѣтѣстѣ мѣтє сѡнѡнѣ, кѡ
 рѡлє аѡ фѡлѡтѣ прѣ нѡмѡнѣ, фѡлѣстѣнѣ, кѡжнѣлѣ пѡ
 цѣтѣ тѣгѣтѣтѡрѣнѣ аѡ сєвєгѡнѣ тѣтѣлѣ нѣсѡлѣ.
 Шн лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ аѡнѣ, рѡсѡнѣ, шн сѡлѡвѣ
 мѡ, фѡтѡлѣ аѡ аѡнѣ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ
 рѡсѡнѣ, аѡмѡдѣ, шн азѡвѡнѣ, шн сєсѡдрѡнѣ, шн хѡ
 рѡнѣ. Шн лѣтѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ асѡрѣ, бѡлѡмѣ,
 шн зѡкѡмѣ, шн гѡкѡмѣ, шн гѡкѡмѣ. Шн лѣ
 тѣстѣ фѣтѡрѣнѣ аѡ рѡсѡнѣ, сѡсѣ, шн арѡнѣ.
 Шн лѣтѣстѣ бѡн бѡзѣнѣ аѡ хѡрѣ, бѡн бѡлѣлѣ лѡтѡнѣ.

cite au cuprinsu în pământul lui Hanaán, și să duse den pământul lui Hanaán, de la fața lui Iácov, fratele lui.

7. Pentru că le era lor averile multe a lăcui intr-un loc și nu putea pământul sălășluirei lor a purta pre dinșii de mulțimea averilor lor.

8. Și lăcui Isáf în muntele lui Sífr ; Isáf acesta iaste Edóm.

9. Acéstea sînt nașterile lui Isáf, tată lui Edóm, în muntele lui Sífr,

10. și acéstea sînt numele feciorilbr lui Isáf : Elifás, feciorul lui Adásēi, fâmeii lui Isáf, și Raguil; feciorul Vasemáthii, fâmeii lui Isáf.

11. Și să făcură lui Elifás feciori : Themán, Omán, Sofar, Gofóm și Chenéz.

12. Și Thámna era țititoare lui Elifás; feciorul lui Isaf ; și născu lui Elifás pre Amálc. Aceștia sîn feciorii Adásii, fâmeii lui Isáf.

13. Și aceștia sînt feciorii lui Raguil : Nahóth, Zâre, Sôme și Móze. Aceștia au fost feciorii Vasmátii, fâmeii lui Isaf.

14. Și aceștia sînt feciorii Olivemásii, fetei lui Ana, feciorul Sevegónii, fâmeii lui Isáf : și născu lui Isáf pre Ieús, și pre Ieglóm și pre Córe.

15. Aceștia sînt voivozii, fiii lui Isáf : fiii lui Elifás, celui dentii născut lui Isáf : voivodul Theman, voivodul Omár, voivodul Sofár, voivodul Chenéz,

16. voivodul Córe, voivodul Gothóm, voivodul Amálc. Aceștia sînt voivozii lui Elifás în pământul Idumēii ; aceștia sînt fiii Adásii.

17. Și aceștia sînt fiii lui Raguil, fiiul lui Isáf : voivodul Nahóthi, voivodul Zâre, voivodul Sôme, voivodul Móze, voivozii lui Raguil în pământul lui Edóm ; aceștia-s feciorii Vasemáthei, fâmeii lui Isáf.

18. Aceștia sînt feciorii Olivemásii, fâmeii lui Isáf : voivodul Ieú, voivodul Ieglóm, voivodul Córe. Aceștia sînt voivozii Olivemásii, fetei lui Ana, fâmeii lui Isáf.

19. Aceștia-s feciorii lui Isáf și aceștia sînt voivozii lor ; aceștia-s feciorii lui Edóm.

20. Și aceștia-s feciorii lui Sífr, horeului, ce lăcuiște pământul (Edomului) : Lotán, Sovál, Sevegón, Ana,

21. și Disón, și Asár, și Ríson. Aceștia-s voivozii horeului, feciorii lui Sífr, împăratul-lui Edóm.

22. Și să făcură feciorii lui Lotán : Horí și Emán ; și sora lui Lotán, Thámna.

23. Și aceștia-s feciorii lui Sovál : Góliam, și Manaháth, și Ghévir, Sofár și Omán.

24. Și aceștia-s feciorii lui Sevegón : Aie și Onán ; acesta iaste Onán carele au aflat pre iámin în pustie, cînd păștea trăgătorii lui Sevegón, tătini-său.

25. Și aceștia-s feciorii lui Ana : Disón și Olivéma, fata lui Ana.

26. Și aceștia-s feciorii lui Dison : Amáda, și Azván, și Iesfrán și Harán.

27. Și aceștia-s feciorii lui Asár : Valám, și Zucám, și Iucám și Ucám.

28. Și aceștia-s feciorii lui Ríson : Osá și Arán.

29. Și aceștia-s voivozii lui hori : voivodul Lotán,

pământul Hanaan și să duse den pământul Hanaan, den fața lui Iacov, fratele lui¹.

7. Pentru că le era lor uneltelē multe a lăcuī intr-un loc și nu putea pământul prișleșeniei lor a-i purta pre inși de mulțimea uneltelōr lor.

8. Și lăcuī Isav în muntele Siir; Isav acesta iaste Edom.

9. Acestea-s nașterile lui Isav, tatăl lui Edom, în muntele Siir,

10. și aceste-s numerile a fiilor Isav: Elifas, ficiorul Adas, fâmeii lui Isav, și Raguil, ficiorul Vasemath, fâmeii lui Isav.

11. Și să făcură lui Elifas ficiori: Theman, Oman, Sofar, Gothom și Chenez.

12. Și Thamná era țiitoare lui Elifas, ficiorul lui Isav; și născu lui Elifas pre Amalic. Și aceștia-s ficiorii Adas, fâmeii lui Isav.

13. Și aceștia-s ficiorii lui Raguil: Nahóth, Zaré, Somé, Mozé. Aceștia² au fostu ficiorii Vasemáth, fiii lui Isav.

14. Aceștia-s ficiorii Olevemas, fêtei lui Ana, ficiorii lui Sevegon, fâmeii lui Isav; și născu lui Isav pre Ieus, și pre Ieglom și pre Coré.

15. Aceștia-s hatmanii, fiii lui Isav³: fiii lui Elifas, celui dentăi născut lui Isav: hatman Theman, hatman Omar, hatman Sofar, hatman Chenez,

16. hatman Coré, hatman Gothom, hatman Amalic. Aceștia-s hatmanii lui Elifas la Iduméa și aceștia-s fiii Adas.

17. Și aceștia-s ficiorii lui Raguil, fiul⁴ lui Isav: hatman Nahóth, hatman Zaré, hatman Some, hatman Mozé, hatmanii lui Raguil intru pământul Edom; aceștia-s ficiorii Vasemáth, fâmeii lui Isav.

18. Aceștia-s ficiorii Olivemas, fâmeii lui Isav: hatman Ieul, hatman Ieglom, hatman Coré. Aceștia-s hatmanii Olivemas, fêtei lui Aná, fâmeii lui Isav.

19. Aceștia-s ficiorii lui Isav și aceștia li-s hatmanii lor; și aceștia-s ficiorii lui Edom.

20. Și aceștia-s ficiorii lui Siir, horreul; ce lăcuiește pământul (Edomului)⁵: Lotan, Soval, Sevegon, Aná,

21. și Dișon, și Asar și Rison. Aceștia-s hatmanii horreului, ficioru lui Siir, împăratul Edom.

22. Și să făcură ficiorii lui Lotan: Horri și Eman; și sora lui Lotan, Tamná.

23. Aceștia-s ficiorii lui Soval: Gologom, și Manahath, și Ghevil, și Sofar și Oman.

24. Și aceștia-s ficiorii lui Sevegon: Aie și Onan; acesta iaste Onan carele au aflat pre iamin intru pustiu, cîndu păștea trăgătorii lui Sevegon, tătine-său.

25. Și aceștia-s ficiorii lui Aná: Dișon și Olivemá, fata lui Aná.

26. Și aceștia-s ficiorii lui Dișon: Amáda, și Azvan, și Iesthran și Harran.

27. Și aceștia-s fiii lui Asar: Valam, și Zucam, și Ioicam și Ucam.

28. Și aceștia-s ficiorii lui Rison: Os și Aran.

29. Și aceștia-s hatmanii horri: hatman Lotan, hatman Soval, hatman Se-

cuse în pământul lui Hanaan și se duse den pământul Hanaanului, de la fața frăține-său, lui Iacov.

7. Că avea ei avuție multă și nu le era rău a viețui depreună, ce pământul-pre care lăcuia ei nu-i putea încăpea de mulțimea avuției lor.

8. Și se prinse Isav de lăcaș în muntele Sirului; acesta Isav iaste Edom.

9. Acesta iaste neamul lui Isav, tatăl Edomului, în muntele Sirului,

10. iar aceste-s numele feciorilor lui Isav: Elifas, feciorul Adei, muierea lui Isav, Raguil, feciorul Vasemath, muierea lui Isav.

11. Iar feciorii Elifasei fură: Thaman, Oman, Sofar, Gothom și Chenez.

12. Și era Tamma țiitoare lui Elifas, feciorul lui Isav; iară Elifas născu pre Ammalic. Aceștia-sint feciorii Adei, muierea lui Isav.

13. Iar aceștia-sint feciorii lui Raguil: Nahoth, și Zaré, Sόμε și Mozel. Aceștia fură feciori Vasemáthei, muierea lui Isav.

14. Iar aceștia fură feciori Olivémel, fêtei lui Ana, feciorul Sevogónei, muierea lui Isav, carea născuse lui Isav pre Ius, și pre Eglom și pre Corei.

15. Aceștia-sint stăpînii¹, feciorii lui Isav: feciorii lui Elifas, cel dentăi născut al lui Isav: stăpîn Theman, stăpîn Omar, stăpîn Sofar, stăpîn Chenez,

16. stăpîn Corei, stăpîn Gothom, stăpîn Amalic. Aceștia-s mai mari lui Elifas în țara Iduméei și sint feciori Adei.

17. Iar aceștia-sint feciorii lui Raguil, feciorul lui Isav: stăpîn Nahoth, stăpîn Zaré, hatman Somé, hatman Mozé. Aceștia-s hatmanii lu Raguil în pământul Edomului; aceștia-s feciorii Vasemóthei, muierei lui Isav.

18. Iar aceștia-sint feciorii Olivánei, muierei lui Isav: hatman Ius, hatman Eglom, hatman Corei. Acești hatmani sint ai Olivánei, fata lui Ana, muierei lui Isav.

19. Aceștia-sint feciorii lui Isav și aceștia sint hatmanii lor; aceștia-sint feciorii lui Edom.

20. Iar aceștia-s feciorii lui Sir, horreul, care au lăcut pre pământul Edomului: Lotan, Soval, Sevegon, Anna,

21. și Dișon, și Asar și Rison. Aceștia-sint hatmanii horeului, feciorii lui Sir, împăratul lui Edom.

22. Și se făcură lui Lotan feciori: Horri și Eman. Iar Lotan avea o sorde o chiema Thamna.

23. Iar aceștia-s feciorii lui Söval: Oglom și Manaihath și Gheval, Sot-har și Oman.

24. Iar aceștia-s feciorii lui Sevegon: Aié și Onan; acesta Onan iaste care l-au aflat jamină² în pustie, cînd păștea boii tătine-său, lui Sevegon.

25. Iar aceștia-s feciorii lui Aná: Dișon și Olivama, fata lui Aná.

26. Iar aceștia-s feciorii lui Dișon: Amáda, și Azavan, și Esran și Harran.

27. Iar aceștia-s feciorii lui Asar: Valam și Zucam, Ioicam și Ucam.

28. Iar aceștia-s feciorii lui Rison: Os și Aran.

29. Aceștia-s hatmanii horreului: hatman Lotan, hatman Soval, hatman Se-

le dobîndise în țara Canaanului și a plecat de acolo, de la Iacov, fratele său.

7. Căci erau prea bogăți ca să locuiască la un loc și pământul unde să-lășluiau nu-i încăpea din pricina mulțimii averilor lor.

8. Astfel s-a așezat Isav. — zis și Edom — în muntele Seir.

9. Aceștia-sint urmașii lui Isav, tatăl lui Edom, de la muntele Seir;

10. acestea-sint numele fiilor lui Isav: Elifaz, fiul Adei, soția lui Isav, și Raguel, fiul Basematei, altă soție a lui.

11. I s-au născut fiii și lui Elifaz: Teman, Omar, Tefo, Gatam și Chenez.

12. Timna, care era o țiitoare a lui Elifaz, fiul lui Isav, i-a născut lui Elifaz un fiu, pe Amalec. Aceștia-sint fiii Adei, soția lui Isav.

13. Iar aceștia-sint fiii lui Raguel: Nahat și Zerah, Șama și Miza. Aceștia-sint fiii Basematei, soția lui Isav.

14. Și aceștia au fost fiii Olibamei, soția lui Isav, fiica lui Ana, fiul lui Țibon; ea i-a născut lui Isav pe Ieus, pe Ialam și pe Core.

15. Aceștia-sint voievozii, fiii lui Isav: fiii lui Elifaz, intilul născut al lui Isav, au fost: voievodul Teman, voievodul Omar, voievodul Tefo și voievodul Chenez,

16. voievodul Core, voievodul Gatam și voievodul Amalec. Aceștia-sint voievozii lui Elifaz în țara Edomului; aceștia-sint fiii Adei.

17. Iar aceștia-sint fiii lui Raguel, fiul lui Isav: voievodul Nahat, voievodul Zerah, voievodul Sama și voievodul Miza. Aceștia-sint voievozii lui Raguel în țara Edomului; aceștia-sint fiii Basematei, soția lui Isav.

18. Iar aceștia-sint fiii Olibamei, soția lui Isav: voievodul Ieus, voievodul Ialam și voievodul Core. Aceștia-sint voievozii din Olibama, fata lui Ana și soția lui Isav.

19. Aceștia-sint fiii lui Isav și aceștia-sint voievozii lor; aceștia-sint fiii lui Edom.

20. Iar aceștia-sint fiii lui Seir, horeeanul, care locuiau în finutul acela: Lotan, Șobal, Țibon și Ana,

21. Dișon, Eter și Dișan. Aceștia-sint voievozii horeilor, fiii lui Seir, în pământul Edomului.

22. Lui Lotan i s-au născut fii: Hori și Heman, iar sora lui Lotan a fost Timna.

23. Aceștia-sint fiii lui Șobal: Alvan, Manahat, Ebal, Șefo și Onam.

24. Și aceștia-sint fiii lui Țibon: Aia și Ana, cel care a găsit în pustie un izvor de apă caldă, pe cînd păștea asinii lui Țibon, tatăl său.

25. Aceștia-sint copiii lui Ana: Dișon și Olibama, fiica sa.

26. Iar aceștia-sint copiii lui Dișon: Hemdan, Eșban, Itran și Cheran.

27. Aceștia-sint fiii lui Eter: Bilhan, Zaavan și Acan.

28. Iar aceștia-sint fiii lui Dișan: Uț și Aran.

29. Aceștia-sint voievozii horeilor: voievodul Lotan, voievodul Șobal, vo-

vegon, hatman Aná,

30. hatman Dison, hatman Asar, hatman Rison. Aceștia-s hatmanii horri, intru hătămăniile lor, în pământul Edom.

31. Și aceștia-s împărații ce au împărățit în pământul Edom înainte decît a împărăți împărat la⁶ Israil.

32. Și împărăți, în Edom, Valac, fi-ciorul lui Veor; și numele cetății lui, Dénava.

33. Și muri Valac; și împărăți pen-tru insul Iovac, fi-ciorul lui Zará de la Vosóra.

34. Și muri Iovac; și împărăți pen-tru el Asom den pământul Themanon.

35. Și muri Asom de la Themanon; și împărăți pentru el Adad, fi-ciorul lui Varad, cela ce au tăiat pre Madiam în cîmpul Moav; și numele cetății lui, Gheththem.

36. Și muri Adad; și pentru el îm-părăți Samadá de la Masaccas.

37. Și muri Samadá; și împărăți pentru el Saul de la Rovooth de lîngá riu.

38. Și muri Saul; și împărăți pen-tru el Vallaenon, fi-cioru lui Ahovor.

39. (Și muri Vallaenon, fi-ciorul lui Ahovor)⁷ și împărăți pentru el Arad, fi-ciorul lui Varad. Și numi numele ce-tății lui Fogor, și numele muierii lui, Meteveil, fata lui Matraid, fi-cioru lui Mezoov.

40. Aceștea-s numerele hatmanilor Isav, intru neamurile lor, după locurile lor, intru numerele lor, intru țările lor și intru limbile lor: hatman Thamaá, hatman Golá, hatman Iethar,

41. hatman Elivemas, hatman Ilas, hatman Finon,

42. hatman Chenez, hatman Themná, hatman Mazar,

43. hatman Maghedeil, hatman Za-foi. Aceștia-s hatmanii Edom, intru cîte zidite intru pământul agonesitei lor; acesta-i Isav, tatăl Edom.

Sevegon, hatman Ana,

30. hatman Dison, hatman Asar, hatman Rison. Aceștia stăpîniia Horréia intru biruința lor în pământul Edó-mului.

31. Iar aceștia-s împărații carei au împărățit în pământul Edómului mai înainte încă până nu împărăția îm-părății intru Izrail.

32. Și împărățiră, în Edom, Valaac, fi-ciorul lui Veir; și numele cetății lui era Dennava.

33. Și muri Valaac; și fu după dîn-sul împărat Iovav, fi-ciorul lui. Zarin de la Vosor.

34. Și muri și Iovav; și după dîn-sul fu împărat Asom den pământul Themanónului.

35. Și muri Asom, care era de la Themanon; și fu după dînsul împărat Adad, fi-ciorul lui Vazdad, care au tăiat pre Madiam în cîmpul Móavu-lui; și numele cetății lui era Setthem.

36. Și muri Adad; și fu după dîn-sul împărat Samáda den Masecas.

37. Și muri Samáda; și fu după dînsul împărat Saul den Rogovoth, care nu iaste dăpărte de riu.

38. Și muri Saul și fu după dînsul împărat Valaenon, fi-ciorul lui Ano-vor.

39. Și muri Valaenon, fi-ciorul lui Ahovor; și fu după dînsul împărat Arad, fi-ciorul lui Varad; și numele cetății lui era Thógor, iar numele mu-ierii lui era Meteveil, fata lui Ma-traitih, fi-ciorul lui Mezoov.

40. Aceștea sînt numele hatmanilor lui Isav intru semînțiile lor, și intru locurile lor, și intru numele lor, in-tru țările lor și în limbile lor: hat-man Thamna, hatman Golá, hatman Ethar,

41. hatman Olivemas, hatman Ilas, hatman Finon.

42. hatman Chenez, hatman Theman, hatman Mazar,

43. hatman Maedol, hatman Zafoi. Acești hătmani era ai Edómului, carei lăcuia în pământul care-l ciștigase ei. Acesta iaste Isav, tatăl Edómului.

ievodul Țibon și voievodul Ana,

30. voievodul Dișon, voievodul Ețer, voievodul Dișan. Aceștia sînt voievozii horeilor cu domniile lor în țara Edo-mului.

31. Și aceștia sînt regii ce au dom-nit în pământul Edomului înainte de a domni vreun rege în Israel.

32. În Edom a domnit Bela, fiul lui Beor, iar numele cetății sale era Din-haba.

33. După ce a murit Bela, a domnit în locul lui Iobab, fiul lui Zerah din Boțra.

34. După ce a murit Iobab, a domnit în locul lui Hușam dîn țara temani-ților.

35. După ce a murit Hușam, a dom-nit în locul lui Hadad, fiul lui Bedad, care i-a învins pe madianiți în cîm-pia Moab, iar numele cetății sale era Avit.

36. După ce a murit Hadad, a dom-nit în locul lui Șamla din Masreca.

37. Iar după ce a murit Șamla, a domnit în locul lui Șaul din Rehobo-tul de lîngá riu.

38. După ce a murit Șaul, a domnit în locul lui Baal-Hanan, fiul lui Ac-bor.

39. După ce a murit Baal-Hanan, a domnit în locul lui Hadad, fiul lui Bedad, iar numele cetății lui era Pau și al soției lui, Mehetabel, fiica lui Matred, fiul lui Mezahab.

40. Aceștea sînt numele voievozilor lui Isav, intru triburile lor, după locu-rile lor, după numele lor, după țările și neamurile lor: voievodul Timna, voievodul Alvan, voievodul Ietet,

41. voievodul Olibama, voievodul Ela, voievodul Pinon,

42. voievodul Chenez, voievodul Te-man, voievodul Mițbar,

43. voievodul Magdiel, voievodul Iram. Aceștia sînt voievozii Edomu-lui intru așezările în pământul stăpî-nirii lor. Acesta este Isav, pîrintele edomiților.

CAP 37

1 [44]. Și lăcuia Iacov intru pământul unde au prișșit Isaac, tatăl lui, în pămîntul Hanaan.

2 [44]. Și aceștea-s nașterile lui Iacov. [1] Și Iosif era de 17 ani, păs-cîndu oile tătine-său cu frații lui, fiind tînăr, cu fi-ciorii Valas și cu fi-ciorii Zelfas, a fâmeilor tătine-său. Și adu-seră asupra lui Iosif hula rea cătră Is-rail, tatăl lor.

3 [2]. Iară Iacov iubiia pre Iosif mai tare decît pre toți fi-ciorii lui pen-tru că fi-cior de bătrînețe era lui; și-i făcu lui haină inpistrită.

4 [3]. Și, vîdzîndu frații lui cum pre insul iubește tatăl dentru toți fiii lui, îl uriră și nu putea să-i grăiască lui nemic de pace.

5 [4]. Și, visîndu Iosif vis, spuse fra-ților lui¹.

6 [5]. Și dzise lor: „Ascultați visul carele am visat.

7 [6]. Părea-mi-se că voi legați mănunchel la mijlocul cîmpului; și să sculă ai meu mănunchiu și stătu dreptu; și, întorcîndu-să prenpregiur, mănunchel voastre s-au închinat mănunchiului meu“.

8[7]. Și-i dziseră lui frații lui: „Au doară împărățîndu vei împărăți pre noi? Au domnînd vei domni/pre noi“?

CAP 37

1. Și lăcuia Iácov în pământul unde lăcuise tatá-său Isaac, în țara Hana-anului.

2. Și aceștea sînt nașterele lui Iá-cov. Și era Iósif de 17 ani, păs-cînd oile tătine-său cu frații lui, fiind tînăr; și era cu fi-ciorii Vaalei și cu ai Zel-fei, muierile tătine-său. Și puseră hula rea asupra lui Iósif cătră Izrail, tatá-său.

3. Iar lui Iácov îi era Iósif mai drag decît toț fi-ciorii lui cá-i fu fi-cior la bătrînețele lui; și-i făcu o dulamă frumoasă.

4. Iară vîdzînd frații lui că iaste el mai drag tătine-său decît toț fi-ciorii lui îl uriră și nimic de pace nu pu-tea să grăiască cu dînsul.

5. Și vâzu Iósif un vis și povestîia fraților lui¹.

6[5]. zîcînd: „Ascultaț visul meu care am vîzut.

7[6]. Se făcea unde eram în mijlocul cîmpului de legam snopi; [7] și znopul meu se sculă și stătu drept [în sus]², iar znopii voștri stău împrejurul znopu-lui meu și se închina znopului meu“.

8. Iar frații lui îi ziseră: „Au doară împărățînd vei împărăți pre noi sau domnînd ne vei domni“?/Și încă mai

CAP. 37

Vînderea lui Iosif

1. Iacov a locuit în țînutul în care se așezase tatăl său, în țara Canaan.

2. Aceasta este semînția lui Iacov. Iosif era un tînăr de șaptesprezece ani, cînd, păs-cînd oile împreună cu frații săi, cu fiii Bilhái și cu fiii Zil-pei, soțiile tatălui său, venea și po-vestea lui Israel, tatălui său, toate în-timplările lor

3. Iacov însă îl iubea pe Iosif mai mult decît pe toți fiii săi, căci era fiul bătrîneților sale, și i-a făcut o haină deosebit de aleasă.

4. Vîdzînd frații săi cum tatăl lor îl iubește pe acesta cel mai mult din-tre toți fiii săi, l-au urît și nu mai schimbau cu el nici un cuvînt prie-tenos.

5. Odată a visat Iosif un vis și l-a povestit apoi fraților săi.

6. Și le-a spus: „Ascultați visul a-cesta, pe care l-am visat.

7. Îmi părea că noi legam snopi în cîmp și snopul meu s-a ridicat și stă-tea drept, iar snopii voștri, stringîndu-se roată, s-au închinat snopului meu.“

8. Atunci i-au spus frații săi: „Nu cumva vei domni peste noi și ne vei stăpîni“?/Și l-au urît și mai mult pen-

КК

пре нѣнъ ѡ шн а д а с о с т р ѣ д н и к ѣ л и п ѣ о у р ѣ пре д ж е х ѡ
 п е н ѣ т ѡ в н е с е л е а х ѣ , ш н п е н ѣ т ѡ к ѡ в н и н т е л е a х ѣ .
 Ш н в ѡ з х ѡ ш л ѡ т ѣ в н е с ѡ , ш н ѡ п о к е с т и т ѣ п ѣ ж н и
 с т ѡ х ѡ ш н ф р а ц и а о r a х ѣ , ш н з н и с е i ж т ѡ в ѡ м ѡ в н е s a п
 ш л ѡ т ѣ в н е с ѡ , н ѡ м ѡ с о a p e a e , ш л ѡ х ѣ , ш н л ѣ , c t p ѣ л e .
 У с ѡ f i c i n n ѡ м ѣ . Ш н ѡ ч е р т ѣ т а т ѣ в ѡ в ѡ х ѡ , ш ѡ
 з н и с е a х ѡ , ч е e в n e x ѡ л ѡ т e c t a , ч e a n v n i a t ѣ ѡ п o a t e
 c ѡ f ѣ e , к ѡ в e n n ѡ d ѣ б o m ѡ v e n n ѡ , e x ш n м ѡ х ѡ m ѣ t a , ш
 ф р a ц и ѣ t ѣ n ѣ , c ѡ n e f i c i n n ѡ ж ѡ ц ѣ пре п ѣ m ж н т ѡ ѡ
 л ѣ . Ш ѡ z a b e c t ѡ ж н ѣ пре e ѡ f r a c i ѣ n a х ѣ , t ѣ p ѣ t a t ѣ
 ѣ e ѡ x ѡ l ѡ p ѡ ж n ѣ k ѡ v ѡ ж ѡ x ѡ l ѡ . Ш ѡ c ѡ z ѡ c e p ѣ f r a
 ц и ѣ n a х ѣ . a п a ш e ѡ n a e , t a t ѡ x ѡ l ѡ o r ѡ . a c ѡ x ѣ m .
 Ш ѡ z n i c e ѡ e p a n ѡ l ѡ , к ѡ п ѣ p ѣ c ѡ s ѡ f ѣ , a x ѡ f r a c i ѣ n
 t ѣ n ѣ p ѡ r e c k ѡ l a c ѡ x ѣ m , t ѡ x ѣ n ѡ , ш n t e v ѡ n . t p и
 m и t e , к ѡ t p ѣ d ж n ш i n ѣ , ш i n z n i c e a х ѣ , t a t ѣ e .
 Ш ѡ z n i c e a х ѣ ѡ e p a n ѡ l ѡ , п a c t ѡ d e k e z n ѣ , d e e ж n t ѣ c ѡ
 n ѣ t ѡ ш n ѣ , f r a c i ѣ n t ѣ n ѣ , ш n ѡ n a e , ш n ѡ m ѡ v e c t ѣ
 ц e , ш n ѡ t p и m и c e пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ , d e n b a a ѡ x e v p ѡ n ѡ ,
 ѣ i ш n b e n n ѡ l a c ѡ x ѣ m . Ш ѡ a ф ѡ t ѣ пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ ѡ
 o y ѣ c ѡ m ѣ p ѣ t ѣ t ѣ n ѡ , пре k ж m ѡ x ѡ , ш n ѡ v ѡ f t p e
 c ѡ , пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ ѡ m ѡ x ѡ z n i c ж n d ѡ , ч e k a d ѣ c i
 Ш ѡ e ѡ z n i c e ѡ пре f r a c i ѣ n . m ѣ n k ѡ x ѡ t ѣ , c ѡ v ѡ e m ѡ y
 Ш ѡ d e t ѣ p e c k ѡ . Ш i n z n i c e a х ѣ ѡ m ѡ x ѡ l ѡ , e a r ѣ
 a n i c a t ѣ d e a t ѣ , п e n ѣ t ѡ k ѡ a m ѡ x ѡ z n i t ѣ , d e d ж n ш i n ѣ ,
 z n i c ж n d ѣ , c ѡ m ѣ p ѣ e m ѡ l a d ѡ d a n n ѡ , ш n c ѡ v ѡ c e c ѡ
 s ѡ f ѣ , d ѡ x ѡ f r a c i ѣ n a х ѣ , ш i n a ф ѡ t ѣ пре d ж n ш i n ѣ ,
 ѣ i l a d ѡ d a n n ѡ . Ш n ѡ v ѡ z ѡ x ѡ b m a n n a n n ѣ , d e d e
 п a r t ѣ , d e k ж t ѣ c ѡ a p o p i ѣ a e ѡ , l a d ж n ш i n ѣ , ш n
 a ѣ v n i a e n i ѡ , k a c ѡ c ѡ m ѡ a p t ѣ пре e ѡ . Ш ѡ z n i c e
 f i c i ѣ e k a p e a e , к ѡ t p ѣ f r a t e л e a х ѣ , i a t ѣ , v n e x ѣ n
 ѣ t ѡ p ѡ n ѡ , a ѣ e a b n i e . d e k ѡ m ѡ a p t ѣ , b e n n ѣ c ѡ
 m ѡ ж m ѣ пре e ѡ , ш n c ѡ t ѡ a p ѡ n i c ж m ѣ пре e ѡ , f ѡ p o
 r ѡ a t ѣ , ш n b o m ѡ z n i c e . x ѣ a p ѣ p ѡ a x ѡ m ж n k a t ѣ пре
 ѣ i e ѡ , ш n b o m ѡ e a d ѣ v n e x ѣ p e a e a x ѣ x e b ѡ f ѡ . Ш ѡ a x
 z n i d ѣ ѡ v b n i t ѣ , f ѡ k ѡ a c e пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ , d e n m ж n n
 a e a c ѡ r ѣ , ш n z n i c e , c ѡ n ѡ d ѡ v ѡ t n ѣ m ѡ , пре d ж n
 ѣ c ѡ l ѡ , d e c ѡ f ѣ e t ѡ x ѡ . Ш ѡ z n i c e a c ѡ r ѣ ѡ v b n i m ѣ ,
 c ѡ v ѡ x ѡ v ѡ p ѣ c a c i ѣ , c ж n c e , п ѡ x ѣ c i ѣ n пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ , f
 r o a p a . a ѣ a c t a , ч e i a c t e f ѡ p ѡ c t ѣ e , t a t ѣ m ж n a c ѡ
 n ѡ p ж a n i c a c ѡ l a d ж e ѡ , п e n ѣ t ѡ k ѡ t e p i a f ѣ ч e k ѣ
 a b a c i ѡ a t e пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ , d e n m ж n n a e a p ѡ , ш n
 c ѡ v ѡ d ѣ t ѣ t ѡ b ѡ n i c ж e ѡ . Ш ѡ f ѡ k ж d ѣ b e n n i c ѡ
 s ѡ f ѣ , к ѡ t p ѣ f r a c i ѣ n a х ѣ d e b e p ѣ k a p t ѣ пре c ѡ s ѡ f ѣ
 a e x ѣ n n ѡ t ѣ p e c t p i c ѣ , ч e e p a p r e t ѡ x ѣ e a ѡ
 Ш ѡ a x ѡ f ѡ x ѡ l ѡ пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ , f ѡ a p ѡ k a p t ѣ , f r o a p ѡ ,
 ѣ i ш n f r o a p a d e ш a p t ѣ , a t ѣ , n ѡ a v ѣ . Ш ѡ ш ѡ z
 z ѡ r ѣ c ѡ m ж n ж n ѣ p ж n e , ш n k ѡ v ѡ t ж n d ѣ k ѡ c ѡ
 k i n ѣ , v ѡ z ѡ r ѣ , ш n i a t ѣ k ѡ v a t ѣ t p i n ѣ , n e m a i t ѣ n ѣ ,
 b e n i a ѣ e p ѣ m ж n t ѡ x ѡ g a l a a d ѡ , ш ѡ k ѡ m i a e л e a o r ѡ ,
 f ѡ k ѡ v ѡ k a t e , d e t ѣ m ж e , ш n d e p ж n ж n ѣ , ш n d e
 z m и p ѣ n ѣ , ш n m e p ѣ t ѣ c ѡ p o ѡ a p t ѣ l a e r ѡ p e t ѣ
 Ш ѡ z n i c e ѡ x ѡ l ѡ , к ѡ t p ѣ f r a c i ѣ n a х ѣ ч e f o л o c ѣ k ѡ
 ч e b o m ѡ o y n d e пре f r a t e л e n ѡ c t p ѡ x ѡ , ш ѡ b o m ѡ a
 ѣ i c ѡ x ѣ d e e ж n c e л e a х ѣ ѡ . B n i n ѣ c ѡ , c ѡ b ѡ n ѣ m пре
 e ѡ l ѡ n e m a i t ѣ n i ѡ a ѣ c t o p a , t a t ѣ m ж n n a e n ѡ c t p ѣ
 v ѡ f ѣ e , пре d ж n c ѡ x ѡ l ѡ , п e n ѣ t ѡ k ѡ f r a t e л e n ѡ c t p ѡ x ѡ
 ш n t p ѡ x ѡ l ѡ n ѡ c t p ѡ x ѡ t e t e , ш n a c ѡ x ѡ t a p t ѣ f r a
 c i ѣ n a х ѣ . Ш ѡ m e p ѣ t ѣ a p o a p e , c ѡ a m e n i ѣ
 m a d i a n i ѣ n e g ѡ x ѣ t ѡ p i n ѣ , ш n ѡ t p a c e p t ѣ , ш n ѡ c ѡ

- noi"? Şi adaosără încă altă ură pre dînsul pentru vi-
 sele lui şi pentru cuvintele lui.
9. Şi văzu ş-alt vis şi-l povesti tătîni-său şi fraţi-
 lor lui; şi zise: „Iată am visat ş-alt vis: cum soarele
 şi luna şi 11 stele să închina mie“.
10. Şi-l certă tată-său şi-i zise-lui: „Ce e visul
 acesta ce ai visat? Poate să fie că venind vom veni
 eu şi mumă-ta şi fraţii tăi să ne închinăm ție pre-pă-
 mînt?“
11. Şi zavistuiră pre-el fraţii lui, iară tată-său au
 păzit cuvîntul.
12. Şi să duseră fraţii lui a paşte oile tatălui lor la
 Sihem.
13. Şi zise Israfil cătră Iósif: „Au nu fraţii tăi pă-
 torescu la Sihem? Ia vino şi te voiu trimite cătră
 dînşii“. Şi-i zise lui: „Iată eu!“.
14. Şi zise lui, Israfil: „Paşă de vezi de sint sănă-
 toşi fraţii tăi şi oile şi-m povestêşte“. Şi-l trimise pre
 dînsul den valea Hevrón şi veni la Sihem.
15. Şi află pre dînsul un om rătăcind pre cîmpu;
 şi-l întrebă pre dînsul omul, zicînd: „Ce cauţi?“.
16. Şi el zise: „Pre fraţii miei caut. Spune-m unde
 păstorescu“?
17. Şi zise lui, omul: „S-au rădicat de aicea; pen-
 tru că am auzit de dînşii zicînd: «Să mîrgem la Dot-
 haîm»“. Şi să duse Iósif după fraţii lui şi-i află pre
 dînşii la Dofthaim.
18. Şi-l văzură mai nainte de departe decît a să
 apropiia el la dînşii; şi viclenia ca să omoare pre el.
19. Şi zise fiiştecarele cătră fratele lui: „Iată, vi-
 suitoriul acela vine.
20. Acum dară, veniţ să omörîm pre-el şi să-l arun-
 căm pre el într-o groapă; şi vom zice: «Hiară réa-au
 mîncat pre el», şi vom vedea visurile lui ce vor fi“.
21. Şi, auzînd, Ruvîm îl scoase pre dînsul den mî-
 nile lor şi zise: „Să nu-l ucidem pre dînsul de su-
 fletu“.
22. Şi zise lor Ruvîm: „Să nu vărsaţi singe; pu-
 neţi pre dînsul în groapa aceasta ce iaste în pustie,
 iară mîna să nu ridicăţ la dînsul“; pentru că cerca
 în ce chip îl va scoate pre dînsul den mînile lor şi să-l
 dea tătîni-său.
23. Şi fu cînd veni Iósif cătră fraţii lui, dezbră-
 cară pre Iósif den haina cea pestriţă ce era prejur el.
24. Şi, luîndu-l pre dînsul, îl aruncară în groapă:
 şi groapa deşartă, apă nu avea.
25. Şi săzură să mînînce piîne. „Şi, căutînd cu
 ochii, văzură şi iată călători ismail(i)têni veniîa den pâ-
 mîntul Galáad, şi cămilele lor încarcate de tîmîie, şi
 de rişină şi de zmirnă; şi mergea să pogoară la Eghi-
 pet.
26. Şi zise Iúda cătră fraţii lui: „Ce folos căce vom
 ucide pre fratele nostru şi vom ascunde sîngelê lui?“
27. Viniţ să vindem pre el ismail(i)tênilor acestora,
 iară mînile noastre nu fie pre dînsul pentru că fra-
 tele şi trupul nostru iaste“. Şi ascultară fraţii lui.
28. Şi mergea pe aproape oamenii madiianii, negu-
 ţătorii, şi-l traseră şi-l scoa/seră pre Iósif den groapă

Și adăosără încă a-l urî pre Insul pentru visurile lui și pentru cuvintele lui.

9 [8]. Și dzise și altu vis și povesti tăline-său și fraților lui; și dzise: „Iată, am visat altu vis²: cum ar fi soarele și luna și 11 stèle și să închina mie”.

10 [9]. Și-l certă tată-său și-i dzise lui: „Ce-i visul ce ai visat? Poate să fie că, venindu, vom veni eu și mai-că-ta și frații tăi să ne închinăm ție până la pământu?”

11 [10]. Și-l zavistuiră pre Insul frații lui, iară tată-său au păzit³ cuvintul.

12 [11]. Și să duseră frații lui a paște oile tătău lor la Sihem.

13 [12]. Și dzise Israil cătră Iosif: „Nu frații tăi pascu la Sihem? Ia-mblă⁴ și te voi trimite, cătră inșii”. Și-i dzise lui: „Iată eu!”

14 [12]. Și-i dzise Israil: [13] „Pasă de vedzi de sirtu sănătoși frații tăi și oile și-m povestește. [14]. Și-l trimise pre Insul den valea Hevrôn și veni la Sihem.

15 [14]. Și-l află pre Insul un om rătăcindu pre cimp; [15] și-l întrebă pre⁵ Insul omul, dzicindu: „Ce cerci?”

16 [15]. Și el dzise: „Pre frații miei cercu. Spune-m unde pascu?”

17 [16]. Și dzise lui, omul: „S-au rădicat de aici; pentru că am audzit de inșii dzicindu: «Să mergem la Dotaim». Și să duse Iosif după frații lui și-i află pre inșii la Dotaim.

18 [17]. Și-l vădzură mainte de departe, mainte decît a să apropiia la inșii, și violenția ca să-l omoară pre el⁶.

19 [18]. Și dzisără fiestecarele cătră fratele lui: „Iată, visuitorul cela vine.

20 [19]. Acum dară, ia-mblă⁷ să-l omorim pre el și să-l aruncăm într-una de gropi; și vom dzice: «Jiganie rea! l-au mîncat pre el», și vom vedea ce vor fi visurile lui”.

21 [20]. Și, auzind, Ruvim îl scoase pre Insu den minule lor [2] și dzise: „Să nu-l ucidem pre Insul de suflet”.

22 [21]. Și dzise lor Ruvim: „Să nu vărsați sînge; puneți-l pre Insul înontru în groapa aceasta ce iaste în pustiu, iară mîna să nu rădicăți la Insul”; pentru că cerca în ce chip îl va scoate den mâinele lor și să-l dea înapoi tăline-său.

23 [22]. Și fu cîndu veni Iosif cătră frații lui, dezbrăcără pre Iosif de haina cea împistrită ce era pregiur el.

24 [23]. Și, luîndu-l pre Insul, îl aruncară în groapă⁸; și groapa deșartă, apă nu avea.

25 [24]. Și ședzură să mănince pâine. Și, căutîndu cu ochii, vădzură și iată călători ismail(i)tēni veniia den pământul Ga.aadu, și cămilele lor era pline de tămîie, și de rășină și de zmirnă. aleasă; și mergea să pogoare la Eghiptu.

26 [25]. Și dzise Iuda cătră frații lui: „Ce folos de vom ucide pre fratele nostru și vom ascunde singele lui?”

27 [26]. Veniți să-l vindem ismail(i)tēnilor acestora, iară minule noastre nu fie pre Insul pentru că frate noao și trupul nostru iaste”. [27] Și audzără frații lui.

28 [27]. Și mergea pre aproape oameni madineți, neguțătorii; și-l trasără și-l scoa/seră pre Iosif den groapă și-l

adaoseră a-l urî pentru visurile și pentru spunerile lui.

9. Și văzu ș-alt vis și spuse-tăline-său și fraților lui, zicînd: „Iată văzuiu ș-alt vis²: cum ară fi soarele și luna și 11 stèle se închina mie”.

10. Iar tată-său îl certă și-i zise: „Ce poate fi visul acesta care ai văzuc? Au doară să viu eu și mumă-ta și frații tăi să ne închinăm ție până la pământ?”

11. Și puseră frații lui pizmă pre dînsul, iar tată-său socotia acest cuvînt.

12. Și se duseră frații lui să pască oile tătine-său în Sihem.

13. Iar Izrail zise cătră Iosif: „Poate fi că frații tăi nu vor fi pascînd oile în Sihem, ce vino să te trimiț la dînsii”. El zise: „Bucurosi!”

14. Izrail îl zise: „Pasă de vezi frații tăi sint sănătoși și oile și să-m spui”. Și trimise pre Iosif den valea Hevrônului și veni la Sihem.

15. Și-l întîlni un om și-i zise: „Ce cauți?”

16. El zise: „Caut frații miei. Ce-m spune unde pasc?”

17. Iară omul îi zise: „De aici se-au dus; ce am auzit zicînd că «Vom să mergem la Dotaim». Și se duse Iosif pre urma fraților săi și-i află în Dotaim.

18. Și numai cumu-l văzură de departe, mai nainte de ce se apropiia el de dînsii, cugetară-i rău, să-l ucigă.

19. Și ziseră tot, fiestecarele cătră fratele său: „Iată, văzătorul de vise că vine.

20. Ce veniț acum să-l ucidem și să-l aruncăm într-o groapă și vom zice: «O fiară cumplită l-au mîncat», și vom vedea ce vor fi visele lui”.

21. Iară, auzind, Ruvim vru să-l izbăvească den mâinile lor și zise: „Să nu ucidem pre dînsul den suflet”.

22. Și le zise Ruvim: „Nu vărsați sîngele lui, ce-l aruncați în cea groapă den pustie, iar mîna asupra lui să nu rădică”; acestea zicea, că-i era voia să-l mîntuiască den mâinile lor și să-l trimiță la tată-său.

23. Și fu cînd veni Iosif la frații săi, dăzbrăcără pre Iosif de dulăma cea frumoasă carea era pre dînsul.

24. Și, luîndu-l, îl aruncară într-o groapă în carea nu era apă.

25. Și șăzură să mănince pâine. Și căutară cu ochii și văzură nește călători izmalitēni viind de la Galaad, și cămilele lor încărcate de tămîie, și de rășină, și de zmirnă; și mergea la Eghipt.

26. Iară Iuda zise fraților săi: „Ce folos va fi căci vom ucide noi pre fratele nostru și vom ascunde singele lui?”

27. Mai bine să-l vindem acestor izmail(i)tēni, iar mâinile noastre să nu se puie pre dînsul că fratele nostru și carnea noastră iaste”. Și-l ascultară frații lui.

28. Și, trecînd acei neguțătorii, oameni madiēni, scoa/seră pre Iosif den groapă afară și-l vindură în 20 de

tru visul său și pentru vorbele sale.

9. A mai avut un vis și l-a povestit tătălui și fraților săi. Le-a spus: „Iată am visat un alt vis, era ca și cum soarele, luna și unsprezece stele mi se închinau mie”.

10. Tatăl său l-a certat și i-a spus: „Ce înseamnă visul acesta, pe care l-ai visat? Poate eu, mama ta și frații tăi vom veni și ne vom închina ție pînă la pământ?”

11. Frații săi l-au invidiat mai mult, iar tatăl său a luat aminte la aceste cuvinte.

12. Odată au plecat frații săi cu turmele tătălui lor la Sihem.

13. Și i-a spus Israel lui Iosif: „Oare nu pasc frații tăi turmele la Sihem? Vreau să te trimiț la ei”. El i-a răspuns: „Mă duc, tată!”

14. Israel i-a spus: „Du-te și vezi dacă frații tăi sint sănătoși și să-m povestești cum stau oile”. Și l-a trimis din valea Hebronului la Sihem.

15. L-a găsit un om, ce rătăcea pe cîmp, și l-a întreat omul acela: „Pe cine cauți?”

16. El i-a spus: „Caut pe frații miei. Spune-mi unde pasc ei oile?”

17. Omul acela i-a spus: „Au plecat de aici, căci i-am auzit spîndînd: «Să mergem la Dotaim». Și s-a dus Iosif după frații săi și i-a găsit la Dotaim.

18. Iar ei l-au văzut de departe și, plîni a nu se apropia de el, au uneltit să-l omoare.

19. Și și-au spus unul altuia: „Iată că vine visătorul de vise.

20. Hai, să-l omorîm, să-l aruncăm într-un puț și vom spune că l-a mîncat o fiară sălbatică, și vom vedea ce se va alege de visele lui.”

21. Auzind Ruben aceasta, a vrut să-l scape și a spus: „Să nu-l luăm viața”.

22. Și le-a mai spus: „Să nu vărsați sînge! Aruncați-l în puțul acesta, ce este în pustie, dar mîna să n-o ridicăți asupra lui”, căci căuta în ce chip să-l scoată din minile lor și să-l dea înapoi tătălui său.

23. Cînd Iosif a sosit la frații săi, ei l-au dezbrăcat de haina sa aleasă.

24. Și, luîndu-l, l-au aruncat în puț. Puțul însă era gol, nu avea apă.

25. Apoi s-au așezat să mănince plîne. Și ridicîndu-și ochii, au privit și iată venea o caravană de ismaeliți din Galaad și cămilele lor erau încărcate cu tămîie, balsam și smirnă; și duceau în Eghipt.

26. Atunci Iuda le-a spus fraților săi: „La ce folosește dacă îl omorîm pe fratele nostru și vom ascunde singele lui?”

27. Să-l vindem ismaeliților, să nu ridicăm minile asupra lui, căci este fratele nostru și trupul nostru.” Și frații săi l-au ascultat.

28. Iar cînd au trecut pe acolo negustorii madianiți, l-au scos/pe Iosif din puț și l-au vindut ismaeliților pe

серъ пре ісѡсифъ, дѣнъ грѡпѣ, шнѣ вжнѣхъ прѣ
 джнѣхъ, неманѣтѣннѡрѣ, дѣрѣтѣ, кѣ, дѣ гѣвнн
 дѣ дѣрѣ, шнѣ погорѣ прѣ ісѡсифъ, лѣ егѣпетѣ .
 Шнѣ стѣ шпѡіерѣ рѣхнѣмъ лѣ грѡпѣ, шнѣ нѣ вѣзѣ
 прѣ ісѡсифъ, фгѡрѡпѣ, шнѣ, рѣпѣе хѡннѣе лѣн .
 Шнѣ стѣ шпѡіерѣ кѡтѣрѣ фрѡціѣ лѣн, шнѣ знѣе, ко
 пнѡлшѣл нѣ нѣтѣ, дѣрѣ е оуѣ мѣкѡн мѣ рѣчѣ
 Шнѣ лѣ рѣ, хѡнна лѣн ісѡсифъ лѣ : шнѣ гѣлѣтѣ оуѣ лѣ
 ерѣ, дѣ кѡпѣ, шнѣ оуѣсерѣ хѡнна, нѣ гѣнѣе .
 Шнѣ шрѡмнѣе хѡнна, чѣ пѣстрѣцѣ, шнѣ сѡлѣтѣ лѣ
 рѣ тѡтѣнѣе сѡлѣ, шнѣ знѣсерѣ лѣгѣтѣ лѣмъ лѣфѡлѣтѣ,
 нѣзѡлѡше дѣ гѣтѣ хѡнна фѣтѡрѣлѣн тѡлѣ лѣ вѣ .
 Шнѣ нѣнѡскѣ пѣлѣ, шнѣ знѣе, хѡнна фѣтѡрѣлѣн мѣ лѣ
 гѣтѣ, жнѣгѣтѣ чѣ рѣ лѣ лѣ жнѣкѡпѣ прѣ ерѣ, жн
 гѣнѣ лѣ хрѣпнѣтѣ прѣ ісѡсифъ . Шнѣ рѣпѣе лѣ
 гѣнѣе хѡннѣе лѣн . шнѣ пѣлѣ прѣ мнѣжѡнѣ лѣн,
 ерѣ, шнѣ пѡжнѣтѣ прѣ фѣн сѡлѣ, знѣе мѣлѣтѣ .
 Шнѣ стѣ лѣдѣнѡрѣ тѡцн фѣтѡрѣн лѣн, шнѣ фѣтѣе лѣ
 лѣн, шнѣ вннѣрѣ, сѣмѣжнѣтѣ прѣ ерѣ, шнѣ нѣ вѣрѣ
 сѣсѣмѣжнѣтѣ, знѣжнѣтѣ, кѡтѣмъ вѡн погорѣ, нѣ
 тѣрѣ фѣн мѣлѣ, пѡжнѣгѣнѣ рѣ лѣ, шнѣ пѡжнѣе
 прѣ джнѣхъ тѡтѣ лѣн . Дѣрѣ мѡдннѣнѣ лѣ
 лѣ вжнѣлѣтѣ прѣ ісѡсифъ, лѣ егѣпетѣ лѣн пѣнѣтѣ
 фѣнѣ, хѡннѣмѣ лѣн фѡрѡсѣ, чѣ лѣ мѡнѣ мѡрѣ пѣсѣтѣ
 вѣкѡтѣ рѣ .

К Л П Л Н .
 нѣ фѣ шрѣ ерѣ мѣ лѣтѣ, погорѣ ісѡсифѣ
 лѣ фрѡціѣ лѣн, шнѣ мѣрѣе пѣнѣтѣ лѣ сѡ
 лѣ кѡрѣ сѡмѣ, сѡдѡлѡмнѣтѣн, нѣрѣ лѣ нѣ
 мѣлѣ ерѣ нѣрѣ . Шнѣ вѣзѣ аѣкѡлѣ ісѡ
 сифѣ, сѡфѡлѣтѣ лѣнѣнѣ сѡмѣ хѡннѣе лѣ, нѣ
 рѣ лѣ нѣмѣлѣ ерѣ сѡлѣ, шнѣ сѡлѣсѣ прѣ джнѣе, шнѣ
 стѣ нѣлѣтѣ кѣ джнѣе . Шнѣ зѣмнѣнѣнѣ нѣскѣ
 фѣтѡрѣ, шнѣ нѣмнѣ нѣмѣлѣ нѣрѣ . Шнѣ зѣлн
 сѡнѣ нѣскѣ фѣн шрѣ, шнѣ нѣмнѣ нѣмѣлѣ, лѣнѣ .
 Шнѣ лѣтѣсѡгѣдѣ, фѣкѣ нѣскѣ фѣтѡрѣ лѣтѣ лѣтѣ
 нѣлѣтѣ, шнѣ нѣмнѣ нѣмѣлѣ лѣн снѡмѣ, шнѣ лѣ ерѣ лѣ
 хѡннѣ, кѣжнѣ лѣ нѣскѣтѣ прѣ джнѣшнѣ . Шнѣ
 лѣсѣ ісѡсифѣ фѣмѣтѣ лѣн, нѣрѣ, чѣ лѣн дѣнѣтѣн нѣ
 сѣлѣтѣ лѣн, кѣрѣ лѣ нѣмѣлѣ ерѣ дѣмѣрѣ . Шнѣ
 фѣ нѣрѣ дѣтѣжнѣ нѣскѣтѣ ісѡсифѣ, рѣ лѣ мѣннѣтѣ
 дѣнѣ лѣн, шнѣ оуѣнѣе прѣ джнѣхъ лѣн зѣтѣ .
 Шнѣ знѣе ісѡсифѣ лѣнѣ, шрѣ лѣ мѣлѣрѣ фѣрѣ
 цннѣтѣ, шнѣ фѣн сѣрѣлѣтѣ шнѣ, шнѣ рѣднѣкѣ сѣ
 мѣжнѣтѣ фрѡціѣ лѣн тѡлѣ . Шнѣ нѣнѣскѣ лѣнѣ,
 кѡтѣнѣ лѣн вѡлѣн сѣмѣжнѣтѣ, фѣ кѣжнѣ мѣрѣтѣ лѣ
 фѣмѣтѣ фрѡціѣ лѣн, вѡрѣ лѣ прѣ пѣмѣжнѣтѣ, пѣн
 тѣрѣ кѣ сѣ нѣлѣтѣ сѣмѣжнѣтѣ фрѡціѣ лѣн тѡлѣ . Шнѣ
 рѣ лѣ сѣ лѣрѣтѣ кѣ вѣжнѣтѣ лѣ нѣпѣтѣ лѣн дѣнѣтѣ,
 кѡтѣ лѣ фѣнѣтѣ лѣгѣтѣ, шнѣ лѣ сѡмѡрѣтѣ шнѣ
 прѣ лѣгѣтѣ . Шнѣ знѣе ісѡсифѣ, дѣмѣрѣнѣ нѣрѣ
 рѣсѣ, дѣрѣ чѣ лѣ мѣрѣтѣ лѣмѣжнѣнѣ фѣтѡрѣн лѣн,
 шнѣ знѣе вѣрѣсѣ фѣкѣсѣ тѡтѣжнѣтѣ, пѣнѣтѣ
 сѣсѣфѣчѣ мѡрѣ снѡмѣ фѣтѡрѣлѣ мѣлѣ, пѣнѣтѣ
 кѣ знѣе шрѣ кѣчѣтѣ лѣн, кѣжнѣ лѣн сѣнѣ
 мѡлѣтѣ шнѣ лѣгѣтѣ, нѣшнѣ фрѡціѣ лѣн, шнѣ мѣрѣ
 тѣжнѣ дѣмѣрѣ лѣ шѣзѣтѣ фѣкѣсѣ тѡтѣжнѣтѣ .
 Шнѣ сѣ лѣмѣлѣчнѣтѣ знѣе лѣ, шнѣ мѣрѣ сѣлѣ фѣмѣтѣ
 ісѡсифѣ, шнѣ мѣжнѣжнѣтѣ ісѡсифѣ, сѣсѣ лѣ чѣ лѣ чѣ
 тѣ

și-l vindură pre dînsul ismail(i)tênilor dereptu 20 de galbeni de aur și pogorîră pre Iósif la Eghîpet.

29. Și să întoarse Ruvím la groapă și nu văzu pre Iósif în groapă ; și-ș rumpse hainele lui.

30. Și să întoarse cătră frații lui și zise : „Copilașul nu iaste, dară eu unde mă voiu mai duce“ ?

31. Și, luînd haina lui Iósif, au jungheat un iedu de capră și unseră haina cu sîngele.

32. Și trimise haina cea pestriță și o adusără tătine-său ; și ziseră : „Aceasta am aflat ; cunoaște de iaste haina feciorului tău au ba“.

33. Și cunoscu pe ea și zise : „Haina feciorului meu iaste ; jîganiia cea rea l-au mîncat pre el, jîganiia au hrăpit pre Iósif !“

34. Și-ș rupse Iácov hainele lui și puse pre mijlocul lui sacu ; și plîngea pre fiiu-său zile multe.

35. Și să adunără toți feciorii lui și fetele lui și viniră să mîngîie pre el ; și nu vrea să să mîngîie, zicînd că : „Mă voiu pogorî cătră fiiu-mieu plîngînd în iad“ . Și-l plînsē pre dînsul tatăl lui.

36. Iară madiianii au vindut pre Iósif la Eghîpet, lui Penterfréi, hadîmul lui faraó, cel mai mare peste bucătari.

CAP 38

Și fu întru vrêmea acêea, pogorî Iuda de la frații lui și mîrse până la oarecare om odolamitean, căruia numele era Iras.

2. Și văzu acolo Iúda o fată a unui om hananeu, căriia numele era Sáva ; și o luo pre dînsa și să culcă cu dînsa.

3. Și, zămislind, născu fecior ; și-i numi numele Ir.

4. Și, zămislind, născu fiiu încă ; și-i numi numele Avnan.

5. Și, adăogînd, încă născu fecior altul, al treilea ; și numi numele lui Silóm. Și ea era la Hazvi cînd au născut pre dînșii.

6. Și luo Iúda fămêie lui Ir, celui dentăiu născut lui, căriia numele-i era Thamár.

7. Și fu Ir, dentiiu născut Iúdei, rău înaintea Domnului ; și-l ucise pre dînsul Dumnezău.

8. Și zise Iúda lui Avnan : „Intră la muiêrea frăține-tău și fii bărbat ei și ridică sâmintă fratelui tău“.

9. Și, cunoscînd Avnan că nu lui va fi sâmintă, fu cînd mergea la fămêia fratelui lui, vârsa pre pămînt pentru ca să nu dea sâmintă fratelui său.

10. Și rău se arată cuvîntul înaintea lui Dumnezău căce au făcut aceasta și au omorit și pre acesta.

11. Și zise Iúda, Thamării, nufori-sa, după ce au murit amîndoi feciorii lui : „Șăzi, văduo, în casa tătine-tău până să va face mare Silom, feciorul meu“. Pentru că zise întru cugetul lui cîndai să nu moară și acesta ca și frații lui. Și, mergînd Thamár, au șăzut în casa tătine-său.

12. Și să înmulțiră zilele și muri Sáva, fămêia Iúdei. Și, mîngiîndu-se Iúda, să sui la ceia ce/tundea

vîndură pre insul ismail (i) tîenilor⁹ pentru 20 de aur¹⁰; și pogorîră pre Iosif la Egiptu.

29 [28]. Și să întoarsă Ruvim la groapă și nu vedea pre Iosif în groapă; și-ș rupsse hainele lui.

30 [29]. Și să întoarsă cătră frații lui și dzise: „Copilașul nu iaste, dară eu unde mă voi mai duce încă?”

31 [30]. Și, luîndu haina lui Iosif, au jungheat un ied de capră și imără¹¹ haina cu singele.

32 [30]. Și trimisără haina cea în-pistrită și o aduseră tătine-său; [31] și dzisără: „Aceasta am aflat; cunoaște de iaste haina ficiorului tău au ba”¹².

33 [32]. Și cunoscă pre ea și dzise: „Haina ficiorului meu iaste; jiganiia cea rea l-au mîncat pre el, jiganie au apucat pre Iosif!”

34 [33]. Și-ș spintecă Iacov hainele lui și puse preste mijlocul lui sac; și plîngea pre fiul său dzile multe.

35 [34]. Și să adunără toți ficiorii lui și fetele lui și veniră să-l mîngîie; și nu vrea să s(ă) mîngîie, dzicîndu că: „Mă voi pogori cătră fiul meu plîngîndu în iadu”. Și-l plînsă pre insul tată-său.

36 [35]. Iar madinēii au vîndut pre Iosif la Egiptu lui Pendefri hadîmbul, mai mare preste oști a lui faraô.

galbeni⁴; și duseră pre Iósif în Eghî-pet.

29. Iară Ruvim se întoarse la groapă și nu văzu pre Iósif în groapă. [30] Și-ș sparse haina.

30. Și mēse la frații săi și zise: „Copilul nu iaste, dară eu încătroă voiu mēge?”

31. Și, luînd dulăma lui Iósif, jungheară un ied și mînjiră dulăma lui cea frumoașă cu sînge.

32. Și trimiseră dulăma cruntă și o duseră la tată-său; și ziseră: „Ceastă dulămă o am găsit; ce o cunoaște: a fiu-tău iaste au ba?”

33. Iară el o cunoscă și zise: „Dulăma fiului meu iaste aceasta; ce iată că l-au mîncat o fiară cumplită, fiară au apucat pre Iósif!”

34. Și-ș sparse Iacov hainele și se îmbracă cu o tîrsină⁵ și tîngui pre fiu-său zile multe.

35. Și se strînsēră toți feciorii lui și fetele lui și veniră să-l mîngîie; și nu vrea să se mîngîie, zicînd plîngînd: „Să mă pogor și eu în iad, la fiu-mieu”. Și plînsē tată-său.

36. Iară madiiēnii vîndură pre Iósif în Eghîpet lui Pentefrii eunuhul⁶, voievodul oștilor lui faraon.

douăzeci de galbeni de aur, iar aceia l-au dus pe Iosif cu ei în Egipt.

29. Ruben s-a întors la pūt și nu l-a mai găsit pre Iosif. Atunci și-a sfișiat hainele.

30. S-a întors către frații săi și le-a spus: „Copilul nu-i, încotro să mă mai duc eu acum?”

31. Atunci ei au luat haina lui Iosif, au înjunghiat un ied și au muiat haina în sînge.

32. Și au dus-o tatălui lor și i-au spus: „Uite, am găsit-o! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu!”

33. A cunoscut-o Iacov și a spus: „Este haina fiului meu! O fiară sălbatică l-a sfișiat, o fiară l-a sfișiat pe Iosif!”

34. Și-a rupt Iacov hainele și și-a acoperit coapsele cu sac și l-a plîns multe zile pe fiul său.

35. S-au adunat toți fiii și toate fiicele sale și au venit să-l mîngîie, dar el nu vroia să se aline, ci spunea: „Plîngînd mă voi pogori la fiul meu în locașul întunericii”. Și astfel l-a plîns tatăl său.

36. Madianiții l-au vîndut pe Iosif în Egipt lui Putifar eunuhul, mai marele peste oștile lui faron.

CAP 38

1. Fu dară întru vrēma acea, pogorî Iuda de la frații lui și mēse pînă la un om odolamitean, căruia numele era Iras.

2. Și văduză acolô Iuda o fată a unui om hananeu; căruia numele Sava; și o luă pre însă și să culcă cu însă.

3. Și, zemislîndu, născu ficior; și-i numi numele lui Ir.

4. Și, zemislîndu, născu fiu încă și-i numi numele lui Avnan.

5. Și, adăogîndu, încă născu ficior altul, al treilea; și-i numi numele lui Silom. Și ea era la Hasvi cîndu au născut pre înși.

6. Și luă Iuda fămēie lui Ir, celui dentăi născut lui, căruia numele era Thamar.

7. Și fu Ir, dentăi născut Iudei, rău înaintea Domnului; și-l ucise pre insul Dumnedzău.

8. Și dzise Iuda lui Avnan: „Pasă la muiērea frăține-tău și fii ginere ei și rădică sămînța fratelui tău”.

9. Și, cunoscîndu Avnan cum nu lui va fi sămînța, fu cîndu mergea la fămēia fratelui lui, vārsa pre pămîntu pentru ca să nu dea sămînța fratelui său.

10. Și rău să arătă cuvîntul înaintea Domnului¹ căce au făcut aceasta și au omorît și pre acesta.

11. Și dzise Iuda îi Thamar, noru-sa, după ce au murit amîndoi ficiorii lui: „Ședzi, văduă, întru casa tătine-tău pînă să va face mare Silom, ficiorul meu”. Pentru că dzise întru cugetul lui cîndai să nu moară și acesta ca și frații lui. Și, mergîndu Thamar, au ședzūt în casa tătine-său.

12. Și să inmurtără dzilele și muri Sava, fămēia Iudei. Și, mîngîndu-să Iuda, să sui la ceia ce/tundea oile lui;

CAP 38

1. Și fu într-acea vrēme și se pogorî Iúda de la frații săi și mēse la un om odelamitin, pre care-l chiema Iras.

2. Și văzu acolô o fată a unui om hananeu, pre carea o chiema Sava; și o luoa și fu cu dînsa.

3. Și îngrecă și născu fecior; și-i puse numele Ir.

4. Și iar îngrecă și născu fecior; și-i puse numele Annan.

5. Și încă mai adaose și mai născu al treilea fecior; și-i puse numele Silom. Și era la Hazvi cînd născu pre aceștia.

6. Și aduse Iúda muiēre fiu-său, lui Ir, celui dintăi al său născut, pre carea o chiema Thamar.

7. Și fu Ir, feciorul cel dentăi al Iúdei, rău înaintea fēței Domnului; și-l ucise Dumnezeu.

8. Și zise Iúda lui Anan: „Intră la muiērea frăține-tău și te împreună cu dînsa și rădică sămînța frăține-tău”.

9. Iar el știînd că nu va fi sămînța lui, fu cînd intră la muiērea frăține-său, vārsa sămînța lui, jos, pre pămînt, ca să nu fie sămînța a frăține-său¹.

10. Și se arătă rău înaintea lui Dumnezeu căci făcu așa și-l ucise.

11. Iar Iúda zise cătră Thamar, noru-sa, deaca muriră feciorii lui amîndoi: „Șazi văduvind în casa tătine-tău pînă se va face fiu-mieu, Silom, mare”. Că se temea să nu cumva să moară și acela ca și frații lui. Și se duse Thamar și șazu la casa tătine-său.

12. Și, trecînd zile multe, muri Sava, muiērea Iúdei. Și, mîngîndu-se Iúda, se sui cătră ceia ce/tundea oile lui;

CAP. 38

Iuda și Tamara

1. În vrēma aceea a plecat Iuda de la frații săi și s-a dus la un oarecare bărbat adulamitean, al cărui nume era Hira.

2. Cunoscînd acolô Iuda pe fiica unui canaaneu, al cărei nume era Sava, a luat-o de soție și a intrat la ea.

3. Și ea, zămislînd, a născut un fiu și l-au numit Ir.

4. Zămislînd iarăși, a mai născut un fiu și l-au numit Onan.

5. Și a mai născut un fiu și l-au numit Șela. Cînd i-a născut pe aceștia ea era la Kezib.

6. Iuda i-a luat soție lui Ir, întiul său născut, al cărei nume era Tamara.

7. Ir însă, întiul-născut al lui Iuda, a fost rău înaintea Domnului și Dumnezeu l-a omorît.

8. Atunci i-a spus Iuda lui Onan: „Intră la soția fratelui tău, însoară-te cu ea astfel ca sămînța fratelui tău să aibă urmași”.

9. Știînd însă Onan că nu ai lui vor fi urmașii, de cîte ori intra la Tamara, vārsa sămînța pe pămînt, ca să nu fie a fratelui său.

10. Ceea ce făcea el era rău în fața lui Dumnezeu și Domnul l-a omorît.

11. Atunci i-a spus Iuda Tamarei, nora sa: „Stai, văduvă, în casa tatălui tău, pînă se va face mare Șela, fiul meu. Nu cumva să moară și acesta, ca și frații săi!” Și, plecînd Tamara, a locuit în casa tatălui său.

12. A trecut vrēma și a murit Sava, soția lui Iuda. Iar Iuda, după ce s-a mîngîiat, s-a urcat la aceia ce/tun-

el, și pogori Iras, păstorul lui, odolamiteanul, la Thamná cu el.

13. Și să spusă îi Thámar, noru-sa, dzicîndu: „Iată socru-tău să suie la Thamná să tundză oile lui”.

14. Și, dezbrăcîndu-ș hainele văduviei de pre însă, și să invăli cu brobodênicul, și să înfrâmsătă și ședzu lîngă porțile Enan, carea iaste întru calea Thamná, pentru căce jau vădzut cum mare s-au făcut Silom, și el nu i-au datu-o lui pre însă muiere.

15. Și, vădzîndu-o Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă, pentru căș-au acoperit fața ei și n-au cunoscut pre ea.

16. Și să abātu la însă den cale și-i dzise ei: „Lasă-mă să întru la tine”, pentru că n-au cunoscut că iaste noru-sa. Și ea dzise: „Ce-m vei da să vei intra la mine?”

17. Și el dzise: „Eu fți voi trimite ied den capre den oile mèle”. Și ea dzise: „Să vei da arravon până vei trimite”.

18. Și el dzise: „Ce arravon fți voi da?” Și ea dzise: „Inelul tău, și zgarda și toiagul ce-ț iaste a mină”. Și-i dède pre inșe și întră la însă; și luă în pîntece de la el².

19. Și să sculă de să duse. Și-ș luă brobodênicul de la ea și să îmbracă cu hainele cèle de văduvia ei.

20. Și trimise Iuda iedul den capre în mâinele păstorului său, odolamiteanului, ca să ia de la muiere arravonul; și nu o află pre ea.

21. Și întrebă pre oamenii de loc și le dzise lor: „Unde iaste curva ce au fostu la Enan pre cale?” Și dzisără: „N-au fostu aicea curvă”.

22. Și să întoarsă cătră Iuda și dzise: „N-am aflat; și oamenii locului dzic să nu fie aicea curvă”.

23. Și dzise Iuda: „Aibă-le pre âle, ce cîndai să nu ne batjocurim; eu am trimis pre acestu iedu, și tu nu ai aflat”.

24. Și fu după a treia lună să spuse Iudei, dzicîndu că: „Au curvit Thámar, noru-ta, și iată, iaste grea de curvie”³. Și dzise Iuda: „Scoateț-o pre ea și să s(ă) ardză”.

25. Și ea, aducîndu-să, au trimis cătră socru-său, dzicîndu: „Den omul a cui sint acêstea eu am în pîntece”; și dzise: „Cunoaște a cui iaste inelul, și zgarda și toiagul acesta”.

26. Și cunoscu Iuda și dzise: „S-au îndreptat Thámar decît mine⁴, pentru care lucrul n-am datu-o pre ea lui Silom, ficiorului meu”. Și nu mai adaosă a cunoaște pre însă.

27. Și fu cînd năștea, și la însă era gemeni întru pîntecele ei.

28. Și fu născîndu ea, unul scoase înaintea mîna; și, luîndu, moașa legă roșu la mînă, dzicîndu: „Acesta va ieși mainte”.

29. Și dacă-ș strînsă mîna, și îndată ieși fratele lui; și ea dzise: „Pentru că ci s-au ruptu pentru tine gardul?” Și-i numi numele lui Fares.

30. Și după această ieși fratele lui, la carele era la mîna lui cel roșu; și-i numi numele lui Zăra.

și Iras, păstorul turmelor lui, odolamiteanul, cu dînsul în Thámn(ă).

13. Și spuseră noru-sa, Tamarei, zicînd: „Iată socru-tău se suie în Tâmn(ă) să-ș tunză oile”.

14. Iară ea îș lepădă hainele cèle de văduvie și se îmbracă în haine frumoase, și se împodobi și șazu înaintea porții Enan, carea iaste pre calea Thammînului, că văzu că Silom se-au făcut mare și nu o dède să fie lui muiere.

15. Și deaca o văzu Iúda îi păru că iaste curvă, că-ș acoperise obrazul și nu o cunoștea.

16. Și se întoarse la dînsa de pre cale și-i zise: „Lasă-mă să întru la tine”, că nu cunoscu că iaste noru-sa. Iar ea zise: „Dară ce-m vei da căci vei intra la mine?”

17. El zise: „Îț voi trimite un ied de la oile mèle”. Ea zise: „Dară da-m-vei zălog până vei trimite?”

18. El zise: „Dară ce zălog să-ț dau?” Ea zise: „Inelul tău, și ghierdanul și toiagul ce-ț iaste în mină”. Și-i dède și întră la dînsa; și îngreacă muierea de la dînsul².

19. Iar Iúda, sculîndu-se, se duse. Și-ș lepădă muierea hainele cèle de podoabe și se îmbracă cu hainele cèle de văduvie.

20. Iară Iúda trimise un ied den capre cu păstorul său, cela, odolamiteanul, și să ia zălogul de la muiere; și nu o află.

21. Și întrebă oamenii locului aceluia și le zise: „Unde(-i)³ curva carea era în Enan, la răspîntii?” Ei ziseră: „Nu iaste aici nici o curvă”.

22. Și se întoarse la Iúda și zise: „Nu o am aflat; și au zis și oamenii carii lăcuiesc acolo că nu iaste aici curvă”.

23. Iar Iúda zise: „Aibă acêlea numai să nu-ș rîză de noi, că eu am trimis iedul, iar tu nu o ai aflat”.

24. Iară cînd fu a treia lună, spuseră Iúdei, zicînd: „Curvit-a noru-ta, Thámar, și iată, iaste grea den curvie”. Iar Iúda zise: „Scoateți-o să o arză”.

25. Și, aducîndu-o, ea trimise la socru-său, zicînd: „De la ce om sint acêstea de la acela am îngreacă și eu”; și zise: „Cunoaște al cui iaste inelul, și ghierdanul și toiagul acesta”.

26. Și cunoscu Iúda și zise: „Mai dreaptă de mine iaste Thámar căci eu n-am dat ei pre fiu-mieu Silom”. Și apoi nu mai adaose să se atingă de dînsa.

27. Și fu cînd năștea ea, era în pîntecele ei gemeni.

28[27]. Și, născînd, scoase unul o mînă; și, apucîndu-l, moașa legă roșu la mînă-i zicînd: [28] „Acesta va ieși mai nainte”.

29. Și cumu-ș trase acela mîna, ieși altul curvit; iar ea zise: „Pentru ce se-au ruptu pentru tine gardul?” Și-i puse numele Fares.

30. Iar după dînsul ieși frate-său, căruia-i era roșul la mînă; și-i puse numele Zăra.

deau oile lui la Timna, el și Hira, prietenul său adulamitean.

13. Și i s-a spus Tamarei: „Iată socrul tău urcă la Timna să-ș tundă oile.”

14. Atunci dezbrăcîndu-și ea hainele de văduvie, s-a înfășurat cu un văl și, gătîndu-se, s-a așezat lîngă poarta Enaim, care este în drumul spre Timna; căci a văzut că Șela crescuse și nu-i fusese dat de bărbat.

15. Văzînd-o Iuda a crezut că este o muiere năravită, căci își acoperise fața și nu a cunoscut-o.

16. Și abătîndu-se din cale la ea i-a spus: „Lasă-mă să întru la tine!” Căci nu a cunoscut-o că este noru-sa. Iar ea i-a spus: „Ce-mi dai, dacă vei intra la mine?”

17. El i-a spus: „Îți voi trimite un ied din turma mea.” Atunci ea i-a spus: „Dă-mi un zălog pînă mi-l vei trimite.”

18. El i-a spus: „Ce zălog să-ț dau?” Ea i-a răspuns: „Inelul tău, cingătoarea ta și toiagul ce-l ai în mină.” El i le-a dat și a intrat la ea, iar ea a rămas grea.

19. Și Iuda, sculîndu-se, a plecat. Și și-a scos vălul și s-a îmbrăcat iar cu hainele de văduvă.

20. Iuda a trimis iedul prin prietenul adulamitean, ca acesta să ia înapoi zălogul, dar n-a mai găsit-o.

21. Și a întreat pe localnici: „Unde este muierea aceea năravită, care ședea în Enaim, la drum?” Iar aceia i-au răspuns: „N-a fost aici nici o muiere năravită.”

22. Atunci s-a întors la Iuda și i-a spus: „N-am găsit-o și oamenii locului acela au spus că nu știu să fie acolo vre-o muiere năravită.”

23. Iuda a spus: „Să și le ție! Numai să nu ne facă de batjocură. Iată, eu i-am trimis iedul, tu însă n-ai găsit-o.”

24. După trei luni i s-a vestit lui Iuda, spunîndu-i-se: „Tamara, noru ta, a preacurvit și iată a rămas grea din preacurvie”. Iuda a spus: „Aduceți-o, să fie arsă”.

25. Dar cînd o aduceau, ea a trimis vorbă la socrul ei, spunînd: „Sint grea de la bărbatul care mi-a lăsat lucrurile acestea”; și a mai spus: „Vezi ale cui sint inelul acesta, cingătoarea și toiagul”.

26. Iuda le-a recunoscut și a spus: „Tamara este mai dreaptă decît mine, pentru că nu am dat-o lui Șela, fiului meu.” Și a primit-o în casă, dar n-a mai intrat la ea.

27. Și cînd era să nască, s-a aflat că are în pîntece gemeni.

28. Iar cînd năștea, unul a scos înainte mîna și moașa, apucînd-i-o, i-a legat un fir roșu, spunînd: „Acesta a ieșit întil.”

29. Dar și-a tras mîna înapoi și îndată a ieșit fratele lui. Și ea a spus: „De ce ai rupt tu pîedica?” Și l-a numit Fares.

30. După aceea a ieșit și fratele său cu firul roșu la mînă și l-a numit Zăra.

КА

И ГОСИФЪ СЪДЪХЪ АЛЪ ЕГУПТУ, ШИЛЪ КЖ
 ШИГЪ ПРЕДЪНЪЛЪ ПЕТИФРИ ХАДЖМЪЛЪ
 АЛЪ ФАРАО, ЧЕЛЪ МАНЪ МАРЕ ПЕСТЕ ВЪЛЪ
 ТАРЪ, СЪМЪ ЕГУПТУНЪ, ДЪ МЖННАЕ НЪМА
 ЛАТЪННАЛО, КАРЪНЪ ДЪСЕРЪ ПРЕДЪНЪЛЪ
 АКОЛО. ШИ ЕРА ДМНЪЛЪ КЪ ГОСИФЪ, ШИ ЕРА СЪ
 ЧЕ НЕМЕРТА, ШИ ФЪ АКАСЕ, АЖНЪ СТЕПЖНЪСЪ,
 ЕГУПТУНЪЛЪ. ШИ ШТА СТЕПЖНЪЛЪ АЛЪ, КЪ
 ДМНЪЛЪ ЕРА КЪ ДЖНЪЛЪ, ШИ ОРЪ КЖТЕ ФАЧЕ ДМНЪ
 ПЪСЕРИПЪСЪ ПЪСЪ МЖННАЕ АЛЪ. ШИ АФАЛЪ
 ГОСИФЪ ХАРЪ, АНАНЪ СТЕПЖНЪЛЪ СЪЛЪ, ШИ СЪ
 НЕИ ПАЧЪТЪ АЛЪ, ШИ ПЪСЕ ПРЕСТЕ КАСА АЛЪ, ПРЕ
 ДЖНЪЛЪ, ШИ ТОВАТЕ КЖТЕ ЕРА АЛАЛЪНЪ, АЛЪ ДАП
 ПРЕ МЖНА АЛЪ ГОСИФЪ. ШИ ФЪ ДЪПЪЧЕ АЛЪ
 ПЪСЕ ПРЕ ДЖНЪЛЪ ПРЕ КАСА АЛЪ, ШИ ПРЕСТЕ ТОВАТЕ
 КЖТЕ ЕРА АЛАЛЪНЪ, ШИ БАГЪНЪ ДОНЪ КАСА, ЕГУПТУНЪ
 НЪЛЪНЪ, ПРЕНЪ ГОСИ ШИ СЪФЪСЪ БАГЪНЪА ДОНЪЛЪНЪ,
 ПЪСЪ ТОВАТЕ АСЪЦА АЛЪ ДЪ КАСЪ, ШИ АЦАРНААЛЪ
 ШИ ДЪСЪ ТОВАТЕ КЖТЕ ЕРА АЛАЛЪНЪ АМЖНА АЛЪ ГОСИ
 ШИ НЪШТА ПЕНЪРЪ АЛЕСАЕ НЕМНЪСЪ АФАРЪ ДЕН
 ПЪННЪ ЧЕ МЖНА ЕАЛЪ, ШИ ЕРА ГОСИФЪ ВЪНЪ АЛЪНЪ,
 ШИ ФЪСЪ МЪСЪ АФАЦЪ, ФАРАТЕ. ШИ ФЪ ДЪПЪ
 КЪВЪНЪТЕЛЕ АЧЪСЪТЪ, ШИ ПЪСЕ МЪЛЪРЪ СЪПЖНЪЛЪ
 АЛЪ, ОКИНЪ ЕНЪ ПРЕ ГОСИФЪ СЪ ШИ ЗНЕСЕ АЛЪ КЪЛЪНЪТЕ
 КЪМНЪ. ШИ ЕАЛЪ НЪВЪРЪ, ШИ ЗНЕСЕ МЪРЪНЪ СЪ
 ПЖНЪЛЪНЪ СЪЛЪ, ДЕРЪМЕ ЧЕ СЪПЖНЪЛЪ МЪСЪ НЪКЪ
 НОВАЩЕ, ПРЕМНЪ, НИЧЕ ОУНА ДЕН КЖТЕ СЖНЪТЪ А
 КАСА АЛЪ, ЧЕ ТОВАТЕ КЪЛЪ СЖНЪТЪ АЛАЛЪНЪ, АЛЪ ДА
 ПРЕ САМА МЪСЪ. ШИ НЪШТА ПЕНЪРЪ АЧЪСТА НЕ
 МНЪСЪ АФАРЪ ДЕН МНЪ, НИЧЕ ЕАЛЪ РЪДНАКЪ ДЛА
 МНЪ НЕМНЪКЪ АФАРЪ ДЕН ПНЪ, ПЕНЪРЪ КЪТЪ СЪШ
 МЪЛЪРЪ АЛЪ, КЪЛЪ БОИ ФАЧЕ КЪВЪНЪЛЪ ЧЕЛЪСЪ,
 АЧЪСТА, ШИ БОИ ГРЕШНЪ АНАНЪТЪ АЛЪ ДМНЪСЪ,
 ШИ КЖНЪ ТРЪА АЛЪ ГОСИФЪ, ЗНЪ ДЕНЪРЪ ЗНЪ, ШИ
 НЪСЪ АСЪЦА ЕНЪ, СЪСЪ КЪЛЪ ЧЕ КЪЛЪ, СЪСЪ АПРЕ
 КЪ ДЖНЪСЪ. ШИ ФЪ СЪЗНЪ СЪРЪ КАРЪТЪ А ПЪСЪ АЧЕ
 ТАШЪ КИПЪ, ПЪСЪ ГОСИФЪ АКАСЪ, КЪ СЪФАКЪ АЛЪ
 КЪРЪНАЕ АЛЪ, ШИ НМЪСЪ НЪ ЕРА АПЪОУНЪРЪ, ДЕН
 ПЪСЪ ЧЕН ДЕН КАСЪ. ШИ АЛЪ ТРАСЕ ПРЕ ДЖНЪСЪ,
 ДЖАНЪ ЗНЪЖНЪСЪ, ДОРМЪНЪ КЪМНЪ, ШИ ЕАЛЪ АЧЪСЪ
 ДЪШЪ ХАННАЕ АМЖННАЕ ЕНЪ, АЛЪ ФЪШЪНЪ, ШИ АЛЪ ЕШНЪ
 АФАРЪ. ШИ ФЪ ДЪПЪЧЕ ВЪСЪСЪ А КЪ АЛЪ АЧЪСЪПЪ
 ХАННАЕ АЛЪ, АМЖННАЕ ЕНЪ ШИ АЛЪ ФЪШЪНЪ, ШИ АЛЪ
 ЕШНЪ АФАРЪ. ШИ КЕМЪ ПРЕ ЧЕН ДЕН КАСЪ, ДЪ
 КА АЧЪСЪСЪ, КЪ АЛЪ АЧЪСЪПЪ ХАННАЕ АЛЪ АМЖННАЕ ЕНЪ,
 ШИ ЛЕЗНЪСЪ АОРЪ ЗНЪЖНЪСЪ, БЕДЪСЪНЪ, АЧЪСЪГЪПЪ НОВА,
 КОПНАЕ ЖИДОВЪ, СЪШВАТЪ ЖИСЪ ДЕНОНЪ, АЛЪ АПРАТЪ
 АПЪОУНЪРЪ АЛЪ МНЪ, ЗНЪЖНЪСЪ ДОРМЪНЪ КЪМНЪ, ШИ
 СТРИГАЮ КЪ ГААСЪ МАРЕ. ШИ АЛЪ ЗНЪСЪ ЕАЛЪ КЪ
 АМЪ АЖАЦЪПЪ ГААСЪ А МЪСЪ, ШИ АМЪ СТРИГАТЪ, АЛЪ
 СЖНЪСЪ ХАННАЕ АЛЪ, АЛЪ МНЪ АЧЪСЪПЪ, ШИ АЛЪ ЕШНЪ
 АФАРЪ. ШИ АЧЪСЪ ХАННАЕ АЖНЪСЪ АЧЪСЪ ПЪНЪ АЛЪ
 БЕННЪ СТЕПЖНЪЛЪ АКАСА АЛЪ. ШИ ГРЪНЪ АЛЪ
 АЧЪСЪ КЪВЪНЪТЕЛЕ АЧЪСЪСЪ, ЗНЪЖНЪСЪ АЧЪСЪ ТРАТЪ
 АЛЪ МНЪ КОПНАЕЛЪ ЖИДОВЪЛЪ, КАРЪСЪ АНЪ СЪГЪПЪ, КЪ
 ТРЪСЪ НОНЪ СЪШЪРЪСЪ ДЕМНЪ, ШИ ЗНЕСЕ МЪСЪ, ДОРМЪНЪ
 БОИ КЪ ПНЪ. ШИ ДЪСЪ АЛЪ ЗНЪСЪ КЪМЪ АМЪ АЖА
 ЦЪПЪ ГААСЪ А МЪСЪ, ШИ АМЪ СТРИГАТЪ, АЛЪ СЖНЪСЪ ХА
 ННАЕ АЛЪ АЛЪ МНЪ, АЛЪ ФЪШЪНЪ ШИ АЛЪ ЕШНЪ АФА
 ГЪ

1. Și Iosif să aduse la Eghipte și-l cîștigă pre dînsul Pentefri, hadimul lui faraó, cel mai mare peste bucătari, om eghiptean, den minile ismail(i)tênilor carii dușeră pre dînsul acolo.
2. Și era Domnul cu Iosif ; și era om ce nemeria și fu în case, lingă stăpinu-său, eghipteanul.
3. Și știa stăpinul lui că Domnul era cu dînsul și, oricîte face, Domnul îndereptează întru mîinile lui.
4. Și află Iosif har înaintea stăpinului său și bine-i plăcea lui ; și-l puse preste casa lui pre dînsul ; și toate cite eră ale lui le-au dat pre mîina lui Iosif.
5. Și fu după ce au pus pre dînsul pre casa lui și preste toate cite era ale lui, și blagoslovi Domnul casa eghipteanului pren Iosif : și să făcu blagoslovenia Domnului întru toată avuția lui den casă și în țarina lui.
- 6[5]. Și dède toate cite era ale lui în mîina lui Iosif. [6] Și nu știa pentru ale sale nemic afară den pâinea ce minca el. Și era Iosif bun la chip și frumos la față foarte.
7. Și fu după cuvintele acêstea și puse muierea stăpinului lui ochii ei pre Iosif și-i zise lui : „Culcă-te cu mine !“
8. Și el nu vrea ; și zise muierei stăpinului său : „De vrême ce stăpinul meu nu cunoaște pren mine nice una den cite sînt în casa lui, ce toate cite sînt ale lui le-au dat pre sama mea.
9. și nu iaste în casa aceasta nemică afară den mine, nice s-au rădicat de la mine nemică afară den tine, pentru că tu ești muierea lui, cum voi face cuvîntul cel rău acesta și voi greși înaintea lui Dumnezeu ?“
10. Și cînd grăia lui Iosif, zi dentru zi, și nu să asculta ei să se culce cu ea să se împreune cu dînsa.
11. Și fu o zi oarecarea întru acesta chip : întră Iosif în casă ca să-ș facă lucrurile lui și nimea nu era înlăuntru dentru cei den casă.
12. Și-l trase pre dînsul de haine zicînd : „Dormi cu mine“ ! Și el, lăsîndu-ș hainele în mîinile ei, au fugit și au ieșit afară.
13. Și fu după ce văzú că au lăsat hainele lui în mîinile ei și au fugit și au ieșit afară,
14. și chemă pre cei den casă, deca au văzut că au lăsat hainele lui în mîinile ei, și le zise lor, zicînd : „Vedeți, au băgat noao copil jidov să-ș bată joc de noi. Au întrat înlăuntru la mine, zicînd : «Dormi cu mine» ; și strigaiu cu glas mare.
15. Și, auzînd el cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsînd hainele lui la mine au fugit și au ieșit afară“.
16. Și lăsa hainele lingă ea până au venit stăpinul la casa lui.
17. Și-i grăi lui după cuvintele acêstea, zicînd : „Au întrat la mine copilul jidovul, carele ai băgat cătră noi, să-ș riză de mine și zise mie : «Dormi-voiu cu tine».
18. Și deaca au auzit cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsîndu hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afa/ră“.

1. Și Iosif să pogori la Egiptu și-l avu pre insul Pendefrei, hadîmbul lui faraon, cel mai mare presté bucătari, om egiptean, den mâinele ismail(i)tênilor pre carele îl pogorîră pre insul acolo.

2. Și era Domnul cu Iosif; și era om ce nemeria și fu în casă, lângă stăpînul său, egipteanul.

3. Și știa stăpînul lui cum Domnul era cu insul și, cîte ori face, Domnul îndreptează întru-mîinle lui.

4. Și află Iósif har înaintea stăpînului său și bine-i plăcea [stăpînului]¹ lui; și-l puse preste casa lui pre insul; și toate cîte era a lui le-au dat pre mîna lui Iósif.

5. Și fu după ce l-au pus pre insul pre casa lui și preste toate cîte era a lui, și blagoslovi Domnul casa egipteanului pren Iósif; și să fêce blagoslovenia Domnului întru toate unêtele lui, în casă și în țarina lui.

6 [5]. Și porânci toate cîte era a lui, în mâinele lui Iosif. [6]. Și nu stia pentru ale sale, nimic afară, den pâinea ce mîncea el. Și era Iosif frumos la chip și înfrâmsăt la față foarte.

7. Și fu după cuvintele acêstea și puse muierea stăpînului lui ochii ei pre Iosif și-i dzise lui: „Culcă-te cu mine!“²

8. Și el nu vrea; și dzise muierei stăpînului său: „In vrême ce stăpînul meu nu cunoaște pre(n)³ mine nice una din cîte-sîntu în casa lui, ce toate cîte sîntu întru însă le-au dat pe mîna mea.

9. și nu iaste întru casa aceasta nimic afară den mine, nice iaste altă nimic rădicat de la mine făr-de tine, pentru că tu ești muierea lui, cum voi face cuvîntul cel rău acesta și voi greși înaintea lui Dumnezău?“

10. Și cîndu grăia lui Iosif, dzi dentru dzi, și nu asculta ei să s(ă) culce cu ea, să s(ă) imbie cu însă.

11. Și fu o dzi într-acesta chip oarecarea: Intră Iosif în casă ca să-s facă lucrurile lui și nîme nu era înlontru dentru cei den casă.

12. Și-l trase pre insul de haine⁴ dzi cîndu: „Dormi cu mine!“ Și el, lăsîndu-și hainele întru mâinele ei, au fugit și ieși afară.

13. Și fu după ce vădzu că au lăsat hainele lui și au fugit și ieși afară.

14 [13]. și chemă pre cei den casă, dacă au vădzut că au lăsat hainele lui în mâinele ei, și le dzise lor dzicîndu: [14] „Vedeți, au adus noaă înlontru copil jidov să-s bată joc de noi. Intră înlontru la mine, dzicîndu: «Dormi cu mine»; și strigai cu glas mare.

15. Și, audzîndu el cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsîndu hainele lui la mine au fugit și au ieșit afară“.

16. Și lăsa hainele lângă ea pân-au venit stăpînul la casa lui⁵.

17 [16]. Și-i grăi lui după cuvintele acêstea, dzicîndu: [17] „Intră la mine copilul jidovul, carele ai adus înlontru cătră noi, să-s rîză de mine și dzise mie: «Dormi-voi cu tine».

18. Și dacă au⁶ audzit cum am înălțat glasul meu și am strigat, lăsîndu hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afa/ră“.

1. Iară pre Iósif îl aduseră în Egipt și-l cumpără Pentifrii, hadîmbul lui faraon, voievod, bărbat egiptean, den mâinile izmail(i)tênilor carei îl aduseră acolo¹.

2. Și era Dumnezeu cu Iósif; și era om meșter² și fu în casă la stăpîn-său, egiptêninul.

3. Și știa stăpîn-său bine că iaste cu dînsul Domnul și, orice făcea, Domnul tot le tocmişa în mâinile lui.

4. Și află Iósif milă înaintea stăpîn-său; și-i plăcea și-l puse ispravnic preste casa lui; și tot ce avea dăde în mâinile lui Iósif.

5. Și deaca dăde acel egiptean tot ce avu pre mîna lui Iósif, blagoslovi Dumnezeu casa lui pentru Iósif și fu blagoslovenia³ Domnului pre toată avuția lui, și în casă și la cîmp.

6 [5]. Și tot ce avea era în mîna lui Iósif. [6] Și nimic den casa lui nu stia fără numai pâinea cît mîncea. Și era Iósif frumos la obraz și ghizdav la față foarte.

7. Și fu după acêstea își puse stăpîn-său ochii pre Iósif și-i zise: „Culcă-te cu mine!“

8. Iar el nu vrea⁴, ce zise stăpîn-său: „Stăpîn-mieu nimic nu știe den ce iaste în casa lui fără numai eu, și tot ce are au dat în mâinile melle.

9. și nu iaste nimic mai de cînste decît mine și nimic nu iaste apărât de mâinile melle fără numai tu, muierea lui; dară eu în ce chip as putea face acest lucru rău să greșesc înaintea lui Dumnezeu?“

10. Iară ea totdeauna și în toate zilele zicea lui Iósif să se culce cu dînsa; el nu vrea.

11. Iar cînd fu într-o zi întră Iósif în casă să-s lucreze ce era lucrul lui și nu era nimini den cei casnici în casă.

12. Iar ea îl apucă de dulămă și-l trase, zicînd: „Culcă-te cu mine!“ Iar el își lăsa dulăma în mâinile ei și, fugînd, ieși afară.

13. Iar muierea, deaca văzu dulăma în mâinile ei,

14. strigă la dînsa pre cei ce era casnici și le zise: „Vedeți că au adus slugă jidov să-s bată joc de noi. Că au venit la mine și mi-au zis: «Culcă-te cu mine», iar eu strigai.

15. Iar el deaca auzi că strig și mă vaiet și-au lăsat dulăma și au fugit afară“.

16. Și ținu dulăma lui pînă veni stăpînul acasă-ș.

17 [16]. Și-i spuse după cuvîntul acesta, zicînd: [17] „Venit-au la mine sluga cêea jidov, care l-ai adus înlontru la noi, să-s rîză de mine și mi-au zis: «Să mă culc cu tine».

18. Iar deaca au văzut că strig, el, lăsîndu-ș dulăma, au fugit afa/ră⁵.

Iosif în Egipt

1. Iosif a fost dus în Egipt și Putifar egipteanul, eunucul și mai marele peste oștile lui faraon, l-a cumpărat din mîinile ismaeliților care l-au adus acolo.

2. Domnul era cu Iosif, care s-a arătat a fi îndeminatec în casa egipteanului, stăpînul său.

3. Iar acêsta a văzut că Domnul este cu Iosif și, că îi împlinește toate cîte le face.

4. Și a căpătat Iosif, har înaintea stăpînului său, i-a plăcut acêstui și l-a pus mai mare peste casa sa; și toate cîte le avea, le-a dat în grija lui Iosif.

5. Iar după ce l-a pus mai mare peste casa sa și peste toate ale sale, a binecuvîntat Domnul casa egipteanului din pricina lui Iosif; și era binecuvîntarea Domnului peste întregul său avut, din casă și din țarină.

6. Și a dat Putifar toate cîte le avea pe mîna lui Iosif, iar el nu mai avea grijă de nimic decît de pâinea care o mîncea. Iar Iosif era frumos la trup și chipeș foarte.

7. Și după ce s-au întîmplat acêstea, soția lui Putifar și-a pus ochii pe Iosif și i-a spus: „Culcă-te cu mine!“

8. El n-a vrut și i-a răspuns: „De cînd sînt aici, stăpînul meu nu mai poartă grijă de nimic în casa lui și toate cîte le are mi le-a dat pe mîna mea.

9. și nimeni nu este mai mare ca mine în casa aceasta și nimic nu-mi este oprît în afară de tine, pentru că tu ești soția lui; cum să-l fac lui un asemenea rău și cum să greșesc înaintea lui Dumnezeu?“

10. Ea l-a vorbit lui Iosif zi de zi, dar el n-o asculta să se culce cu ea, ca să se împreune cu ea.

11. Dar cînd într-o zi a intrat Iosif în casă după treburi tocmai cînd acolo nu era nimeni dintre casnici,

12. l-a tras femeia de haină și i-a spus: „Culcă-te cu mine!“ El însă lăsîndu-și haina în mîinile ei a fugit și a ieșit afară.

13. Cînd a văzut ea că și-a lăsat haina și că a fugit afară,

14. i-a strigat pe toți ai casei și le-a spus: „Priviți, ne-a adus slugă un evreu ca să ne batjocorească. Uite, acesta a intrat la mine spunînd să mă culc cu el; eu însă am început să strig.

15. Văzînd el că mi-am ridicat glasul și am strigat, și-a lăsat haina la mine și a fugit afară.“

16. Și ea a ținut haina pînă a venit stăpînul acasă.

17. Atunci i-a vorbit și lui cu aceleași cuvinte, spunîndu-i: „Robul evreu, pe care mi l-ai adus, a intrat la mine să mă batjocorească voind să se culce cu mine,

18. dar cînd a văzut că mi-am ridicat glasul și am strigat, și-a lăsat haina la mine și a fugit afa/ră.“

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

К А П М

н фх дх вте кх вништеае, ачесте, грешн
 чела ман маре песте пххарничи пптра
 пхалн егупетхалн, шн чела ман маре
 песте фжкпторн де пжине домнхалн
 лор пптрапхалн егупетхалн. Шн
 оуричн фарас пе амждон харжмн халн, пре че
 ман маре песте пххарничи, шн пре чела ман маре,
 песте фжкпторн де пжине. Шн пхсе пре
 ен пптеманнчт ла легтпхарт, ла локхал оунде ера
 тосенф ахуе аколд. Шн дхде пре джншн,
 чела ман маре ала темничи ла тосенф, шн пхсе
 пре джншн лжнтг джнхал, шн фхрт зиле ппа
 зт. Шн втхарт амждон внсе, пптра нойт
 пт, шн ерерт внхалн чела ман маре песте пх
 харничи шн чела ман маре песте фжкпторн де
 пжине, карн ера ан пптрапхалн егупетхалн,
 че ера пптеманнчт ера ачпта. Пптра ла джшн
 тосн джншнчт, ш втхарт пре ен, ш ера пххарт
 Шн пптра пре харжмн халн фарас, карн ера
 кх ела пптеманнчт, лжнтг домнхал халн, зжкнх,
 че е кпфчеле ко лпре посоморжте, сжнтх ачтвон.
 Шн ен зжерт халн внсе ам втхарт, шн нх кесте
 чине ачтвон пре ела, шн зжерт ачтосенф, а
 нх пре амждон артпарт лор кесте повестиче
 дарт мте. Шн повестиче чела ман маре песте
 пххарничи, внхал халн кптра тосенф, шн зжерт,
 тосенф мте ера ете пжншнчт мт. Шн п
 вте ера трен виче, шн мтхартвнхал ера екоуе
 де кпвстаре, шн ерволнеае ертхгхнлор колпте.
 Шн пххархал халн фарас пжншнчт, шн лхсало
 ертхгхнл шн стортхарт пре джнхал, пптрапхал
 халн фарас, шн дедн пххархал пжншн халн фа
 рас. Зжерт халн тосенф, ачпта кесте птла
 кхнрт халн, чела трен виче, трен зжерт сжнтх.
 Пжншнчт зжерт, шнш ба ахуе амнште фарас
 де ерертмт, шн твба пхсе пре мтхарт пххарт
 ннчтн тпале, шн бенда пххархал халн фарас п
 жншн халн, шн зжерт ерертмт чела ман джншнчт
 ахуе ера ера, мжкнх. Пжншнчт амнш
 те демине, пжншнчт тпале кжнх блфн чте внх,
 шн вн фчте пптрапхал мнх, шн бен ахуе а

- 19. Și fu deca auzi stăpînul lui cuvintele muierei lui cîte au grăit cătră dînsul, zicînd : „Așa mi-au făcut copilul tău“, și s-au mîniat cu urgie.
- 20. Și luînd stăpînul pe Iósif l-au pus la tărie în locul unde legații împăratului să țin, acolo, în tărie.
- 21. Și era Domnul cu Iósif și-i vărsa asupra-i milă și dède lui har înaintea celui mai mare preste legați.
- 22. Și-i dède cel mai mare preste legați temnița pre mîna lui Iósif și pre toți cei aduș, cîți era în temnița. Și toate cîte fac acolo el era făcînd.
- 23. Nu era cel mai mare peste legături al temniții știînd pentr-însul nemică, căci toate era pren mîna lui Iósif, pentru că Domnul era cu dînsul, și cîte făcea el Domnul îndirepta întru minile lui.

CAP 40

- 1. Și fu după cuvintele acestea; greși cel mai mare peste păharnicii împăratului- Eghipétului și cel mai mare peste făcătorii de piîne, domnului lor, împăratului Eghipétului.
- 2. Și s(ă) urgisi faraó pe amîndoi hadîmii lui, pre cel mai mare peste păharnici și pre cel mai mare peste făcătorii de piîne.
- 3. Și-i puse pre ei în temnița, la legătura, la locul unde era Iósif adus acolo.
- 4. Și-i dède pre dînșii cel mai mare al temniții la Iósif și-i puse pre dînșii lîngă dînsul. Și fură zile în pază,
- 5. și văzură amîndoi vis într-o noapte. Și vederea visului celui mai mare peste păharnici și celui mai mare peste făcătorii de piîne, carii era ai împăratului Eghipétului, ce era în temnița, era aceasta.
- 6. Intră la dînșii Iósif dimineața și văzu pre ei și era turburați.
- 7. Și întreba pre hadîmii lui faraó carii era cu el în temnița lîngă domnul lui, zicînd : „Ce e că fețele voastre posomorite sint astăzi“?
- 8. Și ei ziseră lui : „Vis am văzut și nu iaste cine a-l tilcui pre el“. Și zise lor Iósif : „Au nu pren Dumnezău arătarea lor iaste? Povestițe-m dară mie“.
- 9. Și povesti cel mai mare peste păharnici visul lui cătră Iósif și zise : „În somnul meu era vie înaintea mea.
- 10. Și în vie era trei vițe, și ea, odrăslind era scofînd vîlstare și broboanele strugurilor coapte.
- 11. Și paharul lui faraó în mîna mea ; și luoiu strugurul și-l storșu pre dînsul în paharul lui faraó și dediu paharul în mîna lui faraó“.
- 12. Zise lui, Iósif : „Aceasta iaste tilcuirea lui : cele trei vițe trei zile sint.
- 13. Încă trei zile și-ș va aduce aminte faraó de boieria ta și te va pune pre mărirea păharnicii tale și vei da paharul lui faraó în mîna lui și după boieria. ta cea mai denainte, după cum erai mescînd.
- 14. Ci-ț adu aminte de mine pentru tine cînd va fi ție bine și vei face întru mine milă și vei aduce a'minte de mine lui faraó și mă vei scoate den

19. Și fu dacă auzi stăpînul lui cuvintele muierei lui cîte au grăit către însul, zicîndu : „Așa mi-au făcut copilul tău”, și s-au mîniat cu urgie.

20. Și luîndu stăpînul lui Iosif l-au pus la tîrie în locul unde legații împăratului să țin, acolo, în tîrie.

21. Și era Domnul cu Iosif și-i vărsa asupra-i milă și-i dăde lui har înaintea celui mai mare preste legați.

22. Și-i dăde cel mai mare preste legați legătura⁸ pre mîna lui Iosif și pre toți cei aduș, cîți întru legătura. Și toate cîte fac acolo el era făcîndu.

23. Nu era cel mai mare preste legați a legăturii știind pre însul nimic, pentru că toate era pre mîna lui Iosif, pentru că Domnul era cu însul, și cîte el făcea Domnul îndrepta întru mîinile lui.

19. Iar stăpînul său deaca auzi cuvintele muierei sale zicîndu-i : „Așa mi-au făcut sluga ta”, se mînié foarte.

20. Și luînd stăpînul pre Iosif îl băgă în pușcărie, unde ținea vinovații împăratului, acolo, în tîrie.

21. Iar Dumnezeu era cu Iosif și vărsa asupra lui milă și-i dăde har înaintea vîtafului de pușcărie.

22. Și dăde vîtaful de pușcărie toți cei închiși pre mîna lui Iosif, cîți era în temniță. Și tot ce făcea ei acolo el făcea lor.

23. Iar vîtaful cel de pușcărie nu știa nimic, că toată pușcăriia era în mîna lui Iosif, cu care era Domnul, și tot ce făcea Domnul cu mîinile lui făcea.

19. Cînd a auzit stăpînul cum se purtase Iosif cu soția lui s-a mîniat foarte.

20. Și luîndu-l pe Iosif, l-a aruncat în temniță, în locul unde cei vinovați față de rege erau închiși.

21. Dar Domnul era cu Iosif și și-a revărsat asupra-i mila sa și i-a dăruit har înaintea mai-marelui peste paznici.

22. Iar mai-marele peste paznici a dat temnița pe mîna lui Iosif și pe toți osîndiții care erau în temniță. Și orice era de făcut acolo el făcea.

23. Și mai-marele peste paznici nu mai avea grijă de nimic, din pricina lui, căci toate erau pe mîna lui Iosif, deoarece Domnul era cu acesta și toate cîte le făcea, Domnul le implinea prin Iosif.

CAP 40

1. Și fu după cuvintele acestea, greși cel mai mare preste păharnici a împăratului Eghiptului și cel mai mare preste pită domnului lor, împăratului Eghiptului.

2. Și să scribi faraon pre amîndoi hadîmbii lui, pre cel mai mare preste păharnici și pre cel mai mare preste pită.

3. Și-i puse pre ei în pază, la legătura, la locul unde Iosif au fostu adus acolo.

4. Și-i dăde pre înși cel preste legături la Iosif și-i puse pre înși lingă însul. Și fură dzile întră pază,

5. și vădzură amîndoi vis întră o noapte¹. Și viderea visului celui mai mare preste păharnici și celui mai mare preste pită, carii era a împăratului Eghiptului, carii au fostu întră legătura, era aceasta.

6. Întră la înși Iosif dimineața și vădzu pre ei și era turburați.

7. Și întreba pre hadîmbii lui faraon, carii era cu el în temniță lingă domnul lui, zicîndu : „Ce (e)² că fețele voastre posomorite [sîntu]³ astăzi?”

8. Și ei dzisără lui : „Vis am vădzut și cine-l va asămăna nu iaste pre el”. Și dzise Iosif : „(Însă au)⁴ nu preñ Dumnezău arătarea lui iaste? Povestiti-mi dară mie”.

9. Și povesti cel mai mare preste păharnici visul lui lui Iosif și dzise⁵ : „Întru somnul mieu era vie înaintea mea.

10. Și întră vie era 3 jancuri, și ea, odreslîndu, scoase vlastare⁶ și copți strugurii poamei.

11. Și păharul lui faraon în mîna mea; și luai poama⁷ și o storșu pre însă în păharul lui faraon și dediu păharul în mîinile lui faraon”.

12. Și dzise Iosif⁸ : „Aceasta-i asămănarea lui : cele 3 jancuri 3 dzile sîntu.

13. Încă 3 dzile și-ș va aduce aminte faraon de boieria ta și te va pune pre mărimea păharnicilor și vei da păharul lui faraon pre⁹ mîna lui și după boieria ta cea de mîinte, după cum erai păharnicindu.

14. Ce-ți adu aminte pentru tine singur cîndu bine și să va face ție și vei face întră mine milă și-i vei aduce a/mîinte de mine lui¹⁰ faraon și mă vei

1. Și fu după cuvintele acestea, greși păharnicul cel mare și cluceăriul cel mare ai împăratului de la Eghipt, hadîmbii.

2. Și se mînié pre dinșii faraon, pre aceste slugi ale sale hadîmbi, pre amîndoi : pre păharnicul cel mare și pre cluceăriul cel mare.

3. Și-i băgă în pușcărie, la paza pușcării, în legături, în locul unde era băgat și Iosif.

4. Acolo îi băgă vîtaful de pușcărie de era cu Iosif. Și fură citeva dzile în pușcărie,

5. decii ei văzură amîndoi întră o noapte lor vise : și păharnicul cel mare și cluceăriul cel mare, carei fusese la împăratul Eghiptului, iar atunci era în pușcărie.

6. Iar dimineața întră Iosif la dinșii și-i văzu că era triști.

7. Și întreabă pre acei hadîmbi ai lui faraon carei era băgat de stăpînul său, faraon, în temniță, zicînd : „Ce poate fi de vă sînt astăzi fețele triste?”

8. Iar ei, răspunzînd, ziseră : „Văzut-am niște vise și nu iaste cine să ni le dăzlege”. Iosif le zise : „Au doară dăzlegarea viselor voastre nu iaste la Dumnezeu? Spuneți mie ce ați văzut”.

9. Și spuse păharnicul cel mare, zicînd : [10] „Eu văzui în vis undé era o vie înaintea mea,

10. și în vie 3 lăstari; și aceștia crescură odrasle și făcură struguri de vin copți.

11. Iar păharul lui faraon era în mîinile mele; și storșu strugurii în păhar și ded păharul în mîinile lui faraon”.

12. Iar Iosif răspuse : „Dăzlegarea visului tău așa iaste : trei odrasle trei zile sînt¹.

13. Și încă după trei zile iș va aduce faraon aminte de cîntea ta și te va pune faraon iar păharnic mare și vei da în mîinile lui faraon păharul cu vin, după boieria ta cea dentăi.

14. Ce să-ți aduci aminte și de mine întră boieria ta cîndu-ț va fi bine și să faci milă cu mine și să aduci a/mîinte lui faraon de mine și să mă scoț

CAP 40

CAP. 40

Iosif tilcuiește visele dregătorilor faraonului

1. După acestea, s-a nimerit ca paharnicul și pitarul regelui Egiptului să gresească față de domnul lor, regele Egiptului.

2. Faraon se minie pe cei doi curteni ai săi, pe mai marele paharnic și pe mai marele pitar.

3. Și i-a pus sub pază în temniță. la căpitanul străjii, unde era închiși și Iosif.

4. Căpitanul străjii i-a dat în grija lui Iosif ca acesta să le slujească. După citeva zile în temniță,

5. într-o noapte, atît paharnicul cît și pitarul regelui Egiptului, care erau închiși în temniță, au avut cîte un vis. Fiecare vis își avea tilcul său.

6. Cînd Iosif a intrat la ei dimineața, a văzut că erau tulburați.

7. Atunci Iosif a întrebat pe dregătorii faraonului care erau cu el la stăpînul său sub pază : „De ce sînteți astăzi așa de posomorîți la față?”

8. Acestia i-au răspuns : „Am avut cîte un vis, dar nu este nimeni ca să-l tilcuiască”. Iosif le-a spus atunci : „Oare tilcuirea viselor nu este dată de Dumnezeu? Povestiti-mi ce-ați văsat”.

9. Atunci marele paharnic îi povesti lui Iosif visul său : „În visul meu — a spus el — era în fața mea o viță de vie.

10. Vița avea trei mlădite care au început să înmușurească și să dea floare, iar strugurii se coceau în ciocchini.

11. Paharul faraonului se afla în mîna mea. Am luat strugurii, i-am storș în paharul lui faraon și apoi l-am dat în mîna faraonului”.

12. Atunci Iosif i-a spus : „Iată care este tilcul visului : cele trei mlădite sînt trei zile.

13. Peste trei zile faraon își va aminti de rangul tău și te va așeza din nou în dregătoria ta. Și-i vei înmîna faraonului paharul, așa cum era slujba ta mai înainte, cînd erai paharnicul lui.

14. Ci adu-ți aminte de mine cînd îți va merge bine și ai bunătatea de a-ți aminti faraonului de mine și scoa-

минте де мине ахн фарао, шн мговен еколатте з
 ден ахлатте фарао. Пентръ ктвкх фхртн
 шатъ мам фхратъ ден пѣмжнѣхъ пѣровескхъ,
 шн ахчѣ на фтѣкхъ немнѣхъ, че мѣ пѣхѣрѣ флѣхн
 прѣ фхратъ ахлатте. Шн бѣхъ чѣл ман ма
 ре, пѣсте фтѣкхъ прѣ пѣжне, кѣм днѣ пѣхъ
 пѣкхнѣхъ шн знѣе ахн есоенфъ, шн ехъ амъ бѣхъ
 внѣ, шн мнѣ пѣрѣ, прѣн кошхрн де пѣжне ктв
 рѣ днѣамъ прѣ капхл мѣхъ. Шн фкошхл чѣл
 ман дѣхѣпра, ден пѣлатте фѣлнрнѣ, денаре фпѣ
 рѣхл фарао мжнѣ, ахкрѣ де фтѣкхъ прѣ пѣ
 жне, шн пѣхѣрѣ чѣрнѣхъ мжнѣ прѣ пѣжне
 ле, ден кошнѣ чѣра дѣхѣпра капхл ахн мѣхъ.
 Шн рѣхѣхъ знѣе есоенфъ знѣе ахн, ачѣстѣе пѣ
 кхнѣхъ ахн, чѣле прѣн кошхрн, прѣн знѣе ехнѣ.
 Фхртъ пѣсте прѣ знѣе, ба ахл фарао капхл пѣхъ
 дела пѣне, шн теба епжнѣхъ прѣ лѣмнѣ, шн бо
 мжнѣ, пѣхѣрѣ чѣрнѣхъ кѣрнѣхъ пѣле дѣлѣн
 не. Шн фхъ рѣна прѣ ахн, знѣе нахнѣра ахл
 ахн фарао, шн фтѣкхъ есоенфъ ахлатте ехѣхъ
 ахн, шнш ахѣе амнѣте, ден ерѣа, пѣхъ рнѣхъ
 ахн, шн ден ерѣа фтѣкхъ прѣ пѣжне, фхъ
 пѣхл ехѣхъ ахлатте. Шн ахѣхъ прѣ чѣл
 ман маре пѣсте пѣхъ рнѣхъ, ла ерѣа ахн, шн дѣ
 рѣ пѣхъ рѣхъ фхжнѣ ахн фарао. Гѣрѣ прѣ чѣл
 ман маре пѣсте фтѣкхъ прѣ пѣжне, ахл епжн
 хъ рѣхъ прѣ лѣмнѣ, ахл прѣ кѣм ахъ пѣхѣхъ лѣр
 есоенфъ. Шн нѣхъ ахѣе амнѣте, чѣл ман ма
 ре пѣсте пѣхъ рнѣхъ прѣ есоенфъ, чѣл ехнѣ прѣ ел

И фхъ ахпѣ, бѣ знѣе, фарао бѣхъ внѣ,
 гхнѣахъ кѣстѣе ахнѣ рѣхъ. Шн м
 пѣе кѣхнѣ рнѣхъ ехѣхъ, з, бачн,
 бѣхъ ахѣе ахнѣ, шн ахѣе ла прѣхъ рнѣхъ,
 шн пѣхъ прѣ чѣрнѣхъ. Шн ахлатте
 з, бачн, ехѣхъ ахпѣ ачѣстѣе денрѣхъ грозаве
 ахнѣ, шн ехнѣ ла прѣхъ рнѣхъ, шн ехпѣхъ ахн
 гѣ бачн ахнѣ марѣхъ рѣхъ ахн. Шн мжнѣ
 рѣ дѣпѣте, чѣле, з, бачн грозаве, шн ехпѣхъ
 ла прѣхъ рнѣхъ, прѣ чѣле, з, бачн фхл ахѣе ахнѣ,
 шн чѣле ахѣе ла прѣхъ рнѣхъ шн мѣте не ахрѣлатте
 фхртъ, ктвѣ фхратѣ фпжнѣхъ лѣр. Шн
 ехѣхъ фарао, шн внѣе ахл ахнѣ рѣхъ ахн, шн м
 пѣ, з, ехнѣ ехѣхъ ден прѣ рѣхъ рнѣхъ ахѣе,
 шн ехѣе. Шн ахлатте, з, ехнѣ ехпѣхъ шн
 ехпѣхъ прѣ ехнѣ, рѣхѣрѣ ахпѣ дѣхнѣе.
 Шн фхнѣхъ чѣле, з, ехнѣ ехпѣхъ, прѣ чѣле
 шлатте ехнѣ ахѣе шн пѣне, шн ехѣхъ фа
 радъ шн ера внѣ. Шн фхъ днмнѣхъ, шн ех
 пѣхъ рѣхъ ехѣхъ ахн, шн прѣмнѣхъ ах
 кемѣте прѣ пѣхъ, пѣхѣхъ прѣ ехпѣхъ ахн,
 шн прѣ пѣхъ фхѣле пѣхъ ахн, шн пѣхѣхъ лѣр фа
 радъ ехѣхъ ахн шн нѣ ерѣхнѣ ехъ дѣхѣхъ
 внѣхъ ахн фарао. Шн гѣрѣ чѣл ман маре
 пѣсте пѣхъ рнѣхъ, ктвѣ фарао з хнѣхъ
 пѣхъ рнѣхъ мѣхъ, фхъ ахѣе амнѣте ахпѣхъ
 фарао ехѣхъ прѣ ехѣхъ ахн, шн нѣхъ пѣхъ
 прѣ нѣхъ фхратѣ, фхѣхъ чѣхъ ман маре пѣсте
 ктвѣхъ, прѣ мине, шн прѣ чѣл ман маре пѣсте
 пѣжне

această închisoare.

15. Pentru că cu furtașag m-au furat¹ den pământul jidovescu și aicea n-am făcut nemică, ce mă pusăra înlăuntru în groapa aceasta⁴.

16. Și văzu cel mai mare peste făcătorii de piune cum dirept au tilcuit și zise lui Iósif : „Și eu am văzut vis : și mi să părea trei coșuri de piune că rădicam pre capul meu.

17. Și în coșul cel mai deasupra, den toate feliu- rile de care împăratul faraó mînca lucru de făcătoriu de piune ; și pasările ceriului mînca pre dînsele den coșnița ce era deasupra capului meu⁴.

18. Și, răspunzînd, Iósif zise lui : „Acesta e tilcui- rea lui : cêle trei coșuri trei zile sînt.

19. Încă peste trei zile va lua faraó capul tău de la tine și te va spînzura pre lemnu și vor mînca pa- sările ceriului cărnurile tale de la tine⁴.

20. Și fu în a treia zi, zi de naștere era a lui faraó, și făcu ospăț la toate slugile lui și-ș aduse aminte de boieria păharnecului și de boieria făcătorului, de piune în mijlocul slugilor sale.

21. Și așeză pre cel mai mare peste păharnici la boieria lui și dède păharul în mîna lui faraó.

22. Iară pre cel mai mare peste făcătorii de piune l-au spînzurat pre lemnu, dupre cum au tilcuit lor Iósif.

23. Și nu-ș aduse aminte cel mai mare peste pă- harnici de Iósif, ce-l uită pre el.

CAP 41

1. Și fu după 2 zile, faraó văzu vis : gîndia că stă lingă rîu.

2. Și iată ca cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și alése la trupuri și păștea pre țârmuri.

3. Și alte 7 vaci să suia după acêstea den rîu, gro- zave la chip și suptii la trupuri, și să păștea lingă vaci, lingă marginea rîului.

4. Și mîncară de tot cêle 7 vaci grozave și suptii la trupuri pre cêle 7 vaci frumoase la chip și cêle alése la trupuri ; și iată nearătate fură, căce întrără în pinticile lor.

5. Și să sculă faraó și visă al doilea rînd : și iată 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alése și bune.

6. Și alte 7 spice suptii și strîcate de vînt răsăria după dînsile.

7. Și înghițiră cêle 7 spice suptii pre cêle șapte spice alése și pline. Și să sculă faraó și era vis.

8. Și fu dimineața și să turbură sufletul lui. Și trimitînd, au chemă pre toți tilcuiorii Eghipetului și pre toț întelepții lui și povesti lor faraó visul lui, și nu era cine să dovedească visul lui faraó.

9. Și grăi cel mai mare peste paharnici cătră faraó zicînd : „Păcatul meu în aduc aminte astăzi.

10. Faraó să scribi pre slugile lui și ne-au pus pre noi în pază în casa celui mai mare peste bucătari, pre mine și pre cel mai mare peste/piune.

scoate dentr-această tărie.

15. Pentru că eu furțișag m-au¹¹ furat de la pământul jidovescu și aceea n-am făcut nimic, ci mă pusă înlontru întru groapa aceasta¹.

16. Și vădzu cel mai mare preste pită cum dreptu au asămănat și-i dzise lui Iosif: „Și eu am vădzut vis: și mi să părea¹² 3 coșnițe de pâini le rădicam pre capul meu.

17. Și întru coșnița de asupra de toate făliurile den carele împăratul faraon mănincă faptu de pitar; și pasările mînca pre însă den coșnița ce era de asupra capului meu¹.

18. Și, răspundzindu, Iosif dzise lui: „Aceasta-i asămănarea lui: cele 3 coșnițe 3 dzile sîntu.

19. Încă preste 3 dzile va lua faraon capul tău de la tine și te va spînzura pre lemnu și vor mînca pasările ceriului pelițele tale¹.

20. Și fu inn-a treia dzi, dzi de naștere era lui faraon, și făcea ospăț la toate slugile lui și-ș aduse aminte de boieria celui mai mare preste păharnici și de boieria celui mai mare preste pită în mijlocul slugilor sale.

21. Și aședză pre cel mai mare preste păhară la boieria lui și dăde păharul pre mîna lui faraon¹.

22. Iară pre cel mai mare preste pâine l-au spînzurat pre lemnu, după cum au asămănat lor Iosif.

23. Și nu-ș aduse aminte cel mai mare preste păharnici de Iosif, ci-l uită pre el.

CAP 41

1. Și fu după doao dzile, faraon vis vădzu¹: gîndea că stă lîngă rîu.

2. Și iată ca cîndu pre rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și alése la trupuri și păștea pre țărături.

3. Și alte 7 vaci să suia după acētea den rîu, grozave la chip și suptii la trupuri, și să păștea lîngă vaci, lîngă² marginea rîului.

4. Și mîncară de tot cēle 7 vaci grozave și suptii la trupuri pre cēle 7 vaci frumoase la chip și cēle alése la trupuri; și iată nearătate fură, căce intrară în pîntecile lor.

5. Și să sculă faraon și visă al doilea rîndu: [6] și iată 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alése și bune.

6 [7]. Și alte 7 spice suptii și stricate de vînt răsăria după înșii.

7. Și inghițiră cēle 7 spice suptii pre cēle 7 spice alése și pline. Și să sculă faraon și era vis.

8. Și fu dimineața și să întristă sufletul lui. Și, trimițîndu, au chemat pre toți tilcutorii Eghîpetului și pre toți înțelepții lui, și povesti lor³ faraon visul, și nu era cine să dovedească visul lui faraon.

9. Și grăi cel mai mare preste păharnici cătră faraon dzicîndu: „Păcatul meu im aduc aminte astăzi.

10. Faraon să scîrbi pre slugile lui și ni-au pus pre noi în pază în casa celui mai mare preste bucătari, pre mine și pre cel mai mare preste/păine.

dentr-această tărie.

15. Că eu furișul m-au furat den țara jidovească, și aici n-am făcut nici o răotate, ce m-au băgat într-această groapă¹.

16. Iar cluceăriul cel mare văzînd că dăzlegă visul păharnecului zise lui Iosif: „Și eu văzui vis: și se făcea unde țineam în capul meu trei coșuri cu pâine.

17. Iar în coșnița cea mai desupra era de toate făliure de fripturi de care mănincă împăratul faraon; iar pasările ceriului mînca den coșnița carea era în capul meu¹.

18. Iar Iosif, răspunzînd, zise lui: „Dăzlegarea visului tău iaste așa: trei coșnițe, trei zile sînt.

19. Și după trei zile va lua faraon capul tău de la tine și te va spînzura pre lemn; și vor mînca carnea ta pasările ceriului¹.

20. Iar după trei zile fu zioa nașterii lui faraon și făcu ospăț tuturor slugilor sale. Și-ș aduse aminte de boieria păharnicului celui mare și de boieria cluceăriului celui mare între toate slugile sale.

21. Și puse pre păharnicul cel mare la boieria sa.

22. Iar pre cluceăriul cel mare îl spînzură pre lemn, cum spusese Iosif.

23. Dēcii păharnicul cel mare nu-ș mai aduse aminte de Iosif, ce-l uită.

CAP 41

1. Și fu după cuvintele acētea al doilea an de zile, văzu faraon vis: se făcea unde sta pre țărături unu rîu¹.

2. Și iată ca cum ară fi fost ieșînd den rîu 7 vaci frumoase la vedere și alése la trup.

3. Iară după acētea ieșiră den rîu alte 7 vaci grozave la vedere și mîrșave la trup și se păștea cu cēle vaci pre țărăturile rîului.

4. Și mîncară cēle 7 vaci mîrșave la trup pre cēle 7 vaci frumoase și alése la trup; și iată fură nevăzute, că intrară în pîntecile lor.

5. Și, sculîndu-se faraon, iar se culcă și văzu alt vis, al doilea rînd: și iată 7 spice ieșia dentr-o rădăcină, bune și alése².

6. Iar alte 7 ieșia după dînele suptiri și pâlite de vînt.

7. Și mîncară cēle 7 spice suptiri și pâlite pre cēle 7 spice alése și pline. Și se sculă faraon den somn.

8. Iar dimineața i se întristă sufletul. Și, trimițînd, chemă pre toți filozofii Eghîpetului și pre toți înțelepții și le spuse faraon visul, și nu se află nimini să dăzlege visul lui.

9. Atunci zise păharnicul cel mare cătră faraon: „Astăzi im aduș aminte de păcatul meu.

10. Cînd te mînișeș pre slugile tale și ne-ai băgat în pușcărie în casa voievodului oștilor, pre mine și pre cluceăriul cel mare, /

te-mă din această inchoisore.

15. Căci m-au răpit cu vicleșug din țara evreilor, iar aici n-am făcut nimic ca să mă pună în temnița aceasta¹.

16. Cînd marele pitar a văzut cît de bine a tilcuit, i-a spus lui Iosif: „Și eu am avut un vis: și se părea că purtam pe cap trei coșuri cu colaci.

17. În coșul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte de pitar pentru masa faraonului și pasările cerului ciuguleau din coșul așezat pe capul meu.

18. Drept răspuns, Iosif i-a grăit astfel: „Tilcul este acesta: cele trei coșuri sînt trei zile.

19. Peste trei zile, faraon îți va lua capul și te va spînzura de un copac, iar pasările cerului se vor înfrupta din carnea ta¹.

20. A treia zi, fiind ziua de naștere a lui faraon, a dat un ospăț pentru toți curtenii săi. Afliindu-se în mijlocul dregătorilor, și-a adus aminte de marele paharnic și de marele pitar.

21. Și l-a așezat pe marele paharnic din nou în dregătoria sa și acesta îi dădea faraonului paharul în mînă.

22. Iar pe marele pitar l-a spînzurat, așa cum tilcuise Iosif.

23. Dar marele paharnic nu și-a mai amintit de Iosif, ci l-a uitat.

CAP. 41

Iosif tilcuiește visele lui faraon

1. După doi ani de zile, faraon a avut un vis: i se părea că stă lîngă rîu.

2. Cînd iată, se făcea că din rîu au ieșit șapte vaci frumoase la înfățișare și grase la trup, care pășteau prin stușii.

3. Dar după acētea, au ieșit din rîu alte șapte vaci, urite la înfățișare și slabe la trup, și s-au așezat lîngă celelalte, pe marginea rîului.

4. Iar cele șapte vaci urite la înfățișare și slabe la trup le-au inghițit pe cele șapte vaci frumoase la înfățișare și grase la trup. Atunci faraon s-a trezit.

5. Apoi a adormit din nou și a visat a doua oară: iată că dintr-o tulpină creșteau șapte spice, pline și frumoase.

6. Dar după ele au răsărit alte șapte spice subțiri și pâlite de vîntul de la răsărit.

7. Și cele șapte spice subțiri au inghițit pe cele șapte spice pline și frumoase. Apoi faraon s-a deșteptat și a înțeles că visase.

8. Dimineața, cu sufletul tulburat, a dat poruncă să fie chemați toți vrăcii din Egipt și toți înțelepții și le-a povestit visul său. Dar nici unul nu a fost în stare să-i tilcuiască lui faraon visul său.

9. Atunci marele paharnic cuvîntă astfel către faraon: „Astăzi im aduc aminte de greșeala mea.

10. Faraon s-a mîniat pe dregătorii săi și i-a pus sub pază în casa căpitănelui străzii, atît pe mine cît și pe marele pitar./

11. И ѿ пачине. Шн ам възвѣстѣ амжнѣдонъ вѣсѣ прѣ
 неопѣте, еѣ, шн ѿ еѣ, фнѣшъ кѣреѣ рѣхъ вѣсѣ
 бѣ лѣн ам възвѣстѣ. Шн ерѣ аколѣ ку нѣн, тн
 нерѣлѣ копнѣлѣ пѣдѣкобѣ, аѣчѣлѣн мѣн мѣре пѣсте
 вѣхѣстѣри, шн побѣстннѣмѣ лѣн, шн нѣвѣ тѣлѣ
 гѣ кѣхнѣтѣ ноѣсѣ. Шн фѣ рѣхъ кѣмѣ нѣвѣ рѣхъ
 тѣлѣ ноѣсѣ, ашлѣ сѣвѣ шн прѣжѣплатѣ прѣ мнѣ
 сѣмѣлѣ шѣсѣлѣ аѣерѣа мѣтѣ, шн аѣеѣлѣ сѣсе спѣнѣ
 нѣ зѣре. Шн трнмнцѣнѣ фарѣсѣ аѣ кемѣтѣ
 прѣ гѣсѣнѣфѣ, шнѣлѣ сѣоѣсѣрѣ прѣ рѣжнѣлѣ, рѣнѣ тѣ
 ннѣтѣ, шнѣ рѣсѣрѣ прѣ рѣжнѣлѣ, шн прѣмѣннѣрѣ прѣ
 ерѣкѣмѣтѣ лѣн, шн вѣннѣ кѣтѣрѣ фарѣсѣ. Шн
 знѣе фарѣсѣ, кѣтѣрѣ гѣсѣнѣфѣ, вѣн, ам възвѣстѣ, шн
 знѣе сѣлѣ аѣсѣмѣне, нѣлѣ мѣсте, шн еѣ аѣуѣзѣн пѣтрѣ
 тннѣе, знѣкѣнѣ аѣуѣзѣнѣ тѣлѣ вѣсѣрнѣлѣ, аѣе аѣсѣ
 сѣ мѣнѣ прѣ рѣжнѣеѣ. Шн рѣсѣрѣ зѣжнѣлѣ гѣсѣнѣфѣ
 кѣтѣрѣ фарѣсѣ, знѣе, фѣтѣрѣ аѣ аѣнѣзѣлѣ нѣсѣкѣрѣ
 зѣ спѣнѣдѣе, мѣжнѣтѣрѣ лѣн фарѣсѣ. Шн гѣрѣнѣ фѣ
 рѣсѣ лѣн гѣсѣнѣфѣ, знѣкѣнѣлѣ, рѣсѣмнѣлѣ мѣтѣлѣ гѣнѣ
 нѣ рѣтѣмѣ кѣтѣ стѣлѣ, прѣ цѣрѣмѣрнѣлѣ, рѣжнѣлѣн. Шн
 нѣ кѣжнѣлѣ аѣ рѣжнѣ стѣлѣ, зѣ вѣчнѣ, фѣрѣмѣоѣсѣ лѣ
 ннѣтѣ, шн аѣсѣе лѣ тѣрѣпѣрнѣ, шн пѣтѣрѣ прѣ цѣрѣ
 аѣ мѣрнѣ. Шн кѣтѣ шн аѣтѣ, зѣ вѣчнѣ, стѣлѣ
 рѣнѣ рѣрѣтѣлѣ лѣрѣ рѣ рѣжнѣ, рѣлѣ шн гѣрѣзѣлѣ лѣ
 ннѣ фѣоѣтѣ, шн сѣпѣцнѣ лѣ тѣрѣпѣрнѣ, кѣреѣ нѣлѣ
 възвѣстѣ кѣ аѣчѣстѣ, прѣсте тѣпнѣ пѣмѣжнѣлѣ,
 кѣ ерѣпѣтѣлѣн мѣн гѣрѣзѣлѣ. Шн мѣжнѣкѣрѣ аѣ
 тѣпнѣ чѣлѣ, зѣ вѣчнѣ гѣрѣзѣлѣ шн сѣпѣцнѣ, прѣ чѣлѣ
 нѣ зѣ вѣчнѣ бѣнѣ рѣнѣ тѣжнѣ шн аѣсѣе. Шн прѣ
 рѣ рѣ прѣжнѣтѣчѣеѣ лѣрѣ, шн нѣсѣ нѣкѣрѣ пѣнѣтѣрѣ нѣ рѣ
 тѣрѣрѣ прѣжнѣтѣчѣеѣ лѣрѣ, шн кнѣпѣрнѣе лѣрѣ гѣрѣзѣ
 вѣ: кѣшнѣ рѣнѣ тѣжнѣ, шн рѣсѣтѣжнѣлѣ аѣ рѣрѣмнѣ.
 нѣ Шн възвѣстѣ прѣтѣлѣ прѣтѣлѣ сѣмнѣлѣ мѣтѣлѣ шн тѣпнѣ,
 кѣ кѣжнѣлѣ аѣрѣнѣ, зѣ спнѣчѣе, стѣлѣ аѣ рѣтѣрѣ рѣлѣчнѣ
 нѣтѣ пѣннѣ шн бѣнѣ. Прѣ аѣтѣ, зѣ спнѣчѣе, сѣ
 цнѣрнѣ, шн стѣрнѣкѣтѣ аѣ бѣжнѣтѣ, кѣрѣчнѣ цнѣнѣ аѣсѣ аѣ
 нѣ рѣжнѣеѣ. Шн гѣнѣцнѣрѣ чѣлѣ, зѣ спнѣчѣе стѣрнѣ
 кѣтѣ аѣ бѣжнѣтѣ, шн сѣпѣцнѣрнѣ, прѣ чѣлѣ, зѣ спнѣчѣе
 бѣнѣ, шн пѣннѣ, спѣлѣсѣмѣ, аѣрѣ тѣжнѣкѣнѣтѣрнѣоѣрнѣ,
 нѣ шн нѣ ерѣ знѣе сѣмѣ тѣжнѣкѣнѣтѣ мѣтѣ. Шн знѣ
 сѣ гѣсѣнѣфѣ лѣн фарѣсѣ, вѣсѣлѣ лѣн фарѣсѣ оѣнѣлѣ сѣ
 тѣ, кѣтѣ аѣнѣзѣлѣ вѣлѣ фѣчѣ, аѣ аѣрѣтѣлѣ аѣ фарѣсѣ.
 нѣ чѣлѣ, зѣ вѣчнѣ бѣнѣ, зѣ аѣннѣ сѣжнѣтѣ, шн чѣлѣ, зѣ
 спнѣчѣе бѣнѣ, зѣ аѣннѣ сѣжнѣтѣ, вѣсѣлѣ лѣн фарѣсѣ оѣ
 нѣлѣ мѣсте. Шн чѣлѣ, зѣ вѣчнѣ сѣпѣцнѣрнѣ, сѣнѣ
 рѣсѣ аѣ рѣрѣтѣлѣ лѣрѣ, зѣ аѣннѣ сѣжнѣтѣ, шн чѣлѣ
 зѣ, спнѣчѣе сѣпѣцнѣрнѣ, шн трнѣсѣтѣ аѣ бѣжнѣтѣ, зѣ аѣннѣ
 сѣжнѣтѣ, шн бѣрѣ фнѣ зѣ, аѣннѣ фѣоѣмѣтѣ. Прѣ
 нѣ бѣжнѣтѣлѣ чѣ аѣмѣ знѣ лѣн фарѣсѣ кѣтѣ аѣнѣзѣлѣ
 нѣ бѣ фѣчѣ, аѣ аѣрѣтѣлѣ лѣн фарѣсѣ. Прѣтѣлѣ, зѣ
 аѣннѣ вѣннѣ ефѣпѣнѣтѣмѣтѣ мѣлѣтѣ прѣтѣпнѣ пѣмѣжнѣлѣ
 аѣ еѣпѣтѣлѣлѣн. Шн бѣрѣ, вѣннѣ, зѣ аѣннѣ аѣ фѣоѣ
 мѣтѣрѣлѣ аѣчѣстѣ, шн бѣрѣ оѣннѣ аѣ сѣтѣрѣ
 рѣ чѣ вѣ сѣфѣтѣ прѣ ерѣпѣтѣлѣ, шн вѣлѣ тѣпнѣ фѣоѣ
 мѣтѣтѣ пѣмѣжнѣлѣ. Шн нѣ сѣвѣ кѣжнѣлѣ, е
 тннѣтѣмѣтѣ прѣ пѣмѣжнѣтѣ, аѣ фѣоѣмѣтѣ чѣ вѣлѣ фнѣ
 лѣ рѣхъ аѣчѣстѣ, кѣтѣ прѣ вѣлѣ фнѣ фѣоѣрѣтѣ. Прѣ
 пѣтѣрѣ кѣчѣ аѣ рѣоѣннѣ кнѣсѣлѣ лѣн фарѣсѣ, аѣ аѣсѣ
 сѣрнѣ, кѣчѣ аѣ рѣрѣтѣ мѣсте кѣ бѣжнѣтѣлѣ чѣлѣ аѣ лѣ

11. Și am văzut amîndoi vis într-o noapte, eu și el, fieșcarele după visul lui am văzut.

12. Și era acolo cu noi tinerel copil jîdov al celui mai mare peste bucătari ; și-i povestîiam lui și ne-au tîlcuit noao.

13. Și fu după cum ne-au arătat noao, așa se-au și întîmplat : pre mine să mă așezu la boieria mea, și acela să se spînzure.

14. Și, trimițînd faraô, au chemat pre Iôsif și-l scoaseră pre dînsul den temniță, și-l raseră pre dînsul, și-i premêniră îmbrăcămîntea lui și veni cătră faraô.

15. Și zise faraô cătră Iôsif : „Vis am văzut și cine să-l așemene nu iaste ; și eu auziu pentru tîne zicînd, auzînd tu visurile a le asemăna pre dînsele“.

16. Și, răsponzînd Iôsif cătră faraô, zise : „Fără de Dumnezău nu se va răsponde mîntuirea lui faraô“.

17. Și grăi faraô lui Iôsif, zicînd : „În somnul meu gîndîiam că stau pre țârmurile rîului ;

18. și ca cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și alêse la trupuri și păștea pre țârmuri.

19. Și iată și alte 7 vaci să suia dendărătul lor den rîu, rêle și grozave la chip foarte și supții la trupuri, carele n-am văzut ca acêstea preste tot pămîntul Eghîpetului mai grozave.

20. Și mîncară de tot cêle 7 vaci grozave și supții pre cêle 7 vaci bune dentîiu și alêse.

21. Și intrară în pîntecele lor și nu se iviră pentru că intrară în pîntecile lor, și chipurile lor grozave ca și dentîiu ; și, deșteptîndu-mă, adormiiu.

22. Și văzuiu iarăș întru somnul meu : și iată, ca cînd ar fi 7 spice să suia dentr-o rădăcină pline și bune.

23. Iară altê 7 spice supțiri și stricate de vînt creștea țîindu-se de dînsele.

24. Și înghițiră cêle 7 spice stricate de vînt și supțiri pre cêle 7 spice bune și pline. Spus-am dară tîlcuitorilor, și nu era cine să-m tîlcuiască mié“.

25. Și zise Iôsif lui faraô : „Visul lui faraô unul iaste : cîte Dumnezăui va face au arătat lui faraô.

26. Cêle 7 vaci bune 7 ani sînt, și cêle 7 spice bune 7 ani sînt, vișul lui faraô-unul iaste.

27. Și cêle 7 vaci supțiri, suîndu-se dendărătul lor, 7 ani sînt, și cêle 7 spice supțiri și stricate de vînt 7 ani sînt ; și vor fi 7 ani foamete.

28. Iară cuvîntul ce am zis lui faraô, cîte Dumnezău va face au arătat lui faraô.

29. Iată, 7 ani vine ieftenăte multă în tot pămîntul Eghîpetului.

30. Și vor veni 7 ani de foamete după aceasta și vor uita de săturarea ce va să fie în tot Eghîpetul ; și va topi foametea pămîntul.

31. Și nu se va cunoaște ieftenătatea pre pămînt de foametea ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte.

32. Iară pentru căce au îndoit visul lui faraô de doao ori, căce adevărat iaste cuvîntul cel de la / Dum-

11. Și am vădzut vis amîndoi întru o noapte, eu și el, fiecarele după visul lui am vădzut.

12. Și era acolo cu noi tinerel copil jidov a celui mai mare preste bucătari; și-i povestim lui și ne alătură noao.

13 [12]. Și fu după cum ne-au alăturat, așa s-au tîmplat: [13] pre mine să mă așezdu la boierie-m, și pre cela să s(ă) spînzurē.

14. Și, trimițîndu faraon, au chemat pre Iosif și-l scoaseră pre însul den tărie, și-l raseră pre însul, și-i premeniră înbrăcămîntea lui și veni cătră faraon⁴.

15. Și dzise faraon cătră Iosif: „Vis am vădzut și cine să-l asēmene nu iaste pre însul; și eu audziu pentru tine dzicîndu, audzîndu tu visuri a le asămăna pre înse”.

16. Și, răspundzîndu Iosif cătră faraon, dzise: „Fără de Dumnedzău nu să va răspunde mîntuirea lui faraon”.

17. Și grăi faraon lui Iosif, dzicîndu: „Întru somnul meu gîndiam că stau pre țarmurile rîului;

18. și ca cîndu den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și alēse la trupuri și păștea pre țarmure.

19. Și iată alte 7 vaci să suia dendărătul lor den rîu, rēle și grozave la chip foarte și supții la trupuri, ca carele n-am vădzut ca acestea în tot pămîntul Eghiptului mai grozave.

20. Și mîncară de tot cēle 7 vaci grozave și supții pre cēle (7)⁵ vaci bune dentăiu și alēse.

21 [20]. Și intrară în pîntecele lor și nu să iviră pentru că [21] intrară în pîntecele lor, și chipurile lor grozave ca și dentăiu; [22] și, deșteptîndu-mă, adormiiu.

22. Și vădzuiu iarăș întru somnul meu: și iată, ca cîndu are fi 7 spice să suia dentru o rădăcină, plini și buni.

23. Iară alte 7 spice supțiri și stricate de vîntu creștea țîndu-să de însele.

24. Și înghițiră cēle 7 spice supțiri și stricate de vîntu pre cēle 7 spice bune și pline. Spus-am dară tilcuiitorilor, și nu era cine să mi-l tilcuiască”.

25. Și dzise Iosif lui faraon: „Visul lui faraon unul iaste: cite Dumnedzău va face au arătat lui faraon.

26. Cēle 7 vaci bune șapte ani sîntu, și [27] cēle 7 spice bune șapte ani sîntu, visul lui faraon unul iaste.

27. Și cēle 7 vaci supțiri, suindu-să dennapoiă lor, 7 ani sîntu, și cēle 7 spice supțiri și stricate de vîntu 7 ani sîntu; și vor fi 7 ai de foamete.

28. Iară cuvîntul ce am dzis (lui)⁵ faraon, cite Dumnedzău va face au arătat lui faraon.

29. Și iată, 7 ani vin, ieftinătate multă în tot pămîntul Eghiptului.

30. Și vor veni 7 (ani)⁵ de foamete după aceasta și vor uita de săturarea ce au fostu în tot Misiriul⁶; și va topi foametea pămîntul.

31. Și nu să va cunoaște ieftinătatea pre pămîntu de foametea ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte.

32. Iară pentru căci au indoit visul lui faraon de doao ori, căci adevărat iaste cuvîntul cel de la/Dumnedzău.

11. amîndoi am văzut visuri într-o noapte, eu și el, amîndoi, fieștecare visul său.

12. Și era acolo cu noi un voinic tînăr jidov, slugă a lui Pentifrii, și (i)³-am spus, și el au dăzlegat visurile noastre.

13. Și cum au spus noaoă așa se-au și întîmplat: eu am venit la boieria mea, iar pre acela l-au spînzurat pre lemn”.

14. Iar faraon trimise și, chîemînd pre Iosif, îl scoaseră den tărie⁴, și schimbară hainele lui, și-l raseră și veni la faraon.

15. Și zise faraon lui Iosif: „Văzut-am vis și nu se află cine să-l dăzlege, ce auziu de tine, că-m spusēră că ești dăzlegător de vise”.

16. Iar Iosif, răspunzînd, zise lui faraon: „Fără de Dumnezeu nu se vor putea spune lui faraon lucrurile cēle de mîntuire”.

17. Iar faraon grăi cătră Iosif, dzicînd: „În visul meu se făcea unde stam pre țarmurile unui rîu;

18. și den rîu ieșîia 7 vaci frumoase și cu trupuri alēse și păștea pre țarmuri.

19. Și după acēstea iată ieșîră alte 7 vaci iar den rîu, grozave și mîrșave la trup care n-am văzut niciodată în pămîntul⁵ Eghiptului.

20. Și mîncară cēle 7 vaci grozave și mîrșave la trup pre cēle 7 dentăi frumoase și alēse.

21. Și intrară în pîntecele lor și nu se văzură, și chipul lor era tot grozav ca și dentăi; și, sculîndu-mă, iar mă culcaiu.

22. Și vădzuiu și al doilea vis: și se făcea unde ieșîia 7 spice dentru rădăcină, bune și pline.

23. Iar după dînsele ieșîia alte 7 spice supțiri și pălite de vînt.

24. Și înghițiră cēle 7 spice supțiri și pălite de vînt pre cēle 7 spice bune și pline. Și am spus visele tilcuiitorilor, și nu le-au putut dăzlega.

25. Iar Iosif, răspunzînd, zise lui faraon: „Visurile lui faraon un lucru semnează și arată lui faraon ce va să facă Dumnezeu⁶.”

26. Șapte vaci frumoase 7 ani sînt, și 7 spice bune 7 ani sînt, iar lui faraon tot iaste un vis.

27. Iar 7 vaci mîrșave care au ieșît după acēstea 7 ani sînt, și 7 spice supțiri și pălite de vînt 7 ani sînt; și va fi 7 ani foamete.

28. Iată că spus lui faraon cu cuvîntul cēlea ce au arătat lui Dumnezeu că va să-i facă.

29. Și iată că în șapte ani va să vie spor în toată țara Eghiptului.

30. Dēcîi după acēști ani va să fie alț 7 ani tot foamete și va să se uite acel spor mult ce au fost în toată țara; și va să piēie pămîntul de foame.

31. Și nu va să se ție mînte sporul pămîntului pentru foametea ce va să fie după aceasta, că va să fie foamete foarte mare.

32. Iar visul care l-ai văzut a doa oara, acela semnează cu adevărat că cuvîntul acesta iaste de la / Dumne-

11. Într-o noapte am avut amîndoi, și eu și el, cite un vis, dar, pentru fiecare din noi, visul a avut alt filc.

12. Și era acolo cu noi un tînăr evreu, rob al căpitanului străjii. Și i-am povestit visele noastre, iar el ni le-a tilcuit, fiecăruiă cu tilcul cuvenit.

13. Și după cum ne-a tilcuit el, așa s-a și întîmplat: eu am fost orînduit în dregătoră mea, iar celălalt a fost spînzurat”.

14. Atunci faraon a trimis să fie chemat Iosif, care a fost scos degrabă din temniță. Apoi l-au tuns, i-au prîmenit înbrăcămîntea și așa a venit înaintea lui faraon.

15. Faraon grăi astfel către Iosif: „Am avut un vis și nimeni nu poate să-l tilcuiască. Am auzit spunîndu-se despre tine că dacă auzi un vis, poți să-l tilcuiești”.

16. Drept răspuns, Iosif îi spuse lui faraon: „Nu eu, ci Dumnezeu va da un răspuns pentru mulțumirea lui faraon”.

17. Atunci faraon i-a vorbit astfel lui Iosif: „În visul meu se făcea că stăteam pe malul rîului;

18. și se părea că ies din rîu șapte vaci frumoase la înfățișare și grase la trup, care pășteau în stușii.

19. Dar iată că din nou au ieșît în urma lor alte șapte vaci, jigărite, urite la înfățișare și slabe la trup. Așa vaci urite n-am mai văzut în toată țara Egiptului.

20. Iar cele șapte vaci urite și slabe le-au înghițit pe cele șapte vaci frumoase și grase.

21. Și (cele frumoase) au intrat în pîntecele celorlalte, dar nu se vedea că au pierit în pîntecele (celor slabe), pentru că acēstea au rămas la fel de urite la înfățișare ca și mai înainte. Atunci m-am deșteptat.

22. Apoi am adormit din nou și am văzut în vis cum dintr-o tulpină se înălțau șapte spice pline și frumoase.

23. Dar iată că după ele au răsărit alte șapte spice subțiri și pălite de vîntul de la răsărit.

24. Și cele șapte spice pălite de vînt și subțiri le-au înghițit pe cele șapte spice bune și pline. Am povestit (visele mele) vracilor, dar nici unul nu a putut să mi le tilcuiască”.

25. Atunci Iosif a zis către faraon: „Faraon a visat un singur vis: Dumnezeu i-a arătat ce voiește să facă.

26. Cele șapte vaci frumoase înseamnă șapte ani și cele șapte spice frumoase înseamnă tot șapte ani. Visul lui faraon este unul și același.

27. Cele 7 vaci slabe, care au ieșît după ele, înseamnă șapte ani, și cele șapte spice subțiri și pălite de vîntul de la răsărit înseamnă tot șapte ani; și vor fi șapte ani de foamete.

28. Eu tocmai acest lucru i l-am spus lui faraon: ceea ce va face Dumnezeu, i-a arătat lui.

29. Iată, vin șapte ani de mare belșug în toată țara Egiptului.

30. Iar după aceea vor veni șapte ani de foamete și va fi uitată îndestularea în toată țara Egiptului, iar foametea va secătui pămîntul.

31. Belșugul din țară nu se va mai simți din pricina foamei care va veni după aceea și care va fi cumplită.

32. Că faraon a avut un vis de două ori, înseamnă că într-adevăr aceasta este voia lui/Dumnezeu și că Dum-

ЛА

дмнзѣ, шн ел снрѣдн дмнзѣ аѣфаче пре джсѣ.
 дкхлм дарт сикотѣше сом ѣцелѣпте, шн сикотн ѣг
 торн, шн вѣн пѣне пре ел пре пѣмжнѣхл, егв
 пптхлн. Шн фѣкѣ фарасѣ, шн покмѣенѣ аѣ
 маи мари пре пѣмжнѣ песте локѣри, шн ст
 тримнѣтѣ тлате пжнне пѣмжнѣхлн егвпѣх
 лнн, аѣелѣ, ѣ, ани, шн еѣтннѣтѣцѣн. Шн аѣ
 ст аѣне тлате еѣкѣтлате, аѣесторѣ, ѣ, ани
 тебнн, аѣелѣр еѣнн, шн стѣе стржнѣтѣ гѣхл еѣ
 тѣ мжн лнн фарасѣ, шн еѣкѣтлате гѣтѣцн, еѣе
 пѣзѣекѣ. Шн еѣрѣн еѣкѣтлате гѣе пѣзѣнѣ аѣ
 гѣпѣмжнѣтѣ, лѣтѣн, ѣ, ани шн еѣаметѣн, кѣрѣн
 еѣрѣн гѣпѣмжнѣхл егвпѣхлн, шн нѣ сева
 стрнѣкѣ, пѣмжнѣхл дѣфѣамете. Шн пѣл аѣ
 еѣ нѣвжнѣхл гѣннѣтѣ лнн фарасѣ, шн гѣнн
 тѣтхлнрѣр сѣхнларѣ лнн. Шн зѣне фарасѣ аѣ
 тѣтхлрѣр сѣхнларѣ лнн, аѣ лѣарт вом аѣфл ом
 кѣ аѣтѣста, кѣрѣе аѣе дѣхл лнн дмнзѣхл гѣтрѣ
 джнѣхл. Шн зѣне фарасѣ лнн еѣснѣф, аѣ
 еѣтѣе те дмнзѣхл цѣхл аѣртѣтѣ цѣе тѣлате аѣтѣ
 етѣ, нѣ еѣсте ом маи ѣцелѣпте шн маи прн
 гѣпѣтѣ, дѣкѣтѣ тнне. Шн тѣ кѣнѣн гѣс
 еамѣ, шн пре еѣстѣлѣ тѣхл, ел аѣкѣлѣтѣ тѣтѣ
 нѣрѣдѣл мѣтѣ, фѣтѣ нѣман сѣкѣхлнл вом лѣвѣл
 маи мѣлѣтѣ, дѣкѣтѣ тнне. Шн зѣне, фарасѣ ма
 лнн еѣснѣф, мѣтѣ тѣпѣн лѣтѣцн, пѣстѣе тѣтѣ
 пѣмжнѣхл егвпѣхлн. Шн лѣжнѣл фа
 расѣ ннѣлѣл дѣно мжн лнн, гѣл пѣе пре мжн
 лнн еѣснѣф, шн аѣтѣе пре ел пѣдоабѣ дѣ
 еѣшннѣ, шн пѣе лѣнѣл дѣ лѣрѣ прѣжѣр гѣхл
 зѣл лнн. Шн еѣн пре джнѣхл гѣтрѣлѣдѣнае, мѣ
 лѣрѣ дѣлѣлѣнн шн стрнѣтѣ гѣннѣтѣ лнн прнѣлѣб
 шнлѣ пѣе пре джнѣхл пѣстѣе тѣтѣ пѣмжнѣхл
 егвпѣхлн. Шн зѣне, фарасѣ лнн еѣснѣф, ма
 еѣ фарасѣ аѣфарт дѣнтннѣ, нѣва рѣнѣка ннѣмнн
 мжн лнн, пѣстѣе тѣтѣ пѣмжнѣхл, егвпѣхл
 лнн. Шн нѣмн фарасѣ нѣмн лнн еѣснѣф, мѣ
 фѣомѣомѣ фѣнѣхл, шн аѣтѣе лнн пре еѣннѣф, фѣ
 тѣ лнн пѣнтѣфнн, прѣсѣтѣхлнн нѣлѣ полѣсѣе лѣ
 стѣн фѣе фѣмѣтѣ. Шн еѣснѣф еѣа дѣ, а, дѣ мѣ
 ани, кѣнѣлѣ стѣтѣ гѣннѣтѣ лнн фарасѣ гѣпѣрѣ
 тѣл егвпѣхлн, шн еѣшн еѣснѣф дѣла фѣцѣ лнн
 фарасѣ, шн оѣмѣлѣ тѣтѣ пѣмжнѣхл егвпѣхл
 лнн. Шн фѣкѣ пѣмжнѣхл гѣтрѣхлнн, ѣ, ани мѣ
 дѣ еѣтннѣтѣлате, еѣопн. Шн аѣхннѣе тѣлате
 еѣкѣтлате, аѣелѣрѣ, ѣ, ани, гѣтрѣ кѣрѣн еѣ еѣтн
 нѣтѣтѣ, гѣпѣмжнѣхл егвпѣхлн, шн пѣе
 еѣкѣтлате гѣтѣцн, еѣкѣтлате кѣлпнларѣ гѣтѣ
 цѣн, те еѣа прн гѣпрѣжѣрѣ еѣ лѣ пѣе гѣтрѣ джсѣ.
 Шн аѣхннѣе еѣснѣф гѣтрѣ кѣнѣснѣхл мѣрѣн мѣлѣ
 тѣ фѣартѣе, пжннѣ нѣпѣтѣ еѣнѣмѣе, кѣ нѣ еѣ
 нѣмѣтѣ. Шн лнн еѣснѣф стѣ фѣкѣрѣ дѣн фѣ
 чѣрн, маи нѣнѣтѣ дѣ лѣенн чѣн, ѣ, ани, дѣ фѣл
 метѣ, кѣрѣн лѣ нѣсѣхлѣ лнн, еѣннѣф, фѣтѣ лѣ
 пѣнтѣфнн прѣсѣтѣхлнн лѣлѣ полѣсѣе. Шн нѣ
 лнн еѣснѣф нѣмнѣе чѣлѣн дѣнтѣжн нѣсѣхлѣтѣ, маи
 еѣн, зѣнѣнѣтѣ, кѣтѣе аѣуѣнтѣ ма лѣ фѣкѣтѣ дмнзѣ
 зѣхл, тѣлате аѣдѣрѣнае мѣлѣ, шн тѣлате лѣе тѣлѣ
 ннѣтѣл. Шн нѣлѣе аѣелѣлѣ аѣрѣннѣл, аѣ нѣ
 мнѣтѣ

- nezău, și va sirgii Dumnezău a-l face pre dînsul.
33. Acum dară socotește om înțelept și socotitoriu și-l vei pune pre el pre pămîntul Eghîpetului.
34. Și facă farao și tocmească mai mari pre pămînt peste locuri și să trimită toate pîinele pămîntului Eghîpetului acelor 7 ani ai ieftinătății.
35. Și să adună toate bucatele acestor 7 ani ce vin, acestor buni, și să strîngă griul supt mîna lui farao și bucate în cetăți să să păzască.
36. Și vor fi bucatele cîte păzite în pămînt la cei 7 ani ai foametei carii vor fi în pămîntul Eghîpetului și nu se va strica pămîntul de foamete.
37. Și plăcu cuvîntul înaintea lui farao și înaintea tuturor slugilor lui.
38. Și zise farao tuturor slugilor lui: „Au doară vom afla om ca acesta carele are duhul lui Dumnezău întru dînsul?”
39. Și zise farao lui Iósif: „De vrîme ce Dumnezău și-au arătat ție toate acestea, nu iaste om mai înțelept și mai priceput decît tine.
40. Și tu vei fi în casa mea și pre rostul tău va asculta tot norodul meu, fără numai scaunul voiu avea eu mai mult decît tine“.
41. Și zise farao lui Iósif: „Iată te puiu astăzi preste tot pămîntul Eghîpetului“.
42. Și, luînd farao inelul den mîna lui, îl puse pre mîna lui Iósif; și-l îmbracă pre el podoabă de vișin și puse lanțul de aur prejur grumazul lui.
43. Și sui pre dînsul într-al doile car de ale lui și strigă înaintea lui pristav și-l puse pre dînsul peste tot pămîntul Eghîpetului.
44. Și zise farao lui Iósif: „Eu, farao, afară den tine nu va rădica nimeni mîna lui peste tot pămîntul Eghîpetului“.
45. Și numi farao numele lui Iósif Psondóm Fanéh și-i dède lui pre Asinéth, fata lui Pentéfri, preotului Iléu Poleós, lui să-i fie făméie.
46. Și Iósif era de 30 de ani cînd stătu înaintea lui farao, împăratului Eghîpetului; și ieși Iósif de la fața lui farao și umblă tot pămîntul Eghîpetului.
47. Și făcu pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate snopi.
48. Și adună toate bucatele acelor 7 ani întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghîpetului. Și puse bucatele în cetăți, bucatele cîmpilor cetății, ce era pen împrejurul ei, au pus întru dînsa.
49. Și adună Iósif griu ca năsipul mării mult foarte pînă nu putea să numere, că nu era număr.
50. Și lui Iósif să făcură doi feciori mai nainte de a veni cei 7 ani de foamete, carii au născut lui Asinéth, fata lui Pentéfri, preotul Iléu Poleós.
51. Și numi Iósif numele celui dentii născut Manási, zicînd căce „a uita m-au făcut Dumnezău toate durerile mèle și toate ale tătîni-mieu“.
52. Și numele aceľuia al doilea au nu/mit Efraím,

și va sîrgui Dumnezeu a-l face pre insul.

33. Acum dară socotește om înțeleptu și socotitor și-l vei pune pre el pre pămîntul Eghiptului.

34. Și facă faraon și tocască mai mari preste locuri pre pămîntu și să trimită toate pâinele pămîntului⁷ Eghiptului acelor șapte ani a ieftinătății.

35. Și să adune toate bucatele de 7 ani acestor ce vin, acestor buni, și să s(ă) strîngă grîul suptu mîna [lui]⁸ faraon și bucate în cetăți să s(ă) păzască.

36. Și vor fi bucatele cîte păzite în pămîntu la cei 7 ani a foametei carii vor fi în pămîntul Eghiptului și nu să va strica pămîntul de foamete⁹.

37. Și plăcu cuvîntul înaintea lui faraon și înaintea tuturor slugelor lui.

38. Și dzise faraon tuturor slugilor lui: „Au doară vom afla om ca acesta carele are duhul lui Dumnezeu întru insul?”

39 [40]. Și dzise faraon lui Iosif: „In vrîme ce Dumnezeu ț-au arătat ție toate acestea, nu iaste om mai înțeleptu și mai socotitori decît tine.

40. Și tu vei fi în casa mea și pre rostul tîu va asculta tot nărodul meu, fără scaunul voi avea eu mai multu decît tine¹⁰.

41. Și dzise faraon lui Iosif: „Iată te puiu astăzi preste tot pămîntul Eghiptului⁹.”

42. Și, luîndu faraon inelul den mîna lui, îl puse pre mîna lui Iosif; și-l îmbracă pre el haină vișină și puse lanțu de aur pregiur grumadzul lui.

43. Și-l sui pre insul în-al doilea car de a lui și strîgă înaintea lui strigătoriu și-l puse pre el¹⁰ preste tot pămîntul Eghiptului.

44. Și dzise faraon lui Iosif: „Eu, faraon, afară den tine nu va rădica nime mîna lui preste tot pămîntul Eghiptului¹¹.”

45. Și numi faraon numele lui Iosif Psontom Fanih și-i dăde lui pre Asaneth¹¹ fata lui Pendefri, pōpe(i) a Ilfu Pōlii, lui să-i fie fămēie.

46. Și Iosif era de 30 ani cîndu stătu înaintea lui faraon, împăratul Eghiptului; [47] și ieși Iosif den fața lui faraon și îmblă tot pămîntul Eghiptului.

47. Și făcu pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate snopi.

48 [47]. Și adună toată bunătatea acelor 7 ani întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghiptului. [48]. Și puse bucatele în cetăți, bucate cimpilor cetății, ce era prepregiurul ei, au pus întru însă.

49. Și adună Iosif grîu ca năsipul mării multu foarte până nu putea să numere, că nu era număr.

50. Și lui Iosif să făcură 2 ficiori mainte de a veni cei 7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth, fata lui Pendefri, pōpei a Ilfu Pōlii.

51. Și numi Iosif numele celui dentăi născut Manasi, dzicîndu căce „a uita mi-au făcut Dumnezeu toate durerile mele și toate ale tătine-mieu¹².”

52. Și numele celui al doilea au numit Efraim, dzicîndu căce „m-au

zeu și va să grăbească Dumnezeu să facă acest cuvînt curînd.

33. Ce acum, împărate, caută un om înțelept și chibzuit și-l pune ispravnic preste toată țara Eghiptului.

34. Și să puie faraon mai mari preste tot pămîntul să strîngă toată roada grîului dentr-acei 7 ani ce vor să fie în mîinile lui faraon.

35. Și să se păzească hrana pre cetăți.

36. ca să se afle pâine gata pre pămînt în cei 7 ani de foamete care vor să fie în țara Eghiptului să nu piēie țara de foame⁹.

37. Și se miră faraon de cuvintele lui și toate slugile lui.

38. Și zise faraon cătră slugile sale: „Nu vom afla om ca acesta care are într-insul duhul lui Dumnezeu⁹.”

39. Și zise faraon cătră Iosif: „Deaca vreme ce au arătat ție Dumnezeu toate și nu iaste alt om mai înțelept de tine și mai chibzuit,

40. să fii tu în casa mea și rostul tîu să-l asculte toate gloatele mele, fără numai scaunul să aib eu mai mult decît tine¹⁰.

41. Și zise faraon lui Iosif: „Iată că te puiu astăzi preste tot pămîntul Eghiptului⁹.”

42. Și-ș scoase faraon inelul den deget și-l puse în mîna lui Iosif; și-l îmbracă în haină roșie și puse ghierdan⁸ de aur pre cerbicea lui.

43. Și-l puse de șazu în a doaua carată de ale lui și striga biglariul înaintea lui și-l puse pre tot pămîntul Eghiptului.

44. Și zise faraon lui Iosif: „Eu, faraon, fără de tine nu va rădica mîna sa nimini în tot pămîntul Eghiptului¹¹.”

45. Și puse faraon lui Iosif numele Psontiom Fanih și-i dăde pre Asantha, fata lui Pentefrii, popa cetății soarelui, să-i fie muiere.

46. Și era Iosif de 30 de ani cînd veni înaintea fetei lui faraon, împăratul Eghiptului; și ocoli tot Eghiptul.

47. Și făcu pămîntul întru-acei 7 ani seceriș dendăstul.

48. Și strînse hrană întru-acei 7 ani de ieftinătate în țara Eghiptului. Și puse hrana acelor cimpuri în cetăți, și den cetățile denprejur puse.

49. Și strînse Iosif grîu mult foarte; ca năsipul mării era până nu putea să-l mai numere, că era fără de număr⁹.

50. Și avea Iosif 2 feciori mai înainte de cei 7 ani de foamete, carei născuse lui Asanth, fata lui Pentefrii, popa cetății soarelui.

51. Și celui dentăi îi puse numele Iosif, Mănasia, zicînd că „m-au făcut Dumnezeu să uit toate durerile mele și ale tătine-mieu¹².”

52. Iar celui al doilea îi puse numele Efraim, zicînd că „m-au crescut

nezeu se va grăbi să o îndeplinească.

33. Caută așadar un om înțelept și chibzuit și pune-l peste țara Eghiptului.

34. Așa să facă faraon: să orînduiească ispravnic peste țară ca să strîngă a cincea parte din toate roadele pămîntului Eghiptului, în cei șapte ani de belșug.

35. Să adune toate bucatele în cei șapte ani buni care vor veni și să dea grîul pe mîna lui faraon, iar bucatele să fie puse sub pază în cetăți.

36. Aceste bucate vor fi păstrate în țară pentru cei șapte ani de foamete care se vor abate asupra Eghiptului. Astfel țara nu va pieri de foame⁹.

37. Cuvîntul acesta a plăcut lui faraon și tuturor dregătorilor săi.

38. Atunci faraon a spus tuturor dregătorilor săi: „Vom găsi oare un om ca acesta, care să aibă în el duhul lui Dumnezeu?”

39. Apoi a rostit către Iosif: „De vreme ce Dumnezeu ți-a dezvăluit ție toate acestea, nu poate fi alt om mai înțelept și mai priceput decît tine.

40. De acum tu vei fi mai mare peste casa mea și tot poporul meu va asculta de cuvîntul tîu; numai prin tronul meu voi fi mai presus decît tine¹⁰.

41. Faraon a mai spus către Iosif: „Iată, astăzi, te pun mai mare peste toată țara Eghiptului⁹.”

42. Scoțîndu-și inelul cu pecete de pe mîna sa, faraon îl puse pe mîna lui Iosif. Apoi l-a îmbrăcat în veșminte din țesetură de in aleasă și i-a pus un colan de aur împrejurul gîtului.

43. Și a fost purtat în cel de al doilea car împărătesc, iar înaintea lui se striga: „Abrek!” adică ingenunchiați! Astfel Iosif a fost pus mai mare peste toată țara Eghiptului.

44. Faraon a mai spus lui Iosif: „Eu sînt faraon, dar fără îngăduința ta în toată țara Eghiptului nimeni să nu-și miște nici mîna, nici piciorul¹¹.”

45. Faraon i-a pus lui Iosif numele de Tafnat-Paneah și i-a dat de soție pe Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul orașului Heliopolis.

46. Iosif avea treizeci de ani cînd s-a înfățișat înaintea lui faraon, împăratul Eghiptului. După aceea Iosif a plecat dinaintea lui faraon și a cutureiat toată țara Eghiptului.

47. În cei șapte ani de belșug, pămîntul a rodit din plin.

48. Iosif a adunat toate grînele în cei șapte ani în care a fost belșug în țara Eghiptului și le-a pus în cetăți, aducînd în fiecare cetate grînele de pe ogoarele din jurul acesteia.

49. Astfel Iosif a adunat grîu cît nisipul mării de mult, de nu-i mai ținea socoteala.

50. Înainte de a începe cei șapte ani de foamete, Iosif a avut doi fii, pe care i-a născut Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul din Heliopolis.

51. Iosif a dat celui întîi născut numele Manase, căci, spunea el, „Dumnezeu m-a făcut să uit toate necazurile mele și toate cele din casa părintească¹².”

52. Iar celui de-al doilea i-a pus numele Efraim, căci, spunea el, „Dumne-

innălțat Dumnezău întru pământul smerenii mele.

53. Și trecură cei 7 ani a ieftinătății carii s-au făcut în pământul Egiptului.

54. Și începură cei 7 ani a foameteții a veni, după cum au dzis Iosif. [55] Și să făcu foamete întru tot pământul și în tot pământul Egiptului nu era pâine.

55 [56]. Și flămîndzi tot pământul Egiptului; și strigă nărodul către faraon pentru pâine. Și dzise faraon tuturor egiptenilor: „Păsați la Iosif și ce va dzice voaă faceți”.

56 [57]. Și foametea era pre fața a tot pământul. Și deschise Iosif toate jicnițele și vindea tuturor egiptenilor.

57 [58]. Și toate țările veniră la Egiptu a cumpăra de la Iosif, pentru că coprinse foametea în tot pământul.

CAP 42

1. Și, vădzindu Iacov cum iaste vindzare de grîu la Egiptu, dzise feciorilor lui: „Pentru că ce leneviți?”

2. Iată că am înțeles cum iaste grîu la Egiptu. Pogoriți acolô și cumpărați noă de acolô puținî bucate pentru ca să trăim și să nu murim”.

3. Și să pogorîră frații lui Iosif, 10, să cumpere grîu de la Egiptu.

4. Iară pre Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-au trimis cu frații lui, pentru că dzise cîndai să nu i să tîmple slăbiciune pre cale.

5. Și veniră feciorii lui Israil să cumpere cu ceia ce venia, pentru că era foamete în tot pământul Hanaan.

6. Și Iosif era domnu pământului acesta; vindea a tot [a tot]² nărodul pământului. [7] Și, venind frații lui Iosif, să inchinară lui cu fața la pământu.

7. Și, vădzindu Iosif pre frații lui³, i-au cunoscut; și să instreina de ei, și le grăi năslnicēste și dzise lor: „De unde ați venit?” Și ei dzisără: „Den pământul Hanaan să cumpărăm bucate”.

8. Și cunoscu Iosif pre frații lui, iară ei nu l-au cunoscut pre însul.

9. Și-ș aduse aminte Iosif de visurile ce au vădzut el și le dzise lor: „Iscoade sinteți; a cerca urmele țării ați venit”.

10. Și ei dzisără: „Nu, doamne! Slugile tale, am venit să cumpărăm bucate.”

11. Pentru că toți sintem feciori unui om; de pace sintem, nu sintu slugile tale iscoade”.

12. Și dzise lor: „Nu! Ce urmele pământului ați venit să vedeți”.

13. Și ei dzisără: „12 sintem, slugile tale, frați în pământul Hanaan; și iată, cel mai tînăr decit noi cu tată-nostru astăzi, și celalaltu nu iaste”.

14. Și dzise lor Iosif: „Aceasta iaste carea v-am dzis voaă dzicindu că sinteți iscoade.”

15. Întru aceasta veți arăta: pre sănătatea lui faraon, nu veți ieși de aicea de nu fratele vostru cel mai tînăr va veni aicea.

16. Și trimiteți dentru voi unul și luați pre fratele vostru, și voi vă luați⁴ până să vor face invite cuvintele voastre, de grăiți adevărat au ba; iară să nu, pre sănătatea (lui)⁵ faraon, că adevărat iscoade sinteți”.

17. Și-i puse pre înși în temniță dzile 3⁶./

Dumnezeu în pământul smericiunii mele”.

53. Și trecură cei 7 ani cu spor care fură în țara Egiptului.

54. Și începură a veni cei 7 ani cu foamete, cum zisese Iosif. Și fu foamete preste tot pământul și în toată țara Egiptului nu era pâine.

55. Și flămînzî toată țara Egiptului; și strigară năroadele către faraon pentru pâine. [56] Iar faraon zise tuturor egiptenilor: „Păsați la Iosif și cum vă va învăța veți face”.

56. Și iată era foamete pre fața a tot pământul. [57] Iar Iosif dăschise toate jicnețele și vindea tuturor egiptenilor.

57. Și veniră toată laturile la Egipt, la Iosif, să cumpere, că cuprinsese foametea tot pământul.

CAP 42

1. Și, văzînd și Iacov că iaste vindzare de grîu în Egiptet, zise feciorilor săi: „Că ce nu socotiți?”

2. Iată, am înțeles că iaste grîu la Egiptet. Păsaț acolô de ne cumpăraț puținēle bucate ca să trăim, să nu murim”.

3. Și să duseră frații lui Iosif, 10, în Egiptet să cumpere grîu.

4. Iar pre Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-lăsă cu frații lui, că zicea să nu i se întîmple pre cale vreun rău ceva.

5. Și veniră feciorii lui Izrail cu ceia ce venia să cumpere, că era foamete în toată țara Hanaanului¹.

6. Iar Iosif era domn a toată țara Egiptului și vindea el pâine tuturor oamenilor ciți venia. Și veniră frații lui Iosif și se inchinară lui cu fetele până jos la pământ.

7. Iar Iosif cum văzu pre frații săi îi cunoscu; și se lepăda de dînsii, și le vorbiu cu răstî și le zise: „De unde venit?” Iar ei răspuneră: „Den țara Hanaanului să cumpărăm hrană”.

8. Și cunoscu Iosif pre frații săi, iar ei nu cunoștea pre dînsu.

9. Și-ș aduse Iosif aminte de visurile sale care văzuse și le zise: „Ba voi sinteți iscoade și ați venit să căuț căile locului aceștiia”.

10. Iar ei răspuneră: „Ba, doamne! Slugile tale sintem și am venit să cumpărăm hrană.”

11. Și sintem toți feciori ai unui om de pace, iar nu sint slugile tale iscoade”.

12. Iar el zise: „Ba sinteți iscoade și ați venit să căuț căile dentr-acest pământ”.

13. Ei ziseră: „12 frați sintem, slugile tale, în țara Hanaanului; și iată, cel mai mic decit noi iaste astăzi la tată-nostru, iar altul nu mai iaste”.

14. Iosif zise: „Aceasta iaste care zic eu că voi sinteți iscoade, pre aceasta vă cunoașteț.”

15. Ce, pre sănătatea lui faraon, că nu veți ieși de aici până nu va veni fratele vostru cel mai mic aici.

16. Ce trimiteț unul dintre voi și luaț pre frate-vostru, iar voi îngăduiț până se va arăta cuvîntul vostru: cu adevărat grăiți au ba; iar de nu, pre sănătatea lui faraon, iscoade sinteț”.

17. Și-i dăde în pază 3 zile./

zeu mi-a dat rod în țara pătîmirii mele”.

53. Și au trecut cei șapte ani de belșug de care a avut parte țara Egiptului.

54. Și au început să bîntuie cei șapte ani de foamete, așa cum spusese Iosif. Foametea a cuprins bucate pământul, dar în toată țara Egiptului era piine.

55. Toată țara Egiptului flămînzea, iar pōporul striga după piine către faraon. Atunci faraon a spus egiptenilor: „Duceți-vă la Iosif și faceți așa cum vă va îndruma el”.

56. Foametea s-a întins pe tot cuprînsul pământului. Atunci Iosif a deschis grînarele și vindea piine egiptenilor.

57. Toată lumea venea în Egipt să cumpere de la Iosif, pentru că foametea cuprinsese toț pământul.

CAP. 42

Frații lui Iosif în Egipt.
Întîlnirea cu Iosif

1. Cînd Iacov a aflat că în Egipt este grîu de vindzare, a spus feciorilor săi: „Pentru ce stați nepăsători?”

2. Iată, am auzit că în Egipt se găsește grîu. Coboriți într-acolo și cumpărați pentru noi ceva bucate de acolo, ca să ne ținem în viață și să nu murim”.

3. Atunci zece din frații lui Iosif au plecat ca să cumpere grîu din Egipt.

4. Dar pe Veniamin, fratele lui Iosif, nu l-a trimis Iacov cu frații lui, pentru că își zicea: „Nu cumva să i se întîmple vreo nenorocire pe drum”.

5. Fiii lui Israel au sosit împreună cu alții care au venit și ei să cumpere, pentru că foametea bîntuia în pământul Canaanului.

6. Cel mai mare dregător al țării Egiptului era Iosif. El era cel care vindea grîne tuturor oamenilor din țară. Și au sosit frații lui Iosif și i s-au inchinat cu fața pînă la pământ.

7. Cînd Iosif i-a văzut pe frații săi, i-a recunoscut, dar s-a arătat străin față de ei și le-a vorbit cu asprime, zicîndu-le: „De unde ați venit?” Ei au răspuns: „Din țara Canaanului, ca să cumpărăm bucate”.

8. Iosif i-a recunoscut pe frații săi, dar aceștia nu l-au cunoscut.

9. Atunci Iosif și-a adus aminte de visele ce le visase despre ei și le-a spus: „Sinteți iscoade și ați venit să iscodiți lucrurile ascunse ale țării”.

10. Ei însă au răspuns: „Nu, doamne! Robii tăi au venit ca să cumpere bucate.”

11. Sintem cu toții feciorii aceluiași bărbat și oameni cinstiți. Robii tăi nu sint iscoade”.

12. El le-a spus: „Ba nu! Ci ați venit să iscodiți lucrurile ascunse ale țării”.

13. Ei iarăși au răspuns: „Noi, robii tăi, sintem doisprezece frați din țara Canaanului. Și iată, cel mai tînăr dintre noi este astăzi cu tatăl nostru, iar altul nu mai este în viață”.

14. Dar Iosif le-a spus: „Așa este, precum vă zic, voi sinteți iscoade.”

15. Veți fi puși la încercare în acest fel: nu veți ieși de aici, pe viața lui faraon, pînă ce fratele vostru cel mai tînăr nu ni se va înfățișa.

16. Trimiteți pe unul dintre voi să-l aducă pe fratele vostru, iar voi veți fi întemnițați pînă ce se va dovedi dacă spusele voastre se adevăresc, dacă spuneți sau nu adevărul. Iar de nu, pe viața lui faraon, sinteți într-adevăr iscoade.”

17. Și i-a pus sub pază trei zile./

Шн зисе ле атре а зне атрела фате шн кичу тирн пѣ нѣ
 Трхкѣ де дѣнзѣд матеме еѣ . Ли екнѣци де фѣ
 пале оуѣ фрѣте лѣ вѣтрѣ спѣс Опрѣсѣтѣ фрѣзѣ
 шн вѣн пхѣсѣн шн вѣ дѣтѣц кѣпѣрѣтѣуѣ грѣхѣ
 вѣстѣрѣ . Шн пѣ фрѣтѣе вѣстѣрѣ тѣлѣ мѣн тѣ
 нѣрѣ вѣлѣ дѣтѣци лѣ минѣ шн вѣкѣрѣ крѣ де кѣвѣнѣ
 тѣе вѣстѣрѣ тѣрѣ дѣнѣ, вѣци мѣнѣ, шн фѣкѣрѣ лѣ
 шѣ . Шн зисе фрѣшпѣкѣрѣе кѣпѣрѣ фрѣтѣе пѣ
 вѣлѣ шѣ лѣте пѣнѣрѣ кѣ пѣкѣтѣ екнѣте пѣнѣ
 тѣрѣ фрѣтѣе нѣстѣрѣ , кѣ нѣтѣ фрѣхѣтѣ дѣ кнѣ
 нѣлѣ вѣфрѣтѣхѣлѣнѣ лѣнѣ , кѣнѣдѣ сѣ рѣгѣ нѣлѣ шн
 нѣнѣ нѣлѣ лѣкѣлѣтѣмѣ пѣрѣ дѣнѣлѣ , шн пѣнѣрѣ
 лѣтѣста вѣнѣ пѣрѣ нѣнѣ пѣнѣтѣрѣ лѣтѣста .
 Шн рѣспѣхѣнѣ рѣвѣлѣмѣ зисе лѣрѣ , нѣ вѣлѣмѣ грѣ пѣ
 нѣтѣ вѣлѣ зисѣнѣдѣ , нѣ фѣтѣци спѣрѣкѣтѣтѣ
 испнѣлѣшѣлѣнѣ шн нѣлѣмѣнѣ лѣкѣлѣтѣтѣ з шн нѣтѣ
 екнѣцимѣ лѣнѣ вѣтѣрѣтѣ . Шн енѣ нѣшѣтѣ кѣлѣмѣ нѣ
 тѣсѣтѣ лѣрѣ , пѣнѣрѣ кѣ пѣкѣлѣтѣлѣ фрѣнѣтѣлѣ
 кѣлѣ лѣрѣ еѣрѣ . Шн фрѣтѣрѣкѣнѣлѣтѣ дѣлѣ енѣ пѣлѣ
 сѣ тѣсѣтѣ , шн тѣрѣшѣ пѣнѣ лѣ дѣнѣшѣнѣ шн зисѣлѣ
 шн лѣсѣ пѣ енѣтѣсѣнѣ дѣнѣтѣрѣ дѣнѣшѣнѣ , шн лѣ лѣгѣ
 пѣрѣ дѣнѣлѣ фрѣнѣнѣтѣ лѣрѣ . Шн пѣрѣкѣнѣ тѣсѣ нѣ
 сѣтѣ вѣлѣ оуѣмѣлѣ вѣсѣлѣ лѣрѣ дѣ грѣхѣ , шн сѣ лѣрѣ лѣ
 лѣрѣнѣтѣлѣ лѣрѣ фрѣшѣтѣ кѣрѣлѣ фрѣкѣлѣ лѣнѣ , шн
 сѣлѣрѣ дѣ лѣкѣнѣсѣрѣ лѣрѣ дѣгѣлѣцѣ пѣрѣ кѣлѣ , шн сѣ
 фрѣкѣ лѣшѣ . Шн пѣнѣнѣдѣ грѣхѣлѣ пѣрѣ мѣгѣрѣнѣ нѣсѣ
 лѣрѣ сѣлѣсѣрѣ дѣ лѣкѣлѣ . Шн дѣзлѣгѣрѣ оуѣнѣ нѣсѣ
 сѣкѣлѣ сѣрѣлѣ хѣрѣнѣтѣ мѣгѣрѣнѣрѣ сѣнѣ оуѣдѣ лѣ сѣнѣхѣ
 нѣнѣ лѣхѣ вѣлѣ зѣ лѣгѣтѣрѣ лѣрѣнѣтѣлѣнѣсѣ , шн еѣрѣ дѣсѣлѣ
 пѣрѣ гѣрѣнѣ сѣкѣлѣнѣ . Шн зисе фрѣнѣлѣрѣ лѣнѣ , пѣнѣ
 мнѣлѣ дѣлѣтѣ лѣрѣнѣтѣ шн нѣтѣлѣтѣ фрѣсѣкѣлѣ мѣтѣлѣ ,
 шн сѣ сѣпѣлѣнѣтѣ нѣнѣлѣ лѣрѣ , шн сѣтѣрѣрѣрѣ фрѣ
 тѣрѣ дѣнѣшѣнѣ зисѣнѣдѣ , тѣ лѣтѣста нѣтѣлѣ фрѣкѣлѣтѣ
 дѣнѣзѣлѣ нѣлѣ . Шн сѣнѣрѣ кѣтѣрѣтѣ лѣкѣсѣвѣтѣ пѣ
 тѣлѣ лѣрѣ лѣ пѣкѣнѣтѣ лѣнѣ хѣнѣлѣ шн сѣлѣсѣрѣ лѣ
 тѣлѣтѣ , кѣтѣ лѣнѣ фрѣкѣлѣтѣ лѣрѣ зисѣнѣдѣ .
 Грѣнѣ сѣмѣлѣ дѣмнѣлѣ пѣкѣнѣтѣлѣнѣ , кѣтѣрѣнѣнѣ лѣ
 нѣ сѣкѣрѣтѣ , шн нѣ пѣтѣ пѣрѣ нѣнѣ фрѣлѣзѣтѣ кѣ кѣлѣмѣ лѣ
 нѣсѣдѣ пѣкѣнѣтѣлѣ . Шн зисѣмѣ лѣнѣ пѣтѣ лѣ
 екнѣтѣмѣ нѣ екнѣтѣмѣ нѣкѣлѣ дѣ . Дѣнѣспѣрѣ лѣ
 зѣтѣ фрѣци екнѣтѣмѣ фрѣгѣрѣнѣтѣтѣнѣ нѣстѣрѣ оуѣнѣ
 нѣ лѣте тѣрѣ тѣлѣ мѣнѣнѣкѣ нѣ тѣпѣлѣ нѣстѣрѣ нѣ
 тѣ лѣтѣпѣзѣнѣ фрѣпѣкѣнѣтѣлѣ хѣнѣлѣмѣ . Шн зисѣ лѣгѣ
 нѣлѣ сѣмѣлѣ дѣмнѣлѣ пѣкѣнѣтѣлѣнѣ , фрѣтѣрѣ лѣтѣ
 сѣтѣ вѣсѣнѣ кѣнѣнѣшѣрѣкѣлѣмѣ екнѣтѣцѣ дѣ пѣтѣ оуѣ фрѣлѣ
 лѣ вѣстѣрѣ лѣтѣлѣнѣ лѣнѣтѣ кѣлѣмнѣнѣ , тѣрѣ кѣлѣпѣрѣрѣ
 дѣрѣнѣгѣрѣлѣдѣ нѣсѣнѣ вѣлѣстѣрѣ лѣхѣнѣдѣлѣ вѣрѣлѣтѣци .
 Шн дѣдѣтѣци пѣ фрѣтѣе вѣстѣрѣ тѣлѣ мѣнѣ тѣнѣтѣрѣ
 шн вѣнѣ кѣнѣлѣшѣ кѣлѣмѣ екнѣтѣци нѣсѣлѣдѣ тѣ екнѣ
 тѣци дѣпѣлѣтѣ , шн пѣ фрѣтѣе вѣтѣрѣ сѣнѣдѣ вѣлѣсѣ ,
 шн кѣ пѣкѣнѣтѣлѣ сѣпѣ нѣгѣхѣцѣтѣрѣци . Шн лѣ
 фрѣшпѣтѣрѣ дѣ енѣ сѣтѣнѣ лѣрѣ шн еѣрѣ лѣ фрѣшѣтѣ пѣ
 рѣлѣ лѣгѣтѣрѣ лѣрѣнѣтѣлѣнѣ лѣнѣ фрѣсѣкѣлѣ лѣ шн
 сѣлѣсѣрѣ лѣгѣтѣрѣнѣ лѣрѣнѣтѣлѣнѣ лѣрѣ енѣ , шн тѣ
 тѣлѣ лѣрѣ шн сѣ сѣпѣкѣнѣтѣрѣ . Шн зисѣ лѣрѣ
 тѣлѣсѣтѣ тѣлѣтѣ лѣрѣ , пѣрѣ мнѣнѣ мѣци фрѣкѣлѣтѣ фрѣрѣ
 фрѣтѣрѣнѣ , сѣсѣнѣ фрѣлѣтѣтѣ , енѣтѣсѣнѣ нѣлѣтѣтѣ , шн
 пѣрѣ вѣнѣтѣмнѣнѣ сѣлѣ лѣтѣци зѣ сѣлѣпѣрѣмѣтѣ фрѣрѣтѣ
 тѣ лѣтѣтѣтѣ . Шн зисѣ рѣвѣнѣмѣ тѣлѣпѣлѣнѣ лѣрѣ
 зисѣ

- 18. Și zise lor a treia zi : „Aceasta faceți și veți trăi, pentru că de Dumnezeu mă tem eu.
- 19. De sînteți de pace, un frate al vostru să se oprească în pază, și voi păsați și vă duceți cumpărătura griului vostru.
- 20. Și pre fratele vostru cel mai tînăr să-l aduceți la mine și să vor cèdeze cuvintele voastre, iară de nu, veți muri“. Și făcură așa.
- 21. Și zise fieștecarele cătră fratele său : „Așa iaste pentru că în păcat sîntem pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de chinul sufletului lui cînd se ruga noao și noi nu-l ascultam pre dînsul ; și pentru aceasta veni pre noi primejdiia aceasta“.
- 22. Și, răspunzînd, Ruvîm zise lor : „Nu v-am grăit voao zicînd : «Nu faceți strîmbătate copilașului», și nu m-ați ascultat ? Și iată, singele lui să cearcă“.
- 23. Și ei nu știa cum Iósif aude, pentru că tâlma-ciul în mijlocul lor era.
- 24. Și, întorcîndu-să de la ei, plînsese Iósif. Și iarăș veni la dînșii și zise lor ; și luo pe Simeon dintre dînșii și-l legă pre dînsul înaintea lor.
- 25. Și porinci Iósif să le umple vasele lor de griu, și să le dea argintul lor fieștecăruia în sacul lui și să le dea de mîncare lor de sațiu pre cale. Și să făcu așa.
- 26. Și, puind griul pre măgarii lor, să duseră de acolô.
- 27. Și, dezlegînd unul sacul să dea hrană măgarilor săi unde au odihnit, au văzut legătura argintului său ; și era deasupra gurii sacului.
- 28. Și zise fraților lui : „Mi s-au dat argintul și iată-l-ai în sacul meu“. Și se spămîntă inima lor și se turburară întru dînșii, zicînd : „Ce aceasta ne-au făcut Dumnezeu noao ?“.
- 29. Și veniră cătră Iácov, tatăl lor, la pămîntul lui Hanaán și spuseră lui toate cîte li se întîmplă lor, zicînd :
- 30. „Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi cu scîrbă și ne puse pre noi în pază ca cum am iscodi pămîntul.
- 31. Și zisem lui : «De pace sîntem, nu sîntem iscoadă.
- 32. Doisprăzêce frați sîntem feciori tatîni-nostru ; unul nu iaste, iară cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi în pămîntul Hanaán».
- 33. Și zise noao omul, domnul pămîntului : «Întru aceasta vă voiu cunoaște cum sînteț de pace : un frate al vostru lăsați aicea cu mine, iară cumpărarea dării griului casei voastre luîndu-l, vă duceți
- 34. și aduceți pe fratele vostru cel mai tînăr și voiu cunoaște cum nu sînteți iscoade, ce sînteți de pace ; și pe fratele vostru voiu da voao și cu pămîntul să vă neguțătorîți“.
- 35. Și fu deșărtînd ei sacii lor, și era a fieștecăruia legătura argintului lui în sacul lor ; și văzură legăturile argintului lor, ei și tatăl lor. și să spămîntară.
- 36. Și zise lor Iácov, tatăl lor : „Pre mine m-ați făcut fără feciori : Iósif nu iaste, Simeón nu iaste. Și pre Veniamin să-l luați ? Asupra mea fură toate acêstea“.
- 37. Și zise Ruvîm tatălui lor / zicînd : „Pre amîn-

18. Și dăise lor a treia dzi : „Aceasta faceți și veți trăi, pentru că de Dumnezeu mă tem eu.

19. De sînteți de pace, un frate al vostru să s(ă) oprească în pază și voi păsați și vă luați cumpărătura a luării grîului vostru.

20. Și pre fratele vostru cel mai tînăr să-l aduceți la mine și să vor crede cuvintele voastre, iară să nu veți muri”. Și făcură așa.

21. Și dzise fieștecarele cătră fratele său : „Așa iaste pentru că în păcat sîntem pentru fratele nostru, pentru că ne-am îndurat de chinul sufletului lui cîndu să ruga noao și nu-l ascultăm: pre însă; și pentru aceasta au venit pre noi primejdiia aceasta.

22. Și răspundîndu Ruvim dzise lor : „Nu v-am grăit voao dzicîndu : „Nu faceți strîmbătate copilașului”, și nu m-ați ascultat ? Și iată, singele lui să cearcă”.

23. Și ei nu știa cum Iosif aude, că talmaci intru ci era.

24. Și, întorcîndu-să de la ei, au plînsu Iosif. Și iarăși veni la înșii și dzise lor : [25] și luă pre Simeon dentru înșii și-l legă pre înșul înaintea lor.

25. Și porănci Iosif să le imple vasele lor de grîu, și să le dea argîntul lor fieștecaruia în sacul lui și să le dea de mîncat lor de sațiu pre cale. Și li să făce lor așa.

26. Și, puindu grîul pre măgarii lor, să duseră de acolo.

27. Și, dezlegîndu unul sacul său să dea iarba⁹ măgarilor săi unde au poposit, au vădzut legătura argîntului său; și era deasupra gurei sacului.

28. Și dzise fraților lui : „Mi s-au dat argîntul și iată-l-ai intru sacul meu”. Și li să intristă inima lor și să spămintară între sine, dzicîndu : „Ce aceasta ne-au făcut Dumnezeu noao?”

29. Și veniră cătră Iacov¹⁰, tatăl lor, la pămîntul Hanaan, și-i spuseră lui toate cite li să întimplară lor, dzicîndu :

30. „Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi năslîniceste și ne puse pre noi în pază ca cîndu am iscodi pămîntul”.

31. Și-i dzisem lui : „De pace sîntem, nu sîntem iscoade”.

32. 12 frați sîntem feciorii tătine-nostru; unul nu iaste, iară cel mai mic cu tatăl nostru, astăzi, în pămîntul Hanaan”.

33. Și dzise noao omul, domnul pămîntului : „Intru aceasta voi cunoaște cum sînteți de pace : un frate al vostru lăsați aicea cu mine, iară numărul dării grîului vostru luîndu, vă duceți

34. și aduceți cătră mine pre fratele vostru cel mai tînăr și voi cunoaște cum nu sînteți iscoade, ce cum sînteți de pace; și pre fratele vostru voi da voă și cu pămîntul să vă neguțoriți”.

35. Și fu, deșertîndu ei sacii lor, și era a fieștecaruia legătura argîntului lui în sacii lor; și vădzură legăturile argîntului lor, ei și tatăl lor, și să spămintară.

36. Și dzise lor Iacov, tatăl lor : „Pre mine m-ați făcut fără feciori : Iosif nu iaste, Simeon nu iaste. Și veți să luați și pre Veniamin ? Asupra mea fură aceste toate”.

37. Și dzise Ruvim tatălui lor / dzicîndu :

18. Iar a treia zi le zise : „Faceți cum am zis și să fiți vil, că eu mă tem de Dumnezeu.

19. Ce de sînteți cu pace, un frate al vostru să se oprească în temniță, iar voi vă duceți de duceți grîul care ați cumpărat.

20. Și să aduceți pre fratele vostru cel mai mic la mine și se va crede cuvîntul vostru, iar de nu, voi veți peri”. Și făcură așa.

21. Și ziseră fieștecare cătră fratele său : „În păcat sîntem noi pentru fratele nostru, că n-am băgat în seamă intristăciunea sufletului său cînd se ruga noao, nice l-am ascultat; pentru-aceia veni pre noi toată intristăciunea”.

22. Iar Ruvim, răspundînd, zise lor : „Dară nu v-am zis eu grăind : „Nu faceți nevoie copilului”, și nu m-ați ascultat ? Ce iată că singele lui se caută”.

23. Și nu știa ei că Iosif înțelge, că [nu] era talmaci între dinșii.

24. Și se întoarse Iosif de cătră dinșii și plînsu; și, întorcîndu-se la dinșii, iar le zise; [25] și luă pre Simeon dentre dinșii și-l legă înaintea lor.

25. Și porănci Iosif să umple vasele lor de grîu, și să bage banii tuturor fiește ai căruia pren sacul lui și să le dea merinde pre cale. Și li se făcu așa.

26. Și încărcară grîul pre măgarii lor și purcșeră de acolo.

27. Iară unul dentru înșii își dăzlegă sacul său să dea măgarilor lui să mînce, unde lăsară să odihnească, și văzu legătura cu argîntul⁷ deasupra sacului, în gură.

28. Și zise cătră frații săi : „Întorsu-mi-se-au argîntul și iată-l în sacul meu”. Și se spămintă inima lor și se turburară, zicînd : „Ce au făcut aceste noao Dumnezeu?”

29. Și veniră la tată-său Iacov, în țara Hanaanului, și povestiră lui toate cite li se întimplară, zicînd :

30. „Grăi domnul acelu loc noaoă cu ponoș și cu hăpaste și ne-au dat în pază, zicînd : „Ați venit să iscodiți țara noastră”.

31. Iar noi am zis : „Ba, noi sîntem oameni de pace, iar nu sîntem iscoade”.

32. 12 frați sîntem, feciori unui tată al nostru, și unul nu iaste, iar cel mic astăzi iaste la tată-nostru, în țara Hanaanului”.

33. Iar domnul locului ne-a zis : „Pre aceasta voi cunoaște că sînteți oameni de pace : un frate de-ai voștri să-l lăsați aici la mine, iar prețul vostru și grîul îl luați și vă duceți la casa voastră.

34. și să aduceți pre fratele vostru cel mai mic la mine și voi cunoaște că nu sînteți iscoade ce oameni de pace; și vă voi da pre fratele vostru și veți face neguțatorie în țară”.

35. Și fu cîndu-ș dășarta ei sacii, era legăturile cu banii fiește a cui în sacul său și văzură legăturile lor cu banii ei înșii și tatăl lor și se temură.

36. Și le zise tată-său, Iacov : „Pre mine m-ați făcut fără feciori : Iosif nu iaste, Simeon nu iaste. Și veți să luați și pre Veniamin ? Asupra mea fură aceste toate”.

37. Iar Ruvim răspunse tătine-său / dzicîndu :

18. A treia zi Iosif le-a spus : „Așa să faceți și atunci veți rămîne în viață, pentru că eu mă tem de Dumnezeu.

19. Dacă sînteți cinstiți, unul dintre frați va fi poprit sub pază, iar voi ceilalți mergeți să duceți grîul pe care l-ați cumpărat.

20. Iar pe fratele vostru cel mai tînăr să-l aduceți la mine, ca să se adevărească cuvintele voastre, căci altfel veți muri”. Și așa au făcut.

21. Dar își spuneau unul altuia : „Desigur că am păcătuit față de fratele nostru, căci am nesocotit durerea din sufletul său, atunci cînd se ruga de noi și nu l-am ascultat; de aceea a dat peste noi această nenorocire.”

22. Atunci Ruben le-a răspuns : „Nu v-am spus eu să nu-i faceți vreun rău băiatului ? Dar voi nu m-ați ascultat, iar acum singele lui ne cere socoteală”.

23. Ei nu știau că Iosif înțelege, căci el grăise cu ei prin talmaci.

24. Iosif s-a tras la o parte de lîngă ei și a plîns. Apoi a venit din nou la dinșii și, vorbindu-le, l-a luat pe Simeon dintre ei și l-a legat sub ochii lor.

25. Apoi Iosif a pcruncit să li se umple desagiile cu grîne, să le pună argîntul lor înapoi în sacul fiecăruia și să le dea merinde pe săturate pentru drum. Și așa s-a făcut.

26. După ce au încărcat grîul pe asinii lor, au plecat de acolo.

27. Și făcînd un popas, unul dintre ei și-a dezlegat sacul ca să dea nutreț asinului și a văzut legătura cu argîntul său, în gura sacului.

28. Atunci le-a spus fraților săi : „Mi s-a dat argîntul înapoi, căci iată, este în sacul meu”. Atunci le-a tresărit inima de spaimă și au rostit turburați : „Ce ne-a făcut Dumnezeu?”

29. Sosînd la Iacov, tatăl lor, în țara Canaanului, i-au povestit tot ce li s-a întîmplat, cu aceste cuvinte :

30. „Omul care este cîrmuitorul țării ne-a vorbit cu asprime și ne-a pus sub pază, ca și cînd am fi fost niște iscoade ale țării aceleia.

31. Noi i-am spus : „Sîntem cinstiți, nu sîntem iscoade”.

32. Sîntem doisprezece frați, feciorii tatălui nostru. Unul dintre noi nu mai este în viață, iar cel mai mic este astăzi cu tatăl nostru în pămîntul Canaanului”.

33. Dar omul acela, cîrmuitorul țării, ne-a răspuns : „În felul acesta voi ști dacă sînteți cinstiți : lăsați aici la mine pe unul din frați, luați grîul cumpărat pentru casele voastre și plecați !

34. Dar să-l aduceți pe fratele vostru cel mai tînăr și voi ști atunci că nu sînteți iscoade, ci oameni cinstiți. Iar fratelui vostru îi voi da drumul și voi veți putea străbate țara în voie”.

35. Pe cînd își deșertau sacii, a dat fiecare peste legătura de argînt din sacul său. Cînd au văzut legăturile de argînt, s-au spăimîntat și ei și tatăl lor.

36. Atunci Iacov, tatăl lor, le-a spus : „Am rămas fără copii din pricina voastră : Iosif nu mai este, Simeon nu mai este și acum vreți să-l luați și pe Veniamin ? Toate acestea s-au abătut asupra mea !”.

37. Dar Ruben i-a răspuns tatălui său : „Să-l omori pe amîndoi feciorii

зникъ, пре амжандон фехорн мѣн сомарѣн,
денъ кон аръче пре джнхъла мѣнне, дѣль пре джн
схълъ амжна мѣ, шн еъ кон аръче пре джнхъла мѣ
лн тнне. Шн еъ зне, нѣсѣла погорѣ фннл мѣ
къ кон пѣнтръ къ фрателе лхн лъ мѣннѣ шн еъ
сннхърѣ лъ рѣмѣсѣ, шн еъла фтѣмѣла лхн лѣсѣла
шн пре кале, прекарѣ бѣцн мѣрѣ, шн лѣвѣцн лдъ
чѣтѣрѣчѣнае къ фтѣрѣчѣнѣ фтѣрѣ.

К А П М Г

Вн фаметѣ съ фтѣрн пре пѣмжнѣ
Шн фѣ кжнѣ съвѣршнрѣ дѣмжнѣкарѣ
тѣтѣ грѣхъ, карале лъ дѣлѣ дѣла егѣпѣ,
шн зне лорѣ тѣтѣл лор, тѣрѣш пѣсѣц
де къ мѣрѣцн нѣсѣ пѣцнѣла еъ кѣтѣ.
Шн зне лхн гоурѣ зникъ, къ мѣрѣчѣрѣ сѣ мѣ
тѣрннѣ нѣсѣ омъла, дѣмжнѣла пѣмжнѣлхн зн
кжнѣ, нѣвѣцн бѣдѣ фѣца мѣ денъ фратѣле во
трѣ, тѣл ман тжнѣрѣ къ кон бл вѣннѣ. Дѣн
дѣвѣн трнмнѣ, пе фратѣле нѣстрѣ къ кон нѣво
погорѣ, шн цѣмъ къ мѣрѣ цѣ еъ кѣтѣ. Шн зне
нѣвѣн трнмнѣ пе фратѣле нѣстрѣ къ кон, нѣво
мѣрѣ, пѣнтрѣ къ омъла лъ зне нѣсѣ зникъ,
нѣл вѣцн бѣдѣ фѣца мѣ, денъ блфн фратѣле во
трѣ тѣл ман мнѣ къ кон. Шн зне керанъ
чѣ мѣлцн фѣкѣтѣрѣ, спѣннѣ омъла, дѣ кѣтѣ
зѣсѣ фратѣ. Шн ен зне рѣ фтѣрѣ жѣ, нѣл
фтѣрѣла тѣ омъла пре нѣн, шн рѣ дѣнѣла нѣлѣрѣ, зн
кжнѣ, де фтѣ трѣчѣе тѣтѣла вѣстрѣ, шн дѣ
тѣте фратѣе вѣсѣ, шн ам спѣлѣ лхн лѣпѣ фтѣрѣ
чѣрѣ дѣласта, лъ цнхѣтамъ къ нѣсѣ зне нѣсѣ, л
н лѣцн пе фратѣле вѣстрѣ. Шн зне гоурѣ
кѣрѣ керанъ, тѣтѣл лор, трнмнѣ кѣпнѣлѣ
къ мнѣ, шн еъ нѣкѣлѣмъ съ мѣрѣчѣмъ, пѣнтрѣ еъ
трнмнѣ еъ нѣ мѣрѣ, шн нѣн шн тѣ, шн тѣлѣ
главанѣлѣрѣ. Шн еъ фѣлѣ кон трнмнѣ пре дж
сѣлѣ, шн ден мжнѣ мѣ тѣрѣл пре джнхълѣ, денъ
вѣн аръче пре джнхълѣ кѣрѣ тнне, шн лѣвѣн пѣ
не фнннѣтѣ тѣ пре джнхълѣ, грѣшнѣ еъ фнѣлѣ къ
трѣ тнне тѣлѣ зне нѣ. Кѣ денъ нѣ мѣлѣн зѣ
вѣннѣ лѣлѣ нѣ мѣлѣн фтѣрѣлѣ де дѣсѣ сѣрн.
Шн зне лорѣ керанъ тѣтѣл лор, де тѣтѣ лѣла,
лѣсѣла фѣцн, лѣлѣн дѣнѣсѣлѣла пѣмжнѣлѣ,
фтѣрѣ вѣсѣла вѣлѣстрѣ, шн погорѣцн омъла, л
рѣрѣ, дѣрѣшннѣ, шн дѣ мѣлѣрѣ, шн тѣлѣжѣ, шн
змнрѣлѣ лѣтѣ, шн тѣрѣвннѣ, шн нѣчн
Шн арѣннѣтѣ фѣонѣ, лѣлѣн фтѣрѣ мжннѣе вѣл
трѣ арѣннѣлѣ, тѣ вѣсѣлѣ фтѣрѣлѣ, фтѣрѣ лѣтѣн
воцн, фтѣрѣчѣнѣлѣ къ кон кѣнѣлѣн еъ нѣлѣ фтѣ еъ
тѣлѣ. Шн пе фратѣле вѣстрѣ лѣлѣн, шн
кѣлѣжнѣлѣ, вѣ погорѣцн кѣрѣтѣ омъ. Шн дѣ
нѣгѣлѣ мѣсѣ еъ фѣ вѣсѣлѣ хѣрѣ фнннѣтѣ омъла,
касп трнмнѣчѣ пе фратѣле вѣстрѣ пре оѣнѣлѣ, шн
пре бенѣамнѣ, пѣнтрѣ къ еъ лѣпѣ къ мѣ ам рѣ мѣ
фѣрѣ фехорн, фѣрѣ фехорн лѣ мѣ рѣмѣ. Шн лѣ
жнѣ омѣннѣ дѣрѣчѣла лѣтѣтѣ, шн арѣннѣлѣ,
фѣонѣ, лѣлѣрѣ фмжннѣе лор, шн пре бенѣамнѣ,
шн еъ лѣлѣ нѣлѣ еъ погорѣтѣ лѣ егѣпѣтѣ, шн еъ
тѣрѣ фнннѣтѣ лхн гоурѣ. Шн вѣ зѣ гоурѣ пре
ен, шн пре бенѣамнѣ, фратѣле лхн, ш зне тѣлѣ
уѣрѣлѣ вѣсѣе кѣсѣлѣн, бѣгѣлѣ пре омѣннѣнѣ фѣкѣтѣ,

doi feciorii miei omcară-i de nu voiu aduce pre dînsul la tine; dă-i pre dînsul în mîna mea și eu voiu aduce pre dînsul la tine.

38. Și el zise: „Nu să va pogori fiul meu cu voi, pentru că fratele lui au murit și el singur au rămas; și să va întimplă lui a să slăbi pre cale pre carea veți merge și în veți aduce bătrînțele cu întristăciune în iad.”

CAP 43

1. Și foamea să întări pre pămînt.
2. Și fu cînd săvîrșîră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghîpet și zise lor tatul lor: „Iarăș păsaș de cumpărați noao puținêle bucate.”
3. Și zise lui, Iúda, zicînd: „Cu mărturie s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, zicînd: «Nu veți vedea fața mea de nu fratele vostru cel mai tînar[ă] cu voi va veni.»
4. Deci de vei trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogori și-ț vom cumpăra ție bucate.
5. Iară de nu vei trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au zis noao, zicînd: «Nu-m veți vedea fața mea de nu va fi fratele vostru cel mai mic cu voi.»
6. Și zise Israîl: „Ce mi-ați făcut rău spuînd omului de iaste voao frate?”
7. Și ei ziseră: „Întrebînd, ne-au întreat omul pre noi și rudenia noastră zicîndu: «De încă trăiește tatăl vostru și de iaste frate voao? Și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va zice noao: «Aduceți pe fratele vostru.»”
8. Și zise Iúda cătră Israîl, tatul lor: „Trimite cõpilasul cu mine și să ne sculăm să mergem pentru să trâm să nu murim, și noi, și tu, și toată gloata noastră.
9. Și eu îl voiu priimi pre dînsul și den mîna mea cêre-l pre dînsul; de nu-l voiu aduce pre dînsul cătră tine și-l voiu pune înaintea ta pre dînsul, greșit să fiu cătră tine toate zilele.
10. Că de nu ne-am fi zăbăvit, acum ne-am fi întorsu de doao ori.”
11. Și zise lor Israîl, tatul lor: „De iaste așa, această faceți: luați den roadele pămîntului întru vasele voastre și pogoriți omului daruri de rășină, și de miere, și tămîle, și zmirnă aleasă, și terevînthu și nuci.
12. Și argintul indoit luați întru mînile voastre; argintul ce vă s-au întorsu întru sacii voștri întoarceți-l cu voi, cîndai să nu fie sminteală.
13. Și pre fratele vostru luați și, sculîndu-vă, vă pogoriți cătră om.
14. Și Dumnezeuul meu să dea voao har înaintea omului ca să trimiță pe fratele vostru, pre unul, și pre Veniamîn. Pentru că eu, după cum am rămas fără feciori, fără feciori am rămas.”
15. Și, luînd oamenii darurile acêstea și argintul indoit, luară în mînile lor și pre Veniamîn și, sculîndu-se, să pogorîră la Eghîpet și stătură înaintea lui Iósif.
16. Și yăzu Iósif pre ei și pre Veniamîn, fratele lui, și zise celuia ce era peste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă / și junghe jungheri și gătește că cu mine

cîndu: „Pre amî(n)⁵doi ficiorii miei omoară-i de nu-l voi aduce cătră tine; dă-l pre însă în mîna mea și eu îl voi aduce pre însul la tine”.

38. Și el dzise: „Nu să va pogori fiul meu cu voi, pentru că fratele său au murit și el singur au rămas; și să va tîmpla lui să slăbască pre cale pre carea veți merge și-m veți aduce bătrînețele cu scîrbă în iadu”.

CAP 43

1. Și foametea să întări pre pămînt.
2. Și fu cîndu săvirșiră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghiptu și dzise lor tatăl lor: „Iarăș pîsați de cumpărați noao puținêlê bucate”.
3. Și dzise lui Iuda, dzicîndu: „Cu mărturii s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, dzicînd: „Nu veți vedea fața mea să nu fratele vostru cel mai tînăr va veni cu voi”.
4. Deci de vei trimite pre fratele nostru cu noi, ne vom pogori și-ți vom cumpăra ție bucate.
5. Iară să nu vei trimite pre fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au dzis noă dzicîndu: „Nu veți vedea fața mea să nu va fi fratele vostru cel mai tînăr cu voi”.
6. Și dzise Israil: „Ce mi-ați făcut rău spuîndu omului de iaste voă frate?”

7. Și ei dzisără: „Intrebîndu, ne întrebă pre noi omul și rudenia noastră, dzicîndu: „De încă trăiește tatăl vostru de iaste frate voaă”? Și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va dzice noao: „Aduceți pre fratele vostru”?”

8. Și dzise Iuda cătră Israil, tatăl lor: „Trimite copilașul cu mine și să ne sculăm să mergem pentru să trăim și să nu murim, și noi, și tu, și toată gloata noastră.”

9. Eu îl voi pîrîmi pre însul și den mîna mea cere-l pre însul, să nu-l voi aduce pre însul cătră tine și-l voi pune înaintea ta pre însul, greșit să fiu cătră tine toate zilele.

10. Că să nu ne-am fi zăbovit acum ne-am fi întorsu de doao ori”.

11. Și dzise lor Israil, tatăl lor: „Să iaste așa, aceasta faceți: luați den roadele pămîntului întru vasele voastre și pogoriți omului daruri de rășină, și de miere, și tîmîlie, și zmirnă aleasă, și terevinthu și nuci.”

12. Și argintul îndoit luați întru măine(le)² voastre; argintul ce vă s-au întorsu întru sacii voștri îl întoarceți cu voi, cîndai să nu fie smînteală.

13. Și pre fratele vostru luați-l și, sculîndu-vă, vă pogoriți cătră om³.

14. Și Dumnezăul meu să dea voă har înaintea omului și să trimiță pre fratele vostru, pre unul, și pre Veniamin. Pentru că eu, după cum am rămas fără ficiori, fără ficiori am rămas”.

15. Și, luîndu oamenii darurile aceste și argintul îndoit, luară în mîinele lor și pre Veniamin și, sculîndu-să, pogorîră la Eghiptu și stătură înaintea lui Iosif⁴.

16. Și vădzu Iosif pre ei și pre Veniamin, fratele lui, și dzise celuia ce era preste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă/și junghe jungheturi și gă-

zicînd: „Pre amîndoi feciorii miei să ucizi deaca nu-l voi aduce iar la tine; dă-mi-l în mîinile mele, iar eu țil voi aduce”.

38. Iar el zise: „Nu va merge fiul meu cu voi; că frate-său au murit, el au rămas singur; ce dară de i se va întîmpla pre cale rău, pre care voi veți merge, și-m veți duce bătrînețele mele cu scîrbă în iad”.

CAP 43

1. Iară foametea se întăria pre pămînt.
2. Și fu deaca sfîrșiră grîul care-l aduseră den țara Eghiptului zise lor tată-său: „Duceți-vă iar de ne mai cumpăraț ceva hrană”.
3. Iar Iuda îi zise: „Cu mărturii se-au jurat noaoă domnul acela zicînd: „Să nu vă mai arătaț înaintea fetei mele deaca nu va veni fratele vostru cel mai mic cu voi”.
4. Deci de vei trimite pre fratele nostru cu noi, noi ne vom duce să cumpărăm noaoă hrană.
5. Iar de nu-l vei trimite, noi nu vom merge, că acel om ne-au zis: „Nu veți vedea fața mea, deaca nu va veni fratele vostru cel mai mic cu voi”.
6. Iar Izrail zise: „Ce rău ați făcut voi mie căci ați spus omului aceluia că aveț frate”?

7. Iar ei ziseră: „Cu întrebăciune ne-au întreat omul acela de neamul nostru, zicînd: „Trăiește tată-vostru pîn-acum și mai aveț vreun frate”? Dăci noi i-am spus după cum ne-au întreat. Au știut-am noi că va zice el: „Aduceți pre frate-vostru”?”

8. Iar Iuda zise cătră tată-său, Izrail: „Lasă copilul să meargă cu mine și să ne gătim să mergem și să fim vii, iar să nu murim, și noi, și tu, și toată avuția¹ noastră.”

9. Iar eu voi lua copilul pre seama mea și den mîinile mele să-l caut; deaca nu-l voi aduce iar la tine și să-l pui înaintea ta, greșit să fiu ție în toate zilele.

10. Că de nu ne-am fi zăbovit încă ș-altă dată ne-am fi întors”.

11. Dăci le zise tată-său, Izrail: „De vrême ce iaste așa voi faceți: luaț den roada pămîntului în vasele voastre și duceți aceluia bărbat poclon rășină, și miere, și tîmîlie, și zmirnă, și stacti și nuci.”

12. Și argintul îndoit îl luaț în mîinile voastre; care vă se-au întors în sacii voștri întoarceți-l cu voi, încai să nu fie zminteață.

13. Și să luaț pre frate²-vostru și, sculîndu-vă, pîsaț la acel om.

14. Că Dumnezăul meu iaste puternic, ce să vă dea milă înaintea aceluia bărbat să sloboază pre fratele vostru, pre unul, și pre Veniamin. Că eu fără feciori am fost și fără feciori voi fi”.

15. Și luară bărbații aceia pocloane și banii îndoit în mîinile lor și pre Veniamin și, sculîndu-se, se duseră în Eghipt și stătură înaintea lui Iosif.

16. Iar Iosif deaca văzu pre dînșii și pre Veniamin, frate-său, zise ispravnicului casei sale: „Bagă pre acești oameni în casă / și junghe o vită și

mei de nu țil voi aduce înapoi; la-să-l în seama mea și eu îl voi aduce înapoi la tine!”.

38. Iacov însă i-a spus: „Fiul meu nu va coborî cu voi, pentru că fratele său a murit și numai el singur mi-a mai rămas; dacă i se va întîmpla vreo nenorocire în drumul pe care porniți, o să mor, om bătrîn, de durere”.

CAP. 43

Cea de-a doua călătorie a fiilor lui Iacov în Egipt

1. Foametea s-a întetit pe pămînt.
2. Cînd au isprăvit de mîncat grîul pe care l-au adus din Egipt, tatăl lor le-a zis: „Duceți-vă iarăși și cumpărați ceva bucate!”
3. Dar Iuda i-a răspuns: „Omul acela, cîrmuitorul țării, ne-a încredințat sub jurămînt cînd ne-a spus: „La mine nu veți mai ajunge de nu va veni cu voi fratele vostru cel mai tînăr”.
4. Deci, dacă-l trimiți pe fratele nostru cu noi, ne ducem să-ți cumpărăm bucate.
5. Iar dacă nu-l vei trimite, nu vom merge, pentru că omul acela ne-a spus: „La mine nu veți mai ajunge pînă cînd nu va fi cu voi fratele vostru cel mai mic”.

6. Israel a glăsuț: „Mare rău mi-ați făcut spunîndu-i aceluia om că mai aveți un frate”.

7. Iar ei au răspuns: „Omul acela ne-a cercetat voînd să afle toate despre noi și despre rudenile noastre și ne-a întreat: „Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate”? Noi i-am răspuns pe măsura întrebării. Ne-am știut că ne va zice: „Aduceți pe fratele vostru!”.

8. Iuda l-a îndemnat pe Israel, tatăl lor: „Lasă băiatul cu mine! Să ne sculăm și să pornim la drum, ca să rămînem în viață și să nu pierim nici noi, nici tu și nici nimeni din ai noștri.”

9. Dau cu cheazăie pentru el și dîn mîna mea să-l ceri. De nu țil voi aduce înapoi și de nu se va înfățișa înaintea ta, vinovat voi fi față de tine cîte zile voi avea.

10. Dacă nu am fi zăbovit atît, pînă acum ne-am fi întors a doua oră”.

11. Atunci Israel, tatăl lor, le-a spus: „Dacă-i așa, astfel să faceți: luați din roadele pămîntului în sacii voștri și duceți omului acela în dar balsam și miere, tîmîlie și smirnă aleasă, fisticuri și migdale.”

12. Luați și de două ori mai mult argint cu voi, pentru că trebuie să dați îndărăt chiar cu mîinile voastre argintul care v-a fost înapoiat în saci deunăzi; să nu fi fost o greșeală.

13. Luați-l și pe fratele vostru și porniți să coboriți înspre omul acela.

14. Să dea Dumnezău să găsiți îndurare înaintea aceluia om, ca să-l slobozească atît pe celălalt frate al vostru, cît și pe Veniamin. Fi-va oare că imi este scris să rămîn fără feciori?”

15. Atunci bărbații au luat aceste daruri și au mai luat cu ei de două ori mai mult argint, precum și pe Veniamin, și au pornit să coboare spre Egipt. Acolo s-au înfățișat lui Iosif.

16. Cînd Iosif s-a văzut cu Veniamin, fratele său, a rostit către ispravnicul casei sale: „Poftește oamenii în casă, / taie niște vite și gătește, căci

АГ

ши жьдиге жьдигерн, ши гьтѣще, къ кьмине в
 мжика, оламенті пжине, фнамгазънї
 Ши фькь омуа, ахпкьмъ мьзись, іосифъ, ши
 вьгь пре оламенті фкаса ахн іосифъ. Ши еъ
 зьндь оламенті кьм фкаса ахн іосифъ еъ вьгь
 зисеть, пенпъхъ аринпъхъ кареа еъхъ фторъхъ
 сьтїи ношри денпжн, нон не аьдучеа, пенпъхъ ка
 еъ ньпъстѣмекъ пре нон, ши сьсѣ аьдуче денъ,
 ка сенел пре нон сьдунъ, ши пре мьгартїи ношри
 Ши мергандь кьтѣрѣ омуа че ера песте кьса ахн
 іосифъ, гьтѣрѣ ахн фьуша кьсїи, зьндьндь
 Рьгьмьне дїне погоржтамъ фжн, сьне кьмпъ
 рьме дьмжнкатъ. Ши фь кьндъ амь бенпї ка
 еъ папоснмъ, ши амь рьшкне сьтїи ношри, ши аь
 ета аринпъхъ фїще кьрѣхъ фтрѣ ськьхъ ахн
 аринпъхъ нєстрѣ кькьмпьна ламъ фторъхъ ахн
 фжнннеа нєстрѣ. Ши аринпъхъ аьтѣхъ аь
 аьдѣ кьннѣ, па сьне кьмпьрѣме вькькьтѣ, пен
 пъхъ кьнѣшнмъ чїне аь пѣс нєасъ кь мжнннеа ар
 инпъхъ фсатїи ношри. Ши зисе лоръ вьжъ
 вєасъ нѣвѣ тѣмьцъ амьзѣхъ вєстрѣ ши дїне
 зьвѣлъ аьтѣрїнаоръ вьшри, аь дьпъ вєасъ коморнъ
 фсатїи вєшри, ши аринпъхъ вєстрѣ, вїне ієпнїи
 фамь, ши сьсєаь кьтѣрѣ фжшїи, пре сїмєсъ.
 Ши аьдѣхєрѣ аьтѣ сьсѣ епѣле пнѣареа лоръ, ши аь
 де хьанѣ мьгартїи лоръ. Ши гьтѣрѣ аьрѣ
 рїнае пьнѣ аьенн ла іосифъ амьгазънї, ши аьзѣрѣ
 вькькьа вєасъ пжнзѣсѣ. Ши фтрѣ іосифъ
 фкасѣ, ши аьдѣхєрѣ аьн аьрѣрїнае че аь вьфжнннеа
 лоръ фкасѣ, ши сьтѣ фїнннрѣ ахн кь фьаца ла пѣ
 мжнпѣ. Ши фтрѣрѣ пре фжшїи кьмъ вь
 аьфлацъ, ши зисе лоръ, сьнѣтѣрѣ мѣте тѣтѣа вє
 етрѣ чєлъ сьтѣрѣнѣ пре кареа аь зисе кьтѣ
 аьше. Ши сїи зисеть сьнѣтѣрѣ мѣте сьхъгала
 пѣтѣтѣ нєстрѣ, фкь тѣрѣаьше, ши зисе вєлнѣтѣ о
 муа аьчєла ла дїмьзѣвѣ, ши плекжнѣдѣсѣ, сь фїснн
 рѣ фннннѣ ахн. Ши пьвѣтжнѣ кь оїсїи
 іосифъ, аь вьзѣтѣ пре бенїамннѣ, фратѣле ахн чєлъ
 фкь мьамь нѣкькьтѣ, ши зисе, аьчєста мѣте фр
 тѣле вєстрѣ чєлъ маї тжнѣрѣ, пре кареа аьн
 зисе вьбл. аьзѣчєцъ ламнне, ши зисе дїмьзѣхъ
 сьтѣ мнлѣмекъ фїнае. Ши сьтѣрѣрѣ іо
 сифъ, кьтѣе фторѣрѣ мацєла аь, пенпъхъ фратѣсѣ,
 ши чєрїа сьпжннѣ ши фтрѣнѣ фкьмьрѣ аь
 пжнѣхъ аькоа. Ши сьпжннѣдѣсѣ пе сьбразѣ
 шннѣ аьфартѣ сь вонїннї, ши зисе пьнѣцъ пжнне.
 Ши пьсѣрѣ аьн сьннѣрѣ, ши лоръ де оїсїи, ши егъ
 тѣнннлоръ че мжнїа кь вєасъ сьсєвн, пенпъхъ кьнѣ пь
 тѣ егъпѣтѣннї. Амьнїа кь жндовїи пжнне, кь
 сьжрѣтѣ мѣте ла егъпѣтѣннї топї пьсѣторнлѣ ої.
 Ши шьзѣрѣ фннннѣ ахн чєлъ денпжн нѣсѣтѣ,
 аь рьпѣ сьтѣрѣнѣчїнае аьн, ши чєлъ маї тжнѣрѣ аь
 пьтнннрѣчїнае аьн, ши сьтѣ мнѣ оламентї фїнш
 кареа кьтѣрѣ фратѣле сьхъ. Ши рѣанїкарѣ
 пьрѣчїи дєла вєлъ кьтѣрѣ фжшїи, ши сьтѣ мьорн пьрѣтѣ
 аьн бенїамннѣ, фсжтѣ пьрѣчїнае тьхътѣрѣрѣ дєчїнн
 чн сьрїи кьпї аь чєлєрѣ, ши сьтѣхърѣ ши сьтѣтѣрѣ
 фпрѣхнѣ кь джнєзѣлъ
 К а П • М д

- vor minca oamenii piine in amlazazi.
17. Si facu omul dupa cum i-au zis Iosif si baga pre oameni in casa lui Iosif.
  18. Si, vazind oamenii cum in casa lui Iosif se-au bagat, ziseră: „Pentru argintul-carele se-au intorsu in sacii nostri dentiiu noi ne aducem pentru ca să năpăstuiască pre noi și să să apuce de noi ca se ne ia pre noi slugi și pre măgarii noștri“.
  19. Si, mergind către omul ce era peste casa lui Iosif, grăiră lui în ușa casii,
  - 20[19]. zicind: [20] „Rugămu-ne, doamne, pogorit-am întiiu să ne cumpărăm de mîncat.“
  21. Si fu cînd am venit să poposim și am deschis sacii noștri, și acesta argintul fieștecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mîinile noastre.
  22. Si argint altul am adus cu noi ca să ne cumpărăm bucate pentru că nu știm cine au pus noao' cu mîinile argintul in sacii noștri“.
  23. Si zise lor: „Blînd voao, nu vă tîmeț! Dumnezăul vostru și Dumnezăul părinților voștri au dat voao comori în sacii voștri, și argintul vostru bine ispittit îl am“. Și scoasă către dînșii pre Simeon.
  24. Si adusără apă să să spêle picioarele lor și dède hrană măgarilor lor.
  25. Si gătiră darurile până a veni la Iosif amiázazi; și auziră că acolo va să prinzască.
  26. Si întră Iosif în casă; și adusără lui darurile ce avea în mîinile lor în casă și să închinară lui cu fața la pămînt.
  27. Si întrebă pre dînșii: „Cum vă aflaț? Si zise lor: „Sănătos iaste tatăl vostru cel bătrîn, pre carele aț zis că încă trăiește?“.
  28. Si ei ziseră: „Sănătos iaste; sluga ta, tătă-nostru, încă trăiește“. Si zise: „Blagoslovit omul acela la Dumnezău!“ Si, plecindu-se, să închinară înaintea lui.
  29. Si, căutînd cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamîn, fratele lui cel de o mumă născut, și zise: „Acesta iaste fratele nostru cel mai tînăr, pre carele aț zis să-l aduceț la mine“? Si zise: „Dumnezău să te miluiască, fiule!“
  30. Si să turbură Iosif că să întorcea mațele lui pentru frate-său și cerca să plîngă; și, intrînd în cămară, au plinsu acolo.
  31. Si, spălîndu-se pe obraz, ieșînd afară, să conteni și zise: „Puneț piine!“
  32. Si pusără lui singur, și lor deosebi; și eghiptenilor ce mînca cu el, osèbi, pentru că nu putea eghiptenii a mînca cu jidovii piine că scîrbă iaste la eghipteni tot păstoriul de oi.
  33. Si șazură înaintea lui cel dentiiu născut, după bătrînêțile lui, și cel mai tînăr, după tînirêțile lui; și să mira oamenii, fîșcarele către fratele său.
  34. Si rădicară părți de la el către dînșii, și să mări partea lui Veniamîn decît părțile tuturor de cincì ori cît al celora; și băură și să îmbătară împreună cu dînsul.

tăste că cu mine vor mânca oamenii pâini în amiadzădzi¹⁴.

17. Și făcu omul după cum i-au dzis Iosif și băgă pre oameni în casa lui Iosif:

18. Și, vădându-l oamenii cum în casa lui Iosif s-au băgat, au dzis: „Pentru argintul carele s-au întorsu întru sacii noștri dentăi noi ne aduceam, pentru ca să ne pîrască pre strîmbul și să ne apuce pre noi ca să ne ia pre noi slugi și pre măgarii noștri”.

19. Și, mergîndu-cătră omul ce era preste casa lui Iosif, grăiră lui întru ușa casei,

20[19]. dzicîndu: [20] „Rugămu-ne, doamne, pogrîlt-am întăi să ne cumpărăm de mîncat.

21. Și fu cîndu am venit să poposim și am deschis sacii noștri, și acesta argintul fieștecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mîinile noastre.

22. Și argintu al'tul am adus cu noi ca să ne cumpărăm de mîncat⁵, pentru că nu știm cine au pus înlontru noao cu mîinile argintul în sacii noștri”.

23. Și dzise lor: „Blîndu voaă, [nu vă temeți!]⁶ Dumnedzăul vostru și Dumnedzăul părinților voștri au dat voao vistișere întru sacii voștri, și argintul vostru bine ispitit⁷ îl am”. [24] Și scoase la ei pre Simeon⁸.

24. Și aduseră apă să spele picioarele lor și dăde finuri măgarilor lor.

25. Și gătiră darurile pân-a veni la Iosif amiadzădzi; și audziră cum acolô va să prînzască⁹.

26. Și intră Iosif în casă; și aduseră lui darurile ce avea în mîinile lor în casă și să închinăra lui cu fața la pămînt.

27. Și-i întrebă pre înșii: „Cum vă aflați? Și dzise lor: „Săn(ă)tos iaste tatăl vostru cel bătrîn, carele ați dzis cum custă”^{7,9}.

28. Și ei dzisară: „Săn(ă)tos iaste; sluga ta, tatăl nostru, încă trăiește”. Și dzise: „Blagoslovit omul acela la Dumnedzău”! Și, plecîndu-să, s-au închinat lui.

29. Și, căutîndu, Iosif[s] au vădzut pre¹⁰ Veniamin¹¹, fratele lui, cel de o mumă născut, și dzise: „Acesta iaste fratele vostru cel mai tînăr pre carele ați dzis să-l aduceți la mine”? Și dzise: „Dumnedzău să te miluiască, fiule”!

30. Și să tulbură Iosif că să întorcea matele lui pentru fratele său și cerca să plîngă; și, intrîndu în cămară, au plînsu acolô¹².

31. Și, spălîndu-să pre obraz, ieșîndu afară, să ostoi¹³ și dzise: „Puneți pâini!”.

32. Și puseră lui sîngur și lor deusebi, și eghiptenilor ce mânca cu el, usebi, pentru că nu putea eghiptenii a mânca cu jidovii pâine pentru că otărit iaste la eghipteni tot păstorul de oi.

33. Și sedzură înaintea lui cel dentăi născut, după bătrînețele lui, și cel mai tînăr, după tineretele lui; [34] și să miera oamenii, fieștecarele cătră fratele său.

34. Și rădicară părți de la el cătră înși, și să mări partea lui Veniamin decît toate părțile de 5 ori cît a celora; și băură și să înbătară cu însul înpreună.

gătește, că vor mânca acești oameni pâine amilazăzi cu mine.

17. Și făcu ispravnicul cum zise Iósif și băgă pre bărbaț în casa lui Iósif.

18. Iar el, deaca văzură că-i duc în casa lui Iósif, ziseră a dînséis: „Pentru banii carei se-au întors în sacii noștri întăi, pentru aceea ne duc să ne pîrască că să ia și pre noi și măgarii noștri să fim robi”.

19. Și, apropiîndu-se de ispravnicul casei lui Iósif, îi ziseră înaintea ușii casei,

20[19]. grăind: [20] „Rugămu-te, jupfne, venit-am întăi să cumpărăm grîu.

21. Și fu cînd luoaăm și ne întoarsăm îndărăt și tăbărîm, dăzlegăm sacii noștri și iată, aflăm fieștecare banii³ lui pre sacii lui; ce iată, argintul care l-am luat cu cumpăna l-am întors iar îndărăt.

22. Și am adus alt argint cu noi să ne cumpărăm hrană că nu știm cine au băgat argintul în sacii noștri”.

23. Iar el, răspunzînd, le zise: „Pace iaste voaă, nu vă temeți, că Dumnezeu țătine vostru au dat voaă bogăție în sacii voștri, iar argintul vostru cu bună vrere amu-l”. Și scoase la dîșii pre Simeon.

24. Și aduse apă să le spele picioarele și dăde fin măgarilor.

25. Iar ei gătiră poclonul pînă veni Iósif amiadzăzi, că auziră că vor să prînzească el acolô.

26. Și veni Iósif în casă; și-i aduseră poclonul care avea în mîinile lor de acasă și se închinăra lui jos pînă la pămînt.

27. Iar el îi întrebă: „Sîntet sănătoș? Dară tată vostru cela bătrînul, care mi-aș spus, trăiește?”.

28. Ei ziseră: „Sănătos iaste robul tău, tată nostru, și iaste viu”. Și zise: „Blagoslovit acel om lui Dumnezeu”. Iar ei se plecără de i se închinăra iarăș.

29. Și, căutînd, Iósif văzu pre Veniamin, fratele lui, cel de o mumă, și zise: „Dară fratele vostru cel mai mic acesta iaste care aș zis că-l veș aduce la mine”? Și zise: „Dumnezeu să te miluiască, fiule”!

30. Și se tulbură Iósif și-i plîngea înima pentru fratele său și, cercînd loc de-a plînge, intră în cămară și plînsu.

31. Și, spălîndu-se la obraz, se conteni de plîns și ieși afară și zise: „Pune-ț pâine”!

32. Și puseră lui sîngur și lor deusebi, și eghiptenilor cari mâncau cu dînsul, iar deusebi, că nu putea eghiptenii să mănînce pâine cu jidovii că era de ocară eghiptenilor tot păstorul de oi.

33. Și săzu împotriva lui cel dentăi născut, după bătrînețe, și cel mai tînăr, după tinerete. Și se mira bărbații fieștecare cătră fratele său.

34. Și rădicară³ parte lor de la dînsul, iar partea lui Veniamin fu mare decît toate părțile, cu 5 părți mai mare decît a celorlalți. Și băură și se îmbătară depreună cu dînsul.

vor mânca la amiază cu mine”.

17. Omul a făcut așa cum i-a poruncit Iosif și i-a însoțit pe bărbați în casa lui Iosif.

18. Cînd au ajuns bărbații acolo au fost cuprinși de teamă și au zis: „Din pricina argintului care a fost pus în sacii noștri data trecută ne-au băgat aici, ca să ne învinuiască pe nedrept; o să se năpustească asupra noastră și o să ne ia robi, cu asinii noștri cu tot”.

19. Așa că s-au îndreptat către ispravnicul casei lui Iosif și i-au grăit astfel în ușa casei:

20. „Te rugăm, doamne, noi am mai fost odată aici, ca să cumpărăm bucate.

21. Dar cînd am ajuns la un popas și am deschis sacii noștri, am găsit argintul fiecăruia dintre noi în sacul lui — argintul nostru, întreg cîntărit! De aceea l-am adus acum înapoi.

22. Am mai adus, cu noi, și alt argint ca să cumpărăm bucate, căci nu știu cine a pus argintul în sacii noștri”.

23. El le-a răspuns: „Fiti pe pace, nu vă temeți! Dumnezeu vostru și Dumnezeul părinților voștri v-a pus comori în sacii voștri. Iar argintul vostru pentru plată l-am primit, așa cum se cuvîne”. Și l-a scos pe Simeon în fața lor.

24. Apoi le-a adus apă să se spele pe picioare și au dat nutreț asinilor lor.

25. Ei au pregătit darurile pentru venirea lui Iosif la amiază, căci au ziseră că vor prînzi acolo.

26. Cînd Iosif a intrat în casă, i-au înmînat darurile pe care le aduseră și i s-au închinat cu fața plină la pămînt.

27. El i-a întrebă: „Cum vă aflați?” Apoi a adăugat: „Dar bătrînul vostru tată, despre care mi-ați vorbit, este sănătos? Mai trăiește?”

28. Ei au răspuns: „Părintele nostru, robul tău, este sănătos și încă mai trăiește!” Iosif a adăugat: „Binecuvîntat să fie omul acela de către Dumnezeu!” Ei s-au plecat și s-au închinat în fața sa.

29. Rîdicînd ochii, Iosif l-a zărit pe Veniamin, fratele său născut din aceeași mamă, și a spus: „Acesta este fratele vostru cel mai mic pe care ați spus că-l aduceți la mine?” Și a adăugat: „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!”

30. Iosif era așa de turburat, încît i se cutremura înima în el și l-a prins plînsul. Și a intrat în iatacul său și a plîns.

31. Apoi s-a spălat pe față, a ieșit afară și, stăpînîndu-se, a spus: „Puneți masa!”

32. Atunci lui i-au pus de mîncare deoparte, lor în altă parte, iar eghiptenilor care mâncau la el, de asemenea în altă parte, pentru că eghiptenii nu puteau să mănînce împreună cu evreii, căci eghiptenii îi socotesc pe aceștia spurcați.

33. Și s-au așezat în fața lui: primul născut — potrivit vîrstei sale, iar cel mai mic — potrivit tineretei sale. Frații se priveau unul pe altul cu mirare.

34. Apoi au primit de la el fiecare porția lui, dar partea lui Veniamin era de cinci ori mai mare decît porțiile tuturor celorlalți. Și au băut și au petrecut cu Iosif.

ЛА

и поручи іосифъ телѣхъ че ера пѣсте касѣ
 ахъ зникъндъ, оумпаіу сачѣнъ оаминнаоръ
 деукате кжтѣ воръ пѣтѣ рѣннѣ, шн
 пѣнеу аруннѣхъ фіеште кпорѣхъ фру
 сакѣхъ. Шн кѣпа ма чѣ де аруннѣ
 стѣспѣнеу фсакѣхъ телѣхъ манѣжнѣрѣ, шн прецул
 грѣхъхъ ахъ, шн фѣ рѣхъ пѣ кѣвжнѣхъ ахъ іосифъ,
 рѣхъ пѣ кѣмъ ахъ зисѣ. Шн димнѣца ахъ ахъ мѣ
 нѣтѣ шн оаминнѣ стѣ сѣвѣзѣнѣрѣ, шн ен шн мѣга
 рѣнѣрѣ. Шн іосифъ ен денчѣтѣ, нѣстѣ де
 ахъ нѣга рѣ дѣпѣрѣ, шн іосифъ зисѣ телѣхъ че ера пѣ
 стѣ касѣ ахъ, зникъндъ, сѣвѣтѣ шн гонѣше ахъ
 пѣ оаминнѣ, шн венъ хѣланъ пре ахъ шн венъ зисѣ
 лоръ, пѣнѣрѣ кѣвжнѣрѣ дѣпѣ рѣ пѣнѣрѣ ахъ.
 Пѣнѣрѣ кѣче мѣіу фѣрѣтѣ кѣпа чѣ де аруннѣхъ
 нѣстѣ ахъ кѣ кѣрѣ стѣ дѣмнѣхъ мѣхъ, шн ель
 вѣрѣжнѣхъ кѣ вѣрѣжѣ фѣрѣ еа, рѣ еа ахъ стѣ вѣрѣшнѣ
 карѣ еа ахъ фѣкѣтѣ. Шн афѣжнѣ пре ахъ шн
 оамнѣ ахъ зисѣ лоръ ахъ пѣ кѣвжнѣ еа ахъ стѣ а
 Шн зисѣ рѣ ахъ пѣнѣрѣ кѣчнъ грѣбѣше дѣмнѣхъ кѣвжнѣ
 ахъ стѣ стѣ стѣнѣ афѣ еа сѣвѣнѣе тѣ еа, стѣ фіе фѣ
 нѣ кѣпѣ ахъ пѣ кѣвжнѣхъ ахъ стѣ еа. фѣрѣ еа че
 аруннѣхъ карѣ еа афѣ еа рѣ еа чѣ еа нѣшнъ,
 фѣтѣ рѣ кѣвжнѣрѣ тнне дѣне пѣмжнѣхъ хѣнаа,
 кѣмъ ахъ фн фѣрѣтѣ де касѣ стѣ пѣжнѣхъ пѣхъ,
 аруннѣхъ сѣвѣ ахъ. Дѣ карѣ венъ афѣ еа кѣпа де
 сѣвѣнѣе тѣ еа сѣмѣрѣ, шн нѣнъ вѣмъ фн сѣвѣнъ дѣ
 нѣхъ ахъ вѣстѣрѣ. Шн ель зисѣ, шн ахъ мѣ кѣмъ
 зисѣ ахъ афѣ еа, оамнѣ ахъ карѣ еа стѣ афѣ еа пѣ
 хѣрѣ еа, ахъ еа фѣ еа сѣхъ тѣ, нѣрѣ вѣнъ кѣрѣ вѣ фн.
 Шн грѣбѣше де дѣекѣрѣ карѣ чннешъ сѣкѣхъ пре пѣ
 мжнѣ, шн дѣеке чнне сѣкѣхъ ахъ. Шн чѣ
 ка дѣ еа чѣ еа стѣ рѣжнѣ фѣ еа жнѣ, пѣнѣ ахъ веннѣ
 ла чѣ еа пѣжнѣ, шн оамнѣ шнѣ афѣ еа кѣпа фѣ еа
 кѣхъ ахъ веннѣмнѣ. Шн шѣ рѣ еа сѣрѣ хѣннѣ еа
 лоръ, шн пѣсѣрѣ чннешъ сѣкѣхъ ахъ пре мѣгарѣ ахъ,
 шн стѣ фѣтѣ еа сѣрѣ ахъ чѣ еа тѣ. Шн фѣрѣ еа
 шн фѣрѣ еа ахъ, кѣтѣ рѣ іосифъ, фѣкѣ фѣннѣ еа
 ахъ, шн кѣ рѣ еа фѣннѣхъ ахъ пре пѣмжнѣхъ.
 Шн зисѣ лоръ іосифъ, че ахъ фѣкѣтѣ ахъ стѣ ахъ рѣ
 нѣ шнѣ кѣ кѣ вѣрѣжѣ стѣ вѣрѣжѣ оамнѣ фѣ еа
 жнѣ еа. Шн зисѣ іуда че вѣнъ грѣнъ фѣ
 трѣ еа дѣмнѣхъ еа че вѣнъ зисѣ еа чѣ еа вѣнъ вѣмъ
 фѣ еа рѣ еа. Шн дѣмнѣхъ афѣ еа стѣ рѣжнѣ стѣ еа
 сѣвѣнѣе тѣ еа, нѣтѣ жнѣ еа рѣнъ дѣмнѣхъ нѣ
 стѣрѣ, шн нѣнъ шн ахъ чнне сѣхъ афѣ еа кѣпа
 Шн зисѣ іосифъ стѣ нѣ стѣ фѣкѣтѣ мѣ афѣ еа кѣвжнѣ
 тѣ еа ахъ стѣ еа, оамнѣ ахъ карѣ еа сѣхъ афѣ еа кѣпа а
 чѣ еа фѣ еа сѣхъ тѣ, нѣрѣ вѣнъ вѣрѣжнѣ кѣ мжнѣхъ
 нѣ еа ахъ тѣ еа вѣстѣрѣ. Шн апропннѣ еа рѣ
 еа де ахъ жнѣ зисѣ рѣ еа мѣ дѣне грѣ еа кѣ еа
 га тѣ фѣннѣхъ тѣ шн стѣ нѣтѣ мжнѣхъ пре сѣхъ
 га тѣ, кѣчнъ тѣ еа рѣхъ фѣ еа. Дѣмнѣхъ
 ахъ фѣрѣ еа пре сѣвѣнѣе тѣ еа зникъндъ, де ахъ еа
 тѣ еа ахъ фѣ еа. Шн зисѣ ахъ дѣмнѣхъ кѣмъ
 ахъ стѣ нѣ еа тѣ еа стѣ рѣжнѣ, шн кѣпѣ еа де вѣ
 трѣ еа чѣ еа мѣнъ тѣ ахъ жнѣ еа, шн фѣ еа еа
 ахъ ахъ мѣрѣ еа, шн ель еа еа рѣ еа мѣ еа
 ахъ, шн тѣ еа нѣстѣрѣ пре ахъ жнѣ еа ахъ фѣ еа.

Pag. 34, col. I

1. Și porunci Iósif celui ce era peste casa lui, zicînd : „Umpleț sacii oamenilor de bucate cît vor putea rădica și puneț argintul fieștecăruia în gura sacului.
2. Și cupa mea cea de argint să o puneț în sacul celui mai tînăr și prețul griului lui“. Și fu după cuvîntul lui Iósif, după cum au zis.
3. Și dimineața au luminat și oamenii să sloboziră, și ei și măgarii lor.
4. Și, ieșind ei den cetate, nû să delungară de parte și Iósif zise celuiia ce era pestē casa lui, zicînd : „Scoală-te și gonêște după oameni și vei huli pre dînșii și vei zice lor : «Pentru că ci mi-aț dat rēle pentru bune ?
5. Pentru că ce mi-aț furat cûpa cea de argint ? Nu iaste acēea cu carea bea domnul meu ? Și el vrăjînd cu vraje întru el. Rēle aț săvîrșit carele aț făcut.»
6. Și, aflînd pre dînșii, omul le-au zis lor după cuvintele acēstea.
7. Și ziseră lui : „Pentru că ci grăiêște domnul cuvintele acēstea ? Să nu se afle la slugile tale să fie făcut după cuvîntul acesta.
8. În vrēme ce argintul carele am aflat în sacii noștri l-am întorsu cătră tine den pămîntul Hanaan cum am fi furat den casa stăpînului tău argint sau aur ?
9. La care vei afla cupa den slugile tale, să moară, și noi vom fi slugi domnului vostru“.
10. Și el zise : „Și acum, cum ziceț așa va fi : omul la carele să vă afla păharul, acela im va fi slugă, iară voi curăț veț fi“.
11. Și grăbiră de descărcară cineș sacul pre pămînt și deschise cineș sacul lui.
12. Și cerca de la cel bătrîn începînd pănă au venit la cel tînăr ; și, obîrșînd, află cupa în sacul lui Veniamin.
13. Și-ș rupseră hainele lor și puseră cineș sacul lui pre măgariul lui și să întoarseră la cetate.
14. Și intră Iúda și frații lui cătră Iósif încă fiind el acolo ; și căzură înaintea lui pre pămînt.
15. Și zise lor Iósif : „Ce aț făcut acest lucru ? Nu știț că cu vrajă să vrăjaște omul în ce fel sînt eu ?“
16. Și zise Iúda : „Ce voui grăi împotriva domnului ? Sau ce vom zice ? Sau ce ne vom înderepta ? Și Dumnezău află strîmbătatea slugilor tale ; iată sintem robi domnului nostru, și noi și la cine s-au aflat cupă“.
17. Și zise Iósif : „Să nu să făcă mie a face cuvîntul acēsta ; omul la carele s-au aflat cupa, acela im va fi slugă, iară voi vă suiț cu mîntuire la tatăl vostru“
18. Și, apropiîndu-se Iúda de dînsul, zise : „Rogu-mă, doamne, grăiască sluga ta înaintea ta și să nu te mîinii pre sluga ta, căci tu ești după farao.
19. Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale, zicînd de «Aveț tată au frate».
20. Și zis-am domnului cum iaste năo tată bătrîn și copil den bătrînēte mai tînăr la dînsul, și fratele lui au murit și el singur au rămas mumei lui ; și tatul nostru pre dînsul au îndrăgit“.

1. Și porânci Iosif celuia ce era preste casa lui, dzicîndu : „Împleți sacii oâmenilor de bucate cite vor putea rădica, puneți argintul fieștecăriua în gura sacului.

2. Și cupa mea cea de argintu să o punei în sacul celui mai tinăr și pretul grîului lui”. Și fu după cuvîntul lui Iosif, după cum au dzis!

3. Și dimineața au luminat și oame-nii să sloboziră, și ei și măgarii lor.

4. Și ieșindu ei den cetate, nu să dălungară departe și Iosif dzise celuia ce era preste casa lui, dzicîndu : „Scoală-te și gonêște după oameni și vei huli pre înșii și vei dzice lor : «Pentru că ce mi-ați dat rële pentru bune ?

5. Pentru că ce mi-ați furat cupa cea de argintu? Nu iaste acea cu care bea domnul meu? Și el vrăjaște cu vraje întru el². Rële ați săvîrsit carele ați făcut».

6. Și aflînd pre înșii, omul le-au dzis lor după cuvintele acêstea.

7. Și ei dzisără lui : „Pentru că ci grăiește domnul după cuvintele acêstea? Și să nu s(ă) afle la slugile tale să fie făcut după acêsta cuvîntu.

8. În vrême ce argintul carele am aflat în sacii noștri l-am întorsu cătră tine den pămîntul Hanaan cum am fi furat den casa stăpînului tău argintu sau aur?

9. La carele vei afla cupa den slugile tale. să moară, și noi vom fi slugi domnului vostru”.

10. Și el dzise :³ „Și acum, cum dziceti asea va fi : omul la carele să va afla păharul, acela im va fi slugă, iară voi curați veți fi”.

11. Și sîngură și descărcară cines sacul lui pre pămîntu și deșchisă cines sacul lui.

12. Și cercară de la cel bătrîn pîn-la cel tinăr ce au venit, și, obîrșindu, află cupa în sacul lui Veniamin.

13. Și-ș, spintecară hainele și puseră cines sacul lui pre măgariul lui și să întoarșeră la cetate.

14. Și intră înlontru Iuda și frații lui cătră Iosif. Încă fiindu el acolo : și cădzură înaintea lui pre pămînt.

15. Și dzise lor Iosif : „Ce acesta lueru ați făcut? Nu știți că cu vraje, să vrăjaște, omul în ce feli sintu eu”?

16. Și dzise Iuda : „Ce vom grăi împotriva domnului? Sau ce vom dzice? Sau ce ne vom îndrepta? Și Dumnezeu au aflat strîmbătatea slugilor tale : iată sintem robi domnului nostru, și noi și la cine s-au aflat cupa”.

17. Și dzise Iosif : „Să nu mi să facă mie a face acêsta cuvîntu; omul la carele s-au aflat cupa, acela mi va fi slugă, iară voi vă suiți cu mîntuire la tatăl vostru”.

18. Și, apropiindu-să Iuda de însul, dzise : „Rogu-mă, doamne, grăiască sluga ta înaintea ta și să nu te scribesti pre sluga ta, căci tu ești după faraon.

19. Doamne, tu ai întreat pre slugile tale, dzicîndu de «aveți tată au frate».

20. Și dzisem domnului cum iaste noao tată bătrîn și copil den bătrînețe și mai tinăr la însul, și fratele lui au murit și el sînguru au rămas micii lui; tată-nostru pre însul au îndrăgît».

1. Și porunci Iósif ispravnicului casei sale, zicînd : „Umpleți sacii acestor oameni de hrană cit vor putea rădica și puneți banii prêțului a fieciu în gura sacului.

2. Iar în sacul celui mai mic tu să pui și banii și păharul mieu cel de argint”. Și fu așa!

3. Iară a doaoa zi deaca lumină se sloboziră acei oameni și măgarii lor.

4. Și, ieșind ei den cetate, nu dăparte loc, grăi Iósif ispravnicului casei sale, zicînd : „Pasă și te du după cutare oameni și să-i mustrezi și să le zici cu mânia : «Că ce ați făcut mie rău pentru bine ?

5. Că ce mi-ați furat păharul cel de argint? Că acesta iaste den care bea numai stăpînu-mieu însuș și cu vraje vrăjaște într-insul; rău ați făcut ce ați făcut».

6. (El se dușe)² și, deaca-i ajunse, le zise după cuvintele acêstea.

7. Iar ei ziseră : „Pentru ce grăiește stăpînul nostru acêste cuvinte? Să nu se afle să fie făcut slugile tale după cuvîntul acêsta.

8. De vrême ce argintul care l-am aflat în sacii noștri noi l-am adus înapoi den țara Hanaanului, dară cum să furăm argint și păhar de aur den casa stăpînului tău ?

9. La care den slugile tale se va afla păharul să moară, iar noi să fim robi stăpînului tău”.

10. Iar el zise : „Adevărat, așa va să fie cum zicet : la cine se va afla păharul va fi rob stăpînu-mieu, iar voi veți fi curați”.

11. Și, grăbindu-se, dederă fieștecare sacul său și-ș dăzlegară toț sacii săi și căuta.

12. Începu de la cel mai bătrîn pînă veni la cel mai tinăr; și, sfîrșind, află păharul în sacul lui Veniamin.

13. Iar ei își sparseră hainele și-ș încărcară toț sacii lor pre măgari și se întoarșeră în cetate.

14. Și intră Iúda și frații lui la Iósif încă fiind el tot acolo și căzură înaintea lui pînă la pămînt.

15. Și le zise Iósif : „Ce poate fi acest lucru ce ați făcut voi? Dară nu știți că nu iaste alt om în vrăj ca mine”?

16. Iar Iúda zise : „Ce vom răspunde stăpînu-nostru? Sau ce-i vom grăi? Sau ce ce ne vom îndrepta? Că Dumnezeu au aflat răutate slugilor tale : iată noi sintem robi stăpînului nostru, și noi și celă ce se-au aflat păharul la dînsul”.

17. Iar Iósif zise : „Nu-m dea Dumnezeu să fac eu cuvîntul acêsta, ce la cine se-au aflat păharul acêsta, acela va fi mie rob, iar voi să vă duceți în țregi la tată-vostru”.

18. Iar Iúda se apropié și zise : „Rogu-te, doamne, să grăiască robul tău înaintea ta și să nu te mânia pre robul tău, că tu, doamne, ești după faraon mai puternic.

19. Tu, doamne, ai întreat pre robii tăi, zicînd : «Aveți tatată au alt frate?».

20. Noi am zis : «Avem, doamne, tată bătrîn și aré un copil mai mic născut la bătrînețele lui, iar frate-său au murit; ce au rămas el sînguru mume-sei și-l îndrăgi tată-nostru»./

Inercarea fraților lui Iosif

1. După aceea Iosif a poruncit ispravnicului casei sale și i-a zis : „Umple sacii bărbaților cu grîne, cit vor putea să ducă, și pune argintul fiecăriua în gura sacului.

2. Iar cupa mea de argint să o pui în sacul celui mai tinăr, împreună cu plata pentru grîul lui”. Și așa a făcut, cum a spus Iosif.

3. Cînd s-a luminat de ziuă, i-au lăsat să plece, împreună cu asinii lor.

4. După ce au ieșit din cetate, și nu erau încă prea departe, a zis Iosif ispravnicului casei sale : „Scoală-te și aleargă după oamenii aceștia. Cînd îi vei ajunge, să le spui așa : «Pentru ce ați răsplătit binele cu rău ?

5. De ce mi-ați furat cupa de argint? Oare nu este aceasta cupa cu care bea stăpînul meu și de care se slujește la ghicit? Ați săvîrsit un mare rău, cînd ați făcut o astfel de faptă».

6. Ajungîndu-i din urmă, ispravnicul le-a spus aceste cuvinte.

7. Atunci ei i-au răspuns : „De ce grăiește stăpînul tău asemenea vorbe? Am fi cutezat noi, robii tăi, să săvîrșim o astfel de faptă ?

8. Cum era să furăm argint sau aur din casa stăpînului tău, de vreme ce ti-am adus înapoi din țara Canaanului argintul pe care l-am găsit în sacii noștri ?

9. Dacă vei găsi cupa la vreunul din noi, acela să moară, iar noi să fim luați ca robi !”

10. El a spus : „Bine ! Cum ziceti așa să fie ! Cel la care se va găsi cupa să-mi fie rob, iar ceilalți veți fi fără vină”.

11. Atunci fiecare s-a grăbit să-și descarce sacul pe pămînt și să-și deschidă.

12. Și i-a scotocit pe toti, începînd cu cel mai vîrstnic și sfîrșind cu cel mai tinăr. Și, isprăvind, a găsit cupa în sacul lui Veniamin.

13. Atunci și-au sfîșiat hainele și, încercîndu-și fiecare sacul pe asinul lui, s-au întors în cetate.

14. Iuda și cu frații lui au intrat la Iosif, care era încă acolo, și s-au aruncat la pămînt înaintea lui.

15. Iosif le-a spus : „De ce ați săvîrsit un astfel de lucru? Nu știți că unui om ca mine nu-i rămîne nimic tainuit ?”

16. Iuda a spus : „Ce să mai răspundem domnului? Sau ce să mai vorbim? Sau cum să ne dezvinovățim? Dumnezeu a dezvăluit vina robilor tăi. Iată, sintem robii domnului nostru, și noi și cel la care s-a găsit cupa”.

17. Iosif a spus : „Nicidecum nu voi face așa ceva ! Omul la care s-a găsit cupa, acela îmi va fi rob. Cit despre voi, întoarceți-vă în pace la tatăl vostru”.

18. Apropiindu-se de dînsul, Iuda a zis : „Mă rog ție, stăpîne. Îngăduie robului tău să-și spună păsul înaintea ta și nu te mînia pe robul tău, căci tu ești întocmai ca și faraon.

19. Doamne, tu ai întreat pre robii tăi astfel : «Mai aveți tată sau vreun frate?».

20. Iar noi am răspuns domnului : «Tatăl nostru este în vîrstă și la bătrînețe i s-a născut un copil, al cărui frate a murit; el este singurul care a rămas din partea mamei sale și tatăl nostru îl îndrăgește mult»./

Шн ѿ зисє салунар тале, а дѣтицѣ пре джнєхъ ка
ла мине шналь вон сокопи. Шн аме зисє до
нхъхъ, нхъ ва пѣтѣ копнаха касеале, пре татѣ
стѣхъ, кѣдека атеа пре татѣла ва мѣри. Шн кѣ
тѣ ѿ зисє салунар тале, кѣ де нхъ сека погорѣ
фрагеле вострѣ чель ман тѣнѣр кѣ вон, ет нхъ
ман адрасуеце авѣрѣ фѣкѣ фаца мѣ. Шн кѣ
фѣ кжндѣ нѣмєхнѣла салга татѣ нострѣ,
там спѣсє кѣхнѣтеле дѣмѣхъхъ. Шн зисє нѣсѣ
татѣла нострѣ, пѣсацо тѣрѣш дѣне кѣмѣраце
нѣхнѣтеле вѣкѣте. Шн нѣм аме зисє нхъ вѣм
пѣтѣ етне погорѣ, кѣ де сека погорѣ кѣхнѣ
фрагеле нострѣ чель ман тѣнѣр, нѣвѣм пого
рѣ, пѣнѣрѣ кѣ нхъ вѣм пѣтѣ вѣрѣ фаца омѣхъ,
фрагеле нострѣ чель ман тѣнѣр, нѣфѣнѣрѣ кѣ нѣ.
Шн зисє татѣ нострѣ салга тале, кѣтѣрѣ нѣм вѣ
щнѣ кѣ фѣмѣла дѣм мѣхъ нѣкѣтѣ. Шн е
шн оуѣла дѣла мине, шн мѣлѣ зисє кѣвалѣ мѣ
кѣ, фѣтѣрѣ, шн нхъ аме ман вѣрѣ пѣнѣ акѣ.
Дѣти дѣвѣце аха шн пре аѣста дѣ фаца мѣ,
шн нѣсѣла фѣтѣмѣла аѣн салѣнѣне пре кале, шн
вѣцѣ погорѣ вѣтѣрѣчѣеле кѣхъ фѣтѣрѣчѣне фѣтѣ.
дѣкѣ дѣрѣ дѣвѣм мѣрѣ кѣтѣрѣ салга тале, тале
тѣ нострѣ, шн копнаха нхъ вѣфѣн кѣ нѣн, шн сѣ
флѣтѣла аѣн сѣ спѣсѣрѣ, дѣ сѣфлѣтѣла аѣтѣла.
Шн вѣфѣнѣрѣ чель вѣвѣрѣ сѣлѣ кѣм нхъ тѣте коп
наха кѣ нѣн ва мѣри, шн вѣрѣ дѣрѣ салунар тале,
вѣтѣрѣчѣеле салѣн тале татѣла нострѣ, кѣ
фѣтѣрѣчѣне фѣтѣ. Пѣнѣрѣ кѣ салга тале,
татѣла нострѣ, пѣнѣрѣчѣе копнаха дѣла мине,
зѣкжндѣ кѣтѣрѣ сѣлѣ, дѣ нхъ вѣн дѣрѣ кѣтѣрѣ тѣ
не, шн сѣкѣпѣн пре джнєхъ фѣнѣтѣ тале грѣшн
сѣфѣтѣла татѣла мѣсѣ, пѣсѣте тѣлатѣ зисѣле.
дѣкѣ дѣрѣ вѣн рѣмѣнѣ чѣе салѣтѣ пѣнѣрѣ ко
пнаха, рѣвѣ дѣмѣхъхъ, тѣрѣ копнаха сѣсѣрѣ кѣ фѣ
цѣн аѣн. Кѣчѣн кѣм мѣвѣн сѣн ла татѣла
мѣсѣ, копнаха нѣфѣнѣрѣ кѣ нѣн, пѣнѣрѣ касѣнѣ
рѣсѣрѣ сѣлѣ, кѣрѣ вѣрѣ аѣла пре татѣла мѣсѣ.

К А П МѢ
н нхъ пѣтѣ сѣсѣфѣ сѣ фѣтѣрѣчѣне, пре
тоци чель тѣста фѣнѣнѣтѣла аѣн, чѣ зисѣ
сѣкѣтѣн пре тоци дѣла мине, шн нхъ ман
сѣла нѣмѣнѣлѣнѣтѣ сѣсѣфѣ кжндѣ сѣ кѣхнѣ
сѣкѣ кѣ фѣцѣн аѣн. Шн аѣсѣтѣ галѣсѣ кѣ пѣтѣнѣ
шн аѣхънѣрѣ тоци егнѣтѣнѣн, шн сѣ аѣхънѣ фѣсѣла
аѣн фѣрасѣ. Шн зисѣ сѣсѣфѣ кѣтѣрѣ фѣрѣцѣн
аѣнѣхъ сѣжнѣтѣ сѣсѣфѣ, фѣтѣ татѣмѣхъ тѣрѣчѣе
шн нхъ пѣтѣ фѣрѣцѣн сѣн рѣсѣрѣчѣе аѣн, пѣнѣрѣ
кѣ сѣ тѣрѣрѣрѣ. Шн зисѣ сѣсѣфѣ кѣтѣрѣ фѣрѣ
цѣн аѣн, аѣрѣпѣлѣчнѣтѣ кѣтѣрѣ мине, шн сѣ аѣрѣ
пѣтѣрѣ, шн зисѣ сѣ сѣжнѣтѣ сѣсѣфѣ фѣратѣне вѣ
спѣрѣ кѣрѣ аѣн вѣжнѣдѣтѣ ла егнѣтѣ. Дѣти
аѣкѣмѣ нхъ вѣтѣрѣчѣне, нѣчѣн сѣ пѣсѣрѣ, пѣн
тѣрѣ кѣмѣлѣчѣн вѣнѣдѣтѣ пре мине аѣнѣ, кѣ фѣтѣрѣ
вѣтѣрѣчѣе мѣсѣ тѣнѣнѣсѣ дѣтѣрѣ фѣнѣнѣтѣ вѣсѣтѣрѣ.
Пѣнѣрѣ кѣ аѣчѣнѣ аѣдѣнѣ аѣн дѣ фѣмѣтѣ пре пѣмѣтѣ,
шн фѣтѣ аѣчѣ, сѣ аѣн фѣтѣрѣ кѣрѣнѣ нхъ тѣте аѣтѣрѣ нѣ
сѣчѣрѣ. Пѣнѣрѣ кѣ мѣ тѣнѣнѣ дѣнѣтѣ фѣнѣнѣтѣ вѣсѣ
тѣрѣ, кѣ сѣрѣмѣже вѣсѣрѣмѣшѣчѣе пре пѣмѣтѣ, шн
аѣхъ

21. Și ai zis slugilor tale: «Aduceți pre dînsul la mine și-l voi u socoti».
22. Și am zis domnului: «Nu vă putea copilul ca să lase pre tată-său că, de va lăsa pre tatăl, va muri».
23. Și tu ai zis slugilor tale că «De nu se va pogori fratele vostru cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogea a vedea încă fața mea».
24. Și fu cînd ne-am suit la sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele domnului.
25. Și zise noao tatul nostru: «Păsaț iarăș de ne cumpăraț puținêtele bucate».
26. Și noi am zis: «Nu vom putea să ne pogorîm, ce de se va pogori cu noi fratele nostru cel mai tînăr, ne vom pogori; pentru că nu vom putea vedea fața omului, fratele nostru cel mai tînăr nefiînd cu noi».
27. Și zise tată-nostru, sluga ta, cătră noi: «Voi știț că fămêia doi mi-au născut».
28. Și ieși unul de la mine și mi-aț zis că l-au mincat fiarăle și nu l-am mai văzut până acum».
29. Deci de veț lua și pre acesta den fața mea și i se va întimpla lui slăbiciune pre cale, și-m veț pogori bătrînêtele cu întrestăciune în iad».
30. Acum dară de voi merge cătră sluga ta, tatul nostru, și copilul nu va fi cu noi, și sufletul lui să spinzură de sufletul acestuia».
31. Și va fi după ce va vedea el cum nu iaste copilul cu noi, va muri și vor aduce slugile tale bătrînêtele slugii tale, tatului nostru, cu întrestăciune în iad».
32. Pentru că sluga ta, tatul nostru, priimêste copilul de la mine, zicînd cătră el: «De nu-l voi u aduce cătră tine și să-l puiu pre dînsul înaintea ta, greșit să fiu la tatăl meu peste toate zilele».
33. Acum dară voi rămînea ție slugă pentru copil, rob domnului, iară copilul să să suie cu frații lui».
34. Căci cum mă voi u sui la tatăl meu, copilul nefiînd cu noi? Pentru că se nu văz rēlele care vor afla pre tatul meu!».

CAP 45

1. Și nu putea Iósif să îngăduiască pre toți ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoăteți pre toți de la mine!»! Și nu mai sta nimeni lîngă Iósif cînd se cunoscu cu frații lui.
2. Și lăsă glăș cu plîns și auziră toți eghiptēnii; și să auzi în casa lui faraó.
3. Și zise Iósif către frații lui: „Eu sint Iósif. Încă tată-miu trăiește?” Și nu putea frații să-i răspunză lui, pentru că se turburară.
4. Și zise Iósif cătră frații lui: „Apropiați-vă cătră mine!»! Și se apropiară. Și zise: „Eu sint Iósif, fratele vostru care ați vîndut la Eghîpet».
5. Deci acum nu vă întristați, nici vă paie rău pentru că m-ați vîndut pre mine aici, căci întru viață m-au trimis Dumnezău înaintea voastră».
6. Pentru că acesta, al doilea an de foamete pre pămînt și încă alți 5 ani, întru carii nu iaste arătură, nici sêcere».
7. Pentru că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră că să rămîie voao rămășiță pre pămînt și / a

21. Și ai dzis slugelor tale: «Pogoriți-l pre însul la mine și-l voi socoti».

22. Și am dzis domnului: «Nu va putea copilul ca să lase pre tată; iară să va lăsa pre tată va muri».

23. Și tu ai dzis slugilor tale că: «De nu să va pogori fratele vostru cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogeți să vedeți fața mea».

24. Și fu cîndu ne-am suit la sluga ta, tatăl nostru, i-am spus cuvintele domnului.

25. Și dzise noao tată-nostru: «Păsați iarăși de ne cumpărați puțințele bucate».

26. Și noi am dzis: «Nu vom putea să ne pogorîm, ci de să va pogori cu noi fratele nostru cel mai tînăr, ne vom pogori; pentru că nu vom putea vedea fața omului, fratele cel mai tînăr nefiindu cu noi».

27. Și dzise tată-nostru, sluga ta, către noi: «Voi știți că fămăia-m doi mi-au născut».

28. Și ieși unul de la mine și mi-ai dzis cum l-au mîncat jiganiile și nu l-am mai vădzut încă pînă-acum».

29. Deci să veți lua și pre acesta den fața mea și i să va tîmpla lui slăbiciune pre cale, și-m veți pogori bătrînețele cu scribă în iadu».

30. Deci acum să voi mîrge către sluga ta, tatăl nostru, și copilul nu va fi cu noi, iară sufletul lui să spîndzură de sufletul acestuia».

31. Și va fi după ce va vedea cum nu iaste copilul cu noi, va muri și vor aduce slugele tale bătrînețele slugii tale, tătine-nostru, cu durere în iadu».

32. Pentru că sluga ta, tată-nostru, au primit copilul pre mine, dzicîndu către el: «Să nu voi aduce către tine și să-l puiu pre însă înnain(tea) ta, să fiu greșit la tatăl meu preste toate dzilele».

33. Deci acum voi rămînea tie slugă pentru copil, rob domnului, iară copilul să s(ă) suie cu frații».

34. Căci cum dară mă voi sui la tată-mieu, copilul nefiind cu noi? Pentru ca să nu vădză rele carele vor afla pre tată-mieu!».

21. Iar tu ai zis robilor tăi: «Aduceți-l să-l văz».

22. [21]. Noi am zis: [22] «Doamne, nu va putea lăsa pre tată-său copilul, iar de va năpusti pre tată-său va muri».

23. Iar tu ai zis robilor tăi: «Deaca nu veți aduce pre fratele vostru cel mai mic încoace, decii voi nu mai adaogeți a veni să vedeți fața mea».

24. Decii deaca ne-am dus la robul tău, tată-nostru, și-i spusem cuvîntul stăpînu-nostru».

25. Iar tată-nostru ne-au zis: «Păsați iar de ne cumpărați puțină hrană».

26. Iar noi zisem: «Nu putem mîrge deaca nu va mîrge și frate-nostru cel mai mic cu noi; iar de va mîrge, noi vom mîrge; că nefiind fratele nostru cel mai mic cu noi nu vom putea vedea fața omului aceluia».

27. Iar robul tău, tată-nostru, zise către noi: «Voi știți că 2 feciori mi-au născut muieră».

28. Ce unul au ieșit de la mine și aș zis că l-au mîncat o fiiară și pînă acum nu l-am mai văzut».

29. Deci de veți lua și pre acesta de la fața mea și i se va întîmpla pre cale răotăte, veți duce bătrînețele mele cu intristăciune în iad».

30. Dară acum deaca vom mîrge la robul tău, tatăl nostru, și nu va fi copilul cu noi, că sufletul lui iaste legat cu sufletul acestuia».

31. Și va fi deaca nu va vedea el însuș copilul, va muri. Și iată că vor duce robii tăi bătrînețele tatălui lor cu scribă în iad».

32. Că robul tău, tată-nostru, au dat copilul în mîinile mele, și eu am zis: «Deaca nu-l voi aduce la tine și nu-l voi pune înaintea ta, să fiu greșit tătine-mieu în toate zilele».

33. Ce acum eu, robul tău, voi fi rob stăpînu-mieu, în locul copilului, iară copilul să se ducă cu frații».

34. Dar în ce chip am mîrge la tată-nostru nefiind copilul cu noi? Să nu văz eu răotătea carea va să fie asupra tătine-mieu!».

21. Atunci ai cerut robilor tăi: «Aduceți-l la mine, ca să-l cercetez cu ochii mei».

22. Noi însă am răspuns domniei tale: «Băiatul nu poate să-și părăsească tatăl. Dacă-și va părăsi părintele, atunci acesta va muri».

23. La această, tu ai spus robilor tăi: «Dacă fratele vostru cel mai mic nu va veni cu voi, să nu mai încercați a vă înfățișa înaintea mea».

24. După ce ne-am întors la robul tău, părintele nostru, i-am povestit cuvintele domniei tale».

25. Cînd tatăl nostru ne-a spus: «Duceți-vă din nou și cumpărați bucate pentru noi».

26. I-am răspuns: «Nu putem mîrge! Numai dacă fratele nostru cel mai mic ne-ar însoți ne-am duce. Căci nu ne putem înfățișa înaintea acelu om, de nu va fi cu noi fratele nostru cel mai mic».

27. Dar robul tău, părintele nostru, a grăit către noi: «Voi știți că soția mea mi-a născut doi fii».

28. Unul s-a dus de la mine și mi-ai spus că l-au sfîșiat fiarele. Și nu l-am mai văzut nici în ziua de azi».

29. Dacă și pe acesta îl luați din fața mea și i se va întîmpla vreo nenorocire pe drum, atunci o să mor, om bătrîn, de durere».

30. Dacă mă voi întoarce acum la robul tău, părintele nostru, și nu va fi cu noi băiatul, de al cărui suflet este legat sufletul său».

31. Cînd va vedea că băiatul nu s-a întors cu noi, va muri și robii tăi vor pogori căruntețele robului tău, părintele nostru, cu durere în mormînt».

32. Pentru că robul tău a primit băiatul de la tatăl nostru, căruia l-a spus: «De nu ți-l voi aduce înapoi și de nu mă voi înfățișa cu el la tine, vinovat voi fi față de tatăl meu cîte zile voi avea».

33. Deci, eu, sluga ta, voi rămînea robul domniei tale, în locul băiatului, iar băiatul să plece cu frații săi».

34. Cum aș putea să mă întorc la tatăl meu, dacă băiatul nu va fi cu noi? N-aș mai putea să văd chinul tatălui meu!».

CAP 45

CAP 45

CAP. 45

Iosif se face cunoscut fraților săi

1. Și nu putea Iosif să îngăduiască pre toți ceia ci stă înaintea lui: «Scoateți pre toți de la mine!» Și nu eră nime lîngă Iosif încă cîndu să cunoscă la frații lui¹.

2. Și slobodzi glas cu plînsu și audziră toți egiptîenii; și să audzi în casa lui faraon.

3. Și dzis(e) Iosif către frații lui: «Eu sîntu Iosif. Încă trăiește tatăl meu?» Și nu putea frații să-i răspundă lui, pentru căce să întristară.

4. Și dzise Iosif către frații lui: «Apropiați-vă către mine!» Și să apropiară. Și dzise: «Eu sîntu Iosif, fratele vostru carele ați vîndut la Egiptu».

5. Deci acum nu vă mîhniți, nici vă paie cumplit pentru căce m-ați vîndut pre mine aicea, pentru că întru viață m-au trimis Dumnezău înaintea voastră».

6. Pentru că acesta-i al doilea an de foamete preste pămînt și încă alți 5 ani, întru carii nu iaste arătură, nice sêcere».

7. Pentru că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră² ca să rămîie voao rămășițe pre pămîntu și/a hrăni

1. Iară Iosif nu se putea opri, vîzînd pre toți stînd înaintea lui, și zise: «Dați-vă în laturi de la mine toți!» Și nu stătu nimini înaintea lui Iosif cînd se cuoscă cu frații săi.

2. Și rădică glas cu plîngere și audziră toți egiptîenii; și înțelîse și toată casa lui faraon.

3. Și zise Iosif către frații săi: «Eu sînt Iosif. Dară tată-mieu trăiește?» Iar frații lui nu putea să-i răspundă, că se înfricoșară.

4. Iar Iosif zise fraților lui: «Apropiați-vă la mine!» Și se apropiară; și deaca se apropiară, le zise Iosif: «Eu sînt fratele vostru care m-aș vîndut în Egipt».

5. Ce acum nu vă tîmeț, nici vă fie nici o grijă căci m-aș vîndut aici, că în viață m-au trimis Dumnezău înaintea voastră (în țara Egiptului)².

6. Că iată că sînt 2 ani de cînd iaste foamete pre pămînt și încă au mai rămas 5 ani în carei nu va să fie arături sau secerîșuri».

7. Ce m-au trimis Dumnezău înaintea voastră ca să rămîie voao rămășiță pre pămînt și / să hrănesc voaoă

1. Atunci Iosif nu s-a mai putut stăpîni față de cei ce-l înconjurau și a strigat: «Să iasă toți afară!» Și cînd a rămas numai cu ei, Iosif s-a descoperit fraților săi.

2. Și suspînă și plîngea de au audzit toți egiptenii și s-a aflat și în casa lui faraon.

3. Iosif a spus fraților săi: «Eu sînt Iosif. Mai trăiește tata?» Dar frații nu puteau să-i răspundă, că erau foarte tulburați.

4. Apoi Iosif a spus fraților săi: «Apropiați-vă de mine!» Ei s-au apropiat, iar el a adăugat: «Eu sînt Iosif, fratele vostru pe care l-ați vîndut în Egipt».

5. Nu vă întristați acum și nici să nu vă pară rău că m-ați vîndut aici, căci Dumnezău m-a trimis înaintea voastră ca să vă scap viața».

6. Căci foametea bîntuie de doi ani în țară și vor trece încă cinci ani fără arătură și secerîș.

7. Iar pe mine m-a trimis Dumnezău înaintea voastră pentru ca să mai rămîină viața voastră pre pămînt și/ca

н дхрѣнн рѣмѣшнцѣ мѣре . Дѣлѣмъ дѣрѣ нѣ
 бон мѣцн трнмнѣсѣ ачн , чѣ дмнзѣхъ шн мѣ фѣ
 кѣ прѣ мннѣ ка оу тѣтѣ лѣ фарао , шн дѣлѣ нѣтѣ о
 тѣ каѣа лѣн , шн дѣтѣ пѣнѣ аѣтѣ пѣмжнѣтѣ лѣ
 дѣ егѣупѣтѣ лѣн . Грѣвннцн дѣрѣ дѣбѣ дѣчѣцн кѣ
 трѣ тѣтѣ мѣтѣ , шн знѣчн лѣн , ачѣстѣа знѣ
 фѣчѣрѣ лѣ тѣ лѣ сѣсѣфѣ , фѣкѣтѣ лѣ мѣнзѣтѣ
 дѣмнѣ аѣтѣ пѣмжнѣтѣ лѣ егѣупѣтѣ лѣн , пога
 гѣ рѣтѣ дѣрѣ лѣ мннѣ шн нѣ ачѣстѣа . Шн бѣн лѣ
 кѣн лѣ пѣмжнѣтѣ лѣн гѣсѣмѣ , лѣ лѣ аѣрѣтѣн , шн
 бѣн фн аѣрѣпѣ дѣ мннѣ , тѣ шн фѣчѣрѣн тѣн , шн
 фѣчѣрѣн фѣчѣрѣнѣ тѣн , оѣаѣтѣ лѣ , шн бѣтн тѣ
 аѣ шн кѣтѣ ачн тѣ . Шн тѣ бѣн хрѣтннѣ аѣкѣлѣ ,
 пѣнтрѣ кѣ фѣкѣтѣ зннчн лѣн фѣлѣмѣтѣ бѣлѣн прѣ пѣ
 мжнѣтѣ , ка сѣнѣтѣ сѣрпн тѣ шн фѣчѣрѣн тѣн ,
 бѣ шн тѣ аѣтѣ лѣ тѣ лѣ . Дѣтѣ оѣтн бѣшн бѣдѣо
 шн оѣтн лѣн бѣннѣмннѣ . Фрѣтѣ лѣ мѣтѣ , кѣ гѣ
 гѣ ра мѣ грѣлѣшѣ кѣтѣрѣ бѣн . Спѣхннцн дѣрѣ тѣ
 тѣнѣмѣтѣ тѣтѣтѣ сѣлѣ мѣлѣ , дѣлѣ егѣупѣтѣ , шн
 кѣтѣ ачн бѣтѣтѣтѣ , шн грѣбннѣ дѣчѣцн прѣ тѣ
 дѣ тѣмѣтѣ ачнн . Шн кѣтѣ жнѣ прѣ грѣмѣжнѣтѣ лѣн
 бѣннѣмннѣ фрѣтѣ лѣн сѣлѣ , лѣ пѣжнѣсѣ прѣ дѣжнѣсѣ
 шн бѣннѣмннѣ лѣ пѣжнѣсѣ прѣ грѣмѣжнѣтѣ лѣн
 гѣ шн сѣрѣтѣ жнѣсѣ прѣ тѣоцн фрѣцн лѣн лѣ пѣжнѣсѣ прѣ
 дѣжнѣтннѣ , шн дѣлѣтѣ ачѣстѣа лѣ грѣннѣсѣ фрѣцн
 бѣ лѣн кѣтѣрѣ дѣннѣсѣ лѣ . Шн рѣчѣаѣтѣсѣ гѣлѣсѣ лѣ рѣкѣ
 сѣ лѣн фарао , зннжнѣсѣ , лѣ бѣннѣтѣ фрѣцн лѣн
 гѣсѣсѣфѣ , шн сѣбѣ лѣсѣрѣ фарао , шн тѣоѣтѣ кѣрѣ
 гѣ тѣ лѣн . Шн знѣсѣ фарао кѣтѣрѣ сѣсѣфѣ , знѣ
 фрѣцнѣрѣ тѣн ачѣстѣа фѣчѣцн , оѣмѣпѣцн пѣвѣтѣн
 лѣ бѣлѣстѣрѣ , шн мѣрѣцн лѣ пѣмжнѣтѣ лѣ хѣнаѣнѣ
 нѣ шн лѣжнѣсѣ прѣ тѣтѣтѣ лѣ бѣтѣрѣ , шн лѣбѣтѣ рнѣ
 бѣлѣстѣрѣ , бѣннѣцн лѣ мннѣ , шн бѣн дѣ лѣ бѣлѣсѣ , дѣ
 тѣоѣтѣ сѣнѣтѣтѣцнѣ егѣупѣтѣ лѣн , шн бѣцн мжн
 дѣ кѣ мѣрѣ лѣ пѣмжнѣтѣ лѣн . Шн тѣ пѣрѣжнѣтѣцѣ
 ачѣстѣа , сѣ лѣ ѣн кѣрѣ дннѣ пѣмжнѣтѣ лѣн егѣупѣ
 тѣ лѣн , кѣпнѣнѣрѣ бѣшн , шн фѣмѣнѣлѣрѣ бѣлѣ
 стѣрѣ шн лѣхнѣсѣ прѣ тѣтѣтѣ лѣ вѣстѣрѣ бѣннѣцн
 кѣ шн нѣ прѣчѣтѣ ачн кѣ оѣтн дѣбѣлѣсѣ бѣлѣстѣрѣ , пѣ
 трѣ кѣ тѣоѣтѣ сѣнѣтѣтѣцнѣ егѣупѣтѣ лѣн бѣрѣ фн
 ка бѣлѣсѣ . Шн фѣнѣсѣрѣ ашн фѣчѣрѣн лѣ нѣлѣ , шн
 дѣрѣ лѣрѣ сѣсѣфѣ чѣрѣтѣ дѣлѣтѣ кѣмѣ знѣсѣ , фарао
 фѣпѣрѣтѣ лѣ егѣупѣтѣ лѣн , шн дѣрѣ лѣрѣ хрѣнѣтѣ
 кѣ прѣ кѣлѣ . Шн тѣтѣтѣрѣ лѣ фѣ дѣтѣ хѣннѣ фѣ
 рѣнтѣ , тѣрѣ лѣн бѣннѣмннѣ лѣ дѣтѣ тѣрѣн сѣтѣ дѣ
 кѣ гѣтнѣ дѣлѣсѣ , шн нннѣ хѣннѣ фѣфѣлѣрннѣ . Шн тѣтѣж
 ннѣсѣ лѣ ачѣстѣа , шн знѣсѣ мѣгѣрнѣ чѣ рнѣннѣ дѣ
 тѣоѣтѣ сѣнѣтѣтѣцнѣ егѣупѣтѣ лѣн , шн знѣсѣ мжнѣсѣ
 бѣ чѣ рѣжннѣ аѣпжннѣ тѣтѣжннѣсѣ прѣ кѣлѣ . Шн
 трнмннѣ сѣсѣфѣ прѣ фрѣцн лѣн шн сѣ дѣсѣрѣтѣ , шн
 кѣ знѣсѣ лѣрѣнѣсѣ бѣ сѣтѣрѣцн прѣ кѣлѣ . Шн сѣсѣ
 нѣрѣ дѣлѣ егѣупѣтѣ , шн бѣннѣрѣ лѣ пѣмжнѣтѣ лѣ хѣ
 ка нѣлѣн кѣтѣрѣ гѣлѣсѣ тѣтѣтѣ лѣрѣ . Шн сѣлѣ
 сѣрѣ лѣн зннжнѣсѣ , кѣ фѣтѣлѣ тѣлѣ сѣсѣфѣ тѣрѣ лѣ
 цѣ шн сѣлѣ дѣнѣшѣ тѣтѣ пѣмжнѣтѣ лѣ егѣупѣтѣ лѣн ,
 шн сѣ чннѣн фѣтѣрѣ кѣшѣтѣ гѣлѣсѣсѣ , пѣнтрѣ кѣ
 ка шн кѣрѣ дѣ прѣ ѣн . Шн грѣвннѣрѣ лѣн тѣоѣтѣ кѣ
 ка шннѣтѣ лѣ сѣлѣ грѣвннѣ сѣсѣфѣ кѣтѣ лѣ знѣсѣ лѣрѣ ,
 шн сѣтѣ жнѣсѣ кѣрѣ лѣ чѣлѣ чѣлѣ трнмннѣсѣ сѣсѣфѣ ,

- hrăni rămășiță mare.
- 8. Acum dară nu voi m-ați trimis aici ce Dumnezău și mă făcu pre mine ca un fată lui faraó și domn a toată casa lui și stăpin a tot pământul Eghiptului.
- 9. Grăbiți dară de vă duceți cătră tată-mieu și ziceți lui : «Acéstea zice feciorul tău Iósif : Făcutu-m-au Dumnezău domn a tot pământul Eghiptului. Pogoară-te dară la mine și nu aștepta.
- 10. Și vei lăcui la pământul lui Ghesém al Aráviei și vei fi aproape de mine, tu și feciorii tăi, și feciorii feciorilor tăi, oile tale, și boii tăi și cite ai tu.
- 11. Și te voiu hrăni acolo, pentru că încă cinci ani foamete va fi pre pământ, ca să nu te surpi tu și feciorii tăi și toate ale tale.
- 12. Iată, ochii voștri văd și ochii lui Veniamín, fratele mieu, că gura mea grăiește cătră voi.
- 13. Spuneți dară tatine-mieu toată slava mea de la Eghípet și cite ați văzut ; și, grăbind, aduceți pre tată-mieu aici“.
- 14. Și, căzind pre grumazii lui Veniamín, fratelui său, au plîns pre dinsul, și Veniamín au plîns pre grumazii lui.
- 15. Și, sărutînd pre toți frații lui, au plîns pre dînșii ; și după acéstea au grăit frații lui cătră dinsul.
- 16. Și s(ă) înțelese glasul în casa lui faraó, zicînd : „Au venit frații lui Iósif“ . Și să bucură faraó și toată curtea lui.
- 17. Și zise faraó cătră Iósif : „Zi fraților tăi : Aceasta faceți : umpleți povărilé voastre și mەرgeți la pământul Hanaán.
- 18. Și, luînd pre tatăl vostru și avuțurile voastre, veniți la mine și voiú da voao den toate bunătățile Eghípetului ; și veți mînca mädúa pământului.
- 19. Și tu porîncéște acéstea : să ia ei cară din pământul Eghípetului cöpiilor voștri și fämēilör voastre și, luînd pre tatăl vostru, veniți.
- 20. Și nu pregetați cu ochii de vasele voastre, pentru că toate bunătățile Eghípetului vor fi voao“.
- 21. Și făcură așa feciorii lui Israil ; și dēde lor Iósif cară, după cum zise faraó, împăratul Eghípetului, și dēde lor hrană pre cale.
- 22. Și tuturor le-au dat haine îndoite, iară lui Veniamín i-au dat trei sute de galbeni de aur și cinci haine în fēliuri.
- 23. Și tătini-său ca acéstea și zēce mägari ce ridica de toate bunătățile Eghípetului și zēce mișcoi ce ridica plînea tătini-său pre cale.
- 24. Și trimise Iosif pre frații lui și se duseră ; și zise lor : „Nu vă scribiți pre cale !“
- 25. Și să sură de la Eghípet și veniră la pământul Hanaán cătră Iácov, tatăl lor.
- 26. Și spuseră lui zicînd : „Că fiiul tău Iosif trăiește și el dömnește tot pământul Eghípetului“ . Și să ciudi întru cuget Iácov pentru că nu-i credea pre ei.
- 27. Și grăiră lui toate cuvintele ce se-au grăit de Iósif, cite au zis lor ; și, văzînd carăle cēle ce-au trimis Iósif / ca : să ia pre dinsul, să adăoгеа duhul lui

voaă rămășiți mari.

8. Acum dară nu voi m-ați trimis aicia ce Dumnezău și mă făcu ca pre un tată a lui faraon și domnu a toată casa lui și despuior a tot pământul Eghiptului.

9. Sirguiți dară de vă suiți cătră tată-mieu și-i dziceți lui: „Aceasta dzice ficiorul tău Iosif: Făcutu-m-au Dumnezău domnu a tot pământul Eghiptului. Pogoară-te la mine și nu aștepta!

10. Și vei lăcui la pământul Ghesem a Arraviei și vei fi aproape de mine, tu și ficiorii tăi, și ficiorii ficiorilor tăi, oile tale, boii tăi și toate cite ai tu.

11. Și te voi hrăni acolo, pentru că încă 5 ani foamete va fi pre pământ, pentru că să nu te surpi tu și fiii tăi și toate cite ai.

12. Iată, ochii voștri vădu și ochii lui Veniamin, fratelui mieu, cum rostul mieu grăiește cătră voi.

13. Spuneți dară tătine-mieu toată slava mea de la Eghiptu și că ce știți și, sirguindu, pogoriți pre tată-mieu aicea.”

14. Și, cădzindu pre grumadzii lui Veniamin, fratelui său, au plinsu pre însul, și Veniamin au plinsu pre grumadzii lui.

15. Și, sărutindu pre toți frații lui, au plinsu pre înșii și după acestea au grăit frații lui cătră însul.

16. Și să înțelese glasul intru casa lui faraon, dzicindu: „Au venit frații lui Iosif.” [17] Și să bucură faraon și toată curtea lui.

17. Și dzise faraon cătră Iosif: „Dzi fraților tăi: Aceasta faceți: înpleți cele de drum ale voastre și păsați la pământul Hanaan.

18. Și, luindu pre tatăl vostru și unêtele voastre, veniți la mine și voi da voaă de toate bunătățile Eghiptului; și veți minca măduha pământului.

19. Și tu porincêste aicea: să ia ei cară den pământul Eghiptului copiilor voștri și fâmeilor voastre și, luindu pre tată-vostru, veniți.

20. Și nu vă îndurați cu ochii vaselor voastre, pentru că toate bunătățile Eghiptului voaă vor fi.”

21. Și făcură așa ficiorii lui Israil; și le dăde Iosif cară, după cum dzise faraon, împăratul Eghiptului, și hrană pre cale.

22. Și tuturor le-au dat îndoite haine, iară lui Veniamin i-au dat 300 aur și 5 haine în feliuri.

23. Și tătine-său ca acestea și 10 măgari ce rădica de tot binele Eghiptului și 10 mușcoi ce rădica pâine tătine-său pre cale.

24. Și trimise Iosif pre frații lui și mearsără, și dzise lor: „Nu vă scribiți pre cale!”

25. Și să suiră de la Eghiptu și veniră la pământul Hanaan cătră Iacov, tatăl lor.

26. Și-i spuseră lui dzicindu: „Că Iosif, ficiorul tău, trăiește și el domnește tot Eghiptul.”⁵ Și să spămintă intru cuget Iacov pentru că nu-i credzu pre ei.

27. Și-i grăi lui toate cuvintele ce s-au grăit de Iosif, cite le-au dzis lor; și, vădzindu carăle carele au trimis Iosif/să-l ia pre însul, să ațfă du-

rămășiță mare.

8. Ce acum n-ați tremis pre mine voi, ce m-au trimis Dumnezău și m-au făcut ca un tată lui faraon și biruitor preste toată casa lui și domn a toată țara Eghiptului.

9. Grăbiți și vă duceți la tată-mieu și-i ziceți: „Așa zice fiul tău, Iosif: Făcutu-m-au Dumnezău stăpîn a toată țara Eghiptului. Ce vino la mine și nu zăbovi!

10. Și să lăcuiesti în țara Ghesemului, în Aravia, și să fii aproape de mine tu și ficiorii tăi, și ficiorii ficiorilor tăi, oile tale și boii tăi și tot ce iaste al tău.

11[10]. Și acolo te voui hrăni, [11] că încă va să mai fie 5 ani foamete pre pământ, ce să nu piei tu și ficiorii tăi și ce vei avea tot.”

12. Ochii voștri și ochii frăține-mieu, lui Veniamin, au văzut ce am zis voaă.

13. Și spuneți tătine-mieu toată slava mea carea am în Eghipt, cum ați văzut; siliți și aduceți pre tată-mieu încoace.”

14. Și, căzind pre cerbicea lui Veniamin, frate-său, plinse de dînsul; și Veniamin, cuprinzindu-l în br(at) se, plinse.

15. Și sărută pre toți frații săi și plinse pre dînșii; și după aicea vorbiră frații lui cu dînsul.

16. Și se duse veste la casa lui faraon, zicind: „Venit-au frații lui Iosif.” Și se bucură faraon și slugile lui.

17. Și zise faraon cătră Iosif: „Să zici fraților tăi să facă așa: să-ș umple sacii lor de hrană și să se ducă în țara Hanaanului.

18. Și să luat pre tată-vostru și tot ce veți avea și să veniți la mine; și eu vă voui da den toate bunătățile Eghiptului, să mincați bunătatea⁴ pământului.

19. Iar tu le dă poruncă să ia muierilor și copiilor lor cară den țara Eghiptului și, luind și pre tată-său, să-l aducă.

20. Și nu vă cruța dichisele cu ochii voștri, că toată bunătatea Eghiptului a voastră va fi.”

21. Și făcură ficiorii lui Izrail așa; și le dăde Iosif cară după porunca lui faraon, împăratul Eghiptului, și le dăde merinde pre cale.

22. Și le dăde tuturor citeva rînduri de haine; iar lui Veniamin îi dăde 300 de galbeni de aur și 5 dulămi nu tot de un fel.

23. Așîderea: trimise și tătine-său (bani și haine)² și 10 măgari carei îi ducea den tot binele Eghiptului și 10 catfri care ducea merinde de cale tătine-său.

24. Și trimise pre frații lui și se duseră; și le zise: „Nu vă certareți pre cale!”

25. Și ieșiră den țara Eghiptului și se duseră în țara lui Hanaan, la tată-său, Iacov.

26. Și spuseră zicind: „Fiul-tău Iosif iaste viu și stăpîneste toată țara Eghiptului.” Și se mira în gîndul lui, Iacov, și nu-i credea.

27. Iar ei îi spuseră toate cuvintele, cite zisese lor Iosif și cite le-au grăit; și deaca văzu Iacov că au trimis Iosif cară / să-l rădice, învie sufletul

să vă țină în viață, mîntuindu-vă.

8. Așadar nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezău care a făcut să fiu ca un părinte pentru faraon, domn peste casa lui și cîrmuitor peste toată țara Eghiptului.

9. Grăbiți-vă deci să mergeți la tatăl meu și spuneți-i: „Așa grăiește fiul tău, Iosif: Dumnezău m-a făcut domn peste toată țara Eghiptului. Vino la mine, nu mai aștepta!”

10. Vei locui în ținutul Goșen din Arabia și vei fi aproape de mine, tu și ficiorii tăi și ficiorii ficiorilor tăi, oile tale și vitele tale și tot ceea ce ai tu.

11. Și te vei hrăni acolo, căci foametea va mai ține încă cinci ani, ca să nu pieri tu și ficiorii tăi și toate care sînt ale tale.”

12. Iată, ochii voștri văd, așa cum văd și ochii lui Veniamin, fratele meu, că gura mea grăiește către voi.

13. Povestiți-i, întocmai tatălui meu despre toată slava mea din Egipt și despre tot ce ați văzut. Grăbiți-vă deci și aduceți pe tatăl meu aici.”

14. Apoi îmbrățișindu-l pe Veniamin, fratele său, a plîns; Veniamin a plîns și el și l-a îmbrățișat.

15. După aceea a sărutat pe frații săi și a plîns cu ei și ei au stat de vorbă cu el.

16. Vestea că au sosit frații lui Iosif a ajuns pînă în casa lui faraon și s-a bucurat faraon și curtenii săi.

17. Faraon a rostit către Iosif: „Încărcați dobitoacele voastre și să vă duceți în țara Canaanului.”

18. Luați pe tatăl vostru și avutul vostru de acolo și veniți la mine și vă voi da tot ce are mai bun țara Eghiptului; și vă veți înfrupta din belșugul pământului.

19. Și a mai poruncit acesta: „Luați căruțe din țara Eghiptului pentru copiii voștri și pentru femeile voastre și, luindu-l și pe tatăl vostru, să veniți încoace.”

20. Și să nu vă rămînă ochii după gospodăriile voastre, pentru că tot ce are mai bun țara Eghiptului al vostru va fi.”

21. Fiii lui Israel așa au făcut. Iosif le-a dat căruțe, cum a poruncit faraon, împăratul Eghiptului, precum și merinde pentru drum.

22. Apoi le-a dat tuturor haine de schimb, iar lui Veniamin i-a dat trei sute de arginți și cinci rînduri de haine.

23. Tatălui său i-a trimis zece asini încărcați cu toate bunătățile Eghiptului și zece catfri încărcați cu grlu, pline și merinde pentru drum.

24. Apoi i-a lăsat pe frații săi să plece, dar le-a spus: „Să nu vă certateți pe drum!”

25. Aceștia au părăsit Egiptul și au venit în țara Canaanului la Iacov, părintele lor.

26. Și i-au dat această veste: „Iosif, fiul tău, trăiește și domnește peste toată țara Eghiptului.” Dar inima lui Iacov nu a tresărit, pentru că nu-i credea.

27. Dar cînd i-au spus cu de-amănuntul toate cuvintele, pe care le rostise Iosif și cînd a văzut căruțele pe care le-a trimis Iosif/ca să-l adu-

Iacov, tatălui lor.

28[27]. Și zise Israïl : [28] „Mare iaste mie de încă trăiește fiiul meu Iósiif ! Mergînd voui vedea pre dînsul mai nainte de ce voui muri“

CAP 46

касть а пре джнелъ, съ дъсца дхъль ахъ гакъ
тапъахъ аоръ, шн зисе иеранъ. Маре иасте
мие де фисте пръаще фема миехъ іосифъ, мергъ
вомъ ерѣ пре джнелъ, маннанте дече бон мхри.

К А П М С
я сѣлажнъ дже иеранъ ель шн тоате але
ахъ, авенитъ ал фжнѣ жнажурѣ мжтхъ,
шн ахъ фкѣхътѣ жнрѣте дмнъ зѣлахъ, тѣ
тжннѣхъ ахъ ісаакъ. Шн зисе дмне
зѣлахъ иеранъ фвенденіа нѣпцѣн зннѣ,
іакове іакове, еа зисе че іасте. Шн ель зисе
ахъ ехъ сажнѣ дмнъ зѣлахъ прѣннцнлорѣ тѣнъ, нхѣте
тѣме ате погорѣ ла егѣпетъ, пеннтрѣ нѣ дѣтрѣ
аннѣте маре, тѣвомъ фате ісаакъ. Шн іхъ мѣ
вин погорѣ нѣхъ тнне, ла егѣпетъ, шн ехъ тѣвомъ
дѣстѣжншнп шн іосифъ, фшѣка пѣне мжннае ахъ
пре оікѣн тѣнъ. Шн сѣ сѣлажнъ іакѣсъ дѣла фж
тѣна жѣрѣмжнпхъ ахъ, шн ахъ сѣлѣ фнѣн ахъ и
сранъ пре тапѣтѣхъ, шн оуѣтѣ атеае, шн мхѣри
ае лорѣ прѣн карѣае, че ахъ прнмнѣ іосифъ сѣла рѣ
анте пре джнелъ, шн ахъ жѣлѣхъ аѣтѣрѣ аоръ. Шн то
тѣ агѣннѣта, че а агѣннѣн фпѣмжнпѣхъ ахъ ханалъ,
фтрапѣ ла егѣпетѣ іакѣсѣ шн тоате семннцѣа ахъ ісѣ
джнелъ. Фечѣрѣн шн фечѣрѣн фечѣрѣна оръ ахъ
ісѣ джнелъ, шн фѣтѣле ахъ шн фѣтѣле фѣтѣ
лорѣ ахъ шн тоате семннцѣа ахъ ахъ ахъ ахъ ахъ егѣ
пѣ, ш аѣтѣтѣ нѣмѣ фѣна ахъ ісранъ че ахъ фтрапѣ
ла егѣпетѣ фтрапѣ нѣхъ іакѣсѣ іакѣсѣ аѣ.
Аѣшѣа
сжп фечѣрѣн ахъ, че дѣстѣжнѣкѣ іакѣсѣ рѣнъ. Шн
фечѣрѣн ахъ рѣннѣ, енѣ, шн фалъ аѣрѣ, шн хъамн.
Шн фечѣрѣнахъ еннѣсѣ іемхъ, шн іамн, шн аѣсѣ,
шн іхъ ель, шн сѣарѣ, шн сѣаель фѣчѣрѣхъ ахъ хананн
тѣннѣ. Шн фечѣрѣн ахъ лѣвн, гнѣсонъ, каѣдъ,
шн мерѣри. Шн фечѣрѣн іѣрѣн, іѣрѣ, шн ананъ бѣ
шн сѣаонъ, шн фѣрѣсѣ, шн зѣра, шн мхѣрѣнъ шн
ананъ о фпѣмжнпхъ ахъ хананъ шн фѣчѣрѣхъ фѣ
чѣрѣн ахъ фѣрѣсѣ, аѣронъ, шн іемхънѣлъ. Шн фѣ
фечѣрѣн ахъ ісѣахърѣ, аѣла, шн фѣа, шн іѣсѣхъ,
шн зѣмерѣнъ. Шн фечѣрѣн ахъ зѣволѣнъ, сѣрѣдъ,
шн аѣонъ, шн еналь. Аѣшѣфъ сжнѣте фечѣрѣн аѣн
іѣрѣн ахъ нѣскѣхъ ахъ іакѣсѣ, фмѣсѣпѣламіа аѣн
рѣн, шн прѣ дана фѣта ахъ, тоате сѣфѣлѣте фѣ
чн шн фѣтѣе, аѣ. Шн фечѣрѣн ахъ гѣаѣ, сѣ
фонъ, шн аннѣ, шн саннѣ, шн іѣсовѣанъ, шн аннѣ,
шн сѣрѣдѣсѣ, шн іѣренѣсѣ. Шн фечѣрѣн ахъ
аѣнрѣ, емна, іѣсѣа, шн іѣсѣа, шн барѣа, шн сѣра,
фрѣцѣн лорѣ, шн фечѣрѣнахъ барѣа хѣварѣ, шн мѣ
хѣа. Аѣшѣфъ сѣ фечѣрѣн зѣаѣфѣн, карѣ ахъ аѣ
лаванъ аѣн фѣтѣн ахъ, карѣ ахъ нѣскѣхъ пре аѣшѣа
ахъ іакѣсѣ, сѣ, сѣфѣаѣте. Шн фечѣрѣн рахъ
аѣн фѣмѣтѣн ахъ іакѣсѣ іѣсѣсѣфъ, шн веннамннѣ
Шн сѣфѣлѣрѣ фечѣрѣн ахъ іѣсѣсѣфъ, фпѣмжнпхъ ахъ
егѣпетѣхъ ахъ, карѣн ахъ нѣскѣхъ ахъ, аѣннѣа
фѣта ахъ пеннѣфрн прѣсѣтѣахъ пѣаѣхъ пѣаѣсѣ, пре
манѣсн, шн пѣ еѣфраннѣ. Шн сѣфѣлѣрѣ фѣчѣ
рѣн ахъ манѣсн, пре карѣн ахъ нѣскѣхъ ахъ цѣнѣа
ра сѣра, пре махѣрѣ, шн махѣрѣ ахъ нѣскѣхъ пре
гѣлааѣ, шн фечѣрѣн ахъ еѣфрѣамъ фѣрѣлѣ ахъ манѣ
сѣтѣлаамъ, шн іѣамъ, шн фечѣрѣнахъ, сѣтѣлааамъ, еѣе.

- 1. Și, sculîndu-se Israïl, el și toate ale lui, au venit la Fîntîna Jurămîntului și au făcut jirtvă Dumnezeului tătîni-său, lui Isăac.
- 2. Și zise Dumnezeu lui Israïl în vîdenia nopții, zîcînd : „Iăcove, Iăcove !“ El zise : „Ce iaste ?“
- 3. Și el zise lui : „Eu sint Dumnezeul părinților tăi ; nu te tême a te pogori la Eghîpet pentru că intru limbă mare te voui face acolo.
- 4. Și eu mă voui pogori cu tine la Eghîpet și eu te voui sui desăvirșit ; și Iósiif îș va pune mînile lui pre ochii tăi“.
- 5. Și să sculă Iăcov de la Fîntîna Jurămîntului și luoaă fiii lui Israïl pre tată-său și unêltele și mucirile lor pren carăle ce au trimis Iósiif să-l rădăce pre dînsul.
- 6[5]. Și, luîndu-ș avêrea lor, [6] și toată agonisita ce au agonisit în pămîntul lui Hanaan, întrară la Eghîpet, Iăcov și toată semînția lui cu dînsul.
- 7. Feciorii și feciorii feciorilor lui cu dînsul, și fetele lui, și fetele fetelor lui și toată semînția lui au adus la Eghîpet.
- 8[7]. Și acêstă-s numele fiilor lui Israïl ce au întrat la Eghîpet împreună cu Iăcov, tatăl lor : [8]. Acêștia sint feciorii lui. Cel dentii născut (al lui) Iăcov : Ruvim.
- 9. Și feciorii lui Ruvim : Enoch și Falus, Asron și Harmi.
- 10. Și feciorii lui Simeon : Iemuil, și Iamin, și Aód, și Iahim, și Saăr și Savl, feciorul hananîtênii.
- 11. Și feciorii lui Lévi : Ghîrsón, Cath și Merári.
- 12. Și feciorii Iúdei : Ir, și Anán, și Silón, și Farés și Zára ; și muri Ir și Anán în pămîntul Hanaan. Și (să) făcură feciorii lui Farés : Asrón și Iemuil.
- 13. Și feciorii lui Isahár : Thóla, și Fúa, și Iasúv și Zamvrón.
- 14. Și feciorii lui Zavolón : Seréd, și Alón și Eil.
- 15. Acêștia sint feciorii Liei, carei au născut lui Iacov în Mesopotámîia Asiriiei, și pre Dana, fata lui, toate sufletele, feți și fête, 33.
- 16. Și feciorii lui Gad : Safón, și Anghis, și Sanis, și Thosován, și Aidis, și Oridis și Areillis.
- 17. Și feciorii lui Asir : Emna, Iesúa, și Ieul, și Vária și Sára, frații lor ; și feciorii lui Vária : Hovór și Melhil.
- 18. Acêștia-s feciorii Zélfii care au dat Laván Liei, fetei lui, care au născut pre acêștia lui Iăcov, 16 suflete.
- 19. Și feciorii Rahilei, fâmeii lui Iăcov : Iósiif și Veniamîn.
- 20. Și să făcură feciorii lui Iósiif în pămîntul Eghîpetului, carii au născut lui Asinetha, fata lui Pentéfri, preotul Ilii Pólios : pre Manási și pe Efraim. [21] Și se făcură feciorii lui Manási pre carii au născut lui țitioarea Sîra, pre Mahîr. Și Mahîr au născut pre Galaád. Și feciorii lui Efraim, fratele lui Manási : Sutalaám, și Taám. Și feciorii lui Sutalaám : Edem. /

hul lui Iacov, tatălui lor.

28. Și dzise Israil: „Mare-m iaste mié de încă Iósif, fiul meu, trăiește! Mergîndu voi vedea pre însul mainte de ce voi muri eu”.

CAP 46

1. Și sculîndu-să Israil, el și toate ale lui, au venit la Fîntîna Giurămîntului și au făcut jirtvă Dumnezăului tătîne-său, lui Isaac.

2. Și dzise Dumnezău l(ui) Israil intru videnîia nopții, dzicîndu: „Iacov, Iacov!” Și el dzise: „Ce iaste?”

3. Și el dzise lui: „Eu sînt Dumnezăul părinților tăi; nu te teme să te pogori la Eghiptu pentru că intru limbă mare te voi face acolo!”

4. Și eu mă voi pogori cu tine la Eghiptu și eu te voi sui desăvîrșit; și Iósif își va pune mâinele lui pre ochii tăi”.

5. Și să sculă Iacov de la Fîntîna Giurămîntului și luare fiii lui Israil pre tată-său și marfa și muierile lor pre cară ce au trimis Iosif să-l rădice pre însul.

6. Și luîndu-ș unêtele lor și toată agonesita ce au agonisit în pămîntul lui Hanaan, intrară la Eghiptu, Iacov și toată semînția lui cu însul.

7. Feciorii și feciorii feciorilor cu însul, fetele și fetele fetelor lui și toată semînția lui au adus la Eghiptu.

8 [7]. Și acêstea-s numele feciorilor lui Israil ce au intrat la Eghiptu împreună cu Iacov, tatăl lor. [8] Acêstia sînt feciorii lui. Cel dentăi născut a lui Iacov: Ruvim.

9. Și feciorii lui Ruvim: Enoh și Falus, Asron și Harmi.

10. Și feciorii lui Simeon: Iemuil, și Iamin, și Aod, și Iahin, și Saar și Savl, feciorul hananitênii.

11. Feciorii lui Levi: Ghirson, Cath și Merari.

12. Și feciorii Iudei: Ir, și Anan, și Silom, și Fares și Zară; și muri Ir și Anan în pămîntul Hanaan. Și să făcură feciorii lui Fares: Asron și Iemuil.

13. Și feciorii lui Isáhar: Thóla, și Fúa și Iásuv și Zamvron.

14. Și feciorii lui Zavulon: Sered și Alon și Eil.

15. Acêstia-s feciorii Llei, carii au născut lui Iacov în Mijlocul Rîurilor Asiriei, și pre Dîna, fata lui; toate sufletele, feți și fete, 33.

16. Feciorii lui Gad: Safon, și Anghis, și Sanis, și Thasovan, și Aidis, și Aoridis și Arellis.

17. Și feciorii lui Asir: Iemnă, și Ieul, și Variam și Sára, frații² lor; și feciorii Varii: Hovor și Melhil.

18. Acêstia-s feciorii Zelfas carea au dat Lavan Llei, fetei lui, carea au născut pre acêstia lui Iacov, 16 suflete.

19. Și feciorii Rahil, muierii lui Iacov: Iosif și Veniamin.

20. Și să făceră feciorii lui Iosif în pămîntul Eghiptului, carii au născut lui Asinêthi, fata lui Pendefri, pope(i) a Ilu Pólui pre Manasi, și pre Efraim. [21] Și să făcură feciorii lui Manasi pre carii au născut lui țitoarea Sira, pre Mahir. Și Mahir au născut pre Galaadu. Și feciorii lui Efraim, fratele lui Manasi: Sutalaam și Taam. Feciorii Sutalaam: Edem./

lui Iacov, tatăl lor.

28. Și zise Izrail: „Mare lucruiaste mie acestă deaca vrême ce iaste fiu-mieu, Iósif, viu! Ce să mă duc să-l văz mai nainte până nu moriu”.

CAP 46

1. Și, sculîndu-se Izrail, cu tot ce avea, veni la Puțul Jurămîntului și făcu jirtvă Dumnezeului tătîne-său, lui Isaac!

2. Și zise Dumnezeu lui Izrail noaptea în vis, grăindu-i: „Iácove, Iácove!” El zise: „Ce iaste?”

3. Dumnezeu zise lui: „Eu sînt Dumnezeul părinților tăi; nu te teme a merge în Eghiptet că acolo te voi face de vei fi o limbă mare.

4. Eu voi merge cu tine în Eghiptet și eu te voi înălța până la săvîrșit; și va pune Iósif mâinile sale pre ochii tăi”.

5. Și sculîndu-se Iacov de la Puțul Jurămîntului și luare feciorii lui Izrail pre tată-său și avuția lor și muierile lor în cară care trimesese Iósif să-i rădice.

6. Și, luînd toată avuția lor și toată agonesita ce agonise în țara Hanaanului, și veni Iacov în Eghiptet, și toată semînția lui cu dînsul.

7. Feciorii lui și feciorii feciorilor lui cu dînsul, fetele lui și fetele fetelor lui și toată semînția lui intră cu dînsul în Eghiptet.

8. Acêstea sînt numele feciorilor lui Izrail carii au mers cu dînsul în Eghiptet, cu Iacov, tatăl lor, și acêstea ale feciorilor lor. Cel dentăi născut: Ruvim.

9. Iar feciorii lui Ruvim: Enoh și Falus, Arson și Aharmi.

10. Iară feciorii lui Simeon: Emuil și Amin, Oad și Ahin, Saar și Saul, feciorul hananitênii.

11. Iar feciorii lui Léuii: Gherson, Caath și Merari.

12[11]. Iar feciorii Iúdi: Ir și Annan, [12] Silom și Fares și Zára. Și muriră Ir și Annan în țara Hanaanului. Și se născură lui Fares: Asron și Emuil.

13. Iar feciorii lui Isahar: Tholea și Fúa, Asuv și Zamvran.

14. Iar feciorii lui Zaulon: Serid, și Allon și Eilá.

15. Acêstia sînt feciorii Llei, carei născuse lui Iacov între Rîurile Sirului, și a fetei lui, Dinei. Sufletele tuturor, ale feciorilor și ale fetelor, suflete: 33.

16. Iar feciorii lui Gad: Safon și Anghis, Sannis, și Thasovan, Aidis și Adis, Odís și Arellis.

17. Iar acêstia sînt feciorii lui Asir: Emná și Esúea, Eul și Vareá și sora lor, Sarra; iar feciorii Vareii: Hovor și Melhil.

18. Acêstia sînt feciorii Zelfei carea o dăde Lavan fie-să, Llei, carea născu lui Iacov 16 suflete.

19. Iar feciorii Rahilei, muierii lui Iacov: Iósif și Veniamin.

20. Și se născură lui Iósif feciori în țara Eghiptului, carei fi născuse Asinetha, fata lui Pentefrii, popă cetății soarelui: Manasia și Efraim. Și fură Manasiei feciori carii îi născuse posadnica Sir: Mahir, iar Mahir născu pre Galaad. Și feciorii lui Efraim, fratele Manasiei, sînt acêstia: Satulam și Taam; iar feciorii lui Satulam: Edem./

că, atunci duhul lui Iacov, tatăl lor, s-a înviorat.

28. Și a grăit Israel: „Destul îmi este! Fiul meu Iosif trăiește încă! Voi merge să-l văd înainte de a muri!”

CAP. 46

Iacov se mută în Egipt.

1. Israel a plecat deci cu tot ce avea și a ajuns la Beer-Seba. Acolo a adus jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac.

2. Iar Dumnezeu i-a vorbit lui Israel noaptea în vis și i-a spus: „Iacove, Iacove!” El a răspuns: „Iată-mă!”

3. Și el a spus: „Eu sînt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să cobori în Egipt, căci acolo voi face din tine un popor mare.

4. Te voi însoți în Egipt și eu însumi te voi scoate iarăși de acolo, iar Iosif îți va închide ochii”.

5. Atunci Iacov a plecat de la Beer-Seba, iar fiii lui Israel au luat pe părintele lor, Iacov, și pe pruncii lor și pe femeile lor în căruțele trimise de Iosif.

6. Și au luat averea și tot ce agonisera în țara Canaanului și au intrat în Egipt — Iacov împreună cu toată semînția sa.

7. El a dus cu sine în Egipt pe fiii și pe fiii fiilor săi, pe fiicele sale și pe fiicele fiicelor sale, toată semînția sa.

8. Acêstea sînt numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt: Iacov și fiii lui Ruben, întiiul născut al lui Iacov.

9. Acêști fii sînt: Enoh, Falu, Hebron și Carmi.

10. Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Tohar și Saul, fiul unei canaanence.

11. Fiii lui Levi: Gherson, Cahat și Merari.

12. Fiii lui Iuda: Ir, Onan, Sela, Fares și Zará. Dar Ir și Onan au murit în țara Canaanului. Fiii lui Fares au fost Hesron și Hamul.

13. Fiii lui Isahar: Tola, Fua, Iasub și Șimron.

14. Fiii lui Zabulon: Sered, Elon și Iahleel.

15. Acêstia sînt fiii pe care Lia i-a născut lui Iacov în Mesopotamia, ea și pe Dina, fiica lui. Cu toții, fii și fiice, au fost treizeci și trei de suflete.

16. Fiii lui Gad: Tifion, Haghi, Suni, Ețbon, Eri, Arodi și Areli.

17. Fiii lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi și Bria precum și Serah, sora lor; fiii lui Bria: Heber și Malchiel.

18. Acêstia sînt fiii Zilpei, pe care o dăduse Lavan fiicei sale Lia; pe acêstia i-a născut ea lui Iacov — șaisprezece suflete.

19. Fiii Rahiliei, soția lui Iacov: Iosif și Veniamin.

20. Și Iosif a avut în țara Egiptului feciori, pe Manase și Efraim, pe care i-a născut Asineta, fiica lui Poti-Fera, preotul orașului Heliopolis. Manasa a avut fecior pe Machir, născut de țitoarea sa Sira, iar lui Machir i s-a născut Galaad. Fiii lui Efraim, fratele lui Manasa, au fost Sutalaam și Faam. Sutalaam a avut un fecior, pe Edom./

15

15 ШИ фечорін ахн веннаминь, бала, шн хокоръ, шн а
 16 филь, шн фхртъ фечорін ахн бала гира, шн нхемъ,
 17 шн инхумъ, шн рсць, шн маифинь, шн сфинамъ
 18 шн гира, ах нхекхтї пре арадъ. Ачещѣ фе
 19 чорін рахнатн те ах нхекхтї ахн іаковъ, тоате сѣ
 20 фластнае, нї. Шн фечорін ахн дань, асомъ, шн
 21 фечорін ахн нефдлань, асна, шн гоинн, шн нхс
 22 харъ, шн снамъ. Ачещѣ фечорін бала, карѣ
 23 ах дитѣс лавань, рахнаен феттен ахн, карѣ ах
 24 нхекхтї пре ачещѣ ах іаковъ, тоате сѣфастнае, сѣ
 25 Шн тоате сѣфастнае, те ах штрапї из іаковъ, ф
 26 егупетъ, те аче ах шнпї ден копселе ахн, афарѣ
 27 де мхѣрнае фечорна ах іаковъ, тоате сѣфастнае, сѣ
 28 Шн фечорін ах іосн те сѣ нхекхтї ах шпѣмжнпѣлъ,
 29 егупетѣ ахн, тоате сѣфастнае іакин ахн іаковъ
 30 чѣла те ах штрапї из іаковъ фегупетї, сѣфастнѣ
 31 о шн зѣ, Шн пре іоудѣ ах тримнї фнантѣ ах
 32 нѣтѣ іоснфѣ, сѣ штиннне пре ах сѣла ла чѣта
 33 пѣ іроноръ, шпѣмжнпѣла рамесн. Шн шхѣ
 34 мжнѣ іоснфъ іарѣла ахн сѣ сѣн штраѣ пнмнн
 35 нарѣ ахн іеранѣ тѣтжнѣсѣлъ, ла чѣтапѣ ірон
 36 лоръ, шн шннѣсѣ ахн ах кѣзѣпї пре грѣмѣзїн
 37 ахн шн ах пажнѣл из пажнѣре мѣлатѣ. Шн
 38 знѣс іеранѣ кѣтѣрѣ іоснфѣ, боу мѣрн де ахнмъ,
 39 де кѣтѣме те ахн вѣзѣпї сѣбрѣзѣл тѣлъ, кѣ шкѣ
 40 тѣрѣшн тѣлъ. Шн знѣс іоснфъ кѣтѣрѣ фрацін
 41 ахн, сѣн ахнмѣ коу спѣне ахн фарасъ, шн коу
 42 знѣ ахн іакин фрацін мїенъ, шн іаеса тѣтжнѣ
 43 мїѣлъ, ах фѣстѣ шпѣмжнпѣла ханань, шн,
 44 ахнмъ ах веннпї кѣтѣрѣ мїне. Шн оаменн
 45 сѣт пѣстѣрн, пѣнпѣрѣ кѣтѣрѣ оаменн, те сѣхѣрѣ
 46 нѣсѣлъ, из добнѣокѣл, шн добнѣокѣл, шн боїн
 47 шн тоате лелоръ ахн ах сѣ. Дѣн де вѣ іае
 48 ма пре бої фарасъ шн вѣзѣнѣ вѣла те мѣте
 49 ахнрѣлѣ боестѣлъ. Отъ знѣцѣ оаменн хѣтнѣчѣ
 50 сѣжнѣм из добнѣокѣл, сѣзѣнае тѣла де копнѣл
 51 рѣ пѣнѣ ахнмъ, шн нон шн пѣрннцїн нѣшн,
 52 пѣнпѣрѣ кѣтѣрѣ ахннѣцѣ шпѣмжнпѣла гесемъ ах
 53 арабїнъ, кѣтн кѣ сѣрѣжнѣ мѣте, ла егупетѣнн
 54 шот пѣстѣрнѣ оаоръ.

К А П М З

1 И мергнѣ іоснфъ ах спѣлѣ ахн фарасъ
 2 знѣжнѣ, тѣтѣ мїѣл шн фрацін мїенъ,
 3 шн добнѣокѣл, шн боїн лоръ, шн тоа
 4 те лелоръ, ах веннпї ден пѣмжнпѣла
 5 ханань, шн мѣтѣ сѣжнѣ шпѣмжнпѣла
 6 гесемъ. Шн де фрацін ахн ах ахѣтѣ чнн
 7 оаменн, шн пѣсѣ пре ахннѣшн, шннантѣ ахн фа
 8 расъ, шн знѣс фарасъ, фрацінаръ ахн іоснфѣ, те м
 9 сте ахнрѣлѣ боестѣлъ. Шн ен знѣсѣрѣ ахн фа
 10 расъ, пѣстѣрн де он рѣбїн тѣнъ, шн нон шн пѣ
 11 рнцїн нѣшн, де копнѣрѣ пѣнѣ ахнмъ, шн зн
 12 сѣрѣ ахн фарасъ. Амь веннпї кѣтѣрѣ сѣлѣшн
 13 ахн, пре пѣмжнпѣ, пѣнпѣрѣ кѣтѣрѣ мѣте пѣшѣ
 14 не добнѣоаелоръ, сѣзѣнае тѣла, кѣтѣрѣ шпѣрн
 15 фламѣтѣ, шпѣмжнпѣла ханань, ахнмъ, аарѣ
 16 бомѣ ахннѣ, сѣзѣнае тѣла, шпѣмжнпѣла гесемъ.
 17 Шн знѣс фарасъ ахн іоснфъ знѣжнѣ, тѣтѣтѣ
 18 шн фрацін тѣнъ, ах веннпї нѣтѣрѣ пннѣ, іаѣтѣ

21[22]. Și feciorii lui Veniamin : Vála, și Hovòr și Asfil. Și furá feciorii lui Vála : Ghíra, și Nueman, și Inhím, și Ros, și Mamfín și Ofílím ; și Ghíra au născut pre Arád.

22[23]. Aceștia-s feciorii Rahílîi ce au născut lui Iácov, toate sufletele : 18.

23 [24]. Și feciorii lui Dan : Asóm.

24. Și feciorii lui Nefthalim : Asil, Góini, și Isahár și Silím.

25. Aceștia-s feciorii Valii, carea au datu-o Laván Rahílei, fetei lui; care au născut pre aceștia lui Iácov, toate sufletele : 7.

26. Și toate sufletele ce au intrat cu Iácov în Eghípet, cea ce au ieșit den coapsele lui, afará den muierile feciorilor lui Iácov, toate sufletele : 66.

27. Și feciorii lui Iósisf, ce s-au născut lui în pámîntul Eghípetului. Toate sufletele casii lui Iácov, cèle ce au intrat cu Iácov în Eghípet, suflete : 70 și 5.

28. Și pre Iúda l-au trimis înaintea lui cátrá Iósisf să întîmpine pre dînsul la Cetatea Iroóilor, în pámîntul Ráimēși.

29. Și, inhámînd Iósisf carále lui, să sui întru timpinarea lui Israíl, tătine-sáu, la Cetatea Iroóilor. Și, ivîndu-se lui, au căzut pre grumazii lui și au plînsu cu plîngere multá.

30. Și zise Israíl cátrá Iósisf : „Voiu muri de acum de vrême ce am văzut obrazul tău cá încă trăiești tu“.

31. Și zise Iósisf cátrá frații lui : „Suîndu-mă, voiu spune lui farao și voiu zice lui cum frații miei și casa tătine-mieu au fost în pámîntul Hanaán și acum au venit cátrá mine“.

32. Și oamenii sînt păstori pentru cá era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, și dobitocul, și boii și toate ale lor le-au adus.

33. Deci de va chema pre voi farao și vă va zice voao : «Cé iaste lucrul vostru» ?

34. să ziceți : «Oameni hránaci sîntem cu dobitocul, slugile tale, den copilárie până acum, și noi și părinții noștri», pentru ca să lăcuîț în pámîntul Ghesem al Aráviei, cáci cu uriciune iaste la eghípteni tot păstoriul oilor“.

CAP 47

1. Și, mergînd Iósisf, au spus lui farao, zicînd : „Tată-mieu și frații miei, și dobitocul, și boii lor și toate ale lor au venit den pámîntul Hanaán și iată, sînt în pámîntul Ghesem“.

2. Și den frații lui au luat cinci oameni și-i puse pre dînsii înaintea lui farao.

3[2]. Și zise farao fratilor lui Iósisf : „Ce iaste lucrul vostru“ ? [3] Și ei ziserá lui farao : „Păstori de oi, róbii tãi, și noi, și părinții noștri, den copilárie până acum“.

4[3]. Și ziserá lui farao : [4] „Am venit ca să ne sălășluim pre pámînt pentru cá nu iaste pășune dobitoacelor slugilor tale, cá să întári foametea în pámîntul Hanaán ; acum dará vom lăcuî, slugile tale, în pámîntul Ghesem“.

5. Și zise farao lui Iósisf zicînd : „Tată-tău și frații tãi au venit cátrá tine.

6. Iată / pámîntul Eghípetului înaintea ta iaste ;

21 [22]. Și ficiorii lui Veniamin: Valá, și Hovor și Asfil. Și furá ficiorii Valá: Ghira, și Noeman, și Enhim, și Ros, și Mamfin și Ofilim; și Ghira au născut pre Arád.

22 [23]. Aceștia-s: ficiorii Rahil ce au născut lui Iácov, toate sufletele: 18.

23 [24]. Și ficiorii lui Dan: Asom.

24 [25]. Și ficiorii lui Nefthalim: Asil, și Goini, și Isáhar și Silim.

25 [26]. Și aceștia-s ficiorii Valá, carea au datu-o Lavan ii Rahil, fetei lui, carea au născut pre aceștia lui Iácov, toate sufletele: 7.

26 [27]. Și toate sufletele ce au intrat cu Iacov în Eghiptu, ceia ce au ieșit den-pîntecile lui, afará den-mujerile ficiorilor lui Iacov, toate sufletele: 66.

27 [28]. Și ficiorii lui Iosif, ce i s-au născut lui în pămîntul Eghiptului. Toate sufletele casei lui Iácov, cêlea ce au intrat cu Iácov în Eghipt, suflete: 75.

28 [29]. Și pre Iuda l-au trimis înaintea³ lui Iosif să-l timpine pre însa la Cetaatea Iroilor, la pămîntul Ramesi.

29 [30]. Și, inhămîndu Iosif carále lui, să sui în timpinarea lui Israil, tatá-sáu, la Cetaatea Iroilor. Și, ivindu-sá lui, au cãdzut pre grumazii lui și au plînsu cu plîngere multá.

30 [31]. Și dzise Israil cãtrá Iosif: „Voi muri în vrême ce am vãdzut obrazul táu cã încá trăiești tu.

31 [32]. Și dzise Iosif cãtrá frații lui: „Suiindu-má, voi spune lui faraón și voi dzice lui cum frații miei și casa táține-mieu au fostu în pămîntul Hanaan, iar acum au venit cãtrá mine.

32 [33]. Și oamenii sîntu păstori pentru cã era oameni ce sã hrãnescu cu dobitocul; și dobitocul, și boii și toate ale lor le-au adus.

33 [34]. Deci sã va chema pre voi faraón și va dzice voab: „Ce iaste faptul vostru?”

34 [35]. sã dziceți: „Oameni hrãnaci cu dobitocul sîntem, slugile tale, den copilãrie pãn-acum, și noi și pãrinții noștri, pentru ca sã lãcuim pãmîntul Ghesem a Araviei, pentru cã oțãritu iaste la eghipteni tot pãstoriul oilor.”

CAP 47

1. Și, mergîndu Iosif, au spus lui faraón dzicîndu: „Tatá-mieu și frații miei, și dobitocul, și boii lor și toate ale lor au venit den pãmîntul Hanaan și iatá, sîntu în pãmîntul Ghesem.”

2. Și den frații lui au luat 5 bărbați și-i puse pre înși înaintea lui faraón.

3 [2]. Și dzise faraón fraților lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?” [3]. Și ei dziserá lui faraón: „Pãstori de oi, robii tái, și noi și pãrinții noștri, den copilãrie pãn-acum.”

4 [3]. Și dziserá lui faraón: „Am venit sã fim prisleți pre pãmîntu pentru cã nu iaste pãșune dobitocelor slugelor tale, pentru cã sã întãri foametea în pãmîntul Hanaan; acum vom lãcu, slugele tale, în pãmîntul Ghesem.”

5. Și dzise faraón lui Iosif dzicîndu: „Tatá-táu și frații tái au venit cãtrá tine.

6. Iatá, / pãmîntul Eghiptului înnain-

21. Iará feciorii lui Veniamin: Vála, și Hovor și Asfil. Iará feciorii lui Vála: Ghira și Noeman, Nohim și Ros, Amamfin și Ofimim; iar Ghira născu pre Arádá.

22. Aceștia sînt feciorii Rahilei carei îi născu lui Iácov: de tot, 18 suflete.

23. Iar feciorii lui Dan: Asom.

24. Iar feciorii lui Nethalim: Asil, Gónii, Isahar, Silim.

25. Aceștia sînt feciorii Vallei, carea o didése Lavan fie-sa, Rahilei, și născu lui Iácov, de toate 7 suflete.

26. Și furá toate sufletele cîte venirá cu Iácov în Eghipt, care ieșise den-trupul lui, fãrã de mujerile feciorilor lui Izraíl, preste tot 66 de suflete.

27. Iará feciorii lui Iósf se nãscu lui în Eghipt. Și toate sufletele casei lui Iácov, care venirá cu dînsul în Eghipt, era 75.

28. Iar pre Iúda îl trimiserá înaintea lor la Iósf și-i ieși înainte la Irom Cetate, în pãmîntul Rameseinului.

29. Și-s gáti Iósf cãruța lui și ieși intru întimpinarea táține-sáu la Cetatea Iromului. Și i se arátá lui însuș, și cãzu pre grumazii lui și plînsu mult.

30. Și zise Izraíl cãtrá Iósf: „Acum sã morju dupá aceasta deaca vãzuiu fața ta cã încá ești viu.”

31. Iar Iósf zise cãtrá frații lui: „Eu voui merge de voui spune lui faraón și-i voui zice: frații miei și casa táține-mieu toatá, care au fost în țara Hanaánului; au venit la mine.

32. Și sînt păstori, oameni carei hrãnesc dobitoacele; și toate dobitoacele și boii ce au avut au adus cu dînșii.

33. Deci de vá va chema faraón și vá va întreba: „Ce iaste lucrul vostru?”

34. voi sã ziceți: „Sîntem oameni hrãnaci de dobitoc den copilãrie, noi, robii tái, pãnã acuma, noi și pãrinții noștri, ce sã-m lãcuim în pãmîntul Ghesimului, în Arávia, cã de badjocurá iaste eghiptenilor tot pãstoriul de oi.”

CAP 47

1. Și, mergînd Iósf, spuse lui faraón dzicînd: „Tatá-mieu și frații miei, și dobitoacele, și boii lor și tot ce iaste al lor au venit den țara Hanaánului și iatá cã sînt în pãmîntul Ghesimului.”

2. Și aduse 5 den frații sãi și-i duse înaintea lui faraón.

3. Și zise faraón cãtrá frații lui Iósf: „Ce iaste lucrul vostru?” Ei rãspunserá: „Sîntem păstori de oi, noi, robii tái, și pãrinții noștri, încá den copilãrie pãnã-acuma.”

4. Și ziserá lui faraón: „Venit-am sã lãcuim în țara Eghiptului cã nu iaste pãșune dobitocelor robilor tái în pãmîntul Hanaánului, cã se-au întãrit foametea foarte; ce acum sã lãcuim robii tái pre pãmîntul Ghesimului.”

5. Iará faraón, rãspunzînd, zise cãtrá Iósf: „Tatá-táu și frații tái au venit la tine.

6. Iatá / cã țara Eghiptului iaste

21. Fiii lui Veniamin: Bela, Becher și Așbel; fiii lui Bela: Ghera, Moaman, Ehi, Roș, Mupim și Hupim; fiul lui Ghera a fost Ard.

22. Aceștia au fost fiii Rahilei care i s-au născut lui Iacov: de toți, patrușprezece suflete.

23. Fiul lui Dan: Hușim.

24. Fiii lui Neftali: Iaștel, Guni, Ieter și Șilem.

25. Aceștia au fost fiii Bilhái, pe care Laban o dăduse fiicei sale Rahila. Ea a născut lui Iacov acești fiii, de toți șapte suflete.

26. Toate sufletele care au intrat cu Iacov în Egipt, urmași din coapsele sale, se ridicau la șizeci și șase de oameni, în afara soțiilor fiilor lui Iacov.

27. Fiii lui Iosif, care s-au născut în țara Egiptului, au fost de toți nouă suflete. Și cu ei, toate sufletele casei lui Iacov, care au intrat în Egipt, au fost șaptezeci și cinci.

28. Iacov l-a trimis pe Iuda înaintea sa la Iosif, pentru ca acesta să-l întimpine la Ieroonpolis, în ținutul Gosen.

29. Iosif a pus să inhame caii la cãruța sa și a ieșit în întimpinarea tatălui său, Israel, la Ieroonpolis. De îndată ce s-au întilnit, l-a îmbrățșat și a plîns suspinînd îndelung.

30. Atunci Israel a cuvîntat către Iosif: „De acum pot să mor, de vreme ce am vãzut fața ta și știu cã încá trăiești.”

31. Iosif a spus fraților sãi: „Mă duc sã-l înștiințez pe faraon și sã-i vorbesc: frații mei și casa tatălui meu, care se aflau în țara Canaanului, au venit acum la mine.

32. Oamenii aceștia sînt păstori, bărbați care trăiesc din creșterea vitelor și au adus cu ei turmele și cirezile lor și tot ceea ce au.

33. Deci, dacă vá va chema faraon și vá va întreba: „Care este indeletnicirea voastrá?”

34. sã-i rãspundeți: „Noi, robii tái, sîntem creșcãtori de vite, den copilãrie pãnã acum, și noi și pãrinții noștri, pentru ca sã puteți locui în ținutul Gosen, cãci pentru egipteni toți pãstori de oi sînt spurcați.”

CAP. 47

Iacov înaintea lui faraon

1. Iosif s-a dus și l-a înștiințat pe faraon zicîndu-i: „Tatál meu și frații mei au venit din țara Canaanului cu turmele și cirezile lor și cu tot avutul lor și iatá, se aflá în ținutul Gosen.”

2. Și i-a înfățșat lui faraon cinci dintre frații sãi, pe care îl adusesse cu el.

3. Faraon i-a întrebat pe frații lui Iosif: „Care este indeletnicirea voastrá?” Ei au rãspuns lui faraon: „Noi, robii tái, sîntem păstori de oi, așa cum au fost și pãrinții noștri.”

4. Și au adãugat către faraon: „Am venit ca sã ne cãutám sãlaș în această țará, pentru cã nu mai sînt pãșuni pentru vitele robilor tái, din pricina foametei care bîntuie în țara Canaanului. Dã-le voie robilor tái sã se așeze în ținutul Gosen.”

5. Faraon i-a spus lui Iosif: „Tatál tau și frații tái au venit la tine.

6. Iatá, / țara Egiptului e încãpãto-

пѣмжнѣхъ егѹпетѣхъ, ꙗнаниѣтъ тѣ ꙗсте,
 пѣмжнѣхъ тѣлъ еѣнъ, лѣкѣхъ пре тѣмъ тѣхъ,
 шн пре фрѣцїи тѣнъ, лѣкѣхъ пре ꙗпѣмжнѣхъ
 геѣмъ, прѣ де шн ꙗмъ ежнѣ ꙗтрѣ ен оѣме
 ни. тѣри, пѣнен пре дѣншїи мѣи мѣри пѣсте до
 енїоѣле мѣле. Шн дѣхе іоснф пре іакѣ
 тѣтѣхъ ꙗлѣхнѣхъ, шнлѣ пѣне пре дѣнѣхъ ꙗ
 наниѣтъ лѣи. фараѣ. Шн блгосн іакѣ пре
 фараѣ, шн зне фараѣ лѣи іакѣхъ, ꙗжї анн дѣ
 знїаснї вїеїїи тѣле? Шн зне іакѣхъ ꙗтѣрѣ
 фараѣ, знїасн аннор вїеїїи мѣле кѣре немѣрнї
 тѣскѣ ꙗл дѣ анн, мнѣ шн рѣле сал фѣнѣхъ
 знїасн аннор вїеїїи мѣле, нѣхъ ꙗжнѣхъ лѣ знїас
 де аннор вїеїїи тѣрїнїнїаор мїенъ, кѣре знїасъ
 лѣкѣхнѣ. Шн блгоснїе іакѣхъ пре фараѣ ꙗ
 ешнїт дѣ лѣ дѣнѣхъ. Шн лѣкѣхн іоснф пре
 тѣтѣхъ, шн пре фрѣцїи лѣи, шн лѣ дѣ дѣ лѣрѣ
 цнїѣрѣ, ꙗпѣмжнѣхъ егѹпетѣхъ, ꙗпѣмжнѣхъ
 тѣл мѣн еѣнъ, ꙗпѣмжнѣхъ рѣмїенъ, дѣлѣ ꙗлѣмъ
 порѣнїи фараѣ. Шн лѣ мѣсѣрѣ грѣхъ іоснф
 тѣтѣхъ, шн фрѣцїаор лѣи, шн ꙗтѣтѣ кѣ
 салѣтѣхъ, грѣхъ дѣлѣ тѣрѣхн. Шн грѣхъ
 нѣ ерѣ ꙗтѣтѣ пѣмжнѣхъ, пѣнѣрѣ кѣ етѣ ꙗтѣ
 рї фѣлѣмїѣ фѣлѣтѣ, шн анпѣи пѣмжнѣхъ егѹ
 пѣлѣхн, шн пѣмжнѣхъ лѣи ханѣанѣ дѣ фѣмїе.
 Шн дѣхн іоснф тѣтѣ лѣрїнїтѣхъ, ꙗ салѣ фѣлѣтѣ
 ꙗпѣмжнѣхъ егѹпетѣхъ, шн ꙗпѣмжнѣхъ хѣ
 нѣанѣ, пѣнѣрѣ грѣхъ кѣрїле ꙗлѣмѣрѣ шн лѣ мѣ
 іѣрѣ грѣхъ лѣр, шн дѣхе іоснф тѣтѣ лѣрїнїтѣхъ,
 ꙗлѣсн лѣи. фараѣ. Шн анпѣи тѣтѣ лѣрїнїтѣхъ,
 дѣ пѣмжнѣхъ егѹпетѣхъ, шн дѣ пѣмжнѣхъ
 ханѣанѣ, шн еннїрѣ тѣцѣ егѹтѣнїи, кѣтѣрѣ іоснф
 знїасн дѣ дѣне нѣсѣ пѣннѣ, шн пѣнѣрѣ ꙗ мѣрїи ꙗннї
 тѣ тѣ ꙗтѣрѣ кѣ лѣнїи ꙗннїтѣхъ нѣтѣрѣ. Шн зне лѣ
 іоснф дѣхе дѣрїнїтѣхъ вѣтѣрѣ шн вон дѣ вѣсѣ пѣннѣ
 пѣнѣрѣ дѣснїтѣкѣлѣ вѣснѣрѣ, дѣ лѣ анпѣи тѣ лѣрїннї
 тѣхъ. Шн лѣ дѣхе дѣснїтѣкѣлѣ лѣр кѣтѣрѣ іоснф
 енф, шн лѣ дѣ дѣ лѣр іоснф пѣннѣ пѣнѣрѣ кѣн, ш
 пѣнѣрѣ он, шн пѣнѣрѣ вѣн, шн пѣнѣрѣ мѣснїрѣ,
 шн хрѣнїи пре дѣншїи кѣ пѣннѣ, пѣнѣрѣ тѣоѣте
 дѣснїтѣкѣлѣ лѣр ꙗтрѣ лѣнѣлѣ лѣтѣлѣ. Шн тѣрѣ
 кѣ лѣнѣлѣ лѣтѣлѣ, шн еннїрѣ лѣ елѣ лѣдѣнѣлѣ лѣтѣ, шн
 знїасн дѣ лѣ кѣсѣ нѣнѣ. ꙗжї пѣмѣ дѣлѣ дѣмнѣлѣ нѣснѣрѣ,
 кѣтѣрѣ анпѣи тѣ лѣрїннїтѣхъ, шн оѹнѣлѣтѣлѣ, шн
 дѣснїтѣлѣтѣлѣ, кѣтѣрѣ тннїе дѣмнѣлѣ, шн нѣхъ рѣмѣ
 нѣлѣс ꙗнаниѣтъ дѣмнѣлѣ нѣснѣрѣ, фѣтѣрѣ нѣмѣн
 тѣрѣхъ лѣ нѣснѣрѣ, шн пѣмжнѣхъ лѣ нѣснѣрѣ.
 Дѣїїи пѣнѣрѣ кѣсѣмѣ мѣрїннѣ, ꙗнаниѣтъ тѣ, ш
 пѣмжнѣхъ еѣтѣ пѣлѣннїснѣ, дѣ пре нон шн пѣмж
 нѣхъ нѣснѣрѣ, пѣнѣрѣ пѣннѣ, шн вѣмфн нон шн
 пѣмжнѣхъ нѣснѣрѣ рѣннѣлѣи фараѣ, дѣнѣ сѣмѣж
 цѣ кѣсѣ сѣмѣжнѣм, шн сѣтѣ тѣрнннѣ, шн сѣтѣ нѣ мѣ
 рнннѣ, шн пѣмжнѣхъ нѣсѣтѣ пѣлѣннїи. Шн лѣ
 лѣлѣтѣ іоснф, тѣтѣ пѣмжнѣхъ егѹпѣннїаор,
 лѣи фараѣ, пѣнѣрѣ кѣ лѣ вѣжнѣлѣтѣ егѹпѣннїи,
 пѣмжнѣхъ лѣр лѣи фараѣ, кѣ кѣрннѣсѣ пре етѣ
 фѣлѣмѣтѣ, шн фѣ пѣмжнѣхъ лѣи фараѣ.
 Шн норѣ дѣлѣ ꙗлѣ рѣннѣ лѣнш сѣнфнїе рѣннѣ, дѣннѣ мѣрї
 цнннѣс хѣтѣрѣ лѣрїннїи егѹпетѣхъ, пѣннѣ ꙗмѣрннѣ.
 дѣфѣ

- (intru) 1 pămîntul cel bun lăcuiește pre tată-tău și pre frații tăi, lăcuiescă pămîntul Ghesém, iară de știi cum sint intru ei oameni tari, pune-i pre dînșii mai mari peste dobitoacele mêle.
7. Și aduse Iósif pre Iácov, tată-său, înlăuntru și-i puse pre dînsul înaintea lui farao. [8] Și blagoslovi Iácov pre farao.
8. Și zise farao lui Iácov : „Ciți ani ai zilelor vieții tale?”
9. Și zise Iácov cătră farao : „Zilele anilor vieții mêle care nemernicescu, 130 de ani ; mici și rële s-au făcút zilele anilor vieții mêle, n-au ajunsu la zilele anilor vieții părinților miei care zile au lăcuit.”
10. Și, blagoslovind Iácov pre farao, au ieșit de la dînsul.
11. Și lăcui Iósif pre tată-său și pre frații lui și le dède lor țînere în pămîntul Eghípetului, în pămîntul cel mai bun, în pămîntul Ramési, după cum porunci farao.
12. Și le măsură griu Iósif tatine-său și fraților lui și a toată casa tătine-său, griu după trupuri.
13. Și griu nu era în tot pămîntul, pentru că să întări foameeta foarte. Și lipsi pămîntul Eghípetului și pămîntul lui Hanaán de foamete.
14. Și adună Iósif tot argintul ce s-au aflat în pămîntul Eghípetului și în pămîntul Hanaán pentru griul carele cumpăra și le măsură griu lor, și aduse Iósif tot argintul în casa lui farao.
15. Și lipsi tot argintul den pămîntul Eghípetului și den pămîntul Hanaán și veniră tot eghiptenii cătră Iósif, zicînd : „Dă-ne noao pline ! Și pentru ce murim înaintea ta ? Pentru că lipsi argintul nostru.”
16. Și zise lor Iósif : „Aduceți dobitocul vostru și voi da voao pline pentru dobitocul vostru de au lipsit argintul.”
17. Și au adus dobitocul lor cătră Iósif și le dède lor Iósif pline pentru cai, și pentru oi, și pentru boi și pentru măgari ; și-i hrăni pre dînșii cu pline pentru toate dobitoacele lor intru anul acela.
18. Și trecu anul acela și veniră la el al doilea an și ziseră lui : „Ca să nu ne sursăm de la domnul nostru că se-au lipsit argintul, și unêtele și dobitoacele cătră tine, domnul, și n-au rămas noao înaintea domnului nostru fără numai trupul nostru și pămîntul nostru.
19. Decii pentru ca să nu murim înaintea ta și pămîntul să să pustiască, ia pre noi și pămîntul nostru pentru pline, și vom fi noi și pămîntul nostru robi lui farao ; dă-ne sămînță ca să sămănăm, și să trăim, și să nu murim, și pămîntul nu să va pustii.”
20. Și au luat Iósif tot pămîntul eghiptenilor lui farao, pentru că au vîndut eghiptenii pămîntul lor lui farao, că cuprinse pre ei foameeta ; și fu pămîntul lui farao.
21. Și norodul îl robi luiș să-i fie robi, den marginele hotarilor Eghípetului până în margine./

tea ta iaste; intru pământul cel mai bun lăcuiește pre tată-tău și pre frații tăi, lăcuiesc în pământul Ghesem, iară de știi cum sîntu intru ei oameni tari, pune-i pre inși pristavi preste dobitoacele mèle".

7. Și aduse Iósif pre Iácov, tată-său, înlăuntru și-l puse pre însă innaintea lui faraón². [8] Și blagoslovi Iácov pre faraón.

8. Și dzise faraón: „Cîți ai a dzilelor vieții tale?”

9. Și dzise Iácov, cătră faraón: „Dzilele anilor vieții mèle carele, prisleşescu³, 130 ani; mici și rēle s-au făcut dzilele anilor vieții mèle, n-au agiunsu la dzilele anilor vieții părinților miei care dzile au prisleşit⁴.”

10. Și, blagoslovinđu Iacov pre faraón, au ieșit de la insul.

11. Și lăcui Iosif pre tată-său și pre frații lui și le dēde lor țarine: în pământul Eghiptului, în pământul cel mai bun, în pământul, Ramesi, după cum porānci faraón.

12. Și măsura grūu Iosif tătine-său și fraților lui și toată casa tătine-său, grūu după trupuri.

13. Și grūu nu era în tot pământul, pentru că să întări foamea foarte. Și lipsi pământul Eghiptului și pământul lui Hanaan de foame.

14. Și adună Iosif tot argintul ce s-au aflat în pământul Eghiptului și în pământul Hanaan pentru grūul carele cumpăra și le măsura grūu lor; și aduse Iosif tot argintul înluntru, în casa lui faraón.

15. Și lipsi argintul den pământul Eghiptului⁵ și den pământul Hanaan și veniră toți eghiptenii cătră Iosif dzicindū: „Dă-ne noaă pāini! Și pentru ce murim innaintea ta? Pentru că lipsi argintul nostru.”

16. Și dzise lor Iosif: „Aduceți dobitocul vostru și voi da voaō pāini pentru dobitocul vostru să au lipsit argintul.”

17. Și au adus dobitocul⁶ lor cătră Iosif și le dēde lor Iosif pāini pentru cai, și pentru oi, și pentru boi și pentru măgari; și-i hrāni pre inșii cu pāini pentru toate dobitoacele lor intru anul acela.

18. Și trecu acela an și veniră la el inn-al doilea an⁷ și-i dzisāră lui: „Ca să nu ne surpām de la domnul nostru că s-au lipsit argintul, și unēltele și dobitoacele cătră tine, domnul, și n-au rămas noaō innaintea domnului nostru fără numai trupul nostru și pământul nostru.”

19. Dece pentru ca să nu murim innaintea ta și pământul să s(ă) pustiascā, ia pre noi și pământul nostru pentru pāini, și vom fi noi și pământul nostru robi lui faraón⁸; dā-ne sāmīnță pentru ca să sāmānām, și să trăim, și să nu murim, și pământul (nu)⁹ să va pustii.”

20. Și au luat¹⁰ Iosif tot pământul eghiptenilor lui faraón, [21] pentru că au vindut eghiptenii pământul lor lui faraón, că-i cuprinse foamea; și fu pământul lui faraón.

21. Și nārōdul fi robi intru să-i fie robi den marginile hotarōlor Eghiptului pān-in margini./

innaintea ta; pune pre tată-tău și pre frații tăi să lăcuiesc pre un pământ bun și să viețuiesc pre pământul Ghesimului, iar de știi dentr-inșii că sînt oameni tari, pune-i ispravnici preste dobitoacele mèle.”

7. Și după acēstea aduse Iósif și pre tatăsu-i, Iácov, și-l duse innaintea lui faraón. Și blagoslovi Iácov pre faraón.

8. Și întrebă faraón pre-Iácov: „De cîți ani ești?”

9. Iácov zise cătră faraón: „Zilele vieții mèle cît am trăit sînt 130 de ani; ce au fost anii miei puțini și răi că n-au ajuns zilele vieții mèle, zilele vieții părinților miei cît au viețuit ei.”

10. Și blagoslovi Iácov pre faraón și ieși afară.

11. Și lăcui¹ Iósif pre tată-său și pre frații lui și le dēde biruință în țara Eghiptului, pre pământ bun, în țara Ramesiei, după cum porāncise faraón.

12. Și lucră Iósif grūu tătine-său și fraților lui și a toată casa tătine-său pre capete, pre număr.

13. Și nu era grūu preste tot pământul, că se întārise foamea pre pământ și periia țara Eghiptului și țara Hanaanului de foame.

14. Și strînse Iósif tot argintul cît se afla în țara Eghiptului și în țara Hanaanului pre prețul pāinii carea o vindea el; și duse Iósif tot argintul în casa lui faraón.

15. Și se săvirși tot argintul den țara Eghiptului și den țara Hanaanului². Dēcii veniră toț eghiptenii la Iósif și ziseră: „Dă-ne pāine! Pentru ce murim innaintea ta? Cā argintul nostru se-au săvirșit.”

16. Iar Iósif le zise: „Aduceț dobitocul vostru să vă dau pāine pre dobitocul vostru deaca aț sfirșit argintul.”

17. Și aduseră dobitocul la Iosif și le dēde Iósif pāine pentru cai, și pentru oi, și pentru vaci și pentru măgari; și-i hrāni cu pāine pentru dobitoc în anul acela³.

18. Iarā deaca se umplu acel an și intră alt an, iar veniră la dñsul și ziseră: „Acum căci se-au sfirșit banii noștri, și dobitocul nostru și avuția noastră, că am adus tot la tine, au doară să perim acum, doamne, că alt n-au rămas acum la noi nimic fără numai trupurile ce avem și pământul.”

19. Darā acum că ci să murim innaintea ta și pământul să rămīie pustiiu? Cumpāră pre noi și pământul nostru pre pāine și să fim noi și pământul nostru robi lui faraón; dā-ne sāmīnță să sāmānām și să trăim, să nu murim, și pământul să nu se pustiascā.”

20. Și cumpāră Iósif lui faraón toată țara Eghiptului, că vindurā toț eghiptenii pământul lor lui faraón, că-i birui foamea; și fu pământul al lui faraón⁴.

21. Iar oamenii să-i slujascā lui ca niște robi den marginea hotarului Eghiptului pānā în cēea margine. /

re; așează pe tatăl tău și pe frații tăi în pământul cel mai bun, să locuiesc în ținutul Goșen, iar dacă știi că între ei se află oameni destoinici, pune-i ispravnici peste vitele mele.”

7. După aceea Iosif l-a dus pe Iacov, tatăl său, și l-a înfățișat lui faraon. Iacov l-a binecuvîntat pe faraon.

8. Iar faraon l-a întrebat pe Iacov: „Cîți ani numără zilele vieții tale?”

9. Iacov a răspun lui faraon: „Viata mea cuprinde o sută treizeci de ani de zile de pribegie. Am avut parte de zile puține și grele, care nu stau față la anii părinților mei, în zilele pribegiei lor.”

10. Apoi Iacov l-a binecuvîntat iarăși pe faraon și a ieșit de la el.

11. Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi și le-a dat ocină în țara Egiptului, în pământul cel mai bun din ținutul Goșen, așa cum a poruncit faraon.

12. Iosif avea grijă de tatăl său și de frații săi și de toată casa tatălui său, ca să aibă atîtea merinde cîte guri erau de hrănit.

13. Și nu erau grîne pe tot pământul, pentru că foamea se întēțise foarte tare, încît țara Egiptului și țara Canaanului erau istovite.

14. Iosif a strîns toți banii, care se găseau în țara Egiptului și în țara Canaanului, de pe urma grînelor care se cumpărau și i-a dus în casa lui faraon.

15. Cînd s-au isprăvit toți banii din țara Egiptului și din țara Canaanului, au venit egiptenii la Iosif și i-au spus: „Dă-ne pîne! De ce să murim sub ochii tăi? Iată, banii s-au sfirșit.”

16. Atunci Iosif le-a zis: „Aduceți vitele voastre și vă voi da grîne în schimbul vitelor, dacă vă lipsesc banii.”

17. Așa că ei și-au adus vitele la Iosif și Iosif le-a dat pîne pe cai și pe oi, pe boi și pe asini. Astfel, în anul acela i-a hrănit cu pîne, în schimbul vitelor lor.

18. După ce anul acela a luat sfirșit, au venit ei la el în al doilea an și i-au spus: „Nu vom ascunde de domnia ta: nu mai avem nici bani, nici vite, nici nimic, că toate sînt acum la domnia ta. Dar trupurile și ogoarele noastre au mai rămas în vāzul domniei tale.”

19. De ce să murim sub ochii tăi și să se pustiascā pământul? Cumpārā-ne pe noi și pământul nostru și vom fi robii lui faraon, cu tot pământul nostru; dā-ne sāmīnță să sāmānām și vom rămīie în viață. Atunci nu vom muri, iar pământul nu se va pustii.”

20. Astfel Iosif a dobîndit pentru faraon toate ogoarele egiptenilor, căci egiptenii își vindeau pământul deoarece îi copleșise foamea. Astfel pământul a ajuns să fie al lui faraon.

21. Și tot poporul a ajuns rob lui, de la un capăt la altul al hotarelor Egiptului./

22. Afară den pământul popilor nu-mai¹¹ nu l-au luat Iosif pentru că în dar au dat dare popilor lui faraon și mîncă darea carea le da lor faraon; pentru aceea nu s-au vîndut pământul lor.

23. Și dzise Iósif tuturor eghiptenilor: „Iată, v-am luat pre voi și pământul vostru astăzi lui faraon; luați-vă voao sămînță și sămănați pământul.

24. Și vor fi roadele lui și veți da a cincea parte lui faraon, iară cîte patru părți vor fi voao pentru sămînța pământului și de mîncat voao și tuturor cîți sîntu în casele voastre”¹².

25. Și dzisără: „Mîntuitu-ne-au pre noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru și vom fi robi lui faraon”.

26. Și puse lor întru porăncă pînă în dzua de astăzi pre pământul Eghiptului a da a cincea lui faraon, afară de pământul popilor numai nu era la faraon.

27. Și lăcui Israil în Eghiptu, pre pământului Ghesem, și să moștneniără pre el; și crescură și să înmulțiră foarte.

28. Și mai trăi Iácov în pământul Eghiptului 17 ani; și fură dzilele vieții lui 147.

29. Și să apropiară dzilele lui Israil¹³ a muri; și au chemat pre ficiorul său, Iosif, și dzise lui: „Să am aflat har înaintea ta, pune mîna ta dedesuptu pre stînghea mea și vei face pre mine milă și adevăr ca să nu mă îngropi în Eghiptu.

30. Ce voi dormi cu părinții miei și mă vei rădica den Eghiptu și mă vei îngropa în gropnița lor”. Și el dzise: „Eu voi face după cuvîntul tău”.

31. Și dzise lui: „Giură-te mie!” Și giură lui și să închină Israil pre marginea toiagului lui.

22. Fără numai pământul popilor, că pământul lor nu-l cumpără Iósif că popilor le dăde faraon în cîste și mîncă den darul ce le da faraon; pentr-acăea nu s-vîndură pământul lor⁵.

23. Și zise Iósif cătră noroade: „Iată, am cumpărat pre voi pre toț astăzi și tot pământul vostru iaste al lui faraon; luați sămînță și sămănați în arături.

24. Iar den grîul ce se va face dentr-insa să daț a cincea parte lui faraon, iar patru părți să fie ale voastre, să vă sămănați și să mîncăți voi și toate casele voastre”.

25. Și ziseră: „Mîntuitu-ne-ai! Aflat-am milă înaintea ta, domnul nostru, să fim robi lui faraon”.

26. Și puse lor Iósif obicîu pînă în zioa de astăzi tot Eghiptul să dea încinceala lui faraon, fără numai pământul popilor să nu dea, că acela nu-l cumpărase lui faraon.

27. Și lăcui Israil în țara Eghiptului, în pământul Ghesimului, și-l moștneniră și se rodiră și se înmulțiră pre dînsul foarte.

28. Și lăcui Iácov în țara Eghiptului 17 ani⁶; și fură anii zilelor vieții lui Iácov 147 de ani.

29. Și se apropiară zilele lui Israil să moară; și chiemă pre fiu-său Iósif și zise: „Deaca am aflat milă înaintea ta, pune-ț mîna supt soldul meu⁷ să faci cu mine milă și adevărîță să nu mă îngropi în Eghiptu.

30. Ce să mă pui cu părinții miei și să mă scoț den Eghiptu să mă îngropi în mormînturile lor”. [31] Iar el dzise: „Face-voiu după cuvîntul tău”.

31. El îi zise: „Jură-te mie!” Și i se jură. Și se închină Israil pre marginea toiagului lui.

22. Doar pământul preoților nu l-a luat în stăpînire Iosif, căci preoții îl primiseră în dar de la faraon și se hrăneau din dania pe care le-o făcuse faraon. De aceea nu și-au vîndut ei pământul.

23. Atunci Iosif a spus poporului: „Iată, astăzi v-am luat în stăpînirea faraonului atît pe voi cît și pământul vostru; luați-vă sămînță și sămănați pământul.

24. Din roadele lui veți da a cincea parte lui faraon; celelalte patru părți vor fi ale voastre pentru sămînță și pentru hrana voastră și a tuturor celor ce sînt în casele voastre”.

25. Ei au răspuns: „Tu ne-ai izbăvit! Stăpînului nostru i-a fost milă de noi și noi vom fi robii lui faraon”.

26. Iosif a făcut din aceasta o lege care dăinuie pînă în zioa de astăzi în țara Eghiptului, ca să se dea o cincime lui faraon. Doar pământul preoților nu era în stăpînirea lui faraon.

27. Astfel Israel s-a statornicit în Egipt în ținutul Gosen, pe care l-a luat în stăpînire. Și au fost rodnici și s-au înmulțit foarte tare.

28. Iacov a mai trăit șaptesprezece ani în țara Eghiptului. Zilele vieții lui Iacov au fost de o sută patruzeci și șapte de ani.

29. Apropiindu-se zioa morții, Israel a chemat pe fiul său Iosif și i-a spus: „Dacă am aflat har în fața ta, pune-ți mîna sub coapsa mea și, ca dovadă a îndurării și a credinței tale față de mine, să nu mă îngropi în Egipt.

30. Cînd voi adormi precum părinții mei, să mă scoți din Egipt și să mă îngropi în mormîntul lor”. Iosif a răspuns: „Voi face după cuvîntul tău”.

31. Dar Iacov i-a spus: „Jură-mi!” Și Iosif i-a jurat. Atunci Israel s-a închinat la căpătîiul patului său.

CAP 48

CAP 48

CAP. 48

Iacov binecuvîntează pe fiii lui Iosif

1. Și fu după cuvintele acăstea și să porănci lui Iosif că tată-său să dodăiește¹. Și [și], luîndu pre amîndoi fiii lui, pre Manasî și pre Efraim, au venit cătră Iácov.

2. Și să spuse lui Iácov, dzicîndu: „Iată, fiul tău, Iosif, vine cătră tine”. Și, întărîndu-să Israil, ședzu pre pat.

3. Și dzise Iácov lui Iósif: „Dumnezeul meu mi s-au arătat în Lúza, în pământul Hanaan, și mă blagoslovi.

4. Și-m dzise: „Iată, eu te voi crêste, și te voi înmulți, și te voi face întru adunare de limbi și-ți voi da ție pământul acesta și seminției tale după tine întru țînere vécinică”.

5. Acum dară acești 2 ficiori ce ți s-au făcut ție în pământul Eghiptului, mainte de ce am venit eu la Eghipt, ai miei sîntu, Efraim și Manasî, ca Ruvim și Simeon vor fi mie.

6. Iară nepoții carii vei naște de acum ai tăi vor fi, pre numele fraților lor să vor chema întru soții lor.

7. Iară eu cînd veneam den Mijlocul Rîurilor Asiriei, au murit Rahil, mîca ta, în pământul Hanaan, apropiîndu-mă după alergătura cailor, Havrathă pământului a veni Efrathă; și am îngropat pre ea întru calea alergăturii cailor; aceasta iaste Vithlêm”/

1. Și fu după cuvîntul acesta, spuseră lui Iósif că tată-său slăbește, iar el, luînd pre feciorii lui pre amîndoi, pre Manasie și pre Efraim, mîrse la Iácov.

2. Și spuseră lui Iácov zicînd: „Iată că vine fiu-tău, Iósif, la tine”. Și, întărîndu-se Israil, șazu pre pat.

3. Și zise Iácov cătră Iósif: „Dumnezeul meu mi se-au arătat în Lúza, în țara Hanaanului, și m-au blagoslovit.

4. Și mi-au zis: «Iată, eu te voi crêste, și te voi înmulți, și te voi face întru adunare limbilor și voi da ție pământul acesta și seminției tale după tine întru moștinare vécinică».

5. Ce acum feciorii tăi amîndoi, Manasie și Efraim, care i-ai născut în țara Eghiptului, sînt ai miei și-m vor fi ca Ruvim și ca Simeon.

6. Iar feciorii de-i vei naște după această fi-ț vor în numele fraților tăi, întru soții lor.

7. Că eu cînd veniam Dentre Rîurile Síriei muri mumă-ta, Rahil, în țara Hanaanului, fiind eu aproape de alergătura cailor Havrathăi pământului cînd intrăm în Efrathă și o îngropai în calea alergăturii cailor; și acăea iaste Vithleem”/

1. După un timp oarecare, Iosif a aflat că tatăl său este bolnav. Atunci el i-a luat pe cei doi fii ai săi, pe Manasie și pe Efraim, și au venit la Iacov.

2. Și i s-a dat de veste lui Iacov, spunîndu-i-se: „Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine”. Adunîndu-și puterile, Israel a șezut pe marginea patului.

3. Și Iacov i-a spus lui Iosif: „Dumnezeu atotputernicul mi s-a arătat în Luz, în țara Canaanului, și m-a binecuvîntat.

4. Și mi-a zis: «Iată, tu vei rodi și te vei înmulți și voi face ca din tine să crească o mulțime de popoare. Iar acest pămînt îl voi da urmașilor tăi în stăpînire vécinică».

5. Acum deci, cei doi fii ai tăi, care ți s-au născut în țara Eghiptului mai înainte de a fi venit eu la tine în Egipt, sînt ai mei; Efraim și Manasie vor fi ai mei, așa cum sînt Ruben și Simeon.

6. Iar copiii zămislîți de tine, după acăștia, vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraților lor în partea lor de moștenire.

7. Pe cînd veneam din Mesopotamia, mama ta, Rahila, a murit pe drum în țara Canaanului, puțin înainte de a ajunge la Efrata. Am îngropat-o acolo, lîngă drumul spre Efrata, care acum se numește Betleem”/

8. Și, vădîndu Israel feciorii lui Iosif, dzise: „Cine-ți sîntu aceștia?”

9. Și dzise Iósif tătîne-său: „Fiii miei sîntu, carii mi i-au dat Dumnedzău aicea. Și dzise Iacov: „Adu-mi-i, apropie-i pentru ca să-i blagoslovăscu pre ei”.

10. Și ochii lui să îngreua la vedere de bătrînețe și nu putea să vadă; și-i apropié pre ei la însul, și-i sărută pre înșii și-i înbrățășe pre ei.

11. Și dzise Israel cătră Iosif: „Iată, fața ta nu mă lipsiu și-m arată Dumnedzău și sămința ta”.

12. Și-i scoase pre înșii Iosif den genunchele lui și să închinară lui cu fața la pămîntu.

13. Și, luîndu Iósif pre amîndoi feciorii lui, pre Efraim în dreapta iară den stînga lui Israel, iară pre Manasî în stînga iară der dreapta lui Israel, îi apropié pre ei de însul.

14. Iș, întîndîndu Israel mîna cea dreaptă, au pus-o pre capul lui Efraim, și acesta era mai tînăr, și cea stîngă pre capul lui Manasî, mînele încrucișate.

15. Blagoslovi pre ei² și dzise: „Dumnedzău, căruia bineplăcură pîrinții miei înaintea lui, Avraam și Isaac, Dumnedzăul cela ce mă hrînește den tineretele mele pîn-in dzua de astăzi,

16. Ingerul cela ce mă mintuiește den toate rētele: să blagoslovăscă copiii aceștia și să s(ă) chēme pre ei numele meu și numele pîrinților miei, Avraam și Isaac, și să s(ă) înmulțască în multime multu pre pămîntu”.

17. Și, vădîndu Iosif cum au pus tată-său mîna cea dreaptă pre capul lui Efraim, îi păru lui greu și să anucă de mîna tătîne-său, Iosif, să o ia³ de pre capul lui Efraim pre capul lui Manasî.

18. Și dzise Iosif tătîne-său: „Nu așa, tată, pentru că acesta iaste cel dentăi născut; pune, dreapta ta pre capul lui”.

19. Și nu vru, ce dzise: „Știu, fiule, știu! Și acesta va fi în nărodu, și acesta să va înălța, ce fratele său cel mai tînăr mai mare decît el va fi, și semînția lui va fi întru înmulțime de limbi”.

20. Și blagoslovi pre înșii întru dzua aceea, dzicîndu: „Întru voi să va blagoslovi Israel, dzicîndu: „Facă-ți tie Dumnedzău ca lui Efraim și ca lui Manasî!””. Și puse pre Efraim înaintea lui Manasî.

21. Și dzise Israel lui Iosif: „Iată, eu moriu și va fi Dumnedzău cu voi și va întoarce pre voi Dumnedzău den pămîntul acesta la pămîntul pîrinților voștri”.

22. Iară eu îți dau tie Sichima aleasă mai sus decît frații tăi, carea am luat den mînele amoreilor cu sabia mea și cu arcul”.

8. Și, vădînd Izrail feciorii lui Iósif, zise: „Ce-ș sint aceștia?”

9[8]. Iar Iósif zise: [9] „Sîntu-m feciori care mi i-au dat Dumnezeu aici”. Iacov zise: „Ado-i la mine să-i blagoslovesc”.

10. Iar ochii lui Izrail nu vedea de bătrînețe și nu putea căuta; și-i duse la dînsul, iar el îi luoa și-i sărută.

11. Și zise cătră fiu-său Iósif: „Iată că văzuiu fața ta și-m arată Dumnezeu și zeminția ta”.

12. Iar Iósif îi luoa de lîngă genuchiele lui și i se închină pînă la pămînt.

13. Și puse pre Efraim despre di-reapta sa, împotriva stîngăi lui Izrail, iar pre Manasia despre stînga lui, împotriva dirēptei lui Izrail, și-i apropié la dînsul.

14. Iar el, tînzîndu-ș mîna cea dreaptă, o puse în capul lui Efraim, și acesta era mai mic, iar cea stîngă în capul Manasiei încrucîșîndu-ș mîinile l.

15. Și blagoslovi Iacov pre feciorii lui Iósif zicînd: „Dumnezeu, căruia au înțăduit pîrinții miei înaintea lui, Avraam și Isaac, Dumnezeu carele m-au hrînit den tinerete pînă în zioa de astăzi

16. și Ingerul care mă izbăvește de toate rătotatea (și pînă acum)² să blagoslovească copiii aceștia și să se chēme numele meu și numele pîrinților miei, al lui Avraam și al lui Isaac, pre dînșii să se înmulțească întru multime mare pre pămînt”.

17. Iar Iósif, vădînd că au pus tată-său mîna cea dreaptă în capul lui Efraim, îi fu cu greu, și apucă Iósif mîna tătîne-său să o ia den capul lui Efraim să o pule în capul Manasiei.

18. Și-i zise: „Nu așa, tată, că acesta iaste cel dentăi născut”: și-i puse mîna cea dreaptă în capul lui.

19. El nu vru, ce zise: „Știu, fătul meu, știu! Și acesta va fi în năroade, și acesta se va înălta, iar frate-său cel mai mic va fi mai mare decît dînsul, și semînția lui va fi întru înmulțimea limbilor”.

20. Și-i blagoslovi în zioa aceea, zicînd: „Întru voi se va blagoslovi Izrail, grîind: „Făcu pre tine Dumnezeu ca pre Efraim și ca pre Manasia!””. Și puse pre Efraim înaintea Manasiei.

21. Și zise Izrail cătră Iósif: „Eu moriu, iar Dumnezeu să fie cu voi și să vă întoarcă den pămîntul acesta în pămîntul pîrinților voștri”.

22. Iar eu dau tie Sichemul, usebit mai mult decît fratilor tăi, care l-am luat den mînele ammoreilor cu sabia mea”.

8. Cînd Israel i-a văzut pe fiii lui Iosif, a întrebat: „Cine sînt aceștia?”

9. Iosif a răspuns tatălui său: „Sînt fiii mei, pe care mi i-au dăruit Dumnezeu aici”. Iar Iacov i-a zis: „Să vină mai aproape, ca să-i binecuvîntez”.

10. Ochii lui Israel erau sleiți de bătrînețe și el nu mai vedea bine. Iosif i-a adus aproape de el și el i-a sărutat și i-a îmbrățișat.

11. Apoi Israel a rostit către Iosif: „Nu credeam că o să-ți mai văd fața și iată, Dumnezeu mi-a arătat și pe urmașii tăi!”

12. Iosif a luat copiii de pe genunchii lui Israel și s-au închinat cu fața la pămînt.

13. După aceea, Iosif i-a luat pe amîndoi feciorii săi, pe Efraim la dreapta sa, deci în partea stîngă a lui Israel, iar pe Manase în stînga sa, deci în partea dreaptă a lui Israel, și i-a adus lîngă el.

14. Însă Israel a întîns mîna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, deși acesta era mai mic, și cea stîngă pe capul lui Manase, încrucîșîndu-și mîinile, cu toate că Manase era întîiul născut.

15. Și i-a binecuvîntat, zicînd: „Dumnezeu, pe ale cărui căi au umblat pîrinții mei Avraam și Isaac, Dumnezeu, care m-a călăuzit din tineretele mele pînă în ziua de astăzi,

16. Ingerul care m-a izbăvit de tot răul, să binecuvînteze copiii aceștia pentru ca să dănuiască prin ei numele meu și numele pîrinților mei, Avraam și Isaac, și să crească din ei multime mare pe pămînt!”

17. Cînd Iosif a văzut că tatăl său și-a pus mîna dreaptă pe capul lui Efraim, s-a mîhnit și a apucat mîna tatălui său ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase.

18. Și a spus Iosif tatălui său: „Nu așa, tată, pentru că acesta este întîiul născut, pune dreapta ta pe capul lui!”

19. Dar tatăl său nu a vrut, ci a răspuns: „Știu, fiule, știu! Și acesta va ajunge un popor, și acesta va fi mare. Dar fratele lui mai mic va fi și mai mare decît el, iar semînția lui va cuprinde o multime de popoare”.

20. Și i-a binecuvîntat în zioa aceea, spunînd: „În Israel se va binecuvînta de acum înainte, roșîndu-se numele vostru: «Să te facă Dumnezeu ca pe Efraim și ca pe Manase!»”. Și l-a pus pe Efraim înaintea lui Manase.

21. Apoi Israel a grăit către Iosif: „Iată, eu voi muri, dar Dumnezeu va fi cu voi și vă va duce înapoi în țara pîrinților voștri”.

22. Iar tie îți dăruiesc mai mult decît fratilor tăi, Sichemul, pe care l-am luat din mîinile amoreilor cu sabia și cu arcul”.

CAP 49

1. Și chemă Iacov pre fiii lui și dzise: „Adunați-vă pentru ca eu să vă spuie voac ce va tîmpina pre voi în cele de apoi dzile”.

2. Adunați-vă și ascultați fiii lui Iacov, audziți pentru tată-vostru!

3. Ruvim, întăi născut al meu, tu, virtutea mea și începătura fiilor miei, năsilnicēște a te purta și năsil/nicēște obraznic te semețiș ca apa să nu fierbi.

CAP 49

1. Și chemă Iacov pre feciorii săi și le zise: „Adunați-vă să vă spuie ce va să vă întîlnească în zilele cele de apoi”.

2. Adunați-vă și mă ascultați, feciorii lui Iacov: ascultați pre tatăl vostru!

3. Ruvim, dentăi născut al meu, tu, tăria mea și începătura feciorilor miei, fu în puteciune [4] și ocară cumplită și de/badjocură și ca apa te vei vărsa.

CAP. 49

Binecuvîntările lui Iacov

1. Iacov a chemat apoi pe fiii săi, vorbindu-le astfel: „Veniți să vă spun ce o să se întîmple urmașilor voștri”.

2. Veniți mai aproape și ascultați, fii ai lui Iacov: ascultați ce o să vă spună Israel, părintele vostru!

3. Tu, Ruben, întîi-născutul meu, tăria și începutul vredniciei mele, îndestul te-ai mărit și te-ai înălțat.

АН
 ннѣще сѡбразниѣ тесеменѣш, ка ала, стѣнѣ хѣ
 бн . Пѣнтрѣ исп тесѣнш пре пѣтѣлѣ тѣпѣж
 ннѣтѣлѣ, а пѣнѣтѣ лнпѣнѣтѣрнѣ шѣрнѣтѣлѣ оуѣде
 тѣнѣ сѣпѣт . Олмѣсѣн шн лѣвн фрѣцн , а хѣстѣ
 бѣршнѣтѣ стѣрѣмѣтѣпѣтѣ, лѣтѣрѣн лор . Алѣфѣ
 тѣлѣ лорѣ стѣнѣтѣ сѣфлѣтѣлѣ мѣтѣлѣ, шн пре адрѣ
 нѣрѣ лорѣ, стѣнѣтѣ рѣзнѣме фнѣкѣцн мѣтѣн, кѣтѣрѣ
 мѣнѣл лорѣ лѣ сѣморѣтѣ сѣлменнѣ, шн пѣтѣрѣ пох
 тѣ лорѣ лѣ тѣпѣтѣ внѣтѣе тѣлѣрѣлѣн . Блѣтѣ
 мѣтѣтѣ мѣнѣл лорѣ, пѣнтрѣ кѣтѣтѣ сѣбразнѣтѣ
 шн оуѣрѣл лорѣ кѣтѣ сѣлѣ пѣтѣрѣтѣ, пѣтѣрѣцнѣн прѣ
 рѣжнѣшнѣ пѣтѣкоб шн вон стѣмѣтѣнѣ пре рѣжнѣшнѣ пѣ
 тѣрѣнѣлѣ . Іоуѣдо пре тнѣне вѣсрѣтѣлѣ фрѣцнѣ
 тѣнѣ, мѣнѣтѣе тѣлѣ пре оуѣмерѣлѣ вѣтѣтѣмѣшнѣсѣрѣ
 тѣнѣ, рѣснѣнѣцнѣсѣворѣ цѣе фѣворѣнѣ тѣпѣтѣжнѣ
 тѣлѣ . Пѣмѣлѣ лѣхѣлѣнѣ, Іоуѣдо , дѣнѣе вѣтѣспѣрнѣ
 фнѣ мѣтѣлѣ тесѣнш, кѣлѣкѣжнѣдѣсѣе дорѣмнѣ ка оуѣнѣ
 лѣлѣ, шн ка пѣмѣлѣ дѣ лѣлѣ, тнѣне вѣснѣлѣ пре лѣлѣ :
 Нѣ бѣ лнѣснѣ стѣпѣжнѣтѣрнѣ дѣнѣ Іоуѣлѣ, шн повѣ
 цнѣтѣрнѣ дѣнѣ колѣсѣ лѣнѣ пѣнѣтѣ борѣ бѣнѣ тѣлѣ тѣнѣ
 зѣкѣлѣнѣ, шн лѣнѣ нѣтѣтѣжѣтѣ лнѣмѣнѣлорѣ . Лѣ
 гѣжнѣ лѣ бѣе мѣнѣзѣлѣ стѣлѣ, шн лѣ кѣрѣтѣмѣ мѣнѣ
 зѣлѣ мѣтѣтѣрнѣцнѣ лѣнѣ, бѣ стѣлѣлѣ кѣлѣ внѣнѣ тѣрѣтѣкѣ
 мнѣнѣтѣсѣлѣ, шн кѣлѣ сѣжнѣтѣе стѣрѣлѣрѣлѣнѣ тѣвѣлнѣтѣ
 рѣ лѣнѣ . Вѣтѣсѣлѣнѣ оуѣкнѣ лѣнѣ дѣ внѣнѣ, шн мѣнѣ
 тѣнѣ дѣнѣцнѣ лѣнѣ дѣкѣтѣ лѣпѣтѣе . Зѣвѣлѣнѣ
 лѣжнѣтѣ мѣре бѣ лѣтѣлѣнѣ шн лѣлѣ лѣжнѣтѣ лѣтѣпѣтѣ
 блѣсѣлорѣ, шн сѣкѣлѣ пѣнѣтѣ лѣ снѣрѣнѣ
 нѣсѣлѣрѣ внѣтѣе лѣлѣ похѣтнѣтѣ, оуѣнѣннѣнѣрѣсѣе пѣтѣрѣ
 мнѣжлѣкѣлѣ сѣрѣцнѣлорѣ . Шн вѣтѣжнѣрѣ оуѣнѣннѣ
 кѣлѣлѣтѣе вѣнѣтѣ, шн пѣтѣмѣнѣтѣлѣ кѣлѣлѣтѣе грѣлѣ,
 шѣлѣ сѣпѣтѣе оуѣмѣтѣрѣлѣ стѣлѣ лѣсѣтѣннѣ, шн стѣфнѣкѣ
 оуѣмѣ пѣлѣгѣрнѣ . Дѣнѣ бѣтѣжѣрѣкѣлѣ нѣтѣрѣдѣ лѣлѣ
 шн кѣсѣ рѣдѣтѣ пѣсрѣнѣлѣ . Шн стѣфнѣкѣ лѣнѣ
 дѣнѣ, шѣрѣтѣ пре кѣлѣе, шѣжнѣдѣ пре кѣрѣрѣ, мѣ
 кѣжнѣдѣ, кѣлѣкѣжнѣ дѣ кѣлѣе, шн бѣ кѣдѣтѣ кѣлѣтѣрѣ
 цѣлѣ, пѣтѣлѣ дѣ лѣпѣнѣ . Мѣнѣтѣлѣнѣрѣ лѣцѣпѣтѣлѣ
 лѣдѣмнѣлѣнѣ . Гѣлѣ нѣспнѣтѣтѣ лѣлѣ нѣспнѣтнѣ пре
 лѣлѣ, шн лѣлѣ бѣ нѣспнѣтнѣ пре лѣлѣ лѣлѣтѣ оуѣрѣмѣтѣ .
 дѣнѣрѣ грѣтѣе пѣжнѣтѣ шн лѣлѣ вѣдѣлѣ хрѣнѣ вѣлѣрнѣлѣ .
 нѣсѣлѣлѣннѣ, рѣдѣтѣннѣ лѣсѣтѣтѣ, крѣсѣкѣжнѣдѣ пѣтѣрѣ
 нѣшѣрѣ, фрѣлѣмѣтѣцѣе . Іоуѣнѣфѣ фнѣнѣ крѣсѣлѣтѣ, рѣбѣннѣ
 фнѣлѣ мѣтѣлѣ тѣлѣ мѣнѣ тѣжнѣтѣрѣ, кѣтѣрѣтѣ мнѣне тѣ пѣ
 тѣлѣрѣ . Кѣтѣрѣтѣ кѣрѣлѣ сѣфѣтѣднѣдѣ сѣлѣлѣ,
 шн стѣцннѣтѣ пѣтѣрѣ лѣлѣ дѣмннѣ стѣцѣтѣтѣлѣрнѣлорѣ .
 шн стѣфѣтѣрѣмѣрѣтѣ кѣлѣтѣрѣтѣе лѣлѣе лорѣ, шн стѣлѣ
 вѣтѣнѣцнѣрѣ бнѣтѣе брѣцѣлорѣ мѣннѣлорѣ лорѣ, прѣнѣ мѣж
 нѣ пѣтѣтѣрнѣннѣлѣнѣ Іѣкѣсѣлѣ, дѣфѣкѣлѣоуѣтѣлѣ тѣлѣлѣ пѣ
 тѣрнѣтѣ пѣнѣсрѣнѣлѣ, дѣлѣ дѣмнѣтѣлѣ тѣлѣлѣ тѣлѣлѣ .
 шн аѣжнѣтѣ цѣе дѣмнѣтѣлѣ мѣтѣлѣ, шн тѣ бѣлѣтѣнѣ
 кѣлѣ бѣлѣтѣнѣлѣ тѣрѣлѣнѣ дѣ сѣсѣ, шн бѣлѣтѣнѣлѣ пѣмѣж
 тѣлѣлѣнѣ кѣрѣ рѣтѣлѣтѣе, пѣнтрѣ бѣлѣтѣнѣлѣ цнѣцѣлѣоуѣ
 шн зѣтѣлѣлѣнѣ . Бѣлѣтѣнѣлѣ тѣпѣжнѣтѣлѣ шн лѣмѣ
 мѣнѣ тѣлѣе, сѣ прѣтѣ пѣтѣрнѣ, прѣ бѣлѣтѣнѣлѣ аѣмѣнѣцнѣ
 пѣтѣрнѣцѣ шн прѣ бѣлѣтѣнѣлѣ дѣ цѣрѣмѣрнѣ вѣтѣтѣнѣтѣе,
 кѣрѣлѣе вѣрѣ фнѣ прѣ кѣпѣлѣ лѣнѣ Іоуѣнѣфѣ шн прѣ крѣтѣ
 цѣтѣлѣлѣ кѣрѣрѣ лѣлѣ повѣтѣцннѣтѣ фрѣцнѣлѣ . Вѣннѣмѣлѣ
 лѣнѣ хѣтѣпнѣтѣрнѣ дѣмннѣтѣцѣ бѣлѣжнѣкѣлѣ пѣкѣ, шн пѣ
 стѣрѣ бѣ мѣннѣтѣнѣ мѣннѣкѣрѣтѣ . Тоуѣнѣ лѣтѣцѣтѣ фнѣннѣ

4. Pentru că te suiș pre patul tatini-tău, atunci ai pîngărit așternutul unde te-ai suit.
5. Simeón și Lévi, frați, au săvirșit strimbătatea alégerii lor.
6. La sfatul lor să nu vie sufletul meu și pre adunarea lor să nu să razime ficatîi miei, că întru minia lor au omorit oameni și întru pohta lor au tăiat vinele taurului!
7. Blestemată minia lor pentru că iaste obraznică, și urgia lor căce s-au întărit; împărți-voiu pre dînșii în Iăcov și voiu sâmăna pre dînșii în Israîl!
8. Iúdo, pre tine vor lăuda frații tăi; mîniile tale pre umerile vrăjmașilor tăi; închina-ți-se-vor ție feciorii tătini-tău.
9. Puiul leului, Iúdo, den vlăstari, fiiul meu, te suiș. Culcîndu-se, dormí ca un leu și ca puiul de leu. Cine va scula pre el?
10. Nu va lipsi stăpînitori den Iúda și povățitori den coapsa lui pănă vor veni cêle ce-i zac lui; și el, nădêjdea limbilor.
11. Legînd la vie mînzul său și la circeiu mînzul măgăriții lui, va spăla cu vin îmbrăcămîntea sa și cu singele strugurului invălitura lui.
12. Vêseli ochii lui de vin și mai albi denții lui decît laptele!
13. Zavulón lîngă mare va lăcui și el, lîngă adăpostul vaselor, și se va întinde pănă la Sidón.
14. Isahár binele au pohtit, odihnîndu-se întru mijlocul sortîlor.
15. Și, vâzînd odihna cum iaste bună și pămîntul cum iaste gras, ș-au supus umărul său a osteni și să făcu om plugariu.
16. Dan va judeca nărodul lui și ca o rudă în Israîl.
17. Și să făcu lui Dan șarpe pre căle; șezînd pre cărare, mușcînd călcîiu de cal; și va cădea călărețul în cêle de apoi.
18. mîntuirea așteptînd a Domnului!
19. Gad, ispită îl va ispiti pre el, și el va ispiti pre el după urmă.
20. Asîr grasă e piinea; și el va da hrană boia-rilor.
21. Nethalîm, rădăcină lăsată crescînd întru naștere frumusețe!
22. Iósif, fiiu crescut, rîvnit, fiiul meu cel mai tinăr, cătră mine te întoarce!
23. Cătră carele sfătuînd suduia și să ținea întru el dômni săgetăturilor.
24. Și să fărîmară cu tărie arcele lor și să slăbănogiră vinele brațelor mînilor lor pren mîna puternicului Iăcov; dē-acolô cela ce au întărit pe Israîl, de la Dumnezău, tatăl tău.
25. Și ajută ție Dumnezăul meu și te blagoslovi cu blagoslovenia ceriului de sus și blagoslovenia pămîntului, care are toate pentru blagoslovenia țitelor și zgăului.
26. Blagoslovenia tătine-tău și a mumei tale să preaîntări pre blagoslovenia a munți întăriț și pre blagoslovenii de țermuri vécinice, carele vor fi pre capul lui Iósif și pre crêstetul cărora au povățuit frații.
27. Veniamin, lup hrăpitoriu, demineța va mînca încă și în seară va mîntui mîncarea.
28. Toți aceștia, fiii / lui Iacov, 12, și aceștea au

4. Pentru că te suiș pre patul tătine-tău, atuncea ai pingărit așternutul unde te-ai suit.

5. Simeon și Levi, frați, au săvîrșit strîmăbătatea a scoaterii lor.

6. La sfatul lor să nu între sufletul meu și pre adunarea lor să nu să în-tărească² ficiații miei, pentru că întru mânia lor au omorît oamenii și întru pofta lor au tăiat vinele buhaiului.

7. Blăstămată mânia lor pentru că (iaste)³ obraznică, și scirba lor căce să năsilnic; împărți-voi pre înși în Iăcov și voi sămăna pre înși în Izrail.

8. Iudo, pre tine laudă-te frații tăi; mâinele tale pre umerile neprietenilor tăi; închinați-să-vor ție ficiorii tătine-tău.

9. Țincul leului, Iudo, den vliastar, fiul meu, te suiș. Culcîndu-să, dormi ca un leu și ca un ținc de leu. Cine-l va scuța pre el ?

10. Nu va lipsi boiarin den Iuda și povătuitor den stinghele lui până vor veni cîlea ce-i zac lui; și el, nădăjdea limbilor.

11. Legîndu la vie mîndzul său și la circeiu mîndzul măgăriții lui, va spăla cu vin înbrăcămîntea sa și cu singele poamei⁴ învălitura sa.

12. Văseli ochii lui de vin și mai albi dinții lui decît laptele.

13. Zavulon lingă mare va lăcui și el, lingă adăpostul vaselor, și (se)⁵ va întinde până la Sidon.

14. Isahar binele au poftit pentru ca părăsindu întru mijlocul sorților.

15. Și, văzîndu odihna cum iaste bună și pămîntul că-i gras, ș-au supus umerile său spre osteneală și să făcu om plugari.

16. Dan va judeca nărodul lui ca și ca o rudă în Izrail.

17. Și să făcu lui Dan șearpe pre cale cădîndu pre cărare, mușcîndu călcăiu de cal; și va cădea că(ă)rețul în cîle denapoi.

18. Mîntuirea așteptîndu a Domnului!

19. Gad, ispită il va ispiti pre el, și el va ispiti pre el dendărăt.

20. Asir, grasă-i lui pâinea; și el va împărți hrană la boiari.

21. Nefthalim, răgălie⁵ lăsată crescîndu întru naștere frămșete!

22. Iosif, fiu crescut, zavistuit, fiul meu cel prea tînăr, cătră mine te întoarce!

23. Cătră carele sfătuindu suduia și ținea întru el domni săgetăturilor.

24. Și să sfărîmă cu țarie arcele lor și să slobonogiră vinele brațelor mînelor lor pren mina silnecului Iăcov; [25] de acolô cela ce au întărit pre Izrail, de la Dumnezău, tată-tău⁶.

25. Și-ți agiută ție Dumnezăul meu și te blagoslovi cu blagoslovenia ceriului de sus și blagoslovenia pămîntului, ce are toate pentru blagoslovenia țitelor și zgăului.

26. Blagoslovenia tătine-tău și a maicii tale să preaintări pre blagoslovenia a muntii întăriți și pre blagoslovenia a țarmuri vîcinice, carele vor fi pre capul lui Iosif și pre creștetul căroră au povătuit frații.

27. Veniamin, lup jecaș, dimineața va mîncea încă și la sară va mîntui mîncare⁷.

28. Toți aceștia, fiii/lui Iăcov, 12,

4. Că te-ai suit în patul tătine-tău și i-ai spurcat așternutul în care te-ai suit.

5. Simeon și Lévi, frații, au săvîrșit năcazul de voia lor.

6. Să nu vie sufletul meu în sfaturile lor și pre tocmeala lor să nu se razime denlăuntruile mele, că întru mânia lor au ucis oameni și în poftele lor au tăiat vinele bouului.

7. Blestemată mânia lor că au fost cumplită și iuțimea lor că badjocură îi voui împărți în Iăcov și-i voui răs-fira întru Izrail.

8. Iudo, pre tine au laudat frații tăi; mâinile tale pre spatele vrăjmașilor tăi; ție și se vor închina feciorii tătine-tău.

9. Puiu leului, Iuda, den odraslă te suiș, fătul meu. Culcîndu-se, adormi ca un leu și ca un puu de leu. Și cine-l va dăștepa ?

10. Nu va săvîrși-se domn den Iuda nici boiar den trupul¹ lui până vor veni cîle ce-s rînduite lui; și acela va fi așteptarea limbilor².

11. Legînd la vie măgariu său și la odrasla viii puul măgăriții lui, spăla-va hainele lui cu vin și dulăma lui în singele strugurului.

12. Văseli ochii lui de vin și dinții lui mai albi decît laptele.

13. Zavulon la țarmurile mării să se sălășluiască și la pristanștea corăbiilor și să se ținză până la Sidon.

14. Iar Isahar, cugetul cel bun, să răpaose între hotără.

15. Și, văzînd odihna că iaste bună, plecă umărul său și fu om agonisitor.

16. Dan să judece oamenilor săi, că iaste o semînție întru Izrail.

17. Și să fie Dan șarpe, săzînd la răsptîții în cale, și să mușce călcăiu calului și să cază cel călare înapoi.

18. așteptînd mîntuirea Domnului!

19. Gad cu gustare va ispiti și el va ispiti cîle dendărăt.

20. Asir, pâinea lui bună, că el va da hrană domnilor.

21. Nefthalim, tîns ca o odraslă dînd și crescînd bunătatea stîlpărilor sădîrilor.

22. Iosif, fiu crescut, fiul meu cel crescut și pizmuit, fiul meu cel mai tînăr și cătră mine se întoarce până ce se sfătuiră și-l mozaviriră.

23. Și i se împoncișa lui stăpîn cugetînd a fi el lor.

24. Și cu biruintă se frînseră arcele lor și slăbiră vinele bratelor lor; de acolô te întări cu mina cea puțernică a lui Iăcov, Dumnezeul tătine-tău, lui Izrail.

25. Și-ț va ajuta Dumnezeul meu și te va blagoslovi de sus cu blagoslovenia³ cea cerească și cu blagoslovenia cea pămîntească, care are toate pentru blagoslovenia țitei și a pîntecelui.

26. Blagoslovenia tătine-tău și a mîne-ta sporînd mai mult decît blagoslovenia celor ce lăcuesc în muntii și blagoslovenia dealurilor celor vîcinice, care să fie pre capul lui Iosif și pre creștetetele celor ce au fost frați mai bătrîni.

27. Veniamin, lup apucător, de dimineață care mîncînd încă, își ascunde hrană de seară⁴.

28. Toți feciorii/lui Iăcov sînt 12; a-

4. Ci nu vei mai rămîne fruntea că spumegînd ca valurile năprasnice, te-ai suit în patul tatălui tău și l-ai pingărit și însuți te-ai întinat.

5. Cît privește pe frații Simeon și Levi, duhul cruzimii le-a minuit săbiile.

6. În uneltirile lor nu m-am prins, nici n-am intrat în cîrdășie cu ei, că în turbarea lor au ucis oameni și în turbarea lor au betejit tauri.

7. Blestemată să le fie mînia care a siluit, blestemată să le fie fierbințele care în cruzimi a urgisit; în Iacov îi voi împărți și îi voi risipi în Izrael.

8. Pe tine, Iuda, te vor lauda toți frații tăi; mina ta apucă vrăjmașul de ceafă de-l aruncă în țărîna, iar fiii tatălui tău și se închină.

9. Fiule, tu te asemeni unui puu de leu ce niciodată nu se întoarce fără pradă, lîngă aceasta își pleacă genunchii în veghe ca un leu, ca o leoaică. Cine-l va stingheri ?

10. Ție se cuvîne scaun de domn și sceptru de cîrmuitor, din semînția ta se va ridica acela ce va fi nădejdea neamurilor care îi vor stuji.

11. Acela își va lega de viță aleasă, fără păs, asinul, iar de coarda viței mînzul asinei sale. Vesmîntul i se va spăla în singele strugurilor!

12. Vinul îi face ochii strălucitori, laptele îi albete dinții.

13. Iar Zabulon va locui pe țarmurile mării, îndrumînd corăbiile la limanul cel bun și-și va întinde hotarele pînă la Sidon.

14. Ca un asin trapes ce se odihnește între staule este Isahar.

15. Văzînd că huzurul e bun iar țarina îmbeșugată, se face birnic plecîndu-și umerii sub povară.

16. Dan va păzi dreptatea poporului său ca pe o adevărată semînție a lui Izrael.

17. Șarpe la drum va fi Dan, vîperă pe cărare, mușcînd piciorul calului să cadă călărețul.

18. Doamne, în ajutorul tău nădăjdulesc!

19. Gad va fi deseori strîmător de țilhari, dar pînă la urmă îi va dovedi și pune pe fugă.

20. Lanurile lui Aser vor da pînea cea bună, bucate pentru ospățul regilor.

21. Neftali e o cerboaică zburdînd pe coclauri și mai are și darul dulciilor-rostiri.

22. Iosif e o creangă grea de rod lîngă un izvor, ca o viță ce se revarsă peste ziduri.

23. Îi vor întărita dușmanii și cu săgeți îi vor săgeta, silindu-l la luptă.

24. Dar el va rămîne tare, neturburat își va întinde arcul, bicuitor, cu ajutorul Dumnezului lui Iacov, cel atotputernic, țaria și pavăza lui Izrael.

25. Dumnezeul puterilor o să-țe ajute, Iosife. Dumnezeul părintelui tău te va binecuvînta cu binecuvîntările cerului din înălțimi, cu binecuvîntările adîncimilor din temelii, cu binecuvîntările sînilor și ale rodului pîntecelui.

26. Binecuvîntările spicelor și ale florilor, binecuvîntările tatălui tău care întrec muntii cei vesnici, măgurile, peste creștetul tău să se reverse, Iosife, cel ales dintre frații tăi!

27. Veniamin, lup prădalnic, va înghite dimineața vînatul, iar seara va împărți prada sa⁴.

28. Aceștia sînt cele 12 semînții

А҃ХИ ІАКСО҃Ъ, Б҃ГІ, ШИ А҃УЧ҃ЕП҃Ъ А҃Х҃Г҃Р҃ИП҃Ъ ЛОР҃Ъ Т҃А
 Т҃ЪА ЛОР҃Ъ, ШИ БАГ҃БИ ПР҃Е Е҃Н ПР҃Е ФІЕШЕ ІАК҃РЕАЕ Д҃Х
 П҃Ъ БАГ҃БЕНІА А҃ХИ, БАГ҃БИ ПР҃Е Е҃Н. ШИ З҃НІСЕ ЛО҃ П҃
 Е҃Х М҃ВБОН А҃ДАС҃ЦЕ К҃ЪП҃ЪР҃Ъ А҃МІЕ҃Х Н҃ВРОДО҃. П҃Г҃РО
 ПЛ҃ЦНМ҃Ъ К҃Ъ П҃ВРН҃ЦІИ МІЕ҃Н, П҃ПЕШЕРА КАР҃Е МІТЕ
 П҃П҃Р҃Ъ ЦА҃РНИА А҃ХИ ЕФ҃РОНЫ ХЕТЕ҃ХА. П҃ПЕШИ А
 РА Т҃Ъ Д҃ОНП҃Ъ, Ч҃Е МІТЕ П҃ПРЕЖМА МІМ҃КРІЕН П҃
 П҃МЖН҃ТЪА ХАНАА҃НО, КАР҃Е А҃Х. К҃ЖИП҃Г АПІ АБРАА҃МЪ
 ПЕШН҃Я ДЕ ЛА ЕФ҃РОНЫ ХЕТЕ҃ХА, П҃П҃Р҃Ъ К҃ЖИП҃ГА РЕ
 МІМ҃ЖН҃ТЪ. А҃КОЛО А҃Х П҃Г҃РОПАП ПР҃Е АБРАА҃МЪ ЛА
 ШИ ПР҃Е САР҃РА Ф҃М҃Т҃А А҃ХИ, ШИ А҃КОЛО А҃Х П҃Г҃РОПА
 ПР҃Е СЕАІА҃Ъ ШИ ПР҃Е РЕВЕКА Ф҃М҃Т҃А А҃ХИ, ШИ А҃КОЛО
 А҃Х П҃Г҃РОПАП ПР҃Е АІА. П҃П҃Р҃Ъ АБ҃Т҃Р҃Ъ ЦА҃РНИИ, ЛО
 ШИ АПЕШН҃ИИ Ч҃Е МІТЕ П҃П҃Р҃Ъ Д҃ЖІСА, ДЕ ЛА ФЕЧО
 РІИ А҃ХИ Х҃. ШИ П҃ВР҃БЕН ІАКСО҃Ъ П҃ВЪЦ҃ЖН҃ДО А҃Г
 ПР҃Е ФЕЧОРІИ А҃ХИ, ШИ Р҃ЖДІС҃ЖН҃ДО ІАКСО҃Ъ П҃НЧОДРЕАЕ
 ПР҃Е ПЛ҃ПІ Р҃ВПСЕ҃Ъ, ШИ С҃Ъ А҃ДАС҃ЦЕ К҃ЪП҃ЪР҃Ъ НВРОДО҃ А҃Х.

К А П Н
 И К҃ЪС҃ЖН҃ДО ІОСИФ ПР҃Е ФЛ҃ЦА Т҃ЪТ҃ЖНЕ
 С҃ЪХ, ПАЖН҃СЕ АМАР ПР҃Е Д҃ЖІСА, ШИ С҃ЪР҃Х
 Т҃Ъ ПР҃Е Е҃А. ШИ ПОР҃УХИИ ІОСИФ САХ
 УНАР҃Ъ СЛАЕ, Ч҃Е ЛОР҃Ъ Ч҃Е Е҃РА П҃Г҃РОП҃Ъ П҃ОРИ,
 КА С҃Ъ П҃Г҃РОПЕ ПР҃Е ТЛ҃П҃ЪС҃ЪХ, ШИ П҃Г҃РОПА
 Р҃Ъ П҃Г҃РОП҃Ъ П҃ОРИИ ПЕ ІЕРА҃НА. ШИ С҃ЪПАНИР҃Ъ
 А҃ХИ, М҃Ъ Д҃Е ЗНАЕ, ПЕП҃П҃Р҃Ъ К҃Ъ АША С҃ЪНВМ҃ВР҃Ъ ЗН
 АЕАЕ П҃Г҃РОП҃Ъ Р҃ИИ, ШИ ПАЖН҃СЕ ПР҃Е Е҃А, Е҃Г҃УПЕТ҃ХА,
 О Д҃Е ЗНАЕ. ШИ Д҃ХП҃Ъ Ч҃Е А҃Х ПР҃ЕК҃УТ҃Ъ ЗНАЕ
 АЕ ПАЖН҃ЦЕР҃ИИ, А҃Х Г҃Р҃ВНІИ ІОСИФ, Д҃ОННАР҃Ъ А҃ХИ ФА
 РАСО ЗНІС҃ЖН҃ДО, Д҃Е А҃МЪ АФААТ ХАР҃Ъ, П҃НАИИП҃Ъ
 БОАСТ҃Р҃Ъ, Г҃Р҃ВНЦЕ П҃П҃Р҃Ъ О҃УРЕКНАЕ А҃ХИ ФАРАСО
 ЗНІС҃ЖН҃ДО. К҃Ъ ТЛ҃П҃Ъ МІЕ҃Х МАХ П҃ХУРАТ҃Ъ, МАН
 НАИИПЕ ДЕ МОА҃Р҃Ъ А҃ХИ, ЗНІС҃ЖН҃ДО, П҃Г҃РОПА Ч҃Е МІА
 С҃ЪПАМІЕ П҃П҃МЖН҃ТЪА ХАНАА҃НО, А҃КОЛО С҃ЪМІТ П҃
 Г҃РОПИ, А҃К҃ЪМЪ Д҃АР҃Ъ ВЪТМ҃ЪС҃ЪХИ С҃Ъ П҃Г҃РОП҃Ъ ПР҃Е ТЛ҃П҃Ъ
 МІА, ШИ М҃ВБОН П҃П҃ОА҃Р҃Е. ШИ ЗНІСЕ А҃ХИ ФА
 РАСО Д҃ХПЕ ЗНІСЕАЕ А҃ХИ ІОСИФ, ШИ ЗНІСЕ ФАРАСО А҃Х
 ІОСИФ, С҃ЪТЕ ШИ П҃Г҃РОПА ПР҃Е ТЛ҃П҃ЪС҃ЪХ, Д҃ХПЕ
 К҃ЪМЪ П҃ЪХ П҃ХУРАТ҃Ъ. ШИ С҃ЪС҃ХИ ІОСИФ С҃Ъ П҃
 Г҃РОПЕ ПР҃Е ТЛ҃П҃ЪС҃ЪХ, ШИ С҃ЪС҃ХИР҃Ъ П҃ПРЕЖН҃Ъ К҃Ъ Е҃А
 Т҃ЪАТЕ САХУНАЕ А҃ХИ ФАРАСО, ШИ Т҃ЕН С҃ЪП҃Р҃ВНН АИ
 КАСІИ А҃ХИ, ШИ Т҃ОЦИ С҃ЪП҃Р҃ЖН҃И Е҃Г҃УПЕТ҃ХА А҃ХИ
 ШИ Т҃ОАТ҃Ъ КАСА А҃ХИ ІОСИФ ШИ ФРА҃ЦІИ А҃ХИ, ШИ
 Т҃ЪАТ҃Ъ КАСА Т҃ЪТ҃ЖНІС҃ЪХ, ШИ Р҃Х҃НІА, ШИ ОН
 АЕ ШИ БОІИ, А҃Ф҃Ъ АБСАТ П҃П҃МЖН҃ТЪА РЕСЕМЬ.
 ШИ С҃ЪС҃ХИР҃Ъ К҃Ъ Е҃А КАР҃Ъ ШИ К҃ЪАП҃РЕЦИ, ШИ С҃ЪФ҃Ъ
 К҃Ъ ТЛ҃П҃Ъ Р҃Ъ МАР҃Е ФОА҃Р҃ТЕ. ШИ М҃ЪУСЕР҃Ъ ЛА А҃РІА
 А҃ХИ АПІАДО КАР҃Е МІТЕ Д҃ЖИИД҃Ъ ДЕ ІСО҃Р҃ДАНЬ, ШИ
 ПАЖН҃СЕР҃Ъ ПР҃Е Е҃А ПАЖН҃ЦЕРЕ МАР҃Е ШИ ТЛ҃РЕ ФОА҃Р҃ТЕ,
 ШИ Ф҃ЪК҃Ъ ПАЖН҃ЦЕРА Т҃ЪТ҃ЖНІС҃ЪХ, ШАПТЕ ЗНАЕ.
 ШИ С҃ЪС҃ХИР҃Ъ А҃К҃ЪХИ П҃ОРИИ П҃МЖН҃ТЪА А҃ХИ ХАНАА҃НО
 ПАЖН҃ЦЕРА ЛА А҃РІА А҃ХИ АПІАДО, ШИ ЗНІСЕР҃Ъ ПАЖН҃ЦЕ
 РЕ МАР҃Е МІТЕ А҃УЧ҃ЕСТА Е҃Г҃УП҃Т҃ЪНИАРЕ, ПЕП҃П҃Р҃Ъ А
 УЧ҃ЪА А҃ХИ К҃ЪМІП҃Ъ НВМЕАЕ ЛОНХА А҃ЧЕАХА ПАЖН҃ЦЕ
 РА Е҃Г҃УПЕТ҃ХА А҃ХИ ІАК҃РЕАЕ МІТЕ РЕЧІИ Д҃Ъ Д҃Е ІСО҃Р҃ДАНЬ.
 ШИ Ф҃ЪК҃Ъ Р҃Ъ А҃ХИ АША ФЕЧОРИИ А҃ХИ, Д҃ХПЕ К҃ЪМЪ Е҃А
 ПОР҃УХИИ ЛОР҃Ъ, ШИ АХАР҃Ъ ПР҃Е Д҃ЖІСАХА ФЕЧОРИИ А҃ХИ
 ЛА П҃МЖН҃ТЪА А҃ХИ ХАНАА҃НО, ШИ А҃Х П҃Г҃РОПА ПР҃Е
 Д҃ЖІСАХА ПЕШЕРА ЧА П҃ДОНП҃Ъ, КАР҃Е А҃Х К҃ЪС҃ЖН҃Т
 Т҃Ъ АБРАА҃МЪ, ПЕШЕР҃Ъ П҃П҃Р҃Ъ О҃УНИИ ДЕ МІМ҃ЖН҃ТЪ
 АІАА

CAP 50

- grăit lor tatăl lor. Și blagoslovi pre ei, pre fiestecarele după blagoslovenia lui, blagoslovi pre ei
  - 29. și zise lor : „Eu mă voiu adaoge cătră al meu nărod ; îngropați-mă cu părinții miei în peștera care iaste întru țarina lui Efrón, heteul,
  - 30. în peștira cea îndoită, ce iaste în prejma Mám-vriei, în pământul Hanaán, care au cîștigat Avraám peștira de la Efrón, heteul, întru cîștigare de mormînt.
  - 31. Acoló au îngropat pre Avraám și pre Sárra, fáméia lui, și acoló au îngropat pre Isaac și pre Revéca, fáméia lui, și acoló au îngropat pre Lia.
  - 32. întru avérea țarinii și a peșterii ce iaste întru dînsa de la feciorii lui Het“.
  - 33. Și părăsi Iácov învățînd pre feciorii lui și, ridicînd Iácov picioarele pre pat, răposă și să adaose cătră nărodul lui.
1. Și, căzînd Iósif pre fața tătine-său, plînsé amar pre dînsul și-l sărută pre el.
  2. Și porunci Iósif slugilor sale, celor ce era îngropători, ca să îngroape pre tată-său ; și îngropară îngropătorii pe Israil.
  3. Și să pliniră lui 40 de zile, pentru că așa să numără zilele îngropării ; și plînsé pre el Eghípetul 70 de zile.
  4. Și după ce au trecut zilele plîngerii, au grăit Iósif domnilor lui faraó, zicînd : „De am aflat hăr înaintea voastră, grăit întru urechile lui faraó, zicînd
  5. că tată-mieu m-au jurat mai nainte de moartea lui, zicînd : «În groapa ce mi-am săpat mie în pămîntul Hanaán, acoló să mă îngropi ! Acum dară să mă sui să îngrop pre tată-miu și mă voiu întoarce“.
  6. Și zise lui faraó dupe zisele lui Iósif. Și zișé faraó lui Iósif : „Suie-te și îngroapă pre tată-tău, dupe cum te-au jurat“.
  7. Și să sui Iósif să îngroape pre tată-său. Și să suiră împreună cu el toate slugile lui faraó și cei bătrîni ai casei lui, și toți bătrîni Eghípetului,
  8. și toată casa lui Iósif, și frații lui, și toată casa tătini-său, și rudenii ; și oile și boii le-au lăsat în pămîntul Ghesém.
  9. Și să suiră cu el cară și călăreți și să făcu tabără mare foarte.
  10. Și merseră la ariia lui Atád, care iaste decindea de Iordan, și plînseră pre el plîngere mare și tare foarte ; și făcu plîngerea tătini-său șapte zile.
  11. Și văzură lăcuiitorii pămîntului Hanaán plîngerea la aria lui Atád și ziseră : „Plîngere mare iaste aceasta eghiptênilor“. Pentru acéa au numit numele locului aceluia Plîngerea Eghípetului, carele iaste decindea de Iordan.
  12. Și făcură lui așa feciorii lui după cum porunci lor.
  - 13 [12]. Și luară pre dînsul feciorii lui la pămîntul lui Hanaán și-l îngropară pre dînsul în peștera cea îndoită, care au cîștigat-o Avraám peșteră întru ocină de mormînt / de la Efrón, heteul, în preajma Mám-vriei.

și acéstea au grăit lor tatăl lor. Și-i blagoslovi pre ei fiștecarele după blagoslovenia lui, blagoslovi pre înși

29. și dzise lor: „Eu mă voi adage către al meu nărodu; îngropați-mă cu părinții miei întru peștera carea iaste întru țarina lui Efron, heteul,

30. întru peștera cea îndoită, ce iaste în preajma Mamvri, în pământul Hanaan, carele au luat Avraam peștera de la Efron, heteul, pentru avere de mormintu.

31. Acolo au îngropat pre Avraam și pre Sarra, fămeia lui, și acolo au îngropat pre Isaac și pre Revéca, fămeia lui, și acolo au îngropat pre Lia,

32 [31]. întru averea țarenii și peștera ce iaste întru însă de la ficiorii lui Het⁴.

33 [32]. Și părăsi Iacov porincind fiilor săi, și rădicîndu Iacov picioarele pre pat, răpoasă și să adaoase către nărodul lui.

céstea zise lor tată-său și, blagoslovind pre fiștecare cu blagoslovenie după blagoslovenia sa,

29[28]. le zise: [29] „Eu mă alătur către gloata mea și să mă îngropat cu părinții miei în peștera carea iaste în agrul lui Efron, hetheinel,

30[29]. în peștera cea îndoită, împotriva Mamvriei, în țara Hanaanului, [30] care peșteră o au cumpărat Avraam de la Efron, hetheul, pentru să fie de morminte.

31. Acoló au îngropat pre Avraam și pre Sarra, muiera lui; acoló au îngropat și pre Isaac și pre Revéca, muiera lui; și pre Lia tot acoló au îngropat,

32. în agrul care-l cumpărase și în peștera care iaste într-însul de la ficiorii lui Hetheii⁴.

33. Și tăcu Iacov de-a-ș mai învăța ficiorii săi; și-ș rădică⁴ Iacov picioarele pre patul său și muri; și se adaoase către rudenia sa⁵.

ale lui Israel și iată ce le-a vorbit tatăl lor cînd a dat binecuvîntarea sa fiecăreia după cuviință.

29. Și le-a mai spus apoi: „Eu mă duc acum la strămoșii mei. Să mă îngropați lîngă părinții mei, în peștera din țarina lui Efron, heteul,

30. în acea peșteră din țarina Macpela, din Canaan, pe care a cumpărat-o Avraam drept loc de veci de la Efron.

31. Acolo au fost îngropați Avraam și Sara, soția lui, Isaac și Rebeca, soția lui, acolo am îngropat-o și eu pe Lia.

32. Și peștera și țarina au fost cumpărate de la fiii heteilor⁴.

33. Și a sfîrșit Iacov poruncile către fiii săi, s-a culcat pe pat, și-a întins picioarele și a murit, călătorindu-se astfel către strămoșii săi.

CAP 50

1. Și, cădzînd Iosif pre fața tătine-său, plînsă amar pre însul și-l sărută pre el.

2. Și porânci Iosif slugilor sale, celor ce grijescu de gropniță, ca să-l smolească; și-l grijiră de groapă grijitorii cei de groape pre Izrail.

3. Și să plînră lui 40 de dzile, pentru că așa sa numără dzile'e gropniții; și-l plînsă pre el Eghiptul 70 dzile.

4. Și după ce au trecut dzilele plîngerii, au grăit Iosif la domniul lui faraon, dzicîndu: „Să am aflat har înaintea voastră, grăiți întru urechile lui faraon, dzicîndu.

5. că tată-mieu m-au giurat mainte de moartea lui, dzicîndu: „Întru gropnița ce mi-am săpat mie în pământul Hanaan, acoló să mă îngropi! Acum dară să mă sui să îngrop pre tată-mieu și mă voi învirteji“.

6. Și dzisără lui faraon după dzisurile lui Iosif. Și dzise faraon lui Iosif: „Sui-te și îngroapă pre tată-tău după cum te-au giurat“.

7. Și să sui Iosif să îngroape pre tată-său. Și să suiră împreună cu el toate slugile lui faraon și cei bătrîni a casei lui, și toți bătrîni pământului Eghiptului,

8. și toată prisleșenia lui Iosif, și frații lui, și toată casa tătine-său, și rudenia lui; și oile și boii i-au lăsat în pământul Ghesem.

9. Și să suiră cu ei cară și călăreți și să făcu tabără mare foarte.

10. Și mearsără la aria lui Atad, care iaste decinde de Iordan, și plînseră pre el plîngere mare și tare foarte; și făcu plînsul tătine-său 7 dzile.

11. Și vădzură lăcuiitorii pământului Hanaan plîngerea la aria lui Atad și dziseră: „Plîngere mare aceasta iaste eghiptenilor“. Pentru aceea au numit numele locului aceluia Plîngerea Eghiptenilor¹, carea iaste decinde de Iordan.

12. Și făcură lui așa ficiorii lui după cum porînci lor.

13. Și-l luară pre însul ficiorii lui la pământul Hanaan și-l îngropară pre însul în peștera îndoită, carea au avut Avraam în avere de mormintu / de la Efron, heteul, în preajma Mamvri.

CAP 50

1. Și căzu Iósif pre fața tătine-său și plînsé după dînsul cu amar și-l sărută.

2. Și porânci Iósif slugilor sale carei îngropa să îngroape pre tată-său; [3] și îngropătorii îngropară pre Izrail.

3. Și se umplură 40 de zile, că așa se socotesc zilele îngropării; și plînseră eghiptenii după dînsul 70 de zile.

4. Iar deaca trecură zilele plîngerii, zise Iósif către boiarii lui faraon, grăind: „Deaca am aflat milă înaintea voastră, ziceți la urechile lui faraon, grăind

5. că tată-mieu mai denainte, încă până nu murise m-au jurat, zicînd: „În groapa carea mi-am săpat în țara Hanaanului, acoló să mă îngropi“. Ce acum să mă duc să îngrop pre tată-mieu și iară mă voi întoarce“.

6. Și ziseră¹ lui faraon după cuvîntul lui Iósif. Iar faraon zise lui Iósif: „Du-te de îngroapă pre tată-tău cum te-au jurat“.

7. Și se duse Iósif să îngroape pre tată-său. Și mērseră cu dînsul toate slugile lui faraon, și ispravnicii casei lui, și toți bătrîni țării Eghiptului,

8. și toată casa lui Iósif, și frații lui, și toată casa tătine-său, rudenia lui; iară dobitocul lui tot, boii și oile, au rămas în țara Ghesimului.

9. Și mērseră cu dînsul căruțe și oameni călări și fu gloată mare foarte.

10. Și veniră la aria lui Attad, carea iaste de ceea parte de riul Iordanului, și plînseră acoló pre dînsul plîngere mare; și plînseră după tatăl lor 7 zile.

11. Și văzură ceia ce lăcuia pre pământul Hanaanului plîngere la aria lui Attad și ziseră: „Mare plîngere iaste eghiptenilor“. Pentru-aceia puseră numele acelui loc Plînsul Eghiptenesc, care iaste de ceea parte de Iordan.

12. Și-i făcură ficiorii cum le poruncise el.

13. Și-l duseră în pământul Hanaanului și-l îngropară în peștera cea îndoită, carea o au cumpărat Avraam să fie de morminte, peștera/de la Efron, hetheaninul, împotriva Mamvriei.

CAP. 50

Inmormîntarea lui Iacov.

Moartea lui Iosif.

1. Iosif s-a aplecat peste fața tatălui său, a plîns și l-a sărutat.

2. Apoi a poruncit vracilor și slujitorilor să-l îmbălsămeze și vracii l-au îmbălsămat pe Israel.

3. După patruzeci de zile, cît a ținut rînduiala îmbălsămării, l-au mai plîns egiptenii șaptezeci de zile.

4. Și după ce au trecut zilele plîngerii a spus Iosif curtenilor lui faraon: „De am aflat har în ochii voștri, să spuneți lui faraon

5. că tatăl meu mi-a spus sub jurămint că are să moară, iar eu să-l îngrop în mormîntul care și-a săpat în pământul Canaan. Aș vrea să mă duc acolo, să-l îngrop pe tatăl meu și apoi să mă întorc“.

6. Iar faraon a răspuns: „Du-te și îngroapă-l pe tatăl tău după cum îți este legămintul“.

7. Și a plecat Iosif să îngroape pe tatăl său. Și cu el au mers căpeteniile lui faraon, bătrîni casei lui și toți bătrîni din țara Egiptului,

8. și toată casa lui Iosif, frații lui și toată casa tatălui său și toate rudele; pe copii i-au lăsat în țara Gosen cu turmele și cirezile.

9. În alai mai erau care și călăreți de frunte însoțindu-l.

10. Și, ajungînd ei lîngă Iordan, s-au oprit la aria lui Atad și șapte zile s-a făcut acolo mare plîngere și bocet, șapte zile l-a jelit Iosif pe tatăl său.

11. Văzînd canaanenii jelanii de la aria lui Atad, au spus: „Lungă e plîngerea la egipteni“. Și au dat locului aceluia numele Abel-Mitfaim, adică boceala egiptenilor.

12. Astfel au îndeplinit fiii lui Iacov poruncile tatălui lor:

13. L-au dus în pământul Canaan și l-au îngropat în peștera din țarina Macpela, lîngă Mamvri, pe care o cumpărase Avraam / de la Efron, heteul, ca loc de veci.

14[13]. Шн сѣ ѿпѡаре ісѡснф ла егѡпетѣ, ель шн фраціи
 лхн, шн поціи кжци сѣх ехнть кх ель, еѣ ѿгроа
 15[14]. Шн възжндоу фраціи лхн
 ісѡснф, къ лх мхрнть татъль лоръ, зхсерѣ
 кжндлн стнхш мдхкъ лмннть дерѡх ноасѡ ісѡсн,
 шн рѡсплѡтнре небадѡ ноасѡ тоатерѣ леае кжте
 16[15]. Шн мергжндоу ла ісѡснф
 зхсерѣ татъльх пѣх жхратъ манннннть демоа
 се те, зхнжндо. Яша зхнчн лхн ісѡснф, ла
 еѡ лорѣ ісѡснф татъль, шн грешала лорѣ, кжрѣ
 ле цѣах арѡтѡтъ, шн лххмъ прнмѡще, недрѣ
 17[16]. Татъль елхцнлорѣ дмнзѡх лхн тѣлжннѡ, шн пѡж
 зсе ісѡснф грѣнндо ен кѡтѣрѣ джнхъль. Шн въ
 ннндоу кѡтѣрѣ джнхъль, зхсерѣ япѡтъ нѡн рѡвѡнѡ.
 18[17]. Шн зхсе лорѣ ісѡснф нхвътѣ мернцн, пѣнѣрѣ кѡ
 де лѡ лхн дмнзѡх ежнть еѣ. Вѡн лѡцѣ врѡтъ
 19[18]. ѿпотрѣ ба ма, ѿтрѣ рѡае, жѡрѣ дмнзѡх лѡ врѡтъ
 пѣнѣрѣ мнне, ѿтрѣ елхнѣтѣцн пѣнѣрѣ кѡстѣсе
 фа кѡ ка лѡстѣзх, ка стѣсе хрѣнѣскѡ нѡрѡдѣ мѡл

ла

20[19]. Шн з... лорѣ нхвътѣ мернцн, еѣ вѡн кѡ
 хрѣнн пре бѡн шн кѡ леае бѡастрѣ, шн мѡнжѣ пре
 ен, шнлае грѣн лорѣ ла нннмѡ. Шн лѡкхн кѡ
 ісѡснф ла егѡпетѣ ель шн фраціи лхн, шн поа
 21[20]. тѣ кѡа ісѡснфъ, шн трѣн ісѡснф лхн,
 рѣ. Шн възжн ісѡснф. фѣчѡрѣн лхн ефрѡнмѡ кѡ
 пжнѡ а трѣа семннѡтѣ, шн фѣчѡрѣн лхн махѡрѣ,
 фѣчѡрѣ лѡ манѡсн нѡскхрѣ пре ісѡснф лѡ ісѡсн.
 22[21]. Шн зхсе ісѡснф фраціилорѣ лхн зхнжндо, еѣ мѡ пѡ
 рн шн кѡ сокотннцѣ ба сокотн дмнзѡх пре бѡн,
 шн ба сокотѣ пре бѡн днн пѡмжннѡхъ лѡ еста,
 ла пѡмжннѡхъ кѡрѣ лѡ жхратѣ дмнзѡх пѡрнн
 23[22]. цнлорѣ нѡщн лхн авраам шн лхн ісѡснф шн лѡ ісѡснф.
 Шн жхрѡ ісѡснф пре фѣнн лхн ісѡснф зхнжндо,
 24[23]. ѿтрѣ сокотннцѣ чева сокотн дмнзѡх пре бѡн,
 шн стѡх лѡцн еѡае ле мѣ ле кѡ вѡн дѣлнчѡ
 Шн мхрн ісѡснф фѣнндо дѣ лнн, рѣ
 шнлае ѿгрѡпарѣ пре еѡ
 ѿмѡр мжнѡ ла
 егѡпетѣ.

Pag. 39, col. I—II

- 14[13]. Și să întoarse Iósif la Eghípet, el și frații lui și toți ciți se-au suit cu el să îngroape pre tatăl lui.
- 15[14]. Și, văzînd frații lui Iósif că au murit tatăl lor, ziseră : „Cîndai să nu-ș aducă aminte de rău noao Iósif și răsplătire ne va da noao toate rēlele cite i-am făcut lui“.
- 16[15]. Și, mergînd la Iósif, ziseră : „Tată-tău te-au jurat mai nainte de moarte zicînd :
- 17[16]. «Așa ziceți lui Iósif : Lasă lor strîmbătatea și greșala lor cărēle ție au arătat. Și acum priimēște nedereptatea slugilor. Dumnezăului tătîni-tău“.
- 18[17]. Și, venînd cătră dînsul, ziseră : „Iată, noi, robii tăi.“
- 19[18]. Și zise lor Iósif : „Nu vă tēmereți pentru că al lui Dumnezău sint eu.
- 20[19]. Voi ați vrut împotriva mea întru rēle, iară Dumnezău au vrut pentru mine întru bunătăți pentru ca să se facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult“.
- 21[20]. Și zise lor : „Nu vă tēmereți ! Eu voi hrăni pre voi și casele voastre“. Și mingiie pre ei și le grăi lor la inimă.
- 22[21]. Și lăcui Iósif la Eghípet, el și frații lui și toată casa tătîni-său. Și trăi Iósif ani 110.
- 23[22]. Și văzu Iósif feciorii lui Efraim pînă a treia semînție ; și feciorii lui Mahir, feciorul lui Manasi, născură preste coapsele-lui Iosif.
- 24[23]. Și zise Iósif fraților lui zicînd : „Eu moriu și cu socotînță va socoti Dumnezău pre voi și va scoate pre voi din pămîntul acesta la pămîntul care au jurat Dumnezău părinților noștri, lui Avraám, și lui Isaác și lu Iacov“.
- 25[24]. Și jură Iósif pre fiii lui Israil, zicînd : „Întru socotînță ce va socoti Dumnezău pre voi și să luați oasele mēle cu voi de aicea“.
- 26[25]. Și muri Iósif fiînd de ani 110 ; și-l îngropără pre el în mormînt la Eghípet.

14. Și să întoarse Iosif la Egiptu, el și frații lui și toți cîți s-au suit împreună să îngroape pre tatăl lui.

15. Și, vădîndu frații lui Iosif cum au murit tatăl lor, au dzis: „Cîndai să nu-ș aducă aminte de rău noaă Iosif și răsplătire ne va da noao toate rîlele cîte i-am făcut² lui“.

16. Și mergîndu la Iosif dzisără: „Tată-tău te-au giurat mainte de moarte dzicîndu pre însul³“.

17. «Așa dziceți lui Iosif: Lasă lor strîmbătatea și greșeala lor pentru că rîle ț-au arătat ție. Și acum priimêște ruga (slugilor)⁴ Dumnedzău(lui) tă-tîne-tău». Și plînze Iosif, grăindu ei cătră însul.

18. Și, venîndu la el, dziseră: „Iată noi, robii tăi“.

19. Și dzise lor Iosif: „Nu vă tîmeți pentru că a lui Dumnedzău eu sîntu.“

20. Voi ați vrut înpotriva mea pentru rîe; iară Dumnedzău au vrut pentru mine spre bune pentru ca să s(ă) facă ca astădzi pentru ca să s(ă) hrănească nărodu multu“.

21. Și dzise lor: „Nu vă tîmeți! Eu voi hrăni pre voi și casele voastre“. Și-i mîngîia pre ei și le grăi lor la inimă.

22. Și lăcui Iosif la Egiptu, el și frații lui și toată prișleșenia tătîne-său. Și trăi Iosif ani 110.

23. Și vădzu Iosif ficiorii lui Efraim pân-a treia seminție; și ficiorii lui Mahir, ficiorul lui Manasi, născură pre sfînghele lui Iosif.

24. Și dzise Iosif fraților lor dzicîndu: „Eu moriu și cu socotînță va socoti pre voi Dumnedzău și va scoate pre voi den pămîntul acesta la pămîntu ce au giurat părinților noștri, lui Avraam, Isaac și Iăcov“.

25. Și giură Iosif pre fiii lui Israil, dzicîndu: „Întru socotînță ce va socoti Dumnedzău pre voi și să luați oasele mîle cu voi de aicea“.

26. Și muri Iosif fiîndu de ani 110; și-l îngropară pre însul în gropniță la Egiptu.

14. Dêcei se întoarse Iósif în Eghîpet, el însuș și cu frații lui carii se dusêse să îngroape pre tată-său.

15. Iar frații lui deaca văzură că au murit tată-său, ei ziseră: „Acum dară de-ș va aduce Iósif aminte de răotatenoastră și cu izbîndă va izbîndi pre noi toată răotatea ce i-am făcut“.

16. Și merseră la Iósif, zicînd: „Tată-tău mai nainte de moartea lui te-au jurat, zicînd:

17. «Așa să ziceți lui Iósif: Iartă nedereptatea păcatului lor că au făcut ție rău, ce acum iartă nedireptatea aceea a robilor Dumnezeului tătîne-tău“. Iar Iósif plîngea cînd grăia ei acêstea cătră dînsul.

18. Iar ei veniră la dînsul și căzură pre pămînt și ziseră lui: „Iată, noi sîntem robii tăi“.

19. Iar Iósif zise cătră dînșii: „Nu vă tîmeți, că eu sînt al lui Dumnezeu.“

20. Voi ați sfătuit pre mine cêle rîle, iar Dumnezeu mi le-au întors mie în bune să fie cum iaste astăzi să se hrănească oameni mulți.

21. Ce nu vă tîmeți, că eu vă voiu hrăni pre voi și casele voastre“. Și-i mîngîia și le grăi cum doriia inima lor.

22. Și lăcui Iósif în Eghîpet cu toată casa tătîne-său. Și trăi Iósif 110 ani.

23. Și văzu Iósif feciorii lui Efraim până la al treilea neam; și feciorii lui Mahir, feciorul Manásiei, se născură pre genuchiele lui Iósif.

24. Și zise Iósif fraților săi: „Eu moriu, iar Dumnezeu cu cercetare va cerceta pre voi și vă va scoate den țara aceasta în țara carea o au făgăduit părinților noștri, lui Avraam, și lui Isaac și lui Iăcov“.

25. Și jură Iósif feciorii lui, zicînd: „Cu cercetarea carea va cerceta pre voi Dumnezeu să scoateț oasele mîle cu voi de aici“.

26. Și muri Iósif fiînd de 110 ani; și-l îngropară în sicriu² la Eghîpet.

14. După înmormîntarea tatălui său s-a întors Iósif în Egipt și împreună cu el toți cei care îl însoțiseră.

15. Văzînd frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au spus: „Ce ne vom face dacă Iosif își va aminti de nelegiuirea noastră și va vrea să se răzbune pentru toate relele cîte i-am făcut?“

16. Și au trimis la Iosif să i se spună: „Înainte de a muri tata ne-a poruncit sub jurămînt și a zis:

17. «Numaidecît să-i spuneți lui Iosif să ierte fraților săi greșeala și păcatul și răul ce i-au făcut: Iartă vina slugilor Dumnezeului părintelui nostru!»“. Și auzînd acestea Iosif a plîns foarte.

18. Apoi au venit și frații lui și s-au plecat înaintea lui și au spus: „Iată, sîntem robii tăi!“

19. Iar Iosif le-a spus: „Nu vă temeți că nu sînt eu Dumnezeu!“

20. Ați uneltit voi împotriva mea, dar Dumnezeu a întors răul în bine, ca să se împline cele ce sînt acum și să păstreze viața unui popor atît de mare.

21. Deci nu vă temeți! Pe voi și pe copiii voștri eu vă voi hrăni“. Și i-a mîngîiat, vorbindu-le de la inimă, și le-a dat încredere.

22. A locuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tatălui său. Și a trăit Iosif o sută zece ani.

23. Și a văzut Iosif pe nepoții lui Efraim pînă la al treilea neam; pe genunchii lui s-au născut și copiii lui Machir, fiul lui Manase.

24. La urmă a spus Iosif fraților săi: „Iată, eu voi muri. Dar Dumnezeu va socoti și vă va scoate din pămîntul acesta și vă va duce în pămîntul care Dumnezeul părinților noștri l-a făgăduit lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov“.

25. Și a legat Iosif pe fiii lui Israel cu jurămînt și le-a spus: „Cînd o să se împline aceasta, să nu uitați să luați și osemintele mele de aici!“

26. Și a murit Iosif cînd avea o sută zece ani, în pămîntul Egiptului; l-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu.